00044173

ORI/Kan
894.814i
Pam/Pam
#4173

THE
ASIATIC SOCIETY OF BOMBAY
Town Hall, Bombay.

Digitized with financial assistance from
Ms.Vaidehi Thakar
on 06 November, 2019

BIBLIOTHECA CARNATICA

THE

PAMPA BHÂRATA

OR

VIKRAMÂRJUNA VIJAYA

OF

PAMPA

An ancient Jaina Poem of 941 A.D.

B 1368

44173

ಪಂಪಕವಿ ವಿರಚಿತ

ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ ವಿಜಯ

Edited, with Introduction,

BY

B. LEWIS RICE, C.I.E., M.R.A.S.

Director of Archæological Researches in Mysore.

33a-g-4

BANGALORE:

MYSORE GOVERNMENT CENTRAL PRESS.

1898

00044173

INTRODUCTION.

The present work was first brought to notice by me in a paper on "the poet Pampa," published in the Journal of the Royal Asiatic Society for Janury 1882. From the same author's *Âdi Purâṇa* we learn that both works were written in the S'aka year 863 (941 A.D.), and here (xii 60) he tells us that in this Bhârata he has described worldly affairs (*laukikaṃ*), while in the other his theme was the *Jinâgama*. He also states that he composed the former in six months and the latter in three months. Next to Nṛipatuṅga's *Kavirâjamârgga*,[1] which was written in the century previous, this is the oldest Kannaḍa work of which manuscripts have actually been found. Though popularly known as the *Pampa Bhârata*, the name given to it by the author himself was *Vikramârjjuna-vijaya*.

It was written under the patronage of a prince named Arikêsari, of the Châḷukya family, ruler of a One-and-a-quarter Lakh country (*sa-pâda-laksha-kshitiyaṃ*), the capital of which was Puligere, the Huligere of later times, and Pulikara-nâgara of inscriptions, identified with the modern Lakshmêśvara in the Mirâj State in Dharwar District. The poem is of special interest and importance alike for its style and its period, for the historical and biographical details it supplies, and for its universal popularity when it first appeared. The author is referred to and quoted in all the principal Jaina classical works of Kannaḍa literature with marked respect.

At the period at which this work was composed, the great Châḷukya family had been supplanted by the Râshṭrakûṭas, who also did much for Kannaḍa literature, as witness Nṛipatuṅga's treatise already referred to. But the Châḷukyas were destined to recover their supremacy thirty two years later. Meanwhile certain offshoots of the family retained a measure of power in

[1] Now published in the present Series.

various parts, among whom were the rulers of the State of which Puligere was the capital.[1] Their genealogy is given by Pampa (i, 15-51) in the following manner :—

In the sky of the Châḷukya-vaṃśa, Yuddhamalla shone as its moon. Famed for the power of his arm, his feet illumined by the rays of the jewelled crowns of kings prostrate before him, he ruled over a 1½ lakh territory. What can be said of the increase of his wealth ? filling ponds with oil, that king daily had five hundred elephants bathed by (?) his young man.[2] To him was born, the tints of his toe-nails tinged with the rays from the jewels in the crowns of prostrate kings, the beautiful Arikêsari, who by mere display of his sword before the enemy's forces became possessed of immense spoil and lusty elephants. Into Nirupama-Dêva's kingdom did Arikêsari, joined by the ministers of the country, penetrate and inscribed his name on the walls at the points of the compass. Valour and glory are the natural attributes of Kshatriyas, but such qualities in the Kshatriyas of old were as nothing compared with those of Arikêsari. His sons, terrible to hostile kings by the blows of their swords, were Narasiṃha and Bhadra-Dêva ; who could compare with these two brave ones ? Of them, to Narasiṅga the eldest son was Dugdhamalla, of purest fame.

To him, like a lamp for all the world, the eldest son was Baddega. At his birth intelligence was born with him, and with intelligence greatness, and with greatness gain, and with great gain power,—who can fitly praise Baddegà ? By his might subduing the hostile kings who attacked him, he caused his valour to be everywhere spoken of in fighting forty-two great battles. Establishing throughout the ocean-girt world his claim to the title of Sôlada Gaṇḍa (invincible champion) ; as if catching a crocodile, he entered the water and boldly seized Bhîma,—who but Baddega was equal to that ? His greatness having reached to the clouds, his energy being equal to his greatness,

[1] It was supposed that Jôḷa represented the name of the state, but the term *jôḷada-pôḷi*, on which this opinion was based, apparently bears a different meaning.

[2] *Jauvananol*—the use of this word with the personal affix is most uncommon.

and his authority equal to his energy, they begat a terror in his enemies, whose territories became a support to the vine of his fame,—such was the true praise of Baddega, the victor over a hundred thousand fortresses. As if his gold was Mêru, the tree of plenty his grove, his springs quicksilver, the philosopher's stone his mine,—he gave forth from his treasury inexhaustible gifts,—who can extol Baddega ? Surabhi lost her established fame as a goddess, the celestial elephant ceased to give forth its ichor (otherwise, gifts), being overcome by the wave on wave of his donations,—Hari, you alone can describe the liberality of this Bhadra-Dêva. To that Baddega, a sun to disperse the darkness the enemy's forces, his arm brightened by the goddess of Victory, (the son) was Dugdhamalla, a king possessed of all manner of good qualities.

That son's son, eclipsing by his greatness Naḷa, Nahusha, Pṛithu and Bhagîratha, was Narasiṃha, unequalled in wisdom. His unstudied intelligence, his method regulated by his guru's direction, his energy suited to his station,— in all these he was a reflection of the qualities of Subhadra-muni. Hearing that he had resolved to make an attack on the Lâḷas, and talking of it, their country still puts on *tiṛunîru*,—such was the established might of Kali Narasiṃha. When like a raging lion Narasiṅga attacked and slew (his enemies), the spurting streams of blood reddened the sky like a halo,—what was the pride and glory of this refuge of all the world ? When (that) Naraga, having plundered the chiefs of the Seven Mâlala, was marching away, the scorching flames of his glory were like hanging roots. When preparing for victory, he captured the champion elephants which marched in front, and penetrating and putting to flight the army of the Ghûrjjara-Râja, secured the victory and eclipsed Vijaya (or Arjuna),—this Narasiṃha. Terrified at the army of this Naraga, which fell like a thunderbolt, Mahîpâla fled in consternation, not stopping to eat or sleep or rest. His own horse he bathed at the junction of the Ganges and the sea, thus becoming celebrated ; and by his own friend destroying the qualities and character of (?) Saṅga, established with pride the victory of

his arm.[1] The joy of that Narasiṃha's eyes, Jâtavve, with a face like the moon, surpassed Jânaki in beauty and virtuous qualities. If Siri, seated in the eye of the newly opened lotus, should approach her, she shows no jealousy, but looks on her as an equal,—can other wives be compared with Jâtavve ?

To that Jâtavve and to that king of the earth (was born) the celebrated Arikêsari, into the flames of whose glory the hostile kings fell like winged white-ants. (His praises, among which are the following.) Being nursed in a cradle made from elephants' tusks (or ivory), he even in the cradle was famous as the friend of elephants. Before his waist jewel was removed[2] he grew like a leech by the blood of his enemies. And in course of time this Ariga acquired the titles *Svasti samadhigata-pañcha-mahâ-śabda*[3] (entitled to the five great drums). Establishing the pillar of his bounty, expanding the charter of his valour, capturing countries that had never before suffered plunder, greater in bounty and bravery than Baddega or Narasiṃha who were famed in the three worlds, or four such, was (this) Guṇârṇṇava. In another place (xiv, 37p) he adds that Arikêsari protected Vijayâditya from the *sakala-chakravartti* named Gojjiga (or Gujjiga) who attacked him.

Taking as the hero this illustrious splitter of the skulls of the elephants of hostile kings, this omniscient upholder of his glory, this subduer of the pride of his enemies, I have identified him (says the poet) with Arjjuna and begin to write the poem.

The genealogy here set forth has received confirmation from a work named *Yaśastilaka* by Sômadêva, dated in the Śaka year 881 (959 A.D.), discovered by Professor Peterson and described in his Report on the Search for Sanskrit Manuscripts in the Bombay Circle for 1883-84.[4] "It presents" says Professor

[1] The meaning and reference in the latter part of the verse are not clear.

[2] That is, when a child ; little boys wearing only a medal or ornament in front, tied to a string round the waist, until a certain age.

[3] This is a high title which occurs in numerous inscriptions.

[4] J. Bo. Br. R. A. S, extra number, No, xliv, Vol. xvii.

Peterson, "a lively picture of India at a time when the Buddhist, Jain and Brahminical religions were still engaged in a contest that drew towards it the attention, and well-nigh absorbed the intellectual energies of all thinking men. It is full of quotations from famous poets mentioned by name.

"It was written when śrî-Kṛishṇarâjadêva was reigning, at the court of one of his feudatories, the eldest son of a Châḷukya prince named Arikêsari. This is the prince who was the patron of the Kanarese poet Pampa or Hampa (Mr. Rice in the Journal R. As. Soc., xiv), and the allusion to him here as a Châḷukya affords important corroboration of the credibility of a writer who has been too lightly assailed."[1]

Professor Bhaṇḍârkar, in some remarks added to the foregoing, says—"The Arikêsarin mentioned in the *Yaśastilaka* is clearly the last prince in the above genealogy (that given by Pampa); and the paramount sovereign Kṛishṇa, whose feudatory his son was, must have been Kṛishṇa III of the Râshṭrakûṭa family. For his dates are 867, 873 and 878 S'aka. The relations of other princes of this Châḷukya family with other Râshṭrakûṭa sovereigns are given in the above table. Nirupamadêva, whom the first Arikêsarin is said to have invaded, must be the Dhruva Nirupama, whose brother Govinda II, or perhaps he himself, was on the throne in S'aka 705. So also Gojjiga, against whom Arikêsarin II defended Vijayâditya, must be Gôvinda IV, who in an inscription mentioned by Dr. Fleet is called by that name (*Ind. Ant.* xii, 249). While Gôvinda IV was thus a contemporary of Arikêsarin, Kṛishṇa II, the son of his immediate successor Baddega or Amôghavarsha III, was the Suzerain of his son. And this is consistent with the chronology. For, as I have stated in the Early History of the Dekkan, Baddega,

[1] The reference is to Dr. Fleet's observations in his *Dynasties of the Kanarese Districts of the Bombay Presidency* (pp. 39, 40). But in the new edition (p. 281) he says "Mr. Rice's suggested identifications tended to indicate that Pampa's account was put together from such disconnected sources as to be practically altogether fictitious; and he thus led me to view the genealogy with a suspicion which I do not now attach to it."

being Gôvinda's uncle, must have been a very old man when he succeeded to the throne, and consequently could have reigned only for a short time. Vijayâditya, the prince defended by Arikêsarin, must have belonged to the Eastern Châḷukya dynasty, since Gôvinda IV was at war with that dynasty. ..... Kṛishṇarâja, who was reigning in 881 S'aka, is, as we have seen, represented in the *Yaśastilaka* as a paramount sovereign of great valour, and here we have fresh evidence to show that Dr. Fleet's identification of him with Nirupama, the younger brother of Khoṭika, and his explanation of the inconsistency between the dates of the two princes by the supposition that Kṛishṇa was joined with Khoṭika in the government, and was not a sovereign in his own right, are wrong."

Our poet, whose name was Pampa, or in the more modern form Hampa, having given to his hero Arikêsari the cognomen of Guṇârṇava, calls himself Kavitâ-guṇârṇava. In the Bhârata story as related by him he professes (i, 13) to follow Vyâsa. The Analysis of the poem, which has been prepared for me by my late Assistant Mr. K. B. Pâṭhak, shows how the story proceeds. It has not been cast in such an out-and-out Jaina mould as, for instance, the Râmâyaṇa of Abhinava Pampa.[1] Some of the principal variations from the narrative as it is in the Mahâ-Bhârata consist in making Arjuna the chief hero; Draupadi is wife to him, and not to all the five Pâṇḍavas; and in the end Arjuna and Subhadre are crowned in Hastinâpura.

There are no special heads for a chapter or *âśvâsa*, and each ends with a colophon as follows:—idu vividha-vibudha-jana-vinuta-Jina-paḍâmbhôja-vara-prasâdôtpanna-prasanna-gambhîra-vachana-rachana-chatura-Kavitâguṇârṇṇava-virachitam-appa Vikramârjjuna-vijaya &c. But the author himself has (xiv, 52*p*) given a summary of the contents of his work in the following list of subjects:—

Âdi-vaṃśâvatâra-sambhavam	Jatu-gṛiha-dâham
Raṅga-pravêśam	Hiḍimba-vadhe

[1] Published in this series as the *Pampa Râmâyaṇa*.

Draupadî-svayaṃvaram
Vaivâham
Yudhishṭhira-paṭṭabandhanam
Indraprastha-pravêśam
Arjjuna-digvijayam
Dvârâvatî-pravêśam
Subhadrâ-haraṇam
Subhadrâ-vivâham
Khâṇḍava-vana-dahanam
Maya-darśśanam
Nâradâgamanam
Jarâsandha-vadha
Râjasûyam
S'iśupâla-vadhe
Dyûta-vyatikaram
Vana-pravêśam
Kimmîrâ-vadhe
Kâmyaka-vana-darśśanam
Dvaita-vana-pravêśam
Saindhava-bandhanam
Chitrâṅgadâ-yuddham
Kirâta-dûtâgamanam
Draupadî-vâkyam
Pârâśara-vîkshaṇam
Indrakîlâbhigamanam
Îśvar-Arjjuna-yuddham
Divyâstra-lâbham
Indralôkâlôkanam
Nivâtakavachâsura-vadhe
Kâlakêya-Paulôma-vadhe
Saugandhika-kamalâ-haraṇam
Jaṭâsura-vadhe
Drôṇa-châpa-môksham
Drôṇa-vadhe
Aśvatthâma-Karṇṇa-vivâdam
Karṇṇâbhishêkam
Saṃsaptaka-vadhe
Karṇṇa-sûryyalôka-prâpti
S'alyâbhishêkam
S'alya-nipâtanam
Bhîma-Duryyôdhana-gadâ-yuddham
Duryyôdhana-vadhe
Strî-parvvam
Arjjunâbhishêkam

The only heading that corresponds with those of the Mahâ-Bhârata is *Strî-parvvam*. Though there is no gap in the manuscripts, it is evident that some subjects have to be supplied between Jaṭâsura-vadhe and the next heading. But the poet says at the end of the list that he has omitted nothing that is contained in other versions of the story (*peṟaw-upâkhyâna-kathegaḷoḷam ondum kundal îyade pêḷdem*).

Kannaḍa Bhâratas known to us of Jina authorship and more completely Jaina in presentation, are—the *Sâḷva-Bhârata*, composed, probably in the 13th century, by Sâḷva, poet laureate to Sâḷvæ-Malla, a chieftain of the Koṅkaṇa country; and the *Jina-Bhârata*, apparently a modern work, by Brahma-kavi, dedicated to the learned of Tôvinkere (in Tumkur District.)

The poet Ranna at the end of the 10th century wrote his poem called *Sâhasa-Bhîma-vijaya* on one episode of the Bhârata, and his work is generally known as *Gadâ-yuddha*.[1] In it he has identified the hero with the Châḷukya prince Satyâśraya. The Sanskrit Mahâ-Bhârata was not translated into Kannaḍa till the reign of Kṛishṇa-Râya of Vijayanagar, in the 16th century.

The present work is an admirable specimen of the language at the period at which it was composed, and after the usual manner of the old *champu* works, consists principally of verse, but interspersed with skilful prose passages. Pampa states (xiv, 58) that he wrote it without effort in the pithy (*tiruḷa*) Kannaḍa of Puligere, the royal city. Also that his *Bhârata* and *Âdi-Purâṇa* trampled all former poems under their feet (*munnina kabbaman ellam ikki meṭṭiduvu*). And no one gave such pleasure to Sarasvati as Pampa.[2] For these works, like Vyâsa, he got the name of *Purâṇa Kavi*.

The first of these statements is in accordance with what Nṛipatuṅga has told us in his *Kavirâjamârgga*. For he asserts (i. 37) that in his day, the 9th century, in the region lying between Kisuvoḷal, Kopaṇa, Puligere and Oṅkunda was found the pith (*tiruḷ*) of high Kannaḍa. Kisuvoḷal is the modern Paṭṭadakal in Bijâpur District; Kopaṇa is no doubt Kopal in the south-west of the Nizam's Dominions; Puligere, as we have seen above, is Lakshmîśvara in Dharwar District; Oṅkunda or Okkunda is very likely Okkunda in Belgaum District. Pampa's claim to have surpassed by his works all former poems points to the existence of a

[1] Published at Mysore.

[2] râjasudhâniya puṭav aha ।
sâjada Puligereya tiruḷa-Kannaḍadoḷ ni- ॥
rvyâjad-esakadoḷe pudid on- ।
d-ôjiya balad iniya-kavite Pampana kavite ॥ 58 ॥

pudida jasam podaḷda chalam ondid alaṅkṛiti kaita dêsiy em- ।
budan ene vastuvidyey ene kabbame munnam av ant iv allad â- ॥
llade peṛat illa kabbam ene munnina kabbaman ellam ikki me- ।
ṭṭiduvu samasta-Bhâratamum Âdi-purâṇa-mahâ-prabandhamum ॥ 59 ॥

kshitige samasta-Bhâratamum Âdi-purâṇamum ḷgal ond alam- ।
kṛitiyavol irdduv êk aṛiya pôdavar-âdavarel Sarasvatî ॥
mati-kavitâ-guṇakke paded eyde varalke kavîndrar âr Sara- ।
svatige viḷâsamam posatu mâḍuva Pampana vâg-viḷâsamam ॥ 61 ॥

considerable literature in Kannaḍa before his time. And that this was no idle boast is evident from Nṛipatuṅga's enumeration (i. 29) of Kannaḍa authors who preceded him, namely, Vimala and Udaya (or Vimalôdaya), Nâgârjjuna, Jayabandhu and Durvvinîta. And he specially adds (i. 33) the following names as those of Kannaḍa poets who were before his time,—S'rîvijaya, Kavîśvara, Paṇḍita, Chandra, and Lôkapâla. We have also the statement in Bhaṭṭâkalaṅka regarding the great Kannaḍa poem *Chûḍâmaṇi*,[1] the author of which was S'rîvarddha or the Tumbulûr-âchâryya, who was praised in a couplet by the celebrated Sanskrit poet Daṇḍi,[2] assigned by the principal Orientalists to the 6th century.

The following list of the metres employed in the present work bears witness to its literary value :—

Kannaḍa metres.

kanda	ragaḷe
akkara	mandânila-ragaḷe
piriyakkara	utsâha-ragaḷe

Kannaḍa and Sanskrit metres.

utpalamâlâ	sragdhara
champakamâlâ	mahâsragdhara
mallikâmâlâ	khacharapluta
mâlinî	hariṇîpluta
taraḷa	pṛithvî
mattêbhavikrîḍita	mandâkrânta
śârdûlavikrîḍita	drutavilambita

anavadya.

Pure Kannaḍa words and expressions occur here and there which are not generally to be found in the dictionaries ; and examples are quoted from Pampa in all the standard grammars.

According to tradition the north-west of Mysore, called Banavase or Banavâse, that is, Vanavâsi, was the region in which

[1] *Karṇâṭaka-S'abdânus'âsanam*, Maṅgaḷa-s'lôka, p. 6.

[2] *Inscriptions at S'ravaṇa Belgoḷa*, No. 54 ; *Inscriptions in Mysore District*, Part I, TN. 105.

the Pâṇḍavas spent the years of their forest life (*vana vâsi*). (It was a well known place in the 3rd century B.C., when Aśôka sent a Buddhist missionary there. It is also mentioned by Ptolemy in the 2nd century A.D.). An inscription at Belgâmi (Shikarpur taluq) says that after the celebration of the Râjasûya sacrifice, the five Pâṇḍavas came to Balligâve and established the Pañcha Liṅga there. Pânuṅgal or Hânuṅgal, the modern Hâṅgal, just over the Mysore border, is Virâṭa-nagara, the capital of king Virâṭa, at which the Pâṇḍava brothers spent the last year of their exile in various disguises. Descriptions of these places and events will be found in the 4th and 8th chapters.

In the closing part of the work (xiv, 40-57) Pampa gives a number of interesting details regarding his own family and how he came to compose this poem. These verses are to the following effect :—

In the country bounded by Malayâchala and Himagiri is the Beṅgi-maṇḍala, in which is a beautiful town named Veṅgipaḷu. With it were connected as agrahâras the fertile Koṭṭûr, the prosperous Niḍugundi and the great Vikramapura, reckoned the foremost in wealth and merit. In it dwelt a just man, of the Vatsa-gôtra, worthy of resort as an asylum, able in establishing the true meaning of all the scriptures,—Mâdhava (or Mânava) Sômayâji, celebrated as far as the ocean. Saturn, the Moon, the Sun and the Wind, if they deviated in the least in the due performance of his sacrifices, were subject to his curse ; on account of which all the cardinal points, trembling, were completely at his bidding ; so that amazement spread on all sides at the power of Mâdhava-Sômayâji. Like a (theatrical) curly wig for the goddess the points of the compass, or a necklace for the throat of the three worlds, was the smoke which rose from his sacrifices, and mingled with the whiteness of his fame. His son, bestower of elephants, horses, jewels, gold and other valuables on supplicants, celebrated as the best of men, was Abhirâmachandra. His son, versed in all the Vêda and Vêdâṅga, was Komarayya. His son was Abhirâma-Dêvarâya. Saying, to believe that among all the castes the caste of the Brahmans is the best, what reason is

there? Believing the Jinêndra-dharmma alone to be the truest and chief in dharmma (or religion), making that caste to increase, he caused it to be celebrated, thus acquiring fame; and his son became distinguished as Kavitâguṇârṇṇavam.[1] (Namely) Pampa, a god in the earth (*dhâtrivalaya-niḷimpam, i.e.*, a Brahman),[2] a terror to the four kinds of armies, immovable, like an elephant caparisoned, unchanging, freed from sin. While establishing the fame of his poetry, he bound himself by a vow and in his own king's war caused the crowns of the hostile chiefs to be surrendered, thus making his glory ever to expand in the earth,—what more can be said in description of his generosity and his fame?--was he a hero or a great poet, (this) Guṇârṇṇava?

Arikêsari having sent for him, made great gifts to him, and specially selecting him, directed him to compose such a story (*itihâsa-kathe*) as should establish his (the king's) fame in the earth; worthy to be listened to, not the pouring forth of a Ganges stream of words without sense, but evidence that he was born of a distinguished high poetical family: and directed him to complete it within a year.

What king is there able and inclined to have the whole of the famous Bhârata related, as it has been related at length by great poets? To have it again related you are the only king, and if it is to be related so as to retain its great fame, Pampa is the only one who can do it: there are no other kings to have it done, and no other poets to do it. Thus were all the people in the world saying, when sending for him, placing him at his side and doing him honour, Guṇârṇṇava had this work composed by Kavitâguṇârṇṇava. Continually giving him jewels and cloths, showing him kindness, when he saw him placing a seat for him at his s le, presenting him with a village and wealth, Guṇârṇṇava

[1] jâtiyoḷ ellam uttamada jâtiya vipra-kulaṅge nambal ê- |
mâtô Jinêndra-dharmmame valam dore dharmmadoḷ endu nambi ta- |
j jâtiyan uttarôttarame mâḍi negaḷchidan intir âtma-vi- |
khyâtiyan âtan âtana magam negaḷdam Kavitâguṇârṇṇavam ||

[2] Compare the expression in the Edicts of As'ôka, in which the Brahmans are referred to as the men considered as gods in the earth.

increased in favour to him, and before all the learned gave praise to Kavitâguṇârṇṇava.

As a charter of confidence in his bravery and an assurance of bounty, which should stand firm as mount Mêru, as long as sun and moon endure,—he gave him for his poem an agrahâra, which he named Sâram, like a treasury of Hariga,—gave him as an agrahâra Dharmmavuram, in the Bachche Thousand. Here follow praises of the agrahâra, stating how smoke was continually ascending from the fires of its sacrifices, and the air was filled with the sounds of recitation of the Vêdas by the Brahmans there.

It thus appears that Pampa was a Brahman from the Beṅgi or Veṅgi country, which was situated between the mouths of the Kṛishṇa and the Gôdâvari, the territory of the Eastern Châlukyas: that he was a Jaina on account of his father's having embraced that religion; that he had migrated to the Western Châlukya principality whose seat of government was at Puligere, at that time the chief centre of Kannaḍa learning; and that he not only wrote this poem under the patronage of its king Arikêsari, but that he also distinguished himself as a brave warrior in his service. By this account we are reminded of Ponna, a distinguished Kannaḍa poet, who a few years later wrote his S'ânti-Purâṇa under the patronage of the Râshṭrakûṭa king Kṛishṇa. For he too was a Brahman from the Veṅgi-maṇḍala, and says that "in his heart was born the Jina mata," that is, he became a Jain. His *S'ânti-Purâṇa* is classed by Ranna with Pampa's *Âdi-Purâṇa*.

That Pampa had made a great name for himself by his poems is shown not only by the way in which he is referred to in other poets as Guru Hampa and in other reverent ways, but by the adoption of his name as Abhinava Pampa by Nâgachandra, the author in the 12th century of the *Râmachandra-Charita-Purâṇa*, commonly known as the *Pampa-Râmâyaṇa*.

A great impetus was evidently given to Kannaḍa composition by Pampa's works, and it is to be hoped that the present publication will in the same way promote the intelligent study of the

language. It is matter for regret that complete manuscripts of it have been so difficult to obtain. Notwithstanding search in every quarter, and the pursuit of various rumours as to the existence of manuscripts in one place or another, only two have been met with for use in preparing this edition. And in one of these the first *âśvâsa* is wanting, I had a copy made of it with a view to publication more than twenty years ago. It was lent to me by the late lamented Jaina scholar, Brahmasûri S'âstri, and from him purchased for the Deccan College at Poona, to which I am indebted for the loan of it again for reference. A complete manuscript was later discovered in the Sarasvatî Bhaṇḍâra of H. H. the Mahârâja of Mysore's palace, and this was kindly placed at my disposal.

The present work has been passed through the press by B. S'rinivâs Aiyaṅgâr, Kannaḍa Pandit of my office, and the proofs have been read by Mr. R. Narasiṃhâchâr, M.A., Kannaḍa Translator of the Educational Department at Mysore, who has been able to collate them with another (incomplete) manuscript in the possession of B. Mallappa, Head master of the Mahârâjâ's Kannaḍa school. The Analysis of the poem, as previously stated, was prepared by my late Assistant, Mr. K. B. Pâṭhak, B.A.

Bangalore, August 1898.

ANALYSIS OF THE POEM.

(The figures refer to the number of the stanza ; p after a number refers to the prose which follows the stanza.)

I

(1) The author invokes Udâtta-Nârâyaṇa, (2) Udâra-Mahêśvara, (3) Prachaṇḍa-Mârtaṇḍa, (4) Sahaja-Manôja, (5) Sarasvati, (6) the goddess (Durgâdêvî), (7) Vinâyaka. (8-10) The author, Kavitâ-guṇârṇava, is the best of poets, and the hero, Guṇârṇava, the best of kings. (11-14) Being the only competent person, in the opinion of the learned, to compose the work, the author begins to do so. He follows Vyâsa as his guide but does not aspire to his fame. He writes out of his admiration for the virtues of Guṇârṇava, who alone deserves to be identified with Arjuna.

(15-17) In the Châḷukya family there was born a king named Yuddhamalla, who reigned over the *sapâda-laksha* (1¼ lakh) country. (19-20) His son was Arikêsari, who invaded the kingdom of Nirupama-dêva. (22) Arikêsari had two sons, named Narasiṃha and Bhadradêva. (23) Narasiṃha's eldest son was Dugdhamalla, whose eldest son was Baddega. (25) He fought forty-two battles, (26) and defeated Bhîma. (28-29) His liberality. (30) Baddega's son was Dugdhamalla, (31) whose son was Narasiṃha, who surpassed Naḷa, Nahusha, Pṛithu and Bhagîratha. (33) He defeated the Châḷas, (36) gained a victory over the army of the Ghûrjjaras, (37) and put to flight Mahîpâla. (39-40) Narasiṃha's queen was Jâtavve. (41-42) Their son was Arikêsari. (43-49) His childhood and prowess. (50-51) As he excelled all his predecessors, the author makes him the hero, and, identifying him with Arjuna, begins to write the poem.

(51 p—57 p) In Jambûdvîpa there was a country named Kurujâṅgaḷa. Its capital was Hastinâpura. The genealogy of the kings, ornaments of the Bharata-kula, who reigned at Hastinâpura was as follows : (58-59) From Vishṇu sprang Brahma,

who had six sons, Palaha, Marîchi, Atri, Aṅgiras, Pulastya, and Kratu. (59 p) Marîchi's son was Kaśyapa, whose son was Sûravîrya. His son was Sûrya, from whom sprang the line of kings known as the Solar race. (60-62) Atri's eldest son was Sôma, the progenitor of the Lunar race. After many kings of this line had passed away, there arose Bharata, the son of Duśyanta, after whom the Bharata-kula and Bhârata-story were named. (63-65) In the same line was born Apratima, who had three sons, S'antanu, Bâhulika and Dêvâpi. Dêvâpi became an ascetic in the prime of his life. Apratima abdicated in favour of S'antanu. (66-67) The eighth Vasu, owing to a curse of Vasishṭha, was born as Gâṅgêya to S'antanu and Gaṅgâdêvi. Gâṅgêya learnt archery from Jamadagni-Râma. (67p) The miraculous birth of Matsyagandhi and Matsyagandha, and their adoption by Dâśarâja. Vṛiddha-Parâśara met with Matsyagandhi, fell in love with her, and turned her into Yôjanagandhi. (68, 68 p) From their union Vyâsa was born. Satyavati was restored to her maidenhood.

(69-72 p) While out hunting, S'antanu saw Satyavati and became enamoured of her. He asked her to marry him, but she said that he must obtain her father's permission. Thereupon messengers were sent to her father Dâśarâja, who sent word in reply that he would consent to the marriage on condition that his daughter's eldest son should succeed to the crown. S'antanu was unwilling to disregard the just rights of Gâṅgêya. But the latter, knowing the difficulty in which his father was placed, offered to Dâśarâja to waive his claims to the throne, and to remain single all his life. Then the marriage between S'antanu and Satyavati took place. To them were born Chitrâṅgada and Vichitravîrya. After S'antanu's death, Gâṅgêya raised Chitrâṅgada to the throne : after whose death his younger brother Vichitravîrya was made king.

(73-79) Gâṅgêya won three girls named Ambe, Ambike and Ambâlike, at Kâśirâjapura, with a view to marrying them to Vichitravîraya. The two younger girls married him ; but the

eldest one, Ambe, refused to marry any one but Gâṅgêya. But the latter said that he had made a vow of celibacy. Ambe then went to Sâlva, whom she requested to marry her ; he said that he did not deserve to marry her as he had been defeated by Gâṅgêya when he carried her off. She next appealed to Paraśurâma, who asked Gâṅgêya either to marry Ambe or to fight with him. Gâṅgêya chose the latter alternative. (79 p—83 p) In the fight that ensued, Paraśurâma fainted. Ambe vowed to revenge herself upon Gâṅgêya, and was born to the queen of Drupada as S'ikhaṇḍi. Meanwhile, Vichitravîraya having died childless, Satyavati offered the crown to Gâṅgêya, who refused it owing to his vow of celibacy. Then they called upon Vyâsa, who instantly appeared and inquired what they wanted. They entreated him to bless his younger brother Vichitravîrya's wives, Ambike and Ambâlike, with children, as the Lunar line was in danger of being extinct for want of issue. (84-86 p.) He cast at them celestial looks and they conceived. Ambike was asked to pray for another son ; but instead of going herself, she sent her female attendant. Vyâsa then spoke to Bhîshma and Satyavati, saying—" At the time of my conferring the boons, Ambike shut her eyes, she shall therefore beget Dhṛitarâshṭra (the blind) ; Ambâlike's face became pale, therefore she shall beget Pâṇḍurâja (the pale) ; while the female attendant, owing to her smiling face, shall beget the beautiful and wise Vidura." The birth of the children ; their *jâta-karma* and other ceremonies were performed by Gâṅgêya, who also educated them. He married Dhṛitarâshṭra to Gândhâri, daughter of Subala, king of Gândhâra.

(87-97) Kunti was brought up in the house of Kuntibhôja. Her attendance upon Durvâsa pleased the sage so much that he communicated to her some mystic syllables and said that when she uttered them, she should beget such children as she wished for. In order to try the efficacy of these words, she went to the Gaṅges, bathed in the river, looked at the sun and prayed that she might have a son resembling him. The sun descended from the

sky and appeared before Kunti, who thus got the boon asked for, and she brought forth a child with armour and earrings that were natural. She threw the child into the Ganges, but the river-goddess saved the child with her hand-like waves, when it was picked up by Sûta. He carried it home and presented it to his wife. It was named Vasushêṇa. From its fame having reached the ears of the people, it was also called Karṇa.

(98-104) He was very liberal and brave. Indra, having heard of his fame, and knowing that a duel would take place between him and Arjuna, disguised himself as a mendicant and besought of him his natural earrings and armour. Karṇa gave them to Indra, who, being pleased with his liberality, bestowed upon him a miraculous weapon. Karṇa went to Paraśurâma to learn archery from him. One day Paraśurâma was sleeping with his head resting upon Karṇa's thighs. Indra sent two insects which bored holes in Karṇa's thighs. He bore it with great patience lest his teacher's sleep might be disturbed. When his matted hair became wet with blood, Paraśurâma suddenly awoke. Inferring from his great patience that Karṇa could not be a Brâhmaṇa and that he had tried to deceive him, Paraśurâma pronounced a curse that the Brahmâstra given by him should prove of no avail to Karṇa in great emergencies.

(105-109) The svayaṃvara of Kunti. She chose Pâṇḍurâja for her husband. Gâṅgêya married both Kunti and Mâdri to Pâṇḍurâja at the same time. Pâṇḍurâja was crowned king, as Dhṛitarâshṭra was blind. (109 p-114) One day Pâṇḍurâja went on a hunting expedition. He saw a male and a female deer and shot the male deer. The deer was a sage in disguise, who pronounced a curse upon Pâṇḍurâja to the effect that he should die in the embrace of one of his queens. On returning home Pâṇḍurâja told Gâṅgêya, Dhṛitarâshṭra and Vidura what had happend. After distributing his wealth among the poor, he retired to mount S'ataśṛiṅga, accompanied by Kunti and Mâdri.

(115 p-120) Hearing that Gândhâri had received a blessing from Parâśara that she should bear a hundred children, Kunti

also wished for sons. Remembering the five mystic syllables which Durvâsa had communicated to her in her maidenhood, she invoked Yama, who appeared and asked what she wanted. She said she wanted a son resembling him. Granting the boon asked for, he disappeared. In due course of time a son was born to her. Simaltaneously with his birth there prevailed *dharma* (justice) upon earth. For this reason and also because his birth was due to Dharma (Yama), he was named Dharma-suta by the assembly of sages. (121-126) Not content with one son, Kunti next invoked the god of wind by uttering the mystic syllables and prayed for a son who should defeat the machinations of his enemies. In due course of time a son was born who was named Bhîma. (127-131) Envying the lot of Kunti who was delivered of two sons, Gândhâri in a violent passion brought forth 101 pieces of flesh., which she in anger ordered to be thrown away, when Vyâsa appeared, and at his suggestion they were put into a pot full of ghee. One of them developed into a child, and at that moment many evil omens occured. The wise Vidura, who could divine future events, advised Dhṛitarâshṭra to cast away the child, as it would destroy their family. Out of affection Dhṛitarâshṭra and Gândhâri caused pacificatory rites to be performed by Brahmans and named the child Duryôdhana. The other children were named Duśśâsana, &c.

(132-146) Kunti again wished for a son endowed with all gifts. She did penance for a year and invoked Indra, who appeared and asked what she wanted. She replied that she wanted a son resembling him. Acceding to her wish, he bestowed on her the essence of himself, the sun, moon &c, and disappeared. In her pregnancy she dreamt a dream that the seven oceans were drunk up, that the seven great mountains were climbed, &c. The dream was communicated to Pâṇḍurâja and to the assembly of sages. The sages interpreted the dream to mean that she would get a son who should reign over the earth surrounded by the ocean. At a most auspicious hour, when the happiest conjunction of the stars occurred, Guṇârṇava was

born. The celestial drums sounded. Brahma and other gods, Vyâsa and other sages, came to S'ataśriṅga and congratulated Pâṇḍurâja and Kunti. On the occasion of naming the child, the assembly of the gods gave to it a hundred and eight names, including Arikêsari, Vikramârjuna, Udâtta-Nârâyaṇa, &c.

II

(1-2) Indra and the ṛishis pronounce blessings upon Arjuna. (3) Mâdrî bore two children, who were named Nakula and Sahadêva. (4-11) The childhood of Dharma, Bhîma and Arjuna described. (12-15) Description of spring. (16-19) Death of Pâṇḍurâja. (20-26) The grief of Mâdri and Kunti. (27-28) They are consoled by the ṛishis. (28p-29) The Pâṇḍavas come to Hastinâpura, and communicate the news to Bhîshma and others, who express their grief. (30-32) The Pâṇḍavas and Kauravas play together, and the latter throw Bhîma into the Ganges. (32) Bhîshma performs the *chaula* and *upanayana* ceremonies of the Pâṇḍavas ; birth of S'aradvata. (33) Birth of Kṛipâchârya and Kṛipâdêvi ; they are taken to Hastinâpura. (34-36) Education of the Pâṇḍavas ; they learn works on *hasti-śâstra* composed by Râjaputra, Gautama, Pâḷa [kâpya], and S'riharsha. (37-40) The Pâṇḍavas attain their youth. (41-43) Birth of Drôṇâchârya ; he and Drupada are taught archery by Yajñasêna. (43p-44) Birth and education of Aśvatthâma. (44p-46p) Drôṇâchârya receives miraculous weapons from Paraśurâma ; (47-50) goes to Drupada, is insulted by him and vows revenge. (51-55) The Pâṇḍavas and Kauravas learn archery from Drôṇâchârya. (56) The Yâdavas and other kings do the same. (57) Karṇa comes to Drôṇa for the same purpose. (58) Rivalry between Karṇa and Arjuna. (59) Rivalry between Duryôdhana and Bhîma. (60) Drôṇa discovers the merit of Arjuna. (61-62) At Drôṇa's desire, Arjuna makes Drupada prisoner and delivers him up to Drôṇa, (62p-63p) who first insults him and then releases him. (65-79) Examination of the Pâṇḍavas and Kauravas in archery. (80-82) An altercation between Arjuna and Karṇa. (82p-86) Duryôdhana confers upon Karṇa the throne of the Aṅga-dêśa. (87p-88) The Pâṇḍavas and Kauravas return

home. (88p-98) At the desire of Dhṛitarâshṭra, the Pâṇḍavas go to the town of Vâraṇâvata.

III

(2p-4) The Pâṇḍavas lodge in a *lâkshâ-gṛiha*, (4p-7) which is burnt. (8) Dhṛitarâshṭra's feigned sorrow. (9-18) Bhîma with Kunti and his brothers escape from the fire ; go to the Hiḍimba forest; Bhîma kills Hiḍimba, (18p) marries Hiḍimbe and enters Hiḍimbapura. (19-20) Birth of Ghaṭôtkacha. (20p-22) The Pâṇḍavas go to Êkachakra-nagara and lodge in a Brahmin's house. (23-30) Bhîma kills Bakâsura. (30p-38) The Pâṇḍavas start for Pâñchâla-nagara, to attend the svayaṃvara of Draupadi ; they encounter Aṅgaravarṇa and arrive at the capital of Drupada. (39-40) Description of the svayaṃvara-maṇṭapa. (41) The king Drupada issues a proclamation. (42) Princes assemble in the maṇṭapa. (43-48) Draupadi, bedecked with ornaments, is conducted to the svayaṃvara-śâle. (49-51) The princes become enamoured of her. (51p) The Pâṇḍavas come to the maṇṭapa. (52) Many people assemble there. (53-56) Sundaramâle points out to Draupadi the princes assembled. (57-59) Suyôdhana and others fail to bend the bow. (60-62) Arjuna strikes the golden fish. (62p-63) Draupadi throws the garland of flowers round the neck of Arjuna. (63p) The Pâṇḍavas enter Pâñchâla-nagara. (64-72) Duryôdhana and the other princes become enraged; a battle ensues, in which they are defeated by Bhîma and Arjuna. (73) Arjuna enters the palace of king Drupada. (73p-77) The marriage of Draupadi with Arjuna. (78) Auspicious songs sung by the bards. (79-84) Festivities in honour of Arjuna.

IV

(1-5) Dhṛitarâshṭra, Duryôdhana and the others were informed by their messengers that the Pâṇḍavas were still alive and that they had taken up their abode at the court of king Drupada. Bhîshma and Drôṇa send Vidura to invite them to Hastinâpura. The Pâṇḍavas, accompanied by Draupadi, return. (5p-10) They receive a warm welcome. Yudhishṭhira is crowned king, receives half the kingdom, and is desired by Dhṛitarâshṭra to go to Indra-

prastha. The Pâṇḍavas agree to this ; description of Indraprastha and of Yudhishṭhira's rule there.

(10p 15p) Arjuna wishes to conquer foreign countries, goes to the Nîla-parvata in the Kâmyaka-vana, visits the Himâlaya mountains and Gaṅgâdvâra, where he kills many demons who had obstructed the performance of sacrifices. (16-18) Then he goes to the country of the Nâgas ; falls in love with a Nâga-kanne, who bears him a son named Iḷâvanta. Arjuna next visits the holy places named Agastyavaṭa and Vasishṭha-parvata at the foot of the Himâlayas, conquers the surrounding country and bathes in the sacred waters of Nande, Apara-nande and Aśvini-mahâ-nande. After subduing many hostile kings, he goes along the shores of the southern ocean. (19-20p) Visits the scenes of the exploits of Râmachandra ; goes to Agastya-tîrtha and other holy places, where he releases celestial nymphs from the effects of a curse pronounced on them by a sage named Vardhamâna. (21-31p) Goes to the Malaya-parvata and the southern ocean ; description of the mountain and the ocean. Is reminded of the story of Jîmûta-vâhana and S'aṅkhachûḍa (as told in the Nâgânanda). He next proceeds to Gôkarṇa, makes obeisance to the god S'iva, and then goes to the Banavâsi-dêśa ; description of the country. He subjugates the south and then turns to the west.

(32-45) Arjuna visits Dvârâvati ; is warmly welcomed by the Yâdava princes ; is conducted to the royal palace ; exchanges glances with Subhadre. Arjuna is entertained by Kṛishṇa, who talks to him very kindly. (46-53) The sun sets ; description of the night. The rise of the moon ; Kṛishṇa and Arjuna are amusing themselves in the second storey of the palace, which is lighted up by the rays of the moon. (54-69p) Subhadre is tormented by love and is comforted by her female attendants. (70-111) Arjuna is equally afflicted with love. He takes a stroll through the town ; description of whatever he sees there.

V

(1-2) Subhadre feels doubtful whether Arjuna loves her ; she enters the forest to divert her mind. (3-5) She is over-

powered by love. (5p-10) Attempts made to soothe her feelings. (10p-14) Arjuna, smitten with love, wanders about the forest and sees Subhadre. (19p-20p) With the consent of Kṛishṇa, Arjuna carries her away. (21-22) Hearing of this, Baladêva is wroth, but is consoled by Kṛishṇa. (22p-23p) Accompanied by Subhadre, Arjuna goes to Indraprasta and is welcomed by Yudhishṭhira and others. (24-26) Baladêva and Kṛishṇa are sent for and the marriage of Arjuna and Subhadre is celebrated with great rejoicings. (26p-29) Subhadre gives birth to Abhimanyu. (30-35) Description of spring, (35p-47) and of hunting. (47p-51) Kṛishṇa and Arjuna go out hunting, (51p-58) to the banks of the Jamna. Description of the river. (58p-67) They sport in its waters. (67p-68) Kṛishṇa points out to Arjuna the scenes of his former exploits. (68p-102) The god of fire wishes to consume the forest of Khâṇḍava, but is continually obstructed by Indra. The god applies to Arjuna for help and confers upon him the bow called Gâṇḍîva, with the aid of which the latter enables him to devour the forest. (102-105) Indra prepares to fight, but is dissuaded by Brahma. They give blessings to Arjuna.

VI

(1p) Kṛishṇa returns to Dvârake. (2) Arjuna restores to life the son of a Brâhmaṇa who was dead. (2p-5p) Mayâsura gives to Dharmarâja a golden sabhâ-maṇṭapa, set with jewels ; he gives a club and a conch-shell to Bhîma and Arjuna respectively.

(6-20) Nârada sees Dharmarâja and recommends the performance of the Râjasûya sacrifice by him. (20p-26) Kṛishṇa is sent for from Dvârake. The question of the Râjasûya is discussed with him ; he starts objections ; they are answered, and it is decided to perform the sacrifice. (26p-27p) Kṛishṇa, accompanied by Bhîma and Arjuna, invades the kingdom of Jarâsandha, who is killed by Bhîma. Jarâsandha's son is placed on the throne. Then Kṛishṇa, Bhîma and Arjuna return to Indraprasta. (28-33) Description of the conquests made by Bhîma, Arjuna, Nakula and Sahadêva. (33p) Duryôdhana and others are invited to witness

the ceremony ; preparations for the performance of the sacrifice. (34-40) Description of the sacrifice and gifts to the Brâhmaṇas. (40p-66p) Dharmarâja asks who deserves *agra-pûje*. Bhîshma replies that Kṛishṇa is entitled to it. S'iśupâla puts forward his own claim to it, and speaks disparagingly of Kṛishṇa. The latter gets offended and kills S'iśupâla. Then *agra-pûje* is offered to Kṛishṇa, who congratulates Dharmarâja on the successful termination of the sacrifice.

(67-72p) Duryôdhana becomes jealous at the success of the Pâṇḍavas. They are invited to a gambling match at Hastinâpura. Dharmarâja plays with S'akuni. He stakes his wealth and kingdom, and loses them. (73-77) Bhîshma and Vidura stop the game, go to Dhṛitarâshṭra and persuade him to restore to Dharmarâja all he had lost in the game.

VII

(1-9) The advice of Dhṛitarâshṭra is disregarded by Duryôdhana. Dharmarâja is invited to play another game, it being agreed that if he should lose it, he is to go into exile for twelve years. He consents to play, stakes Draupadi and loses her. Duśśâsana drags her by the hair before the assembly. Bhîma and his brothers are angry, but remain quiet on receiving a hint from Dharmarâja. (9p-15) Draupadi makes an appeal to the assembly, but in vain. Bhîma vows that he will kill Duśśâsana and drink his blood. (15p-21p) Bhîshma expostulates with Dhṛitarâshṭra on the conduct of his sons. The Pâṇḍavas accompanied by Draupadi, prepare to go into exile. Kunti is left in charge of Vidura, while Subhadre, with her son, Abhimanyu, is sent to Dvârâvati. Bhîshma and Vidura see the Pâṇḍavas off before they start for the Kâmyaka forest.

(22-26) Description of the rainy season. (26p-30) Bhîma kills the giant Kimmîra, and the Pâṇḍavas spend five years in the forest. They next proceed to the Dvaitavana. (30p-32) They go out to hunt in the forest. In their absence Jayadratha carries off Draupadi. When the intelligence reaches the Pâṇḍavas, they

pursue him in hot haste ; take him prisoner, and rescue Draupadi. He is brought into the presence of Yudhishṭhira, at whose command he is released, after great humiliation. To avenge this insult he performs severe penances to propitiate S'iva, who, being pleased, promises that he shall one day defeat the Pâṇḍavas.

(32p-39) Under the pretext of a hunting excursion, but really to see the Pâṇḍavas, Duryôdhana sets off for the Dvaitavana with all his retinue. He encounters Chitrâṅgada with his host of Gandharvas. The latter carries off Duryôdhana and Duśśâsana. Bhânumati entreats Dharmarâja, at whose request Arjuna defeats Chitrâṅgada and rescues Duryôdhana and his brother. 39p-43) Dharma hears from a Kirâta messenger about the movements of Duryôdhana. (43p-57p) Draupadi and Bhîmasêna are angry with Dharmarâja for having gambled away the kingdom ; he consoles them.

(58-64p) Vyâsa appears to Dharmarâja and is welcomed. He instructs Arjuna how to obtain celestial weapons, and tells Guhyaka to take him to the mountain Indrakîla. (64p-65p) Arjuna, advised by Draupadi, then mounts on the shoulders of Guhyaka, who starts for Indrakîla. (67-69) Description of autumn. (69p-75p) Guhyaka takes him to the snowy mountains Kailâsa and Indrakîla, and then leaves him. (75p-93) Here Arjuna performs penance ; Indra is jealous and fears lest he should lose his Indraship. He tries to destroy the penance but fails ; then, disguised as a Brâhmaṇa, he interviews Arjuna.

VIII

(1-2) Indra is extremely glad to see Arjuna, who treats him with great respect. (3-9) Indra learns with pleasure the reason why Arjuna is performing penance and returns to heaven. (10-16) Arjuna's severe austerities frighten the ṛishis, who wait upon Rudra and communicate to him the cause of their anxiety. Rudra disguises himself as a S'abara, and accompanied by Pârvati, Guha and his attendants, is engaged in pursuing Mûkadânava, who had assumed the form of a boar. Arjuna

fights and kills the boar, and then resumes his austerities. (16p-23) A fight between Guha and Arjuna. (24-25p) The latter receives Pâśupata, Mañjarikâstra and other celestial weapons, in recognition of his merits, from Rudra, Pârvati and other gods. (25p-27) Arjuna accompanies Indra to heaven and, at his request, kills 60 crores of demons who were more than a match for Indra. (28) Rambhe fails to win the heart of Arjuna, and curses him that he shall become a *bṛihanḍaḷe* for one year.

(28p-30) Being ignorant of the movements of Arjuna, the other Pâṇḍavas are filled with anxiety. Bhîmasêna kills Jaṭâsura. (30p-35) Bhîmasêna falls in with Añjanêya and recognises in him his own brother. The latter promises that he will be the device on Arjuna's flag. (35p-48) Arjuna returns from heaven and joins his brothers. They proceed to Dvaitavana. Yama, the god of Death, severely tries Dharmarâja, but rescues his brothers from Kîrtige, a cruel deity invoked by Kanakasvâmi, the priest of Duryôdhana, to destroy them.

(48p-57p) The Pâṇḍavas with Draupadi disguise themselves and take refuge in the capital of king Virâṭa. (57p-58) Bhîmasêna kills Vishokharpara, the wrestler of Duryôdhana. (58p-83) Wars of the Uttaragôgrahaṇa and Dakshiṇagôgrahaṇa, which end in a victory for the Pâṇḍavas, who rescue the cows belonging to king Virâṭa.

IX

(1-3) Arjuna returns from the battle-field and joins his brothers; he pays great respect to Yudhishṭhira and others. (4-9) King Virâṭa greatly respects the Pâṇḍavas and gives his daughter Uttare in marriage to Abhimanyu. (10-26p) The Pâṇḍavas make preparations for war and send Kṛishṇa with proposals of peace to the Kauravas. (27-69) Kṛishṇa arrives at Hastinâpura. Duryôdhana rejects the offer of peace, and Kṛishṇa returns to the capital of Virâṭa.

(70-88) Karṇa is made acquainted with the circumstances of his birth by Kṛishṇa. Karṇa goes to bathe in the Ganges and

meets with Kunti, who confirms the story of his birth as related by Kṛishṇa. Karṇa promises Kunti that he will not kill the Pâṇḍavas and that he will not employ against Arjuna an arrow that has been once used. (88p-89) Kṛishṇa urges Dharmarâja to be prepared for war. (89p-94) A messenger from Duryôdhana informs Dharmarâja that his royal master will not yield until he is really defeated by the Pâṇḍavas. Dharmarâja is enraged at this and issues orders for a march against the Kauravas. (95-105) The Pâṇḍavas with their army reach the Kurukshêtra and are encamped to the west of it.

X

(1-4) Duryôdhana receives from his spies intelligence of the arrival of the Pâṇḍavas at the Kurukshêtra, communicates it to S'akuni, Drôṇa, Kṛipa, Karṇa and others, and laughs at the Pâṇḍavas. (5-10) At the suggestion of Drôṇa, Duryôdhana goes to Bhîshma and in consultation with him decides to make war. (11-14) Bhîshma is engaged in making his plans. (14p-15) Duryôdhana appoints Bhîshma commander of his army. (15p-21) A dispute between Drôṇa and Karṇa. (22) Karṇa vows that he will not take up his bow until Bhîshma should die. (23-25) Bhîshma vows that he will kill ten thousand princes every day, and that he will compel Kṛishṇa to assume his discus and drive back Arjuna's chariot eight gâvudas. (25p-31) Duryôdhana issues orders for a march; he arrives with his army at the Kurukshêtra and is encamped to the east of it. (31-33) In accordance with a message from Duryôdhana, Dharmarâja fixes the time for commencing hostilities. (33p-34p) At the desire of Kṛishṇa, Dharmarâja appoints S'vêta, the son of Virâṭa, commander of his army, and issues a proclamation that the war will begin on the following day. (35) A description of sunset.

(35p-47) Warriors on both sides worship their weapons. (47p-49p) Arjuna worships his weapons. (50-51) Both armies arrayed against each other. (52) Description of sunrise. (52p-54) Bhîshma and S'vêta appear at the head of their respective armies.

(54p-60p) Kṛishṇa points out the chiefs of the Kaurava army to Dharmarâja and orders the most capable leaders of the Pâṇḍava forces to meet them. (61-64) Dharmarâja sees Bhîshma and others, and returns to his own camp, accompanied by Yuyutsu. (64p-66) Kṛishṇa shows his heavenly form to Arjuna, whose doubts are thereby dispelled. Arjuna then mounts his chariot and encounters the Saṃsaptakas. (67-71p) Hard fighting between the two armies. (72-76) Fighting between bowmen, (77-81) horsemen, (81-86) footmen, (87-92) charioteers, and (93-97p) elephants. (98-107p) Bhîmasêna fights with Duryôdhana and his hundred brothers. (107p-113) Fight between Dharmarâja, S'alya and others. (113p-125) Fight between S'vêta, S'alya, Bhîshma and others. (125p-126) Fighting stopped on that day, and the return of the armies to their respective camps.

XI

(1) Arjuna praised. (1p-3) Warriors on both sides enjoy rest after hard fighting. (3p-4p) Dharmarâja appoints Dhṛishṭadyumna commander of the Pâṇḍava army. (5) Sunrise. (6-12p) Fighting resumed by Abhimanyu, Alambhûsha, Bhagadatta, Ghaṭôtkacha, Bhîmasêna, Bhîshma and others. (13-22) Arjuna fights with Bhîshma. (23) Hostilities cease at sunset, and both armies return to their camps. (24-31) At the desire of Kṛishṇa, Dharmarâja interviews Bhîshma and learns from him the surest way of obtaining success; the result is communicated to Kṛishṇa. (32-37) At sunrise, the leaders of both armies resume fighting. (38-46) Bhîshma, after fighting with Arjuna and S'ikhaṇḍi, lays himself down on a bed of arrows. (46p-47p) Dharmarâja and other Pâṇḍavas go to Bhîshma, salute him, express regret, take leave of him and return to their camp. (47p-49) Duryôdhana also sees Bhîshma, takes leave of him and returns. (50) Sunset. (50p-53) Drôṇâchârya appointed commander of the Kaurava army.

(54-57) On the following day fighting is resumed. (57p-60) Drôṇa tries to take Dharmarâja prisoner. (60p-64) Fighting

ceases after sunset, but is resumed the next day. (64p-74) Bhîma kills a hundred princes, including Bhânudatta, and fourteen thousand elephants of the king of Kalinga. He also fights with the elephant Supratîka. (74p-80) Arjuna kills Supratîka and Bhagadatta. (81-84) At sunset fighting ceases; Duryôdhana orders Droṇâchârya to take Dharmarâja prisoner, and desires the Saṃsaptakas to engage Arjuna separately; fighting is resumed on the following morning.

(84p-85p) Drôṇâchârya arranges the Kaurava army in the form of a *chakra-vyûha*. (85p-99) The fighting of Abhimanyu. (100-105) His death. (105p-107p) Vyâsa consoles Dharmarâja. (108) Duryôdhana returns to his camp. (108p-121) Arjuna's regret on hearing of his son's death; he vows to kill Saindhava. (121p-125) Drôṇâchârya promises Duryôdhana that he will save Saindhava from the attacks of Arjuna.

(126-127p) Dharmarâja returns from an interview with Drôṇa. (127p-129p) Arjuna receives the weapon Pâśupatamushṭi from Îśvara. (130) Sunrise. (130p-137) Drôṇa arranges all the Kaurava forces in the form of *chakravyûha*, *padmavyûha* &c; Arjuna cuts his way through the chakravyûha and succeeds in entering the padmavyûha; he fights with Duryôdhana. (137p-139p) Fighting between Sâtyaki and Bhûriśrava. (139p-142p) Bhîma kills Duryôdhana's thirty-three brothers including Durmukha; he fights with Duśśâsana, who swoons. Bhîma also fights with Karṇa, swoons and is carried by Sâtyaki in his chariot. (142p-153) Arjuna fights with Saindhava and kills him.

XII

(1-5) After Arjuna is successful in killing Saindhava, Drôṇa begins to fight by night. (5-p-15) Ghaṭôtkacha fights and is killed by Karṇa. (15 p-16) Kṛishṇa consoles Dharmarâja, who is overcome with grief for the death of Ghaṭôtkacha; sunrise described. (16 p-17 p) Both armies arrayed against each other. (17 p-25) Drôṇa kills Virâṭa, Drupada, Kaikêya, Kuntibhôja and many others. (25 p-30 p) Drôṇa dies through grief for the

supposed death of his son, and his head is cut off by Dhṛishṭadyumna. (31-32 p) The Pâṇḍavas with the Vaishṇavâstra destroy the Nârâyaṇâstra let off by Aśvatthâma. (33 p) At sunset the armies cease to fight, and return to their respective camps. (34-52 p) Aśvatthâma is consoled by Kṛipa and others; and Karṇa is appointed commander of the Kaurava forces with the unanimous consent of all.

(52 p-59 p) At sunrise Karṇa gives charities and performs other pious acts as usual, goes to Bhîshma, and humbly begs of him to suggest some means of conquering the Pâṇḍavas. Bhîshma advises him to associate himself with S'alya as his charioteer. Karṇa accepts the advice and appears on the battle-field. (59p-87) Arjuna, the Saṃsaptakas, Kṛitavarma, Chitrasêna, Chitra, Prativindhya, Aśvatthâma, Bhîma, Karṇa, Prabhadraka, Kshêmadhûrti, Pâṇḍya, Daṇḍadhâra and others fight. (88) Sunset. (88 p-104). The armies stop fighting and return to their camps. At the desire of Karṇa, S'alya is persuaded by Duryôdhana to become his charioteer. When Dharmarâja receives this intelligence, he consults Kṛishṇa. (105-108) Sunrise described. (108p-111) After the performance of his daily religious duties, he appears on the battle-field and arranges his forces in the form of a *padmavyûha*, while Arjuna forms his army into a *haṃsavyûha*. (111p-116p) While fighting with the Saṃsaptakas, Arjuna kills Suśarma. (116 p-118) Karṇa fights with Dharmarâja. (118 p-120) Karṇa defeats the leaders of the Pâṇḍava forces. (120p-135p) Arjuna annihilates the Saṃsaptakas ; he then goes to Dharmarâja and vows that he will kill Karṇa before sunset on that day ; and then, accompanied by Bhîmasêna, Arjuna appears on the field of battle and engages in a fight with Karṇa. (135 p-144 p) The gods, headed by Indra, Brahma, Rudra, Nârada and the lord of serpents, appear to see the fighting between Arjuna and Karṇa ; a dispute between Sûrya and Indra, which is terminated by Îśvara. (144p-161) Bhîmasêna kills all the Kaurava brothers except Duryôdhana ; he then wets Draupadi's hair with Duśśâsana's blood and unties it ; he also fulfils his vow to drink his blood.

(161p-169) Bhîmasêna is attacked by Vṛishasêna, who is killed by Arjuna. (169 p-217) The description of the fight between Karṇa and Arjuna; Karṇa is killed. (217 p-221) The beating of drums and sounding of other musical instruments in the Pâṇḍava army. At sunset the leaders of both armies stop fighting and return to their camps.

XIII

(1-2) Dharmarâja pronounces blessings upon Arjuna. (2p-8) While lamenting over the fate of Karṇa, Duryôdhana faints; he is restored to consciousness by cooling medicines. In this condition he is visited by Dhṛitarâshṭra and Gândhâri. (8p-30) Duryôdhana salutes his parents, who try to comfort him. They advise him to make peace with the Pâṇḍavas. He rejects the advice and sends them away. He takes heart once more and, refreshing himself with baths, &c., goes to the mantra-śâle, consults S'alya, S'akuni and others, and appoints S'alya commander of his army. (30p-41) On hearing of this, Dharmarâja places himself at the head of his own army at the desire of Kṛishṇa. At sunrise hostilities are resumed and Sahadêva kills S'akuni. (41p-44p) While both armies are engaged in fighting, S'alya kills one akshôhiṇi of the hostile forces at the desire of Duryôdhana. (44p-48p) Dharmarâja fights with S'alya, whom he consumes with the fire emitted from his eyes. (48p-74) Overpowered with sorrow on hearing of the death of S'alya, Duryôdhana proceeds to fight single-handed, when he is stopped by Sañjaya, who tells him to see Bhîshma and to fight according to his advice. Duryôdhana, while crossing the battle-field, sees the corpses of Drôṇa, Karṇa, Vṛishasêna, Duśśâsana and others, and gives himself up to excessive lamentations. He comes to Bhîshma and consults him as to what he should do next. Bhîshma says the best course is to sue for peace. Duryôdhana rejects this advice; thereupon Bhîshma proposes, as an alternative, that he should remain quiet till the arrival of Balarâma in the evening and that then, with his help, fighting may be resumed. Bhîshma

also teaches Duryôdhana *jalamantra* and tells him to enter the water and to remain concealed in the lake of Vaiśampâyana. Duryôdhana acts accordingly.

(74p-98p) The Pâṇḍavas look in vain for Duryôdhana on the battle-field. On ascertaining the place of his concealment, Bhîmasêna compels him to come out of the lake; and, in the *gadâ-yuddha* which ensues, Bhîma cuts off Duryôdhana's thighs, and when the latter falls down, kicks him. (98p-108) Balarâma, unable to endure the sight of the insults put on Duryôdhana, returns to Dvârâvati. At the request of Duryôdhana, Kṛipa, Kṛitavarma and Aśvatthâma kill Dhṛishṭadyumna, S'ikhaṇḍi and others, and show him the heads of S'rutasômaka and other Pâṇḍava princes. At length Duryôdhana dies and Arjuna thus obtains the empire.

XIV

(1-2p) Arjuna and others survey the battle-field. (2p-4) Kṛishṇa praises Arjuna's heroism. (4p-10p) Dhṛitarâshṭra and Gândhâri, accompanied by the wives of Duryôdhana, Duśśâsana and others, come to the battle-field in deep sorrow. Dharmarâja consoles Dhṛitarâshṭra and tells his servants to deliver to the widows the corpses of their husbands; the funerals of the dead warriors are performed; Dhṛitarâshṭra and Gândhâri, accompanied by Kunti, go to the wilderness to do penance.

(10p-21) With the approval of Kṛishṇa, Dharmarâja and Arjuna go to Hastinâpura; Arjuna and Subhadre are crowned; the elephant Trijagadbhûshaṇa and the horse Tribhuvanatilaka are also crowned. Arjuna and Subhadre are weighed against gold; gold is given to beggars. (21p-26p) Description of Arjuna's court. (26p-36p) The bards sing Arjuna's praises and give him blessings. (36p-39) Dharmarâja causes to be assigned to Bhîma, Nakula, and Sahadêva those countries which they most like. Kṛishṇa, and Sâtyaki are entertained by Arjuna, after which they return to Dvârâvati. Arjuna reigns over the whole world in peace, and assumes to himself such titles Udâtta-Nârâyaṇa, &c.

(40-57) In the Bengi-maṇḍala was a beautiful town named Vengipaḷu, connected with which were the agrahâras of Koṭṭûru, Niḍugundi and Vikramapura. The last was the residence of Mâdhava Sômayâji of the Vatsa-gôtra. His son was Abhimânachandra, whose son was Komarayya, whose son was Abhirâmadêva-râya. The latter adopted the Jinêndra dharma. His son, distinguished as Kavitâ-guṇârṇava, was Pampa. Pampa's patron was Arikêsari, at whose desire he wrote the present poem. As a mark of his appreciation of the work, the king conferred upon the poet an agrahâra named Dharmavuram, situated in the Bachêlhe Thousand, and he re-named it Sâraṁ.

(58-65) Pampa writes with ease in the pithy Kannaḍa of Puligere. His Bhârata and Âdi-purâṇa surpass all former poems. The one was completed in six months, and the other in three months. Like Vyâsa, Pampa has won for himself the title of *Purâṇa-kavi*. This Bhârata is held in high esteem on account of the merits of the personages described in it. Hopes of future happiness held out to those who read, hear or transcribe this poem.

THE

PAMPA BHÂRATA,

OR

VIKRAMÂRJUNA VIJAYA

BY PAMPA.

ಪಂಪಕವಿ ವಿರಚಿತ

ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ ವಿಜಯ

ಉ॥ ಶ್ರೀಯನರಾತಿಸಾಧನಪಯೋನಿಧಿಯೊಳ್ಪಡೆದುಂಧರಿತ್ರಿಯಂ ।
ಜೀಯೆನೆಪೇಡಿಕೊಳ್ಳದೆವಿರೋಧಿನರೇಂದ್ರರನೊತ್ತಿಕೊಂಡುಮಾ ॥
ತ್ರೀಯಸುಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯನೊಡಂಬಡೆತಾಳ್ದಿಯುಮಿಂತುದಾತ್ತಸಾ ।
ರಾಯಣನಾದದೇವನೆಮಗೀಗರಿಕೇಸರಿಸಾಖ್ಯಕೋಟಿಯಂ ॥ 1

ಚಂ॥ ಮುಗಿಸುಲಲಾಟನೇತ್ರಶಿಖಿಮೆಚ್ಚಿವಿನೂತರಸಪ್ರಸಾದಮು ।
ಜ್ವಲಜಸಮಂಗಸಂಗತಲಸದ್ಭಸಿತಂಪ್ರಭುಶಕ್ತಿಶಕ್ತಿನಿ ॥
ರ್ಮ್ಮಳಮಣಿಭೂಷಣಂಘಣಿವಿಭೂಷಣಮಾಗೆನೆಗಟ್ಟಿಯಂಪುದುಂ ।
ಗೊಳಿಸದನೀಶ್ವರಂನೆಗಳ್ದುದಾರಮಹೇಶ್ವರನೀಗಭೋಗವಂ ॥ 2

ಉ॥ ಚಂಡಮರೀಚಿಸಾಧನತಮಸ್ತಮವೋಡವಿಶಿಷ್ಟಪದ್ಮಿನೀ ।
ಷಂಡವನರಲ್ದರಾಗದಿನೊಲಿದ್ದರೆಯಾಚಕಭೃಂಗಕೋಟಿಕ್ಕೈ ॥
ಕೊಂಡುನಿರಂತರಂತಗುಳ್ದಕೀರ್ತ್ತಿಸೆಮಿಕ್ಕೆಸೆವಪ್ರಚಂಡವಾ ।
ತ್ತಾಂಡನಲಚ್ಚಿಗೆನ್ನಹೃದಯಾಂಬುಜಮಂನಿಜವಾಜ್ಮರೀಚಿಯಿಂ ॥ 3

ಚಂ॥ ಸಹಜದಚಿಲ್ವಿನೊಳ್ಪತಿಯಸೋಲದಕೇಳಿಕೆಯೊಳ್ಪಿದಲ್ದು ಸಂ ।
ಸಹಿತವೆನಿಪ್ಪಪೂರ್ವ್ವಕುಭಲಕ್ಷಣದೇಹದೊಳೊಳ್ಪನಾಳ್ದ ಸಂ ॥
ದಹಿಂಕಟಕಪ್ರಸಾದದೆವನೋಜನುವುಂಗೆಲೆವೆಂದನಾಗಳುಂ ।
ಸಹಜಮನೋಜನೋಜನೆನುಗೀಗೆನಿಚಿತ್ರರತೋತ್ಸವಂಗಳಂ ॥ 4

ಚಂ ॥ ಕ್ಷಯಮೆಣಮಿಲ್ಲಮಾಗಳತಿಗಂಡವೆನಾದನುಮಿಲ್ಲೆ ನಲ್ತದ ।
ಕ್ಷಯನಿಧಿತಾನೆತನ್ನನೊಸೆದೋಲಗಿಪಂಗರಿದಿಲ್ಲೆ ನಿಪ್ಪವಾ ॥
ಜ್ಜಯಮನಿತಕ್ಕ ಮುಂಬಿಡಿನರಸ್ಪತಿವನ್ಮುಖಪದ್ಮರಂಗದೇ ।
ಜಿಗ್ಗಿಯನೆಡೆಗೊಂಡುಕೊಂಡುಕೊನೆದೀಗರಿಗಂಗೆವಿಕುದ್ಧಬುದ್ಧಿಯಂ ॥ 5

ತಿಸುಳದೊಳುಚ್ಚಳಿಪ್ಪಪೊಸನೆತ್ತರೆಕೆಂದಳೆರಾಗೆಕಂಣಗು ।
ರ್ವ್ವಿಸುವಿನಮೊಕ್ಕುನೇಲ್ವಕರುಳೋಳಿಯೆಬಾಳವ್ಯಾಳವೂಗೆಮಿ ॥
ಕ್ಕಸುರರಮೆಯ್ಯೋಳಾದವಿರಹಾಗ್ನಿಯನಾಱಿಸುತಿಂತೆತಂನಕೂ ।
ರಸಿಯೊಳಡುತ್ತರ್ಕೊಂದಸಿಯಳಿಕ್ಕಸಿಯೊಳ್ಪಡೆಮೆಚ್ಚಿಗಂಡನಾ ॥ 6

ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲೆ ॥ ಎನಿದಾನಮಿದಾಗಳುಂಮುಧುಪಾಶ್ರಯುಂಧರೆಗವ್ಯವ ।
ಚ್ಚಿಂನದಾನಮಿದಾಗಳುಂವಿಬುಧಾಶ್ರಯಂಗೆಲವಂದನೆಂ ॥
ನಂನಿಜೋಂನತಿಯಿಂದಮಿಾಪತಿಯೆಂದುಮೆಚ್ಚಿವಿನಾಯಕಂ ।
ತಾಂನಿಮಿಚ್ಚರ್ಕ್ಕಗೆಕಬ್ಬಮುಂನಯದಿಂಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಭೂಪನಾ ॥ 7

ಚಂ ॥ ಬಗೆಯದುತಪ್ಪದಾಗಿವೈದುಬಂಧದೊಳೊಂದುವುದೊಂದುದೇಸಿಯೊಳ್ ।
ಪುಗುವುದುಪೊಕ್ಕಮಾರ್ಗ್ಗದೊಳಿತಳ್ಪುದುತಳ್ಪೊಡೆಕಾವ್ಯಬಂಧವೊ ॥
ಪ್ಪುಗುಮೆಳವಾವುಕೆಂದ್ಗೆರವುವಿನಬಣ್ಪೊಜೆಯಿಂಬಱಲ್ದ ತುಂ ।
ಬಿಗೆಗೆನೆತುಂಬಿಕೋಗಿಲೆಯಬಗ್ಗಿಸನುಗ್ಗಿಯೊಳೊಪ್ಪವಂತೆವೋಲ್ ॥ 8

ಉ ॥ ಆಸಕಳಾರ್ತ್ಥಸಂಯುತವಮಳಂಕೃತಿಯುಕ್ತಮುದಾತ್ತಕೀರ್ತ್ತಿವಿ ।
ನ್ಯಾಸವನೇಕಲಕ್ಷಣಗುಣಪ್ರಭವಂವೃದುಪಾದವೊದವಾಕ್ ॥
ಶ್ರೀಸುಭಗಂಕಳಾಕಳಿತವೆಂಬನೆಗಟ್ಟಿಯನಾರ್ದ್ದಕಬ್ಬವುಂ ।
ಕೂಸುವುನೀವುದೀವುದರಿಕೇಸರಿಗಲ್ಲದವಸ್ತುಗೀವುದೇ ॥ 9

ಚಂ ॥ ಕವಿಗಳನಾವುಧಾರಕನರಾಧಿಪರೋಳಿಯೊಳೀತನೊಳ್ಳಿದಂ ।
ಕವಿನೃಪನೀತನೊಳ್ಳಿದನೆನಲ್ಕೊರೆಯಲ್ತುನೆಗಟ್ಟಿತ್ತೆತ್ತಸ ॥
ತ್ತವಿಗಳಪೋಡಶಾವನಿಪರೋಳಿಯೊಳಂಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಂ ।
ಕವಿತೆಯೊಳಗ್ಗಳಂಗುಣದೊಳಗ್ಗಳಮೆಲ್ಲಿಯುಮಿಾಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಂ ॥ 10

ಕತೆಪಿರಿದಾದೊಡಂಕಥೆಯಮೆಯ್ದಿಡಲೀಯದೆಮುಂನೆಮನ್ತ ಭಾ ।
ರತಮನಪೂರ್ವ್ವಮಾಗೆಸಲೆಪೇಟ್ಟ ಕವೀಶ್ವರರೆಲ್ಲವರ್ಣ್ಣಿಸಂ ॥
ಕತೆಯೊಳೊಡಂಬಡಂಪಡೆಯೆಪೇಳ್ವೊಡೆಪಂಪನೆಪೇಳ್ದು ವೆಂದುಪಂ ।
ಮಿತರೆತಗುಳ್ದ ಬಿಚ್ಚಣಿನೆಪೇಳಲೊಡಚ್ಚರ್ದ್ದೆನೀಪ್ರಬಂಧಮಂ ॥ 11

ಲಲಿತಪದಂಬ್ರಸಂನಳವಿತಾನಗುಣಮಿಲ್ಲದಿಪುಣ್ದು ಪೇೞ್ದಿಕೆ ।
ಳ್ಗಳಕೃತಿಬಂಧಮುಂಬರಪಕಾಱರಕೈಗಳಕೇಡುನುಣ್ಮನ ॥
ಪ್ಪಳಕದಕೇಡುಪೇೞಸಿದೊಡರ್ತ್ಥದಕೇಡಿನಿಪೇೞ್ದಬೇಗಿಪೊ ।
ಟ್ಟಳಿನಿಗೞ್ತೆಗಾಟಿಸುವದುಪಕ್ಕವಿಯುಂಕವಿಯೆಂಬಲೆಕ್ಕಮೇ ॥ 12

ಉ ॥ ವ್ಯಾಸಮುನೀಂದ್ರರುಂದೈವಚನಾವೃತಮಾರ್ದ್ಧಯನೀಸುವೆಂಕವಿ ।
ವ್ಯಾಸನೆನೆಂಬುಗಬ್ಬಮೆನಗಿಲ್ಲಗುಣಾರ್ಣ್ಣವನೊಳ್ಪವನ್ನನೋ ॥
ವಾಸವಮಾಗೆಪೇೞ್ದಿಕೆನದಲ್ಲದೆಕಬ್ಬ ಮೆದೋಷವುತ್ಕ್ರಿಗಂ ।
ದೋಷಮೆಕಾಣೆನೆಂನಲುವವೂಕ್ಕೆಯಿವೇೞ್ವಿನಿದಾವದೋಷವೋ ॥ 13

ಚಂ ॥ ವಿಪುಳಯಶೋವಿತಾನಗುಣಮಿಲ್ಲದನಂಬ್ರಭುವಾಡಿಪೂರ್ವ್ವಭೂ ।
ಮಿವರಪದಂಗಳಂಪುಗಿಸಿಪೋಲಿಪೊಡೀತನುದಾತ್ತಪೂರ್ವ್ವಭೂ ॥
ಮಿವರುಮೆನೊಪ್ಪನೊಳ್ತಗುಳಿವಂದೊಡೆಯಿಂಕಥೆಯೊಳ್ತಗುೞ್ದಪೋ ।
ಲಿಪೊಡೆನಗೞ್ತಯಾದುದುಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಭೂಭುಜನಂಕಿರೀಟಿಯೊಳ್ ॥ 14

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀವಜ್ಜಳಾಖ್ಯವಂಶ ।
ಪ್ಯೋವನಮೈತಕಿರಣನೆನಿಪಕಾಂತಿಯನೊಳಕೊಂ ॥
ಶೀವಮಹಿಯೊಳಾತ್ಮವಂಶೆ ।
ಖಾವುೞಿಜಸವೆಸೆಯೆಯುದ್ಧಮಲ್ಲಂನೆಗೞ್ದಿಂ ॥ 15

ಆತಂನಿಜಭುಜಬಲನಿ ।
ಖ್ಯಾತನುಮೆನೆಯೂಳ್ದನಧಿಕಬಲನವನಿಪತಿ ॥
ವ್ಯಾತತಮಣಿಮಕುಟಕಿರಣ ।
ದ್ಯೋತಿತಪಾದಂಸಪಾದಲಕ್ಷಕ್ಷಿತಿಯಂ ॥ 16

ಏನಂಪೇೞ್ವುದೊಸರಿಯು ।
ದ್ದಾನಿಯನೆಣ್ಣೆಯೊಳಿತೀವಿದಿಗ್ವ್ಯಾಕೆಗಳನಂ ॥
ತಾನೃಪತಿನಿಜ್ಜಲಯಮ್ನಿ ।
ಜಾನೆಯವನೆಗಾಹವಮಿರಿಸಿದಂಜಾವನನೊಳ್ ॥ 17

ಶ್ರೀಪತಿಗೆಯುದ್ಧಮಲ್ಲಮೆ ।
ಳೀಪತಿಗೆನೆಗೞ್ತೆಪುಟ್ಟೆಪುಟ್ಟಿದೆನಖಿಳ ॥
ಕ್ಷ್ಮಾಪಾಲಮೌಳಿಮಣಿಕಿರ ।
ಣಾಪಾಳಿತನಘ್ರಿಯುಗಳನಂಜಿತಜಗರಣಂ ॥ 18

ಕಂ ॥ ಅರಿಕೇಸರಿಯೆಂಬಿನಮುಂ ।
ವರಾಂಗನತ್ಯಂತವಸ್ತು ವಂವುದಕರಿಯಂ ॥
ಭರದಿಂಪಡಿವಡೆಗುರ್ಬ್ಬಿದ ।
ಕರವಾಳನೆತೋಱುನೃಪತಿಗೆಲ್ಲಂಗೊಂಡಂ ॥ 19

ನಿರುಪಮವೀವನರಾಜ್ಯದೊ ।
ಳರಿಕೇಸರಿಯೆಂಬವಂವಿಷಯವುಂತ್ಕಗಳಿಂ ॥
ಬೆರಸೊತ್ತಿಕೊಂಡುಗರ್ವ್ವದೆ ।
ಬರೆಯಿಸಿದಂವೆನಲುನಖಿಳದಿಗ್ಭಿತ್ತಿಗಳೊಳ್ ॥ 20

ಕ್ಷತ್ರಂತೇಜೋಗುಣಮು ।
ಕ್ಷತ್ರಿಯರೊಳ್ನಿಲಸಿನಿಂದುದಾನೆಗಱ್ಬಿದಿ ॥
ಕ್ಷತ್ರಿಯರೊಳಮಿಲ್ಲಿ ನಿಸದು ।
ವೀತ್ರಿಜಗದೊಳೆಸಗಿದೆಸಕಮರಿಕೇಸರಿಯಾ ॥ 21

ಅರಿಕೇಸರಿಗಾತ್ಮಜರರಿ ।
ನರಪಶಿರೋದಳನಪರಿಣತೋಗ್ರಾಸಿಭಯಂ ॥
ಕರರೀಕಲಿಯಿರ್ವ್ವರೊಳಾ ।
ದ್ದೊರೆಯೆನೆನರೆಸಿಂಹಭದ್ರದೇವನ್ನೆಗಱ್ಬಿರ್ ॥ 22

ಅವರೊಳ್ನರಸಿಂಗಂಗತಿ ।
ಧವಳಯಶಂದುರ್ಗ್ಗವುಲ್ಲನಗ್ರಸುತಂತ ॥
ದ್ಭುವನಪ್ರದೀಪನಾಗಿ ।
ದ್ದರ್[ವಿರತ]ವೀರಂಗೆಱದ್ದೆಗಂಪರಿಯವುಗಂ ॥ 23

ಪುಟ್ಟದೊಡಾತನೊಳಱಿವೊಡ ।
ವುಟ್ಟುದುದಱಿವಿಂಗೆಬೆಂಪುವೆಂಬಿನೊಳಾಯಂ ॥
ಕಟ್ಟಾಯದೊಳಳವಳವಿನೊ ।
ಳೊಟ್ಟಜೆಪುಟ್ಟದುದುಪೋಲ್ವರಾಬ್ಬರ್ದ್ದೆಗನಂ ॥ 24

ಬಲ್ವರಿಕೆಯೊಳರಿನೃಪರಪ ।
ಡಲ್ವಡೆತ್ತಿ ಱುದುರಣದೊಳಾವಿಕ್ರಮವುಂ ॥
ಸೊಲ್ವಿನವಾವಜ್ಜ್ರಿಸದಂ ।
ವಾಲ್ವತ್ತೆರಡಱಿಕೆಗಾಳಗಂಗಳೊಳೀತಂ ॥ 25

ಚಂ ॥ ವನಧಿವರೀತಭೂತಳದೊಳೀತನೆನೋಲದಗಂಡನೆಂಬೆಂ ।
ಪಿನಪೆಸಱಿಂನಿಮಿರ್ಚ್ಚಿದುದುಮಲ್ಲದೆವಿಕ್ರಮದಿಂದೆನಿಂದಗು ॥
ರ್ವ್ವೈನಲಿಱಿದಾಂತರಂವೊಸಳೆಯಂಪಿಡಿವಂತಿರೆನೀರೊಳೊತ್ತಿಭೀ ।
ಮನನತಿಗರ್ವ್ವದಿಂಪಿಡಿಯೆಮೆಯ್ಗಲಿಬದ್ದೆಗನನ್ನ ನಾವನೋ ॥ 26

ಮ ॥ ಮುಗಿಲಂಮುಟ್ಟಿದಪೆಂಪುಪೆಂಪನೊಳಕೊಂಡುದ್ಯೋಗಮುದ್ಯೋಗದೊ ।
ಳ್ನೆಗಲ್ದಾಜ್ಞಾಫಲಮಾಜ್ಞೆಯೊಳ್ತೊಡರ್ದಗುರ್ವ್ವೆಂದೊಂದಗುರ್ವ್ವಿಂದಗು ॥
ರ್ವ್ವಿಗೊಳುತ್ತಿರ್ಪ್ಪರಮಂಡಲಂಜಸಕಡರ್ಪ್ಪಪ್ಪಂನೆಗಂಸಂದನೇ ।
ಜಗದೊಳ್ಬದ್ದೆಗನೀತನಾಂತನೆವಲಂಭೂಕೋಟಿಯಂಕೋಟಿಯಂ ॥ 27

ಕಂ ॥ ವೀರುವೆಪೋಕಲ್ಪಾಂಭ್ರಪ ।
ಮೊರವೆರಸವೊಱತೆಪರುಸವೇದಿಯೆಕಣಿಭಂ ॥
ಡಾರದೊಳುಂಟೆನೆಕುಡುವನ ।
ಪಾರಿತದಾನಕ್ಕೆ ಬೋಲ್ವರಾರ್ಬ್ಬದ್ದೆಗನಂ ॥ 28

ತರಳೆ ॥ ಸುರಭಿದೇವತೆಯೆಂಬಶಾಪನೆಮಾಣ್ದು ದೇಱುವುದೊಂದೆಂ ।
ದಿರದೆಮಾಣ್ದು ದುದೇವವಾರಣವೇಳಿಗೊಂಡವುಪೋದೊಡಾ ॥
ತರತರಂಗವಿದೆಂದೆಮಾಣ್ದುವುಮಾಣ್ದವಾಪರಿನೀನೆಪೇ ।
ಱರಿಯವೆಂದಿವುಭದ್ರದೇವರಚಾಗದೊಳೊಪ್ಪಿಱಗಾಗದೇ ॥ 29

ಕಂ ॥ ಆಬದ್ದೆಗಂಗೆವೈರಿತ ।
ವೋಬಳದಕಕತಕರಂವಿರಾಜಿತವಿಜಯ ॥
ಶ್ರೀಬಾಹುದುರ್ದ್ಧಮಲ್ಲನಿ ।
ಳಾಬಹುವಿಧಲಕ್ಷಣಪ್ರವೀಣನೃಪಾಲಂ ॥ 30

ಆತ್ಮಭವನಾನರಾಧಿಪ ।
ನಾತ್ಮಜನಾನಳನಹುಷಪೃಥುಭಗೀರಥನೊ ॥
ಹಾತ್ಮರನಿಱಿಸಿನೆಗಲ್ದ ಮ ।
ಹಾತ್ಮಂನರಸಿಂಹನೆಱಿವಿನೊಳನುಪಮಾತ್ಮಂ ॥ 31

ಮುಂತಿರಸದೆಱಿವುಗುರುವಜ ।
ದಂತುಟುಸಮುಪಾಳಿಯೆಡೆಗೆಪೋಣರ್ದಿರೆಚಲಮಂ ॥
ತಿಂತೊಳೆಮಾರ್ಪ್ಪೆಡೆಗುಣವೋ ।
ರಂತೆನಿಸಗ್ಗರ್ವ್ವಿಸುಭದ್ರಮುನಿಪುಂಗವನಾ ॥ 32

ಕಂ ॥ ತಱಿಸಿಂದುಲಾಳರೊಳ್ತುರಿ ।
ದೆಱಪಂತವೆಕೇಳ್ದುದೇಱ್ದು ಮುಂಡಲವಿಂನುಂ ॥
ತಿಱುನೀರಿಕ್ಕು ವುದನಿಸಿದ ।
ತಱಿಸಲವಿನಜಲದಬಲದಕಲಿನರಸಿಂಹಂ ॥ 33

ಸಿಂಗಂಮುಸಗಿದವೋಲ್ನರ ।
ಸಿಂಗಂತಳ್ತಱಿಯೆನೆಗಲ್ದ ನೆತ್ತನ್ನಭದೊಳ್ ॥
ಕೆಂಗುಡಿಕವಿದಂತಾದುದಿ ।
ದೇಂಗವ್ವಾದಪೆಂಪೊಸಕಲಲೋಕಾಶ್ಚಯನಾ ॥ 34

ವೀಱುಂವಾಳಳಮುಯ್ಯಂ ।
ಪಾಱಿತಗುರ್ದಿಱಿದುನರಗನುಱುಬಿದೊಡಿಕರಿಂ ॥
ಕೇಱಿಸಿದಾತನತೇಜದ ।
ಬೀಱಲನನುಕರಿಪುವಾದುವೊಗೆದುರಿವೊಂಗಳ್ ॥ 35

ವಿಜಯಾರಂಭಪುರಸ್ಸರ ।
ವಿಜಯಗಜಂಗಳನೆಸಿಡಿದುಭೋಜ್ಜ್ವರರಾಜ ॥
ಧ್ವಜಿನಿಯನಿಱಿದೋಡಿಸಿಭುಜ ।
ವಿಜಯದೆವಿಜಯನುಮನಿಱಿಸಿದಂನರಸಿಂಹಂ ॥ 36

ಸಿಡಿಲವೊಲೆಱಗುವನರಗನ ।
ಪಡೆಗಗಿದುಂಮಳದಿನುಚ್ಚೆಡೆಯೊಳುಣ್ಣೆದೆಯುಂ ॥
ಕೆಡೆದೆಡೆಯೊಳುಕಿಡೆಯುದೆನಿಂ ।
ದೆಡೆಯೊಳುನಿಲ್ಲದೆಯುವೋಡಿದಂಮಹಿಪಾಲಂ ॥ 37

ಗಂಗಾವಾರ್ದ್ಧಿಯೊಳಾತ್ಮತು ।
ರಂಗಮುಮಂಮಿಗಿಸಿನೆಗಜಿಪ್ಪೊಡಾತ್ಮಪ್ರಿಯನೊಳ್ ॥
ಸಂಗನಗುಣಶೀಲತೆಯನ ।
ಸುಂಗೊಳಿಭುಜವಿಜಯಗರ್ವ್ವದಿಂಸ್ಥಾಪಿಸಿದಂ ॥ 38

ಆನರಸಿಂಹಮನೋನಯ ।
ನಾನಂದಶ್ರೀವಿಳಾಸವತಿ . . . . ಚಂ ॥
ದ್ರಾನನೆಚೆಲ್ವಿಕೆಯಿಂದಾ ।
ಜಾನಕಿಗಗ್ಗಳಮೆಗುಣದೊಳಂಶೀಲದೊಳಂ ॥ 39

ಪೊಸತಲರ್ದಬಿಳಿಯತಾವರೆ ।
ಯಿಸಳ್ಗಳನಡುವಿರ್ವಸಿರಿಯುಮಾಕೆಯಳೆಲದೊಳ್ ॥
ಕಿಸುಗುಳಿಯೆ[ನಿಸದೆಜವಳಿಯೆ] ।
ನಿಸುವಳಿಜಾತವ್ವೆಗುಱುದಪೆಂಡಿದ್ದೊರೆಯೇ ॥ 40

ಆಜಾತವ್ವೆಗವಾವನು ।
ಧಾಜೆಯನದ್ವಲ್ಲಭಂಗವುತಿವಿಕದಯಕೋ ॥
ಭ್ರಾಜಿತನೆನಿಪರಿಕೇಸರಿ ।
ರಾಜಂತೇಜೋಗ್ನಿಮುಗ್ನರಿಪುನೃಪಕಲಭಂ ॥ 41

ಮಗನಾದನಾನಿಜಾಂಗದ ।
ನೆಗಱ್ತಿಯೊಳುಬೀರದೇಱ್ಗೆಯೊಳುನೆಗಳೆ . . . . . ॥
ಮಗನೆನೆಪುಟ್ಟಲೊಡಂಕೇ ।
ಳಿಗ್ಗೆಗೊಂಡುದುಭುವನಭವನವಿರಿಕೇಸರಿಯೊಳ್ ॥ 42

ತರಳ ॥ ಮುದದನೀರೊಳಿಲೋಕವಾರ್ತ್ತೆಗೆಬೆಚ್ಚುನೀರ್ದಳಿದಾಗಳಾ ।
ಮುದಗಜಾಂಕುಶದಿಂದೆಬೆಚ್ಚಿಸಿನಾಭಿಯಂವುದದಂತಿದಂ ॥
ತದೊಳಿಕಟ್ಟುದತೊಟ್ಟಿಲಂನಯದಿಂದವೇಱಿಸಿಬಾಲ್ಯಕಾ ।
ಲದೊಳಿತೊಟ್ಟಲಿಗಂಗಜಪ್ರಿಯನಪ್ಪುದಂಗಲೆತೋಱಿದಂ ॥ 43

ಕಂ ॥ ಮುಂದ್ರಾಂಭೋಧಿಪರೀತವು ।
ಹಿಂದ್ರರೊಳೀನೀನರೇಂದ್ರಚಕ್ರಂನಯದೊಳ್ ॥
ಇಂದ್ರಂತಾನೆನೆಸಲೆನೆಗ ।
ಱ್ರಿಂದಿಂದ್ರೇಂದ್ರನತೋಳಿತೊಟ್ಟಲಾಗಿರೆಬಳೆದಂ ॥ 44

ಕ್ರಮಿತರಿಪುಗುಣದಿನತಿವಿ ।
ಕ್ರಮಗುಣದಿಂಕನ್ಯಾವಾರಮುಂರಿಪುಬಳವಾ ॥
ರಮನೊಡನೆನೆಸಂದುವೆನಿಸಿಪ ।
ನಮಿತೋಚ್ಚಿಯಕೌಯ್ಯಮನುಜಮಾರ್ತ್ತಾಂಡನೃಪಂ ॥ 45

ಉಡೆವಣಿವರಿಯದವುಂನಮೆ ।
ತೊಡಗಿಚಲಂನೆಗಱಿರಿಪುಬಲಂಗಳನೆಪಡ ॥
ಳ್ವಡಿಸಿಪರಬಲದನೆತ್ತರ ।
ಕಡಲೊಳಗಣಜೆಗುಳಿಬಳಿವತೆಱದೊಳಿಬಳೆದಂ ॥ 46

ಕಂ ॥ ಮೇಲೆಯ್ದೆ ಬಲಂತೋಟಗೆ ।
ಮೇಲಪ್ಪೆಡಮನ್ಯವನಿತೆನೆಗಲ್ದಾ ವ್ಯೋಮಗಂ ॥
ಮೇಲಪ್ಪೆಡಮಾಕಾಂತೆಗೆ ।
ಸೋಲವೆಣ್ಪರಬಲಾಬ್ಧಿಗಂಪರವಧುಗಂ ॥ 47

ಧುರದೊಳ್ಮಿಂಲೋಕಂ ।
ನೆರೆದಿರೆಯುಂಕುಡುವಪ್ಪೊತ್ತಮೀಱಿವೇರುವೆಮುಂ ॥
ದಿರೆಯುಂಬೀರದಬೀಯದ ।
ತರಕ್ಕೆ ಕಿಱಿದೆಂದುಚಿಂತಿಪಂಪ್ರಯ್ಯಗಳಂ ॥ 48

ಸಮನೆನಿಸುವಪ್ರಕಸ್ತಿಗೆ ।
ಕ್ರಮದೊಳ್ಸಸ್ತಿ ಸಮಧಿಗತಪಂಚಮಾಶಬ್ದಂ ॥
ಸಮತರೆತೋಜೆಯೆನಲ್ಕರೆ ।
ಸಮನೆನಿಪರೆಗುಣದೊಳರಿಗನೊಳುಸಾವುಂತರ್ ॥ 49

ಉ ॥ ಬಾಗದಕಂಬಮುಂನಿಱಿಸಿಬೀರದಶಾಸನವುಂನೆಗಲ್ಚಿ ಕೋ ।
ಳ್ವೋಗದವುಂಡಲಂಗಳನೆಕೊಂಡುಜಗತ್ತ್ರಿತಯಂಗಳೊಳ್ಜಸ ॥
ಕ್ಕಾಗರವಾದಬದ್ದೆಗನಿನಾನರಸಿಂಹನಿನಂತೆನಾಲ್ವರೊಳ್ ।
ವೀಗುಪ್ಪೊಗಲ್ವಿಚಾಗದೊಳವೊಂದಿದಬೀರದೊಳಂಗುಣಾಣ್ಣರ್ವಂ ॥ 50

ಮಾಸ್ಯ॥ಎನೆಸಂದುಂವೀರವೈರಿಷ್ಟಿತಿಪಗಜಘಟಾಟೋಪಕುಂಭಸ್ಥಳೀಭೇ ।
ದನನುಗ್ರೋದ್ಯಾಸಿಭಾಸ್ವದ್ಭುಜಪರಿಘನನಾರೂಢಸರ್ವಜ್ಞನಂವೈ ॥
ರಿನರೇಂದ್ರೋದ್ದಾಮದಪ್ರೌದ್ಧಳನಘಟನನಂನಾಯಕಂಮಾಡಿಸಂದ ।
ಜ್ಜುನನೊಳ್ಪೋಲ್ವೀಕಥಾಖ್ಯಾತ್ತಿಯನನುನಯದಿಂವೇೞಲೆಂದೆತ್ತಿಕೊಂಡೆಂ ॥ 51

ವ ॥ ಅದೆಂತೆನೆ । ಸಮುಂನತದೀಪ್ಯ ದ್ವಿವಿಧರತ್ನ ಮೂಲಾಪ್ರಭಾಭೇದಾರುಣಜಲಪ್ಲವವಿ
ಳೋಳವೇಳಾಪಯಪ್ರವಾರಿತ ಕುಳಜಕಲೋದಧಿಪರೀತಮಾಗಿರ್ದ್ದ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದೊಳ
ಗುಂಟುನಾಡುಕುರುಜಾಂಗಳನಾಮದಿಂ ಅಂತುಕುರುರಾಜಾಂಗಣವಿಷಯದೊಳು ॥

ಚಂ ॥ ಜಲಜಲನೊಕ್ಕ ತಿಪ್ಪ್ರಪರಿಕಾಲ್ಪರಿಕಾಲೊಳೆಳುಕ್ಕೆಗೊಂಡನೈ ।
ದಿಲಪೊಸಪೂಪೊದಲ್ದಿಪೊಸನೈದಿಲಕಂಪನೆಬೀಱಿಕಾಯ್ತ ಕೆಂ ॥
ಗೊಲೆಯೊಳೆಜೋಲ್ಪಕಾಳಿವನಿಶಾಗೆಪಾಯ್ವಕುಕಾಳಿತೋಜೆಕೆ ।
ಯ್ವೊಲಗೆನೊಪ್ಪತೋಜೆಸಿರಿನೋಡುಗುಮಾವಿಷಯಾಂತರಾಳದೊಳ್ ॥ 52

ಬೆಳೆದೆಱಗಿದ್ದರ್ಕೆಯ್ವೊಲನಕೆಯ್ವೊಲನಂಬಳಿಸಿದ್ದರ್ಪೂತಪೂ ।
ಗೊಳಗಳೆಪೂತಪೂಗೊಳಗಳಂಬಳಿಸಿದ್ದರ್ವಿಚಿತ್ರನಂದನಾ ॥
ವಳಿಗೆಳೆರವ್ಯನಂದನವನಲ್ಲಿವಿಯೋಗಿಜನಕ್ಕೆ ಜೇಟಮುಂ ।
ಬಳೆವುದುನಾಡಕಾಡಬೆಳಸಿಂಬೆಳಸಾವಿಷಯಾಂತರಾಳದೊಳ್ ॥ 53

ಕಂ ॥ ಆವಲರುಂಪಂಣುಂಬೀ ।
ತೋವವುಗಡಬೀಯವಲ್ಲಿವುಲ್ಲಿಗೆಗಳುಮಿಂ ॥
ಮಾವುಗಳುಂಟೆಂದೊಡೆವೆಱ ।
ತಾವುದುಸಂಸಾರಸಾರಸರ್ವ್ವಸ್ವಫಲಂ ॥ 54

ಮಿಡಿದೊಡೆತನಿಗಬ್ಬುರಸಂ ।
ಬಿಡುವುವುಬಿರಿದೊಂದುಮುಗುಳಕಂಪಿನೊಳೆವೊಗಂ ॥
ಗಿಡುವುವುತುಂಬಿಗಳಟ್ಟಮೆ ।
ವಡುವುವುಕುಡಿದೊಂದುಪಣರಸಮೆಂಗಿಳಿಗಳ್ ॥ 55

ಸುತ್ತಿಱುದರಸದತೊಜೆಗ ।
ಳ್ಮತ್ತಿನವಾಣಿಕದಪಲವುವಾಗರಮೆನುದೋ ॥
ನ್ಮತ್ತಮದಕರಿವನಂಗ ।
ಳ್ಸುತ್ತಲುವಾನೆಜೆದಸಿರಿಯನೇನಂಪೊಗೞ್ವೆಂ ॥ 56

ವ ॥ ಅಂತುಸೊಗಯಿಸುವ ಕುರುರಾಜಾಂಗಣವಿಷಯಕ್ಕೆ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿರ್ದ್ದ ಪರಜಟಾಜೂಟಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರಲೇಖೆಯಪ್ಪಂತಿರ್ದ್ದದಿಕ್ಕರಿಕರಟತಲಕ್ಕೆ ಮದಲೇಖೆಯಂತೆಕ್ಕೈಟಭಾರಾತಿಯ ವಿಶಾಲೋರಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕೌಸ್ತುಭಮಿಪ್ಪಂತೆ ಸೊಗಯಿಸುತಿರ್ದ್ದುದು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವೆಂಬುದುಪೊೞಲಲ್ಲಿ ॥

ರಗಳೆ ॥ ಅದಟಪೊಱವೊೞಲವಿಶುಳಕೃತ[ಕ]ಗಿರಿಗಳಿಂಫಳಪ್ರಸೂನತೀರ್ಣ್ಣತರುಗಳಿಂ ।
ನನೆಯಕೊನೆಯತಳಿರಮುಗುಳವನಲತಾಳಿಕುಂಜದಿಂಪ್ರಸೂನಜುತಪುಂಜದಿಂ ।
ಗಗನತಳವೆಸಪಱಿದುಬಿಱ್ದುದೆನಿಪಬಹುತಟೂಕದಿಂಕುಕಿಲ್ಯನಲಿವಕೋಕದಿಂ ।
ಸುಯ್ಯೆಲ[ಗ್ಗೆ]ಮುಸುಜಿ]ವೊಗಸಿವಳಿಕುಳಿಂಗಳಿಂತೊಟಲ್ವಶಿಶು[ಕ]ಕುಕಕುಳ]ಂಗಳಿಂ ।
ತೆಗೆಯ[ದಬ್ದಸಮಿತಿ]ವ್ರೋಲೆಪರಿವಮದಗಜಂಗಳಿಂಜಳತ್ತುರಂಗಮಂಗಳಿಂ ।
ಲವಣಜಲಧಿಬಳಸಿವಂತೆಬಳಸಿದಗಱಿನೀಳದಿಂದುದಗ್ರ[ದುರ್ಗ್ಗ]ಶ್ರೇಳದಿಂ ।
ಕುಲನಗಂಗಳೆನಿಪದೇವಕುಲದ[ರಂಗ]ಭೋಗದಿಂಸರಾಗಮಾದರಾಗದಿಂ ।
ದಿವಮನೇಱಿಳಿಪಂತುಮಿಳಿರ್ವವಿವಿಧಕೇತನಂಗಳಿಂಸದಾನಿಕೇತನಂಗಳಿಂ ।

ವನದಭವನವೆನಿಪಸಿರಿಯಬಚ್ಚಿ ಊಟಣಂಗಳಿಂಪೊದಳ್ದಿ ಕವಿ[ಗಣ]ಂಗಳಿಂ ।
ವಿಟಜನಕ್ಕೆ ತೊಡವರ್ಚಾರಿಯೆನಿಪಸೂಳೆಗೇರಿಯಿಂವಿದಗ್ಧ ಹೃದಯಹಾರಿಯಿಂ ।
ಕನಕಗೋಪುರಂಗಳೊಳಗಣಿರಡುದೆಸೆಯಗಣನೆಯಿಂವಿಳಾಸಿನಿಯರಗಡಣೆಯಿಂ ।
ಸುರತಸುಖದಬಳ್ಳವಳ್ಳಿಯೆನಿಪಬಳ್ಳಿವಾಡದಿಂವಮಹಾವಿನೋದನಿ[ಡ]ದಿಂ ।
ಕನಕಕೈಲವೆನಿಸಿನೆಗಳ್ದಿ ಭೂಮಿಪಾಲಭವನದಿಂಸಮಸ್ತ ವಸ್ತು ಭುವನದಿಂ ॥ 57

ವ ॥ ಅಂತುಮೂಱುಲೋಕದಱೆಲ್ವೆಲ್ಲಮುಂವಿಘಾತ್ರನೊಂದೆಡೆಗೆತೆರ್ಚ್ಚಿದಂತೆ ಸಮಸ್ತ ವಸ್ತುವಿಸ್ತಾರಹಾರವೂಗಿರ್ದರ್ಹಸ್ತಿನಾಪುರವೆನಿಜವಂಶಾವಳಿಂಬವೂಗೆನೆಗಳ್ದಿ ಭರತಕುಲತಿಲಕರವತಾರವೆಂತಾದುದೆಂದೊಡೆ ॥

ಕಂ ॥ ಜಳರುಹನಾಭನನಾಭಿಯ ।
ಜಳಬುದ್ಬುದದೊಳಗೆಸುರಭಿಪರಿಮಳಮಿಳಿತೋ ॥
ಲ್ಲುಳಿತಾಳಿತವಾಯ್ತು . . ।
ಜ್ವಳದೊಳಗೊಗೆದಂಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭ್ಭಂಬ್ರಹ್ಮಂ ॥ 58
ಕಮಲೋದ್ಭವನವಸಿನಹೃ ।
ತ್ಕಮಲದೊಳೊಗೆದಸ್ರುರೇಂದ್ರದಾರಕರಾವಾ ॥
ಕಮಳಂನೆಗಳ್ದಿರ್ದರ್ಪ್ಪೂಲ ।
ಹಮೆರೀಚ್ಯತ್ರ್ಯಂಗಿರಃಪುಳಸ್ತ್ಯಕ್ರತುಗಳೆ ॥ 59

ವ ॥ ಅಂತುಹಿರಣ್ಯಗರ್ಬ್ಭಂಬ್ರಹ್ಮರವನಸ್ಸಂಭವದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿದಱುವರ್ಮ್ಮಕ್ಕಳೊಳಗೆ ಮರೀಚಿಯಮಗಂಕಶ್ಯಪನನೇಕಭುವನೋತ್ಪತ್ತಿನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸೂತ್ರಧಾರನಾದನಾತನಮಗಂಸೂರವೀರ್ಯ್ಯನಾತನಮಗಂಸೂರ್ಯ್ಯನಾತನಿಂದವ್ಯವಚ್ಛಿನ್ನವೂಗಿಬಂದ ಸೂರ್ಯ್ಯವಂಕಮೆಂಬುದಾಯ್ತು ॥

ಕಂ ॥ ಅತ್ರಿಯಪಿರಿಯವಮಗಂಭುವ ।
ನತ್ರಯಸನ್ನಿಹಿತಕೀರ್ತ್ತಿಸೋಮಂಸಳಿ ॥
ಕ್ಷತ್ರಮಣಿಪೂಜ್ಯನವಳಿಕ ।
ರಿತ್ರಂಪ್ರೋದ್ದಾಮಸೋಮವಂಕಲಲ್ಲುಮಂ ॥ 60

ಆಸೋಮವಂಕಜರ್ಪ್ಪೂಲ ।
ರಾಸುತರಂಪೆರಸುನೆಗಳ್ದಿ ಜಗಮುಂಜಸದಿಂ ॥
ಬೂಸಣಿಸಿಪೋದೊಡಧಿಕವಿ ।
ಳಾಸಂದೌಸ್ಯಂತಿಭರತನೆಂಬುಂನೆಗಳ್ದಿಂ ॥ 61

ಚಾರುಚರಿತ್ರಂಭರತನ ।
ಪಾರಗುಣಂತನ್ನ ಪೆಸಱೊಳಮರ್ದಿಸೆಪಿಯಲೋ ॥
ಭಾರಂಕುಲಮುಂಕಥೆಯುಂ ।
ಭೂರತಮೆನೆನೆಗಟ್ಟಿನಂತುನೆಗಟ್ಟಿರ್ಪಭೂಪರ್ ॥ 62

ಭರತನನೇಕಾಯುಧರಂ ।
ಭರನಿರತಂಜಸವು[ದು]ಱಿಯೆಕಱಿಯೆ . . ಭೂಪರ್ ॥
ಪರರಾಪರಿಸಿದಧರಣೀ ।
ಭರಮಂಧರಿಯಿಸಿದನಪ್ರತಿಮನೆಂಬಪ್ರತಿಮಂ ॥ 63

ಅಂತಪ್ರತಿಮಂಗೆಸುತರ್ ।
ಕಂತನುಬಾಹುಲಿಕವಿನುತದೇವಾಪಿಗಳೊ ॥
ಲ್ವಂತೆಧರೆಪೊಗಱಿಪೆನೆಗಟ್ಟಿರ ।
ನಂತಬಳಪ್ಪರಬಳಪ್ರಭೇದನಕೌರ್ಯ್ಯರ್ ॥ 64

ವ ॥ ಅವರೊಳಗೆ ದೇವಾಪಿನವೆಯೌವನಪ್ರಾರಂಭದೊಳೆ ತಪಶ್ಚರಣಪರಾಯಣನಾಪನ ಪ್ರತಿಮನುಂ ಪ್ರತಾಪಪ್ರಸರಪ್ರಕಟಪಟುವಾಗಿಸಲವುಕಾಲಮರಸುಗೆಯ್ದು ಸಂಸಾರಸಾರತೆಗೆ ವೀಸಿತಪೋವನಕ್ಕಭಿಮುಖನಾಗಲ್ಬಗೆದು ॥

ಕಂ ॥ ಕಂತುಶರನಭವನೆಪ್ರಿಯ ।
ಕಾಂತಂಭೂಮ್ಯಭ್ರಮಾಗ್ರ್ಗಪ್ರಗ್ರಹವಕಚಿಂ ॥
ಭ್ರಾಂತಿಸದುಪಶಾಂತವಮನಂ ।
ಕಂತನುಗಿತ್ತಂಸಮಸ್ತರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯಂ ॥ 65

ಕಂತನುಗಮಮಳಗಂಗಾ ।
ಕಾಂತೆಗವೆಂಟನೆಯವಸುವಸಿಷ್ಠನಶಾಪ ॥
ಭ್ರಾಂತಿಯೊಳೆಬಂದುನಿರ್ಜ್ಜಿತ ।
ಕಂತುವೆನಲ್ಕಂತುಪುಟ್ಟಿದಂಗಾಂಗೇಯಂ ॥ 66

ವ ॥ ಅಂತುಭುವನಭವನಕ್ಕೆಲ್ಲಮಾಯುಮುಮಳವೆಮಱಿವುಮಣ್ಮಿಂಪುಟ್ಟುವಂತೆಪುಟ್ಟಿನವಯೌವನಂನೆಱೆಯೆನೆಱೆಯೆ ॥

ಶಾ ॥ ಸೂಲಪ್ರಾಂಶುವಿಶಾಲಲೋಲನಯನಂಪ್ರೋದ್ಯದ್ವಿಪಸ್ಕಂಧನು ।
ನ್ಮೀಲತ್ಪಂಕಜವಕ್ತ್ರನಾಯತಭುಜಾಗ್ರ್ಯೋರಸ್ಥಳಂದೀಗ್ಘಬಾ ॥

[ಹೂಲಂಬಂ]ಭುಜವೀರ್ಯ್ಯವಿಕ್ರಮಯುತಂಗಾಂಗೇಯನಿರ್ದ್ದಂತೆಭೂ ।
ಪಾಲಕ್ಕರ್ಕಳ್ಪ್ರಮದಗ್ನಿರಾವು[ನೆಜೆ]ಯೊಳ್ಕಲ್ತಂಧನುರ್ವ್ವಿದ್ದೆಯಂ ॥ 67

ವ॥ ಅಂತುಮುಂನವೆಬಾಪವಿದ್ದೆಯೊಳಾರಿಂದಂತಾನೆಭಾಗ್ಗವನೆನಿಸಿದಭಾಗ್ಗವಂಗೆತಾ
ನೇಭಾಗ್ಗವನಾಗಿ ಯುವರಾಜತಣ್ಡಾಪರಿಕಲಿತಕಂಠಲುಂಠನುವಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣನಿಜಭು
ಜದಂಡದಿಂದಂಡಿತಾರಾತಿಮಂಡಲನುವಾಗಿಗಾಂಗೇಯಂಸುಖದೊಳರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರ್ಪ್ಪಂ
ನೆಗಮಿತ್ತ ಗಂಗಾದೇಶದೊಳುಪರಿಚರವಸುದೇವ[ನೆಂ]ಬರಸಂಮುಕ್ತಾವತಿಯೆಂಬ ತೊ
ಜೆಯೊಳುವಿಶ್ರಮಿಸಿದ್ದೊರ್ಡೆಕೋಳಾಹಳವೆಂಬಪರ್ವ್ವತಕ್ಕೆ ಪುಟ್ಟಿದ ಗಿರಿಜೆಯೆಂಬಕಂ
ನೆಯನಾತಂಕಂಡುಕಣ್ಣೆಟಂಗೊಂಡು ಮದುವೆಯಂನಿಂದೊಂದುದಿವಸಮಿಂದ್ರನೋಲಗ
ಕ್ಕೆ ಪೋಗಿಖಿಲತುಕಾಲಪ್ರಾಪ್ತೆಯಾಗಿರ್ದ್ದ ನಲ್ಲಳಲ್ಲಿಗೆಬರಲುಪಡೆಯದಾಕೆಯಂ ನೆನೆದಿಂದ್ರಿ
ಯಕ್ಷರಣಿಯಾಪೊಡದನೊಂದುಕದಳೀಪತ್ರದೊಳುಪುದಿದುತನ್ನನಡಪದಗಿಳಿಯಕೈಯೊ
ಳೋಪಳಲ್ಲಿಗಟ್ಟಿದೊಡೆಯತ್ತರ್ಪ್ಪರಗಿಳಿಯನೊಂದು ಗಿಡುಗನೆಜೆಗೊಂಡುಜಗುನೆಯಂವಾ
ಯ್ವಾಗಳುಗಿಬಗಿವಾಡಿದಾಗಳದಱ ಕಯ್ಯಿಂಬರ್ದುಂಕಿ ತೊಜೆಯೊಳಗೆಬಿದ್ದೊಡದ
ನೊಂದುಬಾಳೆವಿನ್ನುಂಗಿ ಗರ್ಬ್ಭವಂತಾರ್ದ್ದೊಡೊಂದುದಿವಸಂ ವಿನನೋರ್ವ್ವಜಾಲ
ಗಾಱುಂ ಜಾಲದೊಳ್ಪಿಡಿದಲ್ಲಿಗರಸನಪ್ಪದಾಶನಲ್ಲಿಗುಯ್ದುತೋಱಿದೊಡದಂ ವಿಚಾರಿಸಿನೋ
ಱ್ಸಿಂನೆಗಂಬಾಳೆಯುಗರ್ಬ್ಭದೊಳ್ಪೆರ್ದ್ದಱಾಳೆಯಂಬಾಳಸುವಂ ಕಂಡೆತ್ತಿಕೊಂಡುವುತ್ಸ್ಯ್ಯ
ಗಂಧಿಯುಂವುತ್ಸ್ಯಗಂಧನುವೆಂದುಪೆಸಱಿನಿಟ್ಟುನಡಪಿ ಯಮುನಾನದೀತೀರದೊಳ್ಪರ್ಪ್ಪಂ
ನೆಗವುಲ್ಲಿಗೆಬ್ರಹ್ಮರವೊಂವನಪ್ಪವೈದ್ಧಪರಾಶರವುನೀಂದ್ರನುತ್ತರಾಪಥಕ್ಕೆ ಪೋಗುತ್ತುಂ
ಬಂದುತೊಜೆಯತಡಿಯೊಳೋಡವುಂನಡೆಯೆವುತ್ಸ್ಯಗಂಧಿಯಂ ಕಂಡೆಂವನೀತೊಜೆ
ಯುಂಪಱಿಸಂಬುದುಂಸಾಸಿವ್ವರೇಱುದಿದೊಡಲ್ಲದೀಯೋಡಂನಡೆಯದೆಂಬುದುವಾವುನಿ
ಬರಬಿಣ್ಪುವುಪ್ಪೆವೇಱುಸಿಂದೊಡಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದೋಡವೇಱುಸಿನಡೆಯಿಸುವಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಕ
ನ್ನೆಯನಱ್ಕತ್ತುರ್ಗಸೋಡಿ ॥

ವು ॥ ಮನದೊಳ್ಸೋಲ್ತುಮುನೀಂದ್ರನೀಕೆಯೊಡಲೀದುರ್ಗ್ಗಂಧಮಾದತ್ತುಯೋ ।
ಜನಗಂಧಿತ್ವಮನಿತ್ತುಕೂತ್ತುರ್ಪಡೆದಂತಿರ್ಪ್ಪನೆಗಂವಾಡಿವುಂ ॥
ಜನಲಂಪಕ್ಕರಿಗೀಯೆಕೂಡುವೆಡೆಯೊಳ್ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಂವುಹಾ ।
ಮುನಿಪಂಪುಟ್ಟಿದನಂತುದಿವ್ಯಮುನಿತಾನೇಗೆಯ್ದೊಡಂತೀರದೇ ॥ 68

ವ ॥ ಅಂತುನೀಲಾಂಬುದಶ್ಯಾವುನುಂ ಕನಕಪಿಂಗಳಜಟಾಬಂಧಕಳಾಪನುಂ ದಂಡಕಳಾ
ಪ[ಹ]ಸ್ತನುಂ ಕೃಷ್ಣಾಜಿನಾಗ[ಚವ್ಮ್ರ್ಗ]ಪಿಧಾನನುವಾಗಿ ವ್ಯಾಸಭಟ್ಟಾರಕಂಪುಟ್ಟಿದೊ
ಡಮಾತನನೊಡಂಗೊಂಡು ಸತ್ಯವತಿಗೆ ಪುನಃಕನ್ಯಾಭಾವವುಂ ದಯೆಗೆಯ್ದು ಪರಾಶರಂ
ಪೋದನಿತ್ತಲ್ ॥

ಮ ॥ ಮೃಗಯಾವ್ಯಾಜದಿನೊಂಮೆಶಂತನುತೋಱಲ್ತ ಪ್ಪಂಪಳಂಚಲ್ವಿನಂ ।
ಮೃಗಶಾಬಾಕ್ಷಿಯಕಂಪುತಟ್ಟುಮಧುಪಂಜೋ . ಲ್ಮನಂಸೋಲ್ತ ಕಂ ॥
ಡೊಗೆದಿಭ್ಭಂಬಿಡಿವತೆವ್ರೋಲ್ಪಿಡಿಪುನೀಂಬಾಪೋಪೆವೆಂದಂಜೆವೆ ।
ಲ್ಲಗೆತತ್ತ ನ್ಯಕೆನಾಣ್ಟಿ ಬೇಡುವ್ರೊಡೆನೀವೆವ್ಮಯ್ಯನಂಬೇಡಿರೈ ॥ 69

ವ ॥ ಎಂ[ಬು]ದುಂಶಂತನು ಪೋಱಲ್ಗೆ ಮಗುಱ್ದುವಂದವರಯ್ಯನಪ್ಪ ದಾಶರಾಜನಲ್ಲಿಗೆ ಕೂಸಂಬೇಡಿಪೆಗ್ಗ ಡಿಗಳನಟ್ಟಿ ದೊಡೆ ಗಾಂಗೇಯಂದೊರೆಯು ಪಿರಿಯವುಗನುಂಕ್ರಮ ಕ್ರಮಾರ್ಪನುಮಿರ್ದ್ದಂತೆನ್ನ ಮಗಳಂ ಕುಡು[ವೊಡೆ]ಮ್ಮವುಗಳ್ಗೆ ಪುಟ್ಟಿದಾತಂರಾಜ್ಯ ಕ್ಕೊಡೆಯನುಂಪಿರಿಯವುಗನುಂಕ್ರಮಕ್ಕ ರುಹನುಮಪ್ಪೊಡೆಕುಡುವೆನೆತದ್ವೃತ್ತಾಂ ತಮಂಮಂತ್ರಿಗಳೆಂಶಂತನುಕೇಳ್ದು ॥

ಮ ॥ ಕ್ರಮವುಂವಿಕ್ರಮದಿಂದೆತಳ್ದವಮಗಂಗಾಂಗೇಯನಿರ್ದ್ದನ್ನನೋ ।
ಡವುರುಳ್ಯಂತನುತನ್ನ ದೊಂದುನವಿಗಂಸೋಲಕ್ಕ ಮಿರ್ದ್ದನ್ನಗ ॥
ಕ್ರಮವುಂತನ್ನ ಯಬೇಟದಾಕೆಯವುಗಂಗೆಂಬೊಂದಪಖ್ಯಾತಿಲೋ ।
ಕವುನಾವಜ್ಜ್ರ ಸೆಬಿದ್ದೊಡೆನ್ನ ಕುಲವುಂತತ್ತೊಮ್ಮೆ ಯುಂವಾಸದೇ ॥ 70

ವ ॥ ಎಂದುತನ್ನನಾಣಿಪನೆಬಗೆದುತನ್ನ ನುತಾಪತಪ್ತನುವಾಗಿ ಶಂತನುಕರಂನೆಡೆವಡೆತ ದ್ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವುಂಗಾಂಗೇಯನಱಿದು ॥

ಉ ॥ ಎನ್ನ ಯದೂಸಱಿಂನೃ ಪತಿಬೇಡಿದುದಂಕಾಡಲೊಲ್ಲದಂಗಜೋ ।
ತ್ಪನ್ನ ವಿಮೋಹದಿಂದಱಿದಪಂಪತಿಸತ್ತೊಡೆಸತ್ತ ಪಾಪಮೆಂ ॥
ನನ್ನ ರಕಂಗಳೊಳ್ತ ಡೆಯದದ್ದುಗುವೆನದುರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕ್ಕಪೋ ।
ತನ್ನ ಯತಂದೆಯೆಂದುದನೆಕೊಟ್ಟುವಿವಾಹವನಿಂದೆವಾಡುವೆಂ ॥ 71

ವ ॥ ಎಂದುನಿಶ್ಚೈಸಿ ಗಾಂಗೇಯಂ ದಾಶರಾಜನಲ್ಲಿಗೆವಂದಾತನವುನದ ತೊಡಸ್ಪರ್ಶಿಂಗೆ ನುಡಿದು ॥

ಉ ॥ ನೀಡಿರದೀವುದೀನಿಜತನೂಜೆಯನೀವಧುಗಾದಪುತ್ರರೊ ।
ಳ್ಕೊಡುಗೆರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಕ್ಕವೊಱೆಯಲ್ತೆನಗಂತದುಪೆಂಡಿರೆಂಬರೊ ॥
ಳ್ಕೊಡುವನೆಲ್ಲ ನಿಂದುವೊದಲಾಗಿರೆನಿಕ್ಕು ವವೆಂದುರಾಗದಿಂ ।
ಕೂಡಿದನುಯ್ದು ಸತ್ಯವತಿಯಂನಿಜ[ಭೂ]ಪತಿಯೊಳ್ನೀಸುತಂ ॥ 72

ವ ॥ ಅಂತುಶಂತನುವುಂಸತ್ಯವತಿಯುವುನ್ಯೋನ್ಯಚಿತ್ತ ರಾಗಿಕೆಲವುಕಾಲವಿರ್ಪ್ಪಂನೆಗ ಮವರಬೇಟದಕ[ವ]ಲ್ಗಳಂತೆಚಿತ್ರಾಂಗದಂವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯ್ಯನುವೆಂಬವುಕ್ಕಳು ಪುಟ್ಟಿ ವುಹಾಪ್ರಚಂಡರುಂಪ್ರತಾಪಿಗಳುವಾಗಿಬಳೆಯುತ್ತಿರ್ಪ್ಪಂನೆಗಂ ಶಂತನುಪರಲೋಕ

ಪ್ರಾಪ್ತನಾದೊಡೆಗಾಂಗೇಯಂತದುಚಿತಪರಲೋಕಕ್ರಿಯೆಗಳಂಮಾಡಿಮುನ್ನೆತನ್ನನುಡಿದ
ನುಡಿವಳೆಯೆಂಬಪ್ರಸಾದಕ್ಕಧಿಷ್ಠಾನಂಗಟ್ಟುವಂತೆಚಿತ್ರಾಂಗದಂಗೆಪಟ್ಟಮುಂಕಟ್ಟರಾ
ಜ್ಯಂಗೆಯಿಸುತ್ತುವಿಪ್ರನ್ನಿಗವೋರ್ವ್ವಗಂಧರ್ವ್ವನೊಳೆಚಿತ್ರಾಂಗದಂದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧ
ಮುಂಪೊಣರ್ಚ್ಚಿಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಮುಂಕಳಂಜೇಱಿ ಕಾದಿಸತ್ತೊಡೆವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯ್ಯನಂಗಾಂ
ಗೇಯಂಧರಾಭಾರಧುರಂಧರನಂವಾಡಿ ॥

ಮ ॥ ಸಕಳಕ್ಷತ್ರಿಯಮೋಹದಿಂನಿಜಭುಜಪ್ರಾರಂಭದಿಂಪೋಗಿತಾ ।
ನೆಕೆಲನ್ನೊಂದೊಡೆಕಾಶಿರಾಜಪುರದೊಳ್ತನ್ನಂಕದೊಂದುಗ್ರಸಾ ॥
ಯಕದಿಂನಾಯಕರಂಪಡಲ್ವಡಿಸುತುಂತಾಂತಂದೆನಂದಂಬೆಯಂ ।
ಬಿಕೆಯಂಬಾಲಿಕೆಯೆಂಬಬಾಲೆಯರುಮಂಭೀಷ್ಮಂಯಶೋಭೂಗದೊಳ್ ॥ 73

ವ ॥ ಅಂತುತಂದುತನ್ನತಂಮಂ ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯ್ಯಂಗಾಮೂವರ್ತ್ತಂನೆಯರಂ ಪಾಣಿಗ್ರ
ಹಣಂಗೆಯ್ವಾಗಳೆಲ್ಲಱಿಂಪಿರಿಯಾಕೆನಿನ್ನ ನಲ್ಲದೆವೆಱರನೋಡೆನೆಂದಿದ್ದೊಡೆಮತ್ತೀರ್ವ್ವರು
ಮುಂಮದುವೆಯಂಮಾಡಿಗಾಂಗೇಯನಂಬೆಯನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಉ ॥ ಅತ್ತಸುರೇಶ್ವರಾವಸಧಮಿತ್ತಮಹೀತಳವುತ್ತಪನ್ನಗೋ ।
ದಾತ್ತಸವುಸ್ತಲೋಕವಱಿವಂತಿರೆಪೂಣ್ದೆನಗಾಗದಂಗಜೋ ॥
ತ್ಪತ್ತಿಸುಖಕ್ಕೆಸಾರಲಱಿಗುಂಪ್ರರುಷವ್ರತಮಿಗಳಬ್ಬೆಯಿಂ ।
ಬತ್ತಿಗೆಯೆಂಬವಾತನೆಲಗೇಎನಲಕ್ಕುವೊಪಂಕಜಾನನೇ ॥ 74

ವ ॥ ಎಂದುನುಡಿದಗಾಂಗೇಯನನುಡಿಯೊಳವಸರಮುಂಪಸರಮುಂ ವಡೆಯದೆತನಗೆಕಿಱಿ
ಯಂದುಂಗುರವಿಟ್ಟಸಾಲ್ವನೆಂಬರಸನಲ್ಲಿಗೆಪೋಗಿನೀನೆನ್ನಂಕೈಕೊಳವೇಱೆಂದೊಡಾ
ತನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಬಂಡಣದೊಳೆನ್ನನೋಡಿಸಿ ।
ಕೊಂಡುಯ್ದಂನಿನ್ನನಾಸರಿತ್ಸುತನಾನುಂ ॥
ವೆಂಡತಿಯೆನಾದೆನದಱಿಂ ।
ವೆಂಡಿರ್ವ್ವೆಂಡಿರೊಳದೆಂತುಬೆರಸುಂತರಬಲ್ಲೀ ॥ 75

ವ ॥ ಎಂದುಸಾಲ್ವಂತನ್ನಪರಿಭವದೊಳಾದಸಿಗ್ಗಂಸಾಲ್ವಿನಮುಂಟುಮಾಡಿದೊಡಾತನ
ಮನವಱಿನೊಡಂಬಡಿಸಲಾಱದೆಪರಶುರಾಮನಲ್ಲಿಗೆಪೋಗಿಭೀಷ್ಮನೆನ್ನಂಸ್ವಯಂವರದೊಳು
ನೆರೆದರಸುಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರುಮನೋಡಿಸಿಕೊಂಡುಬಂದೆನ್ನ ಮದುವೆಯಂನಿಲ್ಲದೊಡೆನ್ನ ದೆವಸ
ಮುಂಜವ್ವನಮುಮಡವಿಯೊಳಗೆಪೂತತಪ್ಪುವಿನಂತೆಕಿಡಲೀಯದಾತನನೆನ್ನಂಪಾಣಿಗ್ರಹಣಂ
ಗೆಯ್ವಂತುಮಾಡುಮಾಡಲಾಱದೊಡೆಕಿಚ್ಚಂದಯಿಗೆಯ್ವುದೆಂದಪ್ಪೆಕಣ್ಣನೀರಂತುಂಬೆ ॥

ಮ ॥ ನಯಮುಂವೇೞೊಡೆನ್ನ ಪೇೞ್ವಿಸತಿಯಂಕೈಕೊಂಡನಂತೊಪ್ಪಿದು ।
ಣ್ಣಯಮುಂನಚ್ಚುವೊಡೆನ್ನನುಗ್ರರಣದೊಳ್ಕೀಣ್ಮೆಜಿವಮಾಕೊರ್ಕಂಡನಾ ॥
ರಯಿಕಜ್ಜಂಪೆಱತಿಲ್ಲಕಂತನುಸುತಂಗೆಂದೇಕರಂನಂಬಿದಂ ।
ಜೆಯೊಳೆನ್ನಂಪ್ರೊಲಂವಿವಾಹವಿಧಿಯಂಮಾೞ್ಪೆಂಪೆಜುವ್ಮಾೞ್ಪರೇ ॥ 76

ವ ॥ ಎಂದುನಾಗಪುರಕ್ಕೆ ವಪ್ಪ ಪರಶುರಾಮನಬರವಂಗಾಂಗೇಯಂಕೇೞ್ದಿವ್ವಂದು ಕನಕರಜತಪುತ್ರಂಗಳಿಳಳ್ಯರ್ಮಂಕೊಟ್ಟುಪೊಡಮೆಟ್ಟು ॥

ಮ ॥ ಬೆಸಸೆನ್ನೆಂದೊಡೆನೇೞ್ವೆನೆನ್ನ ಬೆಸನಂಕೈಕೊಳ್ವುದೀಕನ್ನೆಯಂ ।
ಪಸುರ್ವಂದಪ್ಪ ಸೆಯೆಂಬಿವಂಸವೆದುನೀಂಕೈಕೊಳಿಕ್ಕೊಳಲ್ತಾಗದೆಂ ॥
ಬೆಸಕಂಚಿತ್ತದೊಳುಳ್ಳು[ದೆಂದೊ]ಡಿವರೆಂಮಾಚಾರ್ಯರೆಂದೋವ್ವೆದುಂ ।
ಸನಂಮಾಡದೆಕೈದುಗೊಳ್ಳಿರಡಜುಂಳ್ಕಿಚ್ಚಿತ್ತೆನೇನೆಂದಪೈ ॥ 77

ವ ॥ ಎಂದುನುಡಿಯಂನುಡಿದಪರಶುರಾಮನಂಗಾಂಗೇಯನೆನಗೆವೀರಶ್ರೀಯುಂಕೀರ್ತಿಶ್ರೀಯುಮಲ್ಲದುೞಿದಪೆಂಡಿವ್ಮೊರ್ವಜಿಯೆಯಲ್ಲನೀವಿದಕೇಕಾಗ್ರಹಂಗೆಯ್ವಿರೆಂದೊಡೆಂತುವೆಂವೊಳ್ಕದಲ್ವೇೞ್ವುದೆಂದು ॥

ಮ ॥ ತಳರ್ದಂದುಗ್ರರಣಾಂಗಣಪ್ರಣಯದಿಂದಾಳ್ಳು ರುಕ್ಷೇತ್ರಮಂ ।
ಕಳವೇೞ್ದಿಬ್ಬರುವೆಯ್ದಂವ್ರವಾರುಣದೆವಾಯಬ್ಯಾದಿವಿದ್ಯಾಸ್ತ್ರಸಂ ॥
ಕುಳದಿಂದೋರ್ವ್ವರನೋರ್ವ್ವರೆಚ್ಚುನಿಜಪೀಠಾಂಭೋಜದಿಂಬ್ರಹ್ಮನು ।
ಚ್ಚಳಿಪಂನಂಪಿರಿದೊಂದುಸಂಕಟವನೀತ್ರೈಲೋಕ್ಯದೊಳ್ಮಾಡಿಪರ್ ॥ 78

ಶಿಖರಿಣೀ ॥ ಅತಕ್ಕರ್ಯಂವಿಕಾ೦ತಂಭುಜಬಲವುಸಾಮಾನ್ಯವುಧಿಕಂ ।
ಪ್ರತಾಪಂಪೋಗೀತಂಗೆ[ಣೆಯೆದಿವಿಜ]ರ್ವ್ಯಾಯುಪಥದೊಳೆ ॥
ಶಿತಾಸ್ತ್ರಂಗಳ್ಪೋಗಂಕಿಡಿಸೆಸುಗಿದಂಭಾರ್ಗ್ಗವನಿದೇಂ ।
ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಗಾಂಗೇಯಂಗದಿರದಿದಿರೊಳ್ನಿಲ್ವರೊಳರೆ ॥ 79

ವ ॥ ಅಂತುಗಾಂಗೇಯನೊಳು ಪರಶುರಾಮಂ ಕಾದಿಬಸವೞಿದುಸಿರಲಪ್ಪೊಡಮಾಜಿದೆ ಮೂರ್ಚ್ಛೆವ್ಪೋಗಿರ್ದ್ದನಂಕಂಡಂಪೆಯೆಂಬದಂಡುರುಂಬೆನಿನಗೆವಧಾರ್ತ್ಥಮಾಗಿಪುಟ್ಟುವೆನ ಕ್ಕೆಂದುಕೋಕಾಗ್ನಿಯಿಂದೆಮಗ್ನಶರೀರೆಯಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀತಪ್ತಶರೀರೆಆತ್ಮಜನವಿಗತಕರೀರೆಯಾಗಿದ್ರುಪದನಮಹಾದೇವಿಗೆಮಗುವಾಗಿವುಟ್ಟು ಕಾರಣಾಂತರದೊಳ್ಶಿಖಂಡಿಯಾಗಿದ್ದಳಿತ್ತಭೀಷ್ಮರಪೆಂಬಲದೊಳುವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯ್ಯನುಮವಾರ್ಯ್ಯವೀರ್ಯ್ಯನುಮಾಗಿಕೆಲವುಕಾಲಂರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ತಾಳ್ದಿರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀತಪ್ತಶರೀರನಾತ್ಮಜವಿಗತಜೀವಿಯಾಗಿ ಪರಲೋಕಪ್ರಾಪ್ತನಾದೊಡೆಗಾಂಗೇಯನುಂ ಸತ್ಯವತಿಯುಮತ್ಯಂತಕೋಕಾನಲದಹ್ಯಮಾನಮಾನಸ

ಕ್ಕರ್ಗಳಾಗಿಆತಂಗೆಪರಲೋಕಕ್ರಿಯೆಗಳಂಮಾಡಿದರ್ಗ್ಗ[ಯ್ದ]ರಾಜ್ಯಂನಷ್ಟವಾದುದಕ್ಕೆ ವುಮ್ಮಲವುಬಿಗಿಯೋಜನಗಂಧಿಸಿಂಧುಪುತ್ರನನಿಂತೆಂದಳ್ ॥

ಮ ॥ ಮಗನೆಂಬಂತುಧರಿತ್ರಿನಿನ್ನ ನುಜರಂಕೈಕೊಂಡುಮುಂಪ್ರಾಣ್ದನಂ ।
ನಿಗೆಬನ್ನಂಬರಲೀಯದಾತ್ತರ್ಗಸಗಿದೀವಿಖ್ಯಾತಿಯುಂಕೀರ್ತ್ತಿಯುಂ ॥
ಮುಗಿಲಂಮುಟ್ಟಿದುದಲ್ತೆನವ್ಮಕುಲದೊಳ್ಮಕ್ಕಳ್ವೆಲಿನ್ನೀರ್ಗಸಿಜ ।
ಟ್ಟಗನೈವುನ್ನಿನೊರಂಟುವೇಡವುಗನೈಕೈಕೊಳ್ದರಾಭೂರವುಂ ॥ 80

ವ ॥ ಎಂದುನಿನ್ನ ನಾನಿನಿತಂ ಕೈಯೊಡ್ಡಿಬೇಡಿದೆನೆಂದಸತ್ಯವತಿಗವುರಾಪಗಾನಂದನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಕಿಡುಗುವೆರಾಜ್ಯಂರಾಜ್ಯದ ।
ತೊಡಪ್ಪದೇವಾಟಲ್ತೆ ಬಾಟಲ್ತೆ ನನ್ನಿಯಕುಡಿಯುಂ ॥
ಕಿಡೆನೆಗಟಲೆನಾನುವೆರಡಂ ।
ನುಡಿದೊಡೆಹರಿಹರಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭರ್ನ್ನಗರೇ ॥ 81

ಚಂ ॥ ಹಿವುಕರನಾಂತಶೀತರುಚಿಯುಂದಿನನಾಯಕನುಷ್ಣದೀಧಿತಿ !
ಕ್ಕವುವುನನಾದಿವಾರಿಧಿಯಗುಣ್ಪನಿಳಾವಧುತನ್ನ ತಿಣ್ಪನು ॥
ತ್ತವುಕುಲಶೈಲವುಂನತಿಯನೇಳಿದವಾಗೆಬಿಸುಟಲೊಪ್ಪಿಡಂಬಿಸು ।
ಳ್ಗವುರಿಸಿದೇಂವುದೀಯಪುರುಷವ್ರತವೊಂದುವುನೀಗಳಂಬಿಕೇ ॥ 82

ವ ॥ ಎಂದುತನ್ನ ನುಡಿದಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನೇಗೆಯ್ಯಲುಂತಪ್ಪದನಿಲ್ಲ ॥

ಕಂ ॥ ರಂಗತ್ತರಂಗವಾರ್ದ್ಧಿಚ ।
ಯಂಗಳುವುತವ್ಮವೇರೆಯಂದಾಂಟುವೊಡಂ ॥
ಗಾಂಗೇಯನುಂಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ।
ಗಾಂಗೇಯನುವೊವ್ಮೆರ್ಗ್ಗ[ನುಡಿದುದಂ]ತಪ್ಪುವನೇ ॥ 83

ವ ॥ ಅಂತಜಲಿತಪ್ರತಿಜ್ಞಾರೂಢನಾದಗಾಂಗೇಯನನೇಗೆಯ್ದು ವೊಡಂಬಡಿಸಲಾಱದೆಸತ್ಯವತಿತಾನುವುತನುವುಳೋಚಿಸಿನಿಶ್ಚಿತವುಂತ್ರರಾಗಿಕೃಷ್ಣದ್ವೈಪಾಯನನನೆನೆದುಬರಿಸಿದೊಡೆ ವ್ಯಾಸವುನೀಂದ್ರನೇಗೆಯ್ವುದೇನಂತೀಚ್ಛರ್ವುದೆಂದೊಡೆಸತ್ಯವತಿಯಿಂತೆಂದಳ್ । ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭ್ಭರ್ಬ್ರಪ್ರರಿಂತಗುಳ್ದಬ್ಯವಚ್ಛಿನ್ನ ವಾಗಿಬಂದ ಸೋವುವಂಶವಿುಗಳೆಂವುಕುಲ ಸಂತತಿಗೆಳ್ಳದೊಡೆ ಆಱಿದುಕಿಡುವಂತಾಗಿದ್ದರ್ದುದುಕಾರಣದಿಂ ನಿವ್ಮತವ್ಮಂವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯ್ಯನ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಂಬಿಕೆಗವುಂಬಾಲಿಕೆಗಂ ಪುತ್ರರಪ್ಪಂತುವರಪ್ರಸಾದಮಂ ದಯೆಗೆಯ್ವುದೆನಲಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದು ॥

ಚಂ ॥ ತ್ರಿದಶನರಾಸುರೋರಗಗಣಪ್ರಭುನಿಷ್ಕೃತತತ್ವಯೋಗಿಯೋ ।
ಗದಬಲಮುಗ್ರಪೌಗ್ರನಿಲಪುತ್ರವರಾರ್ತ್ಥಿಗಳಾಗಿತನ್ನಕ ॥
ಟ್ಟುದಿರೊಳಗಿಂದರಂನಯದೆನೋಡೆಮುನೀಂದ್ರನದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಂ ।
ತ್ರದೊಳಿಪ್ಪೊಡಲಿದ್ದಾಸತಿಯರಿರ್ವ್ವರೊಳಂನವಗರ್ಭ್ಭವಿಭ್ರಮಂ ॥ 84

ವ ॥ ಅಂತುದಿಬ್ಯಸಂಯೋಗದೊಳಿರ್ವ್ವರುಂಗೆರ್ಭ್ಭಮುಂತಾಳ್ದ ವರ್ಮ್ಮತ್ತೊರ್ವ್ವಮಗನಂ ವರಮುಂಬೇಡೆಂದಂಬಿಕೆಗೆವೇಱೊಂದಾಕೆಯುಂ ಬ್ಯಾಸಭಟ್ಟಾರಕನಲ್ಲಿಗೆಬೋಗಲಲಸಿತನ್ನ ಸೂಳೆಯುಂ ತನ್ನ ಪೊಲಕೆಯುಂದ ಬರವಂ ಪೇಡಲಟ್ಟಿದೊಡಾಕೆಗೆ ವರದನಾಗಿಬ್ಯಾಸಮುನೀಂ ದ್ರಂಸತ್ಯವತಿಗಂ ಭೀಷ್ಮಂಗಮಿಂತೆಂದನೆನ್ನವರಪ್ರಸಾದಕಾಲದೊಳೆನ್ನಂ ಕಂಡಂಬಿಕೆ ಕಣ್ಣಂಮುಚ್ಚಿ ದಳದಱಿಂದಾಕೆಗೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಂಬಮಗನಕ್ಕು ಮುಂಬಾಲಿಕೆಗೆಯೆನ್ನಂ ಕಂಡುಮುಖಂಪಾಂಡುವರ್ಣ್ಣಮಾದಕಾರಣದಿಂ ಪಾಂಡುರಾಜನೆಂಬಕುಮಾರನಕ್ಕು ಮಂ ಬಿಕೆಯಸೂಳೆಯಪ್ಪಾಕೆದರಹಸಿತವದನಾರವಿಂದೆಯಾಗಿಬರವಂಕ್ಯೆಕೊಂಡಳಪ್ಪುದಱಿಂ ದಾಕೆಯಮಗಂವಿದುರನೆಂಬನನಂಗಾಕಾರವಂತೆನುಂಬುದ್ದಿವಂತನು ಮಕ್ಕುವೆಂದುಪೇ ಟ್ಟಮುನಿಪುಂಗವಂ ಪ್ರೀತಂ ॥ ಇತ್ತ ॥

ಪೃಥ್ವೀ ॥ ವರಂಬಡೆದಸಂತಸಂಮನದೊಳಾಗಲೊಂದುತ್ತರೋ ।
ತ್ತರಂ ಬಳೆವಮೂಱ್ಕೆಯಿಂಬಳೆವಗರ್ಭ್ಭವಂ ತಾಳ್ದಿಯಾ ॥
ದರಂಪೆರಸುವೆತ್ತರಂದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವಿಖ್ಯಾತಪಾಂ ।
ಡುರಾಜವಿದುರಕ್ಕ್ಷಳಂಕ್ಯಮದೆಮೂವರುಂಮೂವರಂ ॥ 85

ಕಂ ॥ ಆವಿವಿಧಲಕ್ಷಣಂಗಳೊ ।
ಳಾವರಿಸಿದಕುಲದಬಲದಚಲದಳವಿಗಳೊ ॥
ಳ್ಮೊವರುಮನಾದಿಪುರುಷ ।
ಮ್ಮೊವರುವೆನಲಲ್ಲದ[ಯ್ಯ]ಮತ್ತೇನೆಂಬರ್ ॥ 86

LIBRARY OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY

ವ ॥ ಅಂತವರ್ಗ್ಗಜಾತಕರ್ಮ್ಮನಾಮಕರಣಾಂನಪ್ರಾಶನಚೌಲೋಪನಯನಾದಿಕ್ರಿಯೆ ಗಳಂಗಾಂಗೇಯಂತಾಂಮುಂತಿಟ್ಟುಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳತಿಪರಿಣತರಂವಾಡಿ ಮುಮುವೆ ಯಂವಾಡಲೆಂದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ಗಾಂಧಾರರಾಜಸುಬಲನಮಗಳಪ್ಪಗಾಂಧಾರಿಯುಂಶ ಕುನಿಯೊಡವುಟ್ಟಿದಳಂತಂದುಕೊಟ್ಟು ॥

ಕಂ ॥ ಮತ್ತೆತ್ತನೆಗಟ್ಟೆಯಪುರು ।
ಷೋತ್ತಮನಪತಾಮಹಂಗೆಸುರಸಶಿಗೆಮಗಳ ॥
ಮತ್ತಗಜಗಮನೆಯದುವಂ ।
ಶೋತ್ತಮೆಯೆನಿಕುಂತಿಕುಂತಿಭೋಜನಮನೆಯೊಳ್ ॥ 87

ಕಂ ॥ ಬಳೆಯುತ್ತಿರ್ಪ್ಪಂನೆಗಮಾ ।
ನಳಿನಾಕ್ಷಿಯಗೆಯ್ದುದೊಂದುಕುತೂಹಲಮನಂ ॥
ಗೊಳಿಕೊಟ್ಟುಂದೂರ್ವ್ವಾಸಂ ।
ವಿಳಸಿತಮುಂತ್ರಾಕ್ಷರಂಗಳಂದಯೆಯಿಂದಂ ॥ 88

ವ ॥ ಅಂತುಕೊಟ್ಟಯ್ದುಮುಂತ್ರಾಕ್ಷರಂಗಳನಾಹ್ವಾನಂಗೆಯ್ದುನಿನ್ನ ಬಗೆಗೆಬಂದಚೆಲ್ವಿನ ಮುಕ್ಕಳಂಪಡೆವೆಯೆಂದೊಡೊಡನದುದಿವಸಂಕೊಂತಿ ॥

ಕಂ ॥ ಪಚ್ಚವಣಂನೋಡುವೆನೆಂ ।
ನಿಚ್ಚಿಯೊಳೀಮುನಿಯವರದಮಹಿಮೆಯನೆನುತಂ ॥
ದುಚ್ಚಸ್ತನಿಗಂಗೆಕಫ ।
ರೋಚ್ಚಳಿತತರತ್ತರಂಗೆಗೊರ್ವ್ವಳೆಬಂದಳ್ ॥ 89

ಬಂದುಸುರನದಿಯನೀರೊ ।
ಳ್ಕಿಂದಿನನಂನೋಡಿನಿನ್ನದೊರೆಯನೆವಗನ ॥
ಕ್ಕೆಂದಾಹ್ವಾನಂಗೆಯ್ಯಲೊ ।
ಡಂದವೆಗವತರಿಸಿ[ದ]ಂದುದಕತರಣಂ ॥ 90

ವ ॥ ಅಂತುನಭೋಭಾಗದಿಂಭೂಮಿಭಾಗಕ್ಕಿಳಿದು ತನ್ನಮುಂದನಿಂದರವಿಂದಬಾಂಧವನಂನೋಡಿನೋಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ಕೊಡಗೂಸುತನದಭಯದಿಂ ।
ನಡುಗುವಕನ್ನಿಕೆಯಜಿಮರನೀಗ್ಗಳವೊನಲೊ ॥
ಬ್ಬುಡಿಯುಲೊಡಗೂಡಿಗಂಗೆಯು ।
ಕಡೆಗುಣ್ಮಿದು[ದಂ]ದುನಾಣಪೆಂಪೇಂಪಿರಿದೋ ॥ 91

ವ ॥ ಆಗಳಾದಿತ್ಯನಾಕೆಯುಮನವಕಂಕೆಯುಮುಂ ನಡುಗುವೆಮೆಯ್ಯನಡುಕಮುಮುಂಕಿಡಿಕಾಡಿದಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಬರಿಸಿದಕಾರಣಮೊವ್ವದೊ ।
ತರುಣಿವುನೀಶ್ವರನವುಂತ್ರಮೇದೊರೆಯೆಂದಾ ॥
ಮರುಳೆಯೆನೆಪ-ಚ್ಚಿದುವುಚ್ಚಿಯದೆ ।
ಬರಿಸಿದೆನಿನ್ನೀಱಿಂದೊಡಾಗದುಪೋಗಲ್ ॥ 92

ಮುಂಬೇಡಿದವರವುಂಕುಡ ।
ದಂಬುಜಮುಖಿಪುತ್ರನೆನ್ನ ದೊಲೆಯನೆನಿನಗ ॥
ಕ್ಕೆಂಬುದುವೊದವಿದಗಬ್ಬ್ರ್ಗದೊ ।
ಳಂಬುಜಮಿತ್ರನನೆಪೋಲ್ವವುಗನೊಗೆತಂದಂ ॥ 93

ಒಡವುಟ್ಟಿದವುಣಿಕುಂಡಲ ।
ವೊಡವುಟ್ಟಿದಸಹಜಕವಚವುವುರ್ದಿರೆತನ್ನೊ ॥
ಳ್ಕೊಡರ್ದಿರೆಯುಂಬಂದಾಕೆಯ ।
ನಡುಕವುನೊಡರಿಸಿದರಾಗಳಃಬಾಲಕಿಯರ್ ॥ * 94

ವ ॥ ಅಂತುನಡುನಡುಗಿಜಲದೇವತೆಗಳಪ್ಪೊಡನೆನ್ನುಂಕಾಣ್ಬರೆಂದುನಿಧಾನವುನೀಡಾಡು
ವಂತೆಕೂಸಂಗಂಗೆಯೊಳೀಡಾಡಿಬಂವಳಿತ್ತ ಗಂಗಾದೇವಿಯುವುಾಕೂಸಂವುಱುಗಲೀಯದೆ
ತನ್ನತೆರೆಗಳೆಂಬ ನಳಿತೋಳ್ಗಳಿನೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆತಱುಕ್ಕೆ ಸಿತರೆ ಗಂಗೆಯತೀರದೊಳ
ಪ್ಪ್ರಸೂತನೆಂಬವಂಕಂಡು ॥

ಉ ॥ ಬಾಳದಿನೇಕಬಿಂಬದೆನೆಱಲ್ಗಿಣಿಯಾಗಿರೆಬಿ[ಱ್ದುದೋ]ಫಣೀಂ ।
ದ್ರಾಳಯದಿಂದವುಚ್ಚಿರ್ದಫಣಾವುಣಿವುಂಗಳರ್ಕ್ಕಿಯೋಕರಂ ॥
ವೇಳಿಸಿದಪ್ಪುದೆಂನೆರ್ದಿಯನೆಂದುಬೊದಿಲ್ಲೆನೆವಾಯ್ದುನೀರೊಳಾ ।
ಬಾಳಕನಂದದಿಂದಿರವಕಂಡೊಸೆದಂನಿಧಿಗಂಡನಂತೆವೋಲ್ ॥ 95

ವ ॥ ಅಂತು ಕಂಡುವುನಂಗೊಂಡೆತ್ತಿಕೊಂಡು ವುನೆಗೆತಂದುರಾಧೆಯೆಂಬತನ್ನನಲ್ಲಳ
ಸೋಂಕಿನೊಳ್ಕ್ಕನಿಟ್ಟೊಡಾಕೆರಾಗಿಸಿಸುತನಸೂತಕವುಂಕೊಂಡಾಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ಆಗುಱ್ದಿರಲಾಕುಱಿಯೊಳ್ಕ್ಕಾ ।
ಟ್ಟಗೆನಿಧಿಗಂಡಂತೆವಸುಧೆಗಸದಳವಾಯ್ತಾ ॥
ಮಗನಿಂದವೆಂದು . . . . ।
ಬಗೆದಿರೆವಸುಷೇಣನೆಂಬವೆಸಱಾಯ್ತಾಗಳ್ ॥ 96

ಅಂತುವಸುಷೇಣನಾಲೋ ।
ಕಾಂತಂಬರಮಳವಿಬಳೆಯೆಬಳೆದೆಸಕವುದೋ ॥
ರಂತೆಜನಜನಿತಕರ್ಣ್ಣೋ ।
ಪಾಂತದೊಳೆಸೆ[ದೆ]ಯ್ದಿಕರ್ಣ್ಣನೆಂಬನುವುಾದಂ ॥ 97

ವ ॥ ಆಗಿಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೋಯೊಳತಿಪರಿಣತನಾಗಿನವಯೌವನಾರಂಭದೊಳ್ ॥

* ಈ ಪದ್ಯವು ಮೂಲಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಪಲಬ್ಧವಾಗಿ ಅಚ್ಚಿನ ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಪರ್ಣಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲವು.

ಚಂ ॥ ವೊಡೆದುದುಬಿಲ್ಲಜೇವೊಡೆಯಮಿಱುವವೈರಿನರೇಂದ್ರರಂಸಿಡಿ ।
ಲ್ವೊಡೆದವೊಲಟ್ಟಮುಟ್ಟಕಡಿದಿಕ್ಕಿದುದಾದೆಡೆಯಂನಿರಂತರಂ ॥
ಕಡಿಕಡಿದಿತ್ತ ಪೊನ್ನಬುಧವಿಪ್ರಜನಕ್ಕೆನೆಕೋಡಿಕೋಡಿನೊ ।
ಳ್ಪಡರದೆಬೇಡಿನೋಡಿದುದುಚಾಗದಬೀರದಮಾತುಕರ್ಣ್ಣನಾ ॥ 98

ವ ॥ ಅಂತುಭುವನಭವನಕ್ಕೆಲ್ಲಂನೆಗಟ್ಟಿ ಕರ್ಣ್ಣನಬಳ್ಳಿಗಟಿತ್ತೆಯಂಇಂದ್ರಂಕೇಳ್ದಮುಂ ದೆತನ್ನಂಕದೊಳ್ಪುಟ್ಟುವಜ್ರ್ಜನಂಗ್ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧಮುಂಟೆಂಬುದಂತನ್ನದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ದಿಂದಱಿದುವಿಂತಲ್ಲದೀತನನಾತನಂಗೆಲಲ್ಬಾರದೆಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಬೇಡಿದೊಡೆಬಲದಬರಿಯುವು ।
ನೀಡಾಡುಗುಮುಱಿದುಕರ್ಣ್ಣನೆಂದುಗಳಿಕ್ಕೈ ॥
ಗೂಡಿದವಟುವಾಕೃತಿಯೊಳೆ ।
ಬೇಡಿದನಾಸಹಜಕವಚಮುಂಕುಂಡಳಮಂ ॥ 99

ಬೇಡಿದುದನಱಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ।
ಬೇಡಿದುದಂಮುಟ್ಟಲಾಗದೆನಗೆನೆನೆಗಲ್ದ ॥
ಲ್ಲಾಡದೆಕೊಳ್ಳಿಂದರಿದೀ ।
ಡಾಡಿದನಿಂದ್ರಂಗೆಕವಚಮುಂರಾಧೇಯಂ ॥ 100

ಎಂದುಂವ್ರೋಗೆಂದನೆಮೂ ।
ಕೆಂದನೆಪೆಱತೊಂದನೀ[ವೆನೆ]ಂದನೆನೊಂದೇ ॥
ವೆಂದನೆರವಿಲ್ಲಪಡಿಯಿಂ ।
ಯೆಂದನಿದೇಂಕಲಿಯೊಚಾಗಿಯೋರ್ವಿತನಯಂ ॥ 101

ವ ॥ ಅಂತುತನ್ನ ಸಹಜಕವಚಮುಂ ನೆತ್ತ ವ್ರ್ಯೋನಲ್ಪರಿಯೆ ತಿದಿಯುಗಿವಂತುಗಿದುಕೊ ಟ್ಟನಿಂದ್ರನಾತನಕಲಿತನಕೆವೆಚ್ಚಿ ॥

ಕಂ ॥ ಸುರದನುಜಭುಜಗವಿದ್ಯಾ ।
ಧರನರಸಂಕುಲದೊಳಾರನಾದೊಡಮೇನೋ ॥
..ಮುಟ್ಟಿಕೊಲ್ಗುಮಿದುನಿಜ ।
ವಿರೋಧಿಯಂಧುರದೊಳೆಂದುಶಕ್ತಿಯನಿತ್ತಂ ॥ 102

ವ ॥ ಅಂತಿಂದ್ರನಿತ್ತಶಕ್ತಿಯಂಕೈಗೊಂಡುನಿಜಭುಜಶಕ್ತಿಯಂಪ್ರಕಟಂ ಮಾಡಲೆಂದು ರೇಣುಕಾನಂದನನಲ್ಲಿಗೆಬೋಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಕೂರಿಸ[ದುದು]ಕುಕೂಷೆಯೊ ।
ಳಾರಾಮನನುಗ್ರಪರಕುಪಾಟತರಿಪುವಂ ॥
ಶಾರಾಮನನಿಷುವಿದ್ಯಾ ।
ಪಾರಗನೆನಿಸಿದುದುಬಲ್ಮೆವೈಕರ್ತ್ತನನಂ ॥ 103

ವ ॥ ಅಂತುಧನುರ್ದ್ಧರಾಗ್ರಗಣ್ಯನಾಗಿದ್ದೊಂದುದಿವಸಂತನ್ನ ತೊಡೆಯನೇಲೆತಲೆಯ ನಿಟ್ಟುಪರಕುರಾಮಂಮಜ್ಜಿದೊಱಗಿದಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳಾಮುನಿಗೆಮುನಿಸಂಮಾಡಲೆಂದಿಂ ದ್ರನುಪಾಯದೊಳಿಟ್ಟುದವಜ್ರಕೀಟಂಗಳ್ಕಣ್ಣಿನೆರಡುಂತೊಡೆಯುಮನುಳಿಯನೂಱುಕೊ ಡಂತಿಯೊಳ್ಬಿಟ್ಟುದಂತತ್ತಮಿತ್ತಮುಚ್ಚಿರ್ಪೋಗೆಯುಮದನಱಿಯದಂತೆಗುರುಗೆನಿದ್ರಾಭಿಭೂ ತಮಕ್ಕುಮೆಂದುತಲೆಯನುಗುರಿಸುತ್ತುಮಿರೆಯಿರೆ ॥

ಕಂ ॥ ಅತಿವಿಶದವಿಶಾಲೋರು ।
ಕ್ಷತದಿಂದೊಜೆದನಿತುಜಡೆಯುಮುನ್ನಾಂದಿವುನಃ ॥
ಕ್ಷತದೊಡನೆಳ್ಬಿ ಱುರಿಸಿತುತ ।
ತ್ಕ್ಷತರಕ್ತಮನಕ್ರುಮಿಕ್ರಗಂಧಂಮುನಿಯಂ ॥ 104

ವ ॥ ಅಂತೆಳ್ಬಿತ್ತುರ್ತನೆತ್ತರಪೊನಲೊಳ್ನಾಂದುಮನನೆದವೆಯುಯ್ಯುವಂತೊಯ್ದು ತಳ್ಪೊ ಯ್ದಜಡೆಯುಮುಂ ಕಂಡಿದುಕಡುಭೀಷ್ಮಂಗಲ್ಲದಾಗದುಪಾರ್ವನೆಂದೆಂನೊಳ್ಪಿಸಿದು ವಿದ್ದೆಯಂಕೊಂಡುದಕೆದಂಡಂ ಪೆಱತಿಲ್ಲನಿನಗಾನಿತ್ತಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವೆಂಬದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವು ವಸಾನಕಾಲದೊಳ್ಬಿಸಕೆಯ್ಯುದಿಕ್ಕೆಂದು ಶಾಪಮನಿತ್ತನಂತು ಕರ್ಣ್ಣನುಂಶಾಪಹತನಾಗಿ ಮರಳ್ದುಬಂದುಸೂತನಮನೆಯೊಳಿಪ್ಪಂನೆಗಮಿತ್ತಲುಂತಿಗವಳತಂದೆಯಪ್ಪಕುಂತಿ ಭೋಜನುಂ ಸ್ವಯಂಬರಂಮಾಡೆ ॥

ಚಂ ॥ ಸೊಗಯಿಪತಮ್ಮಜವ್ವನದತಮ್ಮವಿಭೂತಿಯತಮ್ಮತಮ್ಮಚೆ ।
ಲ್ವುಗಳಬಿಲಾಸಪೇರ್ಮ್ಮೆಗಳೊಳಾನೆಪ್ರೊಗಾಡಿಪೆನೆಂದುಬಂದಚೆಂ ॥
ನಿಗರುಮನಾಸೆಗಾಱಿರುಮನೊಲ್ಲದೆಜೆಲ್ವಿಡಿದಿದ್ದರೂಪುದೈ ।
ಪ್ಪಿಗೆವರೆಪಾಂಡುರಾಜನನೆಕುಂತಿಮನಂಬುಗೆವಾಲೆಸೂಡಿದಳ್ ॥ 105

ವ ॥ ಅಂತುಸ್ವಯಂಬರದೊಳಿರಸುವುಕ್ಕಳೊಳಪ್ಪುಕೆಯ್ದುಕೊಂತಿಯೊಡನೆವಂದ್ರ ರಾಜನನುಗಳ್ಯಲ್ಯನೊಡವುಟ್ಟುದಮಾದ್ರಿಯುಮನೊಂದೆಪಸೆಯೊಳಿರಿಸಿ ಗಾಂಗೇಯಂವಿ ಧಾತ್ರಂಮುಂಪಾಡುವಂತೆ ತಾಂಮದುವೆಯಂಮಾಡಿ ॥

ಚಂ ॥ ತಳರ್ಗಳಸಂಮುಕುಂದರವಮೆತ್ತಿದಮುತ್ತಿನಮಂಟಪಂಮನಂ ।
ಗೊಳಿಪವಿ[ತಾನಪಚ್ತಿ]ಪಸುರ್ವಂದಲೊಳೊಲ್ದೆಡೆಯಾಲ್ಪಬಾಲೆಯ ॥
ಬ್ಬಳಿಸಿದವೇದಪಾಠಕರಸಂದಣಿಯೆಂಬಿವಱಿಂವಿವಾಹವುಂ ।
ಗಳವುದುಕುಂತಿವಾದ್ರಿಗಳೊಳಚ್ಚರಿಯಾದುದುಪಾಂಡುರಾಜನಾ ॥ 106

ತುಱುಗೆವೆನೀಳ್ದ ಪುರ್ವುನಿಡುಗಣ್ಪೊಱಿಯೆಯಲ್ಲದೆಬಟ್ಟಿತಪ್ಪಬಾ ।
ಯ್ದೆಜಿ[ತನು]ರೇಖೆಗೊಂಡಕೊರಲೊಡ್ಡಿದಪೆರ್ಮ್ಮೆಲೆತೆಳ್ಪಿಸಿಕ್ಕರಂ ॥
ನೆಜಿ[ದ]ನಿತಂಬವಿಂಬುವಡೆದೊಳ್ದೊಡೆನಕ್ಕರವದ್ದಿತಾನೆಪ್ಪೋ ।
ಕಿಱುದೊಡೆಯೆಂದುಧಾತ್ರಿಪೊಗೞ್ದಂಪೊಗೞ್ವನ್ನರೆಕುಂತಿಮಾದ್ರಿಗಳ್ ॥ 107

ವ ॥ ಅಂತಾಕೆಗೆರ್ವ್ವರುಮೆರಡುಂಕೆಲದೊಳೆರೆಕಲ್ಪಲತೆಗಳೊಳಿರಡರನಡುವಣಕಲ್ಪವೃ
ಕ್ಷಮಿಪ್ಪಂತಿದ್ದ ಪಾಂಡುರಾಜಂಗೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಂಗಹೀನನೆಂದುವಿವಾಹದೊಸಗೆಯೊಡನೆ
ಪಟ್ಟಬಂಧದೊಸಗೆಯಂಮಾಡಿನೆಲನನಾೞಿಸಿ ॥

ಉ ॥ ವಿಾಱುವವೆಂಬವುಂಡೞಿಕರೀಯದವೆಂಬದಟವ್ರ್ವೆಯಲ್ಗೆವೆ ।
ಯ್ದೋಱುವವೆಂಬಪೂಣಿಗರಡಂಗಿಕಱುಂಗಿಸಿಡಿಲ್ದಜೋಲ್ದುಕಾ ॥
ಯ್ವಾಱುವಿನಭಕ್ಕೆ ಪಾಱುವಿದುದುಗಂಡರನೆತ್ತಿಯೊಳಿೞಿತ್ತಿಬಾರನಿಂ ।
ನೂಱುಗುವೆಂದೊಡೇಂಪಿರಿದೊತೇಜದದಳ್ಳುರಿಪಾಂಡುರಾಜನಾ ॥ 108

ಮ ॥ ಭಸಕೆಯ್ದತ್ತು ಸಮುದ್ರಮುದ್ರಿತಧರಾಚಕ್ರಂಪ್ರತಾಪಕ್ಕಗು ।
ರ್ವ್ವಿಸೆಗೋಳುಂಡೆಗೊಳುತ್ತುಮಿದ್ದುದುದಿಶಾಚಕ್ರಂಪೊಗೞ್ದಜಿಗಂ ॥
ಪೆಸರ್ಗಂಮುನಮೆರೂಪ್ರಭೋದುದುವಿಯುಚ್ಚಕ್ರಂಸವುಂತೆಂಬಿನಂ ।
ಜನವೂಪಾಂಡುರವಾದುದಾನೃಪರೊಳುರಾಪಾಂಡುರಾಜಂಒರಂ ॥ 109

ವ ॥ ಅಂತುಪಾಂಡುರಾಜನಧಿಕತೇಜನುಮವನತವೈರಿಭೂಭೃತ್ಸರೋಜನುಮಾಗಿನೆಗ
ೞ್ಚತಿದ್ದೊಂದುದಿವಸಂತೋಷಿನಜೇಂಟೆಯನಾಡ[ಲ]ೞ್ತಿಯಿಂಪೋಗಿ ॥

ಚಂ ॥ ಇನಿಯಳಸೞ್ತಿಯಿಂದೆವೃಗಿವಾಡಿವುನೋಜಸುಖಕ್ಕೆಸೋಲ್ತಲಂ ।
ಪನನೆರೆಯಲ್ತೆದಿವ್ಯಮುನಿಯೊರ್ಮ್ಮಿಗವಾಗಿವರಲ್ದಕೂಡೆವೆ ॥
ಲ್ಲನೆವೃಗವೆಂದುಸಾದ್ರ್ಯನೆಱನಂತಡೆನೋಡಿನರೇಂದ್ರನೆಚ್ಚಭೋಂ ।
ಕನೆವೃಗಚಾರಿಯಂತನಗೆವಾಣಪೆತಂದನದೊಂದುವಾರಿಯಂ ॥ 110

ವ ॥ ಆಗಳ್ಪ್ರಳಯದುಳ್ಕವುಳ್ಕವಂತೆತನ್ನೆಚ್ಚಂಬುವುನಿಕುವಾರನಕಣ್ಣಿಳವು
ರ್ದೆಯೊಳವುಳ್ಕೆಯೆನ್ನನಾವನೆಚ್ಚನೆಂಬವುನಿಯು ವುನಿದಸರವುಂಕೇೞ್ದುಬಿಲ್ಲನಂಬು
ವುನೀಡಾಡಿತನ್ನ ವುಂದೆನಿಂದಿದ್ದಭೂಪನಂವುನಿನೋಡಿ ॥

ಉ ॥ ಸನ್ನುತವೈಭಿಕಕ್ಕೆಳಸಿನಲ್ಲಳಿಲೋತೊಡಗೂಡುವೆನ್ನ ನಿಂ ।
ತನ್ನೆಯವೆಂಬ್ಬುದಕ್ಕೆರ್ಪೆಱತಿಲ್ಲ[ದೆದಂಡವೊಱ]ಲ್ದನಲ್ಲಳೊಳ್ ॥
ನೀನ್ನಡೆನೋಡಿಯುಂಬಯಸಿಕೂಡಿಯುಮೂಬೊಡೆಸಾವೆಯಾಗಿಪೋ ।
ಗಿನ್ನೆನೆರೌದ್ರಕಾಪಪರಿತಾಪವಿಲಾಪದೊಳಾಮಹೀಶ್ವರಂ ॥ 111

ವ ॥ ಎಂನಗೆಯ್ದುಕಾಮಾತ್ರಕಿಲ್ಕಿಕಾಮಕೃತಮೇಂಪೀದಲ್ತು ॥

ಕಂ ॥ ಎತ್ತವನವೆಂತ್ತವ್ಯಗಯಾ ।
ವೃತ್ತಕವೆಂತ್ತಂತಪಸ್ವಿಯೆಂತ್ತಂವ್ಯಗವೆಂ ॥
ದೆತ್ತೆಚ್ಚೆನಾತ್ಮಕವ್ಯರ್ಕವೆ ।
ನುತ್ತುಂಜಿತಲಿತ್ತಿದೆಲ್ಲಮಘಟಿತಘಟಿತಂ ॥ 112

ವ ॥ ಎಂದುಚಿಂತಿಸುತ್ತುಂಪೋಱಲ್ಕೆವುಗುಱ್ದುವಂದುಗಾಂಗೇಯಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವಿದುರ
ಕ್ಕರ್ಳಿತದ್ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲಮಂಪೇಱ್ದುಸಮಸ್ತವಸ್ತುಗಳಂದೀನರಾದಜನುಂಗಳ್ಗೆ ಸೂಜಿ
ಗೊಟ್ಟುನಿಜಪರಿವಾರಮಂಬರಿಸಿ ॥

ಉ ॥ ಸಾರಮನಂಗಜಂಗವುಲತಾಲಲಿತಾಂಗಿಯರಿಂದೆವುತ್ತೆಸಂ ।
ಸಾರಮದಿಂಬದಿನ್ನೆ ಮಗೆತಪ್ಪುದುತನ್ಮನಿಸಾಪದಿಂದಮಿ ॥
ನ್ನಾರುಮಿದಕ್ಕೆರ್ಪವಕ್ಕಿಸದಿರಿಂವನವಾಸದೊಳಿರ್ಪೆನೆಂದುದು ।
ರ್ವ್ಯಾರಪರಾಕ್ರಮಂತಳರೆಬಾರಿಸಿವಾರಿಸಿಕುಂತಿಮಾದ್ರಿಯರ್ ॥ 113

ವ ॥ ಬೆನ್ನಬೆನ್ನನೆಬರೆಬಿನ್ನಬಿನ್ನನೆಪೋಗಿ ॥

ಖಚರಪ್ಲುತ ॥ ತುಂಗವನ್ಯಮತಂಗಜದಂತಾಘಾತನಿಪಾತಿತಸಲ್ಲಕೀ ।
ಭಂಗಮಂವಿಷಿವೌಕ್ತಿಕನೀಳಸ್ಥಳಾಪ್ರವಿಭಾಸಿತೋ ॥
ತ್ತುಂಗವಮಂಮುನಿಮುಖ್ಯಮುಖಾಂಭೋಜೋದರನಿರ್ಗತಮಂತ್ರಪೂ ।
ತಾಂಗಮಂನೃಪನೆಯ್ದಿದನುದ್ಯಚ್ಛೃಂಗಮನಾಕತಶೃಂಗಮಂ ॥ 114

ವ ॥ ಆಪರ್ವ್ವತದವಿಪುಳಪನೋಪಕಂಠಂಗಳೊಳ್ತಾಪಸಕನ್ನೆಯನ್ನೆರಡಮಿದೆಳಲತೆಗಳೊ
ಳೆಱಗಿತಱುಗಿಸಾವುವೇದಧ್ವನಿಯೊಳ್ಕೊರೆವತುಂಬಿಗಳುಮಂ ಪಣ್ತೆಱುಗಿದತರಾಶ್ರಮದ
ತರುಗಳಮೇಗಿದ್ದುಪುಗಿಲ್ಪುಗಿಲೆಂದಿತ್ತಬನ್ನಿಮಿರಿವೆಂಬಪೊಂಬಣ್ಣದಕೋಗಿಲೆಗಳು
ಮಂ ಮುನಿಪುಂಗವರೋದುವವೇದವೇದಾಂಗಂಗಳಂತಪ್ಪುವಿಡಿದುಬಗ್ಗಿಸುವಪದುಮ
ರಾಗದಬಣ್ಣದರಗಿಳಿಗಳುಮಂಸುರಭಿಗಳತೊರೆದವೊಲೆಗಳನುಂಬನವಮಱಿಗಳಂಪೋಗೆ
ನೂತಿಕೂಂಕಿವೊಲೆಗಳನುಣ್ಬಕಿಕೋರಕೇಸರಿಗಳಂ ತಮ್ಮೊಡನೆನೆಲಿದಾಡುವಕಿಕೋರಕೇಸ

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂತಥಾಸ್ತು ವೆಂದುತನ್ನಂಶಮನಾಕೆಯು ಗರ್ಭ್ಭದೊಳವತರಿಸಿಯಮಭ
ಟ್ಟಾರಕನಂತರ್ದ್ಧಾನಕ್ಕೆ ಸಂದನನ್ನೆಗಮಾಕಾಂತೆಗೆ ॥

ಚಂ ॥ ಹಿಮಧವಳಾತಪತ್ರವನೆಪೋಲೆನುಖೇಂದುವಬೆಳ್ಪುಪೂರ್ಣ್ಣಕುಂ ।
ಭಮನೆನಿರಂತರಂಗೆಲೆಕುಚಂಗಳತೋಪ್ಪು ರ್ವ್ಪತಾಕೆಯೊಂದುವಿ ॥
ಭ್ರಮಮನೆಪೋಲೆಪೃಥ್ವಿನಪೊಡಪ್ಪೊಳಕೊಂಡುದವಳ್ಗೆ ಗರ್ಭ್ಭಚಿ ।
ಹ್ನ ವೆಗಳಗರ್ಭ್ಭದರ್ಭ್ಭಕನಸೂಚಿಪವುಂದಣರಾಜ್ಯಚಿಹ್ನ ವುಂ ॥ 118

ವ ॥ ಅಂತುತನ್ನ ಗರ್ಭ್ಭಭಾರವುಂತಾಪಸಾಶ್ರಮದನುಧಾಗವುವೊಡನೊಡನೆಬಳೆಯಿ
ಬಂಧುಜನದವುನೋರಥಂಗಳುವೊಂಬತ್ತ ನೆಯತಿಂಗಳುವೊಡನೊಡನೆನೆಱೆಯೆ ॥

ಕಂ ॥ ವನನಿಧಿಯಿಂದಂಚಕಂದ್ರಂ ।
ವಿನತೋದರದಿಂಗರುತ್ಮನುದಯಾಚಳದಿಂ ॥
ದಿನಪನೊಗೆವಂತೆಪುಟ್ಟಿದ ।
ನನವರತಾತ್ಯಧಿಕತೇಜನಿನಜನತನಯಂ ॥ 119

ಪುಟ್ಟುವುದುಂಧರ್ಮ್ಮವುಮೊಡ ।
ವುಟ್ಟದುದೀತನೊಳಧರ್ಮ್ಮನಂಕದೊಳೀತಂ ॥
ಪುಟ್ಟದನೆಂದುಶಿಕುಗೊಸೆ ।
ದಿಟ್ಟುದುವುನಿಸವಿತಿಧರ್ಮ್ಮಸುತನೆನೆವೆಸರಂ ॥ 120

ವ ॥ ಅಂತುವೆಸರನಿಟ್ಟುಪರಕೆಯಂಕೊಟ್ಟು ॥

ಕಂ ॥ ಸಂತಸದಿನಿದ್ದ್ರವುಕ್ಕಳ ।
ಸಂತತಿಗೀದೊರೆಯರಿಂನುವಾಗದೊಡೆಂತುಂ ॥
ಸಂತಸವೆನಗಿಲ್ಲೆಂದಾ ।
ಕಾಂತೆಸುತಖ್ಯಾಂತೆವುನ್ನಿನಂತವ್ರೊಲಿದ್ದಳ್ ॥ 121

ವುಂತಾಕ್ಷರನಿಯವುದಿನಭಿ ।
ವುಂತ್ರಿಸಿಬರಿಸಿದೊಡೆವಾಯುದೇವಂಬಂದೇಂ ॥
ವುಂತ್ರಂಪೇೞೆನೆಕುಱುಪು ।
ತಂತ್ರಕ್ಷಯಕರನನೆನಗೆಹಿತನಂಸುತನಂ ॥ 122

ವ ॥ ಎಂಬುದುವುದೇವಿರಿದಿತ್ತೆನೆಂದುವಿಯತ್ತಳಕ್ಕೊಗೆದೊಡಾತನಂಶಮಾಕೆಯಗರ್ಭ್ಭ
ಸರೋವರದೊಳಗೆಚಂದ್ರಬಿಂಬದಂತೆಸೊಗಯಿಸೆ ॥

ಚಂ ॥ ತ್ರಿವಳಿಗಳುಂನಿರೋಧಿನ್ಯ ಪರುತ್ಸವಮುಂಕಿಡೆವಂದುವಾನನೇಂ ।
ದುವಕಡುವೆಳ್ಪಕೂಸಿನನೆಗೞ್ತೆಯ ಳ್ಪುವ್ರೋಲಯ್ತುಮುಂನಬ ॥
ಳ್ಕವನಡು[ನಾಡಿ]ತೋರ್ಪ್ಪನೊಳಕೊಂಡುದುಪ್ಪೊಂಗೊಡನಂತವಾಳಪ ।
ಲ್ಲವದೊಳಿನುಚ್ಚಿದಂಪದೊಳಿಕೂಚಕುಕವಾಳ್ದುದುಕಪ್ಪನಾಕೆಯಾ ॥ 123

ಕಂ ॥ ಆಸುದತಿಯವ್ಯದುಪದವಿ ।
ನ್ಯಾಸವಿಶೇಷಮುಮನಾನಲಃಬಿದೆಸುಯ್ದಳ್ ॥
ಬೇಸಱಬಿನಾನವಗರ್ಬ್ಬದ ।
ಕೂಸಿನಬಳೆದಳವಿಯುಳವನಳೆವರುಮೊಳರೇ ॥ 124

ವ ॥ ಅಂತುನಿರ್ಬ್ಬರಗರ್ಬ್ಬಪ್ರದೇಶದೊಳರಾತಿಗಳ್ಗಂತಕಾಲಂದೊರೆಕೊಳ್ವಂತೆಪ್ರಸೂತಿಕಾಲಂದೊರೆಕೊಳೆ ॥

ಕಂ ॥ ಶುಭತಿಥಿಶುಭನಕ್ಷತ್ರಂ ।
ಶುಭವಾರಂಶುಭಮುಹೂರ್ತ್ತಮೆನೆಗಣಕನಿಳಾ ॥
ಪ್ರಭುವೊಗೆದಂನುತಕಾಯ ।
ಪ್ರಭೆಯೊಗೆದಿರೆದಳಿತಪತ್ರಗೋತ್ರಂಪುತ್ರಂ ॥ 125

ಭೀಮಂಭಯಂಕರಂಪೆಱ ।
ತೇಮಾತೀಕೂಸಿನಂದಮಿತನಪೆಸರುಂ ॥
ಭೀಮನೆಪೋಗೆನೆಮುನಿಜನ ।
ವಿಮಾಱಲ್ಕೆಯಿನಾಯ್ತು ಶಿಖಗೆಪೆಸರನ್ವರ್ತ್ಥಂ ॥ 126

ವ ॥ ಅಂತುಭರತಕುಲತಿಳಕರಪ್ಪವ್ರ್ವಮ್ಮಕ್ಕಳಂವೆತ್ತು ಕುಂತಿಸಂತಸದಂತವುನೆಯಿದ್ದಪ್ಪುರ್ವದುಮತ್ತಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನವುಹಾದೇವಿಯಪ್ಪಗಾಂಧಾರಿಕೇಳ್ದುತನ್ನಗರ್ಬ್ಭಂತಡೆದುದರ್ಕ್ಕೆಕಿನಿಸಿಕಿಂಕಿರಿವ್ರೋಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಸಂತತಿಗೆಪಿರಿಯವುಕ್ಕಳ ।
ನಾಂತಡೆಯದೆಪಡೆವೆನೆಂದೊಡೆನ್ನಿಂವುನ್ನಂ ॥
ಕುಂತಿಯೆಪಡೆದಳ್ಗರ್ಬ್ಭದ ।
ಚಿಂತೆಯದಿನ್ನೇವುದೆಂದುಬಸಿಱಿಂಪೊಸೆದಳ್ ॥ 127

ಪೊಸೆದೊಡೆಪಾಲ್ಗಡಲಂವುಗು ।
ಲ್ದಿಸುರಪ್ಪೊಸೆದಲ್ಲಿಕಾಳಕೂಟುಂಕುರವುಂ ॥

ದೊಸೆದಂತೊಗೆದುವುಕ್ಕೇಡೆನೆ ।
ವಸುಧೆಗೆನೂಱೊಂದುಖಂಡಮರುಣಾಕೀರ್ಣ್ಣಂ ॥ 128

ವ ॥ ಅವಂಕಂಡುಕಿಸಿಸಿಕ್ಕಿಟ್ಟಿದ್ದವೆಲ್ಲವಂಪೊಱಗೆಬಿಸುಟುಬನ್ನಿವೆಂಬುದುಂಬ್ಯಾಸವು ನಿಭಟ್ಟುರಕಂಬಂದುಗಾಂಧಾರಿಸುಂಬಗ್ಗಿಸಿ ॥

ಚಂ ॥ ಒದವೆಗೆನಿನ್ನ ಸಂತತಿಗೆನೂರ್ವ್ವರುದಗ್ರಸುತಕ್ಕರ್ಕಳೊಂದೆಗ ।
ಬ್ಬರ್ದೊಳೆನೆಕೆಂವನಿಂತುಪೊಸೆದಿಕ್ಕೆ ದೆವೊಲ್ಲದುಗೆನ್ಪುಯೆಂದುಮಾ ॥
ಣದೆಮುನಿನೂಱುಖಂಡಮುವನಾಗಳಿತೀವಿದಕಂವನಪ್ಪತು ।
ಪ್ಪದಕೊಡನೊಳ್ಸವಂತುವಡಗಿಟ್ಟೊಡೆದೃಷ್ಟಿಗೆಜೋದ್ಯಮಪ್ಪಿನಂ ॥ 129

ವ ॥ ಅಂತುನೂರ್ವ್ವರೊಳಿೂರ್ವ್ವನಗುಬ್ಬರ್ದಪಬ್ಬರ್ದಪರಿಕಲಿಸಿಸಂಪೂರ್ಣ್ಣವಯಸ್ಕನಾಗಿಶೈತಘಟದಿನಘಟವಾನನಾಗಿಪ್ಪಟ್ಟುವೆದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಪ್ರತಿವೆಗಳೆತ್ತಲ್ಕೊಟ್ಟಿಗಿದು ।
ವತಿರಭಸದೆಧಾತ್ರಿದೆಸೆಗಳುರಿದುವುಭೂತ ॥
ಪ್ರತತಿಗಳಾಡಿದುವೊಳಱಿದು ।
ವತಿರವ್ಯಸ್ಥನದೊಳ್ಕಿವಾನಿವಹಂಗಳ್ ॥ 130

ವ ॥ ಅಂತೊಗೆದನೇಕೋತ್ಪಾತಂಗಳಂಕಂಡುಮುಂದಱಿವಚದುರವಿದುರನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಈತನೆನವ್ಮಕುಲಕ್ಕಂ ।
ಕೇತುಗಡೆಂದಱಿವೆನೆಲ್ಲದಂದೇಕಿನಿತು ॥
ತ್ಪಾತಂತೋರ್ಪ್ಪವುಬಿಸುಡುವು ।
ದೀತನಪೆಱಗುಳಿದಸುತರೆಸಂತತಿಗಪ್ಪರ್ ॥ 131

ವ ॥ ಎಂದೊಡಂಪುತ್ರನೋಹದಕಾರಣಮಾಗಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನುಂಗಾಂಧಾರಿಯುವೇಗೆಬ್ದು ವೆವೆಂದೊಡಂಬಡದಿದ್ದೊಡುತ್ಪಾತಶಾಂತಿಕಪೌಷ್ಟಿಕಕ್ರಿಯೆಗಳಂಮಹಾಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದಂ ಬಳೆಯಿಸಿಬದ್ಧವಣಮುಂಬಾಜಿಪಕ್ಷಕ್ಷೂಸಿಂಗೆದುಯೊರ್ಯ್ವೀಧನನೆಂದುವೆಸರಿಟ್ಟುವುತ್ತಿನಕೂಸುಗಳ್ಗೆಲ್ಲಂದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಯಾಗಿನಾನುಂಗಱಿಟ್ಟುಪರಕೆಳುಂಕೊಟ್ಟು ॥

ಮು ॥ ಸುಕಮಿರ್ಪ್ಪಂನೆಗವಿತ್ತ ಕುಂತಿಕತಕೈಂಗಾದ್ರೀ[ಂದ್ರ]ದೊಳ್ದಿ ಬ್ಯಬಾ ।
ಲಕನಂದೋರ್ವ್ವಲದೃಪ್ತ ವೈರಿಮದವನ್ಮಾತಂಗಕುಂಭಸ್ಥಳೋ ॥
. . . . ಜ್ವಲಬಾಣನಂಪ್ರವಿಣನಂನಿರ್ವ್ವಾಣನಂದಿಬ್ಯಸಾ ।
ಯಕಸಂಪೂರ್ಣ್ಣಕಳಾಪ್ರವೀಣನನಿಳಾಭಾರಕ್ಷಮಾಕ್ಷೋಣನಂ ॥ 132

ವ ॥ ಅಂತುಸರ್ವ್ವಲಕ್ಷಣಸಂಪೂರ್ಣ್ಣನಪ್ಪವುಗನನವೋಳಂಪಡೆವೆನೆಂಬುದ್ಯೋಗವು
ನೆಕ್ಕೈಕೊಂಡುಪೋಂಡುರಾಜನುಂತಾನುಂ ॥

ಚಂ ॥ ಎಱಗಿಯುನೊವ್ಮೆರ್ದಿಬ್ಯನುನಿಗಾತ್ಮ್ರಪವಾಸವುನಿದ್ದರ್ದಮೊವ್ಮೆರ್ದಕೊ ।
ಯ್ದಱುಕೆಯಪೂಗಳೆಂಬಿವನನರ್ಚ್ಚಿಸಿಯುಂಬಿಡದೊವ್ಮೆರ್ದನೋಂತುವೋ ॥
ದಱುವರಪೇಱ್ದ ನೋಂಪಿಗಳನೊವ್ಮೆರ್ದಪಲವ್ಮೆರ್ದಯುಮಿಂತುತಂವುವೆ ।
ಯ್ಮಱಜೆವಿನವಿರ್ವ್ವರುಂನವೆದರೇನವರ್ಗಾದುದೊಪುತ್ರದೋಹಳಂ ॥ 133

ಅಲಸದೆವೊಡಿಪೇಸಱಿದೆನಾಲ್ಗು ಮಿದೆನ್ನ ದೆವೆಯೊಪ್ಪಿಗಕ್ಕೆ ಪಂ ।
ಬಲಿಸದೆನಿದ್ದೆಗಟ್ಟು ದಿಗ್ವರದೊಳೊತ್ತಿಡರ್ದೇಕವಾದದೊ ॥
ಳ್ಬಲಿದುಪವಾಸದೊಳ್ನವೆದುನೋಂಪಿಗಳೊಳ್ನಿಯವುಕ್ರವುಂಗಳಂ ।
ಸಲಿಸಿದರಂದುನೋನದೆಗುಣಾರ್ಣ್ಣವನಂಪಡೆಯಲ್ಕೆ ತೀರ್ಗ್ಗವೇ ॥ 134

ವ ॥ ಅಂತೊಂದುವರ್ಷಂಭರಂಗೆಯ್ದು ನೋಂತು ಪೂರ್ವ್ವಕ್ರಮದೊಳೊಂದುದಿವಸ
ವುಪವಾಸವುನಿದ್ದರ್ಗಣ್ಯಪುಣ್ಯತೀರ್ತ್ಥಜಲಂಗಳಿಂವಿಂದುಬಳಿಂಬವನುಟ್ಟುದಬ್ಬರ್ಕಯು
ನದೊಳಿದ್ದರ್ ॥

ಮ ॥ ಸುಲಿವಲ್ಕಿಂಚಿನಗೊಂಚಲುಟ್ಟುದುಗುಲಂಗಂಗಾನದೀಫೇನಮು ।
ಜ್ವಲಮುಕ್ತಾಭರಣಾಂತರತ್ತರಳಕೋಭಾಭಾರವಾಭೀಲಮುಂ ॥
ಗಲತಾಪಾಸಿತಸಾಂದ್ರಚಂದನರಸಂಬಿಂಗಳಿಂಬೊಂದುಪಂ ।
ಬಲಬಂಬಲ್ಗೊಲಿಯಾಗೆಬೆಳ್ಪಸದನಂಕಣೊಪ್ಪಿತಾಕಾಂತೆಯಾ ॥ 135

ವ ॥ ಅಂತುತನ್ನ ಕೈಕೊಂಡಬೆಳ್ಪಸದನದೊಳ್ಪ್ರತಿರ್ತ್ತಿಪ್ರಿಯಯುಂವಾಕ್ಪ್ರಿಯಯುವನನು
ಕರಿಸಿಮಂತ್ರಾಕ್ಷರನಿಯಮದೊಳಿಂದ್ರನಂಬರಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ನೆನೆದವನಂವೆಱಗುಳಿದ ।
ತ್ತನೆಬೆಳಗುವರತ್ನದೀಪ್ತಿ ಸುರಧನುನೆಗೆದ ॥
ತ್ತನೆನೆಸ್ತುಲ್ಗಳನಲರ್ದ ।
ತ್ತನೆಕಣ್ಗಳಬಳಗವೂಗಳಿಂದ್ರಂಬಂದಂ ॥ 136

ಬೆಸನೆನಗಾವುದೊನೀನದ ।
ನುಸಿದೊಡದಂಕುಡುವೆನೆಂದೊಡಿಂದಳ್ಕಕ್ಕಳ ॥
ಒಸಗೆಯನೆನಗೀವುದುನಿ ।
ನ್ನೆಸಕದವುಸಕವುನೆಪೋಲ್ವವೊಗನಂವುಗನಲ ॥ 137

ವ ॥ ಎಂಬುದುವುಾಕೆಯಬಗೆದಬಗೆಯೊಳೊಡಂಬಡುವಂತೆಕುಲಗಿರಿಗಳಬಿಣ್ಪುವುಂತಳ
ದತಿಣ್ಪುವುನಾದಿತ್ಯನತೇಜದಿಗುಂದಲಯುವುಮಯಕಂದ್ರನಕಾಂತಯುನಿಮಂ ವುದನನಸಾಳು

ಗ್ಯಮುವಂಕಲ್ಪತರುವಿನುದಾರಶಕ್ತಿಯುವನೀಶ್ವರನಪ್ರಭುಶಕ್ತಿಯುವಂಜವನಬಲ್ಲಾಳ್ತ
ನವುವಂಸಿಂಹದಕಲಿತನವುವನಂತವರದೆಸೆಗಳಿಂತೆಗೆದೊಂದುಮೂಡಿಕೊಂತಿಯದಿಬ್ಬಗ
ರ್ಭಾದರವೆಂಬಶುಕ್ತಿಪ್ರಭೋದರದೊಳ್ಪುಟ್ಟುತಾನುವಾಕ್ರಮಿಸಿನಿಜನಿವಾಸಕ್ಕೆವ್ಯೋದ
ನಂನೆಗಮಿತ್ತಕೊಂತಿಯುವೊಂದಿನಂ ಳಗಪ್ಪಜಾವಳೊಳ್ಸುಖನಿದ್ರೆಯಾಗಿ ॥

ಚಂ ॥ ಕುಡಿವುದನೇಱುವುಂಬುಧಿಯುವುಂಕುಲಶೈಲಕುಳಿಂಗಳಂತಗು ।
ಳ್ದಡವ್ದುದನೊಂದುಬಾಳರವಿತನ್ನಯಸೋಗಿಲಮೇಗೆರಾಗದಿಂ ॥
ಪೊಡವ್ದುದನಂತೆದಿಕ್ಕರಿಗಳಂಬುಜಪತ್ರಪುಟಾಂಬುವಿಂಜೆಡಂ ।
ಗ[ಡ]ನಿವಮಜ್ಜನಂಬುಗಿಪ್ರದಂಸತಿಕಂಜೊಸೆದಳ್ಳಿಶಾಂತದೊಳ್ ॥ 138

ವ ॥ ಅಂತುಕಂಡುಮುನಿಜನದಪಾದಪದ್ಮಂಗಳೊಳ್ವಿಗತನಿದ್ರೆಯಾಗಿಪಾಂಡುರಾಜಂಗ
ಮಲ್ಲಿಯುಮುನಿಜನಂಗಳ್ಗವುಱಿಪದೊಡವರಾಕನಸುಗಳ್ಗಿಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ॥
ಚಂ ॥ ಕುಡಿನೞದಱಿಂದಮಬ್ಧಿಗಳನಬ್ಧಿಪರೀತಮಹೀಶನಂತಗು ।
ಳ್ದಡವ್ದುದಱಿಂಕುಲಾದ್ರಿಪರಿವೇಷ್ಟಿತನಂತರುಣಾರ್ಕ್ಕನಱ್ಕುಱಿಂ ॥
ಪೊಡವ್ದುದಱಿಂದಮೆಂದುಮುದಿತೋದಿತನಂದಿಗಿಭಂಗಳೆಂಟುಮೊ ।
ಳ್ಪೊಡರಿಸೆವಜ್ಜನಂಬುಗಿಸೆಕಂಡುದಱಿಂಕಮಲಾಭರಾಮನಂ ॥ 139

ವ ॥ ಇಂತಪ್ಪವಗನಂನೀನವೋಕಿಂಪಡೆವೆಯೆಂದು ಮುನಿಜನಂಗಳ್ವೀಱ್ವಿ ಕುಭಸ್ವ
ಪ್ನಂಗಳೊಡನೊಡನೆಗಬ್ಬಿಚಿಪ್ನಂಗಳುಂತೋಱಿಪಗೆವರಪೆಂಡಿರವೊಗಂಗಳಾಕೆಯಚೊ
ಚ್ಚುಕಂಗಳುವೊಡನೊಡನೆಕಂದಿದುವಾಕೆಯವೆರಿತ್ರಯಂಗಳ್ಪಗೆವರ ಶಕ್ತಿತ್ರಯಂಗಳೊ
ಡನೊಡನೆಕೆಟ್ಟುವಾಕೆಯಬಸೆಗಳ್ಪಗೆವರಬಾಱ್ವಸೆಗಳುವೊಡನೊಡನನಿಯವಾದುವಾ
ಕೆಯವುಂದ[ಗ]ವನಮುಂಪಗೆವರವನಂಗಳುವೊಡನೊಡನಲಸಿಕೆಯುಂಕೈಕೊಂಡುವಾ
ಕೆಯನಡುವಿನಬಡತನವುಂಪಗೆವರಿಯುವೊಡನೊಡನೆಕೆಟ್ಟುವು ॥

ಉ ॥ ಉಚ್ಚೈದಬಾಳಕಾತ್ಮವುಖಬಿಂಬವನಱ್ತಿಯಿನೋಡಲುಂಮನಂ ।
ಪೆಚ್ಚೈಧನುರ್ಲತಾಗುಣನಿನಾದವುನಾಲಿಸಿಕೇಳಲುಂಮನಂ ॥
ಪೆಚ್ಚೈದೆಸಿಂಹಪೋತಕವುನೋವಲುವಾಕೆಯುದೋಹಳಂಕರಂ ।
ಉಚ್ಚೈದುದಾಗುಣಾರ್ಣವನಮುಂದಣಬೀರವನಂತೆತೋರ್ಪವೋಲ್ ॥ 140

ವ ॥ ಮತ್ತವೇಱುಂನವುದ್ರಂಗಳನೀರನೊಂದುವಾಡಿವಿಸಾಯಲುಂವೇಳಾವನಲತಾಗೈ
ಹೋದರಪುಗಿನಸ್ಥಳಪರಿಸರಪ್ರದೇಶದೊಳ್ತೊಱಲಲುವಱ್ತಿಯಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಬಳೆದನಿತಂಬ[ಂ]ಕಾಂಚೀ ।
ಕಳಾಪಮಂಕಟ್ಟಲಣವೆನೆಪೆಯದುಂಗಳಿಸೀ ॥

ಕ್ಕರ್ಗಳಿಕೆಗೆಳೆನೆನೆಕರಂಕಂ ।
ಗೊಳಿಸದುದಾಸುಭಗೆಯಾದಸುದತಿಯಗಬ್ಭರ್ಂ ॥ 141

ವ ॥ ಅಂತಾಬಳಿಕ ಗಬ್ಭರ್ದೊಳ್ಪಂಪ್ರಣ್ಣರ್ಪ್ರಸವಸಮಯಂದೊರೆಕೊಳೆಗೆಹಂಗ
ಳೆಲ್ಲಂತಂತನ್ಮುಚ್ಚಸ್ಥಾನಂಗಳೊಳಿರ್ದ್ಪಡ್ವಗ್ಗರ್ಸಿದ್ದಿಯನುಂಟುಮಾಡೆ ಶುಭಲಗ್ನೋದ
ಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಭರತಕುಲಗಗನದಿನಕರ ।
ನರಾತಿಕುಳಕಮಳತುಹಿನಕರಕ್ಷಿತಿತೇಜೋ ॥
ವಿರಚನೆಯೆಂಬಾರತಿಯವ ।
ತರಿಸಿರೆಗಬ್ಭೋದಯಾದ್ರಿಯಿಂದುದಯಿಸಿದಂ ॥ 142

ಉದಯಿಸುವುದುಮಮೃತಾಂಕುವಿ ।
ನುದಯದೊಳಂಭೋಧಿಪೆಚ್ಚರ್ಭೋಗ್ಗರೆವಪ್ರೊಲೊ ॥
ಮ್ಮೋದಲೆಸೆದುವೈಭನವಥದೊ ।
ತ್ತಾದಕಕರಾಹತಿಯಿನೊಡನೆಸುರದುಂದುಭಿಗಳ್ ॥ 143

ವ ॥ ಅಂತುಮೊಱಗುವಸುರದುಂದುಭಿಗಳುಂ ಪರಸುವಜಯಜಯಧ್ವನಿಗಳುಂ ಜರಸು
ದೇವೇಂದ್ರಂಬರೆದೇವವಿಮಾನಂಗಳೆಲ್ಲಂಕತಕೃಂಗಪರ್ವ್ವತಮಂಮುಸುಱಿಕೊಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ದೇವರಪಟಿಗಳರವದೊ ।
ತ್ತೀವರಸುರವರಲಸರಿಯಬೆಳ್ಸರಿಯೊಳ್ತ ॥
ದ್ದೇವವಿಮಾನಾವಳಿಯೊ ।
ತ್ತೀವಿದುದೊಮ್ಮೋದಲೆಗಗನಮುಂಧರೆಮಧ್ಯಂ ॥ 144

ವ ॥ ಅಂತುಹಿರಣ್ಯಗಬ್ಭರ್ಂಬ್ರಹ್ಮಂ ವೊದಲಾಗೆವ್ಯಾಸಕಶ್ಯಪ ವಸಿಷ್ಠವಾಲ್ಮೀಕಿವಿಶ್ವಾ
ಮಿತ್ರಜಮದಗ್ನಿಭಾರದ್ವಾಜಾಗಸ್ತ್ಯ ಪುಲಸ್ತ್ಯ ನಾರದಪ್ರಮುಖರಪ್ಪ ದಿವ್ಯಮುನಿಪತಿಗ
ಳುಮೇಕಾದಶರುದ್ರರುಂ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರುಮಷ್ಟವಸುಗಳುಂ ಅಶ್ವಿನೀದೇವರುಂವೊದಲು
ಗೆಮೂವತ್ತ ಮೂದೇವರುಂಇಂದ್ರಂ ರಸುವೈಮಾನಿಕದೇವರುಂನೆರೆದುಪಾಂಡುರಾಜನು
ಮುಂಕೊಂತಿಯುಮುಂಪರಿಸಿಕೂಸಿಂಗೆಜನ್ಮೋತ್ಸವಮುಂಮಾಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ನೋಡುವನಾಬ್ರಹ್ಮಂಮುಂ ।
ಡಾಡುವನಮರೇಂದ್ರನಿಂದ್ರನಚ್ಚರಸೆಯರೆ ॥
ಟ್ಟಾಡುವರೆಂದೊಡೆಪೊಗಱ ।
ಲ್ವೀಡಗುಣಾರ್ಣ್ಣವನಜನ್ಮದಿನದಬೆಡಂಗಂ ॥ 145

ವ ॥ ಅಂತುಪರಿದುವೊಸಗೆಯಂ ಮಾಡಿದೇವಸಭೆಯುಂ ಬ್ರಹ್ಮಸಭೆಯುವೊಡನಿದ್ದ್ರ್ ನಾಮಕರಣೋತ್ಸವನಿಮಿತ್ತಂಗಳಪ್ಪನಾಮಂಗಳೊಳೀತಂಸಕಲಭುವನಸಂಸ್ತುಯಮಾನಂ ಚಾಳುಕ್ಯವಂಶೋದ್ಭವಂ ಶ್ರೀಮದರಿಕೇಸರಿ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನುದಾತ್ತನಾರಾಯಣಂ ಪ್ರಚಂಡಮಾರ್ತ್ತಂಡನುದಾರಮಹೇಶ್ವರಂ ವೈರಿಗಜಘಟಾವಿಘಟ್ಟನಂ ವಿದ್ವಿಷ್ಪ್ರವಿದ್ಯಾವಣನರಾತಿಕಾಳಾನಳಂ ರಿಪುಕುರಂಗಕಂಠೀರವಂ ವಿಕ್ರಾಂತತುಂಗಂ ಪರಾಕ್ರಮಧವಳಂ ಸಮರೈಕಮೇರು ಶರಣಾಗತಜಲನಿಧಿ ವಿನಯವಿಭೂಷಣಂ ಮನುನಿಧಾನನನೂನದಾನಿ ಲೋಕೈಕಕಲ್ಪದ್ರುಮಂ ಗಜಗನುನರಾಜಪುತ್ರನಾರೂಢಸನ್ವರ್ಜ್ಜ್ಞಂ ಗಂಧೇಭವಿದ್ಯಾಧರಂ ನೃಪಪರಮಾತ್ಮಂವಿಬುಧಜನಕಳಹಂಸಂ ಸುರತಮಕರಧ್ವಜಂಸಹಜಮನೋಜಂ ಆಂಧ್ರೀಕುಚಕಳಶಪಲ್ಲವಂ ಕರ್ಣ್ಣಾಟಕಕರ್ಣ್ಣಪೂರಂ ಲಾಟಲಲಾಮಂ ಕೇರಳಕೇಳೀಕಂದರ್ಪ್ಪಂ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯಂ ಮಱುವಕ್ಕದಲ್ಲಳಂ ನೋಡುತ್ತೆ ಗೆಲ್ವಂ ಪಾಣ್ಬರಂಕುಸಂ ಆಂಮನಗೆಂಧವಾರಣಂ ಪಡೆವೆಱ್ಚೆ ಗಂಡಂ ಪ್ರಗಳ್ಭಂ ಗುಣನಿಧಿ ಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಂ ಸಾಮಂತಚೂಡಾವತಂಸಂ ಯೆಂದಿಂತಿವು ಮೊದಲಾಗೆಪಲವು ಮಹೋತ್ತರಶತನಾಮಂಗಳನಿಟ್ಟುವಿಶೇಷಾಶೀರ್ವ್ವಚನಂಗಳಿಂಪರಸಿ ॥

ಉ ॥ ಸಪ್ತಸಮುದ್ರಮುದ್ರಿತಧರಾತಳಮಂಬೆಸಕೆಯ್ಸುವಿಸಿದು ।
ದ್ದೃಪ್ತವಿರೋಧಿಸಾಧನವನಾಹವದೊಳ್ತಱಿದೊಟ್ಟುವಿಶ್ವವಿ ॥
ಶ್ರಾಪ್ತವಿಳಾಸಿನೀವಧುಗೆವಲ್ಲಭನಾಗುನಿರಂತರಂಸುಖ ।
ವ್ಯಾಪ್ತಗನೀನೆನೊತ್ತವೂದಲಾಗಂಕೇಸರಿಲೋಕಮುಳ್ಳಿನಂ ॥ 146

ಗದ್ಯ ॥ ಇದುಸಮಸ್ತವಿವಿಧ ಬುಧಜನವಿನುತ ಜಿನಪದಾಂಭೋಜವರ
ಪ್ರಸಾದೋತ್ಪನ್ನಪ್ರಸನ್ನಗಂಭೀರ ವಚನರಚನ ಚತುರಕವಿತಾ
ಗುಣಾರ್ಣ್ಣವವಿರಚಿತಮಪ್ಪವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನವಿಜಯದೊ
ಳ್ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಂ ಸಂಪೂರ್ಣ್ಣಂ ॥

ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸ.

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಗಗಲ್ದುರಮುಂಕೀರ್ತ್ಯ ।
ಶ್ರೀಗೆಬಿಗಂತಮುಮನಹಿತರಂಗೆಲ್ವಜಯ ॥
ಶ್ರೀಗೆಭುಜಶಿಖರಪುಃನೆಲೆ ।
ಯಾಗಿಸುನೀಂನೆಲಸುನೇಸಚಿಲ್ಕಿನಮರಿಗಾ ॥ 1

ಎಂಬಪರಕೆಗಳರವದೊ ।
ಳ್ತುಂಬಿನಭೋವಿವರಮಮರೆಮುನಿಜನಮುಮರೇಂ ॥
ದ್ರುಂಬೆರಸುತಳರ್ದುದಾದುವ ।
ಳುಂಬಂಮನದೊಸಗೆಕೊಂತಿಗಂತತ್ಪತಿಗಂ ॥ 2

ವ ॥ ಅಂತುಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಂಪ್ರಕ್ಟಿದೊಸಗೆಯೊಳೊಸಗ್‌ಗೆಮರುಳ್ಕೊಂಡು ಕುಂತಿಯುಂ ಪಾಂಡುರಾಜನುಮಿರೆವಾದ್ರಿತನಗೆಮಕ್ಕಳ್ಗಿಲ್ಲದುದಕ್ಕೆರ್ವಿರಕ್ತಿಯಾಗಿಪ್ರೊಸೆದುಬಿಸುಟಿರ ಪ್ತಾಶೋಕಪಲ್ಲವದಂತೆಕರಂಕೊರಗಿ ।ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದ್ದಾಡಾಕೆಯ ಖಿನವಾದನೊಗದಂದ ಮುಂಕಂಡುಕುಂತಿಕರುಣಿಸಿಪ್ರತೊಕ್ಕೋತ್ಪತ್ತಿನಿಮಿತ್ತಂಗಳಪ್ಪಮಂತ್ರಾಕ್ಷರಂಗಳನುಪದೇಕಂ ಗೆಯ್ದೊಡಾಕೆಯುಂತದುಕ್ತಕ್ರಿಯೆಗಂನಿಯಮಿತೆಯಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಆವಾಹನೆಗೆಯ್ದಶ್ವಿನಿ ।
ದೇವರನವರಿತ್ತವರದೊಳವರಂಕನಿಸಂ ॥
ಭಾವಿಸೆಗರ್ಭ್ಭದೊಳಮಳರ ।
ಸಾವನಜದಳಾಕ್ಷಿಸಡೆದುಸಂತತಿವೆತ್ತಳೆ ॥ 3

ವ ॥ ಆಗಳಾಪಾಂಡುರಾಜನಾಕೂಸುಗಳ್ಗೆಜಾತಕರ್ಮ್ಮಮಂ ಮುನಿಗಳ್ಗೆಂಬಳೆಯಿಸಿನಕು ಲಸಹದೇವರೆಂದವರ್ಗ್ಗಮುಳ್ವಿಸರನಿಟ್ಟುಪ್ರತ್ರಸಂಪ್ರಣ್ಣ ಮನೋರಥನಾಗಿಪ್ಪ್ರನೆಮು ಯ್ವಕರ್ಕ್ಕಸುಗಳುಮೇೀಟ್ಗೆವಾಡಿವದ ಚಂದ್ರನಂತುತ್ತರಾಭಿವೃದ್ಧಿಯೊಳ್ಸಾಗಯಿಸಿ ಬಳೆಯೆಭರತಕುಲಕ್ಕೆವಿಶದಯಶೋಂಕುರಂಗಳಂ ಬಂಧ್ಯಜನಕ್ಕೆ ಪುಣ್ಯಾಂಕುರಂಗಳುಂ ವಂದಿಜನಕ್ಕೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಾಂಕುರಂಗಳುಮರಾತಿಜನಕ್ಕೆ ಕಾಳಕೂಟಾಂಕುರಂಗಳುಮಂ ಪೋಲುತ್ತಪಂಚಾಂಗಮಂತ್ರಸ್ವರೂಪದೊಳ್ಕೂರ್ತ್ತಿಪುತ್ರಾಂಗಳಾದಂತೆಸೊಗಯಿಸಿ ಬಳೆಯೆ ॥

ಕಂ ॥ ತೊಡವವುರ್ದಬಾಳವರ್ನ್ನಾದ ।
ತುಡಿಗೆಪಳಂಚಲಿವಪಂಚಜಡೆನೊಸಲೊಳೊಡಂ ॥
ಬಡುವರಳೆಲೆಯಿವಱಿಂಬೆ ।
ಲ್ವಿಡಿದಿದ್ದುದುಬಾಳಕೇಳಿಧವ್ಮಾತ್ಮಜನಾ ॥ 4

ವ ॥ ಅಂತಾತಂಬಳೆಯೆವಳೆಯೆ ॥

ಕಂ ॥ ನಡೆವತಳನ್ನಡೆಯೊಳ್ಪುಡಿ ।
ವುಡಿಯಾದುವುಸಿಲೆಗಳೊಡೆದುಕರಿಗಳ್ಭೀಮಂ ॥
ಪಿಡಿದಡರ್ದೊಡೆಬಾಯ್ವಿಟ್ಟೈ ।
ಲ್ವಡಗಾದುವುಮುದ್ದದಂತುಸೊಗಯಿಸವೇಡಾ ॥ 5

ಮುನಿಜನವನಿಯೊಳಗಾವುವು ।
ಮುನಿಪರಸೋಂಕಿನೊಳಿಬಳೆದಸಿಂಗಂಗಳ್ಕ್ರ ॥
ದ್ದಿನೊಳಡರ್ವಪಿಡಿವಗುರ್ದ್ದವೆ ।
ನನುವಿಗೆತಪ್ಪೆಂದುಕಲಿಕೆವುರುತಾತ್ಮಜನೊಳೆ ॥ 6

ವ ॥ ಅಂತಾತಂಬಳೆಯೆ ॥

ಕಂ ॥ ಬೇಡದುದಂಬೇಡುವಪುಡಿ ।
ಯಾಡುವತೊದಳೊದವೆನುಡಿವನಗಿಸುವಬಾಲ ॥
ಕ್ರೀಡೆಮುರಾರಿಯಬಾಲ ।
ಕ್ರೀಡೆಯನನುಕರಿಪುದಾದುದರಿಕೇಸರಿಯಾ ॥ 7

ಪರೆದಡರ್ದಧೂಳಿಕಿಱನಗೆ ।
ವೆರಸುತೊದಳ್ನುಡಿವನುಡಿಯನಗೆಮೊಗದೊಳ್ಸಂ ॥
ಪರಿಕರಿಸಿದಕಾಡಿಗೆವೆರ ।
ಸರಿಕೇಸರಿತಾಯಮನಮನಿಟ್ಟು ಳಿಗೊಂಡಂ ॥ 8

ಒಗೆತಪ್ಪಪಲ್ಗಳಾನಗೆ ।
ವೊಗದಸರಸ್ವತಿಯನಾಗಳಚ್ಚಿಸಿದಪೊದ ॥
ಪ್ಪಿಗಲದಚಿಲ್ವಿನಮೊಲ್ಲೆಯ ।
ಮುಗುಳ್ಗಳನಿಱಿಪುರೆಗುಣಾರ್ನ್ನವಂಸೊಗಯಿಸಿದಂ ॥ 9

ಕಂ ॥ ಕರಿಕಲಭಂಗಳಿಶುಕ್ಕೇ ।
ಸರಿಗಳಬಿಲಿಯಂತಗುಳ್ದುಬಡವುಗಳನವಂ ॥
ತಿರುಪಿಪಿಡಿಯುತ್ತುಮರಿಗಂ ।
ಪರಿದಾಡುವಸವುಯವಯಸದೊಳ್ಸೊಗಯಿಸಿದಂ ॥ 10

ದೆಯ್ವಬಲಂಸೊಗಯಿಸೆಮುಂ ।
ಗೆಯ್ವಬಲಂಬಾಳಕಾಳದೊಳ್ತೊಡರ್ದಪ್ಪೊಡ ॥
ದ್ದೆಯ್ವರಬಾಲಕ್ರಿಯೆಯುಮು ।
ಮುಯ್ವಂಸೋಡಿಸಿತುತಾಯುಮಂತಂದೆಯುಮುಂ ॥ 11

ವ ॥ ಅಂತಾಕೂಸುಗಳ್ನಿಜಜನನೀಜನಕರವನವನಿಟ್ಟುಳಿಗೊಳಿಸಿಯುಮರಾತಿಜನಂ
ಗಳವನವನಸುಂಗೊಳಿಸಿಯುಂಬಳಿಯೆ ॥

ಚಂ ॥ ಅಲರ್ದದಿರ್ಮ್ಮುತ್ತಿಪ್ಪೂತಪೊಸವುಲ್ಲಿಗೆಕಂಪನವುಂಕುತಿಪ್ಪರ್ತಂ ।
ಜೆಲರುವಿವಂಗೆಲಲ್ಬಗೆವತುಂಬಿಗಳಧ್ವನಿಯುಂಕುಕಿಲ್ವಕೋ ॥
ಗಿಲೆನನೆದೋಱಿನುಣ್ಪೆಸೆವಮಾಮರನೊರ್ಮ್ಮೆದಲಲ್ಲದುಣ್ಮವು ।
ಯ್ಯಲಪೊಸಗಾವರಂಪುಗಿಲೊಳೀನೆಸೆದತ್ತೊಬಸಂತಮಾಸದೊಳ್ ॥ 12

ವ ॥ ಆಗಳಾಬಸಂತರಾಜನಬರವಿಂಗೆಗುಡಿಗಟ್ಟಿದಂತೆಬಳ್ವಳಬಳಿದವಿಳಿರ್ವ್ವಕೋಕೆಯು
ತಳಿರ್ಗ್ಗರ್ಳುಮಾತನಬರವಿಂಗೆತೋರಣಂಗಟ್ಟಿದಂತೆ ಬಂದಮಾಮರಂಗಳನಡರ್ದ್ದತೊಡ
ರ್ದ್ದೆಳಗೊಂಬುಗಳ್ವೆಡಿದುಮರದಿಂಮರಕ್ಕೆ ದಾಂಗುಡಿವಿಡುವಮಾಧವೀಲತೆಗಳು ಮಾತನ
ಬರವಿಂಗೆನೆಜೆಯೆಸೊಗಯಿಸೆಕೆಯ್ಗೆ ಯ್ವನಲ್ಲಳಂತೆನನೆಯಬಿರಿಮುಗುಳ್ಗಳತುಱುಗಲೊ
ಳೆಱಗಿತುಱುಗಿದಕಲ್ಪಲತೆಗಳುಮಾತನಬರವಿಂಗೆಬಿದ್ದವಣಂಬಾಜಿಪಂತೆಭೋಗ್ಗರೆದು
ವೊರೆವತುಂಬಿಗಳುಮಾತನಬರವಿಂಗೆರಂಗವಲ್ಲಿಯಿಕ್ಕಿದಂತೆಪುಳಿನಸ್ಥಳಂಗಳೊಳಾದಿರ್ದ್ದ
ಕಱವುಗಳುಮಾತನಬರವಿಂಗೆವನವನಿತೆಮೆಚ್ಚಿ ನೆರೆಯೆಕೆಯ್ಗೆಯ್ದುಂತೆ ನಿಱುನಿಱುಗೊಂ
ಡುಸೊಗಯಿಸುವ ನಿಱುಗನನಿಱುದಿರೊಂಚಲ್ಗಳುಮಾತನಮೇಲ್ವಾಯಿರಾಗಿಸಿಗೋ
ಮುಂಕುರವೊಗೆದಂತೊಗೆದ ಕೞಕಾಂಕುರಂಗಳುಮಾತನಂಗಸಂಗದೊಳಾತ್ಮಾಮರಸವು
ಗುವಂತುಗುವ ಸೋಗೆಯಸೋಗೆಗಳುಮನೊಳಕೊಂಡುತದಾಶ್ರಮವನಂದನವನಂಗಳ
ನಂಗಂಗೆತೊಱ್ತುವೆಸಂಗೆಯ್ಸಿದುವು ॥

ಚಂ ॥ ಬಿಗಯಿಪ್ಪುಮಿಱ್ತುವಂಮಿದಿದೊಡಲ್ಲಪಣಂಮುೞಸಾಱುದೆಂದುಪ ।
ಲ್ಕೊರೆದಪನಿಲ್ಲಿಮನ್ಮಥನಿದಂಪುಗಲಿಂಗಡವೆಂದುಬೇಟ್ಕಾ ॥
ಱರನಿರದೂಱಿಸಾಱಿಜಡಿವಂತೆಸೆಗುಂಸಪಕಾರಕೋವಮಳಾಂ ।
ಕುರಪರಿತುಪ್ಪುಪುಪ್ಪಪರಪುಪ್ಪಗಳಧ್ವನಿನಂದನಂಗಳೊಳ್ ॥ 13

ಕವಿವಮದಾಳಿಯಿಂವಸುಳನಾಗಿಪಯೋಜರಜಂಗಳೊಳ್ಕವಿ ।
ಲ್ಗವಿಲನುವಾಗಿಬಂದವುಲಯಾನಿಲನೂದೆತೆರಳ್ವಚೂತಪ ॥
ಲ್ಲನದತೆರಳ್ಕೆ ತದ್ವನವಿಳಾನಿಯುಟ್ಟದುಕೂಲದೊಂಬುಪ ।
ಲ್ಲವದತೆರಳ್ಕೆ ಯಂತೆಸೆಯೆಕಣ್ಗೆ ಸೆದಿರ್ದ್ಬವುನಂದನಾಳಿಗಳ್ ॥ 14

ಉ ॥ ಪೋಗದೆಪಾಡುತಿರ್ಪಳಿಯೆಬ್ಯಂಹಿತವಾಗಿರೆಚಂದ್ರಕಾಂತಿಕಾ ।
ಯ್ಪಾಗಿರೆಬೀಸುವೊಂದೆಲರೆಬೀಸುವುದಾಗಿರೆ ಕಾಯ್ಗಳಿಂದಮಿಂ ॥
ಬಾಗಿರೆಸೋರ್ವ್ಯಸೋನೆಯದವಾಗಿರೆವಾವಿನಬಂದಕೋಡೆಕೋ ।
ಡಾಗಿರೆಕೋಡುಗೊಂಡುಪರಿದತ್ತು ವಸಂತಗಜಂವಿಯೋಗಿಯಂ ॥ 15

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದಬಸಂತದೊಳಾ ಕ್ಕಿದ್ರಿತಾಂಗರ್ವ್ವವ್ಯಾಲೋಲೆಯುಂಕ್ರೀಡಾನುಶೀಲೆಯ ಪ್ಪುದಱಿಂವನಕ್ರೀಡಾನಿಮಿತ್ತ ದಿಂಪೋಗಿ ॥

ಚಂ ॥ ವನಕುಸುವುಂಗಳಂಬಗೆಗೆವಂದುವನಱ್ತಿಯೊಳಾಯ್ದು ಕೊಯ್ದುಮೆ ।
ಲ್ಲನೆವಕುಳಾಳವಾಳತಳದೊಳ್ಪರಿದಂಬುಜಸೂತ್ರದಿಂದೆವು ॥
ತ್ತನಿತಱೊಳಂಮುಗುಳ್ಪರಿಗೆತೋಳ್ವಳಿಕಂಕಣವಾರವೆಂದುಚೆ ।
ಲ್ವನಿತನೆವಾಡಿಬಂದುಕರವೊಪ್ಪಿದಳಾಕೆಬಸಂತಕಾಂತೆನ್ನೋಲ್ ॥ 16

ವ ॥ ಅಂತುತೊಟ್ಟಪೂದುಡಿಗೆವುದನನತೊಟ್ಟಪೂಗಣೆಯಾಗಿರೆ ॥

ಚಂ ॥ ವಿಳಿರ್ವ್ಯಕುರುಳ್ಗಳೊಳಿೊತ್ತಿಡರ್ದುದೇಸಿಯನಾವಗಮಿವಚೆನ್ನೆಪೂ ।
ಗಳನವನೊಯ್ಯನೋನರಿಸುತುಂವದನಾಬ್ಜದಕಂಪನಾಳ್ದಣ ॥
ಲ್ಬಳಸುವತುಂಬಿಯುಂಪಿಡಿದನೆಯ್ದಿಲೊಳೊಯ್ಯನೆಸೋವುತುಂ ।
ಬೆಡಂಗೊಳಕೊಳೆಸೊಕ್ಕ್ಕರ್ದಂಗಜಮತಂಗಜದಂತಿರೆಭರ್ಪ್ಪವಾದ್ರಿಯಂ ॥ 17

ವ ॥ ತಾಪಸಾಶ್ರಮದಿಂಪೊಱವಟ್ಟಂತೆಬನವುಂತೊಱಲ್ವ ಪಾಂಡುರಾಜಂವಾದ್ರಿಯಂ ಕಂಡು ॥

ಚಂ ॥ ಸೊಗಯಿಸೆತೊಟ್ಟಪೂದುಡಿಗೆಮೆಲ್ಲರ್ದೆಯೊಳ್ತಡವಾಡೆಗಾಡಿದಿ ।
ಟ್ಟಗಳೊಳನಂಗರಾಗರಸವುಣ್ಮುವಿನಂನಡೆನೋಡಿನೋಡಿತೊ ।
ಟ್ಟಗೆಕೊಳೆಮೇಲೆಪಾಯ್ದ ವಳನಪ್ಪಿದನಾವಿಭುತನ್ನ ಶಾಪವಂ ।
ಬಗೆಯದೆಮೃತ್ಯುದೇವತೆಯನಱ್ತಿಬಳುರ್ಕ್ಕೈಯಿನಪ್ಪುವಂತೆವ್ರೋಲ್ ॥ 18

ವ ॥ ಅಂತಪ್ಪವುದುಂವಿಷವಲ್ಲಿಯನಪ್ಪಿದಂತೆತಳ್ತನಲ್ಲಳಮೃದುವ್ಯಾಳಕೋಮಳಬಾ ಹುವಾಕಂಗಳೆಯಮವಾಕಂಗಳಾಗೆ ॥

ಚಂ ॥ ಬಿಗಿದವುರ್ದ್ದಿರ್ದ್ದತೋಳ್ಪಡಿಲೆಜೋಲೆವೊಗಂವೊಗದಿಂದವೊಯ್ಯಗೊ ।
ಯ್ಯಗೆನಗೆಗಣ್ಗಳಾಲಿವುಗುಳ್ದಂತಿರೆಮುಚ್ಚಿರೆಸುಯ್ಯುಡಂಗೆವೆ ॥
ಲ್ಲಗೆವುಜಿಸೊಂದಿದಂದದೊಳೆಜೋಲ್ತನಿಜೇಕನನಾಲತಾಂಗಿತೊ ।
ಟ್ಟಗೆಕೊಳೆನೋಡಿಕೆಟ್ಟೆನಿನಿಯಂವುಜಿಸೊಂದಿದನೋಜಿಲ್ಲದನೋ ॥ 19

ವ ॥ ಎಂದುನೋಡಿಪಜಿಪಟ್ಟಸುಯ್ಯುವುಂಕೋಡುವಮೆಯ್ಯುವುಂಕಂಡುಪರಲೋಕಪ್ರಾಪ್ತನಾದುದನಱಿತು ॥

ಕಂ ॥ ತಾಪಸನಶಾಪನೆಂಬುದು ।
ಪಾಪದರೂಪಱಿತುವಜಿಯದಂತೇಕೆವುನಂ ॥
ಗಾಪಜಿದುಬಂದುವುಟ್ಟಿದೆ ।
ಯೋಪನೆನೀನೆನ್ನ ಪಾಪಕರ್ಮ್ಮಯವೆಯ್ಯಂ ॥ 20

ನೀಂನಿನ್ನ ಸಾವನದನಿನಿ ।
ಸುಂನೆನೆಯದೆನೆರೆವೆನೆಂಬಬಗೆಯೊಳ್ಪಂದೈ ॥
ನಿಂನೊಡನೆವಂದುದಿವಡೊ ।
ನ್ನಿಂನವುನೋರಥವುನರಸನೆಱಪದೆವೊಣಂ ॥ 21

ಉನ್ನತಧವಳಚ್ಛತ್ರ ।
ಚ್ಚನ್ನವಿಯತ್ತಳನನಿಂದುಕುಳತಿಳಕನನಿಂ ॥
ತನ್ನೆಯದಿಂದೀಪಜಿಬವಿನೊ ।
ಳೆನ್ನರಸನನಿತ್ತಬಿದಿಪೆತಂದಿಕ್ಕುವುದೇ ॥ 22

ವ ॥ ಎಂದುವನದೇವತೆಗಳ್ಕಿರುಣವಾಗೆಪಳಯಿಸುವವುದ್ರಿಯಸರವುಂಕುಂತಿಕೇಳ್ದಭೋಂಕನೆದೆದೆಜೆದು ॥

ಕಂ ॥ ಆದೆಸೆಯುದೆಭೂಭುಜನೋ ।
ದಾದೆಸೆಯುದೆವುದ್ರಿನೆಗೆವಕರುಣಾರವವುಂ ॥
ತಾದೆಸೆಯುದೆಭೂಪತಿಗೇ ।
ನಾದುದೊಪೇಱ್ಱಿದಿಯೆಕೆಟ್ಟೆನೇಱಿದೆನೆನುತ್ತುಂ ॥ 23

ಬಜಿಜನೆನುಕ್ಕಳ್ಪ್ಪೊಗ್ಗರೆ ।
ದಟಿತುಂಪೆಟಪೆಜಿಗನಂತೆಪರಿತರೆವುಡಿಬಿ ॥
ಟ್ಟೆಲೆನಡುನಡುಗೆಕಣ್ಣೀ ।
ರ್ಗ್ಗಟಿಗಟಿನೊವ್ರ್ದ್ದಲೆಸುರಿಯೆಪರಿತಂದಾಗಳ್ ॥ 24

ವ ॥ ಅಂತು[ಬಂದು]ತನ್ನನಲ್ಲನಕಳೀವರಮಂತಱ್ಕೈಸಿಕೊಂಡುತನ್ನಸಾವಂಪರಿಹ್ಕೀ
ರಿಸಿಪಲ್ಲಂಸುಲಿಯುತುಮಿರ್ಪ್ಪವಾದ್ರಿಯಂಕಂಡು ಕೊಂತಿ ನೆಲದೊಳ್ಕೈಯ್ಯನೀಡಾಡಿನಾಡಾ
ಡಿಯಲ್ಲದೆಪಳಯಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ಅಡವಿಯೊಳೆನ್ನುವುನೆನ್ನೀ ।
ನಡಪಿದಕ್ಕಿಕುಗಳುವುನಿರಿಸಿನೀಂವೇಱಿದೆಪೋ ॥
ದೊಡವೇನೊನಿನ್ನಬಱಿಯನೆ ।
ನಡೆತರ್ಪ್ಪಂನಿನ್ನನರಸಬಿಸುಟೆಂತಿರ್ಪ್ಪೆಂ ॥ 25

ವ ॥ ಎಂದುನೀನೀಕೂಸುಗಳಂಕೈಕೊಂಡು ನಡಪು ನಲ್ಲನನೆನಗೊಪ್ಪಿಸಾನಾತನಾದುದ
ನ್ಪೆನೆನೆವಾದ್ರಿಯಿಂತೆಂದಳ ॥

ಕಂ ॥ ಎನಗಿಂದಿನೊಂದುಸೂಱುವು ।
ನಿನಿಯಂದಯೆಗೆಯ್ದನೆನ್ನ ಸೂಱಂನಿನಗಾ ॥
ನೆನಿತಾದೊಡಮಿಾವೆನೆತ ।
ತ್ತನಯಕ್ಕೆರ್ಯ್ಗಿಡಪಲುಂಬದಿರ್ಪ್ಪಱಪೆಱವಂ ॥ 26

ವ ॥ ಎಂದುತಪೋವನದವುನಿಜನಮುಂ ವನದೇವತಾಜನಮುಂ ತನ್ನಣ್ಮಂಪೊಗಱಿ
ವಾದ್ರಿ ಪಾಂಡುರಾಜನೊಡನೆದಾಹೋತ್ತರದಂತೆ ಕಿಚ್ಚಿಂಗೆಕುಲದೊಳಂಛಲದೊಳವಾದ
ಕಂದುಂಕುಂದುಮಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನೊರೆಗಂದೊರೆಗವೂರುಮಿಲ್ಲೆ ನಿಸಿದಾಗಳ್ಕೊಂತಿ ಕೋಕಾಕ್ಕಾಂ
ತೆಯಾಗಿರೆತಪೋವನದ ತಪೋವೃದ್ಧರಾಕಾಂತೆಯನಿಂತೆಂದುಸಂತೈಸಿದರ್ ॥

ಚಂ ॥ ಕಱಿದವರ್ಗಱ್ವುದಱ್ತೊಡವರೇಱಱ್ವೊಡವುಂತವರಿಂಬಱಱಿಕ್ಕೆ ತಾ ।
ವುಱಱಿವೊಡವೇಱರಿಂತವರಣಂತವುಗಂಬರ್ದುಕಿಲ್ಲಧರ್ಮ್ಮವುಂ ॥
ಗಱಱಿಯಿಸಿಕೊಳ್ವುದೊಂದೆಚದುರಿಂತುಟುಸಂಸೃತಿಧರ್ಮ್ಮವೇಕೆಬಾ ।
ಯಱಱಿವುದಿದೇಕೆಚಿಂತಿಸುವುದೇಕೆಪಲುಂಬುವುದೇಕೆನೋವುದೋ ॥ 27

ವ ॥ ಅಂತುವುಲ್ಲದೆ ॥

ಕಂ ॥ ಬಿಡದಱಲ್ವಬಂಧುಜನದೊ ।
ಱ್ಕುಡಿಯದಕಣ್ಣೀರಪೂರವೂಪ್ರೇತವನೋ ॥
ಗಡಿಸದೆಸುಡುವುದುಗಡವಿ ।
ನ್ನುಡುಗುವುದೀಲೋಕವುಂಸರೋಜದಳಾಕ್ಷೀ ॥ 28

ವ ॥ ನೀನಿಂತುಶೋಕಾಕ್ರಾಂತೆಯಾಗಿ ಸಂಸಾರಸ್ಥಿತಿಯನಱಿಯದಜ್ಞಾನಿಗಳಂತೆವಿಪ್ರಳಾ
ಪಂಗೆಯ್ತಿಯಬ್ಬೊಡೀಕೂಸುಗಳ್ಕನವಿಕ್ಕಿಯುಮೆರ್ದೆಯಿಕ್ಕಿಯುಂಕಿಡುವರೆಂದನೇಕೋಪ
ಶಾಂತವಚನಂಗಳಿಂದಮಾಕೆಯಬ್ಬೆಗಮನಾಱಿಸಿ ನುಡಿದುಮಲ್ಲಿಯಮುನಿಜನಂಗಳೆಲ್ಲಮಾ
ಕೂಸುಗಳುಮಂಕೊಂತಿಯುಮುಂ ಮುಂದಿಟ್ಟೊಡಗೊಂಡುನಾಗಪುರಕ್ಕೆ ವಂದುಗಾಂಗೇ
ಯಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ವಿದುರಕ್ಕರ್ಗಳ್ಗಮಂಬಾಲೆಗಂ ಪಾಂಡುರಾಜನವೃತ್ತಾಂತಮನಱಿಪಿದೊ
ಡಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ತುಱುಗಿದಹಿಮಬಿಂದುಗಳಿಂ ।
ದೆಱಗಿದನವವನಜವನದವೋಲ್ಕೋಕದಿನಂ ॥
ದೊಱೆವನಯನೋದಬಿಂದುವಿ ।
ನೆಱಗಿದುದೊರ್ಮ್ಮದಲೆಬಂಧುಮುಖವನಜವನಂ ॥ 29

ವ ॥ ಆಗಳ್ಪುತ್ರಸ್ನೇಹದಿಂದತಿಪ್ರಳಾಪಂಗೆಯ್ವಂಬಾಲೆಯುಮುಂಬಂಧುಜನನಿರೀಕ್ಷಣದಿಂ
ಕೋಕಂಮಱುಕಣಿಸೆಬಾಯಱಿದುಪಳಯಿಸುವಕೊಂತಿಯುಮುಂಗಾಂಗೇಯಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ವಿದುರಕ್ಕರ್ಗಳುಮಂಸತ್ಯವತೀದೇವಿಯುಮುಸಂತೈಸಿ ಪಾಂಡುರಾಜಂಗೆಜಳದಾನಾದಿಕ್ರಿಯೆ
ಗಳಂನಿರ್ವ್ವರ್ತ್ತಿಸಿ ತದನಂತರದೊಳದುವೆನಿರ್ವ್ವೇಗಮಾಗೆ ವ್ಯಾಸವಚನದೊಳ್ಸತ್ಯವತಿ
ಯುಮಂಬಿಕೆಯುಮಂಬಾಲೆಯುಂ ಸಂಸಾರವಿಶೀರ್ಣೆಯರಾಗಿ ಮುನಿವನಮನಾಶ್ರಯಿಸಿ
ದರಿತ್ತ ಗಾಂಗೇಯನಯ್ವಕ್ಕೂಸುಗಳುಮಂ ತನ್ನ ತೊಡೆಯೆತೊಟ್ಟಲಾಗೆನಡಪುತ್ತುಮಿರೆ
ದುರ್ಯ್ಯೋಧನಪ್ರಭೃತಿಗಳ್ನೂರ್ವ್ವರುಂಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಾದಿಗಳಯ್ವರುಂಸಹಪಾಂಸುಕ್ರೀಡಿ
ತರಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಒಡನಾಡಿಯುನೊಡನೋದಿಯು ।
ವೊಡವಳಿದುಂಗುಳ್ಳಿಗೊಟ್ಟಬಟ್ಟುಗೆಸೆಂಡುಂ ॥
ಪೊಡೆಸೆಂಡೆಂಬಿವನಾಡು ।
ತ್ತೊಡವಳಿದರ್ತ್ತಂವೊಳಿಳಸಿತಂತಂಗಡೆಗಳ್ ॥ 30

ವ ॥ ಅಂತಾಕೂಸುಗಳ್ಕ್ರಮಾಟವಾಡುತ್ತಿರ್ದ್ದೊಂದುದಿವಸಂ ಮೆರಗೆರೆಸಿಯಾಡಲೆಂದು
ಮುಂದೆತಂದು ಪಗೆಪರ್ವ್ವತಂತೆಪಯಿನ್ಪತ್ತಪ್ಪರ್ವ್ವಿದಾಲದಮರದಪೊದಲ್ಗೆ ವಂದುಭೀ
ಮನಂಮತ್ತನಿತಱೊಳಂ ಮುಱಿಮಾಡಿಕೋಲನೀಡಾಡಿಪಲವುಸೂಱ್ಱಾಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ಪರಿದನಿಬರುವೊಡನಡರ್ದಿರೆ ।
ಮರನಂಮುಟ್ಟಲ್ಕಿಪಡೆಯದನಿಬರ್ಗ್ಗಱಿಂ ॥
ಕಿರಿವೋಗಿಭೀಮಸೇನಂ ।
ಮರನಂಪಿಡಿದಲುಗೆಪಣ್ಪೊಲನಿಬರುಮುದಿರ್ದರ್ ॥ 31

ವ ॥ ಅಂತುಬಿಲ್ವ ಸುರಿದವೊಱಿಕಾಲ್ಗಳುಂ ಕಱಿಲ್ದಪಲ್ಗಳುಂವೇಣ್ಬ ಡವಾದವೆಯ್ಗಳು ಮುಡಿದಕೆಯ್ಗಳುವೊಗಿಪರಸಱಿತ್ತುಂ ಬಂದುಗಾಂಗೇಯ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ಗೆ ಕಾರಣಂಬೇಱೊಡ ವಂದಿತ್ತಭೀಮನೊಡನಾಡದಿರಿವೆಂದುವುದುಗಣ್ಗಳ್ಬಾರಿಸೆತಮ್ಮನೊಂದೆಸಗ್ಗಿಂ ಗನಿಬರುವೊಂದಾಗಿಪೋಗಿ ಪೊಱಿವೊಱಿಲವುರದಕೆಳಗೆಮಱಿಸೊಂದಿದಭೀಮನನಡೆಸಿಬಿಡಿ ದುನೂರ್ವ್ವರುಂಗೆಂಟಲಂಮೆಟ್ಟಿ ॥

ಕಂ ॥ ಪಾವುಗಳಂಕೊಳಿಸಿಮಹಾ ।
ಗ್ರಾವಮನುಱಿದಡಸಿಕಟ್ಟಿಕೊರಲೊಳ್ಗಂಗಾ ॥
ದೇವಿಯುಮಡುವಿನೊಳಱಿದ್ದ ।
ರಾವರಿಸದೆತಮ್ಮಕುಲಮನಡಿಗಱಿವವೋಲ್ ॥ 32

ವ ॥ ಅಂತಱಿದ್ದವುದ್ದುಂಗಂಗಾದೇವಿಯವರಪ್ರಸಾದದೊಳ್ವಿಷಮವಿಷಧರಂಗಳ್ಪರಿಯೆಕೊ ರಲೊಳ್ತೊಡರ್ದಕಿಲೆಯುಂ ಪಱುರಿದೀಡಾಡಿ ಗಂಗೆಯನೀರಂತೋಳೊಳ್ತುಳುಂಕಿಮಗುಱಿದ್ದು ಱಂದಂಗೆವಿಷದಲಡ್ಡಗೆದ-ನಿಕ್ಕಿಯುಮೆನಿತಾನುಮುಪದ್ರವಂಗಳೊಳ್ತೊಡರಿಕ್ಕಿಯುಂಗೆಲ ಲಾಱದೆಮನವಿಕ್ಕಿಯುಮೆರ್ದೆಯಿಕ್ಕಿಯು ಮಿರ್ದ್ದರಂತಯ್ವಕ್ಕೂರ್ಸುಗಳ್ಗೆ ಗಾಂಗೇಯಂ ಚೌಲೋಪನಯನಾದಿಕ್ರಿಯೆಗಳಂವಾಡಿಸುಖಮಿರ್ಪನ್ನೆಗಮಿತ್ತಗಂಗಾದ್ವಾರದೊಳ್ಮಾ ಯಾಪುರವೆಂಬಋಷ್ಯಾಶ್ರಮದೊಳ್ಗೌತಮನೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮಋಷಿ ತಪಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರ್ಪನ ವಾಋಷಿಗೆಬಿಲ್ಲುವಂಬುಂವೆರಸೊರ್ವ್ವಮಗಂಪುಟ್ಟಿದನಾತಂಗೆ ಶರದ್ವತನೆಂದುಪೆಸರನಿ ಟ್ಟುನಡಪೆಬಳೆದುತಪಂಗೆಯ್ವಾತನಲ್ಲಿಗೆಜಲಕ್ರೀಡಾನಿಮಿತ್ತದಿಂದಿಂದ್ರನಚ್ಚರಸೆ ಜಲಚರೆ ಯೆಂಬವಳ್ಬಂದೊಡಾಕೆಯಂಕಂಡುಕಾವಾಸಕ್ತ ಚಿತ್ತನಾಗಿಕೂಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ಬಗೆದಕರಸ್ತಂಬದೊಳಿ ।
ರ್ಬ್ಬಗಿಯಾಗಿವನೋಜರಾಗರಸಮುಗುತರೆತೊ ॥
ಟ್ಟಗೆಬಿಸುಟುಬಿಲ್ಲನಂಬುಮ ।
ನಗಲ್ದಂಸಂಶ್ರಮದಿನುದಿತಲಜ್ಜಾವಶದಿಂ ॥ 33

ವ ॥ ಅನ್ನೆಗವಾತಪೋವನಕ್ಕೆ ಬೇಂಟೆಯನಾಡಲ್ಬಂದ ಶಂತನುವಿನೊಡನೆಯವರಾಕರ ಸ್ತ್ರಂಬದೊಳ್ಪರಿಕಲಿಸಿರ್ದ್ದ ಮುನೀಂದ್ರನಿಂದ್ರಿಯದೊಳಿಗೆದಪೆಣ್ಗೂಸುಮಂಗಂಡುಗೂ ಸುಮನವರಕೆಲದೊಳಿರ್ದ್ದ ದಿವ್ಯಕರಾಸನಕರಂಗಳುಮಂಕಂಡುಕೊಂಡುಪೋಗಿ ಶಂತನುಗೆ ತೋಱಿದೊಡಾತನುಮಾಕುದ್ರಯಮಂ ನಿಜಗಜಪುರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡುಯ್ದು ಕೃಪೆಯಿಂನಡಪು ದನಪ್ಪುದಱಿಂಕೃಪನುಂಕೃಪಿಯುಮೆಂದುಸೆಸರನಿಟ್ಟುನಡಪುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗವುವರಯ್ಕಂಶ ರದ್ವತನಲ್ಲಿಗೆಬಂದು ಕಿಱಿಯಾತಂಗೆ ಚೌಲೋಪನಯನಾದಿಕ್ರಿಯೆಗಳಂವಾಡಿ ಧನುರ್ವ್ವಿ ದ್ಯೋಪದೇಶಂಗೆಯ್ದಸರ್ವ್ವವಿದ್ಯಾವಿಶಾರದನಾದನಾಕೃಪಾಚಾರ್ಯ್ಯರಪಕ್ಕದೊಳ್ಕೂಸುಗ ಳಂವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಂಗೆಯ್ಸಿ ॥

ಚಂ ॥ ಬರೆಯದೆಬಂದಸುದ್ದಗೆಯಸೂತ್ರವನೊಂದೆಮುಹೂರ್ತ್ತಮಾತ್ರದಿಂ ।
ಬರಿಸಿದುದಂತುಸೂತ್ರಿಸಿದಸೂತ್ರವೆಂವೃತ್ತಿನಿಜಾತ್ಮವೃತ್ತಿಸೋ
ಲ್ಪರಣಮಿಸಿತ್ತು ಮತ್ತು ಱಿದವಿದ್ಯೆಗಳೋಜರೆಭಟ್ಟರೆಂಬಿನಂ ।
ನೆರೆದುವುತನ್ನೊಳಾಗರ್ಗಳಗುಣಾರ್ಣ್ಣವನಂತುಕುಶಾಗ್ರಬುದ್ಧಿಗಳ್ ॥ 34

ವ ॥ ಅಂತುಪಂಚಾಂಗ ವ್ಯಾಕರಣಪವೃತ್ತಿಭೇದಮಪ್ಪ ಛಂದೋವೃತ್ತಿಯೊಳಂ ಶಬ್ದಾ
ಲಂಕಾರನಿಷ್ಕೃತಮಪ್ಪಲಂಕಾರದೊಳಂವ್ಯಾಸವಾಲ್ಮೀಕಿಕಶ್ಯಪಪ್ರಭೃತಿವಿರಚಿತಂಗಳಪ್ಪಮ
ಹಾಕಾವ್ಯಂಗಳೊಳಂನಾಂದೀಪ್ರರೋಚೆನಪ್ರಸ್ತಾವ[ನಾ]ನಿವೃತ್ತಿಸಂಧಿಪ್ರವೇಕವಿಷ್ಕಂಭ
ಕಪ್ರವೇತಿಕಾವ್ಯಾಳಿಕಾದಿಲಕ್ಷಣೋಪೇತಂಗಳಪ್ಪನಾಟಕಂಗಳೊಳಂಪದಿನೆಟುಧರ್ಮ್ಮಶಾ
ಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳಂನಾಲ್ಕುವೇದದೊಳಮಾಱಿಂಗದೊಳಮಯುದ್ಧತೆಱದಮಂತ್ರಂಗಳೊಳಂ
ಮೂಱುದರ್ಶನಂಗಳೊಳಂಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾನುಮಾನಪ್ರಮಾಣಂಗಳೊಳಂಭರತಪ್ರಣೀತನೃತ್ಯ
ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳಂ ನಾರದಾದಿಪ್ರಣೀತಗಾಂಧರ್ವ್ವವಿದ್ಯಾವಿಶೇಷಂಗಳೊಳಂಗಜಾಗಮಜ್ಞ
ರಾಜಪುತ್ರಗೌತಮವಾದ್ಯಾಕಿಪಾಳ[ಕಾಪ್ಯ] ಕಶ್ಯಪಸುಮತಿವಿರಚಿತಂಗಳಪ್ಪ ಶ್ರೀಹಷ್ಟಾರ್ಣ
ದಿಪುರಾಣಪ್ರರುಷವಿರಚಿತಂಗಳಪ್ಪಹಸ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳಱಚಿತ್ರಕರ್ಮ್ಮಪತ್ರಛೇದಗ್ರಹಗ
ಣಿತ ರತ್ನಪರೀಕ್ಷೆಗಳೊಳಂದಾರುಕರ್ಮ್ಮವಾಸ್ತುವಿದ್ಯಾಪ್ರಾರ್ವ್ವಯಂತ್ರಮಿಶ್ರಪ್ರಯೋಗ
ಶಾಪವಿಶಾಪಹರಣಪುರಭೇದರತಿತಂತ್ರೇಂದ್ರಜಾಲವಿವಿಧ ವಿದ್ಯೆಗಳೊಳಮನೇಕಾಕ್ಷರಸ್ವರೂ
ಪಂಗಳೊಳಂ ಚಾಪಚಕ್ರಪರಶು ಕೃಪಾಣಶಕ್ತಿತೋಮರಮುಸಲಮುಸುಂಡಿಭಿಂಡಿವಾಳ
ಮುದ್ಗರಗದಾದಿವಿವಿಧಾಯುಧಂಗಳೊಳಮತಿಪ್ರವೀಣರುಮಾರೂಢಸರ್ವ್ವಜ್ಞಮಹೇಂದ್ರ
ಜಾಣರುಮಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಉಳಿಕ್ಕೋದುಗಳನಿತುಮನಱಿ ।
ವುಳ್ಳವರುಂತಿಳಿಪಲಱಿಯರೆನಿವೆಡೆಗಳುಮಂ ॥
ತೆಳ್ಳನಿತುತಿಳಿಪುಗುಂಬೆಸ ।
ಗೊಳ್ಳಗುಣಾರ್ಣ್ಣವನಲೆಕ್ಕ ಮುಂಬಿಂಕಮುವುಂ ॥ 35

ವ ॥ ಎಂದುಲೋಕಮೆಲ್ಲಂಪೊಗೞೆಪೊಗೞಿಸ್ತೆಗಂಗುಱಿಯಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಮಾನಸದೊಳ್ಹಂಸೆಯವ್ವೋ ।
ಲ್ಮಾನಸವಾಗ್ವನಿತೆತನ್ನ ಮಾನಸದೊಳಿವಂ ॥
ಮಾನಸನೆಂದಗಲದೆನಿಲೆ ।
ಮಾನಸನಾದಂಸರಸ್ವತೀಕಳಹಂಸಂ ॥ 36

ವ ॥ ಅಂತಯ್ವರುಂಸಮಸ್ತಶಸ್ತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಯೋಗಪ್ರವೀಣರಾಗೆ ಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂಧ
ರ್ಮ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳಂಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿಗಳೊಳಂಪ್ರವೀಣನಾದಂ ಕ್ಷೇಮಸೇನಂವ್ಯಾಕರಣ

ದೊಳಾರಿಂದಮುಗ್ಗಳಕುಕಲನಾದಂನಕುಳಂಕುಂತಸ್ತ್ರದೊಳತಿಪ್ರವೀಣನುಮಾಗಿ ಅಶ್ವವಿ
ದ್ಯೆಯೊಳಾರಿಂಪ್ರವೀಣನಾದಂ ಸಹದೇವಂಜ್ಯೋತಿಷ್ಟ್ಞಾನದೊಳತಿಪರಿಣತನಾದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಬಳೆದುವುತೋಳ್ಗಳಿಕ್ಕೆಯಿನವುಬ್ಬಳಿವಂ ರೆಮುಯ್ವಗಳ್ಕುಳಾ ।
ಜಕಳಕ್ಷಿಖರಂಗಳಂವುಸುಳಿವಂದುವುಪರ್ವಿದವೆಕ್ಷವಿಾಸುಕುಂ ॥
ತಳಕುಳಲಕ್ಷ್ಮಿಗಾಯುತ್ತಕುಳವುಂದಿರವೆಂದುವುಮಹೀತಳಂವುನಂ ।
ಗೊಳಿನೆಜಿದತ್ತುದಾತ್ತನವಯೌವನವೊಮ್ಮೆಯೆಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನಾ ॥ 37

ವ ॥ ಅಂತುಸೊಗಯಿಸುವರೂಪಿನೊಳ್ಪಿನ್ನಬಂಣದಂತಪ್ಪತನ್ನ ವೆಯ್ಯುಬಣ್ಣವುಳವಿ
ಲ್ಲದೊಪ್ಪೆ ॥

ಚಂ ॥ ಕುಳಗಿರಿಯಂಸೆರೋಜನಿಲಯಂವುನುಜಾಕೃತಿಯೂಗೆಮಾಡಿದಂ ।
ತೊಳನೆನಿಪಂತುಟುಪ್ಪಪೊಸಬಣ್ಣದೊಳೊಂದಿದಪಾರಿಜಾತವು ॥
ಗ್ಗಳವಿಸೆದೊಪ್ಪುವಂತೆತಳೆರಿಂವುಗುಳಿನವಯೌವನಂವುನಂ ।
ಗೊಳಿಕರವೊಪ್ಪದಂದಶಸಹಸ್ರವುದೇಭಬಳಂವೃಕೋದರಂ ॥ 38

ವ ॥ ಅಂತೊಪ್ಪುವಗಂಡಗಾಡಿಯೊಳಿಂದ್ರನೀಲದಂತಪ್ಪಬಣ್ಣಂಕಣ್ಗವರೆ ॥

ಚಂ ॥ ಕರದದಚಂದ್ರನಂವಿವುಲಚಂದ್ರಿಕೆಬುಳದಿನೀಕನಂತವೋ ।
ಹರಕಿರಣಂಕಿಕೋರಹರಿಯಂನವಕೇಸರರಾಜಿವಿುಕ್ತದಿ ॥
ಕ್ಕರಿಯನನೂನದಾನಪರಿಕೋಭಿವನಂಗೊಳಿಪೊದ್ದುವೆಂತೆಸುಂ ।
ದರನವಯೌವನಂನೆಜಿಯೆಸೆದ್ದೆಗುಣಾರ್ಣ್ಣವನೊಪ್ಪತೋಱುದಿಂ ॥ 39

ವ ॥ ಅಂತುನವಯೌವನಂನೆಜಿಯೆನೆಜಿಯೆನಿಜಿಯಿನಿಜಿಯಿಗೊಂಡಗುಣಾರ್ಣ್ಣವನತಲೆಯನ
ವಿಗ್ಗಳ್ಳವಣ್ಯರನವುನಿಡಿದಿಡಿದುತೀವಿದಕವಲಾಸನನಪರಲ. . . . . .
. . .ವುನಾಳಲ್ಕೆತಕ್ಕಲಕ್ಷಣಸಂಪೂರ್ಣ್ಣವುಪ್ಪ ಸಜಜವುನೋಜನಲಲಾಟಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿದ
ನೊಸಲೆಲಕ್ಷಣವುನಱಿಸಲ್ಬೇಡಿಂಬಂತಾದುದು । ಈಬ್ಬಗವಿಲ್ಲಕೊಂಕಿನಂತೆಕೊಂಕಿಯುಂ
ಪರವನಿತೆಯರೆರ್ದೆಗೆಕೊಂಕಿಲ್ಲದೆಯುಂಸೊಗಯಿಸುವನು. . . . . .ತಿಗಳಾದುವು ।
ನೀಳ್ಪಿಂಬಳ್ಪವುಂ ತಾಳ್ದಿಪರವನಿತೆಯರದೆಸೆಗೆಕಿಸುಗಣ್ಬಿದಂತೆಕಿಸುಸೆರೆವರಿದುಸೊಗಯಿ
ಸುವಶೋಚುಂಜನೇಯನಕಣ್ಗಳಿಂ ಬರಲಂಬುಗಣ್ಗಳ್ಗಣಿಕಾಜನಂಗಳೆರ್ದೆಯಂನಟ್ಟುಕೆಂಕ
ವಾದಂತಾದುವು । ರಿಪುಜನದರೆಬ್ಬಿರ್ದಂಗಂಪ . . . . . ಗಂಧೇಭವಿದ್ಯಾಧರನ
ಮೂಗುತನ್ನ ಸುಯ್ಗುಕಂಪನಲ್ಲದೆಪಿಱವಱಿಕಂಪನಾಸೆವಡದಂತಾದುದು । ಪೊಸಜವ್ವನದ
ಮುಂಬಯಣಿದಂತೆಕಪ್ಪರ್ಂಕೈಕೊಂಡುಕತ್ತುರಿಯಿಂ ಬರೆದಂತಪ್ಪವಿಕ್ರಾಂತತುಂಗನಮಿ

ನೆಗಳಾತನತೀವ್ರಪ್ರತಾಪನಳಧೂಮಲೇಖೆಯಂ ..... ಸಂಸಾರಸಾ
ರೋದಯನಬಿಂಬಾಧರಮನಂಗರಾಗರಸದುರುಳಿಯಂತಾದುದು।ರಸದಾಳಿಂಬದಬಿತ್ತು ಮಂ
ಪೊಸಮುತ್ತು ಮಂಮುಕ್ತು ಳಿಸಿದಂತಪ್ಪವಿಬುಧವನಜವನಕಳಹಂಸನದಂತಪಜ್ಜಿ ಗಳವ್ಯ
ತಕರಣನಕ್ಷಾಂತಿಗಳಂನವ.ದುವು । ಮುಡಿದುತ ..... ಲದಬೊಳ
ಪನೊಳಕೊಂಡಂತೆನಸುನೇಲ್ಯಕಣ್ಣಾರ್ಟಕಣ್ಣಾರ್ಪೂರನನಾಲಗೆ ಸರಸ್ವತಿಯಾಡುವಲೀ
ಲಾಂದೋಳದಂತಾದುದು । ಬಳ್ವಳಬೆಳೆದೆಳಗಂಗಿನಂತೆಲೋಕದಚೆಲ್ವೆಲ್ಲವನೊಳಕೊಂ
ಡುರೇಖೆಗೊಂಡಲಾಟಲಲಾವನಪರಿಣದ್ಧಕಂಧರಂ . ..... ತತ
ನ್ನ ಚೆಲ್ವನಲ್ಲದೆವಿಬುವಚೆಲ್ವುವನಾಸೆವಡದಂತಾದುದು । ಕುಲದಚಲದಮೈ ವೆಯೊಳ್ತ
ನ್ನ ನೆನೋಡಿದಸಂತೋಷನೊಳುತ್ಸಾಹವಾದಂತೆಸೊಗಯಿಸುವಸಮರೈಕವೀರವಿನಭು
ಜಶಿಖರಂಗಳ್ಕು ಲಶಿಖರಿಶಿಖರಂಗ . ..... ಮನುಗಿಬಗಿವಾಡಿದ
ಸಂತೋಷದೊಳ್ಬಳ್ವಳಬಳಿದವಿಕ್ರಾಂತತುಂಗನನಿಡುದೋಳ್ಗ[ಳ್ಗ]ಣಿಕಾಜನಕ್ಕೆ ಕಾವು
ಪಃಕಂಗಳುಮುರಾತಿಜನಕ್ಕೆ ಯಮುಪಾಶಂಗಳುನಾದುವು । ರಕ್ತಾಕೋಕಪಲ್ಲವದಂತೆತಳ
ತಳತೊಳಗುವಾಂಧ್ರೀಕುಚಕಳಶಪಲ್ಲವನ ..... ನಕಕ್ಕರ್ಕಂಗ
ಳಾದುವು । ಪೊಡವ್ವಪಗೆವರನುಜಿದೆಕೊಂದಸಂತೋಷದೊಳಂತ್ರಿಯನೊಳಕೊಂಡಸಂ
ತೋಷದೊಳಂತೆಕ್ಕನೆತೀವಿದ[ಕೇರಳ]ಕ್ಕೇಳಿಕಂದರ್ಪನಗಲ್ದುರಂಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆಕುಲಭವ
ಮುಂನಿವಾಸಭವನವಮುವಾದುದು । ಪೊಡವ್ವ .) . . . . ಪರಾಕ್ರಮಧವಳನಮಧ್ಯಪ್ರ
ದೇಶಂನಾರಾಯಣಂತನ್ನಾ ಳ್ದಂಮಾಡಿತಾನಾಳ್ಮಡಿಯುಂತಾನಲ್ಲಾ ಡೆಯುಂಬರ್ದೆಯರಮು
ನವನಲ್ಲಾ ಡಿಸುವಂತಾದುದು।ಗಂಭೀರಗುಣದೊಳವಾವತ್ತ ನಸಿದ್ಧಿಯೊಳಂಜಳನಿಧಿಯೊ
..... ಭಿಜೆಲ್ವಿಂಗೆತಾನೆನಾಭಿಯಾದುದು । ಸಿಂಹಕಟಿತಟ
ವನಿಬಿಸುವ ರಪ್ರಕುರಂಗಕಂಠೀರವನಕಟಿತಟವೊಲ್ದುನೋಡುವ ಗಾಡಿಕಾತ್ತಿ ರ್ಯರಕ
ಣ್ಗೆ ಕಾವುನೊಡ್ಡಣದಂತೆದೊಡ್ಡಿತ್ತಾ ಗಿವಿಖಾಯವು ..... ಉದಾತ್ತನಾ
ರಾಯಣನೂರುಯುಗ್ಮಂಗಳ್ಮಾನಿನಿಯರಮನೋಗಜಂಗಳಂ ಕಟ್ಟಲ್ತಾ ಲಾನಸ್ತಂಭಂಗಳಾ
ದುವು। ಅಂತಪೂರ್ವಂಗಂಗಳಾಗಿತೊಳಗುವಕಿಱುದೊಡೆಗಳುಡುವಡರ್ವನ್ನ ವಾರೂಢನ
ರ್ವಜ್ಞನದೊಡ್ಡ ಮಾರ್ಗಂಗಳೆಳವಾಟಿಯಪಿಂಡಿನೊಳ್ಸಾಣೆಗಟ್ಟುದಂತಾದುವು । ಗೊಡು
ಗೊಳ್ವಪಾರ್ಷ್ಣಿಗಳನೊಳಕೊಂಡವನುಜಮಂದಾರನಪ್ಪೊಱಡಿಗಳ್ವಿರೋಧಿಭೂಪಾಳರ
ನಡಿಗಱಿಗಿಸಿದಸಂತೋಷದೊಳುನ್ನತಂಗಳಾದಂತೆಕೂರ್ಮ್ಮನ್ನತಂಗಳಾದುವು । ಸೊಸ
ಲಂಸುಟ್ಟತೋಪ್ಪನ್ನವಪ್ಪುಂ[ಗುಟಂಗಳೊ]ಳ್ಮಿಂಚಂಕೀಲಿಸಿದಂತೆತೊಳಗಿಪೊಳೆವಪ್ಪ
ಚಂಡವಾತ್ತಾ ಂಡನ ಪಾದನಖಂಗಳ್ಗಂದರಪೆಂಡಿರಂಜಿದಳ್ಕೆ ದವೊಗವಂ ನೋಡಲ್ಕೆ ಕನ್ನ
ಡಿಗಳನ್ನ ವಾದುವು।ಪೊಸತಲರ್ದಕೆಂದಾವರೆಯಕೆಂಪುಮಂಜೆಳ್ಪುಮನಿಟ್ಟು ಳಿಗೊಂಡುತೊ
ಳಗುವರಿಕೇಸರಿಯಪಾದತಳಂಗಳಡಿಗೆಱಗಿದರಿನೃಪಾಳರ ಮುಕುಟಮಾಣಿಕ್ಯವರೀಚಿಜಾ
ಳಬಾಳಾತಪಂಗೆಂಕೆಂಕವಾದಂತಾದುವು । ಪೊಸವೆಸಱಿಗೆಯಬಣ್ಣದಂತೆಸೊಗಯಿಸುವ

ಸಾಮಂತಚೂಡಾಮಣಿಯಮೆಯ್ಯುಬಣ್ಣಂ ವಿಧಾತ್ರನೆಂಬಚಿತ್ತಾರಿಯವರ್ಣ್ಣಕ್ರಮಂಗೆಯ್ದ ಕದೋಗಬ್ಭಶ್ಯಾಮವೆಂಬಬಂಣದಂತಾದುದು ॥

ಚಂ ॥ ಮನದೊಳೊಬಿಲ್ದುಜೋಲ್ದಟಿಪಿನೋಡಲೊಡಂಸೆಪೆಗೆಯುದ್ದಕಣ್ಣುಮಂ ।
ಮನಮುವನಂಗಜನ್ಮನರಲಂಬುಗಳಿಂದವುರಲ್ಚಿಬಂದವೂ ॥
ವಿನುತನದೊಳ್ತೆರಲ್ಚಿಪೊಳೆವಿಂಬುವುದೀಚಗಳಿಂದುರುಲ್ಚಿಪೂ ।
ವಿನಪಸೆಯೊಳೊಪ್ಪಿರಲ್ಚಿದನಳುಕ್ಕೆರ್ಕ್ಕೆಯಬರ್ದ್ದಿಯರಂಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಂ ॥ 40

ವ ॥ ಅಂತುನಕುಲಸಹದೇವಸರ್ವಹಿತಮಯ್ಯರುಂನವಯೋವನದಪರವಸುಖವನೆಯ್ದಿ ಸಂತೋಷದಿನಿರ್ದ್ದರಿತ್ತ ಗಂಗಾದ್ವಾರದೊಳ್ಬರದ್ವಾಜನೆಂಬಬ್ರಹ್ಮಋಷಿ ॥

ಕಂ ॥ ಸ್ನಾನಾರ್ತ್ಥವೊಂದುಕಳಶವ ।
ನಾನಿಯವುನಿಧಾನನೆಱಲೆಪಿಡಿದವುಳಿನಗಂ ॥
ಗಾನದಿಗೆವಂದುಸುರತನಿ ।
ಧಾನಿಯನವುರೇಂದ್ರಗಣಿಕೆಯುಂವುನಿಕಂಡಂ ॥ 41

ವ ॥ ಅಂತುಕಾಣ್ಬುದುವುಮೃತಾಬ್ಧಿಯೆಂಬಚ್ಚರೆಯಕನಕಕಾಂಚೀಕಳಾಪದೊಳ್ತೊಡರ್ದ್ದದೇವಾಂಗವಸ್ತ್ರದುಳ್ಳುಡಿಯೊಳುಲಿವಸೂಸಕದನೂಲತೊಂಗಲ್ವೆರಸೆಱಲ್ವವುಂದಣಸೋಗೆಕಾರ್ಗ್ಗಲದಸೋಗೆಯಂತೆಸೊಗಯಿಸೆ ॥

ಕಂ ॥ ಆದೆಲರಸೋಂಕಿನೊಳ್ತೆಱ ।
ಸಾದೊಡೆಬೆಳ್ಪೆಸೆಯಿವುಸೆದವುದನನಬಾಳಂ ॥
ತಾದುವುಪೊಳೆವೊಳ್ಕೊಡೆಗಳೊ ।
ಳಾದುವುದಿಟ್ಟುಗಳೊಬಿಲ್ದುತನ್ಮುನಿಪತಿಯಾ ॥ 42

ವ ॥ ಅಂತುಕಂತುಶರಪರವಶನಾಗಿಧೈರ್ಯಾಕ್ಷರಣೆಯುಮಿಂದ್ರಿಯಕ್ಷರಣೆಯುನೊಡನೊಡನಾಗೆ ॥

ಕಂ ॥ ಮೂಱನೆಸೋರ್ವಿಂದ್ರಿಯವುಂ ।
ದ್ರೋಣದೊಳಾಂತಲ್ಲಿಯೊಗೆದಶಿಖುವಂಕಂಡೀ ॥
ದ್ರೋಣದೊಳಿಪುಟ್ಟುದೀತಂ ।
ದ್ರೋಣನೆಪೋಗೆಂದುಪೆಸರನಿಟ್ಟುವುನಿಪಂ ॥ 43

ವ ॥ ಅಂತುಭರದ್ವಾಜನಾತ್ಮತನೂಜಂಗೆಪೆಸರನಿಟ್ಟುತನ್ನಕೆಳೆಯಂಪಾಂಚಾಳದೇಶದರಸಂಪೃಷತನೆಂಬನಾತನವುಗಂದ್ರುಪದನುವುಂದ್ರೋಣನುವುನೊಡಗೂಡಿಯಜ್ಞಸೇನನೆಂ

ಬಬ್ರುಹ್ಮಋಷಿಯಪಕ್ಕ ದೊಳ್ಪಿಲ್ವಿದ್ದೆಯಂಕಲಲ್ವೀಱೊಡೆದೊ್ರೋಣನುಂದ್ರುಪದನುಂಧುನ
ರ್ದ್ಧರಾಗ್ರಗಣ್ಯರಾಗೆಭರದ್ವಾಜುಂದೊ್ರೋಣಂಗೆಕೃಪತಂಗಿಯಪ್ಪಶಾರದ್ವತೆಯುಂತಂದುವು
ದುವೆಯಂಮಾಡಿದೊಡಾತಂಗವಾಕೆಗಂತ್ರಿನೇತ್ರನಂಕದೊಳಿೂರ್ವ್ವಮಗಂಪುಟ್ಟು ॥

ಕಂ ॥ ದಿವಿಜಾಶ್ವತ್ಥಾಮದೊಳೀ ।
ಭುವನಂಗಳ್ನಡುಗೆಃಕುನರಂಗೆಯ್ದೊಡೆನ ॥
ಕ್ಕವಯವದೆಕುಂಭಸಂಭವ ।
ನಿವನಶ್ವತ್ಥಾಮನೆಂದುಪೆಸರಿಡೆಸೆಗಲ್ತಿಂ ॥ 44

ವ ॥ ಅಂತುನೆಗಲ್ತು ತಮ್ಮಯ್ಯನಕೈಯೊಳ್ಧನುರ್ವ್ವಿದ್ಯೋಪದೇಶದೊಳ್ಧನುರ್ದ್ಧರಾಗ್ರ
ಗಣ್ಯನುಮಾಗಿಸಂದನಿತ್ತ ಲ್ದ ್ರುಪದನುಂತನ್ನ ರಾಜ್ಯದೊಳ್ನಿಂದಂ ದೊ್ರೋಣನುಂತನಗೆಬಡತ
ನಮಡಸೆಅಶ್ವತ್ಥಾಮನನೊಡಗೊಂಡುನಾಡುನಾಡಂತೊಟಲ್ದು ಪರಕುರಾವನಲ್ಲಿಗೆವಂದು ॥

ಚಂ ॥ ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗುಳ್ಳಭೂಭುಜರಬಿತ್ತು ವೊದಲ್ಗಿಡೆಮುನ್ನ ಮೇಕವಿಂ ।
ಕತಿಪರಿಸಂಖ್ಯೆಯಿಂತವಿಸಿನರ್ವ್ವನಿವೇದಕವೆಂಬಯಜ್ಞಮಂ ॥
ಕ್ಷಿತಿಪೊಗಲ್ವಿಂನಮಿತ್ತು ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿರೆಕಳ್ಕಪಪ್ರಜಾ ।
ಪತಿಗೆನವುದ್ರವುದ್ರಿತಧರಿತ್ರಿಯನೊಂದಱಿಯೂರನೀವವ್ರೇಲ್ ॥ 45

ವ ॥ ಅಂತುವಲ್ಕಲಾವೃತಕಟಿತಟನುನವಾಗಿದ್ದರ್ಜಟಾಕಲಾಪನುವಾಗಿತಪೋವನಕ್ಕೆ
ಪೋಪಭೂರ್ಗ್ಗವಂ ದ್ರವ್ಯಾರ್ತ್ಥಿಯಾಗಿಬಂದಕುಂಭಸಂಭವನಂಕಂಡುಕನಕಪಾತ್ರೆಕ್ಕು ಪಾ
ಯಮಿಲ್ಲಪ್ಪುದಱಿಂಮೃತ್ತಾತ್ರದೊಳರ್ಘ್ಯಮನೆತ್ತಿ ಪೂಜಿಸಿ ॥

ಚಂ ॥ ಒಡವೆಯನರ್ತ್ಥಿಗಿತ್ತೆನವನೀತಳವುಂಗುರುಗಿತ್ತೆ ನೀಗಳೊಂ ।
ದಡಕೆಯುಮಿಲ್ಲಕೈಯೊಳದಱಿಂಶ್ರುತಪಾರಗನೆಂತುಸಂತಸಂ ॥
ಬಡಿಸುವೆನಿಂನಿದೊಂದುಧನುವಿದ್ದುದುದಿವ್ಯಕರಾಳಿಯಿದ್ದುದಿ ।
ಲ್ಲೊಡವೆಸವುಂತುವೇಱವಱಿಜೊಳಾವುದನೀವುದೊಕುಂಭಸಂಭವಾ ॥ 46

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂದೊ್ರೋಣನೆನಗೆವಿದ್ಯಾಧನವೆಧನವುಪ್ಪುದಱಿಂದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂದಯೆ
ಗೆಯ್ವುದೆನೆವಾರುಣವಾಯವ್ಯಾಗ್ನೇಯಪಾಶರಂದರಾದಿಪ್ರಧಾನಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂಕುಡೆಕೊಂಡು
ಪರಕುರಾವನಂಬೀಱಿಕ್ಕೊಂಡುತನ್ನೊಡನಾಡಿಯಪ್ಪಕೆಳೆಯಂದ್ರುಪವಂಭತಾ ್ರವೆಳೆಯೊಳ
ರಸುಗೆಯ್ದಪನೆಂದುಕೇಳ್ದಾಪೊಱಲೆ್ಗವಂದುದ್ರುಪದನರವನೆಯಬಾಗಿಲೊ್ನಿಂದುಪಡಿಯ
ಱನಂಕರೆದುನಿವ್ಮೊಡನಾಡಿದಕೆಳೆಯಂದೊ್ರೋಣನೆಂಬಪಾರ್ವ್ವಂಬಂದನೆಂದುನಿವ್ಮ ್ರರಸಂ
ಗಱಿಯೆಪೇಱೆಂಬುದುಮಾತನಾವಾಟಿಕ್ಕೆಯೊಳಿಬಂದಱಿಪುವುದುಂರಾಜ್ಯಮದಿರಾವು
ದೋನ್ಮತ್ತನುಂಗರ್ವ್ವಗ್ರಹವ್ಯಗ್ರಚಿತ್ತನುವಾಗಿವೇಗಿಲ್ಲದೆ ॥

ಕಂ ॥ ಅಂತೆಂಬನಾಗ್ಗೆರ್ಪಿರಿದುಂ ।
ಭ್ರಾಂತುದಲೇಂದ್ರೋಣನೆಂಬನೇಂಪಾರ್ವನೆನೇ ॥
ಱಿಂತೆನಗೆಕೆಳೆಯನೇನುಂ ।
ಕಂತಪ್ಪನನಱಿಯೆನೆಂದುನಭೆಯೊಳ್ನುಡಿದಂ ॥ 47

ವ ॥ ಅಂತುನುಡಿದುದಂಪಡಿಯಱಿಂಬಂದಾವಾಱಕ್ಕೆಯೊಳಱಿಪೆದ್ರೋಣನೊತ್ತಂಬದಿಂ ದೊಳಗಂಪೊಕ್ಕದ್ರುಪದನಂಕಂಡು ॥

ಚಂ ॥ ಱಱಿಯಿರೆನೀಮುವಾಮುವೊಡನೋದಿದೆವೆಂಬುದನಂಞನಿನ್ನ ನಾ ।
ನಱಿಯೆನದೆಲ್ಲಿಕಂಡೆಯೊವಹೀಪತಿಗಂದ್ವಿಜವಂಶಜಂಗವೇ ॥
ತಱಕೆಳೆಯಿಂತುನಾಣಿಲಿಗರಪ್ಪರೆಮಾನಸರೆಂಬವಾತನೇ ।
ನೆಱೆಗೊಳಿಕುಂಭಸಂಭವನನಾದ್ರುಪದಂಕಡುಸಿಗ್ಗುವಾಡಿದಂ ॥ 48

ವ ॥ ಅಂತು ವಾಡಿದುದಲ್ಲದೀನಾಣಿಲಿಪಾರ್ವನನೆಱೆದುಕಳಿಯಿವೆಂಬುದುಂದ್ರೋಣ ನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ನುಡಿತಡವಪ್ಪುದೊಂದುವೊಗದೊಳ್ಮಱುಕಂದೊರೆಕೊಳ್ವುದೊಂದುನಾ ।
ಣ್ಗೆಡೆಗುಡದಿಪ್ಪುದೊಂದುನುಡಿಗಳ್ಮಾಱೆಯಂವಱೆಯಿಪ್ಪುದೊಂದುಕ ॥
ಳ್ಗುಡಿದವರಂದಮಿಂತುಸಿರಿಸಾತ್ಯರೆಸಾರ್ವ್ವದದಕ್ಕೆ ಸಂದೆಯಂ ।
ಬಡದೆಜಲಕ್ಕ ನೀಗಳಱಿದೆಂಸಿರಿಕಳ್ಕೊಡವೆಟ್ಟತೆಂಬುದಂ ॥ 49

ವ ॥ ಎಂದುಸ್ಮೆರಿಸದೆ ॥

ಚಂ ॥ ಖಳನೊಳವಿಂಗೆತಪ್ಪೆವರವೆಂಬವ್ರೋಲಾಂಬರಮುಂಟೆನಿನ್ನ ದೊಂ ।
ದಳವ್ರೊಡನೋದಿದೊಂದುಱೆಱುಗಿಂಗೆಕೊಲಲ್ಕೆನಗಾಗದೀಸಭಾ ॥
ವಳಯದೊಳೆಂನನೇಱಿಸಿದನಿನ್ನ ನನಾಕುಳವೆನ್ನ ಭಟ್ಟರಿಂ ।
ತಳವೆಳಗಾಗೆಕಟ್ಟಿಸದೆಮಾಣ್ಪೊಡವಿನ್ನೆಗವಿಾನೆವ್ರೆತ್ತೆನೇ ॥ 50

ವ ॥ ಎಂದಾರೂಷಪ್ರತಿಜ್ಞನಾಗಿನಾಗಪುರಕ್ಕೆ ವಂದುತಮ್ಮಭಾವಂಕೃಪನವನೆಯೊಳಪ ಗತಪರಿಶ್ರಮನಾಗಿರ್ದ್ದಂದುದಿನಸಂಪಾಂಡವರುಂಕೌರವರುಂಪೋಱಿವೋಱಲೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ನೆರೆದಿಸುತಿರೆಕೋಲ್ವುಲ್ಲಿ ಯು ।
ನಿರದದುಬಿಱಿದ್ದೊಡೆಪುರಾಣಕೂಪದೊಳದನಿಂ ॥
ನಱಿದುತೆಗೆವಂದವೆಂದವ ।
ರಿರೆಱಳಿಸಿಯುವಲ್ಲಿಕಂಡುನಕ್ಕಂದ್ರೋಣಂ ॥ 51

ಕಂ ॥ ಭರತಕುಳತಿಳಕ[ರಿರ್ವ್ವರ್] ।
ಕರಾಸನವ್ಯಗ್ರಹಸ್ತರಿರ್ಬ್ಬಳಯುತರಿ ॥
ನ್ನೆರೆದಿನಿಬರುಮಿಾಲಕ್ಷ್ಯವು ।
ನಿರದಕ್ಕಟಸರದೆತೆಗೆಯಲಾತ್ತಿರುಮಿಲ್ಲಾ ॥ 52

ವ ॥ ಎಂದುತನ್ನ ವಗನಪ್ಪಶ್ವತ್ಥಾಮನಂಕರೆದೀಲಕ್ಷ್ಯವುಂತೆಗೆಯೆಂಬುದುಮಾತನಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದುನೈಷಿಕಮೆಂಬಮುಷ್ಟಿಯೊಳಪ್ಪಂಖಾನುಪುಂಖಮೆಂಬಕರಸಂಧಾನದೊಳವಯವದೊಳೆತೆಗೆದೊಡನಿಬರುಂಕೋದ್ಯಂಬಟ್ಟುಗಾಂಗೇಯಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ಗಱಿಬಿದೊಡೆನದೀತನೂಜಂಭಾರದ್ವಾಜಂಗೆಬಟೀಯನೆಟ್ಟಬರಿಸಿಪೂರ್ವ್ವಸಂಭಾಷಣಾರ್ಥ್ಯಮೆತ್ತಿ ಮಧುಪರ್ಕ್ಕವೇತ್ಯಾಸನತಾಂಬೂಲದಾನಾದಿಗಳಿಂಸಂತಸಂಬಡಿಸಿ ತದೀಯಕುಶಲೋದ್ಯೋಗವೃತ್ತಿಗಳಂಬೆಸಗೊಂಡು ॥

ಮ ॥ ಮದಮುಂಮುಕ್ಕುಳಿಸಿರ್ದ್ದಿಭಂಗಳನುದಗ್ರಾಶ್ವಂಗಳಂತಕ್ಕಿನ ।
ಗ್ಗದಬೂಡಂಗಳನಾಯ್ದು ಕೊಟ್ಟುತಣಿದೆಂಪೋಸಾಲ್ಗುಮೆಂಬನ್ನಮುಂ ॥
ದಿದಿರೊಳ್ನಿಱುವಕ್ಕರ್ಮವೂರರುಮನಿಟ್ಟೀಕೂಸುಗಳ್ಯೋಗ್ಯರ ।
ಪ್ಪುದನಿಂನೊಲ್ದೊಡೆಕಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆಗೊವಜಂನೀನಾಗುಕುಂಭೋದ್ಭವಾ ॥ 53

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದುಕಳಕಜನನಿಬರವೊಗವುಂನೋಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ಈನೆರೆದಿನಿಬರುನೆಂಬುದ ।
ನೇನೀವಿರೆದೇಱಿವೆಂದೊಡನಿಬರುಮಿದ್ದರ್ ॥
ಮ್ಮೌನವ್ರತದೆಗುಣಾರ್ಣ್ಣವ ।
ನಾನೀವೆಂನಿಮ್ಮಬಯಸಿಪೇಱ್ಪುದನೆಂದಂ ॥ 54

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಾಮಾತಿಂಗೆಮೊಚ್ಚಿಜಗದೇಕಮಲ್ಲನಂತೊಡೆಯನೇಱಿಸಿಕೊಂಡುಕುಂಭಸಂಭವಂಗಾಂಗೇಯನಲ್ಲಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಇನಿಬರೊಳಗೀತನೊರ್ವ್ವನೆ ।
ಧನುರಾಗಮದೆಡೆಗೆಕುಕಲನಕ್ಕುಮದಕ್ಕುಂ ॥
ಕಿನಿಸದಿರಿಂಮುನ್ನಱಿಪಿದೆ ।
ನೆನಭೀಷ್ಮನಲಂಪುಮಿಗೆಮುಳ್ನಗೆನಕ್ತಂ ॥ 55

ವ ॥ ಅಂತುದ್ಯೋಣಾಚಾರ್ಯ್ಯನಾಚಾರ್ಯ್ಯಪದವಿಯಂ ಕೈಕೊಂಡುಪಾಂಡವಕೌರವಗ್ಗಿಚತುರಂಗಧನುರ್ವ್ವೇದಮುಮಂದಿವ್ಯಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳುಮಂಕಿತೋಮರಮುಸಲಮುಸುಂಡಿಭಿಂಡಿವಾಳಮುದ್ಗರದಾದಿ ವಿವಿಧಾಯುಧಂಗಳು ಮುಂಗಜರಥತುರಗಪದಾತಿಯುದ್ಧಂಗಳುಮನುಪದೇಶಂಗೆಯ್ಯುತ್ತುಮಿರೆಯಿರೆ ॥

ಕಂ ॥ ಯಾದವವಂಶಜರುಂನಾ ।
ನಾದೇಕನರೇಂದ್ರರುಂಷ್ಟಟೋದ್ಭವನಧನು ॥
ರ್ವ್ವೀದಮನೆಕಲಲ್ಬಂದಾ ।
ಳಾದರ್ವ್ವಿದ್ಯಾಪ್ರಭಾವವೂಬೊರೆತೆವಲಂ ॥ 56

ದ್ರೋಣಂಗಡಮಿಷುವಿದ್ಯೆಗೆ ।
ಜಾಣಂಗಡಮೆಂದುಕೇಳ್ದು ಕಾರವರ್ಗೆಲ್ಲಂ ॥
ಪ್ರಾಣಂಬಪ್ಪರ್ಕೃತಿಯೊಳೆ ।
ಬಾಣಾಸನಬಾಣಪಾಣಿಕರ್ಣ್ಣಂಬಂದಂ ॥ 57

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದುವೈರಿಗಜಷ್ಟಟೂವಿಘಟನನೊಳ್ವಿಘಟಿಸಿಬಿಲ್ಗಲ್ತು ॥

ಕಂ ॥ ಕೆಳೆಯುಂಗುಟ್ಟಿಯುಂಗೊಟ್ಟಯು ।
ಮಳವಿಗೆಪಿರಿದಾಗೆತನಗೆದುರ್ಯ್ಯೋಧನನೊ ॥
ಳ್ಮಳೆಸುಂನೋವ್ರುಂಕಲುಷಮು ।
ಮಳುಂಬಮೆನೆತನಗರಾತಿಕಾಳಾನಳನೊಳ್ ॥ 58

ವ ॥ ಅಂತುಕರ್ಣ್ಣಂಗುಣಾರ್ಣ್ಣವನೊಳ್ಸಣಸಿ ಪಗೆಯನಭ್ಯಾಸಂಗೆಯ್ವಂತೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಂಗೆಯ್ಯೆ ॥

ಕಂ ॥ ಮನದೊಳೊಗೆದನ್ಯಜನ್ಮದ ।
ಮುನಿಸದುಕರ್ಣ್ಣಂತುಳುಂಕೆಸೈರಿಸದವನು ॥
ರ್ವ್ವಿನಕಲಿತನಕ್ಕೆದುರ್ಯ್ಯೋ ।
ಧನನುಂಭೀವುನೊಳಿಸೆಣಸಿಗದೆಯುಂಕಲ್ತಂ ॥ 59

ವ ॥ ಅಂತುಭೂರಿದ್ರೋಜನಾಗಾಮಿಕಸಂಗ್ರಾಮರಂಗಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರಂಗಳಂ ಸಮೆಯಿಸುವಸೂತ್ರಧಾರನಂತೆಕಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಂಗೆಯಸ್ಸತ್ತಿರೆದೇಶಾಧೀಶ್ವರರಪ್ಪಪಲಂಬರೊರಾಜಕುಮಾರರನಡುವೆತಾರಾಗಣಂಗಳನಡುವಣಸಕಳಕಳಾಧರನಂತೆಸ್ರಕಳಾಧರನಾಗಿತನ್ನುಮುಂಗೆಲೆವಂದಸಾಮಂತಚೂಡಾಮಣಿಯುಶರಪರಿಣತಿಯನಾರಯಲೆಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಛಾಯಾಲಕ್ಷ್ಯಮೆನೊಡ್ಡಿಯು ।
ಮಾಯೆರ್ದನೀರೊಳಗೆತನ್ನ ನಡಸಿದನೆಗೞಂ ॥
ಬಾಯಟಱಿವಿನಮಿಸಿಸಿಯುಮರೆ ।
ಹೋಯಜಬಾಪ್ಪೆಂದುಹರಿಗನಂಗುರುಪೊಗಟ್ಟಿಂ ॥ 60

ವ ॥ ಅಂತುಪೊಗಟ್ಟು ತನ್ನ ಪಗೆವನಪ್ಪ ದ್ರುಪದನ ನೀತನವೋಘಂಗೆಲಲ್ಮೆ ಜಿಗುವೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ॥

ಚಕಂ ॥ ಅಣುಗಿನೊಳೆಂನಭಟ್ಟರೊಳಗೀತನೆಜಿಟ್ಟುಗನೆಂದುವಿದ್ದೆ ದುಂ ।
ಗುಣಕಜುಗೊಣ್ಡು ಕೊಟ್ಟೆನಗೆಸಂತಸವುಪ್ಪಿನವಿನ್ನ ದ ॥
ಕ್ಷಿಣಿಯದುಪೇಗವಾದ್ರುಪದನಂಗಡಕೋಡಗಗಟ್ಟುಗಟ್ಟಿತಂ ।
ರಣಿಯರವೊಪ್ಪಿಸಿಂತಿದನೆ ೀಡಿದೆನಾಂಪರಸೈನ್ಯಭೈರವಾ ॥ 61

ವ ॥ ಎಂಬುದುವಿಾಬಸನದುವುದುಗಹನವೆಂದುಪೂಣ್ದು ಪೋಗಿ ॥

ಮು ॥ ಬಡವಂದಂಕದಕೌರವೆಂದ್ರುಪದನಂಪೀಱುಂಗೆವೆಯ್ಯೋಡ್ಡದೊ ।
ಡ್ಡೊಡೆದೋಡುತ್ತಿರಸೂಸೆಬೀಳ್ವತಲೆಗಳ್ಕೈಕಟ್ಟನಾಗಲ್ಜವಂ ॥
ಪಿಡಿದೀಡಾಡುವಮಾಟಕ್ಕೆಯಿಂದೆಪಲರಂಕೊಂದಿಕ್ಕಿ ಮೆಯ್ಯುಟ್ಟೆವಂ ।
ದೆಡೆಯೊಳ್ಮಾಣದುರುಳ್ದಿಕಟ್ಟರಿಪುವಂಮುಂದಿಕ್ಕಿದಂದ್ರೋಣನಾ ॥ 62

ವ ॥ ಆಗಳಾಕುಂಭಸಂಭವಂಪರಾಕ್ರಮಧವಳನಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆವೆಚ್ಚಕದಂಪಂಕಚ್ಛಿ ದ್ರುಪದನಂತನ್ನ ವಾಂಚದಕಾಲೊಳ್ಕಟ್ಟವೇಱ್ದುತಲೆಯವೇಲೆಕಾಲನವಷ್ಟಂಭದಿಂನೀಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ಸಿರಿಮೆಯೊಳ್ಯೋಳಗಂದಱಿಯಿರೊ ।
ನೆರವಿಯೊಳಾರಱಿವರೊಮ್ಮೆಕಣ್ಡಿನನಱಿಯು ॥
ಳ್ಕರಿದೆಮ್ಮಂಬಡಪಾರ್ವ್ವರ ।
ನರಸರೆನೀವಿಾಗಳಱಿವಿರಱಿಯರೊಪೇಟಿಂ ॥ 63

ವ ॥ ಎಂದುಸಾಯೆಸರಸಂನುಡಿದುಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಆದಿಕ್ಷತ್ರಿಯರೇನೀ ।
ವೂದಿತ್ಯನನಿಱಿಪತೇಜದಿಂಪಾರ್ವ್ವನಕಾ ॥
ಲ್ಕೋದೆನಡುತಲೆಯೊಳಿಪ್ಪುದು ।
ವೂದುದುನಿವುಗೆಂದುನುಡಿದುಕಾಯ್ವಿನೊಳೊದೆದಂ ॥ 64

ವ ॥ ಒದೆದು ನಿನ್ನ ನಿನಿತು ಪರಭವಂ ಬಡಿಸಿದುದುಸಾಲ್ದಂನಿನ್ನಂಕೊಲಲೊಗದು ಕೊಂ ದೊಡೆ ಮೇಲಪ್ಪ ಪಗೆಗಂಜಿ ಕೊಂದಂತಾಗಿಕ್ಕುವೆಂದು ಕಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟುಗಳೆಲ್ಲಮಂ ತಾ ನೆಬಿಟ್ಟುಕಳೆದು ಪೋಗೆಂಬುದುಂ ದ್ರುಪದಂ ಪರಭವಾನಳನಳವಿಲ್ಲದಳುರೆನಿನ್ನಂಕೊಲ್ವನ್ನ ನೊರ್ವ್ವಮಗನುಮಂ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನಂಗೆ ಪೆಣ್ಡತಿಯಪ್ಪನ್ನಳೊರ್ವ್ವ ಮಗಳುಮಂ ಪ ಡೆದಲ್ಲದಿರೆನೆಂದು ಮಹಾಪ್ರತಿಜ್ಞಾರೂಢನಾಗಿ ಪೋದನಿತ್ತ ಭಾರದ್ವಾಜಂ ಪಾಣ್ಡವಕೌರವ ರ್ಕ್ಕಳವಿಯೋಳೆವಿದ್ದೆಯುಂನೆಱೆಯೆಸಂಕ್ರಮಿಸಿದ ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾಮಹಿಮೆಯಂಮೆಱೆಯ ಲ್ಕೆ ಬಾಹ್ಲೀಕ ಭೂರಿಕ್ರವ ಸ್ಸೋಮದತ್ತ ಗಾಂಗೇಯಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವಿದುರಕ್ಕರ್ಗ್ಗಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ನೆಱೆಯೆಯಿಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಯುಕ ।
ಱ್ದೆಱಿವುದುವಾದತ್ತುನಿಂವುವುಕ್ಕಳವೆಯ್ಯೋ ॥
ಳ್ಕೆಱೆದಪ್ಪೆನ್ನವಿದ್ದೆಯು ।
ನಱಿದೊಯ್ಕುನೆರೆದುನೋಱ್ಪುದನಿಬರುಮಿಾಗಳ್ ॥ 65

ವ ॥ ಎಂದೊಡಂತೆಗೆಯ್ವೆವೆಂದನಿಬರುವೊಡಂಬಟ್ಟು ಪೊಱವೞಿಲೊಳುತ್ತರದಿಶಾಭಾಗದೊಳ್ಸಮಚತುರಶ್ರವಾಗೆನೆಲನನಳೆದು ಕಲ್ಲಂ ಪುಲ್ಲುವುಂಸೋದಿಸಿಕುಭದಿನಶುಭವು ಹೂರ್ತ್ತದೊಳ್ ॥

ಕಂ॥ ಗಟ್ಟಿಸಿಸುಂಧುರದೊಳ್ನೆಲ ।
ಗಟ್ಟಿಸಿಚೆಂಬೊನ್ನ ನೆಲೆಯುಚತೋಪಗೆಗಳೊ ॥
ಳ್ಕಟ್ಟಿಸಿಪಟಿಯಿಗೆಗಳನಳ ।
ವಟ್ಟರೆಬಿಯವುಲ್ಲಿಮೊಱಗೆಪಲವುಂಪಜ್ಜೆಗಳ್ ॥ 66

ವ ॥ ಅಂತುಸಮೆದ ವ್ಯಾಯಾವುರಂಗಕ್ಕೆ ಗಾಂಗೇಯ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವಿದುರ ಸೋವುದತ್ತ ಬಾಹ್ಲೀಕ ಭೂರಿಶ್ರವಾದಿಕುಲವೃದ್ಧರುಂ ಕುಂತಿಗಾಂಧಾರಿಗಳುಂ ವರಸುಱಂದು ಕುಳ್ಳಿರೆ ॥

ಕಂ ॥ ಆರಸಿಯರನಱುಗರಂಬೇ ।
ಱ್ಪರುವುಂಪೊಣೆಗಾಱರಂಪ್ರಗೀತರನಿಂಬೂ ॥
ಗಿರೆಚತೋಪಗೆಗಳೊಳ್ಕು ।
ೈರಿಸುದರೊಡನೆಸೆಯೆನೆರೆದಪುರಜನಸಹಿತಂ ॥ 67

ವ ॥ ಆಗಳ್ಕುಂಭಸಂಭವಂ ॥

ಕಂ ॥ ಪೊಸವಮುತ್ತಿನತುಡಿಗೆಪೊದ ।
ಱ್ದೆಸೆಯೆದುಕೂಲಾಂಬರಂನಿಜಾಂಗದೊಳಂಸಂ ॥
ದೆಸೆದಿರೆಬೆಳ್ಕುಗಿಲಿಂದಂ ।
ವುಸುಕಿದನೀಲಾದ್ರಿಬರ್ಪ್ಪತೆಱದೊಳ್ಬಂದಂ ॥ 68

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದುರಂಗಭೂಮಿಯನಡುವೆನಿಂದು ॥

ಕಂ ॥ ನೆಗಱಿದ್ದಿರೆಪುಣ್ಯಾಹಸ್ವರ ।
ವೊಗದಿರೆಪಟುಪಟಹಕಾಹಳಾರವವಾಗ ॥
ಳ್ವಗವೇಱ್ದಿಂವಿವಿಧಾಸ್ತ್ರ ।
ಪ್ರಗಲ್ಭರಂತನ್ನ ಭಟ್ಟರಂಕಳಕಭವಂ ॥ 69

ಕಂ ॥ ಅಂತುಪೞಗವೇೞ್ವುದುಂದಿ ।
ಗ್ದಂತಿಗಳುಂಕುಲನಗಂಗಳುಂಗಡಣಂಗೊ ॥
ಣ್ಡಿಂತುಕವಿತಕ್ಕುರ್ವಮಂತೆನೆ ।
ಲಂತಳರ್ವಿನೆಗಂಪ್ರಚಣ್ಡ ಕೋದಂಡ್ಡರವರ್ ॥ 70

ವ ॥ ಅಂತುಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನಂ ಮುಂದಿಟ್ಟಭೀಮಾರ್ಜ್ಜುನ ನಕುಲಸಹದೇವರುಂದು ಯ್ರೋಧನನಂ ಮುಂತಿಟ್ಟು; ಯುಯುತ್ಸು, ದುಶ್ಶಾಸನ, ದುಸ್ಸಹ, ದುಸ್ಸಳ, ಜರಾಸಂಧ, ಸತ್ಯಸಂಧ, ನಿಸ್ಸಹ, ರಾಜಸಂಧ, ವಿಂದ, ಅನುವಿಂದ, ದುರ್ಮ್ಮದ, ಸುಬಾಹು, ದುಸ್ಪರ್ಶನ, ದುರ್ಮ್ಮರ್ಷಣ, ದುರ್ಮ್ಮುಖ, ದುಷ್ಕರ್ಣ್ಣ, ವಿಕರ್ಣ್ಣ, ವಿವಿಂಶತಿ, ಸುಲೋಚನ, ಸುನಾಭ, ಚಿತ್ರ, ಉಪಚಿತ್ರ, ನಂದ, ಉಪನಂದ, ಸುಚಿತ್ರಾಂಗದ, ಚಿತ್ರಕುಂಡಲ, ಸುಹಸ್ತ, ದೃಢಹಸ್ತ, ಪ್ರಮಾಥಿ, ದೀರ್ಘ್ಬಾಹು, ಮಹಾಬಾಹು, ಪ್ರತಿಮ, ಸುಪ್ರತಿಮ, ಸಪ್ರಮಾಥಿ, ದುರ್ದ್ಧರ್ಷಣ, ದುಷ್ಪರಾಜಯ, ಮಿತ್ರ, ಉಪಮಿತ್ರ, ಚಾಳೋಪ, ದ್ವಂದ್ವಹಸ್ತ, ಪ್ರತೀಪ, ಸಪ್ರತೀಪ, ಪ್ರಹಸ್ತ, ಪ್ರತಾಪ, ಪ್ರಮದ, ಸದ್ಬಾಹುಗಳ್ಮೊದಲಾಗಿ ನೂರ್ವ್ವರುಂಬಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಗದೆಯೊಳ್ಬಿಲ್ಲೊಳ್ಗದೊ ।
ಳ್ತುದುರೆಯೊಳಂಕಸ್ತ್ರಸಾಷ್ಠವದೊಳೆಬೆಡಂಗುಂ ॥
ಪುದಿದಿರೆತೋಱಿದರವರೊ ।
ರ್ಮ್ಮೊದಲೆಜನಂಪೊಗೞೆನೆಗೞೆಜಳನಿಧಿನಿನದಂ ॥ 71

ವ ॥ ಅಂತದಱಿಂಬಱಿಯಂ ॥

ಕಂ ॥ ಆದಮುೞಿಸಿಂದವಾಗ ।
ಳ್ಮೊೀದುವಬಗೆಬಳೆಯೆಪಿಡಿದಗದೆಗಳ್ನಿಡುವಂ ॥
ತಾದುದುಸುಯೋಧನೋಗ್ರವೃ ।
ಕೋದರರೊಮ್ಮೊದಲೆಶಿಖರವುಳ್ಳೆರಡಗವುಂ ॥ 72

ವ ॥ ಅಂತಿರ್ವ್ವರುವೊರ್ವ್ವರೊರ್ವ್ವರೊಳ್ಪೆಣಸಿಬಹುಪ್ರಯೋಗಗದಾಕೌಶಲಮಂತೋಱಲೆಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಗೆಡೆವೆಚ್ಚರ್ವ್ವರ್ಮ್ಮನಗೊ ।
ಣ್ಡೊಡನೊಡನೋರಂತುತಗುಳ್ದು ಝೀಂಕರಿಸಿದೊಡೆ ॥
ಲ್ವಡಗಾಗೆವೋದಲೆಂದಿ ।
ರ್ದ್ದೆಡೆಯೊಳ್ಗುರುತನ್ನ ಮಗನನೆಡೆವುಗವೇೞ್ದಂ ॥ 73

ವ ॥ ಅಂತುವೇಱೆದಪ್ಪಲ್ಬಗೆದವುಹಾ ಸಮುದ್ರಂಗಳಿರಡಱನಡುವೆಕುಲಗಿರಿ ಯಿಪ್ಪತ್ತಂ ತಿರ್ದ್ದಕ್ಷತ್ಕಾಮನಂಕಣ್ಡಿವ್ವರುವೆರಡುಂದೆಸೆಗೆತೊಲಗಿನಿಂದಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಆದೂವ್ವಾಂಕುರಪರ್ಣ್ಣದೊ ।
ಳಾದವೊಡಂಬಟ್ಟಕನಕಕವಚಂರಾಜ ॥
ತ್ತೋದಂಡವಮುರ್ದದೊಣೆಕ ।
ಳ್ದೀ. ಯೆಬರೆಬಂದುವುಂದೆನಿಂದಂಪರಿಗಂ ॥ 74

ವ ॥ ಆಗಳ್ಕುಂಭಸಂಭವನುಲಿವಜನದಕಳಕಳವುವುಂವೊಱಗುವ ಪಜ್ಜೆಗಳುವುಂ ಬಾರಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ಈತಂಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಂವಿ ।
ಖ್ಯಾತಯಕಂವೈರಿಗಜಘಟಾವಿಘಟನನಿಂ ॥
ತೀತನಸಾಹಸಮುಪವಂ ।
ತೀತಮಿದಂನೋಡಿವೆಂದುನೆರವಿಗೆನುಡಿದಂ ॥ 75

ವ ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಒಡೆಗುವುಜಾಂಡಮಿನ್ನಿನಿಸುಜೇನ್ಪೊಡೆದಾಗಳೆಂಬೊಮ್ಮನುಂಮನಂ ।
ಗಿಡುಗುವುದೇವುದೆಂದುಮಿಡಿದೊಯ್ಯನೆಜೇವ್ಪೊಡೆದಾಗಳುರ್ವ್ವಿಯುಂ ॥
ತೊಡೆದೊಡನಿಂಬುವೆಂಬನಿತುಸಂದೆಯವುಪ್ಪಿನವುಸ್ತ್ರಜಾಲದಿಂ ।
ತಡೆಯದೆಪಂಜರಂಬಡೆದನಂದುವಿಯತ್ತಳದೊಳ್ಗಣಾರ್ಣ್ಣವಂ ॥ 76

ವ ॥ ಮತ್ತಮ್ಮೆಂದ್ರವಾರುಣವಾಯವ್ಯಾಗ್ನೇಯಮಾಹೇಂದ್ರತಾದಿಬಾಣಂಗಳಂತುಡೆ ॥

ಚಂ ॥ ಕವಿದುವುತಾಳನೀಳಜಳದಾವಳಿವಾರುಧಿಗಳ್ಧರಿತ್ರಿಯುಂ ।
ಕವಿದುವುಗಾಳಿಗಳ್ಪ್ರಳಯಕಾಲಮನಾಗಿಸಲೆಂದೆಲೋಕಮುಂ ॥
ಕವಿದುವುವೊಕ್ಕಳಂಕವಿದುವುಗ್ರಲಯಾಗ್ನಿಗಳಂತೆಬೆಟ್ಟುಗ ।
ಳ್ಕವಿದುವಿವೆಂಬನಿತ್ತುಭಯುವೂಯುಗುಣಾರ್ಣ್ಣವನಸ್ತ್ರಕೌಶಲಂ ॥ 77

ವ ॥ ಆಗಳಃಪರಾಕ್ರಮಧವಳನಕರಪರಿಣತಿಯುಂಕಣ್ಣುದುರ್ಯ್ಯೋಧನನವೊಗಂ ತಲೆನ ವಿರಗಂಟುಂಕಿಱಿದಾಗೆದೊ ಣಭೀಷ್ಮಕೃಪವಿದುರಪ್ರಭೃತಿಗಳವೊಗವುರಲ್ದತಾವರೆಯಿಂ ಪಿರಿದಾಗೆ ॥

ಕಂ ॥ ತೊಳಗುವತೇಜಂತಱಿತ ।
ತೊಳಗುವದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮವುರ್ದಕೋದಂಡ ಮನುಂ ॥

ಗೊಳಿಸೆಜನವನಕೆಭಯಮುಂ ।
ಕೊಳಿಸಭಾಸದರನುಜಿದೆಕರ್ಣ್ಣ ನೆಂಬುದಂ ॥ 78

ವ ॥ ಬಂದುದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯ್ಯಂಗೆಪೊಡಮಟ್ಟುದಿಬ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳನುಚ್ಚರ್ಚ್ಚಿಕೊಣ್ಡು ॥

ಕಂ ॥ ಅರಿಗನಬಿಲ್ಲಲ್ಮೆಯೊಳೆರ ।
ಡಿರದೇವಲ್ಬಗೆದುಮುಳಿಸುಮೇವಮುಮೆರ್ದೆಯೊ ॥
ಳ್ಪರಿದಿರೆತೋಱಿದನಾಯತ ।
ಕರಪರೆಪಂಕರ್ಣ್ಣ ನಾತ್ಮಕರಪರಿಣತಿಯಿಂ ॥ 79

ವ ॥ ಅಂತುತೋಱಿಯುಮೆರ್ದೆಯಮುಳಿಸುನಾಲಗೆಗೆಪೊಱಿಯಿರಿಸಲಾಱದೆವಿದ್ವಿಷ್ಟವಿ
ದ್ರಾವಣನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಸಂಗತದಿನೀಗಳಂತೀ ।
ರಂಗಮೆರಣರಂಗವಾಗೆಕಾದುವವುಳವಂ ॥
ಪೊಂಗದಿರಿದಿಚ್ಚರ್ದೇಂಗಳ ।
ರಂಗಂಜೊಕ್ತಾಡುವಂತೆಪೆಣ್ಡಿರೆಗಣ್ಡರ್ ॥ 80

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮತಿರಥವುಥನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಈನೆರೆದಗುರುಜನಂಗಳ ।
ವಾನಿನಿಯರವುಂದೆಕರ್ಣ್ಣ ಪೊಲ್ಲದುನುಡಿದ್ಯೆ ॥
ನೀನೆನ್ನೀನಿಱುದೋಳ್ಗಳ ।
ತೀನಂವಱ್ಗಿಸುವೆಯಪ್ಪೆಡಾನೊಲ್ಲದನೇ ॥ 81

ವ ॥ ಎಂಬುದುದ್ರೋಣನುಂಕೃಪನುಮೆಡೆಗೆವಂದುಕರ್ಣ್ಣನನಿಂತೆಂದರ್ ॥

ಕಂ ॥ ವಿವದವುಳಿಸನಕಾರಣ ।
ನಾವುದೊನೀಂನಿನ್ನತಾಯತಂದೆಯಾದೆಸೆಯಂ ॥
ಭಾವಿಸದೆಕರ್ಣ್ಣ ನುಡಿವಂ ।
ತಾವುದುಸವಕಟ್ಟುನಿನಗವುರಿಕೇಸರಿಗಂ ॥ 82

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಾಮಾತಿಂಗೆವಱುವಾತುಗುಡಲಱಿಯದೆಪಂದೆಯಂಪಾವಡೆದ್ದಂತುಂ
ವಾನೆಱವುತ್ತುವಿದ್ದ ಕರ್ಣ್ಣ ನಂದುಯೋಧನಂ ಕೆಯ್ಕೊಣ್ಡುದ್ರೋಣನುಮಂ ಕೃಪ
ನುಮನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ॥ ಕುಲಮೆಂಬುದುಂಟೆಬೀರವೆ ।
ಕುಲಮಲ್ಲದೆಕುಲವನಿಂತುಟಕ್ಕ ದಿರಿಂನೀ ॥
ಮೊಲಿದೆಲ್ಲಪುಟ್ಟುಬಳಿದಿರೊ ।
ಕುಲವಿ:ದ್ದೂದೆಕೊಡದೊಳಂಕರಸ್ತಂಬದೊಳಂ ॥ 83

ವ ॥ ಎಂದುನುಡಿದುಕರ್ಣ್ಣನನೀಗಳೆ ಕುಲಜನಂಮಾಡಿತೋರ್ಪೆನೆಂದು ಕೆಯ್ಯಂಪಿಡಿದೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿಕನಕಪೀಠದಮೇಲೆಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕನಕಕಳಶದಲ್ಲಿತೀವಿದಗಣ್ಯಪುಣ್ಯತೀರ್ತ್ಥೋದಕಂಗಳಿಂಚತುರ್ವ್ವೇದಪಾರಗರಿಂದಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ಸಿ ॥

ಕಂ॥ ಮಂಗಳವಜಿಗಳ್ಯಭವಚ ।
ನಂಗಳ್ಕಮರೀರುಹಂಗಳಃಶ್ವೇತಚ್ಛ ॥
ತ್ರಂಗಳಮರ್ದಿಸೆಯೆಕರ್ಣ್ಣಂ ।
ಗಂಗವಮಹೀವಮಂಡ]ಳಾಧಿಪತ್ಯವನಿತ್ತಂ ॥ 84

ವ ॥ ಅಂತಿತ್ತುನಿತ್ಯದಾನಕ್ಕೆ ದೇವಸಬಳ ದಪದಿನೆಂಟ್ಕುಕೋಟಪೊನ್ನುವನಿತ್ತುನೀನೆನಗೊಂದನೀಯದಿ[ರ]ವೇಱ್ಕುವೆಂದು ॥

ಕಂ॥ ಪೊಡವಮಡುವರ್ಜ್ಜೀಯೆಂಬ ।
ಕ್ಕುರ್ಕ್ಕಡುದಯೆಗೆಯ್ಯೇಂಪ್ರಸಾದವೆಂಬಿವುವೆಱರೊ ॥
ಳ್ನಡೆಗೆಮ್ಮನಿನ್ನಯಿಡೆಯೊ ।
ಳ್ನಡೆಯಲ್ವೇಡೆನಗೆಕೆಳೆಯನ್ಯೆರಾಧೇಯಾ ॥ 85

ವ ॥ ಎಂದುಜೇಡಿಕೊಣ್ಡುವುಂದಿಟೊಟ್ಟಡಗೊಣ್ಡು ಪೋಗಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆಂಗಾಂಧಾರಿಗಂಪೊಡವಡಿಸಿದಾಗಳೆ ॥

ಉ॥ ಇಂತುಸುಯೋಧನಂನಿನಗೆವಾಡಿದರಾಜ್ಯವಿಭೂತಿಗುಂತೆವು ।
ಯ್ಯಾಂತಿರದಿಗ್ಗರ್ಣಾರ್ಣ್ಣವನಿನಸ್ತಮಯಕ್ಕಿದುಸಾಲ್ಗುಮಿಾಗಳಿಂ ॥
ಖಂತೆವ್ಕೋಲಂದುವುಂದಱಿದುತನ್ನವಗಂಗೆಸವಂತುಬುದ್ದಿವೇ ।
ಟ್ಟಿಂತೆವೊಲಸ್ತಶೈಲವುವನೇವಜಿಗೊಣ್ಡುದುಸೂರ್ಯ್ಯಮಣ್ಡಲಂ ॥ 86

ವ ॥ ಆಗಳ್ದರ್ಯ್ಯೋಧನನಂವುಂದಿಟೊಟ್ಟಡಗೊಣ್ಡುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕರ್ಣ್ಣಶಲ್ಯಕೃಪನಿಸ್ಸೈಂಧವಪ್ರಭೃತಿಗಳೆಲ್ಲಂವುಲೆವಿಟ್ಟಂತೆಸಭಾಕ್ಷೋಭವಾಗೆತಳರ್ದುನಾನಾವಿಧವಾಹನಂಗಳನೇಱಿನಿಜನಿವಾಸಂಗಳ್ಗೆ ಪೋದರಿತ್ತಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನಂವುಂದಿಟ್ಟುಭೀವಾರ್ಜ್ಜುನನಕುಲಸಹದೇವರುಂಗಾಂಗೇಯದ್ರೋಣಕೃಪವಿದುರಪ್ರಭೃತಿಗಳ್ನಾನಾವಿಧವಾಹನಂಗಳನೇಱಿಬರೆಪುರಜನಂಗಳೆಲ್ಲವೋರೊರ್ವ್ವರನೆಪಿಡಿಯಚ್ಚು ವಿಡಿದುನುಡಿಯೆಕೆಲರನಾಗತಮನಱಿವಬುದ್ಧಿಯೊಡೆಯರಿಂತೆಂಬರ್ ॥

ಚಂ ॥ ಅವರಿವರನ್ನರಿಂನರೆನವೇಡರಿಕೇಸರಿಗಾಂಪರಿಲ್ಲಮಿಾ ।
ಜುವತಲೆದೋರ್ಪ್ಪಗರ್ಣ್ಣರಣಮಿಲ್ಲಿ ಡೆಯೊಳ್ಗೆ ಡೆವೆಚ್ಚರ್ಗೊಣ್ಮು ಪಾ ॥
ಣ್ಡವರನಕಾರಣಂಕೆಣಕಿದೀಪೊಸಪೊಲ್ತಿ ಜೊಳವದಕೆಚ್ಚ್ಕ್ಕ ಕೌ ।
ರವಗಿರಿದುನಾಡೆಯುಂತಿಣುಕನಾಗಿಸದೇಂಗಳಸಯುತ್ತಪೋಕುವೇ ॥ 87

ವ ॥ ಎಂದೊರ್ವ್ವರೊಂದನೆನುಡಿಯುತ್ತುಂಪೋಗೆಬೆಳಗುವಕ್ಕೆದೀವಿಗೆಗಳ್ಕ ಟ್ಟಿಲೆಯಂತ ಲೆದೋಱಲೀಯದೆಪ್ರಚಣ್ಡಮಾರ್ತ್ತಾಣ್ಡನತೇಜೋಂಕುರಂಗಳ್ಬೆಳಗುವಂತೆಬೆಳಗೆಪಾಣ್ಡ ವನ್ನಿರ್ಜನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಪೋದರಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಎಸೆವನಿಜವಂಕವುಂಬೆ ।
ಚ್ಚಿಸುವಗುಣಾರ್ಣ್ಣವನೊಳುಂತೆಸೆಣಸಲ್ಕೆಂದಿ ॥
ಪ್ಪಸುಯೋಧನಂಗೆಸುಗ ।
ಣ್ಪಸರಿಸಿದಾತೆಱದಿನವ್ಯತಕರನುದಯಿಸಿದಂ ॥ 88

ವ ॥ ಆಗಳ್ದುರ್ಯ್ಯೋಧನಂಭೀಮಸೇನನಬಲ್ಲಾಳ್ತನದಳವುಮಂವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನದಿ ವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಕೌಶಳಮುಮಂಕಣ್ಣಾ . . . . ದುರ್ಯ್ಯೋಧನನೆರ್ದೆಯಂಪೊಳ್ಳುಮುರದಕಿ ಚ್ಚಳುರ್ವ್ವಂತಳುರೆಸೈರಿಸಲಱದೆಕರ್ಣ್ಣನಂಕರೆದಾಳೋಚಿಸಿತಮ್ಮಯ್ಯನಲ್ಲಿಗೆಪೋಗಿಪೊಡ ವಟ್ಟುಕಬ್ಬೈಕಾಂತದೊಳಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಪಿರಿಯನ್ನೀಮಿರೆಪಾಣ್ಡುರಾಜನೆವಲಂಮುಂಪಟ್ಟಮಂಕಟ್ಟೆಭೂ ।
ಭರಮಂತಾದ್ದನೀಗಳ್ತನಸುತತ್ತ್ವಾವಾಗಳೀಯೋಗ್ಯರಾ ॥
ಗರಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಗಳ್ದಪೂಲನೆಯೆವಿಪ್ಪರ್ವಿಂಗೆದಾವಾದ್ಯರಂ ।
ಪಿರಿಯುರ್ಮ್ಮಡಿದಿರೆವ್ಮಸಾವುವುಱಿವುಂದೆಯ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಯ್ತಾಗದೇ ॥ 89

ವ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ॥

ಚಂ ॥ ಮುಲೆತಲೆದೋಱಿದೆಂದುದನೆಕೊಟ್ಟುದಡಂಗವುಡಂಗಿಬಂದೊಡೊ ।
ಕ್ಕಲಿಗವೆಸಗ್ಗೆರ್ಪ್ಪಣ್ಣುದುಕುಱಿಬುಂಬುತಱಬುಂಬದೆಮಿಕ್ಕ ಕತ್ರುವು ॥
ಣ್ಡಲಿಕರೆಮಿತ್ರವರ್ಗ್ಗಕರಾದರನಾಕುಳಮಿಂದುನಾಳೆಮಾ ।
ವ್ಮರ್ಕ್ಕಲೆದರನಿಕ್ಕಿನಮ್ಮನಟಱೆದಿಕ್ಕುಗುಮಿನೆಲೆಯಿಂಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಂ ॥ 90

ವ ॥ ಅಂತುವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನಂಬಿಲ್ಲೊಳಲುಂ ಭೀಮಸೇನಂಗದೆಗೊಳಲುಮಾಂಪುದರಿ ದುಪಾಂಸುವದೆಕೆಯ್ಗೆವಾಡುವುದುತ್ತಮಪಕ್ಷಮಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ ॥

ಶ್ಲೋ ॥ ಸ್ವಾವ್ಯಾರ್ತ್ಥಂಸ್ವಾವ್ಯವಿಕ್ರಾಂತಂಮರ್ಮ್ಮಜ್ಞಂವ್ಯವಸಾಯಿನಂ ।
ಅರ್ದ್ಧರಾಜ್ಯಹರಂಭೃತ್ಯಂಯೋನಹನ್ಯಾತ್ಸಹನ್ಯತೇ ॥

ವ ॥ ಎಂಬುದರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಸದ್ಭಾವಂ ॥

ಉ ॥ ಮೇಣ್ಕ್ಕಲಮಿಲ್ಲಿಯೋನವುಗೆದಾಯಿಗರೊಲ್ಲರೊಕಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆಗ ।
ಳ್ಪೊಕ್ಕೆಗಳಿಲ್ಲಿಯೋಧರೆಗೆಮುನ್ನ ವರಯ್ಯನೆವುಳ್ಯಂತಲ್ಲನೋ ॥
ಜಾಣ್ಕೆಯಿದಾಗವೇಡವನದೊಳ್ನಿ ಮಗಯ್ಯವಿಧಾತೃಯೋಗದಿಂ ।
ಕಣ್ಕುರುಡಾದೊಡೇನೊಕುರುಡಾಗಲೆವೇಱ್ಪುದೆನಿವ್ಕ್ಕಬುದ್ಧಿಯುಂ ॥ 91

ವ ॥ ಎಂದುತನ್ನ ಮನದೊಳೊಡಂಬಡೆ ನುಡಿದಮಗನವೂತಂ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂ ಮನದೆ ಕೊಣ್ಡು ॥

ಉ ॥ ಏನೆದೆಗೊಣ್ಡ ಕಜ್ಜ ಮನೆಪೇಱ್ದೆಯೊಚಿಂತಿಸುತಿರ್ಪೆನಾನುವೇ ।
ನಾನುವುಪಾಯಮಂಬುಗೆವರಂತವರ್ಗ್ಗಿನಗೆಂದೆಕಂದಜೇ ॥
ಱ್ಱಿನಿರೆಪಟ್ಟಮುಂನೆಲನುಮಪ್ಪುದನೊಲ್ವೆನೆವೈರಿಗಳ್ಗೆತಾಂ ।
ನೀನುಮದಕ್ಕೆರ್ಚಿಂತಿಸದಿರಿಲ್ಲಿರಲೀವೆನೆಪಾಣ್ಡು ಪುತ್ರರಂ ॥ 92

ವ ॥ ಎಂದುದುರ್ಯ್ಯೋಧನನಂಬೀಡಿಂಗವೋಗವೇಱ್ದು ಪಾಣ್ಡವರಯ್ವರುಮಂಬರಿಸಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂತೊಡೆಯನೇಱಿಸಿಕೊಣ್ಡು ದುರ್ಯ್ಯೋಧನನಪ್ಪೊಡೆಪೊಲ್ಲವಾನಸನಾತನುಂನೀಮುವೊಂದೆಡೆಯೊಳಿರೆಕಿಸುಱುಂಕಲಪಮುವೆಂದುಂಕುಂದದದುಕಾರಣಂ ಗಂಗಾನದಿಯ ದಕ್ಷಿಣತಟದೊಳ್ವಾರಣಾವತವೆಂಬುದುಪೋಱಲ್ತು ರುಜಾಂಗಳವಿಷಯಕ್ಕೆ ತಿಳಕಮಪ್ಪಂತಿರ್ಪ್ಪದಲ್ಲಿಗೆಪೋಗಿಸುಖಮಿರಿವೆಂದೊಡಂತೆಗೆಯ್ವೆವೆಂದುಬೀೞ್ಕೊಣ್ಡು ಬೀಡಿಜ್ಜೆವಂದು ಗಾಜ್ಜೆಯದ್ರೋಣವಿದುರಕ್ಕ್ಷತ್ತಳ್ಗಂಕೊಂತಿಗಂತದ್ವೃತ್ತಾಂತವನಱಿಪಿದರನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ದುರ್ಯ್ಯೋಧನನವರಭೋಗನಱಿದುಪುರೋಚನನೆಂಬತನ್ನ ಮನದನ್ನನಪ್ಪವರ್ಗ್ಗಡೆಯೊಳಲಾಕ್ಷಾಗೃಹೋಪಾಯಮುಂಕಚ್ಚಿಸಿವಾರಣಾವತವನೊಂದೇದಿವಸದೊಳೆಯ್ದುವಂತಾಗೆ ರಥಮಂಸಮಕಟ್ಟನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಕ ಬಲವುಂನೆರಂಬೇಱ್ದು ಕಳುಪಿದನಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಉದಿತೋದಿತನೈನೀನಿನ ।
ಗುದಯದವೇಲುದಯವೆಂದುನೆಗೞ್ದರಿಗಂಗ ॥
ಭ್ಯುದಯಮನಱಿಪುವತೆಱಿದಿಂ ।
ದುದಯಾಚಳಚ್ಚುಂಬಿಬಿಂಬನಿನನುದಯಿಸಿದಂ ॥ 93

ವ ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ಮಙ್ಗಳಪಾಠಕರಮಙ್ಗಳವೃತೊತ್ಪಾತರಕ್ಷೆಗೞಿಂವಂಪಾಣ್ಡವರಯ್ವರುಮುನ್ಮೀಲಿತರಾಗಿನಿತ್ಯನಿಯಮಂಗಳಂನಿರ್ವ್ವರ್ತ್ತಿಸಿಮಙ್ಗಳಪಸದನಂಗೊಣ್ಡು ಮಹಾಬ್ರಾಹ್ಮಣರ್ವರಸುವಪರಕೆಗಳುಮನಿಕ್ಕುವಸನಸೆಗಳುಮನಾಂತುಪಲವುಂತೆಱಿದ ಪ್ರಯಾಣಪಟಹಂಗಳಸೆಯೆಸುಭಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷಿತಂಗಳಪ್ಪಜಾನೇಯಕಾಂಭೋಜವಾಜಿರಾಜಿ

ಗಳೊಳ್ಪಿಡಿದವ್ಯರಥಂಗಳನೇಱಿಬಿಲ್ಬಾಣಾಸನಬಾಣಪಾಣಿಗಳಾಗಿನಿಜಪರಜನಂಬೆರ
ಸುಗಾಜ್ಞೇಯದೊಳ್ಗಣಕೃಪವಿದುರಕ್ಕರ್ಳಿಪ್ಪಕ್ತಂಬರೆಪುರಜನಂಗಳೆಲ್ಲಂನೆರೆದವರಪೋ
ಗಿಂಗಱಲ್ದು ಸೈರಿಸಲಾಱದೆ ॥

ಚಂ ॥ ಮನದೊಳಲಂಪುಪೊಣ್ಮೆನುಡಿಯಂನಡೆನೋಡಿಯುಮಾಟಪಾಟವಮುಂ ।
ಬಿನದಮುಮೂರುಮಂಮಱೆಯಿಸುತ್ತಿರೆಬೀದಿಗಳೊಳ್ವೀಳಸವೊ ॥
ಡ್ಡಿನಿಸತೊಟಿಲ್ವಪಾಣ್ಡವರಪೋಗಿನೊಳಂತೆಪಡಬ್ಬುಗೆಟ್ಟುಹ ।
ಸ್ತಿನಪುರಮಂದುರಕ್ಕ ಸನತಿಂದಪೊಱಲ್ಗೆಣೆಯಾಗದಕ್ಕುರ್ಮೇ ॥ 94

ವ ॥ ಎಂದುಕಣ್ಣೀರಂನೆಗೞೆ ॥

ಚಂ ॥ ಪರಸುವಪಾರವೈದ್ಧರಕುಲಾಬ್ಧಿನೆಯಕ್ಕರ್ಳಸಾಧುವಾದದೊ ।
ಳ್ಪಿರಿಸಿನಮಂತುಸೂಸುವಜಲಾರ್ದ್ರಲಸದ್ಧವಳಾಕ್ಷತಂಗಳೊ ॥
ಳ್ಪಿರಿಸದತಣ್ಪನೆತ್ತಿ ಕವಿದೆತ್ತಿ ದಬಾಸಿಗದೊಂದುಕಂಪಿನೊ ।
ಳ್ಪೊರೆದುಮದಾಗೆಳ್ವೀರಸುಬಂದುದದೊಂದನುಕೂಲಮಾರುತಂ ॥ 95

ವ ॥ ಅಂತುಸೊಱಲಂಪೊಜನುಡಿಪಱಿಯನೆತಗುಳ್ದುಬರ್ಪ್ಪತಮ್ಮೊಡನಾಡಿಗಳಪ್ಪವೇ
ಳವದಸಬ್ಬವದನಗೆಯತೆಗಱಿನವರನೆಂಮಬಱಿಯುಟ್ಟುದಂಬನ್ನಿಮೆಂದುಪ್ರಯಂನುಡಿ
ದಿರಿಸಿಕೆಱಿದಂತರಂಬಂದೊಂದುತಾವರೆಗೆಱೆಯವೊಗದೊಳ್ನಿಂದುಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಕೃಪ
ವಿದುರಕ್ಕರ್ಳನವುಗೆತಕ್ಕಬುದ್ಧಿಯುಂಪೇೞ್ದುನುಗುಱಿವೆನೆ ॥

ಕಂ ॥ ನಡಪಿಯುನೋದಿಸಿಯುಂಬಿ ।
ಲ್ವಿಡಿಯಿಸಿಯುಂಕೆಚ್ಚ್ರ್ವಿದ್ಯಕೂಮ್ಮೆಗಳಿರ್ದೆಯಂ ॥
ನಡಪಾಡೆಸುತರಗಲ್ತ್ತಗೆ ।
ನಿಡುಸುಯ್ದುದ್ರೋಣಭೀಷ್ಮಕೃಪವಿದುರಕ್ಕರ್ಳ ॥ 96

ವ ॥ ಆಗಳ್ವಿದುರಂಕೇಳನಱಿಯದಂತುಮವರಱಿವಂತುಸಾವಸ್ಥಾನ್ಯಸ್ಥಿತಿಯೊಳಿಬಟ್ಟೆ
ಯನಂಜೆನಕಿಚ್ಚ್ರ್ನದೆಸೆಗೆಕರಂಪ್ರಯತ್ನಪರರಾಗಿವೆಂದೊಡಂತಗೆಯ್ವೆವೆಂದವರನಿರ
ಲ್ವೇೞ್ದುಪಯಣಂಬೋಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಪೊಳಪಿನಕಿರಣದಗಾಳಿಯ ।
ಪೊಳಪನೆಸೈರಿಸದಮಂಡಳಿಕಸುಕುಮಾರ ॥
ತ್ತಳಿರ್ದುನೆಲೆಯಿಂದಪೂಗ ।
ಳ್ಕೊಳದಿಂಪೊಱಮಟ್ಟಹಂಸೆಗಳ್ಗೆಣೆಯಾದರ್ ॥ 97

ವ ॥ ಆಗಿತಾವಾದಿಗೆಬ್ಬೈಕ್ಷ್ವರರಪ್ಪುದಱಿಂತಳರ್ದೆಡೆಯಿಡೆಯವುರಂಗಳತೊಱೆಗಳ ಬಾಡಂಗಳಪೆಸಗ್ಗಳಂಬೆಸಗೊಳುತ್ತುಂಮಹಾಗ್ರಹಾರಂಗಳ ಮಹಾಜನಂಗಳೊಕ್ಕಟ್ಟಪೊನ್ನಜನ್ನವಿರಂಗಳುಮನವರಪರಕ್ಕೆಯುಮುಂಕೆಯ್ಕೊಳುತ್ತುಮವಗ್ಗೆಬೂಧೆಯಾಗದಂತು ಕಾಪಂನಿಯಮಿಸುತ್ತುಂಕಾಲೂಗ್ಗಳಗಣ್ಡರಪೆಣ್ಡಿರನಡೆಯುಡೆಯುನುಡಿಯವುಡಿಯಗಾಂ ಪಿಂಗೆಮುಗುಳ್ನಗೆನಗುತ್ತುಮಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೊಡೆದಕೆಱೆಗಳ್ಗಮೞ್ತಿದಾಯತನಕ್ಕಂಧನವುನಿತ್ತು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರವುಂವಾಡಿಸುತ್ತುಂಬೀಡುದಾಣಂಗಳೊಳಿಕ್ಕಿದಬಳ್ಳಿಗಾವಣಂಗಳೊಳಂ ನನೆಯಜೊಂಪಂಗಳೊಳಂವಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತುಂಬಂದು ॥

ಚಂ ॥ ಎಡೆಬಿಱಿದೀವಕಲ್ಪತರುವೆಂದುವನೀಪಕಕೋಟಿಸಂತಸಂ ।
ಬಡೆಪೊಡೆವೊಂದಕಾಳವಿಳಯಾಶನಿಯೆಂದುವಿರೋಧಿಗಳ್ಮನಂ ॥
ಗಿಡಿಬಿರುದುಂಪರಾಕ್ರಮವುಮೊಪ್ಪಿರೆತನ್ನೊಡವುಟ್ಟದರ್ಸ್ಸವುಂ ।
ತೊಡವರೆವಾರಣಾವತವುಸೆಯ್ದಿದನಂವನಗಂಧವಾರಣಂ ॥ 98.

ಗದ್ಯ ॥ ಇದುವಿವಿಧವಿಬುಧಜನವಿನುತ ಜಿನಪದಾಂಭೋಜವರಪ್ರಸಾ
ದೋತ್ಪನ್ನ ಪ್ರಸನ್ನಗಂಭೀರ ವಚನರಚನ ಚತುರಕವಿತಾಗು
ಣಾರ್ಣ್ಣವ ವಿರಚಿತವುಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನವಿಜಯದೊ
ಳ್ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ ಸಮಾಪ್ತಂ ॥

ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸ.

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಯನರಾತಿಬಲಕ್ಕೇ ।
ತೋಯಧಿಯೊಳ್ಪಡೆದವೀರನುಜಿದರಿಯರನಾ ॥
ತ್ಮೀಯಪದಸ್ಮರಿತನಖ ।
ಚ್ಛಾಯೆಯಿಗಳಿಳ್ಳಿ ಱುಸಿನಿಂದಗಣ್ಡಂಹರಿಗಂ ॥ 1

ವ ॥ ಆಪೊೞಲಪೊೞಿವೋೞಲನೆಯ್ದಿ ವಪ್ಪಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಕತ್ತುರಿಯಸಗಣಿನೀಬ್ಬಿಡು ।
ಮುತ್ತಿನರಂಗವಲಿಮಿಳಿರ್ವದುಗುಲದಗುಡಿಸಂ ॥
ಪತ್ತಿಸಬಿತ್ತರವೆತ್ತಿದ ।
ಮುತ್ತಿನಮಣ್ಡವಿಗೆಪೊೞಲಮನೆಗಳೊಳೆಲ್ಲಂ ॥ 2

ವ ॥ ಆಂತಾಗಳೊಂದುತ್ತರಂಬಳೆಯೆ ಸೊಗಯಿಸುವಪೊೞಲೊಳಪ್ಪಶೋಭೆಯಂವ್ಯಾ
ಡಿಪುಯ್ಯೋಧನನಸಂಕೇತದೊಳ್ಪರೋಚನಂಮುನ್ನ ವೆಸಮೆದಿದ್ದಗೋಪೋಚನಾಸಿ
ದ್ಧಾರ್ಥವಾತುಳುಂಗಭೃಂಗಾರದರ್ಪಣಪೂರ್ಣಕಳಕಳಿನಕುಚಪಲ್ಲವೆಯರುಂಪುರಂಧ್ರಿ
ಯರುಂಬದ್ದವಣದಪಱಿಗಳುಂವೆರಸಿದಿವ್ಯಂದುಮೆಯ್ಯಕ್ಕಿ ಪೊಡವಟ್ಟುಪಾಣ್ಡವರಂ
ಮುಂದಿಟ್ಟೊಡಗೊಣ್ಡು ಬಂದುಪೊೞಲಂಪುಗಿಸೆಬೊಕ್ಕು ಬೀಡನೆಲ್ಲಿಬಿಡುವಮೆನೆನಿವ್ಮಯ್ಯಂ
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಪಸದೊಳ್ಮನ್ನ ವೆಮಾಡವುಂಸವೆದಿಟ್ಟೆನಲ್ಲಿಗೆಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯಿಮೆನೆ ॥

ಕಂ ॥ ಅರಗುಮೊದಲಾಗೆಯ್ತಸ ।
ಜ್ಜರಸಂಪಲ್ಲಂಸಣಂಬುವೆಂಬಿವಱುಂವಿ ॥
ಸ್ತರಿಸಿಸವೆದಿಂದ್ರಭವನಮೆ ।
ದರೆಗವತರಿಸಿದ್ದುದೆನಿಸುವರಗಿನಮನೆಯುಂ ॥

ವ ॥ ತಾನೆಮುಂದಿಟ್ಟೊಡಗೊಣ್ಡು ಬಂದುಪ್ಪಗಿಸೆಪಾಣ್ಡವರಯ್ವರುಂಕೊಂತಿವೆರಸು
ದಾನುಂಜೇಗಮಿದ್ದುದಾನಸನ್ಮಾನಾದಿಗಳಿಂಸಂತಸಂಬಡಿಸಿಪ್ಪನೋಚನನಂಬೀಡಿಂಗೆ
ಲ್ವೀೞ್ದಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನಾವುನೆಯುಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿನೋಡಲೊಡವಜುಬಿದುನಿಜಾನುಜಸ
ಕೊಂತಿವೆರಸೇಕಾಂತದೊಳಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಇದುವನೆಯಂದವುಲ್ತುರವದಳ್ಳುರಿಯುಗ್ಗಡದಂದಮಾಗಿತೋ ।
ಱಿದಪುದುಕಣ್ಗೆ ಸಜ್ಜರಸದೆಣ್ಣೆಯತುಪ್ಪದಕಂಪಿದೆಲ್ಲದೆಂ ॥
ಬುದೆಬಗೆದೆಲ್ಲಿನೋಡುವೊಡಮಿಟ್ಟಗೆಕಲ್ಮರನೆಂಬುದಿಲ್ಲಿಕೂ ।
ರದನಿದನೊಡ್ಡಿದಂಪಗೆಗೆಸಂತಸವಾಗಿರೆಮಾರಿಸುಯ್ಗುವೇ ॥ 4

ವ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಮತ್ಯಾದರಸ್ಸಂಭ್ರಮಮುತಾ್ಪದಯತಿಯೆಂಬುದೀಪುರೋಚನನೆಂಬ ಬೂತುಸುಯೋಧನನಬೆಸದಿಂನಮಗಿನಿತಾದರಂಗೆಯ್ವುದೆಲ್ಲಂನಮ್ಮಂವೆಳ್ಪಡಿಸಲೆಂದೆಮಾ ಡಿದಂನಾಮಿದನಱಿಯದಂತುಬೇಂಟೆಯನೆವದೊಳ್ಬಟ್ಟೈಗಳಂನೋದಿಸುವವೆಂದುನಿಚ್ಚಂ ಬೇಂಟೆವೋಗೆಪುರೋಚನಂಪೆಱಗಣಕಾಪಂಕಣ್ಗಾಪಿನೊಳಿಕಾದಿಪ್ಪ್ರನ್ನೆಗಂವಿದುರನವಿಶ್ವಾ ಸದಾಸಂಕನಕನೆಂಬಂಬಂದುಪಾಣ್ಡವರಂಕಣ್ಡೀಕಾಂತದೊಳ್ವಿದುರನಟ್ಟಿದವಿನ್ನಾಣಂಗಳಂ ಪೇೞ್ದುನಂಬಿಸಿನೀವೆಂತುಂಬಲ್ಲಿರಂತೆಪೋಱಮಟ್ಟುಪೋಗಿವೆಂದುಂಜತುಗೃಹಕವಾಟಪ್ರಟ ಸಂಧಿಗಳೊಳ್ಸುರಂಗಮಂಗಂಗೆಯೊಳ್ಮಾಡುವಂತಾಗೆಸವೆದುಪೇೞ್ದು ಪೋಪುದುಂಪಾಣ್ಡವ ರುಂಪುರೋಚನಂತಮ್ಮಂವಱಿದಿವಸಂಲಕ್ಷಿಸುವನೆನಲುಂಮುನ್ನಿನದಿವಸವೊಳಗಣಪ ರಿಜನವೆಲ್ಲಮಂಪಾರ್ವರನೂಡುವನೆವದೊಳೆಪೋಱವಡಿಸಿಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯದೊಳ್ಪಾ ರ್ವರನೂಡಿನಿಷಾದಿತಿಯೆಂಬಬೇಡಿತಿಗಮಯ್ವಮ್ಮರ್ಗಂದಿಗ್ಗಱುಣಲಿಕ್ಕಿದೊಡೆತಣಿ ಯುಂಡು ಬೆಂಡುಮರಲ್ದು ಮಱಿಸುಂದಿದಪ್ಪುರೋಚನನುಮಾವನೆಯೊಳಿರಂದೋವರಿ ಯೊಳ್ಮಱಿಕೆಂದಿದನಾಪ್ರಸ್ತಾವೆದೊಳಿದ್ದರಾತ್ರಿಯಾದಾಗಳ್ತಂತಿವೆರಸಯ್ವರುಮಂಮು ನ್ನಮೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆಸುರಂಗದಿಂಪೋಱಮಡಿಸಿಭೀಮಸೇನಂ ಪುರೋಚನಂಮಱಿಕೆಂದಿ ದ್ದೊರ್ವರಿಯೊಳ್ಕಿಚ್ಚಂಕೊಳಿಸಲೊಡಮಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಎಡೆವೊತ್ತಡೆಕಿಱುಕಿಱುದಿನೆ ।
ಸುಡದಿನಿಸರೆಪೊರಿಕನಾಗದೇಸಱದಂದೊಂ ॥
ದೆಡೆಯೊಳಗೊಟ್ಟಿದ್ದರಳೆಯ ।
ನೊಡನಳುರ್ವಂತಳುರ್ದನನಲನರಗಿನವುನೆಯಂ ॥ 5

ಮೇಲಾದಪಾಣ್ಡುಸುತರನು ।
ಪಾಲಂಭಂಗೆಯ್ಯುತಿಪ್ಪ್ರದುಯೋ್ಯೀಧನನಂ ॥
ಲೀಲೆಯೆನುಬ್ಬುವವ್ಯತ್ಯುವ ।
ನಾಲಗೆಯೆನೆನೆಗೆದುವುರಿಯನಾಲಗೆಪಲವುಂ ॥ 6

ವ ॥ ಆಗಳ್ಭೀಮಸೇನಂ ತನ್ನ ತಲೆಯೊಳಂಮೆಯ್ಯೊಳಂ ಕರಗಿಸುರಿವರಗಿನುರಿಯಬಲಂಬ ಲ್ಗಳಂಪೊಸೆದುಬಿದಿರ್ದುಕಳೆದುಸುರಂಗದೊಳಗಣಿಂದಮೆತನ್ನೊಡವುಟ್ಟಿದ(ರ)ಂಕೂಡೆ ವಂದನನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಅರಗಿನಮನೆಯೊಳ್ಪಾಂಡವ ।
ರುರಿದಟ್ಟಿದರಕ್ಕಟಯ್ಯೋದುರ್ಯ್ಯೋಧನನೆಂ ॥
ಪರಲೆಯಿನೆಂದಟುತುಂತ ।
ತ್ಪುರಜನಮಬಲೊದವೆಪರಿದುನೋಡಿತ್ತಾಗಳ್ ॥ 7

ವ ॥ ನೋಡಿರೂಪಱಿಯಲಾಗದಂತುಕರಿಮುರಿಕರಾಗಿದ್ದರ್ಬೇಡಿತಿಯುಮನವಳಯ್ವ
ರ್ಮ್ಮಕ್ಕಳುಮಂಕೊಂತಿಯುಂಪಾಂಡವರುಮಪ್ಪರೇನುಂತಪ್ಪಲ್ಲಿಂದುಪುರಪ್ರಧಾನಕ್ಕರ್ಪ
ತ್ತಿದ್ವೃತ್ತಾಂತಮೆಲ್ಲಮಂಪೇೞ್ದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗಂಪೇೞಲಟ್ಟಿದೊಡೆ ॥

ಕಂ ॥ ಮನದೊಳ್ಕೃಷ್ಣನಮನಾ ।
ಳ್ದನಿತುವರಂತನಗೆಸಂತಸಂಪೆರ್ಚ್ಚಿಯುಮಂ ॥
ದಿನಿಸಂಧನೃಪಂತನ್ನಯ ।
ಮನದೊಳ್ಕಿಲಸಱಿಯೆಕೃತಕಕೋಕಂಗೆಯ್ದಂ ॥ 8

ವ ॥ ಆಗಳ್ನವೀತನೂಜಭೂರಿದ್ಯುಜಕೃಪರವಿರಳಬಾಪ್ಪವಾರಿದುರ್ದ್ದಿನದೀನಾನನರಾಗಿರೆ
ವಿದುರಂತಾನಱಿದುವಱಿಯದಂತೆಶೋಕಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಬೆಸದೊಳ್ವಾರ
ಣಾವತಕ್ಕೆವ್ಯೋಗಿತದರ್ದ್ದಗ್ಧಕಳೇವರಂಗಳಂಸಂಸ್ಕರಿಸಿಜಳದಾನಾದಿಕ್ರಿಯೆಗಳಂಮಾಡಿ
ಮಗುಟಿವಂದನನ್ನೆಗಮಿತ್ತಪಾಂಡವಸ್ಸರಂಗದಿಂಪೊಱಮಟ್ಟುತಾರಾಗಣಂಗಳ್ನಿಂದನೆ
ಲೆಯಿಂದೆಸೆಯುಂಪೊೞ್ತುಮನಱಿದುತೆಱ್ಕ ವೊಗದೆಪಯಣಂಬೋಗಿ ॥

ಮ ॥ ತಡಕುಂಪಿಟ್ಟೆಯುವೊತ್ತೆವೆಲ್ಲಡಿಗಳಂಬಿಳ್ಕತ್ತೆಸುಕ್ಕರ್ತ್ತುಮೋ ।
ರಡಿಗೊರ್ಮ್ಮೆರ್ಮ್ಮೆಕುಳುತ್ತುಮೇೞುತಿರೆಕಣ್ಡಿಂತಾಗದಿಂನೇೞ್ಪಿಮೆಂ ॥
ದೊಡನಂದಯ್ವರುಮಂನಿಜಾಂಸಯುಗದೊಳ್ಪೊತ್ತಿತ್ತಿತಳರ್ತ್ತಳ್ವಸೀ ।
ೞುಡುವಿಂದದ್ಭುತದಾಹಿಡಿಂಬವನಮಂಪೊಕ್ಕಂವರುನ್ನಿಂದನಂ ॥ 9

ಚಂ ॥ ಅದುಮದದಂತಿದಂತಮುಸಲಪ್ರವಿಭಗ್ನಮಹಾಮಹೀರುಹಾ ।
ಸ್ಪದಮದುಸಿಂಹನಾದಜನಿತಪ್ರತಿಶಬ್ದಮಹದ್ಭಯಾನಕ ॥
ಪ್ರದಮದನಿರ್ಜ್ಝರೋಚ್ಚಳಿತಶೀಕರಶೀತಳವಾತನರ್ತ್ತಿತೋ ।
ನ್ಮದ . ಭೂಜನಾಳಕಮಳಾಯತನೇತ್ರಲತಾವಿತಾನಕಂ ॥ 10

ವ ॥ ಅವನಾಂತರಾಳವುಧ್ವಸ್ಥಿತವಿಶಾಳವಟವಿಟಪಿಯನೆಯ್ತಂದದಱಿಕೆಳಗಯ್ವರುಮು
ನಿಱಿಪಿದೊಡಧ್ಯಾನಪಥಪರಿಶ್ರಮಶ್ರಾಂತನ್ನಿರ್ದ್ರಾಚರಣಪರವಶರಾಗಿರೆಭೀಮಂಜಾವಮಿ
ದ್ದರ್ದ್ದತನ್ನೞವುಟ್ಟಿದಗ್ಗರ್ದಪ್ರವಾಸಾಯಾಸಂಗಳ್ಗಂದೆಸೆಗಂವನಂಮಿಕ್ಕು ಬರೆಕಣ್ಣ
ನೀರಂತುಂಬಿ ॥

ಚಂ ॥ ಭರತನವಂಶದೊಳ್ನೆಗಳ್ದ ಪಾಣ್ಡುಗೆಪ್ರಟ್ಟಿಯುಮಿಾಸವುಸ್ತಸಾ ।
ಗರಪರಿವೇಷ್ಟಿತಾವನಿಗೆನೆಲ್ಲಭನಾಗಿಯುಮಿಾಮಹೋಗ್ರಕೇ ॥
ಸರಿಕರಿಕಂಪಗರ್ಜ್ಜಿತಮಹಾಟವಿಯೊಳ್ಮೃಲಕೆಂದಿಕೆವ್ಮನೀ ।
ಮುರದಡಿಯೊಳ್ಮಾವಾಶಿವರವಂಗಳಿನೆಲ್ಬಿ ಱುವಂತುಱುದುದೇ ॥ 11

ವ ॥ ಎಂದುನುಡಿಯುತ್ತಿ ಪ್ಪನ್ನೆಗಂ ಕೋಕನದಬೃಂಧವನುದಯಾಚಳಕಿಖರಕೇಖರನಾ ದನಾಗಳಾಖನಮನಾಳ್ವಹಿಡಿಂಬನೆಂಬನವರಬರವನಱಿದು ತನ್ನ ತಂಗೆಹಿಡಿಂಬೆಯೆಂಬವ ಳಂಕರೆದು ॥

ಕಂ ॥ ನಿಡಿಯಕ್ಕರ್ಬ್ಬಲ್ದಡಿಗ ।
ಕ್ಕರ್ದಡುಗಲಿಗಳ್ಬಂದುಕುಳ್ತ್ತಿರಾಲದಕೆಳಗಿಂ ॥
ತೊಡರ್ದನ್ನೆರ್ಮ್ಮಯಳಕ್ಷ್ಯದೊ ।
ಳಡುಪಣ್ಣಿಡುಪೋಗುನೀನುವಾನುಂತಿಂಬಂ ॥ 12

ವ ॥ ಎಂಬುದುವುಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಆಗಸದೊಳಗೊಂದುಮಹೀ ।
ಭಾಗದೊಳಿನ್ನೊಂದುದಾಡೆಯಾಗಿರೆವನದಿಂ ॥
ಬೇಗಂಬಪ್ಪಳಿದಿಟ್ಟಗ ।
ಳಾಗಳಿಪತ್ತಿದುವುಗೆಂಟಿನೊಳ್ಮಾರುತಿಯುಂ ॥ 13

ವ ॥ ಅಂತೊಂದಂಬುವೀಡಿನೆಡೆಯೊಳ್ಕವನಂಬಿನಿಬಿಂಗೊಳಗಾಗಿ ತಾಂಕಾಮರೂಪೆ ಯಪ್ಪುದಱಿಂದಿವ್ಯಕನ್ಯಕಾರೂಪಮಂ ಕೆಯೊಕ್ಕಣ್ಡ ತನ್ನತ್ತವೊಗದೆಬಪ್ಪಳಂ ಕಣ್ಡು ॥

ಕಂ ॥ ಖೇಚರಿಯೋಭೂಚರಿಯೆ ।
ಶಾಚರಿಯೋರೂಪುಬಣ್ಣಿಸಲ್ತಕ್ಕಗ್ಗವುವಾ ॥
ಗ್ಗೋಚರಮಿಾಕಾನನಮುಮ ।
ಗೋಚರಮಿವಳ್ಗೇಕೆಬಂದಳೊಪೇಱುಂ ॥ 14

ವ ॥ ಎಂಬನ್ನೆಗಮಾಕೆಮದನನಕೆಯ್ವಿಂ ಬರ್ದ್ದುಕಿದರಲಂಬುಬಪ್ಪಂತೆ ಬಂದುಭೀಮ ಸೇನನಕೆಲದೊಳ್ತ್ತಿಳಿರೆನೀನಾಗ್ಗೆನೆಂಪ್ಪೆಯೇಕೆಬಂದೆಯೆಂದೊಡಾಕೆಯೆಂದಳೆರಡಱಿಯ ದೊಲ್ದುನಿನ್ನೊಳೆರಡಂನ್ತುಡಿಯಲಾಗದೆನಗೆ ಯಿಾಬನಂಹಿಡಿಂಬವನವೆಂಬುದಿದನಾಳ್ವಂಹಿ ಡಿಂಬನೆಂಬಸುರನೆಮ್ಮಣ್ಣನಾನುಂಹಿಡಿಂಬೆಯೆನೆಂಬೆನಾತನಬೆಸದಿಂನಿಮ್ಮಿನಿಬರುವುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಪಿಡಿದಡಸಿತಿನಲ್ಬಂದಿ ।
ದ್ದೆಡೆಯೊಳ್ಪಿನಗಾಗಿನುದನನೆನ್ನ ನೆತಿನೆಕ್ಕೇ ॥
ಳ್ವಡೆನೋಡಲ್ಬಂದವರಂ ।
ಗುಡಿವೋಯಿಸಿದರೆಂಬುದಾಯ್ತು ನಿನ್ನಿಂದೆನ್ನಂ ॥ 15

ವ ॥ ಎಂದೀಮಱಿಸುಂದಿದರಾಗ್ಗೆಂದೊಡೆನ್ನ ತಾಯ್ವೀರು ವೊಡವುಟ್ಟಿದರೆಂದೊಡೆಹಿಡಿಂ ಬಂಬಂದವರಂತಿಂದೊಡಂತಿನ್ನೆ ನೀನೆನ್ನ ಪೆಗಲನೇಱುಗಗನತಳಕ್ಕುಯ್ವೆನೆನೆ ಭೀಮಸೇನ ನಾಮಾತಿಂಗೆಮುಗುಳ್ನಗೆನಕ್ಕು ॥

ಚಂ ॥ ಆಱಿಪಿದೆಯಂತುಮಲ್ಲದೆನಿಶಾಚರಿಯೈನಿಗಪ್ಪುದಪ್ಪುದೀ ।
ಯಱಿನುಡಿಯಲ್ಕೆನಿನ್ನ ಪಿರಿಯಣ್ಣನೆಪಣ್ಣನೆನೋಱ್ಪವಾತನೊ ॥
ಡ್ಡಱಿಯದಗಣ್ಡವಾತ[ನೆನುತುಂ]ನುಡಿಯುತ್ತಿರೆಮಾಣ್ದುದಕ್ಕರ್ವಂ ।
ವೊಱಗಿಸಿಡಿಲ್ದದೊಂದುಸಿಡಿಲೇಱ್ಗೆಯಿನೆಯ್ತರೆವಂದುಭೀಮನಂ ॥ 16

ವ ॥ ಕಣ್ಡಕಣ್ಗಳೊಳ್ಕೆಂಡದತಣ್ಡಂಗಳುಮುರಿಯತಣ್ಡಂಗಳುಂ ಸೂಸೆನೀನೊರ್ವ್ವನೆ ನ್ನೊಳಗೇಂಕಾದುವೆ ಈಮಱಿಸುಂದಿದರನೆತ್ತಿನಿಬರುಮನೊರ್ಮ್ಮೆಯೆಹೊಸೆದುಮುಕ್ಕುವೆ ನೆನೆಸಾಹಸಭೀಮಂಮಲ್ಲಂತೆಗೆಯನಪ್ಪೊಡಂಸಡಿಲಿಸದವನನವಯವದೊಳಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಏಂಗಾವಿಲನಯೊನಿನ್ನಂ ।
ನುಂಗುವೆದರ್ಕ್ಕವರನೆತ್ತವೇಱ್ಕುವೆನೆರವುಂ ॥
ಸಂಗಳಿಸಲ್ವೇಱ್ಕುವೆಮಾ ।
ತಂಗವಿರೋಧಿಗೆಕುರಂಗಸಂಗರಧರೆಯೊಳ ॥ 17

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂ ಹಿಡಿಂಬನಾಡಂಬರಂಗೆಯ್ದು ತುಂಬುರುಕೊಳ್ಳಿಯಂತಂಬರಂಬರಂಸಿಡಿ ಲ್ದು ॥

ಚಂ ॥ ಕಡುಪಿನೆಪೊತ್ತು ಪಾನಜಪಿಯನೆಯ್ತರೆಭೀಮನುಮೊತ್ತಿ ಕಿಱ್ತು ಜೇ ।
ರೊಡನೆವಮಹೀಜವೊಂದನಿಡೆಯುಂಬಿಡೆಪ್ಪೊಯ್ಯೆಯುವಾಬನಂಪಡ ॥
ಲ್ವಡುತಿರೆಕಲ್ಲೊಳ್ಲಂಮರಗೊಳಂಬಡಿದೊಯ್ಯನೆಜೋಲ್ದ ದೈತ್ಯನಂ ।
ಪಿಡಿದುವೃಣಾಳನಾಳವನೆಸೀಳ್ವವೊಲೊರ್ಮ್ಮೆಯೆಸೀಳ್ದು ಬೀಸಿದಂ ॥ 18

ವ ॥ ಆಗಳಾಕಳಕಳಕ್ಕೆ ಮಱಿಸುಂದಿವಯ್ವರುಮೆಱ್ಚಿತ್ತಿದೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳೆತದ್ವ್ಯಾ ತ್ತಾಂತಮೆಲ್ಲವನಱಿಪಿಪಿಡಿಂಬಡಂಬಮಿಲ್ಲದಭೀಮಸೇನನೊಳಪ್ಪುದಱಿಂದೊಡೆಂಬಡಂನು ಡಿಯೆಕೊಂತಿಯುಂ ಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನುಮಿಂತಕೆಸಾವಾನ್ಯವನಿತೆಯಲ್ಲಿವಳ್ಕಾಕ್ಷಸನ್ತ್ರೀಯೆಂ ದುಖಾವಿಸಲ್ವೇಡೀಕೆಯಂಕ್ಕೆಯೊಳ್ಳುದೆಕಜ್ಜ ಮೆಂದಾಕೆಗಂಭೀಮಸೇನಂಗಂಗಂಧರ್ವ್ವವಿ ವಾಹವುಂವಾಡಿದೊಡೆಹಿಡಿಂಬನೀಮಿಲ್ಲಿರಲ್ವೇಡ ಪರ್ವ್ವತದವೞಿಕಱಿಂಗಿಕಟ್ಟಿಳಿಸಿದವು

ರದುಱುಗಲನಡುವೆ ಸುಧಾಧವಳತೋತ್ತುಜ್ಜ್ವಲವ್ಯೂಹವ್ಯೂಹಂಗಳಂ ಕಾಣ್ಬ ರಪ್ಪೈಡಧುಳಿ
ಡಿಂಬಪುರವೆಂಬುದೆವ್ಮ ಪುರವಮಲ್ಲಿಗೆಪೋಪಂ ಬನ್ನಿವೆಂದುಮುಂದಿಟ್ಟೊಡಗೊಂಡ್ಡು ಪೋಗಿ
ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂಪೊಱಲಂಪುಗಿಸಿತನ್ನ ಸಂಪತ್ತುಮಂ ಶ್ರೀಯುವೆಂಮೆಜೆಬು ಮಜ್ಜನ
ಭೋಜನತಾಂಬೂಲಲೇಖನಂಗಳಿಂಪಥಪರಿಶ್ರಮಮೆಲ್ಲಮುಂಕಳಿದುಭೀಮಸೇನನುಂತಾನುಂ॥

ಕಂ ॥ ಎಲ್ಲಿಕೊಳನೆಲ್ಲಿತಣ್ಬುಱು ।
ಲೆಲ್ಲಿಲತಾಭವನಮೆಲ್ಲಿಧಾರಾಗೃಹಮಂ ॥
ತಲ್ಲಿಯೆತೊಡರ್ದಲ್ಲಿಯೆನಿಂ ।
ದಲ್ಲಿಯೆರಮಿಯಿಸಿದಳಾಕೆವೆರುತಾತ್ಮಜನೊಳ್ ॥ 19

ವ ॥ ಅಂತುರಮಿಯಿಸಿಪೊಱಲ್ಗೆ ವಗುಟ್ಟುಬಂದೊಡಾಕೆಗಂಭೀಮಂಗಂ ॥

ಕಂ ॥ ಕಾರಿರುಳತಿರುಳಬಣ್ಣಂ ।
ಕೂರಿದುವೆನೆತೊಳಪದಾಡೆಮಿಳಿರ್ವುರಿಗೇಸಂ ॥
ಪೇರೊಡಲೆಸೆದಿರೆಪುಟ್ಟಿದ ।
ನಾರುವಗುರ್ವಿನೆವಗಂಘಟತೋತ್ಕಚನೆಂಬಂ ॥ 20

ವ ॥ ಅಂತುಪುಟ್ಟುವುದುಮಿಶ್ವರಕಲ್ಪಿತದಿಂದಾಕ್ಷಸರ್ಗ್ಗಿನದ್ಯೋಗಬ್ಧರ್ವಮುಂಸದ್ಯಃಪ್ರ
ಸೂತಿಯುಂ ಸದ್ಯೋಯೌವನವಮುಮುಳ್ಳಕಾರಣದಿಂದಾಗಳೆ ಷೋಡಶವರ್ಷದಕುಮಾರ
ನಾಗಿರೆಪಾಣ್ಡವರುಮಲ್ಲಿಮೂಱುವರುಷಮಿರ್ದ್ದಕ ಷ್ಣದ್ವೈಪಾಯನೋಪದೇಶದಿಂದೇಕ
ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಪೋಪಕಜ್ಜ ಮನಾಳೋಚಿಸಿ ॥

ಚಂ ॥ ಬರಿಸಿಹಿಡಿಂಬೆಯಂಕರೆದುಸಾರೆಘಟೋತ್ಕಚನಂಮನೋಮುದಂ ।
ಪರಸೊಸೆದಿರ್ದ್ದವಿನ್ನೆವರಮಿನ್ನಿರಲಾಗದುಪೋಪೆವೆಂದೊಡಾ ॥
ದರದೊಳಿಕೊಟ್ಟವಸ್ತುಗಳನೊಂದುಮನೊಲ್ಲದೆಕೂತ್ತರ್ಬುದ್ಧಿವೇ ।
ಱ್ರಿಸಿಸುಖಪ್ರಯಾಣದೊಳಿಪಾಣ್ಡವರೆಯ್ದಿದರೇಕಚಕ್ರಮಂ ॥ 21

ರಗಳೆ॥ ಅಲ್ಲಿಸೊಗಯಿಸುವಕೃತಕಗಿರಿಗಳಂ ಕಲ್ಪತರುಗಳನೆಪೋಲ್ವಮರಗಳಂ ।
ನಂದನಂಗಳೊಳ್ಸುಱುವಬಿರಯಿಯಿಂ ಕಂಪುರ್ಕಣ್ಮಲೆಯೆಪೂತಸುರಯಿಯಿಂ ।
ಸುತ್ತಲುಂಪರಿವಜರಿವೊನಲ್ಗಳಿಂದೆತ್ತಲುಂನಲಿವಪೊಸನವಿಲ್ಗಳಿಂ ।
ಬೆಳೆದುಮಗವುಗಿಪಗಂಧಕಾಳಿಯಿಂದಲ್ಲಿಸುಱುವಗಿಳಿವಿಂಡಿನೋಳಿಯಿಂ ।
ಈಂಟುಜಳಧಿಯೆನಿಪಗಱನೀಳ್ದಿನಿಂ ನೆಗೆದುಸೊಗಯಿಸುವಕೊಂಟೆಯೊಳ್ದಿನಿಂ ।
ವಿವಿಧದೇವಗೃಹದಾಟಪಾಟದಿಂ ಮಱುಗಿಬಟ್ಟೆಯರನೋಲ್ವನೋಟದಿಂ ।
ಪಂಚರತುನದೊಳಿನೆಜೆದಪಸರದಿಂ ತೋರ್ಪಣಂಗಳೊಳಿತೊಡರ್ದತಿಸರದಿಂ ।

ಧನದರಂನರಿವರೆನಿಪಪರದರಿಂ ದೇವರಂನರಿವರೆನಿಪಬಿರುದರಿಂ ।
ನೆಱೆಯೆಸೊಗಯಿಪಾಯೋಕ್ಷಕ್ರಮಂ ಮೆಚ್ಚಿದಂಪರಿಗನಮಿತವಿಕ್ರಮಂ ॥ 22

ವ ॥ ಅಂತುಮೆಚ್ಚಿತವ್ಮುತಯ್ವರು ಮಿನ್ನವುಪೊಱಲ್ಗಳೆಲ್ಲೀಪೊಱಲ್ಗೆನಾಲ್ಕು ಯುಗದೊಳಂ, ವಸುಮತಿ, ಪದ್ಮನಗರ, ಮೇಕಚಕ್ರಂ, ಬಹುಧಾನ್ಯಮೆಂಬ ನಾಲ್ತು ಪೆಸರಾದುವೆಂದುಮನಂಗೊಣ್ಡು ನೋಡುತ್ತುಂಬಂದು ಜತುರ್ವ್ವೇದಪಾರಗರಮನೆಯಮುಂದಣಚತುಶ್ಶಾಲೆಯೊಳ್ಬೀಡಂಬಿಟ್ಟುಧರಾಮರವೇಷದೊಳಿರೊಂದುವರುಷಮಿಪ್ಪನ್ನೆಗವೊಂದುದಿವಸಂ ॥

ಕಂ ॥ ತುಂಬಿರೆಕಟ್ಟಿ ಲೆಯಿಂನಿಜ ।
ಬಿಂಬಂವಾರುಣಿಯನೊಸೆದುಸೇವಿಸೆನಾಕ್ಷಿ ॥
ಟ್ಟಂಜೊಲ್ತೀಜಂಮಸುಳ್ವಿನ ।
ಮಂಬರಮಂಬಿಸುಟನಾಗಳಂಬುಜಮಿತ್ರಂ ॥ 23

ವ ॥ ಆಗಳ್ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಗೆಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಾರ್ಜ್ಜುನನಕುಲಸಹದೇವಪ್ರೌಢದರನ್ನೆಗಮಿತ್ತಬೀಡಿನೊಳಿರ್ದಕೊಂತಿಯಭೀವನರ್ಕ್ಕಾಪ್ರಾಂತದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಸಾರೆಬರೆತದ್ವಿಜನ್ಮಾ ।
ಗಾರದೊಳತಿವಿಪುಳಮಮಳಕೂಜಿತರವದಿಂ ॥
ಕಾರುಣ್ಯೈಕ್ಕಂದನಮನಿ ।
ವಾರಿತವೊವ್ಮೊದಲೆಬಂದುತೀಡಿತ್ತಾಗಳ್ ॥ 24

ವ ॥ ಆದಂಕೇಳ್ದೀನಾನುವೊಂದುಕಾರಣಮಾಗಲೆವೇಱುಮಿಪಯ್ಯಲನಾರಯ್ದುಬಪ್ಪೆನೆಂದುಭೀವನನಿರಿಸಿಕೊಂತಿತಾನೆಪ್ಪೋಗಿ ॥

ಚಂ ॥ ಅಱಿಕುಡಲಾದಕೂಸುನೆಲದೊಳ್ಪೊರಳುತ್ತಿರೆಧರ್ಮ್ಮಪತ್ನಿ ಬಾ ।
ಯಱಿದುಕೊರಲ್ಗೆಪಾಯ್ದುಪರಿದಾಡುವಬಾಲಕನಾದಶೋಕದಿಂ ॥
ಗಱಗಱಿಕಣ್ಣನೀಸ್ಸುರಿಯೆಚಿಂತಿಪಪೂರ್ವ್ವನಶೋಕದೊಂದುಪೊಂ ।
ಪುಱಿಯನೆನೋಡಿನಾಡಿಕರುಣಂತನಗಾಗಿರೆಕೊಂತಿಚಿಂತೆಯಿಂ ॥ 25

ವ ॥ ನಿನಗಿಂತೀಪಿರಿದುಶೋಕಮೆಂತಾದುದೆಂಬುದುಮಾಪೂರ್ವ್ವಂಕೊಂತಿಗಿಂತೆಂದಂ ಖಕನೆಂಬನೊರ್ವ್ವಸುರನೀಪೊಱಲ ತೆಂಕಣಬೆಟ್ಟದೊಳಪ್ಪನಾತಂಗೆ ನಿಚ್ಚವೊಂದು ಮನೆಯೊಳಿರಡೆಂಮೆವಱಿಯೊಳ್ಪೊಡಿದಪಂನಿರ್ಕ್ಕಣ್ಣುಗದಕ್ತಿಯಕೂಱುಮದರ್ಕ್ಕೆತಕ್ಕಪರಿಕರಮುಮನೊರ್ವ್ವಮಾನಸಂಕೊಣ್ಡುಪೋಪನಂತಾತಂಬರನದೆಲ್ಲಮಂತಿಂದು ತಣಿಯದೆಪಲ್ಲಂತಿಂಬನದೊಂದುದಿವಸಂತಪ್ಪೆದೊಡೀಪೊಟಲನಿತುಮಂತಿಂಬಂ ನಾಳೆನಱುರಿಯೆಮ್ಮಮೇಲೆಬಂದುದೆಮ್ಮಮನೆಯೊಳಾನುವೆಮ್ಮಧರ್ಮ್ಮಪತ್ನಿಯುಂ ಮಗನುಂಮಗಳುಮಿಂ

ತ್ರಿನಾಲ್ವರೆವೊನಸರೆಮ್ಮ * ಪೆಂಡತಿಯನೀನೆನಪ್ಪೆಡಾಕೆಯಿಂಬಱಿಯಮಿಾಕೂಸುಗಳಂ
ನಡಪುವರಿಲ್ಲ ಮಗಳನೀನೆನಪ್ಪೆಡೆಕೊಡಗೂಸೆಂಬುದುಪೆಱರೊಡವೆ ಮಗನನೀನೆನಪ್ಪೆ
ಡಿಸಂತತಿಱ್ಕೇದಮುಂಪಿಣ್ಡಿಱ್ಕೇದಮುಮಕ್ಕು ಮದಱಿಂದೆನ್ನನೆಕುಡಲ್ವೇಱ್ವುದೆಂಬುದುಂ
ಕೊಂತಿಯಿಂತೆಂದಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ನಿಂಮಿನಾಲ್ವರೊಳೊರ್ವರು ।
ವಿುಂಮಿಡುಕಲ್ವೇಡವುಕ್ಕಳೊಳರೆನಗೆಯ್ವ ॥
ತ್ತರ್ಂವೊಳಗೆನೆವಯ್ವರೊಳಂ ।
ನಾಂವಾಣದೆಬಕನಬಾರಿಗೊರ್ವನನೀವೆಂ ॥ 26

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಪಾರ್ವ್ವನಿಂತೆನಲ್ವೇಡ ವುಕ್ಕಳೊಳಱದೆವೋಹವೆಲ್ಲಾ ಜೀವಕ್ಕಂನ
ವಾನವೆಂಬುದುಂನೀವಱಿಯಿರುಸಿರದಿರಿವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ್ರಸವಕಟ್ಟುಂ ವಾಡಿವೆಂದುಬಂ
ದುತದ್ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವುಂ ಭೀವುಸೇನಂಗಱಿಪಿದೊಡೆನಾಗಿನುಣಿಸನೆನಗೆದೊರೆಕೊಳಿಸಿ
ಬಂದುಕರವೊಳ್ಕೆಯ್ದಿರೆಂದುನಗುತಿಪ್ಪನ್ನೆಗಂಮತ್ತಿನನಾಲ್ವರುಂಬಂದುತದ್ವೃತ್ತಾಂ
ತವೆಲ್ಲವುಂಕೇಳ್ದು ನವುಗೀಪೊಱಲೊಳೊಂದುಪರೋಪಕಾರಾರ್ತ್ಥಂನಯ್ವಿನಿಂದೊರೆಕೊ
ಣ್ಡುದೆಂದಿರುಳೆಲ್ಲಂಬಕನಪಡೆವಾತನೆನುಡಿಯುತ್ತಿಪ್ಪನ್ನೆಗಂ ॥

ಕಂ ॥ ಓಡೆತವೋಬಳವುಗಿದ ।
ಲ್ಲಾಡಿನಿಶಾಚರಬಲಂರಥಾಂಗೆಯುಗಂಗ ॥
ಳ್ಕೂಡೆಬಗೆಗೂಡೆನೇಸ ।
ವ್ಮೂರ್ಡಿದುದುಬಕಂಗೆವಿಱ್ತು ವೊಡುವತೆಱಿದಿಂ ॥ 27

ವ ॥ ಆಗಳ್ಭಾಹಸಭೀವುಂತಂನಸಾಹಸವುಂ ತೋಱಲೆಂದುಬಂದು ಪಾರ್ವ್ವನವುನೆಯ
ವುಂದಣಬಂಧಿಯಕೂಱಂಕೆಯ್ಕ್ಕಣ್ಣು ನಿಲ್ಪುದುಂಪಾರ್ವ್ವಂತಿಯುಂ ಪಾರ್ವ್ವನುಂಪರಿ
ಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕಿಕ್ಕಳಿಪೊಱಲಿಂಬಣ್ಡಿಯನಟ್ಟಕೊಂಡುರಕ್ಕಸನಿರ್ದ್ದೆಡೆಗೆಯ್ತಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಕಡೆಗಣ್ಣೊಳೆರಕ್ಕಸನಂ ।
ನಡೆನೋಡಿಕ್ಕೊಲಲ್ಕೆ ಸತ್ವವುಪ್ಪಂತಿರೆವುಂ ॥
ಪೊಡವೆಂಕೂಱಿಂಬಱಿಯಂ ।
ಪೊಡವೆಂರಕ್ಕಸನನೆಂದುಸಾಹಸಭೀವುಂ ॥ 28

ವ ॥ ಅಂತುತನ್ನ ತಂದ ಬಣ್ಡಿಯಕೂಬೆಲ್ಲವುಂಪತ್ತಿಣ್ಟುತುತ್ತಿನೊಳೆಸವುಯೆತುತ್ತು
ವುದಂಕಣ್ಡು ರಕ್ಕಸನಿವನಬಾಂಗಂವೆಚ್ಚಲಾಜೆನೆನ್ನು ವುನಿಂತುಸವುಯೆತುತ್ತುಗುವುಂ
ದು ಬಕಂಬಕವೇಷದಿಂ ಜಗಣದೆಸೆಗೆವೆಲ್ಲನೋಸರಿಸಬಂದು ॥

---

* ಪಾ॥ ಪಾರ್ವ್ವಂತಿಯು.

ಕಂ ॥ ಎಡಱುಂಕೆಲನುಮನಾಗಳು ।
ಮೆರಡುಂಪರಿಘಟಿಸಿಗುರ್ದ್ದಿಪೆಱಪಿಂಗುವನಂ ॥
ಮುರಿದಡಸಿಪಿಡಿದುಘಟ್ಟಿಸಿ ।
ಪಿರಿಯಜ್ಜೆಯೊಳ್ಪೊಯ್ದನಸಗತ್ರೊಯ್ಲಂಭೀಮುಂ ॥ 29

ವ ॥ ಅಂತುಪ್ಪೊಯ್ದೊಡೆಪ್ಪೊಡೆನೆಂಡಂಪೊಯ್ದಂತೆವೞ್ಗೊಗೆದುಸೆಣಸೆ ॥

ಉ ॥ ಬಾರಿಯನಿಟ್ಟುಕೂಡೆಪ್ಪೊಱಲಂತವೆತಿಂದ[ಪೆ]ಬಾಱಿತ್ತೆಗೆಲ್ಲರುಂ ।
ಬಾರಿಸಲಾಂಜವಂಜವನಬಾರಿಯೊಳಿಕ್ಕುವೆನೆಂದುಪರ್ವ್ವಭೋ ॥
ರ್ಬ್ಬರೆನೆಬೀಸಿತಬ್ಬದನಗಹ್ವರದಿಂಬಿಸುನೆತ್ತರುಣ್ಮೆಭೋ ।
ರ್ಬ್ಬರೆನೆಕೊಂದನಂಕದಬಳಾಧಿಕನಂಬಕನಂವೃಕೋದರಂ ॥ 30

ವ ॥ ಅಂತುಕೊಂದುನೀಲಗಿರಿಪುನೆ ಪಿಡಿದೇಱವಂತೆರಕ್ತಸನ ಕರಿಯಪಿರಿಯೊಡಲನೇಱಿ ದುತಂದುಪ್ಪೊಯಲ ನಪುವಿಕ್ಕಿದಾಗಳ್ಪೊಱಲೆಲ್ಲಂ ಚೋದ್ಯಂಬಟ್ಟುಬದ್ದವಣದಪಜೆಗಳಂ ಪೊಯ್ಸಿ ಸಾಹಸಭೀಮನಸಾಹಸಮನಳವಲ್ಲದೆ ಪೆಗಲ್ದುತಂವೊಳ್ದನುಮನಿಪ್ಪುದೈವ ಮುಮಂಕೊಣ್ಮಡುವಂತಪ್ಪರುಮಂ ಕೊಣ್ಮಡಿಕೆಲವುದಿವಸಮಿಪ್ಪನ್ನೆಗವೊಂದು ದಿವಸಂಶಿಶಿರಕಿರಣನು[ದಯ]ಗಿರಿತಟನಿಕಟವರ್ತ್ತಿಯಾದನಾಗಳೊರ್ವ್ವಂವಿನ್ನೀ ರ್ಣ್ಣಜೀರ್ಣ್ಣಕಪ್ಪಟವೃತಕಪಿತಟನಾಗಿ ಬಂದುಕಣ್ಮುಚ್ಚಲೆಡೆವೇಡೆ ತನಗವಪ್ಪಾಸ ಲ್ತೊಟ್ಟುಕೃಷ್ಣಾಜಿನವುಂಪಾಸಿಪಟ್ಟುರ್ದ್ದನಂ ಧನುರ್ಬ್ಬಾಪುತ್ರನಾವನಾಡಿಂಬಂದಿರೆಲ್ಲಿಗೆವೋದ ಪಿವೆಂದೊಡುತ್ತರಾಪಥದಹಸ್ತಿನಾಪುರದಿಂ ಬಂದೆವೆಂದೊಡಲ್ಲಿಪಾಣ್ಡವರಪಡೆವಾತಃವುದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸುಯೋಧನರರ್ಪ್ಪಂದ ವೂವೆಪೆಂದುಪೆಸಗೊಳಿ ॥

ಮ ॥ ಮನದೊಳ್ಕ್ರೂರದಪಾಣ್ಡುರಾಜನುತರುಂಲಕ್ಷಾಗೃಹೋಗ್ರಾಗ್ನಿಯೊ ।
ಳ್ಮನಿವರ್ತ್ತೀಱಿದರೆನ್ನಪುಣ್ಯಮಱಿಯಾರ್ವ್ವೇವಾಱಿರಿಂನಾರೊ ೇ ॥
ರನೆಱಿಕ್ಕಿದನೀಗಳಾಯ್ತುಧರನಿರ್ದ್ದಾಯಾದ್ಯವೆಂದಾಸುಯೋ ।
ಧನನಾಳುತ್ತಿರೆಸಂದಹಸ್ತಿನಪುರಂಸಂತೆಂಬಸಂತಂಕರಂ ॥ 31

ವ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂಯಜ್ಞಸೇನನೆಂಬವೊದಲಪೆಸರಪಾಂಚಾಳದೇಶದರಸಂದ್ರುಪದನೆಂ ಬಂದ್ರೋಣನೊಳುದಪರಭವಮಂನೆನೆದಾತನಂಕೊಲ್ವನ್ನೆನೊರ್ವ್ವಮಗನುಮಂವಿಕ್ರಮಾ ರ್ಜ್ಜುನಂಗೆಪೆಂಡತಿಯಪ್ಪನ್ನೊರ್ವ್ವಮಗಳುಮಂಪಡೆದಲ್ಲದಿರೆನೆಂದುಪೞ್ದುಪೋಗಿಪ ಯೋವ್ರತನೆಂಬದಿವ್ಯಮುನಿಪತಿಯಿಂಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿಗೆಯ್ಸಮೋಮಕುಣ್ಡದಲ್ಲಿಗದಗ ದಿಸುವಜ್ವಾಲಾಮಾಲೆಗಳೊಳ್ಕಿತ್ತಬಾಳುಮುತ್ತರಮುಮಭೇದ್ಯಕವಚಮುಂ ಪೆರಸೊ ಗದಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನೆಂಬ ಮಗನುಸುಂಜ್ವಾಳಾನಾಳಿನಿಯೊಗೆವಂ ತೊಗೆದಕೃಷ್ಣೆಯೆಂ

ಬವುಗಳುಮಂ ಪಡೆದನಾಹೋವಹ್ನಿಯೊಳ್ಪುಟ್ಟಿದೊಂದುದಿವ್ಯಬಾಹವುಮಯ್ದುದಿವ್ಯ
ಕರ[ಂಗಳು]ವೊಳವಾಬಿಲ್ಲಸೇಪಿನಿ ಆಸರಳ್ಗಳಿಂದಾತನಮನೆಯು ಮುಂದೆನಭದೊಳ್ನಲಿ
ವರಿದಾಡುವಜಂತ್ರದವಿಮಾನನೆಚ್ಚನುವಮಾಕೆಗಗಣ್ಡನಕ್ಕುವೆಂದ ದೇಶವಂತಪ್ಪ ಸಾಹಸ
ಪುರುಷಂವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನಲ್ಲದೆಪೆಜತಿಲ್ಲಿಂಬರದಲಿಂದಿನ್ನುಂ ಪಾಣ್ಡವರೊಳರೆಂಬಮಾ
ತುಗಳಂ ಬುದ್ಧಿಯೊಡೆಯರಾರಾನುಂನುಡಿವರ್ಯ್ಯಪದನುವಿಗಳಕೂಸಿಂಗೆ ಸ್ವಯಂಬರ
ಮಂ ಮಾಡಲೆಂದುನೆಲದೊಳುಳ್ಳರಸುಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲಗ್ಗಂಬಲಿಯನಿಟ್ಟೆಡೆಡಃಯ್ಯೋಧ
ನಾದಿಗಳ್ಕಿದಲಾದನೇಕದೇಶಾಧೀಶ್ವರರೆಲ್ಲಂ ಛತತ್ರವತಿಯೆಂಬುದುದ್ಯಪದನಪೋಲಾಪೊ
ಲಿಲ್ಗೆವಂದಿದ್ದರಾನಲ್ಲಿಂದಂಬಂದೆನೆಂದುಪೇಲಿ ತದ್ವೃತ್ತಾಂತಮೆಲ್ಲಮುಂಕೇಳ್ದತಮ್ಮೊ
ಳಾಳೋಚಿಸಿ ॥

ಮ ॥ ತಲೆಯೊಳ್ಪಿಟಿಯನಿಕ್ಕಿ ಕೆಮ್ಮನಿನಿತಂಪಾಣ್ಡಿಪ್ಪ ಮುಗ್ರಾಂಬಂ ।
ಕಲತಾವಲ್ಲರಿಗಳ್ಗೆ ದಾವಶಿಖಿವೊಲ್ಮೆಯ್ದೋಱುತದ್ದ್ರೌಪದೀ ॥
ಲಲನಾವ್ಯಾಜದಿನೀಗಳೊಂದೆಪೋಲೆಲೊಳ್ಸಂದಿದ್ದರ್ಭಾಸ್ವತ್ಸುಹೃ ।
ದ್ಬಲಕಂಮಾರ್ವ್ವಲಕಂಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಕರಪ್ರಾಗಲ್ಭ್ಯಮಂತೋಱುವಂ ॥ 32

ವ ॥ ಎಂದುನಿಶ್ಚಯಿಸಿತಮ್ಮ ಬಗೆದಬಗೆಯೊಳ್ಪರಾಕರಮುನೀಂದ್ರೋಪದೇಶವೊಡಂಬಡೆ
ಪಾಣ್ಡವರೇಕಚಕ್ರದಿಂ ಪೊಱವಟ್ಟುಶಕುನಂಗಳೆಲ್ಲ ಮುತ್ತರೋತ್ತರಂತಿದ್ದವಿನಮು
ತ್ತರಾಭಿಮುಖವಾಗಿಪಯಣಂಬೋಗಿಕೆಲವಾನುಂದಿವಸಕ್ಕೆಯಮುನಾನದೀತಟನಿಕಟವ
ರ್ತ್ತಿಯಪ್ಪಂಗಾರವರ್ಣ್ಣವೆಂಬಡವಿಯೊಳಗನೆಬರೆವರೆ ದಿನಕರಬಿಂಬಾಂಬುಜಮಂಬರಸ
ರೋವರದಿಂಪತ್ತುವಿಡುವುದುಂ ಕವಿದಕಟ್ಟಲೆಯಗುರ್ವ್ವಾಗೆ ತಮೋಪಹಮನನಿಮಿತ್ತ
ಮುರಿವಕೊಳ್ಳಿಯಂಪಿಡಿದುಜಗುನೆಯಂಪಾಯ್ವಾಗಳಾಬನಮನಳ್ಳಕುಂದೀರನಾಯಕನಂ
ಗರವಣ್ಣನೆಂಬಗಂಧರ್ವ್ವಂ ಜಳಕ್ರೀಡೆಯಾಡುತಿರ್ದ್ದನಿಬರಿಂ ಮುಂದೆಬಪ್ಪರ್ಜ್ಜುನವಿಕ್ರಮಾ
ರ್ಜ್ಜುನನಪಾದಾಭಿಘಾತದೊಳುಚ್ಚೈಸುವನೀರಸೊಪ್ಪಳಂಕೇಳ್ದಪಿಡಿದಕೊಳ್ಳಿಯಳಗು
ಮುಂಕಣ್ಣುಬೆಳಗಂಕಣ್ಣಪತಂಗದಂತೆವಾಣದೆಯ್ತಂದು ॥

ಮ ॥ ಬನವೆನ್ನಾಳ್ವಬನಂನಿಶಾಬಲಮಿದಿಂತಸ್ಮದ್ಬಲಂಧೂರ್ತ್ತನೈ ।
ನಿನಗೀಪೊಲ್ತಿ ಜೊಳಿತ್ತಬರ್ಪ್ಪದಟುನಿಂತಾರಿತ್ತರೆಂದಾಂತೊಡಾ ॥
ತನನಾಕೊಳ್ಳಿಯೊಳ್ಪೊಡುತದುಲಯಾಂತೋಗಾಗ್ನಿಯಂತಬ್ಬೆಬಂ ।
ದೆನಸುಂವಾಣದೆಬಾಗಿದಂಪದಯುಗಕ್ಕಾರೂಢಸರ್ವ್ವಜ್ಞನಾ ॥ 33

ವ ॥ ಅಂತುತಾಗಿಬಾಗಿದಂತಾಗಿಗಂಧರ್ವ್ವಂಕೊಂತಿವೆರಸಬುವರುಮಂತನ್ನಬೀಡಿಂಗೊ
ಡಗೊಣ್ಡೊಯ್ದತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂಬಿರ್ದ್ದನಿಕ್ಕಿ ॥

ಕಂ ॥ ಇದುವಿನ್ನ ಕೊಟ್ಟತಲೆನಿನ ।
ಗಿದನಿತ್ತ ವೆನೆಂದುನುಡಿಯಲಾಗದುವಡಾಕ್ಕೊರ್ ॥
ಳ್ಳದಿರೆಂದುಗಿಳಿಯಬಣ್ಣದ ।
ಕುದುರೆಯನಯ್ತಂದಿನಿತ್ತನಂಗರವಣ್ಣಂ ॥ 34

ವ ॥ ಇತ್ತೊಡಿವನ್ನೆಗವೆಮಗಾಗದಿಕ್ಕೆಂದುಪ್ರಯಂ ನುಡಿದಂಗರವಣ್ಣನನಿರವೇಱ್ಪು ಮಾರ್ತ್ತಾಂಡೋದಯವೆನಿಜೋದಯವಾಗೆಪಯಣಂಬೋಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಪುಣ್ಯಾನದೀನಗರೀಲಾ ।
ವಣ್ಯವಿಭೂಷಣೆಯನೊಲ್ದನೋಡುತ್ತುಮಿಳಾ ॥
ಪುಣ್ಯಸ್ತ್ರೀಯಂಸಂಚಿತ ।
ಪುಣ್ಯಪ್ರಾಂಚಾಲದೇಶವಂಪೊಗುತಂದರ್ ॥ 35

ವ ॥ ಅಂತುತದ್ವಿಷಯವಿಳಾಸಿನಿಗೆಪಡಿದಕನಕಚ್ಛತ್ರದಂತೆಸೊಗೆಯಿಸುವ ಛತ್ರವತಿಪುರದಪೊಱವೊೞಲನೆಯ್ತಪ್ಪಾಗಳ್ ॥

ಉ ॥ ಪಾಡುವತುಂಬಿಕೋಡುವಪುಱಿಲ್ನಡಪಾಡುವರಾಜಹಂಸೆಱಂ ।
ದಾಡುವತೊಂಡುವೆಣ್ಬರುಳಿತೀಡುವತೆಂಬೆರಲೊಲ್ದುನಲ್ಲರೊ ॥
ಳ್ಕೂಡುವನಲ್ಲರಾರೆರ್ದೆಗಮಾರಮನಕ್ಕ ಮನಂಗರಾಗಮಂ ।
ಮಾಡೆಮನಕ್ಕೆ ಱಂದುವರಿಕೇಸರಿಗಲ್ಲಿಯನಂದನಾಳಿಗಳ್ ॥ 36

ವ ॥ ಅಂತುನೋಡುತ್ತುಂಬರೆವರೆ ॥

ಚಂ ॥ ಮುದಗಜಬೃಂಹಿತಧ್ವನಿತುರಂಗಮಹೇಷಿತಭೀರನಾದವೊ ।
ರ್ಮ್ಮೊದಲೆಪಯೋಧಿಮಂಥನವಮಾರವವುಂಗೆಲೆತಳ್ತಬಣ್ಣವ ॥
ಣ್ಣದಗುಡಿತೊಂಬೆತೊಂಬೆಯೆಸೆಯಿಕ್ಕಿದಕಾವಣಮೆಲ್ಲಿಯುಂಪೊದ ।
ಱೊದವಿರೆಕಣ್ಗೆಕಣ್ಡಿವಿಳಾವನಿಪಾಳರಬೀಡುಗೂಡುಗಳ್ ॥ 37

ವ ॥ ಅಂತುನೋಡುತ್ತುಂಬೆಚ್ಚತ್ತುಂಬರೆವರೆ ॥

ಉ ॥ ಈತ್ರಿಜಗಂಗಳೊಳ್ನೆಗೞ್ದಪೆಣ್ಡಿರುವುಂಗೆಲೆವಂದಪದ್ದಿನೀ ।
ಪತ್ರವಿಚಿತ್ರನೇತ್ರೆಗೆಸಯಂಬರದೊಳ್ವರನಪ್ಪೆವಾದೊಡೀ ॥
ಛಾತ್ರಿಯನಾಳ್ವವಾವೆವಲವೆಂದುತೆರಳ್ದಸಮಸ್ತರಾಜಕ ।
ಚ್ಛತ್ರದಿನಂದುಛತ್ರವತಿಯೆಂಬಭಿಧಾನಮನಾಳ್ದುದಾಪೊೞಲ್ ॥ 38

ವ ॥ ಅಂತುಸೊಗಯಿಸುವಭೋಜಲಂಪೊಕ್ಕೆಲ್ಲಿಯುಂ ಬೀಡುವಿಡಲೆಡೆವಡೆಯದೊಂದುಭಾ
ಗ್ಗವಣ್ಣಿಶಾಲೆಯೊಳಿಡೆಮಾಡಿಕೊಣ್ಡು ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಮಿರ್ಪಂತಿರ್ದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಸಭೆ
ಯೊಳಗೆದೇವಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿರ್ದ್ದರನ್ನೆಗಂ ದ್ರುಪದನಿತ್ತಲ್ ॥

ಚಂ ॥ ನೆರೆದಸಮಸ್ತರಾಜಕಮನಾದರದಿಂದಿದಿರ್ಗೊಣ್ಡನೇಕರ ।
ತ್ನರಚಿತಮಾಗೆಮಾಡಿಸಿಸಯಂಬರಶಾಲೆಯನೋಳಿಯಿಂನರೇ ॥
ಶ್ವರರ್ಗಿರಲೆಂದುಚಾಪಪೆಗೆಗಳ್ಪಲವಂಸಮೆದಲ್ಲಿರತ್ನದಿಂ ।
ಜೆರಸಿದಬಣ್ಣದೊಳ್ಕೆಜೆಯೆಕಟ್ಟಿಸಿಪುಟ್ಟಿಸಿರಂಗಭೂಮಿಯಂ ॥ 39

ವ ॥ ಆನೆಲೆಯಚಾಪಪೆಗೆಗಳೊಳನೇಕಪ್ರಾಸಾದದಮೇಲೆ ಚಿತ್ರದಪಟವಿಗೆಗಳಂ ತುಟು
ಗಲುಂ ಬಂಬಲ್ಗಳುಮಾಗೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಪಟ್ಟೆಯಹಾರದತೋರಣಂಗಳಂ ದುಗುಲದಗುಡಿಗಳಂ
ಕಟ್ಟಕಂಭಂಗಳೊಳೆಲ್ಲಂ ಸುಯ್ಯಾಣದಪಿನ್ನೆದಪಟವಿಸಕದವಟ್ಟೆಗಳಂ ಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿನ
ಮಂಡವಿಗೆಗಳನೆಡೆಯಱಿದೆತ್ತಿಸಿ ಪೊನ್ನಮಾಜಾಯ್ಗಳಗೊಂಚಲ್ಗಳುಮಂಮುತ್ತಿನಬುಂ
ಭುಕಂಗಳುಮನೆಲವಲೆಕಟ್ಟಿಸಿಮತ್ತಮಾಪ್ರಾಸಾದಂಗಳಚಾಪಪೆಗೆಗಳಪೊನ್ನಪೊಂಗೆಱಿಗೆನೀ
ಳ್ವಂಬೆಳ್ವಮಂತಾಗ್ದಕಱ್ವಿನೊಳುಪಾಶ್ರಯಮಂಬಡೆದು ॥

ಕಂ ॥ ತುಱುಗಿದಪೂಗೊಂಚಲಕಾ ।
ಯ್ತೆಱಿದವಮಾವುಗಳಬ್ಬಿಗಾಂಗಿನಗೊನೆತ ॥
ಳ್ತೆಱಿರೆಮಾಡದೊಳಲ್ಲಿಯೆ ।
ತಿಱಿದುಕೊಳಲ್ಕಿಂಬಿನೆಸಕಮೆನೆದುದುಪವನಂ ॥ 40

ನಾಳಿನಯಂಬರಮೆನೆಪಾಂ ।
ಚಾಳಮಹೀಪಾಳನಖಿಳಭೂಭೃನ್ನಿಕರ ॥
ಕ್ಕೋಳಿಯಿಸಾಱುದೊಡವನೀ ।
ಪಾಲಕ್ಕೆರ್ಯ್ಯೆಗ್ಗಯ್ಯಲೆಂದುಪಱುವಮಱಿಯಾದರ ॥ 41

ವ ॥ ಆಗಿಮಱುದಿವಸಂನೇಸಮರ್ಕ್ಕಡೆ ॥

ಕಂ ॥ ತಂತಮ್ಮರಾಜ್ಯಚಿಹ್ನಂ ।
ತಂತಮ್ಮಮಹಾವಿಭೂತಿತಂತಮ್ಮಬಲಂ ॥
ತಂತಮ್ಮಸೆವವಿಳಾಸಂ ।
ತಂತಮ್ಮಿರ್ಪ್ಪೆಡೆಯೊಳೋಳಿಯಿಂಕುಳ್ಕಿರ್ದ್ದರ್ ॥ 42

ವ ॥ ಆಗಳ್ದ್ರುಪದಂತನ್ನಪುರಕ್ಕಮಂತಃಪುರಕ್ಕಂಪರಿವಾರಕ್ಕಂ ॥

ಕಂ ॥ ನಾಸಿರಪೊಂಗೆಯ್ದುಂಚಿಃ ।
ಕಾಸಟವೆಂದೊಂದುಲಕ್ಕಗೆಯ್ವುದಿದಕ್ಕರ್ಂ ॥
ಮಾಸರಮುಡಲೆಂದಧಿಕವಿ ।
ಳಾಸದಿನುಡಲಿಕ್ಕಿನೆಜಿಯೆಯೆಬೀಯಮೆಜಿದಂ ॥ 43

ವ ॥ ಅಂತುಮೆಜಿದುಕೂಸಂನೆಜಿಯೆಯಿಕೆಯ್ದಿ ಯ್ಸಿವೆಂದುಮುನ್ನಕೆಯ್ದಿ ಯ್ಸಿತಪ್ಪರ್ತ ಬಿದಗುಬುಗೆಯರಪ್ಪಂತಃ[ಪುರ]ಪುರಂಧ್ರಿಯರಂಕರೆದುಪೇಱ್ವುದುಮಂತೆಗೆಯ್ವೆಮೆಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಈಪೊಱ್ತಿಂಗೀವೀವಿಂ ।
ನೀಪಸದನಮಿಂತುಟಪ್ಪ ಮೆಯ್ವಣ್ಣಕ್ಕಿಂ ॥
ತೀಪೂವಿನೊಳೀತುಡಿಗೆಯೊ ।
ಳೀಪುಟ್ಟಗೆಯೊಳ್ಬಿಡಂಗುವಡೆದೆನೆದಿಕ್ಕುರ್ಂ ॥ 44

ವ ॥ ಎಂದುನೆಜಿಯೆಯಿಪಸದನಂಗೊಳಿಸಿ ॥

ಚಂ ॥ ತುಡಿಸಿದಹಾರಮಂಮೊಲೆಯಬಿಣ್ಪಿನೊಳಂನಡುಬಳ್ಕ್ಕಿದಪ್ಪುದೀ ।
ನಡಗುವುವಲ್ಲದೀತೊಡೆನಿತಂಬದಬಿಣ್ಪಿನೊಳೀವುದಕ್ಕಪೋ ॥
ಬಿಡುಕಟಸೂತ್ರಮಂತೊಡೆಯಬಿಣ್ಪಪದಾಂಬುರುಹಕ್ಕೆ ತಿಂಣಮೇಂ ।
ತುಡಿಸುವುದಕ್ಕನೂಪುರವನೀತೊಡವೇವುದೊರೂಪೆಸಾಲದೇ ॥ 45

ವ ॥ ಎಂದೆಂದೋರೊರ್ವರಾಕೆಯರೂಪಂವಕ್ಕೊಕ್ತಿಯೊಳಿಪೊಗಟ್ಟುದ್ದುಮಂಗಳಪಸದನಮಿಕ್ಕಿಯುಂಪೊಸವುದವಳಿಗೆಯುಪ್ಪುದಱಿಂತುಡಿಸಲೆವೇಟ್ಟುವೆಂದುನೆಜಿಯೆಯಿಪಸದನಂಗೊಳಿಸೆ ॥

ಕಂ ॥ ಮುನೆದುದುವುದನನಬಾಳ್ಕ್ಕ ।
ರ್ಮ್ಮನೆಯಿಟ್ಟುದುಕಾಮನಂಬುಬಾಯ್ಗಡಿದುದಾ ॥
ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನಚಕ್ರಮಿದೆಂ ।
ಬೆಸಕಮನಾಳ್ದತ್ತುಪಸದನಂದ್ರೌಪದಿಯಾ ॥ 46

ವ ॥ ಅಂತುನೆಜಿಯೆಯಿಪಸದನಂಗೊಳಿಸಿಬಿಡುವುತ್ತಿನನೇಸೆಯನಿಕ್ಕಿ ತಾಯ್ಗಂ ತಂದೆಗಂ ಪೊಡವಡಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ನಿಟ್ಟುಸೆಹೋವಾನಲನೊ ।
ಳ್ಪುಟ್ಟುದನಿನಗಕ್ಕ ಪರಕೆಯಾವುದೊನಿನ್ನಂ ॥
ಪುಟ್ಟಿಸಿದಬಿದಿನೆಗಟ್ಟಿಯ ।
ಜೆಟ್ಟಗನೊಳ್ನಿಲಿಪುಗೀಗಳರಿಕೇಸರಿಯೊಳ್ ॥ 47

ವ ॥ ಎಂದುಪರಸಿಕನತ್ತ ನಕಖಚಿತವುಮುಂಮಾಕ್ತಿಕಸ್ತಂಭವುಮೆಪ್ಪಸರ್ವ್ವತೋಭ
ದ್ರವೆಂಬಸಿವಿಗೆಯನೇಱಿಸಿಜಾಮರದ ಕುಂಚದಡಪವಡವಕೆಯುವಾರ ವಿಳಾಸಿನಿಯರೆರ
ಡುಂಕೆಲದೊಳ್ನುತ್ತಿಱಿದುಬಳಸಿಬರೆತಲೆವರಿದೋಜೆಯಖಿಡಿಯನೇಱಿಪೆಂಡವಾಸದಪೆಂಡಿ
ಬ್ಬಳಸಿಬರೆತಳ್ತು ಪಿಡಿದ ಕನಕಪದ್ಮದಸೀಗುರಿಗಳನೆಱಲಿಡೆವಱಿಯದೆಬರೆದ್ರುಪದನುಂ
ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನುಂ ಮುತ್ತಿನವಾಣಿಕದಮಣ್ಡನಾಯೋಗಂಗಳೊಳ್ನಿಜಿಯೆಪಣ್ಣಿದವು
ದಾಂಧಗಂಧಸಿಂಧುರಂಗಳನೇಱಿ ಬರೆವುಂದೆಪರಿವ ಧವಳಚ್ಛತ್ರಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯಪಾಳಿಕೇತ
ನಾದಿರಾಜ್ಯಚಿಹ್ನಂಗಳುಂ ವೊಱಗುವಮಂಗಳತೂರ್ಯ್ಯಂಗಳಿಸೆಯೆಪಿಬಿವಿಱುಗನೆದ್ರೌಪ
ದೀಶ್ಯಂಗಾರವೆವೇರೆದಪ್ಪಿಬರ್ಪ್ಪಂತೆಬರೆ ॥

ಕಂ ॥ ಪರೆದುಗುವಪಂಚರತ್ನದ ।
ಪರಲ್ಗಳುದಿರ್ದೆಸೆಯೆಸೊಧದೊಳಿಕೆದಱಿದಕ ॥
ಪ್ಪುರವಳ್ತುಗಳಿಸೆಯೆಸಯಂ ।
ಬರಸಾಲೆಯನೆಸೆವಲೀಲೆಯಿಂಪುಗುತಂದಳ್ ॥ 48

ವ ॥ ಆಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ನುಡಿವುದನೆಪೆಱತುಪೆಱತಂ ।
ನುಡಿಯುಂಕೆಲನ್ನೊರ್ವಡದಂತೆನೋಡೆಕೆಲಪ್ಪಾ ॥
ವಡರ್ದವೊಲಿರೆಕೆಲರೊಯ್ಯನೆ ।
ಗುಡುಗೆಯನೋಸರಿಸೆಕೆಲರುದಗ್ರಾವನಿಪರ್ ॥ 49

ಒಡನೆನೆರೆದರಸುಮುಕ್ತಳ ।
ನಿಜಗಣ್ಗಳಬಳಗವೆಱಗೆತನ್ನಯವೆಯ್ದೊ ॥
ಳ್ನುಡೆಬಳಸಿಪಲರುಮುಂಬಂ ।
ತುಡೆನಡುವಿದ್ದೊಂದುಪುಲ್ಲೆಯಿಪ್ಪಂತಿದ್ದಳ್ ॥ 50

ವೊನೆಯಂಬುಗಳಿಳಿಪೂಣ್ದಪ ।
ನನಿಬರುಮುಂಕಿಱಿದುಜೇಗದಿಂಹರಿಗನದ ॥
ಕ್ಕೆರ್ನಗೆಡೆವೇಱ್ದು ವೆಎಂಬವೊ ।
ಲನಿಬರುಮುಂಪೂಣ್ದನಂತುನನೆಯಂಬುಗೆಯಿಂ ॥ 51

ವ ॥ ಆಗಳ್ಪಾಣ್ಡವತ್ತರ್ಮ್ಮಂನೆಱರಱಿಯದಂತುಬ್ರಾಹ್ಮಣವೇಷದೊಳೆ ಬ್ರಹ್ಮಸಭೆ
ಯೊಳ್ಬಂದಿರೆ ॥

ಚಂ ॥ ಇಳೆಯೊಳುದಗ್ರವೀರಭಟವತುಂಗವುತಂಗಜವಾಜಿರಾಜಿಚಾ ।
ಪೞಿಗೆಗಳೊಳ್ಧರಾಧುರಧುರಂಧರಖಂಧುರರಾಜಕಂವಿಯ ॥

ತ್ತಳದೊಳನೇಕಕಿಂಪುರುಷಕಿನ್ನರಖೇಚರಸಿದ್ಧಬೃಂದವೆ ।
ವ್ಯಳಿಸಿರೆಮೂಱುಲೋಕವನೆಪೋಲ್ತುದುಮೂನೆಲೆಯಿಂಸ್ವಯಂಬರಂ ॥ 52

ವ ॥ ಆಗಳ್ವಿದಿತವೃತ್ತಾಂತೆಯಾಗಿ ದ್ರೌಪದಿಯಕೆಲದೊಳಿರ್ದ್ದ ಸುಂದರಮೂಲೆಯೆಂಬ ಚೇಟಿ ॥

ಮ ॥ ಕನಕೋತ್ಪಾಸನಸಂಸ್ಥಿತಂನೃಪನವಂಬೆಂಗೀಕನುತ್ತುಂಗಮೇ ।
ನನಿಜಾಂಸಾರ್ಪ್ಪಿತಲಂಬಬಾಹುವವನಾಪಾಣ್ಡ್ಯಂಮನಂಗೊಣ್ಡುನಿ ॥
ನ್ನನಕೀಲ್ಗಣ್ಣೊಳೆನೋಡುತಿರ್ಪ್ಪವನವಂಚೇರವಮ್ಮನಾದಿತ್ಯತೇ ।
ಜನವಂನೋಡುಕಳಿಂಗದೇಕದರಸಂಪಂಕೇಜಪತ್ರೇಕ್ಷಣೇ ॥ 53

ವ ॥ ಮತ್ತಿತ್ತಬೀಸುವಚಾಮರಂಗಳಪೊಳಪಿನೊಳಮೆತ್ತಿದಪೆಳ್ಗೊಡೆಗಳಬೆಳ್ಪಿನೊಳಂ ದೆಸೆಗಳೆಲ್ಲಂ ಧವಳಿಸಿದನ್ನವಾಗಿಪೊಗಟುತೆವರ್ಪ್ಪವರನರಂಗಳೊಳಂ ಪಾಡುವಪಾಟಕಾಱರಿಂಚೆರಂಗಳೊಳೆಲ್ಲಂ ದಿಗ್ಬತ್ತಿಗಳ್ತಿಕ್ಕನೆತೀವೆಮಣಿಮಯಪೀಠದವೇಲೆ ಕಾಲನವಪ್ಪಂ ಭದಿಂನೀಡಿ ॥

ಮ ॥ ಅಲರಂಬಿಂದೊರಸೆನ್ನ ಮೆಲ್ಲಿರ್ದೆಯನಿಂದುರ್ಬ್ಬೀಱಿತೆಂಬಂತೆನೆ ।
ಯ್ದಿಲಕಾವಂತಿರುಪತ್ತುವಾದಮನಿಬರ್ತ್ತಮ್ಮಂದಿರುಂತನ್ನೆರ ॥
ಟ್ಟಿಲದೊಳ್ಬಂದಿರೆನೋಡಿಸೋಲ್ತುನಿನಗಾಗೇಯಕ್ಕೆಸೋಲ್ತಂತೆವ್ಗೋ ।
ಲ್ತಲೆಯುಂತೊಗುವವೆಂಸುಯೋಧನನೃಪಂನೀನಾತನಂನೋಡುಗೇ ॥ 54

ವ ॥ ಮತ್ತಿತ್ತಮಿಂಚಂಕಟ್ಟಮೆಡೆಱಿದಂತೆಸುತ್ತಿಱಿದಕಾಲ್ಗಾಪಿನಕಡಿತಲೆಯಬಳಸಿದಗಣ್ಯಪಣ್ಯಾಂಗನಾಜನದನಡುವೆವೆಮಣಿಮಯಪೀಠಂಗಳನೇಱಿ ॥

ಕಂ ॥ ಆಯತಯದುವಂಶಕುಲ ।
ಶ್ರೀಯಂತಱ್ತೈಸಿದದಟರತಿರಥರವರ ॥
ತ್ಯಾಯತಭುಜಪರಿಘೋನ್ನ್ನಾ ।
ರಾಯಣಬಲದೇವರೆಂಬರಂಬುಜವದನೇ ॥ 55

ವ ॥ ಎಂದುಕೆಱಿದಂತರಂಪೋಗಿ ॥

ಉ ॥ ಇಂತಿವರಿಂನರೀದೊರೆಯರೆಂದಱಿವಂತಿರೆಪೇಱ್ದುವೇಱ್ದುರಾ ।
ಜಾಂತರದಿಂದೆರಾಜಸುತೆಯಂನಯದಿಂದವಳಾಯ್ದುಳಂತುಸ ॥
ದ್ಭ್ರಾಂತಸಮಿರಕೋತ್ಥಿತವಿಶಾಳವಿಳೋಳತರಂಗರೇಖೆಪ ।
ದ್ಭ್ರಾಂತರದಿಂದಮಿಂಬಱಿದುಮೊನಸಹಂಸಿಯನುಯ್ವಮಾರ್ಗ್ಗದಿಂ ॥ 56

ವ ॥ ಅಂತುನೆರೆದರಸುಮಕ್ಕಳಾರುಮಂಮೆಚ್ಚಿದೆಮಗುಬರೆವರೆದ್ರುಪದನಿದಜಿಂಳಮೆಲ್ಲ
ಮೇನೀಹೋಮಾಗ್ನಿಸಂಭವಮಪ್ಪದಿವ್ಯಚಾಪವನೇಱಿಸಿಯುವಿಸಾಯಯ್ದು ಕರದೊಳಾಕಾ
ಕದೊಳ್ನಲಿದುಪೊಳೆಯುತ್ತಿರ್ಪ್ಪಜಂತ್ರದವಿಾನನಿಸಲಾಪ್ಪೊಡೆಬಂದೇಱಿಸಿಯುಮೆಚ್ಚು
ಗೆಲ್ಲಂಗೊಣ್ಡೆನ್ನ ಮಗಳಂಮದುವೆಯಪ್ಪುದೆಂಬುದುವಾವಾಪೆಬಿಲ್ಲನೇಱಿಸಿದಪೆವೆಂದೆನಿಬ
ರಾನುಮರಸುಮಕ್ಕಳ್ಬಂದು ॥

ಉ ॥ ಏಱಿಪೆವೆಂದವನ್ನೆರ್ಲದಿನೆತ್ತಲುವಾಱದೆಬಿಱ್ದುನೆತ್ತರಂ ।
ಕಾಱಿಯು[ಮಂತೆ]ಕೆಯ್ಯದಿ[ರ್ದ್ರಾವಾದವೆ]ಕಾಲುಡಿದುಂಬಱಿಱ್ದುಪ ॥
ಲ್ಲಾಱಿಪೊಡಪ್ಪ್ರಗೆಟ್ಟುಸಿರಲಪ್ಪೊಡವಾಱದೆಪೋದೊಡಾಗಳಾ ।
ನೇಱಿಪೆನೆಂದುಪೊಚ್ಚಱಿಸಿಬಂದುಸುಯೋಧನನುಗ್ರತಾಪಮಂ ॥ 57

ವ ॥ ಮೂಱುಸೂಬ್ಬಲವಂದುಪೊಡವಟ್ಟು ॥

ಕಂ ॥ ಏಡಿದಾಪ್ಪ್ರಭರದಿನೆತ್ತ ।
ಲ್ಕೊಡರಿಸಿದೊಡೆನೆಲದಿನಣಮೆತಳರದೆಬಿಲ್ಲಿ ॥
ಲ್ತೊಡೆಗುಡುಗುಡುಗುಡುಗೊಳ್ಳಿಂ ।
ದೊಡನಾರೆಸುಯೋಧನಂಕರಂಸಿಗ್ಗಾದಂ ॥ 58

ವ ॥ ಆಗಿಪೋಗಿಕರ್ಣ್ಣನವೊಗವುಂನೋಡಿದೊಡೆ ಕರ್ಣ್ಣನಾಳ್ದನಸಿಗ್ಗಾದ ಮೊಗವುಂ
ಕಣ್ಡು ॥

ಕಂ ॥ ಆನೇಱಿಪೆನೆಂದಾಕಾ ।
ನೀನಂಬಂದೆತ್ತಿಬಿಲ್ಲನೇಱಿಸಿತೆಗೆಯ ॥
ಲ್ತಾನಾರ್ತ್ತನಿಲ್ಲತೆಗೆವಂ ।
ತಾನೃಪತಿಗಳಿರಿಗನಿದಿರೊಳೇಂಪುಟ್ಟಿದೇ ॥ 59

ವ ॥ ಅಂತಾಬಿಲ್ಲಂಪಿಡಿದವರೆಲ್ಲಂಬಿಲ್ಲುಂಬೆಱಗುವಾಗಿಸಿಗ್ಗಾಗಿಪೋಗಿತಂತಮ್ಮಿರ್ಪ್ಪೆಡೆಯೊ
ಳಿರೆಪಾಂಚಾಳರಾಜನೀನೆರೆದರಸುಮಕ್ಕಳೊಳಾರುವಿಾಬಿಲ್ಲನೇಱಿಸಲಾರ್ತ್ತರಿಲ್ಲವಿಾಜನವ
ಡೆಯೊಳಾರಾನುವಿಾಬಿಲ್ಲನೇಱಿಸಲಾಪ್ಪೊಡೆಬನ್ನಿವೆಂದುಸಾಱುವುದುಂ ॥

ಚಂ ॥ ಮುಸುಕಿದನೀರದಾವಳಿಗಳಂಕಿರಣಂಗಳೊಳೊತ್ತಿತೇಜಮು ।
ಲ್ಲಿಸೆವಿನವೂಗಳೊಮ್ರ್ಕೊಬಲೆವೂಡುವಬಾಳದಿನೇಶಬಿಂಬದೊಂ ॥
ದೆಸಕದಿನಾದ್ವಿಜನ್ಮಸಭೆಯಿಂಪೊಱವಟ್ಟೊಡೆವೂಸಿದಂದವುಂ ।
ಪಸದನದಂತೆಕರ್ಣ್ಣನೆದುತೋಱಿದುದಾಕದನತ್ರಿನೇತ್ರನಾ ॥ 60

ವ ॥ ಅಂತುಪೊಱಮಡುವ್ಮಾತಿಕಾಲನಂಕಣ್ಡು ಕಣ್ಡು ವಂದದೊದ್ದರೆಲ್ಲಂವಮುಸುಱಿ ॥

ಕಂ ।। ಸಂಗತಿಸತ್ವಂಕುರುರಾ ।
ಜಂಗಂಕರ್ಣ್ಣಂಗಮೇಱುಸಲ್ಕರಿದನಿದಂ ।।
ತಾಂಗಡಮೇಱುಪನೀಯಾ ।
ವ್ಯಂಗಕ್ಕಟವೆಯ್ಯೋಳೊಂದುಮರುಳುಂಟಕ್ಕುಂ ।। 61

ವ ।। ಎಂದು ಬಾಯ್ಗಿವಂದುದನೆ ನುಡಿಯಿರಂಗೆಭೂಮಿಯು ನಡುವೆನಿಂದುದಿವ್ಯೆ ಚಾಪಕ್ಕೆ ಪೊಡವಟ್ಟುದನವಯವದಿನೆಡಗೆಯ್ಯೋಳೆತ್ತಿ ಕೊಣ್ಡು ತನ್ನಬಗೆದಕಜ್ಜ ಮುಂ ಗೊಲಿಗೊಳಿಸುವಂತಾಬಿಲ್ಲ ಗೊಲೆಯನೇಱಿನೊಂಕೆ ।।

ಮ ।। ದೆಸೆಕಂಪಂಗೊಳಿಕೊಣ್ಡುದಿವ್ಯಕರಮುಂಕರ್ಣ್ಣಾದಿಗಳ್ಕಣ್ಡುಪ ।
ಕ್ಕಸಮಾಗಿರ್ಪ್ಪನವೊಂದೆಸೂಱಿತೆಗೆದಾಕರ್ಣ್ಣಾಂತಮಂತಾಗೆನಿ ।।
ಟ್ಟಸಲಾರ್ಗ್ಗಿಸಲಕ್ಕು ಮೆಂಬೆಸಕದಾಮಿನಾನಂಸಮಂತೆಂಕ್ಕು ಮೆ ।
ಚ್ಚಿಸಿದಂದೇವರುಮೆಂಧನುರ್ದ್ಧರರುಮಂವಿದ್ವಿಷ್ಟವಿದ್ರಾವಣಂ ।। 62

ವ ।। ಆಗಳಾ ಪಿಡಿದಬಿಲ್ಲಿಕ್ಕರ್ಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲಾಗೆಯುಮಂಬುಗಳೆ ಪೂವಿನಂಬುಗಳಾಗೆಯುಮೆಱ್ಕನಿಮಾನೆಕೇತನವಾಗೆಯುಂಸಹಜ ಮನೋಜನಂ ಮನೋಜನೆಂದೆಬಗೆದು ।।

ಚಂ ।। ನಡೆಕಡೆಗಣ್ಕ್ರಾನಂಬಯಸೆತಳ್ತ ಮರ್ದಪ್ಪಲೆತೋಳ್ಗಳಾಸೆಯೊ ।
ಳ್ತೊಡರ್ದಿರೆಸೋರೆಳೆವ್ಮರ್ಕ್ಕಜಲಮುಣ್ಮೆಭಯಂಕಿಡೆನಾಣ್ವೆಸಾರದೊ ।।
ಳ್ತೊಡರ್ದಿರೆಕೆಯ್ತವುವ್ಮಳಿಪಕಂನೆಗೆಸುಂದರವೂಲೆವೂಲೆಯುಂ ।
ತಡೆಯದೆನೀಡಿವೂಣದೆಗುಣ್ಣಾರ್ನ್ನವನಂಸತಿವೂಲೆಸೂಡಿದಳ್ ।। 63

ವ ।। ಆಗಳ್ದ್ರುಪದಂಬದ್ದವಣದಪಜೆಗಳಂಬಾಜಿಸಲ್ವೀಱ್ದುಸುರತಮಕರಧ್ವಜನಂ ದ್ರೌಪದಿಯೊಡನೆಸಿವಿಗೆಯನೇಱಿಸಿಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ, ಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮೌಜಶ್ಶಿಖಂಡಿ ಚೇಕಿತಾನರೆಂಬತನ್ನ ಮಗಂದಿರುಂತಂವಂದಿರುಂಬರಸುನೆಲಂವೂರಿಯಿಟ್ಟಂತೆಬರೆವುಂ ದಿಟ್ಟಪೋಱಿಲ್ಲೊಡಗೊಣ್ಡು ವಪ್ಪರ್ದುವಿತ್ತ ದುರ್ಯ್ಯೋಧನಂಕರ್ಣ್ಣಶಲ್ಯಕೃಪನಿದುಶ್ಶಾಸನಾದಿಗಳೊಳಾಳೋಚಿಸಿಪೇೞಮೆಂಗೆಯ್ವವೆಂನೆಕರ್ಣ್ಣನಿಂತೆಂದಂ ।।

ಮ ।। ಜನಮೆಲ್ಲಂನೆರೆದಕ್ಕಟಣ್ಣರಿವರಿಂದೇವಂದರೇವೋದರೆಂ ।
ಬನಮೇಂಪೋಪವೆನಾಡಕೂಟಕುಳಿಗಳ್ಗೀದೋಸವೆಂಬನ್ನ ವೊಂ ।।
ದನೆಕೇಳಾಂತರನಿಕ್ಕಿ ಮಿಕ್ಕ ವಿಜಯಶ್ರೀಕಾಂತೆಗಂಕಾಂತೆಗಂ ।
ನಿನಗಂದೋರ್ವ್ವಲದಿಂದವೊಂದೆಪಸೆಯೊಳ್ಪಾಣಿಗ್ರಹಂಗೆಯ್ಯೆನೇ ।। 64

ವ ।। ಎನೆಶಲ್ಯನಿಂತೆಂದಂ ।।

ಚಂ ॥ ಕಾಡುವೊಡೆನಿಕ್ಕ್ರಿವಂಕಾಡುವುದೇಱಿಸಿದಂಬಿಸೆಕೋಲನೆಂದುಪೇ ।
ಱ್ತು ಡುವುದೆಕನ್ನೆಯಂದ್ವಿಜಕುಲಂಗಿದುವಿಶ್ವನರೇಂದ್ರವೃಂದದೊ ॥
ಳ್ಕೊಡರ್ದಪರಾಭವಂದ್ರುಪದನಂತಱಿದೊಟ್ಟದೆಕೆವ್ಮನಾನಿದಂ ।
ಕಡೆಗಣಿಸಿದ್ದೊಡೆನ್ನಕಡುಗೊವ್ವಿದತೋಳ್ಗಳಕೊವ್ವದೇವುದೋ ॥ 65

ವ ॥ ಎಂದುಕೆಳದ್ದನುಡಿದುಸ್ಯಯಂಬರಕೆನೆರೆದರಸುಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲಮುತ್ಸಾಹಿಸಿನೋಡೆ ನೋಡೆ ॥

ಉ ॥ ಪಕ್ಕರೆಯಿಕ್ಕಿಬಂದುವುದಳಂಘಟೆಪಣ್ಣಿದುವಾಯುಧಂಗಳಿಂ ।
ತೆಕ್ಕನೆತೀವಿಏಂದುವುರಥಂಪುಲಿವಿಣ್ಡುವೊಲಾದಳುಕ್ಕೆಕೆ ॥
ಯ್ಮಿಕ್ಕಿರೆಬಂದುದೊಂದಣಿರಣಾನಕರಾವವಮಳುಂಬನಾದುದಾ ।
ಮ್ಮಿರ್ಕಕ್ಕುಬರ್ದುಂಕುವಂನರಿವರ್ಗೆಬಿನೆಗಂಮನಗಿತ್ತುರಾಜಕಂ ॥ 66

ವ ॥ ಅಂತುನೆಲಂಮೂರಿಯಿಟ್ಟಂತೆತಳರ್ದು ॥

ಚಂ ॥ ತೆರೆಗಳಬಂಬಲಂಮಿಳಿರ್ವಕೇತನವಾಜಿಗಳೋಲಿವಟ್ಟಜೆ ।
ಳ್ಕೊರೆಗಳಬಂಡನೆತ್ತಿಸಿದಬೆಳ್ಕೊಡೆಗಳ್ಕರಂಗೆಳಂಭಯಂ ॥
ಕರಕರಿಗಳ್ತ್ತಿಂಬೊಳಿವಮಿಂಗಳನುಳ್ಕವಕಯ್ದುಗೆನ್ನಿರಾ ।
ಕರಿಸಿರೆವೇರೆದಪ್ಪಿಕವಿದತ್ತುನರಾಧಿಪಸೈನ್ಯಸಾಗರಂ ॥ 67

ವ ॥ ಅಂತುಕವಿದರಿಪು[ಬಳ]ಜಳನಿಧಿಯಕಳಕಳರವಮಂಕೇಳ್ದು ಪೋಲಲಂಪುಗಲೊಲ್ಲದನಿಂದಮನುಜವಾಂಧಾತನಂಪಾಂಬಾಳರಾಯನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಧನುವಂನೀಂತೆಗೆದೆಚ್ಚುವಿನನಳವಂಕೆಯೊಕ್ಕಣ್ಡುದಕ್ಕರ್ಣಕರಂ ।
ನಿನಗೀಕನ್ನಿಕೆನೋಲ್ತುದಕ್ಕರ್ಣವೆರ್ದೆಯೊಳ್ಕೊಪ್ಪಾಗ್ನಿಕೆಪ್ಪುಣ್ಮೆಬಂ ॥
ದಿನಿತುಂರಾಜಕುಲಂಸವಸ್ತ ಭರದಿಂವೇಲೆಟ್ಟಿದಿಂಕಾವನಾ ।
ವನೊನೀನಲ್ಲದೆಕಾವುದೆನ್ನ ತಲೆಯಂವಿದ್ವಿಷ್ಟವಿದ್ರಾವಣಾ ॥ 68

ವ ॥ ಎಂಬುಮವರಾತಿಕಾಳಾನಳನಿದಕ್ಕರ್ಣನುಂಚಿಂತಿಸಲ್ವೇಡನೀವೆನ್ನ ಕಾಳಗವುಂಪೆಱಗಿದ್ದುನೋಡಿಮೆಂದುತಾನುಂಳ್ಳಿವುಸೇನನುಂದಿಬ್ಯಕರಾನನಂಗಳಂಕೊಣ್ಡುಮಗುಳ್ದಪೆ ಪುಗುವರಾತಿಬಲವುಂವಾಕ್ಕೊರ್ಣಣ್ಡುಗೊನೆಗೇಱಿಸೆ ॥

ಚಂ ॥ ಸರಳಪೊದಳ್ದಬಲ್ಸರಿಯಕೋಳ್ಗರಲಾಜಿದೆಬಿಲ್ತೆರಳ್ದುದು ।
ರ್ದ್ಧರರಥವುಳ್ಗಿಸಂದಣಿಸಿಸಂದಣಿಕೊಳ್ಗುದಿಗೊಣ್ಡುದಗ್ರಕೀ ॥
ಕರರಥವುಳ್ದೆದಂತಿಘಟೆಗಳ್ಪೆಱಗಿಟ್ಟಡೆಗಟ್ಟೆಗಟ್ಟದಂ ।
ತಿರೆತಳರ್ದತ್ತರಾತಿಬಲವುಂಪವರಾಕ್ಕರ್ದನತ್ರಿಕೇತ್ರನಾ ॥ 69

ವ ॥ ಆಗಳ್ಕರ್ಣನರ್ಜುನನಿಂದಾದಿಂದಾದ್ದುರ್ಗುಣಾರ್ಣವನೊಳ್ಬಂದುತಾಗಿಶಲ್ಯಂ ಭೀಮಸೇನನೊಳ್ತಾಗಿಪಿದುಪೋಲ್ತು ಕಾದಿ ॥

ಚಂ ॥ ಅರಿದುಗೆಲಲ್ತೆಪೂರ್ವ್ವಸಕಲಾಸನವಿದ್ಯೆಯನೆಂದುನೊಂದುನಿ ।
ತ್ತರಿಸದೆಪೂರ್ವ್ವನೊಳ್ತಲಹವಾಗದಜಿಃಬೊರೆಯಲ್ತಿದೆಂದುಭಾ ॥
ಸ್ತರಸುತನೊಯ್ಯನೋಸರಿಸಮುದ್ರಮಹೀಕನುಮಂಮರುತ್ಸುತಂ ।
ವಿರಥನೆಮಾಡಿತಳ್ತನೆಲಕ್ಕಿದನೊರ್ಮ್ಮೆಯಿಮಲ್ಲಯುದ್ಧದೊಳ್ ॥ 70

ವ ॥ ಆಗಳಾಬಲದನಡುವಿರ್ದ್ದನಾರಾಯಣಂ ಬಲದೇವಂಗೆಸುಟ್ಟುತೋಱುತಿ ಭೀಮಾರ್ಜ್ಜುನಕರ್ಣರೆವರಮೋಘಮಪ್ಪರೆಂದವರನಾಹಸಕ್ಕೆವೆಚ್ಚಿಸಂತಸಂಬಟ್ಟರ್ದ್ದಾಗಳುಱಿದರಸುಮುಕ್ಕಳಿಲ್ಲಂಕರ್ಣನಕಲ್ಯಾರ್ಕ್ಕಗಂದಿರಿದುದಂಕಣ್ಣುಮನಂಗೆಟ್ಟು ॥

ಕಂ ॥ ಕರವೊಸೆದಾದ್ಯಪದಜೆಯೊ ।
ಳ್ನೆರೆವೊಸಗೆಗೆ[ಬಯಿಸಿ]ಬೀರಮಂಬಿಂಕಮುಮಂ ॥
ತೆರವುಂತೆಲ್ಲಂಟಿಯುಮೆಂ ।
ದರಿಕೇಸರಿಗಾಗಳೇವಪೋಲ್ಬೆನ್ನಿತ್ತರ್ ॥ 71

ವ ॥ ಆಗಳ್ವಿಕ್ರಾಂತತುಂಗಂ ಬಿಲ್ಲಕೊಪ್ಪಿನವೇಲೆಕೆಯ್ಯನೂಱಿಮುಳ್ನೆಗನಗಿತ್ತುಂ ಪಾಂಚಾಳರಾಜತನೂಜೆಗಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ನಿನ್ನನುಬುಗಿಸಲುಘಜೆಯೊ ।
ಳೆನ್ನಂಬೆಂಕೊಣ್ಡುಕಾದೆಬಂದಿರ್ದ್ದಗ ॥
ಳಿನ್ನವೆವೊಗದಿಂಬೀರ ।
ರ್ಬ್ಬನ್ನಿತ್ತುದಸಿನಿಸುನೋಡನರಸಿರುಹಮುಖೀ ॥ 72

ವ ॥ ಎಂಬನ್ನೆಗಂದ್ರುಪದಂಬಂದವಪ್ಪರ್ಣ್ಣವರಪ್ಪುದುಮಂತನ್ನಿಯಂವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನಪ್ಪುದುಮಂತಪ್ಪಿಲ್ಲದಱಿದುವುಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂಪೂಱಿಲಂಪುಗಿಸಿ ॥

ಚಂ ॥ ಪೊಱಲೊಳಗೊಪ್ಪೆಕನ್ನಡಿಯಕಂಚಿನತೋರಣದೋಳ್ಗಳಱ ।
ತ್ತಱಿಸೆವಿಚಿತ್ರಕೇತುತತಿಗಳ್ಕಿಳಿದುಡಿಪ್ರರಾಂಗನಾಜನಂ ॥
ಗಳಜಯಜೇಯಮಾನರವಮಿಕ್ಕುವಸೇಸಮನೋನುರಾಗಮಂ ।
ಬಳೆಯಿಸೆಪೊಕ್ಕನಾದ್ರುಪದಮಂದಿರವಂಪರಸೈನ್ಯಭೈರವಂ ॥ 73

ವ ॥ ಆಗಳ್ದ್ರುಪದಂಪಡ್ಕೆಯನೆಲಗಟ್ಟಿನೊಳಂ ರಾಜಾವರ್ತ್ತಕಂಬದೊಳಂ ಪವಳದ ಜಂತೆಯೊಳಂದದ್ಭರಾಗದಪೋದಿಗೆಯೊಳಮಿಂದ್ರನೀಲದಳದ್ರದೊಳಂಕಕ್ಕೆರ್ಕ್ತನದಜಾಳ

ರಗೆಯೊಳಂಪಳುಕಿನಚಿತ್ರಭಿತ್ತಿಯೊಳಂಚಕಂದ್ರಕಾಂತದಚಕಂದ್ರಶಾಲೆಯೊಳಮೊಪ್ಪುವವಿವಾ
ಹಗೇಹಮುಂಸವೆಯಿಸಿಯುದಜಿನಡುವಣಾರ್ದ್ರಮೃತ್ತಿಕಾವಿರಚಿತಮಪ್ಪಚತುರಾಂತರದೊ
ಳ್ಮತ್ತಿನಚಂಕದನಡುವಣಚಕೆಂಬೊನ್ನಪಟ್ಟವಣೆಯಮೇಗಣದುಗುಲದಪಸೆಯೊಳ್ಗಣಾ
ರ್ಣ್ಣವನನಾಧ್ರುಪದಜೆಯನೊಡನೆಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಹಿತಪುರೋಹಿತಪ್ರಜ್ಞಾಜ್ಯಾಹುತಿಹುತಹುತ
ವಹಸವಮಕ್ಷದೊಳ್ಕೆಯ್ಮಾರೆಜಿದುಪಾಣಿಗ್ರಹಣಂಗೆಯ್ದಿ ॥

ಚಂ ॥ ಇಡಿದಿರೆವುಂಜಿನೊಳ್ತುಱುಗಿತೆಂಕಣಗಾಳಿಯೊಳಾದಸೋಂಕಿನೊ ।
ಳ್ನಡುಗುವಶೋಕವಲ್ಲರಿಯಪಲ್ಲವದೊಳ್ನವಚೂತಪಲ್ಲವಂ ॥
ತೊಡರ್ದವೊಲಾಗೆಳೆವ್ಯರ್ಕಜಲದಿಂನಡುಪಾಕೆಯಪಾಣಿಪಲ್ಲವಂ ।
ಬಿಡಿದುಪಡಂಗನಾಳ್ದುಗುಣಾರ್ಣ್ಣವನೊಪ್ಪುವಪಾಣಿಪಲ್ಲವಂ ॥ 74

ವ ॥ ಆಂತೊರ್ವ್ವರೊರ್ವ್ವರಕಿಱುಕುಣಿಕೆಗಳಂ ಪಿಡಿದುಂರತಿಯುಂ ಕಾಮದೇವನುಂ
ಬಪ್ಪಂತಪೇಳ್ವಿಯಕೊಂಡ್ಡದೊಪಲ್ಗಿವಂದುಕನಕಗಿರಿಯಂ ಬಲಗೊಳ್ವಪದಂಬರೆಯುಂ
ತಾದಂಪತಿಗಳ್ಸಪ್ತಾರ್ಚ್ಚಿರ್ಯಯಂಮೂಱುಸೂತ್ಕಲವಂದುನಿಂದಿಂಬಱಿಯಮಾಕೆಪುರೋಹಿತ
ನಪೇಱಿಪ್ಪೋಜೆಯೊಳ್ಲಾಜೆಯನ್ಗ್ನಿಕುಂಡದೊಳ್ಸುರಿದು ॥

ಚಂ ॥ ಅಧಱಿಪೊದಱ್ದುನೀಳ್ದಪೊಗೆಯಂಲುಳಿತಾಳಕಿತನ್ನವಕ್ತ್ರಪ ।
ದ್ಮದಿನೊಸೆದಾಂತೊಡಾಕೆಯಕಪೋಲದೊಳಾಭವಧೂಮಲೇಖೆಜೆ ॥
ಪ್ಪಿದಿರ್ಗೊಳಿಗಾಡಿನೆತ್ತಡರ್ದಕತ್ತುರಿಯೊಳ್ಮದವಟ್ಟೆಯಂವಿಳಾ ।
ಸದತೆಗೆದಂತೆಕಣ್ಗೆಸೆದುತೋಱಿದುದಾಕದನತ್ರಿಣೇತ್ರನಾ ॥ 75

ವ ॥ ಅಂತುಸೊಗಯಿಸೆಪಾಡುವವುಂಗಳರವಂಗಳುವೋದುವಱುಜೆಗಳುಂ ಪರಸುವ
ಪರಕೆಗಳುಮೆಸೆಯೆಪಸೆಯೊಳಿರ್ದ್ದ ॥

ಚಂ ॥ ಪರಜೆಯನಂಟುಕೆನ್ಮೆಗಳನೊಯ್ಯನೆನೀವುವಚಿನ್ನಪೂವನೋ ।
ಸರಿಸುವಹಾರವುಂಪಿಡಿದುನೋಡುವಕಟ್ಟದನೂಲತೊಂಗಲಂ ॥
ತಿರಿಪುವಕೆಯ್ತುದೊಂದುನೆವದಿಂಲಲಿತಾಂಗಿಯಶಂಕೆಯುಂಭಯಂ ।
ಬೆರಸಿದನಾಣುಮುಂಕ್ರಮದಿಪಿಂಗಿಸುಪೇಸಱಿದಿಗ್ಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಾ ॥ 76

ವ ॥ ಎಂದುಕೆಲದೊಳಿರ್ದ್ದದಂಡುರುಂಬೆಗಳ್ಬುದ್ಧಿವೇಱೆ ॥

ಉ ॥ ಕಾಂತೆಯೊದಱ್ದನಾಣಭರದಿಂದಧರೀಕೃತಚಂದ್ರಬಿಂಬನ ।
ತ್ಯಂತಿಯನಾನನಾಂಬುಜವನೊಯ್ಯನೆಬಾಗಿರೆಕಾದಲಂಗೆಸ ॥
ಯ್ತಂತಿರುನಾಣ್ಟಿದೆಂದಣುಗೆಯಪ್ಪಿರಿದಱ್ಕಜೊಳಿಂತ್ತಿಬುದ್ಧಿವೇ ।
ಱ್ಪಂತೆಕದಂಪಿನೊಳ್ಪೊಳೆದುದಾಕೆಯಹಾರವುರೀಚಿವಾಲಿಗಳ್ ॥ 77

ವ ॥ ಅಂತೊಪ್ಪುವವಿವಾಹಮಂಗಳದೊಸಗೆಯೊಳ್ಕಂಗಳಪಾತಕರೆಱ್ದು ನಿಂದಿದ್ದರ್ ॥

ಶಾ ॥ ಇಂದ್ರಾನೋಕಹವೊಪ್ಪುವಿಂದ್ರ[ತುರಗಂನ]ಂದಿಂದ್ರಗೇಹಂಪೊದ ।
ಱ್ಬಿಂದ್ರಾನೇಕಪವೊಪ್ಪುವಿಂದ್ರನಖಿಳೇಂದ್ರೈಶ್ವರ್ಯ್ಯವಿಂದ್ರಾಣಿಸಂ ॥
ದಿಂದ್ರಾನರ್ಘ್ಯವಿಭೂಷಣಂಗಳರಿಭೂಪಾಳುವರ್ಗೀದುಸ್ತಮು ।
ಶ್ಚಂದ್ರಂಗೀಗರಿಗಂಗೆವುಂಗಳವುಹಾಶ್ರೀಯಂಜಯಶ್ರೀಯುಮಂ ॥ 78

ವ ॥ ಎಂದುವುಂಗಳವೃತ್ತಂಗಳನೋದಿಕಿಱಿದುಂಬೇಗಮಿದ್ದರ್ತ್ತಿದಪೋನದೊಳ್ಕಲ್ಯಾ
ಣಾಮೃತಾಹಾರಮನಾರೋಗಿಸಿಬಱಿಯಂ ದುಷ್ಕಕರ್ದ್ದವದಕೆಯ್ಗಟ್ಟಿಯೊಳ್ಕಿಯ್ಯಂತಿ
ಮಿದ್ದರ್ತಂಱುಲವುಂಕೊಣ್ಡು ॥

ಕಂ ॥ ಕವಿಗಮಕಿವಾದಿವಾಗ್ಮಿ ।
ಪ್ರವರರಪಂಡಿತರನೆಗಱ್ದ ಮಾತಱಿವರಸ ॥
ಬ್ಬವದವರೊಡನಂತೊಸೆದ ।
ನ್ನವಾಸದೋಲಗದೊಳಿರ್ದ್ದನಾಗಳ್ಕರಿಗಂ ॥ 79

ವ ॥ ಅಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ॥

ಉ ॥ ಬೇಗಱಿಲೋಕವುಂತಗುಳ್ದ ಸುಟ್ಟಱಲಿಂದೆಱಿರಾಂಕುನಾರಕಾ ।
ವಾಸದೊಳಾಱ್ವೀಲಪರವಾರ್ದ್ಧಿಯೊಳಾಱ್ವುದುಮಿತ್ತ ವಂದಸಂ ॥
ಧ್ಯಾಸವುಯಾತ್ತರಕ್ತರುಚಿಪಿಂಗೆಬಱಿಕ್ಕುದಯಾದ್ರಿಯೊಳ್ಪದಂ ।
ಗಾಸಿದಪೊನ್ನ ಪುಂಜೆಯವೊಲಿದ್ದರ್ದುಕಣ್ಗೆ ಹಿಮಾಂಕುಮಂಡ್ಡಲಂ ॥ 80

ವ ॥ ಆಗಳ್ಬ್ರಪದಂ ನಿಜಾಂತಃಪುರಪರಿವಾರಂ ಬೆರಸುದಾರವುಹೇಶ್ವರನಲ್ಲಿಗೋಲಗಕ್ಕೆ
ವಂದುನೃತ್ಯವಾದ್ಯಗೀತಾತೋದ್ಯಂಗಳೊಳ್ಕಿಱಿದುಂ ಬೇಗಮಿದ್ದೋಲಗವುವುಂಪರಿಯ
ಲ್ವೇಱ್ದುಮತ್ತಿನನಾಲ್ವಗ್ಗಂಕೊಂತಿಗಂಬೇಱಿವೇಱಿವೊಡಂಗಳಂಬೀಡುವೇಱ್ದುಗುಣಾ
ರ್ಣ್ಣವನಂ ಸೆಜ್ಜೆಗೆಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯಿಮೆನೆಕಾವುಂಕಳನೇಱುವಂತೆ ಸೆಜ್ಜೆಯನೇಱಿಸೆಡಿ
ದ್ದರ್ನಲ್ಲಳಂನೋಡಿ ॥

ಉ ॥ ನೋಟದೊಳಿಕ್ಕ ಱಂಬಡೆದುಮೆಲ್ನುಡಿಯೊಳ್ಬಗೆವೊಕ್ಕು ಜಾಣೊಳ ।
ಲ್ಲಾಟಮದೆಲ್ಲವುಂಕಿಡಿಸಿಸೋಂಕಿನೊಳೊಯ್ಯನೆಮೆಯ್ವೊಣಚ್ಚಿಬಾ ॥
ಯ್ಗೂಟದೊಳಿಕ್ಕ ಱಂಪಡೆದುಕೂಟದೊಳುಣ್ಮಿದಬೆಚ್ಚ ತಱಿಕ್ಕೆಯೊ ।
ಳ್ಕೂಟಸುಖಂಗಳಂಪಡೆದನೇಂಕದುರಂಗಳಬದ್ದೆದಲ್ಲಳಂ ॥ 81

ಬೇಡಿಸುವಪ್ಪುಗಳ್ದೊರೆಯಲಲ್ಲೆಯಮೆಲ್ನುಡಿಗಳ್ಗೆ ಕೂಡೆನಾ ।
ಣೂಡಿದಕೆಂದುಗಳ್ಗೆ ಬಗೆಗೊಣ್ಡಿ ನಿಸಂತಲೆದೂಗುವಂತೆವೋ ॥

ಲ್ಲಾಡೆಪೊದಟ್ಟುನೀಳ್ದವರಸುಯ್ಗಳಗಾಳಿಯೊಳೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ ।
ಲ್ಲಾಡುವುದಾಯ್ತುತತ್ಸುರತಮಂದಿರದುಜ್ವಳದೀಪಿಕಾಂಕುರಂ ॥ 82

ವ ॥ ಅಂತಾಯಿರುಳನಾಲ್ಕುಜಾವಮುಂಕಾವುನಜಾಗರದಂತವಗ್ಗೆ ಕೆಂದಿನೊಳೆಬೆಳಗಾಗೆ ॥

ಚಂ ॥ ನಿನಗಿನಿಸಪ್ಪೊಡಂಮನದೊಳೀವದಕಟ್ಟಲೆಯೆಂಬುಪಾಪಕ ।
ರ್ಮ್ಮನಮಱಿಗಳ್ಕರಂಪಲವುಮಂಪೆಱಗೆಯ್ದೆನಿವೆಂದುತಮ್ಮನ ॥
ಣ್ಪಿನೊಳವನೊಪ್ಪಿಪಂತೆಮುಗುಳೊಳ್ಕಱಸುಂದಿದತುಂಬಿಪಾಜಿಕೋ ।
ಕನದಕುಲಂಗಳುಳ್ಳಲರ್ದುವೆಂಬಿನಮಂದೊಗೆದಂದಿವಾಕರಂ ॥ 83

ವ ॥ ಅಂತುಮಾತ್ತಾರ್ಣ್ಣನುಂ ಪ್ರಚಣ್ಡಮಾತ್ತಾರ್ಣ್ಣನುಮುದಿತೋದಿತರಾಗೆ ॥

ಮ ॥ ಕುಚಕುಭರಾಳಸಗಾಮಿನೀಪರಿವೃತಂಗಂಗಾತರಂಗೋಪಮಾ ।
ನಚಕಳಚ್ಚಾಮರವಾತಪೀತನಿಜಘರ್ಮ್ಮಾಂಭಃಕಣಂದ್ರೌಪದೀ ॥
ಕುಚಕುಂಭಾರ್ಪ್ಪಿತಕುಂಕುಮದ್ರವವಿಲಿಪ್ತೋರಸ್ಥಳಂದಾಂಟಿಕೀ ।
ರ್ತ್ತಿಚತುರ್ವ್ಯಾರ್ದ್ಧಿಯನಿರ್ದ್ದನಂದುಸುಖದಿಂವಿರ್ವ್ವಿಷ್ಟವಿದ್ರಾವಣಂ ॥ 84

ಗದ್ಯ ॥ ಇದುವಿವಿಧವಿಬುಧಜನವಿನುತ ಜೈನಪದಾಂಭೋಜವರಪ್ರಸಾ
ದೋತ್ಪನ್ನಪ್ರಸನ್ನಗಂಭೀರವಚನರಚನಚತುರಕವಿತಾಗುಣಾ
ರ್ಣ್ಣವ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನ ವಿಜಯ
ದೊಳ್ದ್ರೌಪದೀ ಕಲ್ಯಾಣ ವರ್ಣ್ಣನಂ
ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ ಸಮಾಪ್ತಂ ॥

ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸ.

ಕಂ ॥ ಕ್ಷೀರಮಣಿಯಂವ್ವಿಷದ್ಬಳ ।
ಪಾರಾವಾರದೊಳಃದಗ್ಭುಜವಿಜಯವುಹಾ ॥
ಮೇರುವನೆಕಡೆದುಪಡೆದಳ ।
ವಾರುವುನೀಱಿಸಿದುದುತ್ತ ನಾರಾಯಣನಾ ॥ 1

ವ ॥ ಅಂತುದ್ಯುಪದನಪೋಱಲೊಳ್ಪಾಣ್ಡವಬ್ಬಾಗಕ್ಕೆ ಬೂತುಂಭೋಗಕ್ಕೆ ಪೋಱ್ತುಂನೆ ಜಿಯದೆನಿಸಿಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂ ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗವಿತ್ತಲ್ ॥

ಮ ॥ ಚರರಾಗೆಯಿದರೆಯ್ದಿಹಸ್ತಿನಪುರಕ್ಕಾ ಪಾಣ್ಡವತ್ತಂಮುತ ।
ಯ್ವರುಮಿದ್ದರ್ದ್ಯುಪದಾಧಿರಾಜಪುರದೊಳ್ಕಯ್ಕೊಣ್ಡುಪಾಂಚಾಳಿಯಂ ॥
ಧುರದೊಳ್ಕಣ್ಣನನಾಂತುಗೆಲ್ದ ವನವಂಸಂವಜ್ರ್ಜನಂತಳ್ತುಸಂ ।
ಗರದೊಳ್ಬ್ಬನನಿಕ್ಕಿದೊಂದಪಟವಂಭೀಮಂಗಡಂಕಾಣರೇ ॥ 2

ವ ॥ ಎಂಬಮಾತಂಧೃತರಾಷ್ಟ್ರದುರ್ಯ್ಯೋಧನಾದಿಗಳ್ಕೇಳ್ದು ಬಿಲ್ಲುಂಬೆಬಿಗುವಮಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಕಾಯ್ವಲಿಜಿಪೆಜತುಗೃಹದೊಳ ।
ಗಯ್ವರುಮುಂಮಂತ್ರಬಲದೆಸುಟ್ಪೊಡಮವರಂ ॥
ದೆಯ್ವಬಲವೊಂದೆಕಾದುದು ।
ದೆಯ್ವವುನಾರಯ್ಯಮಿಜಿಬಾಱಲ್ಕೆ ಜಿವರ್ ॥ 3

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಾದಿಗಳ್ಕೈಶ್ಚಿತಮಂತ್ರರಾಗಿ ವಿದುರನಂ ಕರೆದಾಳೋಚಿಸಿ ಪೃಥಾತನೂಜರಂ ನಿನ್ನ ಬಲ್ಲವಾಟ್ಕೆಯಿಂನುಡಿದೊಡಂಗೊಣ್ಮು ಬಪ್ಪುದೆಂದುಪೇಟ್ಟಿಟ್ಟುವೆದುವಮಾತನಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದು ರಥಾಧಿರೂಢನಾಗಿಪಾಂಚಾಳರಾಜಪುರಕ್ಕೆವಂದು ಪಾಣ್ಡುಪುತ್ರರಂಕಣ್ಡು ॥

ಚಂ ॥ ಅದುಪಿರಿದುಂಪ್ರಮಾದವದುವುಂಕುರುರಾಜನಿನಾಯ್ತುಪೋಯ್ತುಸಂ ।
ದುದುಮಜಿಯಲ್ಕೆ [ತಪ್ಪು]ರಮನಾಳ್ವುದುತಪ್ಪದೆಪಾಣ್ಡುರಾಜನಾ ॥
ವುದನೆಳೆಯಂಮನಂಬಸದೆಬಪ್ಪೆದುನೀವೆನೆಪೋಪಕಜ್ಜವುಂ ।
ವಿದುರನೊಳಯ್ವರುಂಸವೆದುವೇಱ್ಪುದುಮಾದ್ಯುಪದಂಗೆರಾಗದಿಂ ॥ 4

ವ ॥ ಆತನಬಳಿವವಱಗೊಟ್ಟು ಮದಕರಿಕರೇಣುಜಾತ್ಯಶ್ವಕಿತಾರಹಾರ ವಸ್ತುಗಳಂಕೆ ಯ್ತಣ್ಡು ದ್ರುಪದಜೆಯನೊಡಗೊಣ್ಡು ದ್ರುಪದನನಿರವೇಱ್ದ ಕತಿಪಯಪ್ರಯಾಣಂಗಳಿಂ ಗಜಪುರಮನೆಯ್ದಿ ವಂದಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಘನಪಥಮಂಪಳಂಚಲೆವನಾಧಚಯಂಗಳಿನಾಡುತಿರ್ಪ್ಪ ಕೇ ।
ತನತತಿಯಿಂಕರೀಂದ್ರಗಳಗಜ್ಜ ನೆಯಿಂಪಟಹಪ್ರಣಾದಮಂ ॥
ಘನರುತಿ[ಗೆತ್ತು]ನತ್ತಿರ್ದಸುವರ್ಕೇಕಿಗಳಿಂಕಡುರಯ್ಯಮುಪ್ಪಹ ।
ಸ್ತಿನಪುರಮಂಬಿತೇಂದ್ರಪುರಮಂಪರವೇಶ್ವರರಾಗಳೆಯ್ದಿದರ್ ॥ 5

ವ ॥ ಆಗಳಾಪೌಱಲಬೀದಿಗಳೊಳೆಲ್ಲಂ ಗಂಧೋದಕಪಂಚಗವ್ಯಂಗಳಂ ತಳಿಯಿಸಿಗುಡಿ ಯಂತೋರಣಂಗಳುಮಂ ತುಱುಗಲುಂಬಂಬಲುಮಾಗೆಕಟ್ಟಿಸಿದೃತರಾಷ್ಟ್ರಂ ದುರ್ಯ್ಯೋ ಧನಕರ್ಣ್ಣಶಲ್ಯಶಕುನಿನದೀತನೂಜಭೂರಿದ್ರಾಜಕೃಪಾದಿಗಳ್ಕೆರಸಿದಿರ್ವ್ವಂದು ಯಥೋಚಿ ತಪ್ರತಿಪತ್ತಿಗಳಿಂದಯ್ತರುವಮಂನಿಬಿಡಾಲಿಂಗನಂಗೆಯಯ್ದು ಮುಂದಿಟ್ಟೊಡಗೊಣ್ಡುವಂದು ಪೌಱಲಂಪುಗಿಸಿಮುನ್ನ ಮೆಸಮೆದಬೀಡುಗಳೊಳ್ಪೊಡಂಬಿಡಿಸಿನೂಱ್ಸಾಱಿಮೊಳಿಬಿದ್ದನಿಕ್ಕಿ ವಿವಿಧವಿನೋದಂಗಳಂತೋಱುತಿಕೆಲವುದಿವಸಮಿರ್ದ್ದ ದ್ರೋಣಭೀಷ್ಮಕೃಪವಿದುರಕ್ಕರ್ಣ್ಣ ತ್ತಮ್ಮೊಳಾಳೋಚಿಸಿ ಯೆನ್ನನಡಪಿದುದಕ್ಕರ್ಣಂಕೂರ್ತುದಕ್ಕರ್ಣಂ ಪಾಣ್ಡುಪುತ್ರರ್ಗ್ಗೆನೆಲ ನಂಪಚ್ಚಕೊಟ್ಟುಪಟ್ಟವಂಕಟ್ಟುವೆನೆನೆದುಯ್ಯೋಧನನೇಗೆಯ್ದು ವೊಡಂಬಡದಿರೆಭೀ ಷ್ಮಮ್ಮರ್ಮ್ಮನಿದು ॥

ಚಂ ॥ ಬಡಿಯರೆದೇವರೆಂದುನಿನಗಿತ್ತೊಡೆಪಟ್ಟವನುಕ್ಕಿರ್ದಪ್ಪೆವೇ ।
ಱೊಪ್ಪಡವಿಗಧೀಶರಂತವರ್ಗಳಯ್ವರುವಮಂಕ್ರಮದಿಂದೆಪಟ್ಟಮಂ ॥
ತಡೆಯದೆಕಟ್ಟಿಭೂತಳವನಾಳಿಸದಿರ್ದ್ದೊಡದರ್ಕ್ಕೆಸೊಕ್ಕಿರ್ಕ್ಕನೀಂ ।
ನುಡಿಯದಿರಣ್ಣನಿನ್ನನುಡಿಗಾಂತಡೆದಿರ್ಪ್ಪನೆಪೇೞ್ಪುಯೋಧನಾ ॥ 6

ಕವಮಱಿದೆನ್ನ ಕೊಟ್ಟುದನೆಕೊಣ್ಮನೋಮುದದಿಂದೆಬಾೞ್ವುದಂ ।
ತವರಿವರೆಲ್ಲರುಂಸಮನದಲ್ಲದೆಮಾಮ್ಮರ್ಕಲೆದುರ್ಕ್ಕಸೊಕ್ಕಿರ್[ಪೂ ॥
ಣ್ದವರೊಳೆ*]ಗರ್ವ್ವದಿಂಪೊಣರಲಾಪ್ಪಿರೆಗಾವಿಲರಿಂತಿರಯ್ವರುಂ ।
[ಜವ†]ಸುತನುಂಸುರೇಂದ್ರಸುತನುಂಪೊಸದೀಗಲೆಮುಕ್ಕತೋೞರೇ ॥ 7

ವ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂಪಾಣ್ಡುಪುತ್ರರಪ್ಪೊಡೆಪಾಣ್ಡುರಾಜಂಗೆ ಬೆಸಕೆಯ್ದುದನೆನಗೆ ಬೆಸ ಕೆಯ್ವುರೆಂದೆದುವಿಷಯವರಲ್ಲರಾನವರ್ಗ್ಗೆಪಟ್ಟವಂ ಕಟ್ಟಿನೆಲನಂಪಚ್ಚಕೊಡುವಾಗ ಳಡ್ಡಂಬಪ್ಪರ್ಗಣ್ಡರಂನೋೞ್ಪೆನೆಂದುಭೀಷ್ಮಬ್ಬರ್ಗ್ಗಿಸಿದೊಡೆ ದುರ್ಯ್ಯೋಧನನತಿಸಂಭ್ರ ಮಾಕುಳತನಾಗಿ ನೀವೆಂದುದನೆಂದುಬಾೞ್ವೆನೆಂದೊಡಪ್ಪುದೆಂದು ॥

---

* ಪಳೆ । ಭೀಮನಳಿತಿ. † ಪಾ । ಜುಮ.

ಮ ॥ ಧರಣೀನಾರಿಗೆಪಾಣ್ಡುವಿಂಬಲಿಯಮಿಲ್ಲಾ ರುಂಪೆಱಗ್ಗರ್ಜ್ಜುರಂ ।
ತಿರಲೇವಂಬಡೆದಿರ್ದೊಡನ್ದು ಕಿಡುಗುಂಸಪ್ತಾಂಗಮಿರಾಜಕ ॥
ಕ್ಕರಸಂಧರ್ಮ್ಮಜನಕ್ಕು ವೆಂದುನಯದಿಂನಿರ್ಮ್ಮಿಸಿಕಲ್ಯಾಣಕಾ ।
ರ್ಯ್ಯರತಕ್ಕರ್ಕಟ್ಟದರಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪಂಗುತ್ಸಾಹದಿಂಪಟ್ಟಮಂ ॥ 8

ವ ॥ ಸೇತುಬಂಧಮಂತಾಗೆ ಗಂಗಾನದಿಯತೆಂಕಣ ಪಡುವಣನೆಲನಂನೀವಮಾಳ್ವುದು ಮೂಡಣಬಡಗಣನೆಲನಂದುರ್ಯ್ಯೋಧನನಾಳ್ವುದೆಂದುಭೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಪೂರ್ವ್ವಸ್ಥಿತಿಯೊ ಳ್ಪಚ್ಚುಕೊಟ್ಟುದುರ್ಯ್ಯೋಧನನಬ್ಬೊಡೆಬೊಲ್ಲಮಾನಸಂ ನೀವುಮಂತಾಮುಮೊಂದೆಡೆಯೊಳಿ ರೆಕಿಸುರುಂ ಕಲಹಮುಮೆಂದುಂ ಕುಂದದದುಕಾರಣದಿಂದಿಲ್ಲಿಗಱುವತ್ತು ಯೋಜನದೊಂ ದ್ರಪ್ರಸ್ಥಮೆಂಬುದುಪೋಱಲಲ್ಲಿಗೆಪೋಗಿ ಸುಖದಿಂರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರಿವೆಂಬುದು ಮಂತೆಗೆ ಯ್ವೆವೆಂದುನವಮಸ್ತ್ರಪರಿವಾರಪರಿವೃತರಾಗಿ ॥

ಮ ॥ ಬಡವಪ್ಪರ್ಗ್ಗಮದೇಭವಾಜಿಗಣಿಕಾನಶ್ಚರ್ಯ್ಯವಿರತ್ನಂಗಳೊ ।
ಳೊಡರ್ದೊಪ್ಪುತ್ತಿರೆಲಹ್ಲಿಕ್ರದಂತಿತುರಗಚಕ್ರೀದಿವ್ಯಕಾಂತಾಜನಂ ॥
ತೊಡವೆಂಬೊಂದುಪಮಾನರಾಸುರರಿನಾಗೋವಿಂದನಿಂಮುನ್ನೆಕೋ ।
ಳ್ಪಡದಂಭೋನಿಧಿಯಂತೆಬಂದುನೆಗಱಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥವಂಧರ್ಮ್ಮಜಂ ॥ 9

ಮಟ್ಟಿರಗಳಿ ॥ ಎಯ್ದುವ್ವುದುಂತತ್ಪುರದುಪವನಂಗಳನವಿರಳಮಳಯಾನಿಳಕಂಪಿತಂಗಳ ।
ನವಿರಳಕುಸುಮಾವಳಿಕಂಪುವೀಜೆಸೊಗಯಿಪಕಿಱುಮಿಡಿಗಳೊಳೊಪ್ಪತೋಱಿ ।
ಲವಣಾಬ್ಧಿಯೆಬಳಸಿದುದೆನಿಸುವಗಳಬಳಸನೆದಿರೆಕೋಂಟೆಯಜೆಲ್ವುಪೊಗಳ ।
ಲರಿದೆನಿಸಿರೆನೆಗೆದುದುನಭವನೆಯ್ದೆ ಮಿಳಿರ್ವಪತಾಕಾವಳಿದಿವವನೆಯ್ದೆ ।
ಬಳಸಿದಕೆಂಬೊನ್ನ ವುದಿಲ್ಗಳೊಳಗ್ಗಮಣಿಮಯಭವನಾವಳಿತೊಳಗಿಬೆಳಗೆ ।
ರಸರಸದಬೂವಿವುನೆವುನೆಗೆಜೆಜೆಕಿಸುಗಲ್ಗಳೆರಜದಕಣೆವೆರಸುತೋಱಿ ।
ಸುರಕುಟದನೆಱಲೊಳಂಗಣದೊಳೀನುಮಣ್ಪೆಲ್ಲದೆಕಟ್ಟುರೆಕಾವುದೇನು ।
ಪರದರಪಾರ್ವ್ವರಸೊಳೆಯರಮನೆಗಳವ್ರಧನದನಮನೆಯುಮನೇಱಿಪಮನೆಗಳವ್ರ।
ಪೊಱಲಬೆಡಂಗಂಮೆಚ್ಚಿಮೆಚ್ಚಿನೋಡಿದಿವಿಜೇಂದ್ರವಿಳಾಸದೊಳ್ಕಿಂತುಕೂಡಿ ।
ಪರಿತಂದಾಗೞ್ರಿದೊಸಗೆವೆರಸಪುರಕಾಂತೆಯರಾದರದಿಂದೆಪರಸಿ ।
ಸೂಸುವಕೇಷಾಕ್ಷತವುಂಸಮುಂತುಪಿರಿದುಂವುನಸಂತಸದಿಂದವಾಂತು ।
ಕರುವಾಡವುನಾದರದಿಂದವೆಱುಕೆಲದೊಳ್ಮಾಡಂಗಳನಱಿದುತೋಱಿ ।
ಮಣಿಕನಕರಜತವಸ್ತುಗಳನಿತ್ತು ಬೇಡಿದನಾಡುಗಳನವಯವದಿತ್ತು ।
ಕರಿತುರಗಬಲಂಗಳ್ಪರ್ಚುವಂತುಮೆಲೆಯುಂಮಂಡಲಮುಂಪರ್ಚುವಂತು ।
ಕೊಣ್ಡಾಡುವನಾಲ್ವರುಮನುಜರೊಳಗೆನೆಗಱಿದ್ರಿಗನತೇಜವೆತೊಳಗಿಬೆಳಗೆ ।
ನೆಲನಂಪ್ರತಿಪಾಲಿಸಿಧರ್ಮ್ಮಸೂನುಸುಖಮಿರ್ದ್ದಂರಿಳ್ದುಬಳತಿಮಿರಭಾನು ॥ 10

ವ ॥ ಆಂತಜಾತಶತ್ರು[ಶತ್ರು]ಪಕ್ಷಕ್ಷಯಕರಕರವಾಳದಂಪ್ಪ್ರಾಭೀಳಭುಜಂಗವಮೂರ್ತ್ತಿ
ವಿಶ್ವವಿಕ್ರಂಭರಾಧಾರಮಪ್ಪರಿಕೇಸರಿಯತೋಳ್ವಲದೊಳಾ ರಾಜ್ಯಂಗೆಯುತ್ತಿರ್ಪ್ಪನೆಗಂ
ವಿಕಾ ರಾಂತತುಂಗನೊಂದೆಡೆಯೊ ರ್ಪ್ಪರವಿಂಗುಂಪುಳಿಸಿದಿಗಂಗನಾಮುಖಾವಲೋಕನಂಗೆ
ಯ್ಯಲ್ಬಗೆದು ॥

ಮಾ|ಸ್ರ|| ಸೆಣಸುಳ್ಳುದ್ಯತ್ತರಂತಳ್ತಿ ಱಿಯದೆಚತುರಂಭೋಧಿಪರ್ಯ್ಯಂತಮಂಧಾ ।
ರಿಣಿಯಂತಾಂಪೋಗಿಬಾಯ್ಕೆಳ್ಗಿಸದೆಮುನಿಜನಕ್ಕಿಪ್ಪವಿಘ್ನಂಗಳಂದಾ ॥
ರುಣದೈತ್ಯವ್ರ್ಯಾಡೆನೀಡಿಲ್ಲದೆ[ಸಲೆ*]ಚಲದಾಟಂದುಕೊನ್ದಿಕ್ಕ ದೊರ್ವ್ವಂ ।
ಗುಣಮುಂಟೆಂದುಂಡುಪಟ್ಟಿರ್ಪ್ಪನನಣಮೆನಿರುದ್ಯೋಗಿಯಂಭೂಪನೆಂಬರ್॥ 11

ವ ॥ ಎಂದುವಿಜಿಗೀಷುವತ್ತೊ ೀದ್ಯುಕ್ತನಾಗಲ್ಬಗೆದು ॥

ಚಂ ॥ ಱಱಿಪಿದೊಡೆನ್ನ ಪೋಗನಿನಿಯಳ್ಗೆ ಮನಂಮಱುಕಕ್ಕೆನೀಳ್ದಕ ।
ಣ್ಮೊ ಱೆದುಗುವಕ್ರುವಾರಿಗೆತೊದಳ್ನು ಡಿಲಲ್ಲೆ ಗೆಪಕ್ಕು ಗೊಟ್ಟುಕಾ ॥
ಲ್ಗೆ ಱಿಗಿರೆಪೋಗುಗೆಟ್ಟುಪುದುವೋಪಮಯಂನಿಗಳಂಕಳಿತ್ರಮೆಂ ।
ದಱಿಪದನಟ್ಟುರುಳ್ಕ್ರಱೆದುಸಾರ್ಚ್ಚಿದನಲ್ಲಳತಳ್ತತೋಳ್ಗಳಂ॥ 12

ವ ॥ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಪತ್ತು ವಿಡಿಪತನ್ನ ತೊಟ್ಟದಿವ್ಯಾಭರಣಂಗಳೆಲ್ಲಮಂತಳೆದುದಿವ್ಯಕರಂಡಿಗ
ಳಂಬಿಗಿದುಕೊಣ್ಡು ದಿವ್ಯಚಾಪಮಂಪಿಡಿದು ಪ್ರಥಮಚಳಿತದಕ್ಷಿಣಚರಣನಾಗಿ ನಿಜನಿವಾಸ
ದಿಂಪೊಱವಟ್ಟುಖಾಂಡವಪ್ರಸ್ಥದಿಂದುತ್ತರಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಕಾಮ್ಯಕವನದೊಳಗನೆನೀಲ
ಪರ್ವ್ವತದವೆಂಗನೆಪೋಗಿ ॥

ಚಂ ॥ ಸಗರರವೇಲೆಗಂಗೆಯನನಾಕುಲದಿಂತರಲಾಭಗೀರಥಂ ।
ನೆಗಱಿತೆಪೋನಿಯೋಗದೊಳವಂಗಮರಾಪಗೆಮೆಚ್ಚಿ ಪಾಯ್ವುದುಂ ॥
ಗಗನದಿನಂಧಕದ್ವಿಷಜಟಾಟವಿಯೊಳ್ಬಱಿಕಾದಶೈಲದೊ ।
ಳ್ಪೊಗಯಿಸಿಪಾಯ್ದು ದಿಂತಿದುವೆಬಂಧುರಕೂಟಕುಳಂಹಿವಾಚಳಂ ॥ 13

ವ|ಸ್ರ|| ವಿಲಸತ್ತ ಱೊ ೀಲನಾದಂನೆಗಱ್ದಿ ರೆನಿಜಕೂಟಾಗ್ರದೊಳ್ಪಾಯ್ವಗೆಂಗಾ ।
ಜಲದಿಂಮೂರ್ದ್ಧಾಭಿಷೇಕೋನ್ನತಿನಿಲೆಚಮರೀಲೋಲಲಾಂಗೂಲಮಾಲಾ ॥
ವಲಿವಿಕ್ಷೇಪಂಗಳಂತಚ್ಚ ಮರರುಹವಮಹಾಕೋಭೆಕೈಗಣ್ಮೆವಿಶ್ವಾ ।
ಚಲಚಕ್ರೈಕತ್ವವುಂತಾಳ್ದಿದುದಖಿಳಧರಾರಮ್ಯಹೈವಾಚಳೇಂದ್ರಂ ॥ 14

ವ ॥ ಎಂದುವೆಚ್ಚಿ ॥

ಕಂ ॥ ಚಾರುವಿವಿಧಾಗ್ನಿಕಾರ್ಯ್ಯ ।
ಪ್ರಾರಂಭಮಹಾದ್ವಿಜನ್ಮಭೋಷಧಿನಂಹೋ ॥
ದೂರಮುವನಿತಳಾಳಂ ।
ಕಾರಂಸಂಸಾರಸಾರಗಂಗಾದ್ವಾರಂ ॥ 15

* ಪಾ | ಬಲು.

ವ ॥ ಎನೆಸೊಗಯಿಸುವಗಂಗಾದ್ವಾರದೊಳ್ಮನಿಜನಂಗಳ ಜೇಳ್ವೆಗಳ್ಗು ಪದ್ರವಮಂಗೆಯ್ವು ನಿಕಾಟಕೋಟಿಯಂನಿರ್ತಕರಕೋಟಿಯಿಂದಮುಬ್ಬಾಟಿಸಿಕೆಲವುದಿವಸಮುಲ್ಲಿ[ರುವ]ಲ್ಲಿ ॥

ಉ ॥ ಆಗಳುಮಿಂದುಸೂರ್ಯ್ಯರಣಮಿಲ್ಲದೆಕಟ್ಟಲೆಯೆಂಬುದಿಲ್ಲತ ।
ದ್ಭೋಗಿಫಣಾಮಣಿದ್ಯುತಿಯಿಕಟ್ಟಲೆಯಂತಲೆದೋಱಲೀಯದಾ ॥
ನಾಗರನಾಗಕನ್ನೆಯರರೂಪುಗೞ್ಪುಣಮೆಂತುಭೋಗಿಗ ।
ಳ್ಭೋಗಿಗಳೆಂಬಭೋಗಿಗಳೆಭೋಗಿಗಳಲ್ಲಿಯಭೋಗನಾಯಕರ್ ॥ 16

ವ ॥ ಎಂದುನಾಗಕನ್ನೆನಾಗಲೋಕದ ವಿಳಾಸಂಗಳಂತೋಱುತ್ತುಂ ತನ್ನ ಕೆಳಗೆನಾಗವಿಮಾನಕ್ಕೆ ವಂದುನಾಗಕನ್ನೆ ಯರುಂತಾನುಂವನಂಬುಗಿಸುವಂತೆಮಜ್ಜನಂಬುಗಿಸಿರಸರಸಾಯನಂಗಳನೂಡುವಂತೆವಿವ್ಯಾಹರಂಗಳನೂಡಿ ॥

ಉ ॥ ನಾಗವಿಭೂಷಣಪ್ರತತಿನಾಗರಖಂಡಮಪೂರ್ವ್ವಮೆಪ್ಪಪು ।
ನ್ನಾಗದಱಾಸಿಗಂಬಗೆದಬಣ್ಣಿದಪ್ಪೆಗೆನಾಗಜಾಲಮೆಂ ॥
ದಾಗಡೆನಾಗಲೋಕವಿಭವಂಗಳ [ತೋ]ಱಿಸಿನಾಗಕಯ್ಯೆಯೊ ।
ಳ್ನಾಗಿನಿನಾಗಬಂಧದೊಳಿತಳ್ತಾಗುರಾಣ್ಮನಪಂಮರುಳ್ಚಿದಳ್ ॥ 17

ವ ॥ ಅಂತಾಕೆಯಮುದ್ದುವೆರಸಿದತೊದಳ್ನಡಿಗಂಪೂಮಾಲೆವೆರಸಿದಬಳಲ್ಕುಡಿಗಮಲಂಪುವೆರಸಿದನೋಟಕ್ಕಮಿಂಬುವೆರಸಿದಕೂಟಕ್ಕಂಪರುಹುವೆರಸಿದಕೊಂಕಿಂಗಂಗರ್ದವಕೆವೆರಸಿದಸೋಂಕಿಂಗಂಗಾಡಿವೆರಸಿದಹಾವಕ್ಕಂನಾಲ್ವೆರಸಿದಭುವಕ್ಕವೊಲ್ದುವೊಱಿಲ್ದ . . . . ದೇವೇಂದ್ರಂಗಮಿಂದ್ರಾಣಿಗಂಜಯಂತನೆಂತಂತೆ ॥

ಕಂ ॥ ಅಂತಾಫಣಿಕಾಂತೆಗವುರಿ ।
ಕಾಂತವಿಕಫಳಕತಿಳಕಪರನೆನಿಪರಿಗಂ ॥
ಗಂತನಯನಧಿಕತೇಜೋ ।
ವಂತನಿಳಾವಂತಸಿಂಧುವಂಡಳಕಾಂತಂ ॥ 18

ವ ॥ ಅಂತಾಪ್ರಟ್ಟುವುದುವಾತಸಖಾಕ್ರೀಡೆಯುಮಾಕೆಯುಸುರತಕ್ರೀಡೆಯುಂತನ್ನನೋಟಕ್ಕತ್ತಂಕೂಟಕ್ಕಂಸೊಗಯಿಸೆ ಕೆಲವ್ರತವಸವನಿರ್ದ್ದಲ್ಲಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟುಬಂದುಹಿಮವದ್ವಿರೀಂದ್ರತಟಸಿಕಟವರ್ತ್ತಿಗಳಪ್ಪಗಸ್ತ್ಯಸಟಿವಮುಂ ವಸಿಷ್ಠಪರ್ವ್ವತಂಗಳೆಂಬ ತೀರ್ತ್ಥಂಗಳೊಳೋಲಾಡುತ್ತುಮಾದಿತ್ಯಾಗಸುನಾತ್ಮೀಯರಾಸನಾಘುತ್ತಂಮಾಡುತ್ತುಂಬಂದಿಂದುಬಿಂಬವಿಗಳವಮೃತಬಿಂದು ದುರ್ದ್ದಿನಾವ್ಯತಿಕಂವಸಾಸ್ಮೃತವುಮಖಿರಕರರಥತುರಗಖುರರೇಖಾಖಿಡಿತ ಲವಂಗಪಲ್ಲವಮು ಪ್ಪುರಾವತಕರಲೂಸಸಲ್ಲತೀಕಬಳವುಮಪ್ಪುದೆಯಗಿರಿಯಿಂಸೊಗಯಿಸುನಮೂಡಂದಸಗೆನಂದು ನಂದ ಯಪರನಂದೆ ಯಶ್ವನಿಮಹಾನಂದೆಯೆಂಬತೀರ್ತ್ಥಜಲಂಗಳೊಳೋಲಾಡುತ್ತುಮುಪ್ಪ್ರತ್ತರಿಪುನೃಪತಿಗಳನೇಸಾಡುತ್ತುಮಲ್ಲಿಂತಳ

ದ್ದರ್ಚಪಳಕಪಬಳವಿಲುಪ್ತವಿಗಳಿತಲತಾಭವನವುಮುಧಿಕಬಳನಳಕರತಳಗಳಿತ ಕುಳಶೈ
ಳಸಹಸ್ರಸಂತಾನಕಳಿತಸೇತುಬಂಧುರವುಮುಪ್ಪ ದಕ್ಷಿಣಸಮುದ್ರತಡವಿಡಿದುಬಂದುರಾ
ವುಚಂದ್ರಂವಿಹರಿಸಿದೆಡೆಗಳಂನೋಡಿ ॥

ಉ ॥ ಅಂದಿದುಸೀತೆಯೊಳ್ನಿರೆದುನಿಂದೆಡೆತತ್ಪರದೂಷಣಾಕ್ಕರ್ಗಳಂ ।
ಕೊಂದೆಡೆಪೋಗಿಪೊವ್ಮೆಱಿಯನೆಚ್ಚೆಡೆತಪ್ಪದಿದಪ್ಪುದೆಂದುಕಾ ॥
ಯ್ವಿಂದಶಕಣ್ಠನಂತ್ರಿದಶಕಣ್ಟಕನಂಕೊಲಲೆಂದುರಾವಮನಾ ।
ದಂದಿನಸಾಹಸಂವನದೊಳಾವರಿಸಿತ್ತಳಂಕರಾವುನಾ ॥ 19

ವ ॥ ಅಂತುರಾಮಜಸ್ರೋತ್ಸತ್ತಿಯೊಳಾದತನ್ನಯ ಮುನ್ನಿನಸಾಹಸಂಗಳಂ ನೆನೆಯು
ತ್ತುಂಬಂದಗಸ್ತ್ಯತೀರ್ಥಮಂಕಣ್ಣು ॥

ಮ ॥ ಬಳಿಯಲ್ಕಣ್ಕ್ರಿದುದಿಲ್ಲವಿಂದ್ಗಗಿರಿಯುಂತನ್ನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೊವ್ಮೆರ್ದಮು ।
ಕ್ಕುಳಿಸಲ್ಕಂಬುಧಿಸಾಲ್ದುದಿಲ್ಲಜಗಮಂತಿಂದಿರ್ದವಾತಾಪಿವೊ ॥
ಕ್ಕಳವಾತ್ರೋದರವಪ್ಪಿನಿಯಂಪೋಜಿವುಡಲ್ತಾನಾತರ್ತನಿಲ್ಲಲ್ಕುದಿ ।
ಲ್ಲೆಳತೇಂಕಿರ್ದುದುಭಾರದಿಂಬಡಗೆನಲ್ಪೆಂಪಾರ್ಗ್ಗಗಸ್ತ್ಯಂಬರಂ ॥ 20

ವ ॥ ಎಂದಗಸ್ತ್ಯತೀರ್ತ್ಥಸಾಭದರ್ಶನಪಳಿಕೋವು ಕಾಂಭೋಜಭೂರದ್ವಾಜವೆಂಬಯ್ದುತೀ
ರ್ತ್ಥಂಗಳೊಳ್ಪದ್ಧಮಾನನೆಂಬ ಋಷಿಯಶಾಪದೊಳುಗ್ರಗಾಹಸ್ವರೂಪದೊಳಿರ್ದಚ್ಚ
ರನೆಯರುವುಂವಿಸಾವೆಯುವ್ಮಾಡಿಮಳಯಪರ್ವತವುನೆಯ್ದಿವಂದು ॥

ಚಂ ॥ ಇದುವುಳಯಾಚಳಂವುಳಯುಜಂವುಳಯಾನಿಳನೆಂದುವೆಂಪುವೆ ।
ತ್ತುದುಸಿರಿಕಂಡವುಂಪಡೆದುತೀಡುವಗಾಳಿಯುಮಿಲ್ಲಿಪುಲ್ಲಿವ್ರೋ ॥
ಗದುಪ್ರೊಸಸುಗ್ಗಿ ವೂಗುವಡದಿಲ್ಲಿಯಕೋಗಿಲೆಬಂದವಾವುಜೀ ।
ಯದುಕುಸುವಾಸ್ತ್ರನಾಜ್ಞೆತವವೆಲ್ಲಿಯುಮಿಲ್ಲಿಯನಂದನಂಗಳೊಳ್ ॥ 21

ಮ ॥ ಇಪಜಿಧ್ರಂಕಷಕೂಟಕೋಟಿಗಳೂ ''ರ್ದ್ದಂಭೋಜಷಂಡಂಗಳಂ ।
ಪ್ರಬದುಪ್ಪಾಂಕುವಿನೂಧ್ವ್ಯಗಾಂಕುನಿವಹಂವೆಯ್ಸಿಟ್ಟಲಕ್ಷ್ಯತ್ತುವಿ ॥
ಪ್ಪ್ರದುವಾಬ್ಯದ್ಧಜಗನ್ಮಥಿತ್ತಿಕಷಣೋದ್ಭೇದಂಗಳಂನಾರ್ದ್ದಬಂ ।
ದಿದಿರೊಳ್ತಾಡುವುದಿಲ್ಲಿಚಂದನರಸಂಕೆಂಪೂನ್ನಟಂಕಂಗಳೊಳ್ ॥ 22

ವಃಸ॥ ನಿಗಱಿದ್ದೀಕಪ್ರಪ್ರೇರಕಾಳಾಗರುವುಳಯವುಹೀಜಂಗಳೀಳಾಲತಾಗ್ರೀ ।
ಸ್ಥಗಿತಂಗಳ್ಕಣ್ಗೆವಂದೀವನಿವನೆನೆವಲಂಕೊಂಬುಗೊಂಡಿಂಗಜಂವೆ ॥
ಲ್ಲಗೆವಾರ್ದ್ದಾರ್ದ್ದಗಳಂಕಿನ್ನರಯುವತಿವೃಗೀವ್ರಾತಮಂತನ್ನನಲ್ಲಂ ।
ಬುಗಳಿಂದಲ್ಕೆಚ್ಚಿವೆಚ್ಚಂಸಲಿಸುವನದಱಿಂರವ್ಯಮಿಂತೀನಗೇಂದ್ರಂ ॥ 23

ಮ ॥ ಇದಿರೊಳ್ನಿಂದೊಡೆವಜ್ರಿಸೈರಿಸನಿರಲ್ವೇಡೆವ್ಕೊಳೊಳ್ಪಿಕ್ಕುನಿ ।
ಲ್ಪುದುನೀನೆಂದುಕಡಂಗಿಕಾಲ್ವಿಡಿವವೋಲ್ತನ್ನೊಮ್ಮಿಗಳ್ಬಂದುವಂ ॥
ದುದಟುಂಬೋದತಪೋಬಳಂಗಗನವಂಮಾಪ್ಪೆಯ್ಯೆಕಣ್ಗೊಪ್ಪಿತೋ ।
ಪ್ಪರ್ವದಿದುತ್ಪೈರಿಖದನಂಖ್ಯಕಂಖಧವಳಂಗಂಭೀರನೀರಾಕರಂ ॥ 24

ಚಂ ॥ ಚಳದನಿಳಾಹತಕ್ಷುಭಿತಭಂಗುರತುಂಗತರಂಗಮಾಳಿಕಾ ।
ವಳನಸಮುಜ್ಜ್ವಳನ್ಮಣಿಗಣಾತ್ತ ಮರೀಚಿಲತಾಪ್ರತಾನಸಂ ॥
ವಳಯಿತವಿದ್ರುಮದ್ರುಮವಿಳಾಸವಿಶೇಷಿತಬೂಡವಾನಳಾ ।
ವಿಳಜಳಮಂಮನಂಬಯಸಿನೋಡಿದನರ್ಣವವುಂಗುಣಾರ್ಣವಂ ॥ 25

ವ ॥ ಅಂತುನೋಡಿ ॥

ಮ ॥ ವಿನತಾಪುತ್ರನವಜ್ರತುಂಡಹತಿಗಂಮೆಯಬ್ಯಾಂತುಕಂಡಂಗಳು ।
ಳ್ಳಿನಮುಂಗಂಗಳನೊಡ್ಡಿಯೊಡ್ಡಿತನುವಂಕೊಟ್ಟುಂತುಜೀವುಳ್ತವಾ ॥
ಹನನೆಂಬುಂಕದಬಾಗಿನಿಚ್ಚಟಿಕೆಯಿಂದೀಶೈಳದೊಳ್ಯಂಖಚೂ ।
ಡನನಾನಂದದೆಕಾದಪೆಂಪಿನೆಯೆನಾಗಾನಂದಮುಂಮಾಡಿದಂ ॥ 26

ವ ॥ ಎಂದಭಿನವಜೀಮೂತವಾಹನಂಜೀಮೂತವಾಹನನಪರೋಪಕಾರದಬೀರದಪೆಂಪಂ ಮೆಚ್ಚುತ್ತುಂಬಂದುಗೋಕರ್ಣನಾಥನಂಗೌರೀನಾಥನನವನಿಪವನಗಗನದಹನತರಣಿಸಲಿಲತುಹಿನಕರಯಜಮಾನಮೂರ್ತಿಯಂತ್ರಿಳೋಕೈಕಸಂನುತಕೀರ್ತಿಯಂಕಂಡುಕೆಯ್ಗಳಂಮುಗಿದು ॥

ಶ್ಲೋ ॥ ಪ್ರಚಂಡಲಯತಾಂಡವಕ್ಷುಭಿತಯಾಖಯಸ್ಯಾನಯಾ ।
ಸದಿಗ್ವಳಯಯಾಜ್ಯಯಾಸಗಿರಿಸಾಗರದ್ವೀಪಯಾ ॥
ಕುಲಾಲಕರನಿರ್ಭರಭ್ರಮಿತಚಕ್ರಲೀಲಾಯಿತಂ ।
ಸಸರ್ವಜಗತಾಂಗುರುರ್ಗಿರಿಸುತಾಪತಿಃಪಾತುನಃ ॥ 27

ವ ॥ ಎಂದುಬಾಳೇಂದುಮೌಳಿಯುಂಸ್ತುತಿಯಿಸಿ ॥

ಚಂ ॥ ಸೊಗಯಿಸಿಬಂದಮಾಮರನೆತಳ್ತಿಲಿವೆಳ್ಳಿಯಿಪೂತಜಾತಿಸಂ ।
ಪಗೆಯಿಕಾಕಿಲ್ವಕೋಗಿಲೆಯಿಪಾಡುವತುಂಬಿಯಿನಲ್ಲರೊಳ್ಕೊಗಂ ॥
ನಗೆವೊಗದೊಳ್ಪಳಿಚಲೆಯಿಕೂಡುವನಲ್ಲರೆನೋಱಿಪೊಡಾವಜೆ ।
ಟ್ಟುಗಳೊಳವಾವನಂದನವನಂಗಳೊಳಂಬನವಾಸದೇಶದೊಳ್ ॥ 28

ಉ ॥ ಚಾಗದಭೋಗದಕ್ಕರದಗೇಯದಗೊಟ್ಟಯಲಂಪಿನಿಂಪೊಗ್ಗ ।
ಟ್ಟಾಗರವಾದವಾನಸರ[ಮಾನಸದ]ಂತವರಾಗಿಪುಟ್ಟಲೇ ॥

ನಾಗಮುಮೇನೊತೀರ್ದ್ದ ಪುದೊತೀರದೊಡಂಮಱಿದುಂಬಿಯಾಗಿಮೇ ।
ಣ್ಕೊಗಿಲೆಯಾಗಿಪುಟ್ಟುವುದುನಂದನದೊಳ್ವನವಾಸಿದೇಕದೊಳ್ ॥ 29

ತೆಂಕಣಗಾಳಿಸೋಂಕಿದೊಡವೊಳ್ನು ತಿಗೆಯ್ದೊಡಮಿಂಪನಾಳ್ದಗೇ ।
ಯಂಕಿವ್ರೋಕ್ಕೊಡಂಬರಿದವುಲ್ಲಿಗೆಗಂಡೊಡವಾದಕೆಂದಲಂ ॥
ಪಂಗೆಡೆಗೊಂಡೊಡಂಮಧುಮಹೋತ್ಸವಮಾದೊಡವೇನನೆಂಬನಾ ।
ರಂಕುಸಮಿಟ್ಟೊಡಂನೆನೆವುದೆನ್ನ ಮನಂವನವಾಸಿದೇಕಮಂ ॥ 30

ಮ ॥ ಅಮರ್ದಂವುಳ್ಕು ೪ಪಂತುಟಿಪ್ಪಸುಸಿಲೊಂದಿಂಪುಂತಗುಳ್ದೊಂದುಗೇ ।
ಯವುವಾಡಕ್ಕ ರಗೊಟ್ಟಿಯುಂಕದುರರೊಳ್ವತುಂಕುಳಿಕ್ಕೊರ್ಕ್ಕೀಟ್ಪಿಜೊಂ ॥
ಪಮುವೇವೇಟ್ಟುದನುಳ್ಳವೆಯ್ಸುಕಮುವಿಂತೆನ್ನಂಕರಂನೋಡಿನಾ ।
ಡೆಮನಂಗೊಂಡಿರೆತೆಂಕನಾಡವಱಿಯಲ್ಕೆನ್ನೇಂಮನಂಬಕ್ಕುರ್ವೆಮೇ ॥ 31

ವ ॥ ಎಂದರಿಕೇಸರಿತೆಂಕನಾಡಂನಾಡಾಡಿಯಲ್ಲದೆವೆಱಚ್ಚುತ್ತುಮಾನಾಡನೊಂದೆಬಿಲ್ಲೊಳುಂಡಿಗೆಸಾಧ್ಯಂವಾಡಿಪಕ್ಕೆಮದಿಗ್ವಿಭಾಗಾಭಿಮುಖನಾಗಿಬಂದು ॥

ಖಚರಪ್ಲುತ ॥ ಸಾರವಸ್ತುಗಳೆಂನೆಱೆದಂಭೋರಾಶಿಯೆಕಾದಿಗೆಕಾವನುಂ ।
ಸೀರ್ಪಾಣಿವಿಳಾಸದಿನಾಳ್ದಂಚಕಕ್ಕಧರಂಬಗೆವಂಗೆಸಂ ॥
ಸಾರಸಾರಮಿದೆಂಬುದನಂದೆಯ್ತಂದನಸಂಚಳಕಾಂಚನ ।
ದ್ವಾರಬಂಧುರಬಂಧುರ್ಗೃಹೋದ್ಯದ್ದ್ವಾರವತೀಪುರಮಂನರಂ ॥ 32

ವ ॥ ಅನ್ನೆಗಂತನ್ನ ಮಯ್ದುನನಪ್ಪವೋಕಾಸ್ತ್ರಧನಂಜಯನಬರವಿನಸಂತಸದೊಸಗೆಪಡೆಮಾತಂವುಂದುವರಿದಱಿಪುವಂತೆ ॥

ಮ ॥ ಪಲಪುಂಜನ್ಮದೊಳಾದೆನಿನ್ನ ಕೆಳೆಯಂಬಂದಪ್ಪನಾತಂಗೆಬೆಂ ।
ಬಲಮಿನ್ನೀಂನಿಸಗಾತನಾತನನಿಳಾವಿಖ್ಯಾತನಂಕೂತ್ತ್ರ್ನೋ ॥
ಡಲುಮಟ್ಟಿತ್ತ್ರಮರ್ದಪ್ಪಲುಂಪಡೆವೆಯಿಂದೆಂಬಂತೆಕೆತ್ತಿತ್ತು ದ ।
ಲ್ಬಲಗಣ್ಣಂಬಲಗೆಯ್ಯತೋಳ್ಬಲಿಬಲಪ್ರಧ್ವಂಸಿಗಂಚಕ್ರಿಗಂ ॥ 33

ವ ॥ ಅಂತುದಕ್ಷಿಣಾಕ್ಷಿಸ್ಪಂದನದೊಳಂ ಸೂಚಿಸುವಸೂಚನೆಯೊಳಂನಾರಾಯಣನುದಾತ್ತನಾರಾಯಣನಬರವನಱಿದುಬಲದೇವಸಾತ್ಯಕಿ ಕೃತವರ್ಮ್ಮಾದಿಗಳಪ್ಪತನ್ನೊಡವುಟ್ಟುದರುಂವೃಷ್ಣಿಕಾಂಭೋಜಕುಳತಿಳಕರಪ್ಪಯಾದವರುಂಪೆರಸುವುದಕರಿಕರೇಣುತುರಗಾದಿನಾನಾವಿಧವಾಹನಂಗಳನೇಱಿಬಿಮೆಯ್ದು ನಂಗಿದಿರ್ವ್ವಂದುತವ್ಮಲಂಬಿನಟ್ಟಱಿನರೊಡನೆಕಾಣ್ಬಂತೆಕಣ್ಣುದಿಕ್ಕರಿಕರಾನುಕಾರಿಗಳಪ್ಪಬಾಹುಗಳಿಂದಮೋರೊರ್ವ್ವರಂತೆಗೆದಪ್ಪುನಿಬಿ

ಡಾಲಿಂಗನಂಗೆಯ್ದಾನಂದಜಳಪರಿಪೂರ್ಣವಿಸ್ತೀರ್ಣವಿಲೋಚನಂಗಳಿಂದಂ ಮುಹುರ್ಮುಹುರಾಲೋಕನಂಗೆಯ್ಯುತ್ತುಮುತ್ತುಂಗವತ್ತವಾರಣಂಗಳನೇಱಿಪೋಲಲಂಪುಗೆ ॥

ಚಂ ॥ ಸುರನರಕಿನ್ನರೋರಗನಭಶ್ಚರಕಾಂತೆಯರೇವರೆಂದುಮಾಂ ।
ಕರಿಸುವಕೆಯ್ತುದಂದದಮುರಾರಿಯತಂಗೆಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುಚ ॥
ಭ್ಚರವೊಳಪೊಯ್ದು ನೀಂನಿನಗೆಮೂಡುವುದೆಂದವರೇಂದ್ರಪುತ್ರನಂ ।
ಕರೆವವ್ರೋಲಾದುವಾಪುರದವಾತವಿಧೂತಗೃಹಾಗ್ರಕೇತುಗಳ್ ॥ 34

ವ ॥ ಆಗಳ್ಕೊಲಗುವಬದ್ದವಣದಪಜ್ಜೆಗಳುಂಪಿಡಿದಕೆಂಪೂನ್ನತಳಿಗೆಯೊಳ್ಕಿಕ್ಕನೆತೀವಿದಬಿಡುಮುತ್ತಿನಸೇಸೆಯುಂಪರಸು ॥

ಚಂ ॥ ಬದವಿದನೂಲತೊಂಗಲುಲಿದೇಸಿಯನಾಂತುವಿಳಾಸದಿಂದಿಱುಂ ।
ಕಿದನಿಱುಗಂಡರಳ್ಕಿರ್ದಗಳಂತುಱಿವ್ರೋಜೆಯನುಂಟುಮಾಡುವಂ ॥
ಗದೆನಿಡುಗಣ್ಗಳೊಳ್ನಡೆಮನೋಭವನೊಡ್ಡಣದಂತೆತಂಡತಂ ।
ಡದೆಪರಿತಂದುಸೂಸಿದುದುಸೇಸೆಯನಂದುಪುರಾಂಗನಾಜನಂ ॥ 35

ಮಿಳಿರ್ವಕುರುಳ್ಗಳೊಳ್ಪೊಳೆವಕಣ್ಗಳಿಪಳ್ಪಲಲಂಚಿಚಿನ್ನಪೂ ।
ಗಳಿನೆಱೆಯೂಗೆಪುವ್ವೆಮೆಸೆಗಟ್ಟಿಬಡದ್ಪಳಱಿದಿಕ್ಷುಚಾಪದೊ ॥
ಳ್ಪಳಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನಿಟ್ಟಗೊಣಂಕ್ಕೆಣೆಯಾಗಿರೆನಿಳ್ಕಿನಿಳ್ಕಿಕೋ ।
ಮಳೆನಡೆನೋಡಿದಳ್ಕರಿಯನೇಱಿದನಂಪಡೆಮಚ್ಚೆಗಂಡನಂ ॥ 36

ವ ॥ ಮತ್ತೊವ್ವಳತಿಸಂಭ್ರಮತ್ವರಿತದಿಂವೇಱಿಳಾಕಳಿತರುಚಿರಲುಳಿತಾಧರಪಲ್ಲವೆನೋಲ್ಪಿದಂಡುಗಳೊಳಂಡುಗೊಂಡುಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಬಪ್ಪಂತೆಬಂದು ॥

ಉ ॥ ಕಾಯದೆಕಾವುನಾರ್ದ್ದಸೆತೊವಲ್ಪಿಡಿವಂತೆಡಗಯ್ಯೊಳಿಪ್ಪತೋ ।
ಪ್ಪಾಯೆಳನೋಟಬೇಟದಕೊನತ್ತಲೆಮೋಪ್ಪನೊಲಾಗೆಬಾಯೊಳೆ ॥
ದ್ದಾಯೆಲೆಕಣ್ಗಳ್ಗವಂದೆಸೆಯೆ[ಕಯ್ಯ್]ಲೆಕಯ್ಯೊಳಿಬಾಯತಂಬುಲಂ ।
ಬಾರೊಳೆತೋಜೆಬೆಮಯ್ಮಜ್ಜೆದುನೋಡಿದಳಾಸವಮೈಕಮೇರುವಂ ॥ 37

ವ ॥ ಮತ್ತೊವ್ವಳ್ಕಬ್ಬಿನಜಿಲ್ಲಶಿರುವಿಂಬುರ್ದುಂಕಿಬಪ್ಪಲರಂಬುಬಪ್ಪಂತೆಬಂದು ॥

ಮ ॥ ಸ್ಮರನಂರೂಪಿನೊಳಂಬ್ರನಂವಿಭವದೊಳ್ಪೋವೆಚ್ಚೆನಾನಾವಗಂ ।
ಡರುಮಂಕಚ್ಚೆಯೊಟ್ಟುಕಟ್ಟುವೆನೆನುತ್ತಿಪ್ಪಾಕೆಗಂದ್ಧೇಭಕಂ ॥
ಧರಬಂಧಪ್ರವಿಭಾಸಿಯಪ್ಪರಿಗನಂಕಾಣುತ್ತೆಕಣ್ಸೋಲ್ತುಕಾ ।
ಮರಸಂಭೋಂಕನೆಸೂಸೆತಾಳ್ದಲದೆಂದಿಕ್ಕರ್ಚ್ಚೆಯಂಕಟ್ಟುದಳ್ ॥ 38

ವ ॥ ಅಂತುನೋಡಿದಪೆಂಡಿರೆಲ್ಲಂ ಕಾಮದೇವನೆಂಬುದೇಂಟೆಕಾಱಿಂಗೊಡ್ಡಿದಪುಲ್ಲೆ ಗೆಳಂತ ರಲಂಬಿನವೊನೆಗೆಪೂಣೆಪೊಕ್ಕು ದಕ್ಕಾ ಗಿರೆಪೊಱಲೊಳಗಣಿಂಬಂದುದಿವಿಜೇಂದ್ರವಿಳಾಸೋ ಪಹಾಸಿತಮಪ್ಪನಿಜಮಂದಿರಮಂಪುಗೆ ॥

ಮ ॥ ಲತೆಗಳ್ಜಂಗವುರೂಪದಿಂನೆರೆದುವ್ಯೋದಿವ್ಯಾಪ್ಸರೋವೃಂದವಿ ।
ಕ್ಷಿತಿಗೇನಿಂದ್ರನಕಾಪದಿಂವಿಱಿದುನ್ರೋವೇಱೆಂಬಶಂಕಾಂತರಂ ॥
ಮತಿಗಂಪುಟ್ಟುವಿನಂಕರಂಪರೆಕೆಗಳ್ತಳ್ಪೊಯ್ಯೆಸೇಸಿಕ್ಕಿತಿಂ ।
ದ್ರತನೂಜಂಗಿದಿರ್ವಂದುಷೋಡಕಸಹಸ್ರಾಂತಃಪುರಂಕೃಷ್ಣನಾ ॥ 39

ವ ॥ ಆಗಳಾ ನಾರಾಯಣನತಂಗೆಸುಭದ್ರೆಯೆಂಬಕಂನೆಕೆಂವುಗಿಲತೆರೆಯಪೊರೆಯೊಳ್ನಿ ಗೆದುಪೊಱಮಡುವವಿದ್ಯಾಧರಿಯಂತೆತನ್ನ ಜೆಂದೊಂನಕನ್ನೆ ಮೂಡದವೇಗಣನೆಲೆಯಜೆಪ ಳಿಗೆಯಜಾಗಿಲೊಳ್ನಿಂದು ॥

ಚಂ ॥ ಬಳಸಿದಗುಜ್ಜಗಳ್ನಿರೆದಮೇಳದಕನ್ನೆಯರೆತ್ತಮಿಕ್ಕೆ ಸಂ ।
ಚಳಿಸುವಚಾಮರಂಕನಕಪದ್ಮದಸೀಗುರಿತೊಟ್ಟವಾಣಿಕಂ ॥
ಗಳಜೆಳಗಿಟ್ಟಳಂತನಗೊಡಂಬಡಿದೇಸಿವಿಳಾಸಮಂಪುಮಂ ।
ಗೊಳಿಸೆನುರಲ್ದುಕನ್ನೆನಡೆನೋಡಿಗುಣಾರ್ಣವನೆಂಬನೀತನೇ ॥ 40

ವ ॥ ಎಂದುತನ್ನ ಮೇಳದಾಕೆಗಳಂಬೆಸಗೊಂಡೊಡಾಕೆಗಳಾಕೆಯಪತ್ತಿದಕಣ್ಣುಮುಮು ಱ್ಗಿದಮನಮುಮಂಜೋಲ್ದನಾಣಮುಮಂನೀಳ್ದಸರಮುಮನಱಿದುಸಹಜಮನೋಜನ ಕುಲದಚಲದಚಾಗದಬೀರದಭಾಗ್ಯದಸಭಾಗ್ಯದಗುಂತಿಗಳನಂತುಮಳವಲ್ಲದೆಪೊಗಱಿ ॥

ಚಂ ॥ ಒದವಿದತನ್ನ ಜವ್ವನದರೂಪಿನಮೆಯ್ಯೊಳಿತಪ್ಪದಪ್ಪನೋ ।
ಟದೊಳಿಪೊಡದ್ದುರ್ತಪ್ಪ ಬಗೆತಪ್ಪಮನೋಜನಪೂವಿನಂಬುತೀ ॥
ವಿದದೊಣೆತೀವಿತನ್ನ ನಿಸೆಜಾಣನೆತಪ್ಪದೆತಪ್ಪದಪ್ಪನೋ ।
ಡಿದುದದಱಿಂಗುಣಾರ್ಣವನನಾಸತಿತಪ್ಪದೆತಪ್ಪೆನೋಟದೊಳ್ ॥ 41

ವ ॥ ಅಂತುತಟಿತಟಿನೆತೊಳಗುವದುಕೂಲದ ಸಕಳವಟ್ಟೆಯೊಳ್ನಿಮಿರ್ಚ್ಚಿದಂತಾನುಮುರ ಲ್ದತಾವರೆಯಿಸಳ್ಗಳೊಳ್ಪುದಿದು ಪುದುಂಗೊಳಿಸದಂತಾನುಮನಂಗಾಮೃತವರ್ಷಮನೊದ ವಿಸಿದಂತಾನುಮೆರ್ದೆಯೊಳಿಡೆವಱಿಯದಪ್ಪೊಳಪಿನೊಳ್ತಳ್ಪೊಯ್ದು ಕಡೆಗಣ್ಣಬೆಳಪುಗ ಳ್ಪೊಗಯಿಸುವಕುವಳಯದಳನಯನೆಯನೋಟಂತನ್ನ ಮನದೊಳಲ್ಲಾಟಮಂಪಡೆಯೆ ॥

ಮ ॥ ನನೆಯಂಬಂಬನೆಕಚ್ಚಿರ್ಪಪಱಿದಪುದೋಶ್ಯಂಗಾರವಾರಾಶಿಭೋಂ ।
ಕನೆಪೆಳ್ಳಂಗೆಡೆದತ್ತೊ ಕಾಮನೆಱಿವೆ . . ಮೆಚ್ಚಿತ್ತೊ ಪೇೞೀಕೆಗೆಂ ॥

ಬಿನೆಗಂನೋಲವುನುಂಟುಮಾಡಿಹರಿಗಂಕಣ್ಮಾರ್ಂತವಿಶ್ರಾಂತಲೋ ।
ಚನನಾಲೋಕನಗೋಚರಂಬರೆಗವೊಲ್ಪಾಕನ್ನೆಯಂನೋಡಿದಂ ॥ 42

ವ ॥ ಅಂತುಸುರತಮಕರಧ್ವಜನಕಡೆಗಂಣನೋಟಂ ಕಾವುನಕಿಸುಗಣ್ಣಿದ ನೋಟದಂ ತೊಮ್ಮೊರ್ದಲೆತನ್ನ ಮನದೊಳಲ್ಲಾ ಟವುಂಪಡೆವೆ ॥

ಉ ॥ ಸೋಲದೊಳೆಯ್ದಿ ಪೀರ್ದ್ದತೆಱದಿಂದೆವೆಯಿಕ್ಕದೆನೋಱ್ಪಕಣ್ಣೆಕ ।
ಣ್ಪೋಲಿವೊಲಾಗೆಬಂದುವೆಱತೊಂದುವುನಂಬುಗೆಪತ್ತಿ ಚಿತ್ತದೊ ॥
ಳ್ಕೀಲಿಸೆಕಾವನಂಬವಱಬಿಣ್ಪಿನೊಳೊಯ್ಯನೆಜೋಲ್ದವ್ರೋಲೆತಾಂ ।
ಬೂಲಕರಂಡವಾಹಿನಿಯವೋಲೆನೆಱಲ್ದಿರೆಬಾಲೆಲೀಲೆಯಿಂ ॥ 43

ವ ॥ ಆಗಳಾನಾರಾಯಣನುಮುದಾತ್ತ ನಾರಾಯಣನುಮಾನೆಯಿಂದಮಿಱದುನವಕಿಸಲ ಯಾನಂದಮಾಳಾಂಕ್ಯತಮುಪ್ಪಸಪ್ತತಾಳೋತ್ತುಂಗರವ್ಯ[ಹರ್ಮ್ಯ]ದೆರಡನೆಯುಮೊಗ ಸಾಲೆಯೊಳಿಟ್ಟಪ್ಪೊನ್ನಪಡಿಗಂಗಳೊಳಮಿಕ್ಕಿ ಧಪಱಱಿಯಸುಖಾಸನಂಗಳೊಳಂ ಕಟ್ಟದಱಿ ನ್ನದಱೊಂದರಿಗೆಯೊಳ ಮೆಸೆದಿರ್ದ್ದ ಮಣಿಮಯಪೀಠದೊಳೊಡನೇಱಿಱಿದುಪ್ಪೊತ್ತು ಕಾ ಳ್ಕಿರ್ದ್ದ ಮಜ್ಜನಭೋಜನತಾಂಬೂಲಾನುಲೇಪನಾದಿಭೂಷಣಸುರಭಿ ಕುಸುಮದಾವಾದಿಗ ಳಿಂಸಂತಸಂಬಡಿಸಿದಾವೋದರನುದರದೊಳಿಟ್ಟುಕೇಳ್ವನಿತಱಿಕ್ಕಱಿಯೊಳಪಗತಪಥಪರಿಶ್ರಮ ನಂವಾಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ಈತಂಬಿದ್ದಿನನೀತಂ ।
ಭೂತಳಪತಿಯೆನಿಸಿದರಿಗನೊಡೆಯಂಹರಿತಾ ॥
ನೀತನೆಬಿದ್ದಿನನೆನೆವಿ ।
ಖ್ಯಾತಂಗೆನರಂಗೆಸೆಱಪ್ಪುಗೆಯ್ದನನಂತಂ ॥ 44

ವ ॥ ಅಂತೆನಿತಾನುಮಂದದೊಳ್ಸಿಱಪ್ಪುಗೆಯ್ದು ವಿವಿಧವಿನೋದಂಗಳಂ ತೋಱುವುನ್ನೆಬ ದೆಕಾಶ್ಯಮದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಆಯತಿಯಿಂದಂನರನಾ ।
ರಾಯಣರೆನೆನೆಗಱ್ದವರಿಗನಾಮಿರ್ವ್ವರುವಿಂ ॥
ತೀಯುಗದೊಳ್ಗೀಗಳಾಂನಾ ।
ರಾಯಣನೆಂನೀನುದಾತ್ತನಾರಾಯಣನೈ ॥ 45

ವ ॥ ಅದಱಿಂನಿನಗಮೆನಗಮೇತಱೊಳಂವಿಕಲ್ಪಮುಂವಿಟ್ಟಿನ್ನ ಮುಮಿಲ್ಲೆಂದುನುಡಿಯು ತಿರ್ಪ್ಪನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಚಂ ॥ ಸವನಳೀನೀವನಂಗಳಪರಾಗರಜಂಗಳನುಣ್ಡ ಮುನ್ನ ಮಂ ।
ತವನೆವಿಯತ್ತಳಭ್ರಮಣವಿಪ್ಲವನಾಗಿಬಱಿಲ್ದು ಕಾಱುವರ ॥

ತೆವ್ವೊಲಿರೆಕೆಂಪುತತ್ಕಮಳಕಾನನಕಂಟಕಲಗ್ನ ಪಾದನಾ ।
ದವ್ವೊಲುಡುಗುತ್ತುಮಾತ್ಮಕರಮಂರವಿಬೊದ್ದಿದನಸ್ತಶೈಲಮಂ ॥ 46

ವ ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ॥

ಉ ॥ ಆಸರಸೀಜಬಾಂಧವನಪಿಂಬಿಡಿನೊಳ್ಕಡುವಿನ್ನ ವಾದವಿಂ ।
ತೀಸರಸೀರುಹಂಗಳವಸೀಪದದೊಳ್ಬಿಸುಟೆಂತುಪೋಪೆವೆಂ ॥
ಬೀಸಮಕಟ್ಟನೊಳ್ನಿಲಿಸದಂತೆಱಗಿದ್ದುರ್ವಷಟ್ಪದಂಗಳು ।
ತ್ಕೈಸರಕೋಟಿಸಂಕಟಕುಠೀಶಯಕಾಶಕುಟೀರಕಂಗಳೊಳ್ ॥ 47

ಚಂಡಮರೀಚಿಗಸ್ತಮಯಮಿಲ್ಲದೊಂದೆಡೆನಿವ್ಮಕೇಳ್ದುದುಂ ।
ಕಂಡುದ್ಗಮುಳ್ಳೊಡಂಪೆಸಿಮಾಮಿರದಲ್ಲಿಗೆಪ್ಪೋಪೆವೆಂದುಮೆ ॥
ಯ್ಗೊಂಡೊಲವಿಂದಗಲ್ತ್ತಗಣವಾಱದೆಪಕ್ಕಿಗಳೆಲ್ಲಮಂಮರು ।
ಳ್ಗೊಂಡವ್ವೊಲೂಳ್ದುಕೂಡೆಬಸಗೊಂಡುಬಱಲ್ದುವುಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳ್ ॥ 48

ವ ॥ ಅಂತುಕವಮಳವನಂಗಳಾದಿತ್ಯಂಗೆಕೆಯ್ಯಂಮುಗಿವಂತೆಮುಗಿಯೆಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳ್ಸು ರತಮಕರಧ್ವಜನಸುಭದ್ರೆಯ ವಿರಹಪರಿತಾಪವಂ ಪಱ್ಚಕೊಂಡಸುಂಗೊಂಡಗಲೆಸಂಧ್ಯಾ ರಾಗಮವರಮನದನುರಾಗಮನನುಕರಿಸುವಂತುಟಾಗೆಬಱಿಯಂಕ್ಕಮುಕ್ಕಮದೊಳ್ ॥

ಮ ॥ ಮಸಿಯಿಂದಂಜಗವೆಲ್ಲಮಂದಿತಿಸುತಂಮುಂಪೂಣ್ದಿನೋಕಾಲಮೇ ।
ಘಸಮೂಹಂದೆಸೆಯೆಲ್ಲಮಂಕವಿದುದೋಗಂಧೇಭಚರ್ಮ್ಮಾಂಗಳಂ ॥
ಪಸರಂಗೆಯ್ದನೊಶಂಭುವೆಂಬಬಗೆಯಿಂತಳ್ಪಾಯ್ದುಕಱ್ಪೋಱಿಸೂ ।
ಚಿಸ[ಲಾಗ್ಗರ್ಂಕರ]ಮಾಗದಂತುಕವಿದತ್ತುದ್ದಾಮಭೀಷಂತಮಂ ॥ 49

ವ ॥ ಆಗಳ್ತಾರಾಗಣಂಗಳ್ಕಿ ಶಾವನಿತೆಯರಮಕುಟಮಾಣಿಕಂಗಳಂತೆ ನಿಡುಬೆಳಗಿಯುಂ ಕಱ್ತಲೆಯನಲೆಯಲಾಱಿವಾದುವು, ಕನಕಪ್ರಾಸಾದಪಙ್ತಿಗಳ್ವಱಪಱಿಬೆಳಗುವಸೊಡ ಗ್ಗಳನಾದಿತ್ಯನನಂಟರೆಂದುತವೋರಾಜಕಂಮುಳಿದುಸೆಜ್ಜೆಗೆಯ್ದುಬೆಳಗಿನಸೆಜ್ಜೆಯಮನೆ ಗಳಂನವಾದುವು । ಮದಗಜಗಂಡಸ್ಥಳಂಗಳೊಳೆಜಿಗಿವೊರೆವತುಂಬಿಯಬುಂಬಲ್ಗಳಿವು ವೀಭೂತಂಗಳಾದುವು । ತಂಡತಂಡದೋಲಗಕ್ಕೆಪುಗುವಪೊಱಮಡುವ ವಾರವಿಳಾಸಿನಿಯ ರನೂಪುರಂಗಳರವಂಗಳೊಳ್ ನೃಪಭವನೋಪವನದೀರ್ಘಿಕಾಹಂಸಕುಳಂಗಳ್ತಳವೆಳಗಾ ದುವು । ರಾಜಹಂಸಪಾರಾವತಮಿಥುನಂಗಳುತ್ತುಂಗಪ್ರಾಸಾದಶಿಖರಮಣಿಗವಾಕ್ಷಾಂತರಾಳ ವಿವಿಧಗೃಹಾಂತರಂಗಳಾದುವು । ಉದಯಗಿರಿಕಟಕಕುಹರಪರಿಕರನಿಕರಹರಿತನಿಜಹರಿಣ್ಮ ಣಿತನಖಿರುಚಿನಿಚಯನಿಚಿತವಾದಂತೆಲೋಹಿತಾಂಗನಾಗಿ ॥

ಮ ॥ ನೆರೆದೈಸಂಜೆಯೊಳೆಂದುಕಾಯ್ದೊದೆದೋಡೇನಾತ್ಮಾಂಗದೊಳ್ಕ್ರೀಹಿಂಸೇ ।
ಚರಣಾಲಕ್ತಕರಾಗಮಚ್ಚಿ ಪುದುದೋವೇಣ್ಯಾಮಿನೀಕಾಮಿನೀ ॥
ವಿರಹಂಪೊಣ್ಮಿದುದೋತವೋಗಜದಕೋಡೇಱಿಂದವೇನ್ನೊಂದುದೋ ।
ಹರಿಣಂತಾನೆನಿಸಿತ್ತುರಕ್ತರುಚಿಯಿಂಬಿಂಬಂಸುಧಾಸೂತಿಯಾ ॥ 50

ವ ॥ ಆಗಳ್ತನ್ನರಾಗಮಂರಾಗಿಗಳ್ಗಿಲ್ಲಂಪಚ್ಚಿಕೊಟ್ಟಂತೆಕೆಂಪುಪತ್ತುವಿಟ್ಟುಗಳ್ ॥

ಮ ॥ ಮುನಿದೀಕಂತವೆಸುಟ್ಟುಮುಂಕರುಣದಿಂದಿತ್ತಂಪುನಜ್ಜನ್ಮಮಂ ।
ನಿನಗೆಂದಾದತಿಪಾಪಮುಂಪಡಣಮುಂಪೋಪಂತೆಕಾವುಂಗೆವು ॥
ಜ್ಜನಕೆಂದೆತ್ತಿದಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಟದೊಳ್ತಂದಱಿತ್ತಿಯಿಂಪುಪ್ಪವಾ ।
ಸನೆಗೆಂದಿಕ್ಕಿದನೀಳನೀರರುಹಮಂಪೋಲ್ದತ್ತುಕಟಿಪ್ಪಿಂದುವಾ ॥ 51

ಕಂ ॥ ಆವರಿಸಿತ್ತೊನಭೋಂತ ।
ಬ್ಭಾವಿವರವನವರ್ದಿನೆಸಕಮೆನೆವಿರಹಿಗಳೋ ॥
ವ್ಯೋವಿದುವದನನಸೋದನ ।
ದೀವಿಗೆಯೆನೆತೊಳಗಿಬೆಳಗಿದಂತುಹಿನಕರಂ ॥ 52

ವ ॥ ಅಂತುಸೊಗಯಿಸುವಚ್ಚಜೆಬ್ಬಿಂಗಳೊಳ್ಸುಧಾಧವಳೆತೋತ್ತುಂಗರವ್ಯೂಹವ್ಯೂದೆರ
ಡನೆಯನೆಲೆಯಒಪಳೆಗೆಯು ಮುಂದಣರವ್ಯೂಹವ್ಯೂಗ್ರದೊಳೆಸಿರಿಯಕೂಪ್ಪಂವಿನೋ
ದಂಗಳೊಳ್ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನಂಬೆರಸು ॥

ಕಂ ॥ ಆಗಳನಂತನನಂತಫ ।
ಣಾಗಣವುಣಿಕಿರಣವೆಸೆಯೆದುಗ್ಧಾರ್ಣವದೊ ॥
ಳ್ಯಾಗದಿನಿಪ್ಪಂತಿದ್ದಂ ।
ಭೋಗಿತಱತ್ತಱಿಸಿಬಳಗೆಕೆಯ್ದಿವಿಗೆಗಳ್ ॥ 53

ವ ॥ ಆಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಅತ್ತಸುಭದ್ರೆಯುವೊಡಲುರಿ ।
ಯುತ್ತಿರೆಮರವಟ್ಟುವಿಜಯನಿದ್ದತ್ತಲೆನೋ ॥
ಡುತ್ತಿರೆಸುಸಾಳಭಂಜಿಕೆ ।
ಗೆತ್ತುದುಕೆಳದಿಯರತಣ್ಡಮಾಕೆಯರೂಪಂ ॥ 54

ಕನ್ನೆತನಂಗೆಯ್ಯಬ್ಬಗೆ ।
ದುನ್ನಾಣ್ಮಿಗೆಮನಮುಮಿಬ್ಬುವರಿಯಲ್ಬಗೆಗುಂ ॥
ಕನ್ನಡಿಕುಂತನ್ನಱಿಪಂ ।
ತನ್ನೊಳೆತಾನಿಂತುಕನ್ನೆತಳವೆಳಗಾದಳ್ ॥ 55

ಕಂ॥ ನುಡಿಯಿಸಿಕೇಳ್ದಂಕರಿಗನ ।
ಪಡೆಮಾತನೆವಮಾತುತಪ್ಪೆಡಂಮತ್ತ ವುದಂ ।।
ನುಡಿಯಿಸುಗುಂವೊದಲಿಂದಾ ।
ನುಡಿಪಱಿಪಡಿವುಳಿದುನೋಡುಗುಂಕೆಳದಿಯರಂ ।। 56

ಆಜಿಮರುಳಂತುಟೆಸೊಕ್ಕಿನ ।
ತೆಱದಂತುಟೆವನವೊಱಲ್ದುದೆರ್ದೆಯುರಿವುದುವೆಯ್ ।।
ಮಱುಗುವುದುಪದೆವುದಾ * ನಲುರಿ ।
ದಱುರಿಯೆನಿದೇಕೆಂದುಕನ್ನೆ ತಳವೆಳಗಾದಳ್ ।। 57

ಉ॥ ಆನೆಯನೇಱಿಸಾಪ್ಮವದೆಬಪ್ಪರಿಕೇಸರಿಯೊಂದುಗಾಡಿಯು ।
ದ್ದಾನಿತಗುಳ್ದಕಣ್ಣೊಳಿತೊಱಲ್ದೆರ್ದೆಯೊಳ್ತಡವಾಡೆಬೞ್ಟದು ।।
ದ್ದಾನಿಯನಾನೆವನ್ಮಥವುಹೀಭುಜನೋವಪೆತೋಱಿಕೊಟ್ಟುದೊಂ ।
ದಾನೆಯೆತನ್ನ ನಾನೆಗೊಲೆಕೊಂದಪುದೆಂದುಲತಾಂಗಿಬೆಬ್ಬಿದಳ್ ।। 58

ಮ॥ ಮನವೂಢಿತಹೋವುಭೂಮಿಪಕುಗಳ್ಕ್ಕ ವೂತುರಬ್ಬಂದವಾ ।
ವನಿತುಂಸ್ಥಿಪಿತಯೂಪಕೋಟಿಬಳವತ್ತಾವಾಗ್ನಿ ಹೋವಾಗ್ನಿ ಚಂ ।।
ದನಕಪ್ಪೂರಮೃಣಾಳನಾಳಮೆಪೊದಱಿದ್ದಧ್ಯಂಗ[ಿಂತಾಗೆತಾ] ।
ನಿನಿತುಂಕಾವುನಪೇಳ್ವೆಯೆಂದುಸುಗಿದಳ್ತನ್ವಂಗಿಪಬ್ಬಿಂಗಳೊಳ್ ।। 59

ವ॥ ಅಂತುಕಾವುದೇವನೆಂಬವುಂತ ನವಾದಿಯುದಿವ್ಯವುಂತ್ರದಿಂಸ್ತೋಭಂಗೊಂಡದಿವ್ಯ ಗೃಹದಂತೆ ಕಾವುಗೃಹಗೃಹೀತೆಯಾಗಿರೆ ನೋಡಿರೋವಮಾಂಚಕಸ್ತಂಭನಕಂಪ [ಖಾಪಳ ತಾ]ಸಂತಾಪನಾಹಾರವ್ಯಾಮೋಹಗದ್ಗದಾಶ್ರುವೋತ್ಪ್ರಸೆಮೂರ್ಚ್ಛಾದಿನಾನಾಪ್ರಕಾರಂಗಳ ನೊಡನೊಡನೆತೋಱುವುದುವಾಕೆಯದಾದಿಯವುಗಳ್ಳಿತಲತಿಕೆಯೆಂಬಳ್ಕಣ್ಡ ॥

ಕಂ॥ ಉಸಿರದಿರೆವನದೊಳೆರ್ದೆಯಂ ।
ಪಸರಿಸುಗುಂವುಱುಳವುದಱಿನೆನಗಿಂತುಟೆಎಂ ।।
ದುಸಿರುಸಿರ್ದೊಡೆಬಗೆತೀಗ್ಗುಂ ।
ಬಿಸಿದುಂಬಟ್ಟಿತ್ತು ಮುಸಿರದೇಂತೀರ್ದ್ದಪುದೇ ।। 60

ಪೇಱೆಂಬುದುವಾನೀಗಡೆ ।
ಪೇಱದೆಪೇಱಾರ್ಗೆಪೇಱ್ವೆನಿಂದಿನಬಂದಾ ।।
ಕಾಱಣದವಾಱ್ತೆಗೊಂಡೊಡೆ ।
ಪಾಱಾದುದುವನವುವೆರ್ದೆಯುವೇನಂಪೇಱ್ವೆಂ ।। 61

* ಪಾ । ಪಡಿ ನ.

ಕಂ ॥ ಭೋಂಕೆನೆವಮನಮಂಕದಡಿಕ ।
ಲಂಕಿದಪ್ರದುಬಿಡದೆವಮನಮನೂಱುಸಿದಪ್ರದಾ ॥
ದಂಕೆಳದಿಪಾಣ್ಬರಂಕುಸ ।
ನಂಕುಸದಾಪೊಳಪುವನಕಣ್ಗಳಬೆಳ್ಪುಂ ॥ 62

ಚಂ ॥ ಮನಸಿಜನಂಬರಲ್ಪ ಪೊಸವಲ್ಲಿಗೆತೆಂಕಣಗಾಳಿಯೆಂಬಿವಿಂ ।
ತನುಬಲದಿಂದವೆನ್ನನಲೆದಪ್ಪವವೆನ್ನನೆಪೆಟ್ಟುವೇಳ್ದಿಚಂ ॥
ದ್ರನಬಲದಿಂದವೆನ್ನನಲೆದಪ್ಪವದರ್ಕ್ಕೆನಗೀಗಳೊಂದಿಚಂ ।
ದ್ರನಬಲಮಿಲ್ಲದಿಂನಿದಱಿಂಗೊಳುವುದುವೊಳ್ಳಿತೆಯಲ್ಲಕೆಯ್ಗುವೇ ॥ 63

ವ ॥ ಎಂದುಮನದಮಱುಕಮುಮಂಬಗೆಯ ಕುಱುಪುಮಂಬಗೆಯದೆ ಕುಱುಪ್ರಮು
ಮಂಮೆಯ್ಯಬಡತನಮುಮನಱಿಪಿತೋಱಿನುಡಿದೊಡೆರುಜಹಂಸಮಾನಸಸರೋವರ
ಮನಲ್ಲದೆಪೆಱತನೇಕೆಬಯಸುಗುಂ ಕಳಹಂಸಗಮನೆಯಾಸುರತಮಕರಧ್ವಜ[ನ]ನಲ್ಲದೆ
ಪೆಱತನೇಕೆಬಯಸುಗುಮೆಂದು ಮನದೊಳಿಮಂತಣಮಿದ್ದು ಬಗೆಯೊಳಿಗುಡಿಗಟ್ಟಿಸಂತ
ಸಂಬಟ್ಟಿಂತೆಂದಳ್ ॥

ಮ ॥ ನನೆಯಂಬಂತೆಗೆದಿಚ್ಚನಂಗಜನ * ತಪ್ಪೇನಾನುಮಂತೋಱಿಕಾ ।
ಣ್ಬನಿತಂಮಾಡದೆಪದ್ಮಜಂಮದನನಂಬೈದಂತುಟೇಱಡಮಿಾ ॥
ಬಿನದಂತಪ್ಪಲೆಕಲ್ಪಿತಂಪರಿಯದಾತಂಗಂದುನಿನ್ನಿೀವನಂ ।
ನಿನಗಾತಂದೊರೆನೆಟ್ಟನಾವಿಪುರುಷಂಗಕ್ಕ ಕ್ಕನೀನ್ನಾಣ್ಬವೈ ॥ 64

ವ ॥ ನೀನಿದಕ್ಕೆರ್ಚಂತಿಸಲ್ವೇಡನಿನ್ನ ಬಗೆದಂತೆತೀಚ್ಚರ್ಚವೆಂದನೇಕವ್ಯೋಕದೂಸಂಗ
ಳಿಂದವಾಕೆಯಮನಮನಾಱಿಸಿನುಡಿದಿರೆವಿಕಾರವೊಡನೊಡನೆತೋಱುವುದುಮಾಚೂತಲತಿ
ಕೆಕಣ್ಣಂ ॥

ಚಂ ॥ ಪದವೆರ್ದಬತ್ತಿಕೆತ್ತುವಧರಂದೆಸೆಗೆಟ್ಟಲರ್ಗಣ್ಣನೋಟಮು ।
ಣ್ಮಿದಪವುರೋಳಿವಟ್ಟನಿಡುಸುಯ್ತೊದ್ದಿಂಗೆಡೆಗೊಂಡಮಾತುಕುಂ ॥
ದಿದಲತಿಕಾಂಗವೊಂದಿದವಿಕಾರಮದೀಕೆಯೊಳೀಗಳಾದುದಿಂ ।
ತಿದುಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನೆಂಬದಟುಸಿಕ್ಕಿದಸೊರ್ಕ್ಕನಗೊಡ್ಡನಾಗದೇ ॥ 65

ವ ॥ ಎಂದುತನ್ನೊಳಿಬಗೆದುಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಕಱಿಯಲರಾದಸಂಪಗೆಯುಬಣ್ಣದವೋಲೆಬಳತ್ತುಬಣ್ಣದೊ ।
ಳ್ಪಟಿಯಿಸೆಕೆಂಪುಕಣ್ಗಳವೊದಲ್ಗಳೊಳೊಪ್ಪುನೆತೋಱಿಬಾಡಿಪಾ ॥
ಡಱಿದುಬಬಲ್ದಜೋಲ್ದರವುಮೆಯ್ಯೊಳೆಮೆಯ್ವಿಡಿದೆನ್ನಕಣ್ಗಳೊ ।
ಳ್ಪಟಿದುಪುತಾಮೆಕನ್ನಡಿಸಬಪ್ಪವುಕನ್ನೆಯಕನ್ನೆವೇಟಮಂ ॥ 66

* ಪಾ । ನುಮಂಕಪ್ಪಾವುದಂ.

ವ ॥ ಅದಱಿಂದೀಕೆಯಬಗೆಯನಱಿಯಲ್ವೇೞ್ಕು ಮೆಂದುಮೆಲ್ಲಮೆಯ್ಲನೆಕೆಲಕ್ಕೆ ವಂದುಕುಂ
ಚದಡಪದಡವಕೆಯವರಚಾರಕಿಯರೆಲ್ಲರುಮಂಕಣ್ಗೆತ್ತಿ ಕೞಿದೇಕಾಂತದೊಳ್ ಕನ್ನೆಯನಿಂ
ತೆಂದಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಮೃಗವುದಪತ್ರರೇಖೆಗಳನೀಕೆಗೆತಾಳ್ದಿರದೊಂದುವೀಕದಂ ।
ಪ್ರಗೞುರವೀಕೆಹಾರಮಣಿವಂಜರಿಯಿಲ್ಲದೆಬಿನ್ನಗಿದ್ದುದೀ ॥
ಜಗನಮಿದೇಕೆಹೀನವರಕನಾಧ್ವನಿಯಿಲ್ಲದೆಮೂಗುವಟ್ಟುದೀ ।
ಬುಗೆಯೊಳಲಕ್ತ ಕದ್ರವದೊಳಾಲ್ದಿದೆನಿಂದುವೊಪಾದಪಂಕಜಂ ॥ 67

ಮ ॥ ನಗೆಗಣ್ಪೊೀರ್ವ್ವಕದುಪ್ಪ ವಾರಿಕಯದಿಂಬಿಂಬಾಧರಂಸುಯ್ಯಬೆಂ ।
ಕೆಗಳೆಂನಾಡಿಬೆಡಂಗುಗೆಟ್ಟರವಿದುಂತೀಕಾರಣಂವುಜ್ಜನಂ ॥
ಬುಗಲಾರೋಗಿಸಲೊಲ್ಲದಪ್ಪಿರವಿದೇಂನಾಣಿಕ್ಕಿದೇಂಕಾಮನಂ ।
ಬುಗಳತ್ತಿತ್ತೆಡೆಯಾಡಿಸೋಂ[ಕವೆವಲಂ]ನಿನ್ನಂಸರೋಜಾನನೇ ॥ 68

ವ ॥ ಎಂದುಮುಷ್ಣ ವೆಮುಟ್ಟನುಡಿಯದೆ ಪೊಱಪೊಱಗನೆಬಳಸಿ ಕನ್ನೆಯಶಂಕೆಯಂಕಿ
ಡಿಸಿಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಳ್ ॥

ಮ ॥ ವನಭೃತ್ತುಂತಳೆದಾಸಿರೀಪಕ್ಕುಸುಮಾಭೂಂಗಕ್ಕೆ ಕಂದಂಕನ ।
ತ್ತನಕಾಂಭೋಜನಿಭಾನನಕ್ಕೆ ಪಿರಿದುಂದೀನತ್ವಮಂಸೀಳ್ದ ವಾ ॥
ವಿನಪೋೀಲಿಂದದಕಣ್ಗೆ ಬಾಷ್ಪಜಲನುಂಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸಂತಾಪಮಂ ।
ನಿನಗಂವಾಡಿದನಾವನಾತನೆವಲಂಗಂಧೇಭವಿದ್ಯಾಧರಂ ॥ 69

ವ ॥ ಎಂದುತನ್ನ ಮನವನಱಿದುಮುಟ್ಟನುಡಿದಕೆಳದಿಯನುಡಿಗೆ ಪೊಱತೇನುಮನೆನ
ಲಱಿಯದೆನಾಣ್ಬಿತಲೆಯಂಬಾಗಿನೆಲನಂಬರೆಯುತ್ತುಂ ನೀರೊಳಕ್ಕ್ರಮಿಗಿದರಂತುಂಮನೆ
ಜವುರುತ್ತುಂಮಳಿಕೆವಂದುಬೆಚ್ಚನೆಸುಯ್ದೊಡೆನೀನಿದಕ್ಕೆರ್ಕ್ಕಾನುಮಂಬಗೆಯಲ್ವೇಡನಿನ್ನ ಬ
ಗೆಯಂ ಬುಗೆದಂತೆತೀಚಕ್ಕುವೆನೆಂದನೇಕಪ್ರಕಾರವಚನರಚನೆಗಳಿಂದಾಕೆಯಮನಮನಾ
ಜೆನುಡಿಯುತ್ತಿರ್ಪ್ಪನಮಿತ್ತ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನುವೋಲಗಂ ಪರೆದಿಂಬಱಿಯಂ ತನ್ನ ಪ
ವಡಿಸುವಮಾಡಕ್ಕೊಡನೊಡನೋಲಗಿಸುತ್ತುಂಬಂದಪಂಡಿತಕ್ಕಳುಮನುಚಿತಪ್ರತಿಪ
ತ್ತಿಗಳಿಂವಿಸಜ್ಜಿಸಿಸುಭದ್ರೆಯರೂಪುಕಣ್ಣಪಾಸಯಂತೆ ಕಣಿಂಳಿತೊಟಲೆಕಣ್ಮುಚ್ಚ ದೆ
ತನ್ನಜಸದಂತೆ ಪಸರಿಸಿದಚ್ಚವೆಳ್ದಿಂಗಳನಾಕೆಯಕಣ್ಗಳಬೆಳ್ಪಿನತಳಪ್ಪೆನುತ್ತುಂಪೆಳ್ಪಳಿ
ಸಿಚಂದ್ರನಂನೋಡಿ ॥

ಚಂ ॥ ಪ್ರಿಯನತಿಯಾನನೇಂದುವೊಳವಿಂದುವೆಳಂಬಿದಿಮುನ್ನ ಮಾವುದಂ ।
ನಯದೊಳೆನೋಡಿವಾಡಿದನದಾವುದನೆಂದಱಿಯಲ್ಕೆನಾಡೆಸಂ ॥
ದೆಯಮದುನೀಳನೀರಜವನಂಗಳಕೆಲ್ಸುಗಳೆಂಬುವಾಲತಾಂ ।
ಗಿಯಾಕಡೆಗಣ್ಣ ಬೆಳ್ಪುಗಳನಿಲ್ಲಿದಸಿಲ್ಲಿನಸಿಲ್ಲಿವಲ್ಲವೇ ॥ 70

ವ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ॥

ಉ ॥ ಆನವಮಾಳಿಕಾಕುಸುಮಕೋಮಳಿರಾಗರಸಪ್ರಪೂರ್ಣ್ಣಚಂ ।
ದ್ರಾನನಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂನಭದೊಳಿರ್ದ್ದ ಮೃತಾಂಕವಿನುದ್ಯತ್ಕಾಂತಿಸಂ ॥
ತಾನವಮಾವಗಂತನಗೆವಾಡಿದಳಿಂದೊಡೆತದ್ಗೃಹಾಂತರೋ ।
ದ್ಯಾನಸರಸ್ಸರೋಜರುಚಿಯೆಂಬುದಿದಾಕೆಯಕೆಯ್ಯದೆಂನಿರೇ ॥ 71

ವ ॥ ಎಂದುತನ್ನ ಮನಮುಮನೆರ್ದ್ದೆಯುಮನುಜೆ ಸೆಜೆವಿಡಿದಿರ್ದ್ದ ಪೂರ್ವ್ವರೂಪೆದು ರೂಪುಮಂಮನದೊಳಿಬಗೆದುಭೂವಿಸಿವುತ್ತು ಮಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಕುಸುರಿಯರೂಪನೆಯ್ದಿ ಪೊಗಟಿಲ್ಲ ಕುರಿಯೆಂನಿಡುಪುರ್ವ್ವಿಬಾಸೆಕ ।
ಣ್ಗೆಸೆಯಲುಮುಂಟುಮಾಲ್ಪಜಘನಂಬೆಳರ್ವಾಯ್ಕೊಲೆಗಳ್ಕದಂಪುಗು ॥
ವ್ಯಸಿಖಿನೆನೋಡವೊಕ್ಕಳವುದಾರ್ನ್ನಡೆನೋಟಿಪ್ಪೊಡಮೆಂತುಮಿಂತುಮೂ ।
ಉಸಿಯವುವುಮೂಖಿದೊಡ್ಡಿದುವುಮೂಖಿಡೆತೆಳ್ಕಿದುವಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯಾ ॥ 72

ಕಂ ॥ ಮೃಗಶಿಖನೇತ್ರೆಯನಡುವೆರ್ದ್ದ ।
ಯುಗುರ್ಗಳ್ಕರವೆಸೆವಕನಕಕಾಂಚೀನಿನದ ॥
ಪ್ರಗಣಿತಮಗಲ್ದನಲ್ಲಳ ।
ಜಗನಮಿವೆಂನೆರ್ದ್ದಯನೆಂತುಪೊಕ್ಕಟಿಪುವೆನ್ರೋ ॥ 73

ವ ॥ ಎಂದುಸ್ಮೆರಿಸದೆ ॥

ಮ ॥ ಪೊಲೆಗಳ್ಬಟ್ಟದುವಾಗಿಕರ್ಗ್ಗಿದಕುರುಳ್ಕೊಂಕಾಗಿಕಣ್ಗೆಯ್ದಿನೀ ।
ಳ್ದಲರ್ಗಣ್ಗಳ್ಬಳಿಂಗಳಾಗಿಜಘನಂಕಾಂಚೀಕಳಾಪಪ್ರಭೋ ॥
ಜ್ವಲಮುದ್ವೃತ್ತಮುಮಾಗಿತಾಂಪೊಲೆಗೆಮಧ್ಯಸ್ಥಂಗಳಾಗಿರ್ದ್ದವ ।
ಕ್ಕಲೆಲಲ್ತಕ್ಕುದೆಕೆನ್ನ ಮಾತ್ರಿವಳಿಗಳ್ಗೀನಂಸರೋಜಾಕ್ಷಿಯಾ ॥ 74

ವ ॥ ಎಂದುಕಿಱಿದುಂತೀಗಮಱಿವೆಮರುಳಂತು ಪಲುಂಬಿಪಂಬಲಿಸಿವುತ್ತ ಮಾಕೆಯ ಹಾವಭಾವವಿಳಾಸವಿಭ್ರಮಕಟಾಕ್ಷೇಕ್ಷಣಂಗಳ ಕ್ಕನಮನೊಲಿಸೆಯುಮೆರ್ದ್ದಯಂಕನಲಿಸೆಯು ಮನಂಗಮತಂಗಜಕೋಳಾಹಳಾಕುಲೀಕೃತಾಂತರಂಗನಾಗಿ ॥

ಮ ॥ ಜಗವುಂವಾಡಿದಪದ್ಮಜಂಪಡೆದನಿಲ್ಲೀಕನ್ನೆಯಂವಾಡುವ ।
ಲ್ಲಿಗೆಕಂದ್ರಂಮಳಯಾನಿಳಂಮಳಯಜಂನೀರೇಜವಿಂವಾವುವು ॥
ಲ್ಲಿಗೆಯೆಂದಿಂತಿವನಟ್ಟಿಱಿಂದವರ್ದಿನೊಳ್ತಾನಱ್ತಿಯಿಂತೊಯ್ದುವೆ ।
ಲ್ಲಿಗೆಸಂದಂಗಜನೆಂಬಜಂಪಡೆದನಂತಾಕಾಂತೆಗೀಕಾಂತೆಯಂ ॥ 75

ವ ॥ ಅಂತುತಪ್ಪದಾಕಾಂತೆಯಂ ವಿಧಾತ್ರಂವಾಡುವಂದು ಕೊಸಗಿನಕೇಸರಂಗಳನಮೃತರಸದೊಳಂಶೃಂಗಾರರಸದೊಳಂಭಾವಿಸಿರಸಸಿದ್ಧಮಪ್ಪಪೊನ್ನಲತೆಯ ಮೆಯ್ಯುಮಂ

ನೀಲದತಲೆನವಿರುವುಂಪವಳದಬಾಯ್ಬಿಜಿಯುವುಂ ಮುತ್ತಿನಪಲ್ಲುವುಂರಾಜಾವರ್ತ್ತಡ
ಸೆಳ್ಳುಗುರುವುಂಧೂಪದಸುಯ್ಯುವುಂ ರತಿಯಸೌಭಾಗ್ಯಮುಮಂಸಿರಿಯಸೈರಣೆಯುಮುಂ
ಅದ್ರಿಜಾತೆಯಶೃಂಗಾರಮುಮಂ ಮನೋವಧನಮದನನೋವನಸಂತಾಪನವಶೀಕರಣಂ
ಗಳೆಂಬಕಾಮದೇವನಯ್ದಲರಂಬಿನಕಿ್ತಗಳುಮನೊಂದುವೂಡಿ ಲೋಕವೆಲ್ಲಮಂಮ
ರುಳ್ಮಾಡಲೆಂದುಖೆಣ್ಮಾಡಿದನಕ್ಕು ವೆಂದುಮತ್ತವಜಕೆಯನೋಡಿದನೋಟಮಂಭಾವಿಸಿ ॥

ಚಂ॥ ನೆಯಿಗೊಳಿಗಾಡಿನೋಟ್ಟಿಬಗೆಬಪ್ಪ್ರದುವಾನೆದಲೆಂದುದಂತಿಯಂ ।
ನಿಱುಸಿವುರಲ್ದುನೋಡುವೆದುವೆನ್ನು ವುನಾಸತಿನೋಲವತ್ತಮ ॥
ತ್ತೆಱಗಿಬಟಲ್ದುಜೋಲ್ದಟಪಿನೋಡಿದಳೆಂತೆಲೆಸತ್ತಪೊತ್ತಕ ।
ಣ್ಣಱಿಯದಬೆಳ್ಳನಲ್ಲೆನಱುದಿಂಧವಳಾಕ್ಷಿಯನೋಟದಂದವಂ ॥ 76

ಹರಿಣೀಪ್ಲುತ॥ ದಳಿತಕಮಲಚ್ಛಾಯಾಪೋಪಂವುನೋಜರಸಪ್ರಭಾ ।
ವಳಯನಿಳಯಂಪ್ರೋದ್ಯದ್ಭಾವಿಭವ್ರಮಂವುಕುಳೀಕೃತಂ ॥
ಲಳಿತವಧುರಂಲಜ್ಜಾಳೋಳಂನ್ಮರಾಕುಳತಂವನಂ ।
ದಳಿತವುಪನನ್ಮುಗ್ಧಂನ್ನಿಗ್ಧಂವಿಳೋಕನವೋಪಳಾ ॥ 77

ಚಂ॥ ಉಡವೊಗವೆಂಬತಾವರೆಯನೀಳ್ದಿಸಟಬೊಳ್ಕಱಿದುಂಬಿವಾಯ್ದೊಡಂ ।
ಬಡನೊಳಕೊಂಡುಕಣ್ಮಲರಪಳ್ಪುಗಳಾಲಿಯುಕಟ್ಟಿನೊಳ್ಪೊದ ॥
ಱೊಡನೊಡನೋಡುವಟ್ಟೆನಗೆಸಂತಸವುಂವುಱುಕಕ್ಕೆ ವೂಣೊಡೀ ।
ನಡೆಗಿಡೆಸತ್ವವುಂತವುವುಮಂಕಡೆಗಣೊಳಿಕಣ್ಡೆನೋಪಳಾ ॥ 78

ಬದವಿದಬೇಟವಪ್ಪೆಡೆನಗತ್ತಳಗಂಬಗೆವೇಟಬೊಪ್ಪೆಡೆನ್ನ ವೇ ।
ಳದಕೆಳೆಯುರ್ಕ್ಕಳಿಲ್ಲವಳುವುಪ್ಪೊಡೆಜವ್ವನವೆತ್ತನಾಣಕಾ ॥
ಪದುಱಿದೋತುವಾತಡಕಲೊಂದಿವದೂದವರಿಲ್ಲನೆಟ್ಟನ ।
ಪ್ಪುದಱಿನದಿಂತರಣ್ಯವುಧಿಕಂವಲವೆನ್ನೊಲವಿಂದುವಕ್ಕೆ್ರಯಂ ॥ 79

ವ ॥ ಎಂದಿಂತುನಲ್ಲಳಂನೆದುಕಣ್ಗಾಪನೆಕಾದಚಿಂತಾಸವುದ್ರಾಂತಪರಿವೃತನಾಗಿಸೈ
ರಸಲಾಱದೆಪೊಱಲಂ ತೊಱಲ್ದುನೋಟ್ಟಿಬಗೆದಂದುರಾಜವುಂದಿರದಂ ಪೊಱವುಟ್ಟುಬರೆತ
ನ್ನಂಕಾಣಲೊಡವುಱಿದುನುಡಿಯಿಸಿವೆಚ್ಚಿ ಮೇಳದನಾಗರಿಕವಿಟವಿದೂಷಕಪೀಠವುರ್ದ್ದ
ಕರ್ಕ್ಕಳ್ವರಸುಕಾವುದೇವನೋಲಗಕ್ಕೆ ಬಪ್ಪರ್ಂತೆಸೂಳಿಗೇರಿಯೊಳಗನೆಬಪ್ಪ್ರದುವಲ್ಲಿ॥

ವು ॥ ಮೃಗಭೂಱುದ್ಧವಿಳಾಸಿನೀಕಬರಿಕಾಬಂಧಂಗಳಂಪೊತ್ತು ವು ।
ಲ್ಲಿಗೆಯೊಳ್ಳಾವಿಸಧೂಪದೊಳ್ಪೊರೆದುತಕ್ಕಂತಾತತಿಸ್ವೇದಬಿಂ ॥

ದುಗಳೊಳ್ನಿಂದುಕುರುಳ್ಗಳೊಳ್ಪುಲಿದುವುಂದೊಂದಿರ್ದ್ದನಾಭಾಗ್ಯಶಂ ।
ಟೆಗಳೊಂದಿಂಚರದೊಳ್ಪಳಂಚಿಸುಟಿಲಿದತ್ತಂದೊಂದುಮಂದಾನಿಳಂ ॥ 80

ವ ॥ ಆಗಳಾಱುಂಯುತುಗಳಪ್ಪುಗಳನೊಂದುನೂಡಿ ಪ್ರವಿನಂಬುಗಳಂಪಣ್ಣಲೆಂದುಕಾ
ವುದೇವಂವಾಡಿದೋಜನಸಾಲೆಯಿಪ್ಪಂತಿರ್ದ್ದ ಪ್ರವಿನಸಂತೆಯೊಳ್ವಸಂತಕಾಂತೆಯ
ರಂತೆ ॥

ಉ ॥ ಎತ್ತಿದತೋಳವೊತ್ತಮೊದಲಂಗಜನಂಪಟವಿದ್ಯೆಗೆತ್ತಿದಂ ।
ತೆತ್ತಮಪೂರ್ವ್ವವಾಗೆಪೊಸವಂಪಿಗಮಂಗಜಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಗೆಂ ॥
ದೆತ್ತಿದವಿಾನಕೇತನಮನೊತ್ತರಿಸುತ್ತಿರೆಚಲ್ಲವಾಡಿಪೂ ।
ವೆತ್ತುವಮಾಲೆಗಾರ್ತ್ತಿಯರನಂದರಿಕೇಸರಿನಿಂದುನೋಡಿದಂ ॥ 81

ವ ॥ ನೋಡಿನಾಡಾಡಿಯಲ್ಲದಾಕೆಗಳಜೋಡೆಗೆಯ್ತಂಗಳಂಕಣ್ಣಿದುವನೆಯಾಳ್ದನಂವಾ
ಱುವಂದವಮಲ್ಲದೆಪ್ಪೂವಾಱುವಂದವಮಲ್ತೆಂದುವುಗುಳ್ನಗೆನಗುತುಂಬಪ್ಪನೊಂದೆಡೆಯೊ
ಳ್ತನೆಯಾಣ್ಮನಕಣ್ಣೆವೆಯೆಕಾಂಡಪಟವಾಗೆಯುಂ ವನೆಯಾಣ್ಮನಕಣ್ಮೆವೆಯೆದೂದ
ವಿಯಾಗೆಯುಂಬುಗೆದೆಡೆಯನೆಯ್ದಿಬಗೆದಬಗೆಯಂಬುಗದಂತೆತ್ರೀಚ್ಚಿತ್ರಪೋಪಜೋಡೆಯರಂಕ
ಣ್ಣುವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಕುಱುಪಂಪ್ಪುವ್ವಿನಜವ್ವೆತೋಱೆಬಗೆಯಂಕಣ್ಸನ್ನೆಗಳ್ಪೀಱಿತ ।
ನ್ನೆಱಕಂತನ್ನವನಕ್ಕೆ ಕೂಡಕೆಲನಂಕಂಡಂಗವೊಳ್ಪಂಕರಂ ॥
ಮೆಱೆವಾಪ್ರಾಢೆಯೆಜೋಡೆಯಾಕ್ಕು ವೆಡೆಯೊಳ್ಕೂಟಂದೆದೂಂಟಿಂಗೆವೆ ।
ವ್ವೞಿಯಂಪೊಯ್ಸಿಕೆಲಕ್ಕೆ ನಾಣ್ಚಿತಲೆಗುತಿಪ್ಪರ್ಕೆಯೇಂಜೋಡೆಯೇ ॥ 82

ಉ ॥ ಕೂರಿದುವಪ್ಪಕಣ್ಮಲರ್ಗಳಳ್ಳಿರ್ದ್ದಯೊಳ್ತಡವಾಡೆತಾವೆಕ ।
ಕ್ಷೋಣಿಸಪವ್ವೆನಾಲಗೆವ್ರೋಲಾಗೆವನಂಬುಗಿಸಲ್ಕೆ ಬಲ್ಲೊಡಾ ॥
ಜಾರೆಯೆಜಾರೆಪಾಜೆನೆಕರಂಪಿರಿದುಂಗಱಿಪ್ರತ್ತುಮಿಪ್ಪರ್ವಳಂ ।
ಸಾರಿಕೆಯಿಂಬರಲ್ಲದಭಿಸಾರಿಕೆಯೆಂಬರೆಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರ್ ॥ 83

ವ ॥ ಎಂದುಪಾಣ್ಬರಂಕುಸನಾಪಾಣ್ಬೆಯರಗೆಯ್ವಗೆಯ್ತಂಗಳುಮಂತೋಪ್ಪರ್ನನ್ನೆಗಳು
ಮುಂಆಡುವಮಿಟ್ಟುಗೊಡ್ಡಂಗಳುಮಂಕಣ್ಣುಜೋದ್ಯಂಬಟ್ಟು ॥

ಮ ॥ ಅಲರ್ಗಣ್ಣೊಳ್ಸುರನಿರ್ದ್ದನಕ್ಕು ವೆಡೆವೋಪಾಜೋಡೆಕಾಮಂಗೆಕಾ ।
ದಲೆಯಕ್ಕುಂಜಿತೇನೊಪಾದರದೊಳಿೊಳ್ಸಂಸಾರಸರ್ವ್ವಸ್ವಮುಂ ॥
ಗೆಲೆವಂದಿಂಪಿನಲಂಪನಾಳ್ದಸವಿಯುಂಟಕ್ಕುಂಸಮಂತಾವಗಂ ।
ತಲೆಯಂಮೂಗುಮನೊತ್ತೆಯಿಟ್ಟುನೆರೆವಂತುಂತೇನವರ್ಗ್ಗಾಂಪರೇ ॥ 84

ವ ॥ ಎನುತ್ತುಂಬರ್ಪನೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ಮನಸಿಜನ ನಡಪಿದಜಂಗಮಲತೆಗಳಂತೆಮನೋಜನಕಾಪಿನಕಲ್ಪಲತೆಗಳಂತೆ ಮನೋಜನೆಂಬರೀವಗಾಜಿನಸ್ಪಲ್ಲಗಳಂತೆ ತಂತವ್ಯೂಮನೆಯುಮುಂದಣಪಚ್ಚೆಯಜಗಲಿಗಳೊಳಮಂತಿವುಯಮತ್ತವಾರಣಂಗಳೊಳಮಳವಿಗಱಿದವಿಳಾಸಂಗಳೊಳಂತಾಡತಂಡದೆನೆರೆದಿರ್ಪಪೆಂಡವಾಸದೊಳ್ವೆಂಡಿರಂಕಣ್ಡು ॥

ಚಂ ॥ ಮನಸಿಜನೀಕೆಗಣ್ಡನತಿಯುಂಬಿಸುಟಂಪರನೀಕೆಗಣ್ಡನೂ ।
ತನಗಿರಿಜಾತೆಯಂತೊಜೆದನಾನರಕಾಂತಕನೀಕೆಗಣ್ಡತೊ ॥
ಟ್ಟನೆನಿಜಲಕ್ರೀಡೆಯುಂಮುಜೆದನೆಂಬನೆಗಟ್ಟೆಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುಜ ।
ವ್ವನದವಿಳಾಸದಂದದಪೆಡಂಗಿನಪೆಂಡಿರೆಪೆಂಡಿರಲ್ಲಿಯೂ ॥ 85

ತಿಸರಮಿದಾವುದಕ್ಕ್ಷಧರಣೀಂದ್ರನಕೊಟ್ಟುಮವಜ್ರದಾಳಿಕ ।
ಣ್ಣೆಸೆವುದಿದಾವುದೊಲ್ಲದಮಱಿಪಡಟ್ಟೆಯೊಡಂದುಕುಬೇರನಿತ್ತುದ ॥
ಕ್ತಸರವಿದಾವುದಾಮುಲೆಯೆಕಾಲ್ವಿಡಿವಿಂದ್ರನಕೊಟ್ಟುದಲ್ತೆಪೋ ।
ಪುಸಿಯದಿರೆಂಬಸೂಳೆಯರೆ ಸೂಳೆಯರಲ್ಲಿಯಪೆಂಡವಾಸದೊಳ್ ॥ 86

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಕೇಳುತ್ತುಂಬರೆವರೆಮತ್ತವೂಪೆಂಡವಾಸಗೇರಿಯೊಳಗೆನಃಭೂಗ್ಯದ ಭೋಗದಜಾಗದರೂಪುಗಳ್ಮನಸರೂಪಾದಂತೆ ॥

ಉ ॥ ಸೀಗುರಿಚಾಪಿನಾಣ್ಮಣಿದುಮೆಟ್ಟುವಗುಜ್ಜರಿಗಳ್ತಿಬೀರವುಂ ।
ಚಾಗದಪೆಂಪುಮಂಪೊಗೞ್ವಸಂಗಡವರ್ಪ್ಪವರೊಳ್ಪಿನಿಂದೆಮೆ ॥
ಯ್ಯೋಗಮಳುಂಬಮಪ್ಪಬಿದುಮಾಗೆರ್ದೆಗಂಬರೆಬರ್ಪ್ಪಪಾಂಗಗು ।
ರ್ವ್ವಾಗಿರೆಚೆಲ್ವನಾಯ್ತರಪೊಜಂಗರಲೀಲೆಸುರೇಂದ್ರಲೀಲೆಯಿಂ ॥ 87

ವ ॥ ಮತ್ತವುಲ್ಲಿಕೋಟಪೊನ್ನಿಂಗೆಳಂಟೆಯಲುಗುವತೆಱುಕಾಳಪೊಜಂಗರುಮಂಸುಣ್ಣದೆಲೆಯನೊತ್ತೆಯಿಟ್ಟುಮದಾನೆಯುಮಂಮಾಣಿಕಮುಮನೊತ್ತೆವಿಡಿಸಲಟ್ಟುವ ಚಿಕ್ಕಪೋಕ್ಕರ್ಗಳಿಪೊಜಂಗರುಮಂಕತ್ತುರಿಬೀಯಮುಂಮೆಱೆದುಕತ್ತುರಿಯೊಳ್ಪೊಱ್ದ ಕತ್ತುರಿಮಿಗದಂತಿರ್ಪ ಕತ್ತುರಿಪೊಜಂಗರುಮಂನೋಡಿ ಪೊಱಲಪೊಜಂಗರಬೀಯದಳ ವಿಗೆಮನದೊಳ್ಮಚ್ಚುತ್ತೆ ಬರ್ಪ್ಪನೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ಕಲ್ಲೊಳ ಮವರ್ದಿನೊಳಂಪುಟ್ಟಿದ ವೆಂಡಿರಂತೆಸೊಗಯಿಸುವಪಲರುಮೊಳ್ವೆಂಡಿರೊಂದೆಡೆಯೊಳಿರ್ದ್ದಕಾಮದೇನನೆಂಬಬಳ ಮರ್ದುಕಾಜಿನಮಾಡಿವಮರ್ದಿನಂತೆಬಳಿದುದಳಂ ಬಡೆದುಮುನ್ನೂಱಿಱುವತ್ತುಜಾತಿಯು ಕಳ್ಗಳಂಮುಂದಿಟ್ಟುಮಧುಮಂತ್ರದಿಂಮಧುದೇವತೆಗಳನಟ್ಟಿರ್ದ್ದಸಿಪ್ಪನ್ನಪೆಳ್ಳಿಯಪದ್ಮರಾ ಗದಪಚ್ಚೆಯಗಿಳಿಯುಕೋಗಿಲೆಯಾ ಕೊಂಚೆಯಂಚೆಯಕುಂತಳೆಯು ಮೂಱ್ಕಯಸಿಪ್ಪುಗೆ ಯೊಳ್ತೀವಿಮಧುಮಂತ್ರಂಗಳಿಂಮಂತ್ರಿಸಿನೆಲದೊಳಿಱಿದುತಲೆಯೊಳ್ತಳಿದುಕಳ್ಳಿಳ್ಪಿಟ್ಟು

ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡುಕೆಲದಗೆರ್ಗಲ್ಲಂಮಾಸಲ್ಗಳನೆಜಿದೆದುಪೊನ್ನ ಬಳ್ಳಿಯಸಿಪ್ಪುಗಳೊಳ್ಳಿ ಜುಕಿಱಿದ
ನೆಜೆದುಕುಡಿಬಿದಿರಕಾಡಿಯವಡಾವಿನವಿಡಿಯವೂರುದಿನವೆಣಸುಗಡಲೆಯಪುಡಿಯೊಳಡ
ಸಿದಲ್ಲವಲ್ಲಣಿಗೆಯಜಿಕ್ಕಣಂಗಳಂಸವಿಸವಿದು ॥

ಮ ॥ ಮಧುಸೀತುಂಕಟುಸೀದುಪೋಪುಳಿತಕಳ್ಳಲ್ತುಂಕರಂಕಯುತ್ತು ಬ ।
ಪ್ಪುರ್ದುವೋರೀಚಿತೊಡಪ್ಪುರ್ಳಿಂದೆಸರದಿಂಕಂಪಿಲ್ಲಸೊಕ್ಕಿರ್ದಪ್ಪಲಾ ॥
ಱದುಚಿಂತಾವಣಿಗೇವೆದಕ್ಕ ದಳಮಿಲ್ಲೀಕಕ್ಕ ರಕ್ಕಿಂತುಟ ।
ಪ್ಪುದುಕಳ್ಳಪ್ಪುದುತಪ್ಪದೆಂದುಕುಡಿದಕ್ಕಾರ್ಮಾಂಗಮಂಕಾಂತೆಯರ್ ॥ 88

ವ ॥ ಅಂತುಕುಡಿಯೆಕಕ್ಕರಗೆಯ್ತು ದಿಂತುದಿನಾಲಗೆಯೊಳೊ್ತದಳ್ವೀರಸುನುಡಿವನುಡಿಗ
ಳುಮುಂಪೊಡರ್ವ್ವನಿಡಿಯುಪ್ಪುರ್ವ್ವಿಗಳಂನಿಡಿಯಲಗ್ಗಣ್ಣಳಿಳ್ಳಿಕಾರಂಪೆರಸುನೆಗಱ್ದವಿ
ನಯಂಗಳುಂಮಳಮಳಿಪರೂಪುಕಣ್ಣಳಿಂಳ್ದಿಳ್ಪನಿಱಿಯೆಸೋಂಕುವಕೆಂಪುಗಳಿಂತಂಮು
ಕೆಂಪುಕಣ್ಣಳಿಗಕೊಟ್ಟುಕಣ್ಣಳಿಳ್ದಿಳ್ಪಂತಮಗೆ ಮಾಱುಗೊಂಡಂತೆ ತನಿಗಿತ್ತುವೆರಸಿಬುತ್ತಿ
ಸೊಗೆಯಿಸುವಬೆಳನ್ವಾರ್ಯ್ಗಳಿಳಿಂಪಂತಾರ್ದಿಪೊಱಿಮಡುವತಣ್ಣಂಪುಗಳು ಮುಮೃತ
ಬಿಂದುಗಳಂತೆನೆಗಱ್ವಬೆವರಬಿಂದುಗಳುಮಳವಲ್ಲದೊಪ್ಪೆಪಲರುವೊಳ್ವೆಂಡಿರೊಂದೆಡೆಯೊ
ಳಿರ್ದರಿವರೊಳೊರ್ವ್ವಳೆ ॥

ಪೃ ॥ ಬೆಳತ್ತರಳಳಾರ್ಯ್ಕರಂಪೊಳೆವಖಾಂಗೆಕಣ್ಣಿಂದಳು ।
ತ್ತುಳುಂಕೆನಿಡುವುರ್ವ್ವಿಗಳಿಪ್ಪಿಡರೆಬಾಯಕಂಪಿಂಗೆನೋ ॥
ರ್ವ್ವಳಿಪ್ರಕರಮಂದುಸೀಗುರಿವೊಲಾಗೆನಾಣ್ಗೆಟ್ಟುವೊ ।
ಕ್ಕಳಂದತಿಗೆವೆಟ್ಟುವಪ್ಪಿಡಿದುವೆಟ್ಟುವಳಿಳ್ನೀಲ್ಪರಂ ॥ 89

ವ ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವ್ವಳೂರ್ವ್ವಸಿಯನೆಪೋಲ್ವಾಕೆತನ್ನಗಂಭೀರನವಯೌವನದವುದದೊ
ಳಂವುದಿರಾವುದೋನ್ಮತ್ತದೊಳವುಳವಿಗಱವೆಯೆಸೊಕ್ಕಿರ್ದ ॥

ಚಂ ॥ ಮುಡಿವುಕರಧ್ವಜಂಪೊಲೆಱಲುತ್ತಿರೆಬೆಂಬಿಡಿದೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನು ।
ಳ್ದುಡೆಕಟಿಸೂತ್ರದೊತ್ತಿನೊಳೆಜೋಲ್ದಿರೆನಾಣ್ತಲೆದೋಜಿಕೂಡೆಕೂ ॥
ಕಿಡುವಕುಕಿಲ್ವಬಿಕ್ಕುಳಿಪತೇಗುವಬಾಗುವಪಾಡುವಂದನೂ ।
ರ್ಮ್ಮಡಿವುನದೊಳ್ವಳಂಕಲೆಯಿಪಕ್ಕೆಯೊಳಳ್ತಿ ಜವಾಗೆಯಾಡಿವಳ್ ॥ 90

ವ ॥ ಅಂತಾಕೆಗಳ್ತೊಗಿತೊನೆವತೊನೆಪಂಗಳುಮಂಮರೆಸರಿಗೆವಿಡದುಬಿಲ್ವಿಡಿದಾಡುವಬೂ
ತಟವಂಗಳುಮಂನೋಡಿಗಂಧೇಭವಿದ್ಯಾಧರನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ನುಡಿವರೆನೋಡಕಳ್ಳುಡಿವರೆಂಬುದಿದಾಗದಸೂರುಳಂತದಂ ।
ಕುಡಿವನುಮಂತೆಕಳ್ಳುಡಿವರಂದೊಡೆನಾಣ್ಬ್ವವರಂತುಟಪ್ಪುದಂ ॥

ಕುಡಿದುಮಿವಂದಿರಾರೆರ್ದೆಯುಮಂನೆಜುಗೆಯ್ದ ಪರೆಯೆ್ದೋಷದೊ ।
ಳ್ತೊಡರ್ಪುದುವೊಂದುಪಾಶ್ರಯವಿಶೇಷದೊಳೊಳ್ಪನೆತಳ್ಪುದಾಗದೇ ॥ 91

ವ ॥ ಎನುತುಂಬರ್ಪ್ಪನೊಂದೆಡೆಯೊಳೊರ್ವ್ವಂಬಱಿಕೆಯ್ದನಲ್ಲಳಸುಱಿಯಲಾಱದೆಸು ಱಿಯೆಮುೆದಾತನಕೆಳೆಯನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಬಸನದೊಡಂಬುಡಿಂಗಲಸಿವಾಣ್ಮೊಡಮಿಂತಿದನೀವೆನೆಂದಣಂ ।
ಪುಸಿದೊಡವಾಸೆದೋಜಿಬಗೆದೋಱಿದೊಡಂನೆರಿದ್ದೊಡಂಸಗಾ ॥
ಟಸುವೊಡವಾಯವುಂಚಲವುವುಳ್ಳೊಡೆಪೇಸದವಳ್ಗೆ ವುತ್ತ ಮೂ ।
ಟಸುವುದೆಮತ್ತ ಮಂಜುವುದೆವುತ್ತ ವುಱಿಲ್ಪುದೆಮತ್ತ ವಿಾವುದೇ ॥ 92

ವ ॥ ಎಂದು ನುಡಿದುಬಿಸುಡಿಸಿದಂ ವುತ್ತೊರ್ವ್ವಂತನಗೆರಡಱಿಯದೊಲ್ದನಲ್ಲಳನೇತ ಜಿೊಳಪ್ಪೊಡವೇವವುಂ ವೂಡದೆಜೇಟವುಂ ಸಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ್ಕಸಂತಸಂಬಟ್ಟುವುಂತ ಣ್ಗೆಕಾಪನಿಟ್ಟುಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಇನಿಯಮಂನೊಯ್ದು ವೊಡಂಬಡಂನುಡಿದೊಡೆಂದೆಂದಪ್ಪೊಡಂನಿನ್ನೊಳೆ ।
ಳ್ಕನಿತುಂದೋಷವುಸುಂಟುವೂಡದಿರೆಯುಂಕಣ್ಪಿಂತೆಸಂದಪ್ಪುದೊಂ ॥
ದನೆಕೇಳ್ದೊಪಳಕೂವೆ್ಕೆಗೆಟ್ಟೆನಗೆನೀನೇನಾನುವೊಂದೇವಮಂ ।
ವನದೊಳ್ಕಾಡಿದೊಡಂದೆದೀವ್ಗೆಯಂವೂನಾವಿಯಂವೂಡೆನೇ ॥ 93

ವ ॥ ಎಂದುನುಡಿದಂವುತ್ತ ವೊಂದೆಡೆಯೊಳೊರ್ವ್ವಳನಡೆಯನುಡಿಯುವುಡಿಯುಗಾಂಪಿಂ ಗೆವುಗುಳ್ನಗೆನಕ್ಕು ತನ್ನ ಕೆಳೆಯಂಗೆತೋಱಿ ॥

ಚಂ ॥ ನಯದೊಳೆನೋಡಿನೋಟದೊಳೆವೇ್ಗಸವೇಳದೊಳಪ್ಪಕೆಯ್ದುಗೊ ।
ಟ್ಟಯೊಳೊಳಪೊಯ್ದು ಪತ್ತಿಸುವಸೂಳೆಯರಂದವನೆಯೆ್ದೆ ಪೋಲ್ವಸೂ ॥
ಳೆಯರಕಱುಂಬುಸೂಳೆಯರವೆಲ್ಲ ಡಿಸೂಳೆಯರಿರ್ಪ್ಪವಾಂಗುಸೂ ।
ಳೆಯರನೆಗಟ್ಟೆ ನಾಡೆತನಗಟ್ಟಿ ದಲಕ್ಕ ಲೆಸೂಳೆಯಾಗಳೇ ॥ 94

ವ ॥ ಎನೆಕೇಳ್ದ ವುಗುಳ್ನಗೆನಗುತ್ತುಂಬರ್ಪ್ಪನೊಂದೆಡೆಯೊಳೊಂದುಕಂದದವೊದಲು ವುಂವೃತ್ತ ದತುದಿಯುವುನೊಂದುವಾಡಿಪಂಡಿತಿಕ್ಕೆ ಗೆವುಯ್ವಾಂತುವಾವಕಾಳಗದೊಳಂ ತಾನೆವೊಡೆಯರೋಡಿದರೆಂಬಂತೆವುಯ್ವಾಂತುವೊಂದುವೀಸವನವೊಪ್ಪೊಡವಾಗ್ಗವಿತ್ತ ಱಿಯದೆಜಾಗಕ್ಕೆ್ವುಯ್ವಾಂತುತಮ್ಮನಗುವರ ನಱಿಯದೆಣ್ಣಿರೇಱುದಕಟ್ಟೆ್ಯಂತೆದೆಸೆ ದೆಸೆಗೆಬೆಸೆವಪಚ್ಚ ಪಸಿಯೆಗ್ಗರುವುಂಕಂಡು ॥

44173

ಚಂ ॥ ಇಱಿಯದಬೀರಮಿಲ್ಲದಕುಲಂತವುಗಲ್ಲದಚಾಗವೋದದೋ ।
ದಱಿಯದವಿದ್ದೆ ಸಲ್ಲದಚದುನ್ನೆರವಲ್ಲದಕಲ್ಪಿಕೇಳವುಂ ॥
ತಱಿಯದವುಂತುತನ್ಮುಬಲುವುಂತುಗಳೊಳ್ಪುದಿದೆಗ್ಗರೆಯ್ದಿಕ ।
ಳ್ದೆಱೆವಿನವುಕ್ಕ್ರಲರ್ವ್ವಱಿಯದೆನ್ನೆಳೆಯಂಕಿಡಿಸಲ್ತೆ ಬಲ್ಲರೋ ॥ 95

ವ ॥ ಎನೆನಗುತ್ತುಂಬರೆಯೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ನಿಲ್ವರೆಯ್ವಗ್ಗಳ್ದೊಱ್ತಿರ್ದಲ್ಲಿಗೊವ್ವನೆ ಗ್ಗಂಗೊಟ್ಟಗೆವಂದುಕಣ್ಣಂಱಿಯದೆಸೋಂಕೆಯುಂವುನವುಱಿಯದೆನುಡಿಯಿಯುವುಂತ ನನುಾಕೆಗಳ್ಚಾಸೆಯೊಳ್ಗೆಂತೆಂದರ್ ॥

ಉ ॥ ಭಾವಕನೆಂದೊಡಂಚೆದುರನೆಂದೊಡವುಪ್ಪೆಱಿರುರೊನೀನೆನೆ ।
ನ್ನಾವಗುಣಂಗಳಂಪೊಗೞಲ್ವೊಡೆಲ್ಲವಱಿಂನೆಱಿವೆವ್ಕೆಳಿಂತುಸ ॥
ದ್ಭಾವದೆಗೊಟ್ಟರಲ್ಬಯಸಿಬಂದೆಯದೀಗುದೊಳ್ಳಿತಾಯ್ತು ಮಾ ।
ದೇವರಮುಂದಣಾತನೆನಲಲ್ಲದೆಪೇೞಲ್ತಕ್ಕತೇನನೆಂಬುದೋ ॥ 96

ವ ॥ ಎಂದಾತನನುಾಕೆಗಳ್ಕಾಡಿಕೊಱಚಾಡಿಕಳಿದಮ್ಮತ್ತ ವೊಂದೆಡೆಯೊಳೊವ್ವಳ್ತ ನ್ನನುಱಿದಪೊಸಪೇೞಲ್ತಾಣ್ಮನನೇಗೆಯುಂಪೋಗಲೀಯದೆತನ್ನ ಱಿಪನೆತೋಱಿ ॥

ಚಂ ॥ ಮನೆಯನಿವಂವುನೋಭವನಿವಂಪೊಸಸುಗ್ಗಿಯೊಳಾದದೊಂದುಕಿ ।
ತ್ತನಿವನಿದೆನ್ನನೇನುಱಿಯಲೀಗುವೆನೀನುಱಿದಾಗಳೆಂದುಪೋ ॥
ಪನನಿರದೋಪನಂವಿಡುಕಲೀಯದೆಕಾಲ್ವಿಡಿದಱ್ತು ತೋರಕಿ ।
ಣ್ಬನಿಗಳನಿಕಿ ದಳ್ತರಳಲೋಚಕನೆಸಂಕಲೆಯಿಕ್ಕಿ ದಂತೆವ್ರೋಲ್ ॥ 97

ವ ॥ ವುತ್ತೊವ್ವಂತನ್ನ ಸೂಳೆಯೊಳಾದಚೇಸಱಂತನ್ನ ಕೆಳೆಯಂಗಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ವುಳಿಸಱಿದಂಜಿಬಾೞ್ತೆಯಱಿದಿತ್ತು ವುನಂಗೊಳೆಯುಂಕನಲ್ದುದ ।
ಕ್ಕರ್ಕಳವಿಯುವಿುಂತುವಿುಲ್ಲಸನಿಯಂನಳಿಕುಂಟಣಿಪೋದವಾರಯಂ ॥
ನಳೆವುನೆದೊಱ್ತು ಸೀಕ್ಕರಡಿಯಂನಳೆನಾದಿನಿಯೊಲ್ದುವೊಲ್ಲದಂ ।
ನಳೆಗಡಸೂಳೆಯೆಂದೊಡಿನಿತುಂತಲೆವೇಸಱನೆಂತುನೀಗುವೆಂ ॥ 98

ವ ॥ ಎಂದುನುಡಿದುಗೆಂಟುದಂ ವುತ್ತೊವ್ವಬೇೞಕಾರ್ತ್ತಿನಾಯಕಂ ತನ್ನಂವಂಚಿಸಿತ ನ್ನವೋಹಿಪಾಕೆಯುವುನೆಗೆಪೋಸಪೇೞಲೊಡೋಪನಂಪಿಡಿದು ॥

ಉ ॥ ತಪ್ಪದುವುತದಂದವರಕೆಯ್ಯೊಳಕಾಲ್ವಿಡಿದಟ್ಟಕಣ್ಣನೀ ।
ರ್ತ್ತಪ್ಪುವೆನಿಚ್ಚೆವುಚ್ಚೆಗದೊಳಟ್ಟುಕರಂಬಿಸುಸುಯ್ಯೊಸುಯ್ದುಸ ॥
ಯ್ತಪ್ಪುದುತಪ್ಪದೆನ್ನತನುಪೇಟಿದಕಾಟದೊಳಿಂತುಕಂಡುವಿ ।
ನ್ನಪ್ಪೊಡವುಾಸೆವಾತನೆನಗೋಪನೆನೀಂದಯೆಗೆಯ್ಯಲಾಗದೇ ॥ 99

ವ ॥ ಎಂದುಕರುಣಂಬಡೆನುಡಿದೊಡಗೊಂಡುಪೋದಳ್ಕತ್ತವೊಂದೆಡೆಯೊಳೊರ್ವ್ವಳ್ತಂ ಟಣಿಯುಸರೋಧಕ್ಕೆ ಪಿರಿದೀವಮುದುಪನನುಱಿಯಲಂಪೆತನ್ನ ಬೇಸಱಿಂ ತನ್ನ ಸಬ್ಬವದಾ ಕೆಗಿಂತೆಂದಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಕೊರೆವೊಡೆ ಪಟ್ಟುಗಕ್ಕರಿವುವುಣ್ಮುವಲಾಳಿಯಲೋಳಿಗಳ್ಪೊನ ।
ಲ್ಪರಿವುವುಕೆಂಮಿಕುಮ್ಮಿದೊಡೆತೋಳೊಳಜೀವವಿಯೋಗವಪ್ಪುದೆಂ ॥
ದಿರದೆರ್ದೆಗಪ್ಪುದತ್ತಳಗವಾನರೆಪನ್ನರೆಬಂದಪೊಂಗಳಂ ।
ಸುರಿಸ್ರೋಡವಾರೊಸ್ಯೆರಿಸುವರಾತನಪಲ್ಲಿಲಿವಾಯನಾತವಂ ॥ 100

ವ ॥ ಎಂದುನಗಿಸುತ್ತಿರ್ದಳ್ಕತ್ತವೊಂದೆಡೆಯೊಳೊರ್ವ್ವಳ್ತನ್ನನಲ್ಲನಲ್ಲಿಗೆ ದೂಮುಪೋ ಗಿಬಂದುದೂದವಿಗೆಗೆಯ್ವತೆಱನುವುಱಿಯದೆಪದೆದುಪಡೆವಾತಂಪಸಂಗೊಳ್ವರಂಕಂಡು॥

ಚಂ ॥ ಬಿರಿಯಿಸೆಬೇಟದೊಳ್ಬಿರಿವನಲ್ಲರಗಲ್ತುಕನಲ್ದೊನಲ್ವನ ।
ಲ್ಲರದೆನೆಯಿಂದವುಱ್ತಿವರೆಕೋಗಿಲೆಯುಕ್ಕೆಲರಕ್ಕೆತುಂಬಿಯ ॥
ಕ್ಕರಗಿಳಿಯಕ್ಕೆಬಂದೊಡವೊಱಲ್ದೆರ್ದೆಯಾಱುವರೆಂದೊಡೋತದೂ ।
ತರೆತರೆಬಂದಸಬ್ಬವದವಾತುಗಳಂಗುಡಿಗಟ್ಟಕೇಳರೇ ॥ 101

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ ॥

ಚಂ ॥ ಮನದೊಳಲಂಪನಾಳ್ದಿನಿಯನಟ್ಟಿದದೂದರಸೀಯನಪ್ಪವಾ ।
ಶಿನರಸದೊಳ್ಕೊನರ್ವ್ವುದುತಳಿರ್ವ್ವುದುಪೂಪುವುಕಾಯ್ವುದಂತುಕಾ ॥
ಯ್ತನಿತಱೊಳಂತುನಿಂದುಮನದೊಳ್ಕೊದಳ್ಳಿದನಲ್ಕೆಯೆಂಬನಂ ।
ದನವನವ್ರೋಪರೊಳ್ನೆರೆದೊಡಂತುರಸಂಬಿಡೆಂಪಿದಾಗದೇ ॥ 102

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ ॥

ಚಂ ॥ ಅನುವಿಸೆಪೇಟಕಾಱಿರೊಲವಿರ್ಮ್ಮಡಿಯಪ್ಪುದುಬಯ್ಯೆಪೇವಕಾ ।
ಱನಬುಗೆಗಿಲ್ಲಬೆಕ್ಕೆಗೊಳಗಪ್ಪುದುನಿಟ್ಟಸೆಪೇಟಪೇಟಕಾ ॥
ಱನರುಚಿಬಂಬಲುಂತುಱುಗಲುಂಕೊಳುತಿಪ್ಪ್ರದುನೂಂಕೆಪೇಟಕಾ ।
ಱನವನವಟ್ಟಪತ್ತುವುದುಪೇಟವಿದೇಂವಿಪರೀತವೃತ್ತಿಯೋ ॥ 103

ವ ॥ ಇಂತುವಿಾದೂದವರೆಂಬ ಪೇಟಕಾಱಿರ ಶೇಟವೆಂಬಲತೆಗಳಡರ್ದ್ದಿಪ್ರರ್ವ್ವಂತಿ ರ್ದ್ದರೇಂತಪ್ಪಪೇಟಂಗಳುಮವಪ್ರೊರ್ವಸಸೆ ಪೊಸತಪ್ಪುದುಕಿಡಿಸೆಕಿಡುವುದಂತುಮುಲ್ಲದೆ ಯುಂ ॥

ಚಂ ॥ ನುಡಿಗಳೊಳಾಸೆಯುಂಟೆನಲೊಡಂತಳದಂತಿರೆನಿಲ್ವುದೆಂತುವಾ ।
ವಿಡೆಯೊಳಮಾಸೆಗಾಣೆನೆನೆತೊಟ್ಟನೆಪೋಪುವುನಲ್ಲರಿರ್ವ್ವರೀ ॥

ರೊಡಲೊಳಗಿಪ್ಪ ಜೀವವದುಕಾರಣದಿಂದನೊಪ್ಪೋಪಬಪ್ಪೊಡಂ ।
ಬಡನೊಳಕೊಂಡದೂದವರಕೆಯ್ಯೊಳಿಕೆಯ್ಯಡೆಯಿಪ್ಪ್ರದಾಗಪೇ ॥ 104

ವ ॥ ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತುಂಬರೆವರೆವುತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳಿರ್ವ್ವಂಗರ್ಭ್ಯಕ್ಷರೆಂತನ್ನ ಹೃದಯೇಶ್ವರಿಯನಗಲ್ದು ಬಂದುವೆಱರಾರುವುಂವೆಚ್ಚ ದಾಕೆಯಂನೆನೆದು ॥

ಚಂ ॥ ಮಿಜುಗುವತೋರಹಾರವುಮುಮಪ್ಪಿನಕಾಳಸಿಗಡ್ಡವೆಂಬಪೇ ।
ಸಱುನೊಳಿಕಟ್ಟಲೊಲ್ಲದನಿತಟ್ಟಿ ಅನಿಕ್ಕುರ್ಗೆಗೊಂಡಲಂಪಿನ ॥
ತ್ತೆ ಅಗಿದನೆಲ್ಲಳಳ್ಳಿರ್ದೆಯೊಳಕ್ಕ ಟಪಟ್ಟುಗಳುಂಬನಂಗಳುಂ ।
ತೊಱೆಗಳುಮಿಗಳೊಡ್ಡಿ ಬಿಯಮೊಡ್ಡಿ ಸೆಸೈರಿಸುವಂತುಟುದುದೇ ॥ 105

ಮುನಿಸಿನೊಳಾದವೇವಯಿಸಿಸೈರಿಸದಾವಲೊಳ್ಕನಲ್ದು ಕಂ ।
ಗನೆಕನಲುತ್ತು ಮುಂಮಳಿಸಿಸೈರಿಸಲಾಱದೆವೇಲೆವಾಯ್ದು ಬ ॥
ಯ್ದು ನಿಱುಸಿಕಾಡಿನೋಡಿತಿಳಿದಟ್ಟಿ ಅನಿಕ್ಕುರ್ಗೆಗೊಂಡಲಂಪುಗ ।
ಳ್ತನಸಿನೊಳಂಪಳಂಚಲೆವುದೆನ್ನೆರ್ದೆಯೊಳ್ತರಳಾಯತೇಕ್ಷಣೇ ॥ 106

ವ ॥ ಎಂದುಸೈರಿಸಲಾಱದೆತನ್ನ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭೆಯೊಡನಿರ್ದ್ದಂ ದಿನ ಮುಳಿಸೊಸಗೆಗಳಂನೆನೆದು ॥

ಚಂ ॥ ಬಗೆಗೆಲಲೆಂದುಕಾಡಿಪ್ರಸಿನಿದ್ದೆಯೊಳಾನಿರೆಲಲ್ಲೆಗೆಯ್ದು ಲ ।
ಲ್ಲೆಗವುಱೆದಿರ್ದ್ದೊಡಟ್ಟಿ ಅನಿನೊಳಿೊಂದಿವೊಗಂವೊಗದತ್ತಸಾಚ್ಚರ್ಪೆ ॥
ಚ್ಚಗೆನಿಡುಸುಯ್ದು ನಲ್ಲಳಮುಖಾಂಬುಜಸಾರಭದೊಳ್ಪೊದಲಬ್ಬೊಡೇಂ ।
ಮಗಮಗಿಸಿತೊಕತ್ತುರಿಯಕಪ್ಪುರದೊಂದುಕದಂಬದಂಬುಲಂ ॥ 107

ವ ॥ ಎಂದುತನ್ನೊಳ್ಪಲಾಂಬುತಿರ್ದ್ದನಂಕಂಡೀತನುವೆಮ್ಮಂದಿಗನುವೆಮ್ಮನಂಟನು ಮಕ್ಕು ವೆಂದುಮುಗುಳ್ನಗೆನಗುತ್ತುಂಬರ್ಪ್ಪನೊಂದೆಡೆಯೊಳೆ ॥

ಚಂ ॥ ಬಲವಿನೊಳಾದಕಾಯ್ವುಮಿಗೆಕಾದಲನಂಬಿಸುಟಿಂತೆಪ್ಪೋಪಕಾ ।
ದಲಳಟುತುಂತೆಜಂದಿರಿದುನೋಡಿದನೋಟದೊಳೆಯ್ದೆತಳ್ತಪೆ ॥
ಮ್ಮೊರ್ಮಲೆಪೊಜಿಪ್ಪೊಯ್ದು ಜನ್ನಿನಿತುವೊಮ್ಮೆರ್ಯೆನಾಣ್ಬಿನಮುಣ್ಮಿಪ್ಪೊಣ್ಮೆಕ ।
ಣ್ಮಿಲಗರ್ಗಳಿನೆಚ್ಚು ಪಾಯ್ದು ವರಲಂಬುಗಳಂತೆವಿಲೋಚನಾಂಬುಗಳ್ ॥ 108

ವ ॥ ಮತ್ತವೊಂದೆಡೆಯೊಳೊಂದುಕಾಳಾಗರ ಧೂಪಧೂಮಮಮಲಿನಶ್ಯಾಮಲಾಲಂಕೃತವಿಚಿತ್ರಭಿತ್ತಿವಿರಾಜಿತರವ್ಯಹವ್ಯ್ಯತಳದೊಳ್ಪಲಕಾಲವುಗಲ್ದ ನಲ್ಲರಿರ್ವ್ವರುವೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ಕೂಡಿ ॥

ಮ ॥ ಸವಸಂದಳ್ಕು ಜಲಂಪನೀಯಿಕಯನಂಳ್ಪರ್ಮ್ಮಾಂಬುವಿನಾನೆಮು ।
ನ್ನವೆನಾಣೊಳ್ಕ ಡಿವೋಗಿಸೂಸುವಪದಂಗಂಗಾಂಬುವಂಪೋಲವಿ ॥
ಭ್ರಮಮುಂಕಂಠರವಕ್ಕೆ ತಾಡನರವಂತಂದೀಯೆತಚ್ಚಯ್ಯೆಯೊ ।
ಳ್ಸವುಹಸ್ತಂಬಿಡಿವಂತುಟಾಯ್ತು ಸುರತಪ್ರಾರಂಭಕೋಳಾಪಳಂ ॥ 109

ವ ॥ ಅಂತನೇಕಪ್ರಕಾರಪುರಜನಜನಿತವಿಕಾರಂಗಳಂತೊಱಲ್ದು ನೋಲ್ಪಿನ್ನೆಗಂ ॥

ಚಂ ॥ ಸೊಡರ್ಗುಡಿಮೆಯ್ಯನಾಗೆಬೊಸವಮಲ್ಲಿಗೆಮೆಲ್ಲಗೆಕಂಮನಾಗೆತ ।
ಣ್ಪಿಡಿದೆಲರೂದೆಗಾವರದಮೆಲ್ಲುಲಿತುಂಬಿಯಗಾವರಂಗಳಂ ॥
ಗೆಡೆಗೊಳೆಚಂದ್ರಿಕಾಪ್ರಭೆಯೊದಲ್ದಿಡೆನಾಡೆವಿತಕ್ಕರ್ದಿಂಪರ ।
ಲ್ಮಿಡಿದುಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಂನೆಜೆಯಿನಿಟ್ಟುಸಿದಂಬಳಗಪ್ಪಜಾವಮಂ ॥ 110

ವ ॥ ಆಗಳ್ತನ್ನೊಡನೆತೊಱಲ್ವನಾಗರಿಕವಿಟವಿದೂಷಕಪೀಠಮರ್ದ್ದಕಕ್ಕರ್ಕಳನಿರಲ್ವೇ ಱುದ್ದರಾಜಮಂದಿರಮಂಪೊಕ್ಕು ತನ್ನ ಪವಡಿಸುವವಾಡಕ್ಕೆ ವಂದು ಹಂಸತೂವಳಿಕಯ್ಯಾತಳ ದೊಳ್ಗಂಗಾನದೀಪುಳಿನಪರಿಸರಪ್ರದೇಶದೊಳ್ಕಜಿದೊಱಗುವೈರಾವತದಂತೆ ಪವಡಿಸಿಸಿಱಿ ದಾನುಂಪೇಗದೊಳ್ಸುಭದ್ರೆಯಂಕನಸಿನೊಳ್ಕಂಡುನನಸೆಂದುಬಗೆದು ಮಂಗಳಪಾಠಕರವಂ ಗಳೊಳ್ಪೊಂಕನೆಳ್ದೆತ್ತನಂನೆಗಂ ॥

ಚಂ ॥ ಪುದಿದತಮಂವೆದೀಯಕಿರಣಾಳಿಯನಾನದವೋಲೆನಿನ್ನ ನಾ ।
ವದಟರುಮಾನರೆನ್ನುದಯಮಭ್ಯುದಯಂನಿನಗೆಂದುಕನ್ನೆಯಂ ॥
ಪದೆದೊಡಗೊಂಡುಪೋಗಿರದಿರೆಂದುಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಭೂಭುಜಂಗೆಕ ।
ಟ್ಟದಿರೊಳೆಬಟ್ಟೆದೋಱುವವೊಲಂದೊಗೆದಂಕಮಲೈಕಬಾಂಧವಂ ॥ 111

ಗದ್ಯ ॥ ಇದುವಿವಿಧವಿಬುಧಜನವಿನುತಜಿನಪದಾಂಭೋಜವರಪ್ರ
ಸಾದೋತ್ಪನ್ನಪ್ರಸನ್ನಗಂಭೀರವಚನ ರಚನಚತುರಕವಿ
ತಾಗುಣಾರ್ಣ್ಣವವಿರಚಿತವುಪ್ಪವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನವಿ
ಜಯದೊಳ್ಚತುರ್ತ್ಥಾಶ್ವಾಸಂಸಮಾಪ್ತಂ ॥

LIBRARY OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL SOCIETY

ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸ.

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀವೀರಶ್ರೀಕೀರ್ತ್ತಿ ।
ಶ್ರೀವಾಕ್ಶ್ರೀಯೆಂಬಪೆಂಡಿರಗಲದೆತಂನೊ ॥
ಳ್ಪವಿಸಿದಪೆಂಡಿರೆನಿಸಿದ ।
ಸಾವಾಗ್ಯದಹರಿಗನೆಮ್ಮನೇನೊಲ್ದಪಸೋ ॥ 1

ಎಂಬಬಗೆಯೊಳ್ಸುಭದ್ರೆಪ ।
ಲುಂಬಿಮನಂಬಸದೆತನುವನಾಱಿಸಲಲರಿಂ ॥
ತುಂಬಿಗಳಿಂತಱ್ಕೆಲರಿಂ ।
ತುಂಬಿದತಿಗೊಳದಿನೆನೆವಬನವಮಂಪೊಕ್ಕಳ್ ॥ 2

ತಳತಳಿಸಿಪೊಳಿವವಾವಿನ ।
ತಳಿರ್ಗಳಕೋಕೆಗಳಮಿಸುಪಲತೆಗಳನೆಲೆಬ ॥
ಳ್ವಳಬಳಿದಬೇವದುರುಳಿಯ ।
ಬಳಗಮಿದೆಂದೆಳೆಯಳಿಳಿಸಿತಳವೆಳಗಾದಳ್ ॥ 3

ಕೊಳದತಡಿವಿಡಿದುಬೆಳೆದೆಳ ।
ದಳಿರ್ಗಳಕೋಕೆಗಳಲತೆಯಮನೆಗಳಿಳಿತೆಱಂ ॥
ಬೊಳಿವಲರಬನದೆಸುಱಿವಳೆ ।
ಗೆಳಬಳಗದದನಿಗೆಕಿನಿಸಕಿಂಕಿಱಿನೋದಳ್ ॥ 4

ಸುರಯಿಯಬಿರಿಮುಗುಳ್ಗಳಪೊರೆ ।
ವೊರೆಯೊಳಿಪ್ಪಿಱೆವೊರಕನಲ್ಲದಲ್ಲುಗುವರಜಂ ॥
ಬೊರೆದುಪರಿಕಲಿಸಿದಳಿಕುಳ ।
ಪರಿಕರಮುಮನತನುಸಿಖಿಯುಕಿಡಿಗಳಿಗೆತ್ತಳ್ ॥ 5

ವ ॥ ಅಂತುನನೆಯಕೊನೆಯತಳಿರನಿಱಿದಳಿರ ಮುಗುಳಬಿರಿಮುಗುಳಮಿಡಿಯಕಿಱುಮಿಡಿಯಬಲ್ಲಿಡಿಗಳೊಳಿಱಿಗಿತುಱುಗಿದಬನಮಂಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿಯುಂ ವೆಯ್ಯನಾಱಿಸಲಾಱದೆಪೂತಱೆಕೊತಲತೆಗಳೊಳ್ತಳ್ಪೊಯ್ದುಪೊಸವುತ್ತಿನ ಬಾಸಣಿಗೆಯೊಳ್ಬಸಣಿಸಿದಬಿರಿಮುಗುಳ್ಗಳೊಳಿಳುತ್ತಱುಗಿದದಿರ್ಮುತ್ತೆಯಸುತ್ತಿನೊಳೆಸೆದುಪಾಶ್ರಯಂಬಡೆದ ಸಾಂದ್ರಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಸಿಲೆಯನೊಳಗುವಮಾಡಿ ॥

ಮ ॥ ಇವಿರೊಳ್ಕಟ್ಟಿದತೋರಣಂನಿಜಿದಳಿಪ್ಪರ್ಗೊಂಚಲಂದೆತ್ತಮೆ ।
ತ್ತಿದಪೂವಾಲಿಪರಾಗರಾಗವುದಿತಾಪಾಭಾಸವುದ್ಯನ್ಮಧೂ ॥
ನ್ಮದಭೃಂಗಧ್ವನಿಮಂಗಳಧ್ವನಿಯೆನಲ್ಸಾಲ್ವನ್ನೆಗಂತಾನೆತ ।
ಕ್ಕುದುಕಾವಂಗೆವಿವಾಹಮಂಟಪವೆನಲ್ತಾ ಮಾಧವೀಮಂಟಪಂ ॥ 6

ವ ॥ ಆಮಾಧವೀಲತಾಮಂಟಪಮಂ ಕಾಮನಡಾಮರಕ್ಕೆ ವನದುರ್ಗ್ಗಂಬುಗುವಂತೆ ಪೊಕ್ಕದಱೊಳಗೆಕಪ್ಪುರವಳುಕಿನಜಗಲಿಯನಗಲಿತಾಗಿಸನೆಯುದುಚೆಂದನದೆಳದಳಿರ್ಗ್ಗಳಂಪಾಸಿವುಲ್ಲಿಗೆಯಲರ್ಗಳು ವಾಸಿವ್ಯಾಳನಾಳದೊಳ್ಸನೆಯದಸರಿಗೆಗಂಕಣಂಗಳುವುಂ ಯುವಕಃಕೆಗಳೊಳ್ಸವೆದಕಟಿಸೂತ್ರಮುವುಂ ಸಾರಕಪ್ಪುರದೊಳ್ವೀರಚಿಸಿದ ಹಾರವುವುಂಕರಿಯನೆಯ್ದಿ ಲಕಾವಿನೊಳ್ಬವಿಸಿದನೂಪುರಮುವುನದಱ ಬಿರಿಮುಗುಳ್ಗಳೊಳ್ಪೆತ್ತಿಸಿದಕರ್ಣ್ಣಪೂರಮುವುಂಬೆಳೆಯತಾವರೆಯೆಳಗಾವಿನಸಿಯನೂಲೊಳೊಕ್ಕಾದ ತೋರಮಲ್ಲಿಗೆಯಬಿರಿಮುಗುಳಸರಿಗೆಯುಮುಂಕಪ್ಪುರವಳುಕಿನಲಂಬಣಮುವುಂತೊಟ್ಟುಕುಳಿಕ್ಕೊರ್ಗೀಟ್ಯಿಚಂದನರಸಮನೆರ್ದ್ದಯೊಳಂಮೆಯೊ ೃಳಂತಳ್ಕಿ ಪುದುಕರಿಯಕಬ್ಬಿನಕಾವಿನೊಳಮೈಂದವಾಣಿಯೆಲೆಯುಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಗಳಿಂಬೀಸಲ್ವೆಱ್ದುತಣ್ಪುಗೆಯ್ಯೆಮನದವೆಯ್ಯಸಂತಾಪದೊಳ್ಬೆಸುಸುಯ್ವಬಿಸಃಪಿನೊಳನಿತುಮುಂಗೆಲ್ದು ॥

ಉ ॥ ಕೆಂದಳಿರ್ವಾಸುಸೆಕ್ಕರ್ದಕೊನರ್ಗ್ಗೆರ್ತಳಿರ್ಗ್ಗೆಣೆಯಾಯ್ತು ನಾಳಮ್ಗೊಂ ।
ದೊಂದೊಡವೊತ್ತಿಪತ್ತಿದುವುಸೂಸುವ ೀತಳವಾರಿವೆಯ್ಯನೆ ॥
ಯ್ತಂದಿರದೆತ್ತಬತ್ತಿದುವುತಟ್ಟಕಾಂತಳಿಳಾತಳಂಸಡಿ ।
ಲ್ದಂದೊಡೆದತ್ತಿದೇಂಬಿಸಿದೊಪೇಟದಚಿಂತೆವೈಗಾಂಕವಕ್ತ್ರೆಯಾ ॥ 7

ಚಂ ॥ ಅರಿಗನಪೇಟದೊಂದೆಪೊಸಪೇಟದಕೇಸುರಿಯಿಂದವೆಯ್ದಿದ ।
ಳ್ಳುರಿನೆಗೆದಂತುಕೆಂದಳಿರಪಾಸುಗಂಕುಳಿರ್ವಾಲಿನೀರ್ಗ್ಗಳಂ ॥
ತುರಿಪದೆಸೂಸುತುಂಕೆಳದಿಯನ್ನಡಪುತ್ತಿರೆನೋಡೆದಾಹವೊ ।
ತ್ತರಿಸಿದುದೊಂದುಪೊನ್ನಸಲಗಿಪ್ಪರ್ವೊಲಿದ್ದುದುವೆಯ್ಸುಭದ್ರೆಯಾ ॥ 8

ಮದನದವಾನಲಾರ್ಚ್ಚಿತನುವೆಂಸುಡೆತಳ್ತಿವೆಯೊಳ್ವಳಂಬಿಬೀ ।
ಗಿದಬೆಳರ್ವಾಯೊಳುಚ್ಚಳಿಸಿತುಂಗೆಕುಚಂಗಳಪೊಯ್ಯೊಳೆತ್ತಲುಂ ॥
ಕೆದಱುವಳತ್ರಯಂಗಳತೊಡರ್ಪ್ಪಗಳೊಳ್ತೊಡರ್ದೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ ।
ಯ್ದಿದುವುವಿಲೋಲನೇತ್ರಜಲ[ಬಿಂದು]ಗಳಾಕೆಯನಿವ್ವನಾಭಿಯಂ ॥ 9

ನಗೆವೊಗವುಂಪೊಡರ್ವ್ವಲರ್ದತಾವರೆಯೆಂಬವಿವೋಹದಿಂವೊಗಂ ।
ಬುಗ[ಲೊಡ]ಮಾತಳೋವರಿಯಸುಯ್ಗಳಬೆಂಕೆಯೊಳ್ಬೆಟ್ಟುಕೊಟ್ಟುತೊ ॥
ಟ್ಟುಗೆಕೊಳೆಮುಂದೆಳ್ದಿಬ್ಬಮಗುಳ್ದಸತಿಯಿಃಕ್ಕಿದಕರ್ಣ್ಣನೀರಧಾ ।
ರೆಗಳೊಳೆನಾಂದೆಲಚ್ಚಿರ್ಪೊದಱಬ್ಬೊಮ್ಮೆರ್ಯೆಪಾಱಿದುವೀವುದಾಳಿಗಳ್ ॥ 10

ವ ॥ ಅಂತಾಬುಲಿಕಾಯ್ದಪುಡಿಯೊಳಗೆ ಬಿಸುಟ್ಟೆಳಮಾಟಿಯಂತೆ ಸುರತಮಕರಧ್ವಜ ನೊಳಾದಪೇಟದೊಳ್ಮವ್ಮಲಮಱುಗುತ್ತಿದ್ದಳಿತ್ತ ಮನುಜಮನೋಜನುಂ ಮನದಪರಿತಾ ಪಕ್ತಾಱದುವ್ಮಳಿಸಿ ಮಧುಮಥನನಕಂಣವಂಚಿಸಿ ವಿಜೃಂಭಮಾಣನವನಳಿನಪರಿಕರಾಕೃ ಷ್ಟಮಧುಕರರವಃಣೀಯ ಪುಳಿನಪರಿಸರಪ್ರದೇಶನಿವೇಃತವಿರಹಿಜನನಿಚಯನಿಚಿತಮಾನ ಸೋನ್ಮತ್ತಕಾಮಿನೀಗಂಡೂಷಸೀಧುಸೇಕಪುಳಕಿತವಕುಳಮುಕುಳವಿದಳಿತಮನೋಹರಾ ಶೋಕಲತಾಮಣಿರಮಣೀಯನೂಪುರರವ್ಯಮಾನವಿರಳಕುಸುಮದೂವಿಮಧುಕರಪುಳಿನ ಧವಳಿತಧರಾತಳಮನುತ್ಖಲ್ಲಪಲ್ಲವಲೀಲಾಯಮಾನಮತ್ತಕೋಕಿಳೋಲ್ಲಾಸಿತಶೇಕರೋ ದ್ದಾಮದುರ್ದಿನವನಮನೆಯ್ದಿ ವಂದು ॥

ಚಂ ॥ ಬಿರಿದಲರೊಳ್ತಿಱಿಂಸೊಳೆವತುಂಬಿತ ತ್ತೆಳಮೂವುಮಾವಿನಂ ।
ಕುರವನೆಕಚ್ಚಿಬಿಕ್ಕಟಿಪಕೋಗಿಲೆಕಂಪನವುಂಕಿಪೊತ್ತುನಿ ॥
ತ್ತರಿಪೆರಲೆಂಬವೇವುನ್ಪೊಮದೀಯಮನೋಗತಕಾಮರಾಗನಾ ।
ಗರದೊದವಿಂಗೆನಲ್ಲಳವಿಲೋಕನಚಂದ್ರಿಕೆಯೊಂದೆಸಾಲದೇ ॥ 11

ವ ॥ ಎನುತ್ತುಂಬುಂದುಬಿರಿದಬಿರಿ ಮುಗುಳ್ಗಳೊಳೆಱಗಿತುಱುಗಿದಶೋಕಲತೆಯನಱಿಕ್ಕ ತ್ತುರ್ನೋಡಿ ॥

ಚಂ ॥ ಅಲರಲರ್ಗಣ್ಮುಗುಳ್ನಗೆಮಡಲ್ತೊಡೆತುಂಬಿಕುರುಳ್ತಳಿತ್ತಳಿಂ ।
ಗೊಲೆವೊಲೆಕಂಪುಕಂಪುಕೊನೆಸೆಳ್ಳುಗುರ್ಗಳ್ತುಡಿತೋಳ್ನಯಂನಯಂ ॥
ನೆಲೆನೆಲೆಭಂಗಿಭಂಗಿಪದವಂಳಿರ್ವಾಯ್ಪೆಱತಲ್ಲಿದೆಂತೊಕೋ ।
ಮಲಲತೆಪೇಱುವೆಂನಿನಿಯಳಿಂವಮಱಿಗೊಂಡುದೊಸೂಱಿಗೊಂಡುದೋ ॥ 12

ವ ॥ ಎಂದುಕಿಱಿದಾನುಂಜೇಗವಮಱಿವುರುಳಾದಂತಾಲತೆ ಯೊಳ್ಪಟುಗಾಳಗಂಗಾದಿಬರೆ ವರೆಕಾವುದೇವನಿಂವಮಾವಿನನನೆಯಂಬುಗಳುವನವಱಿಬಲ್ಕಿಡಿಯನೆ ಮಿಟ್ಟೆವೊಡಿ ತನ್ನ ನೇಸೂಡಿಕಾಡೆ ॥

ಚಂ ॥ ಅಸಿಯಳಿನೊಲ್ದವೊಲ್ಲನಣವೆನ್ನದೆರೂಪನೆನೋಡಿಕೂಡಲಾ ।
ಟಿಸಿಪರಿದೆಯ್ದಿಪತ್ತಿದಲರ್ಗಣ್ಗಳನೇನುವನೆನ್ನದಂತುವೇ ॥
ಹ್ಸಿಸಿವನವೆಲ್ಲವುಂಕವರ್ದಪಂತನುವಂಬಡವೂಡಿಕಾಡಿದಂ ।
ಡಿಸಿದಪನಂಗಜನ್ಮನಕವರ್ತ್ತೆಯದಂಡೆದಪಾಂಗಿದೆಂತುಟೋ ॥ 13

ವ ॥ ಎಂದುನಂದನವನೋಪಕಂಠಂಗಳೊಳನಂಗಕರವಶನಾಗಿ ತೊಱಿಲ್ದು ನೋಡುತ್ತುಂ ತನ್ನ ಮನದೊಳಿಂತೆಂದುಬಗೆಗುಂ ॥

ಚಂ ॥ ಉರಿವೆರ್ದೆಯಾಱೆಚಿಂತಿಪಮನಂಗುಡಿಗಟ್ಟೆಮರಲ್ದು ನೋಡುವ ।
ಚ್ಚರಿಯೊಳೆಬೆಚ್ಚಕಣ್ಮಲರ್ಗೆಸಂತಸದಾಗರಮಾಗೆಪೇಟದೊ ॥

ಳ್ಚರಿವೊಡಲೊಯ್ಯನಂಕುರಿಸೆಸೈಪಿನೊಳಿಂತೆನಗೀಗಳೇವನಾಂ ।
ತರದೊಳಿಕಾಣಲಕ್ಕು ವೊಮದೀಯಮನೋಗಥಜನ್ಮಭೂಷ್ಮಿಯಂ ॥ 14

ವ ॥ ಎಂದುಬಗೆಯುತ್ತುಮಾಕೆಯಿರ್ದ್ದವಾಧವೀವಂಟಪಕ್ಕೆ ವೊಗಸಿಪಲರಪಲವುಂತೆ ಉದಬೇಟದಪಡೆನಾತುಗಳಂಕೇಳ್ದಲ್ಲಿಯಾರಾನುವೆಂವಂದಿಗರಿದ್ದರಕ್ಕುಮೆನುತ್ತುಂಬ ಪ್ಪರ್ಗಂಧೇಭವಿದ್ಯಾಧರನಂಸುಭದ್ರೆಭೋಂಕನೆಕಂಡು ॥

ಚಂ ॥ ಪಡಿದೆಜೆವಂದೆದಿಂದವೆರ್ದೆಯುಂತೆಜೆದತ್ತು ಪೊದೞ್ದಿ ಸಂಕೆಯಿಂ ।
ನಡುಕಮುಮೂಗಳುಬ್ಬಡಿಗಮಾದುದುಸಾಧ್ವಸದಿಂಬೆಮರ್ಬ್ಬೆವು ॥
ಪ್ಪೆಡೆಗಳಿನುಣ್ಮಿಪೊಣ್ಮಿದುದುಕಣ್ಣಿ ಡೆನೋಟದೆತಪ್ಪುನೋಡಿನಾ ।
ಣಿಡೆಯೊಳಮಾದುದಾಸತಿಗೆನೋಡಲೊಡಂಪಡೆವೆಚ್ಚೆಗಂಡನಂ ॥ 15

ವ ॥ ಆಗಳ್ಸುರತಮಕರಧ್ವಜನುಮನಂಗಾವ್ಯತಪಯೋಧಿಯೊಳ್ಮುಡಿವುಱುಗಾಡಿದ ರಂತೆಕಿಱಿದುಜೇಗವುನಿದ್ದುತನ್ನಿಂತಾನೆಜೇತರಿಸಿಸುಭದ್ರೆಯರೂಪನಾಪಾದಮಸ್ತಕಂ ಬರವೆಯ್ದೆನೋಡಿತನ್ನೊಳಾದಬೇಟದೊಳ್ಬಡವಟ್ಟುವೇೞ್ಗೆವಾಡಿವದಸನಿಯಂತೆಸೊಗ ಯಿಸುವಸಿಯಳಂಕಂಡು ॥

ಚಂ ॥ ಸರಸವೃಣಾಳನಾಳವಳಯಂಗಳೊಳುಜ್ವಳವೃತ್ತಮೌಕ್ತಿಕಾ ।
ಭರಣಗಣಂಗಳೊಳ್ಕಿಕರಂಗಳೊಳಾಜದೆಬೀಟದೊಳ್ತನ ॥
ಲ್ದುರಿವೆರ್ದೆನೋಡನೋಡಲೊಡನಾಱಿದುದೇನಮರ್ದಿಂದೆತೊಯ್ದುಕ ।
ಪ್ಪುರವಳುಕಿಂದಜಂಕಡೆದುಕಂಡರಿಪಂಬೊಲನೆನ್ನನಲ್ಲಳಂ ॥ 16

ಉ ॥ ವೃತ್ತಕುಚಂಗಳೆಂದುದಿರ್ದಚಂದನದೊಳ್ತಿರ್ವಾಸುಬೆಳ್ಪನಾ ।
ಳ್ದತ್ತುದುಕೂಲದೊಂದುಮುಡಿವಾಸಿನವೋಲ್ತೆವೋಲಾಯ್ತುಮೆಯ್ಯನಿ ॥
ಕ್ಕುತ್ತಿರೆಪತ್ತಿಕೆಂದಳೆರ್ಗಳಚ್ಚುಗಳಚ್ಚಿಱಿದಂತೆಕಾಮನ ।
ಚಿಚ್ಚಿತ್ತದಬೇಟದಚ್ಚುಗಳಮಾಱ್ತೆಯೊಳಿರ್ದ್ದುದುಮೆಯ್ಸುಭದ್ರೆಯಾ ॥ 17

ವ ॥ ಅದಱುನೀಕೆಯುಮೆನಗೆರಡಱಿಯದನಲ್ಲಮನಂ ದೋಱುವುದುಮಾವುದುದೋಸ ವೆಂದುಾಕೆಕುಳ್ಳಿರ್ದ್ದತಳೆರನೆಜ್ಜೆಯೊಡನೆಕುಳ್ಳಿಪ್ಪ್ರದುಂನಾಣ್ಚಿಪೋಗಲೆಂದೆಱ್ದಿಕನ್ನೆಯಂ ಚೂತಲತಿಕೆಯೆಂಬಕೆಳದಿಜಡಿದುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಗಂಧೇಭವಿದ್ಯಾಧರನನಿಂತೆಂದಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಮುದನನಕಾಯ್ವುಮೂಣ್ಗಿನರಸೀರುಹಜನ್ಮನವೆಚ್ಚುತೀರ್ಗ್ಗೆ *ಕೊ ।
ಳ್ಗುದಿವನದಿಂದವಿಂದುಪೊಱವಾಱುಗೆಚಂದ್ರಕರಂಗಳೆಂದುತ ॥
ಣ್ಮೆದುವೆರ್ದೆಗಕ್ಕೆ ಕೆಂದಳೆರನೆಜ್ಜೆಯಸಿಂಜನಿಪೋಕೆನಿನ್ನ ಕೂ ।
ಟದೊಳಿನಿದಕ್ಕೆವುತ್ಸಖಿಗೆಬೇಱುಪಳಾಳದೊಳೇಂಗುಣಾಣ್ಮನಾ ॥ 18

* ಕೂ । ಬ್ಗುದಿಯೆಂದು ಕೆಲರು ಪೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಚಂ ॥ ಬಳಗುವಸಾಂದ್ರಚಂದ್ರಕಿರಣಾಳಿಗಳೋಳಿಗಳಿಂದಮೆತ್ತಮು ।
ಜ್ವಳಿಸುವಿರುಳ್ಗಳಂಕಳಿದುಮೆಯ್ದೆ ತಳೆತ್ತೆರ್ಪಳವಾವುಮುಮನಂ ॥
ಗೊಳಿನಡೆನೋಡಿಯುಂಕಿವಿಯನಿಂದೊಳದಿಂಚರಕಾಂತುಮಿಂತುಕೋ ।
ಮುಳಿಯಸುವತ್ತವೊಯೊಡಲೊಳೆದ್ದರ್ದಿದೆವ್ಮಯಸೈಪುಭೂಪತೀ ॥ 19

ವ ॥ ಎಂಬನ್ನೆಗಂಸುರತಮಕರಧ್ವಜನಸುಭದ್ರೆಯವಿರಹಪರಿತಾಪದೊಳುದಪಡೆವು ತಂಕರ್ಣ್ಣಫರಂಪರೆಯಿಂಕೇಳ್ದು ಸಂತಸಂಬಟ್ಟುಚಕ್ರಿಚಕ್ರಿಕಾವತ್ತಿರ್ಯಪ್ಪುದಱಿಂದಾವ ನಾಂತರಾಳಕ್ಕೊ ರ್ವ್ವಸೆಬಂದುವಾಧವೀವಂಟಪವಂಪೊಕ್ಕು ಅವರಿರ್ವ್ವರನಾಣುವಂನ ಡುಕವುವಂಪತ್ತುವಿಟ್ಟುನುಡಿದು ॥

ವು ॥ ಕುಡಲಿರ್ಪ್ಪಂಬಲದೇವನೆನ್ನನುಜೆಯಂದುಯ್ಯೋಧನಂಗಾನೊಡಂ ।
ಬಡೆನೀವಱಿಯದುಗಳುಂನಿನಗೆದಲ್ಪದ್ಮಾಸನಂತಾನೆನೇ ॥
ರ್ಪ್ಪಡಿಸಲ್ಕೂಡಿಪನಿರ್ಪ್ಪುದಲ್ತು ನಯಮಿನ್ನೀಪೊಱಟ್ಟೆ[ಪೊ]ಱ್ತಾಗೆನೀ ।
ನೊಡಗೊಂಡುಯಮ್ಮೆದುಕನ್ನೆಯಂತಡೆಯದಿರ್ವ್ವಿದ್ವಿಷ್ಟವಿದ್ರಾವಣಾ ॥ 20

ವ ॥ ಅಂತುಪ್ಪೋಗೆವ್ಪೋಗೆಬಲದೇವನನುಮತದೊಳ್ಪೆಱಗಂತಗುಳ್ಳಯಾದವಬಲಮುಂ ಟಪ್ಪೊಡದನಂಬುಗಾಣಿಸಲ್ಕೆ ನೆಸಾಲ್ವೆಯುಱಿದುದಂಮಾಣಿಸಲಾನೆಸಾಲ್ವೆನಿದುವೆಮುಹೂ ರ್ತ್ತವಾಗಿನಡೆವುದೆಂದುಶ್ಯೆಬ್ಯಬಳಾಪಕವೇಘವರ್ಣ್ಣಸುಗ್ರೀವಂಗಳೆಂಬನಾಲ್ಕು ಕುದುರೆ ಗಳೊಳ್ಪೊಡಿದುದಿವ್ಯರಥಮುಮನೆಸಗಲ್ದಾರುಕನೆಂಬಸಾರಥಿಯನೀವುದ್ದುಮಾರಥಮಂಮು ನೋರಥಂಬೆರಸೇಱುರಿಕೂತಲತಿಕೆವೆರಸುಸುಭದ್ರೆಯನೇಱಲ್ವೇಱುದಾತ್ತನಾರಾಯಣಂನಾ ರಾಯಣನಪರಸಿದಪರಕೆಗಳುಮುಂಕೆಯ್ಕೊಂಡುಬೀಱುಕ್ತೊಂಡಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥದಬಟ್ಟೆಯೊಳ್ಸುಖ ಪ್ರಯಾಣಂಗೆಯ್ದನನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ಬಲದೇವಂಸುಭದ್ರೆಯಂನಾವುಂತಱಕೂಡಾಮಣಿಯುಯ್ದ ನೆಂಬುದಂಕೇಳ್ದ ॥

ವು ॥ ಉಱಿದೆನ್ನಂಕುಡಲಿರ್ದ್ದಕೂಸನೊಡಗೊಂಡುಯ್ವಾತನಂತಾಗಿತ ।
ಳ್ತಱಿಯಲ್ಕೊಡಗಗಟ್ಟುಗಟ್ಟುತರಲಿಂನಾರುರ್ವ್ವರಂತಪ್ಪೆವೊ ॥
ಱ್ಕಱಸಾವುಂತರೆಪೋಗಿವೆಂದುಪಲರಂಪೇಳ್ದಾಗಳೆಯ್ತಂದರಂ ।
ತೊಱೆಕೊಲ್ವಂತಿರೆಕೊಂದುವಂದರಿಗನೆಱ್ಚುಗ್ರೇಷುಧಾರಾಜಳಂ ॥ 21

ವ ॥ ಆಗಳ್ತನ್ನಪೇಱ್ದನಾಯಕರಸಾವಂಕೇಳ್ದುಯಾದವಬಳಜಳನಿಧಿವೆರಸುವಿಲಯ ಕಾಲಜಳನಿಧಿಯಂತೆತಳರಲ್ಬಗೆದಬಲದೇವನಂವಾಸುದೇವನಿಂತೆಂದಂ ॥

ವು ॥ ಕುಲಮುಂಪೇಱುಪ್ಪೊಡೆನೋವುವಂಶತಿಲಕಂಬಲ್ಲಾಳ್ತನಂಪೇಱುಪ್ಪೊಡು ।
ಜ್ವಲತೀವ್ರಾಸ್ತ್ರನಿಘಾತಪಾತಿತರಿಪುವ್ಯೂಹಂಬಲಂಪೇಱುವೆದೋ ॥
ರ್ವ್ವಲದೊಳ್ಕೆಲ್ಲಿನಗಂಬಲಸ್ಥನೊಡೆಯಂಕೂಸಿಂಗೆಕೊಂಡುಯ್ದುದೇ ।
ಚಲವೇಂದೋಷವುದರ್ಕ್ಕೆನೀಂವುಳಿವುದೇನೀಂಪೇಱುಪ್ಪೊಡಾಂಸಾಲೆನೇ ॥ 22

ವ ॥ ಎಂದುಬಲದೇವನಮನದೊಳಾದಮುಳಿಸೆಂಬಕಿಚ್ಚಂತನ್ನ ಮೃದುಮಧುರವಚನರ
ಚನಪಲಂಗಳಂತಳೆದುನಂದಿಸಿದನಿತ್ತವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜನನುಂಕತಿಪಯದಿನಂಗ ಂದನೇಕಸಹ
ಕಾರಾಶೋಕಾನೋಕಹನಂದನವನಪ್ರಸ್ಥವನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥವನೆಯ್ದಿವಂದುಮುನ್ನಮೆತ
ನ್ನ ಬರವನಱಿದುಪೊಱಮೊಳಪ್ಪಕೋಭೆಯಂಮಾಡಿತನಗಿದಿರ್ವ್ವಂದಕೊಂತಿಯಧರ್ಮ್ಮ
ಪುತ್ರಭೀಮಸೇನಾದಿಗಳಪಾದಪದ್ಮಂಗಳಂತನ್ನ ಕರಕಮಲಂಗಳಿಂದಚ್ಚಿರ್ಚಿಸಿತದೀಯಾಶೀ
ರ್ವ್ವಚನಂಗಳನಾಂತುತನಗೆಪೊಡವಟ್ಟನಕಾಳಸಹದೇವರಂಪರಿಸಿಪುನಃಪುನರಾಲಿಂಗನಂಗೆ
ಯ್ದುಮುಹುರ್ಮ್ಮುಹುರಾಳೋಕನಂಗೆಯ್ಯುತ್ತುಂಬಂದು ದಿವಿಜೇಂದ್ರವಿಳಾಸದಿಂಪೊಱ
ಲಂಪುಗೆ ॥

ಕಂ ॥ ಪರಸುವಪುರಜನದೊದವಿದ ।
ಪರಕೆಗಳಂಬುಧಿನಿನಾದಮಂಮಿಗೆತಮ್ಮ ॥
ಯ್ವರುವೊಡನೆವೆಱಿದುಪರಮಾ ।
ನುರಾಗದಿಂಬಂದುಪೊಕ್ಕರಂದರಮನೆಯಂ ॥ 23

ವ ॥ ಅಂತುರಾಜಮಂದಿರಮಂಪೊಕ್ಕು ಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನನಗಲ್ದಪನ್ನೆರಡುವರುಷದೊಳಾ
ದಿಗ್ವಿಜಯಪ್ರಪಂಚಮುಮಂಸುಭದ್ರಾಹರಣಮುಮುಂಪುರುಷೋತ್ತಮನಪರಮಿತ್ರ
ತ್ವಮುಮನಱಿದುಸಂತಸಂಬಟ್ಟುತಮ್ಮನಿಬರುಮೇಕಸ್ಥರಾಗಿ ॥

ಮ ॥ ಎರೆದಿಂತಟ್ಟಲೆವೇೞ್ವಿಕನ್ನೆ ಬಱಿಯಂಬಂದಳ್ಕರಲ್ದಂಬುಜೋ ।
ದರನಿಂತಟ್ಟದನಿಂತುನೋಂತರೊಳರೇಸ್ಯೆಪಿಂಗೆನಾಮಿಂನಿಳಾ ॥
ಧರನುಂಯಾದವವಂಶಜರ್ವ್ವೆರಸುಬರ್ಪ್ಪಂತಟ್ಟಮಾೞ್ಪಿಂಮನೋ ।
ಹರವಾಪ್ಪಂತುವಿವಾಹಮಂಗಳಮನೆಂದಂದಟ್ಟಿದರ್ದ್ಯೂತರಂ ॥ 24

ವ ॥ ಅಟ್ಟದೊಡವರ್ವ್ವೀಗಿಬಲದೇವನುಮಂವಾಸುದೇವನುಮಂಕಂಡುತಮ್ಮಬಂದಕ
ಜ್ಜಮನೊಡಂಬಡಿಸಿಯಾದವರ್ವ್ವೆರಸುಮುಂಟಿಟ್ಟೊಡಗೊಂಡುಬರೆಬರವನಱಿದುಪಾಂಡ
ವರಯ್ವರುಮಿದಿರ್ವ್ವೀಗಿಯಥೋಚಿತಪ್ರತಿಪತ್ತಿಗಳಿಂಕಂಡುಪೊಱಲೊಡಗೊಂಡುಬಂ
ದುಶುಭದಿನನಕ್ಷತ್ರಯೋಗಕರಣಂಗಳನಿಟ್ಟಸಿ ॥

ಮ ॥ ಪಸುರ್ವಂದರ್ವ್ವಸಿವೇದಪಾರಗರವಂಕಣ್ಬೆಟದುದ್ದಾನಿಯಂ ।
ಪಸರಂಗೆಯ್ದವೊಲಪ್ಪೞ್ಚಜಿಮಹಾಸಾವಂತಸೀಮಂತಿನೀ ॥
ಪ್ರಸರಂಮಂಗಳತೂರ್ಯ್ಯನಾದವೆಸೆಯುತ್ತಿರ್ಪ್ಪಂನೆಗಂಚಕ್ರಿರಾ ।
ಗಿಸಿಕೆಯ್ನಿರೆಜೆದಂಗುಣಾರ್ನ್ನವಮಹೀಪಾಲಂಗವಾಕನ್ನೆಯಂ ॥ 25

ವ ॥ ಅಂತವರಿರ್ವ್ವರ ಬೇಟಮೆಂಬಲತೆಯಜೆಳಸಿಂಗೆ ಪೊಯ್ನಿರೆಜೆವಂತೆಕೆಯ್ನಿರೆಜೆ
ದುಬಿಯುಮಂಮೆಱೆದು ॥

ಪರಿಯಕ್ಕರ ॥ ತೊಟ್ಟತುಡಿಗೆಗಳ್ತಾಸ್ತು ಭರತ್ನ ಮನೋರೊಂದೇಮಸ್ಯೆಸೆಪಾಲ್ಗಡಲೊ ।
ಳ್ಪುಟ್ಟಿದಾನೆಯನಾನೆಗಳ್ಗಿಲೆವರೆಕುದುರೆಗಳ್ತ್ತುದುರೆಯಂಕೀಳ್ಮಾಡೆ ॥
ತೊಟ್ಟವುದನನಪೂಗಣೆಗಣೆಮಾಗೆಗಣಿಕೆಯಗ್ಗಣಿದಮಂಬುಗೆಯದಿಂತು ।
ಕೊಟ್ಟಂತಂಗಿಗೆಬಱವಱಿಯೆಂದಿಂತುಸರ್ವ್ವಸ್ವಮೆಲ್ಲಮಂಪುರುಷೋತ್ತಮಂ ॥ 26

ವ ॥ ಅಂತುಬಱವಱಿಗೊಟ್ಟಂಬಱಿಯಂಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂಬಲದೇವನನೆನಿತಾನುಮುಚಿತ
ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಗೆಯಂತಸಂಬಡಿಸಿದ್ವಾರಾವತಿಗೆಕಳಿಪಿದನಾವಿವಾಹೋತ್ಸವಾನಂತರದೊಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ತಳೆರ್ಗಳಪಾಸಿನೊಳ್ಪೊರಳುತಿರ್ದರಲಂಕಿಡೆಸೋಂಕೆಸೋಂಕುಗ ।
ಳ್ಕಳೆದುವುವೆಯ್ಯಸುಯ್ಯಪದವೆಂಕೆಗಳಂಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದಪ್ಪುಗ ॥
ಳ್ಕಳೆದುವುನಃಣುವುಃಕಿಱಿದುಜಾಣುವುನಟ್ಟಿ ಱಿನೀವಚಂಬನಂ ।
ಕಳೆದುವುಗರ್ವ್ವಮಂಕಳೆದುವಂತವರಿರ್ವ್ವರಮನ್ಮಥದ್ರವಂ ॥ 27

ಮಾಲಿನೀ ॥ ಅಭಿನವಮದಲೇಖಾಲಾಲಿತಂವಿಭ್ರಮಭ್ರೂ ।
ರಭಸಗತಿವಿಳಾಸಂದೀಪ್ತ ಕಂದರ್ಪದರ್ಪ್ಪ ॥
ಕ್ಷುಭಿತಗಳನಿನಾದಪ್ರಸ್ಫುರದ್ಬಾಹುವೀರಿ ।
ಪ್ರಭವಮೆಸೆದುದಂತಾಕಾಂತೆಗಾಕಾಂತಸಂಗಂ ॥ 28

ವ ॥ ಅಂತು ಕಾಮದೇವನುಂ ರತಿಯುಂ ವಸಿಷ್ಠನುಮರುಂಧತಿಯುಮಿಶ್ವರನುಂಪಾ
ರ್ವ್ವತಿಯುಮೆನಿಸಿಸಮರೂಪಸಮಸತ್ವಸಮರತಿಗಳೊಳಸಮಾನಾನುರಾಗವಂಪಡೆಯೆ
ಸುಖಮಿರ್ಪನ್ನೆಗಂಸುಭದ್ರೆಗೆಗರ್ಭ್ಭಚಿಹ್ನಂಗಳ್ತೋಱೆ ॥

ಕಂ ॥ ಒಟ್ಟಜೆಯಿಂಭಾರತದೊ ।
ಳ್ತಟ್ಟಾಳ್ಗಳನಿಱಿದುತವಿಸಲಾಜೆಟ್ಟಿಗನಾಂ ॥
ಪುಟ್ಟಿದೆನೆಂಬವೊಲದಟಂ ।
ಪುಟ್ಟಿದನಭಿಮನ್ಯುಕಲಿತನಂಪುಟ್ಟವವೋಲ್ ॥ 29

ವ ॥ ಅಂತಾತಂಪುಟ್ಟುವುದುಂತಮಗೆಸಂತಸಂಪುಟ್ಟಸುಖಮಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ॥

ಚಂ ॥ ಆಗರುವಮೆಚ್ಚುವಚ್ಚಸಿರಿಕಂಡದೊಳಗ್ಗಳಿಸಿತ್ತುಪೋಡಲ್ಕೈ ।
ಯೆಗಳಬಿಯಕ್ಕೆ ಜೊಂಪಲರ್ದಪಾಸುಗಳೊಳ್ನಲಿಸಿತ್ತುಪೂತಗೊ ॥
ಜ್ಜಗೆಗಳಸಿಂಧುರಂಗಳೊಳಗೋಗರಗಂಪನೆಬೀಱುತಿರ್ಪ್ಪವ ।
ಲ್ಲಿಗೆಯೊಳರಲ್ಪಸಂಪಗೆಯೊಳಗ್ಗಲಿಸಿತ್ತು ಬಸಂತವಾಸದೊಳ್ ॥ 30

ಉ ॥ ಮುಂಮುಱಿಯೆಲ್ಲವಂಪಿರಿದಾಜನೆಬಿಚ್ಚತವೊಳ್ಪನೀಗಳಾ ।
ತಂಮಿಡುಕಲ್ಕೆ ಕಲೆ ರಡಪೋಪುದದೇಕೆನೆಕಾಮದೇವನಿ ॥
ತ್ತಂಮಧುಪೆತ್ತನೀನೆಲನನಿಂತಿರುವಿತ್ತಳೆಯೆಂದುಸಾಱುತಂ ।
ದಂಮಿಗೆಕಚ್ಚಿಪಾಱಿದುವುಕೆಂದಳಿರಂಗಿಳಿವಿಂಡಿನೋಳಿಗಳ್ ॥ 31

ಚಂ ॥ ಕೆಳಗಣಕೆಂದಳಿಪ್ಪರಿದವೋಗಣಪಂದಳಿರೊಂದಿದೊಂದುಕೆ ।
ಯ್ಗಳಿದಪಸುಪ್ಪವುಂಪೊಳಿವಕೆಂಪುಮನಾಳ್ದಿರೆಜೇಟಿದೊಳ್ಕನ ॥
ಲ್ಬಳಿದವಿಯೋಗಿಯಳ್ಳಿರ್ದೆಯನಾಯ್ದದಪಾಟಿಸಲೆಂದೆವನ್ನತ್ಥಂ ।
ಮುಳಿಯಿಸಿಕೆಂಪುವಾಸಿದಪೊಲಿದ್ದರ್ಪುಮಾಮರಗಳ್ಪಸಂತದೊಳ್ ॥ 32

ಪರೆಯೆಪಸುಪ್ಪ್ರಬೆಳ್ಪಡರೆಬಲ್ಮಗುಳೊಳ್ಪೊಜ್ಜಿದೋಜ್ಜಿತೆಂಬೆರ ।
ಲ್ಪೊರೆನ್ಪೊರೆಯಂಸಡಿಲ್ದೆನಡುಪೊಂಗಿರೆಮುಲ್ಲಿಗೆಗಳ್ಪಸಂತದೊ ॥
ಳ್ಪಿರಿದೊಡೆನಲ್ಲರಂನೆನೆದನಲ್ಲರಮೆಲ್ದೆರ್ದಗಳ್ಪಸಂತದೊ ।
ಳ್ಪಿರಿದುವದೇತೊವುಲ್ಲಿಗೆನಲ್ಲರನೆಲ್ದೆರ್ದವೇಳಿಗೊಂಡುದೋ ॥ 33

ನನೆಗಳಕಂಪನೆತ್ತಿ ಯುವಜಂನನೆನಾಱಿದರಲ್ದನೇಕಕೋ ।
ಕನದವನಂಗಳೊಳ್ಸುಱಿದುತಣ್ಣಸವಾಗದೆಕೂಡೆಬಂದವಾ ॥
ವಿನಪೊಸನ್ಪುವಿನೊಳ್ಪೊರೆದುಪೊಣ್ಮಿದಕೆಂಪುಮೊಗಂಗಳಂಕೆಗೆ ।
ಲ್ಲೆನೆಕೊಳೆಪೊಯ್ಯೆತೀಡಿದುದುತೆಂಕಣಗಾಳಿವಸಂತವಾಸದೊಳ್ ॥ 34

ಮುಗುಳದನಾಗಸಂಪಗೆಮಡಲ್ತದಿರ್ಮುತ್ತೆಮರಲ್ದರಲ್ದಮ ।
ಲ್ಲಿಗೆನನೆಗಚ್ಚಿರ್ಕಾಕಳಿಯೊಳಾಣತಿಗೆಯ್ವುದಾಳಿಪೋಪುಗಿ ॥
ಲ್ಪುಗಿಲೆಸುತಿಪ್ಪರಪಕ್ಕವನವುಂಕವರುತ್ತಿರೆಯೋಗಿಗಂವಿಯೋ ।
ಗಿಗಮರಿದಾಯ್ತು ಪೊಕ್ಕ ಪುಗಿಲಿಂತುವಸಂತನಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಯಾ ॥ 35

ವ ॥ ಅಂತುಭುವನಕ್ಕೆಲ್ಲವೊಸಗೆಬಪ್ಪಂತಬಂದಬಸಂತದೊಳೊಂದುದಿವಸವನ್ನ ವಾ ಸದೋಲಗದೊಳುದಾತ್ತನಾರಾಯಣನುಂನಾರಾಯಣನುಮಿದ್ದರ್ಪಲ್ಲಿಗೊವ್ವಂ ॥

ಕಂ ॥ ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕವಡಂವುರವಿ ।
ಲ್ಕಟ್ಟುದಪಣಿಗಟ್ಟುಬೇಂಟೆವಜ್ಜಿದೊರೆಯೊಳೊಡಂ ॥
ಬಟ್ಟಸಿಯಸುರಗಿದಳೆವದ ।
ತೊಟ್ಟಂಗಿಗೆತನ್ನೊಳಮರೆಬೇಂಟೆಯನೊವ್ವಂ ॥ 36

ಬಂದುಪೊಡವಟ್ಟುಕಣ್ಡಿಂ ।
ತೆಂದಂಪೊಲನುಡುಗಿಬಂದುದುಡಿದುದುಪುಲ್ಕಾ ॥
ಡುಂದಲೆಲೆಯಿಕ್ಕಿ ಫಳಿಲೆನೆ ।
ನಿಂದುವೆತಣಿದುವೆಮೃಗಂಗಳಿತ್ತಲುಮಿಗಳೆ ॥ 37

ಸುಱಿಯದುಗಾಳಿವೃಗಂಕೆ ।
ಯ್ವಱಿಗಳವೇತದೊಳಿತಣಿದ[ಪುವು]ಸಂದಿಗಳುಂ'

ಪಟಿನವಿರಿಕ್ಕಿದುವಾದಂ ।
ಪಟುವರಿದಾಡಲ್ಕರಿಂಬಿಡಂಗವನಿಪತೀ ॥ 38

ಕಂ ॥ ಖರವಂಕಾಡಂಬೇಗೆಗೆ ।
ಕರವುಱುದೆರಡುಂಮೃಗಂಗಳುಂತಣ್ಬಟಿಲೊ ॥
ಳ್ನಿರೆದೊಡವಂದುವೆತಪ್ಪದಿ ।
ದರಿಕೇಸರಿಕಂಡುವೊಚ್ಚವೈಕೋಳ್ಳಂಗೆಂ ॥ 39

ಕಾಡೊಡವೆಯೆಳಸಲೇಕೆ ।
ಯ್ದೂಡಿದುದೆನೆನಿಲದೊಳಿರ್ದನೆಲ್ಲಯಕಾಯಂ ॥
ನೋಡನೆಲಮುಟ್ಟಲಟ್ಟಿ ಯೊ ।
ಳಾಜುವೊಡೀದೆವಸವಲ್ತೆ ಪೇಂಟೆಯದೆವಸಂ ॥ 40

ವ ॥ ಮತ್ತಂ ಪೇಂಟೆಕಾಱರೆಲ್ಲದೆಪೇಂಟೆಯುಮಾತಂಬಿಂನಪಂಗೆಯ್ಯಂ ॥

ಪಿರಿಯಕ್ಕರ ॥

ಅಡಲಾಡಿಸಲ್ಪಾಱಯನಿಱಿಸಲುಂಪಱುಗೊಳಲ್ತೊವಲಿಕ್ಕಲಿಳಗಂಬರ ।
ಲ್ತಪಜೇಲಿಯುಂಪಾಕ್ಕರ್ದನೆಱಿಯಲುಂಮೂಡಿಗೆಕಕ್ಕುಂಬುಂಸುಱಿಸಿಜೊಂಪಂ ॥
ಬೀಡುಬಿಡುವಿಂಬುಕವ[ಳಿ]ತೆಂಗಿನತಾಣಂಜಾಣಿಂನೀರ್ದ್ದಣವೆಂದೆಯಱಿದುಂ ।
ಮಾಡಲ್ಕಾಡಿಸಲ್ಪಡೆವೆಱ್ಕ್ಕೆನೀಂಬಲ್ಲೆನೀಂವೆಱ್ಕ್ಕೆಹರಿಕೇಳಃನೆಬಲ್ಲೆಂ ॥ 41

ಕಂ ॥ ಮೃಗದೊಲವರಮುವನರಸನ ।
ಬಗೆಯುವಮನಱಿದಲಸದಳಸಲೋಲಗಿಸಲ್ಕೆ ॥
ಟ್ಟಗೆಬಲ್ಲನುಳ್ಳೊಡವನ ।
ಲ್ತಗುಣಾರ್ನ್ನವ ಪೇಂಟೆಕಾಱನೋಲಗಕಾಱಿಂ ॥ 42

ಪಿರಿಯಕ್ಕರ ॥

ಮೃಗವುಂಗಾಳಿಯನಿಕ್ಕೆಯಂಪಕ್ಕೆಯುಂಗಣಿದವುಂಕಂಡಿಯಂಮಾಕ್ಕರ್ಂಡಿಯಿಂ ।
ಪುಗಿಲಂಪೋಗಂಬಾರಿಯುಂಸನ್ನೆಯುಂನೋಱುವವುಟ್ಟರ್ವನಿಲ್ಪೆಡೆಯಂ ॥
ಬಗೆಯಂತೆಗೆಯಾನಲ್ಲಾ ಟವುಂಕಾಟವುಮೆಂನೋವುದಂಸಃವುದನೆಲ್ಲಂದದಿಂ ।
ಬಗೆದಾಗಳರಸರೊಳೆಲ್ಲನುರಿಗಕೇಳ್ನಿಂಬಲ್ಲೆ ಪೇಂಟೆಕಾಱರೊಳೆಲ್ಲವಾನೆಬಲ್ಲೆಂ ॥ 43

ವ ॥ ಮತ್ತಂನೆಲನುಂಗೂಳಿಯುಂಕೆಯುಂವೃಗವುಮನಱಿದುಕಾಲಾಳೊಳಂಕುದು
ರೆಯೊಳವೊಳಗಂಬರಲವನಬಲ್ಲೆ ನಿದುವೆರ್ವ್ಪೇಂಟೆಯುಂದಂ ದೀವದಪೇಂಟೆಯಂಬಿನ್ನಪಂಗೆ
ಯ್ವೊಡೆಗಾಳಿಯುಂಕಱಿವುಱಿವುಂಕಾಪುಂವೇಪುಂತೋಡುಂಬೀಡುಂದೆಸೆಯುಂಕೊಸೆಯುಂ
ವೆಱಕ್ಕುಂಬೆಱಕ್ಕುಂಪೋಗುಂವೇಗುಂಬೆದಱುಂಪೆಱಕ್ಕುಂಕುಂದುವುನಱಿದುಕಾಣಲುಂಕಾ
ಣಿಸಲುಂಜಾಣನಾಗಿಮೊಱುಕೊಂಬುವುನಾಱುನಾಕೊಪ್ಪೇಗುವೆನೆರಲ್ಪಜ್ಜೆಯುವುಂವೂ

ಱುಪೊಱ್ತು ಮುಂಮೃಗದಮೂಱಿರವುಮನಾಱುರಯ್ಕೆಯುಮುಂಗಾಳಿಯುಮೆರುಕೆಯುಮುಂ
ಬಲ್ಲನಾಗಿನಂಬಿದಬರವುಮುಂನಂಬದಬರಪ್ಪಮನಱಿದುಮಲೆಯುದುದಂಮಲೆಯಿಸಲುಂಮು
ಲೆದುದಂತೊಲಗಿಸಲುಂ ನಂಬದುದಂ ನಂಬಿಸಲುಂ ನಂಬಿದುದಂ ಬಿಡಿಸಲುಮೊಳಪುಗುವುದ
ಕ್ಕೆರ್ಪಮಾಡಲುಮೆಡೆಯಾಗದಮೃಗಮನವೆಂಕಿಸಲುಮೊಲ್ದುಬಲ್ಲಿದನಲ್ಲರಂತೆಮಿಡುಕಿಸಲುಂಪ
ಣಮುಡಿದರಂತಡ್ಡಂಮಾಡಲುಮೆಸೆದದೆಸೆಗಳ್ಗೊಡಿಸಲುಂಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯನಿವ್ಮಡಿ
ಯರಕೆಲದೊಳಾನಬಲ್ಲೆಂ ॥

ಕಂ ॥ ಬರೆದಂತೆ-ನ್ನಕರ್ಪೆಸೆ ।
ದಿರೆಸೂಚಕಮನುಚ್ಚೈಪುಲ್ಲೆಗಟಿಸಿಮಲೆತ ॥
ರ್ವರಲೆಯಸೋಲಮನಱಿತ್ತಯೊ ।
ಳರಿಕೇಸರಿನಿಂದುನೋಱ್ಪುದೊಂದರಸಲ್ತೇ ॥ 44

ಪದಮುಮನಿಂಬುಮನಣಮಱಿ ।
ಯದಂತೆನದುಬದ್ದೆಬೆಳ್ಕೊಗಂಪಜ್ಜೆದಲೆಂ ॥
ಬುದನೆರಡುಮನಱಿವಾತನೆ ।
ಚದುರಂಚದುರಂಗೆಬದ್ದೆವಜ್ಜೆಗಳೊಳವೇ ॥ 45

ವ ॥ ಮತ್ತಂಪಂದಿವೇಂಟೆಯವೂತಂಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವೆಂ ॥

ಪಿರಿಯಕ್ಕರ ॥
ನೆಲನಂನಿಱುಗೆಯಂನಡೆವೊಂದುಪದಮುಮಂಸೋವಿವೇವಳಿಬಿಸುವಂಯಂ ।
ಬಲವಂಕಕುನವನೊೞ್ತುಪಾಯಮಂಪಿಡಿವಂದೀತನೆವಂದಿಕುರುಡುಕುಂಟೆಂ ॥
ದಲನದಱಿದಿಂತುಬಲ್ಕೆಗೆರಲೆತ್ತಿಪಜ್ಜೆಯುಂನೆಲೆಗಳಂಕಿಡಲೀಯದೆ ।
ಸಿಲೆಯವೇಲಾದೊಡಂಕಕುನವಮಂನಿಱಿಪಂತೆನಿಱಿಸುವಂಪಂದಿಯಂನೀಂವೆಱ್ಕಲುಂ ॥ 46

ವ ॥ ಮತ್ತಂಪಂದಿವೇಂಟೆಯನಾಯಿಂತಪ್ಪುವೆಂದೊಡಸಿಯನಡುವುಮಗಲ್ದುರಮುಂ
ತಳ್ತುಕಟ್ಟುದಕಿವಿಯುಂಕವಿದಪುವ್ವರ್ಂತೋರವಾಗಿನಿನ್ಮರ್ಂಸವುಪ್ಪ ಕಾಲ್ಗಳುಂನೆಲ
ನಂಮುಟ್ಟಿದುಗುರ್ಗಳುಮನುಳ್ಳುದಾಗಿಜಾತ್ಯಶ್ವಪಂತೆಪೀಗವಾಗಿಕೋಳಿಕಾಳಿಕಾಱಿನಂತೆ
ಬಱಿಯಱಿವಿಡಿದುತುಂಬಿನೀರವುಚ್ಚಿದಾಗಳದೆಸವಿದುವನ್ನೆಯರಾಳಂತೆಕಾಡಿಯಲಸ
ದೆನೂಳೆಯಂತೆಕೋಳಂಪತ್ತಿಸದೆ ತಕ್ಕನಂತೆನಂಬಿಸಿಯು ಮೊತ್ತರದಂತೊತ್ತಿಯುಮುರಿ
ಯಳುರ್ವ್ವರ್ಂತಳುದ್ದರ್ಕೊಳ್ವುದಿದುಪಂದಿವೇಂಟೆನಾಯ್ಕತ್ತಂಕಿಱುವೇಂಟೆಯನಾಯ
ಕೊಂಡುಂಜಾರಿಯುಂನೆಲನುಂಪೊಱ್ತುಂಪೊಲನುಮನಱಿದುಬಱಿಯೊಳ್ಪೊಸತುಂಪಱಿದಿ
ಮನಱಿದುಪರಿಯಿಸಲ್ಕ್ರಿನೆಬಲ್ಲೆ ಯದನಾನೆಬಲ್ಲೆ ನೆಂದುಬಿಂನಪಂಗೆಯ್ವೆನಂತು ಮುಲ್ಲದೆಬ
ಲ್ಲೆಗಂಬನನಕ್ಕಂಸವಿಯುಪ್ಪಕಿಱುವೇಂಟೆಯುಂವೆವ್ವರ್ಂಟೆಯುಮುಲ್ಲದುಱಿದಬೇಂಟೆ
ಯುಂಬೇಂಟೆಯೆನ್ನೆಂ ॥

ಪಿರಿಯಕ್ಕರ ॥

ಪಸುವೆದೊರೆಕೊಳ್ಗು ಮುಣಿಸುಗಳ್ಗನಿಕೆಯ್ಗು ಮಾವಂದದೊಳ್ಕನಲ್ದಾದವೆಯುಂ ।
ಮುಸಿಯನಾಗಿಪದುಳಿದುವಪ್ಪುವುಬಗೆಗೊಳಲಪ್ಪುದುವೃಗದವೆಯೊಳ್ನಿಸದ ॥
ವೆಸೆವುದಂಬಲ್ಲಾಳಬಿಲ್ಲಕ್ಕೆತನ್ನೊಳಮಿಸುತೆಲೇಸಪ್ಪುದು ।
ಬಸನವೆಂಡಲಿಯದೆಳಸುವರ್ಬ್ಬೀಂಟೆಯಂಬೇಂಟೆಯಬಿನದಂಗಳರಸಲ್ತೆ ॥ 47

ವ ॥ ಎಂದುಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದ ಬೇಂಟೆಯಾತಂಗೆವ್ಯಗವ್ಯಾಯಾವುಕಾರ್ತ್ತಿಕೇಯುಂಮೆಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚುಗೊಟ್ಟುತೊವಲನಿಕ್ಕೆಂದುಮುಂದೆವೇಳ್ದಿಟ್ಟನಾರಾಯಣನುಂತಾನುಮಂತಃಪುರಪರಿವಾರಂಬೆರಸುಬೇಂಟೆಗೆಪೋಲಿವುಟ್ಟುಪರಿಯತಃಣಕ್ಕೆವಂದುಬೇಲಿಯಕೆಲದೊಳಲ್ಲದೆಪೆಱಗಣುರಿವಿಂಗಮುಳ್ಳೊಳಕ್ಕಂಗೆಂಟುಗಿಬೀಡಂಬಿಡಿಸಿಜೇಂಟೆಕಾಱನಸಮೆದುಮಕರತೋರಣಮುಮಂಗುಣಣೆಯಬಾಣಸಿನಮಜ್ಜನಪರಾಣಿವಾಸದಮನೆಗಳುಮಂನನೆಯಪಂದಗ್ಗಳುಮಂತಳರಕಾವಣಂಗಳುಮಂಮೊಡೆದನೆಲೆಯಚಕೌಪ್ಪಿಗೆಗಳುಮನವಱವೇಲಿದ್ದೆಳಅಡಕೆಯುಮಂತೆಂನೆಳನೀರುಮಂಕೊಱಲಿಂಬಪ್ಪಂತಿರೆಮಾಡಿನಟ್ಟಕಾಂಗಿನತೆಂಗಿನಮರಗಳುಮಂಪಣ್ಣೆವರಸುನಟ್ಟವೈಂದವಾಱಿಗೆಳುಮಂತೊವಲ್ವರಸುನಟ್ಟ . ಳಂಗಳುಮನವರೆಮಾಡಿದಬಿಟ್ಟುಳಿಯಕುಕ್ತಂಬತೊಡಂದಯಮೂಡಿಗೆಮಾಕದಕೆಯಕಂಡಪಟಂಗಳುಮಂಪಲವುಂತೆಱಿದಪಲಪೊಂಪೊಜೆಯಾಗಿಕಟ್ಟಿದಬಲೆಗಳುಮಂಪಡಿಗಳನವಚ್ಚಿರ್ದಬಿಲ್ಲುಂಕ-ದುರೆಯುಂಕಾಲಾಳುಂನಾಯ್ಗಳುಮಂತಿಂಣಮಿರಿಸಿಕೆಯ್ಯಂನೇಣುಮನಳವಿಯೊಳ್ಕೊಡಿನಡೆಯಲ್ವೀಱ್ದುಜೇಂಟೆಪಸದನಂಗೊಂಡುಖಿಂಡಿಯಬಗಿಲೊಳುದಾತ್ತನಾರಾಯಣನುಂನಾರಾಯಣನುಮಿದ್ದರ್ಪಗಲಪ್ಪಲ್ಲಿಯವೊವಲುರಮುಮಂಪೆಱಗಣಪುಲ್ಲಿಯನಡುವುಮನಯ್ದಜೊಳಕ್ಕಿಯುಮಂಮೂಱುಳೊಳಿರಡುಮನೆಂಡಜೊಳಿಂದುಮನೆಚ್ಚುಬಿಲ್ಲಬಲ್ಕೆಯುಂನೆಜೆದು ॥

ಕಂ ॥ ಮುಂದಣಮಿಗಮುಂಕಳಪದೆ ।
ಸಂಧಿಸಿಬಱಿಗೊಳ್ವಮಿಗಮುಮುಂಕಳಪದತಾ ॥
ನೊಂದಳವಿದಪ್ಪದೆಚ್ಚುಬ ।
ಲಿಂದವುನಿಂಬಿಲ್ಲಬಲ್ಕೆಯಂಪೊಗಱಿಸಿದಂ ॥ 48

ವ ॥ ಮತ್ತಂಬೆಚ್ಚರ್ದ್ದಪೊಳಿದುಪರಿವಪ್ಪೊಳಪ್ಪುಲ್ಲಿಗಳುಮಂತಲೆಯುಂಕುತ್ತಿವಿಕಾಳಂಬರಿವಕರಡಿಗಳುಮನಡಂಗಿಪರಿವಪುಲಿಗಳುಮನಿಸುಂಸೋಂಕಿಪರಿವೆಯ್ಗಳುಮಂತಡಂಮೆಟ್ಟಿಪರಿವತಡವಿನಕಾಡೆಮ್ಮೆಯುಮರೆಯಪಿಂಡುಗಳುಮನಳವಿದಪ್ಪ ದೊಂದೊಂದನಿಸುವಂತೆಪಲವನೆಚ್ಚುನೆಲಂಬಿರಿಯಿಗಜಯಿಗಚ್ಚರ್ದ್ದಸಿಪಾಯ್ವಸಿಂಗಂಗಳುಮುಂಕಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ಆಸುಕರಂಗಡತಮುಗತ ।
ಭಾಸುರಮೃಗರಾಜನಾಮಮುಂಗಡಮೆಂದಾ ॥

ದೋಸಕ್ಕೆ ಮುಳಿದುನೆಗಳ್ದಿರಿ ।
ಕೇಸರಿಕೇಸರಿಗಳನಿತುಮಂತಳ್ತಿಱಿದಂ ॥ 49

ಕಂ ॥ ಇಱಿದವಱಿನೆತ್ತರೊಳ್ ।
ಳ್ತಿಱಿದಂತನ್ನುರವನುರುಗಜಂಗಳನಾಟಂ ॥
ದಱಿಸಿಕೊಲುತಿಪ್ಪುವೆಂಬೀ ।
ಕಱುಪಿನೊಳರಿಗಂಬರಂಗಜಿಪ್ಪುಯರೊಳರೇ ॥ 50

ವ ॥ ಅಂತು ನರನಾರಾಯಣರಿರ್ವ್ವರುಮನವರತಕರಾಸಾರಕೂನ್ಮೀಕೃತಕಾನನವಾಗೆ ಚ್ಚು ವ್ಯಗವ್ಯಾಪಾರದಿಂಬಱಿಲ್ದುವನದಂತೆಪರಿವಜಾತ್ಯಶ್ವಂಗಳನೇಱಿಬರೆವರೆ ॥

ಚಂ ॥ ಜವವುಱೀದೊಂದುನೋಗೆನವಿಲೊಯ್ಯನೆಕಕ್ಕರ್ದಡಗಾಸಿಯಾಗಿಪಾ ।
ಱಿವುದುಮಿದೆನ್ನ ನಲ್ಲಳರತಿಶ್ರಮವಿಕ್ಲಥಕೇಕಪಾಕದೊ ॥
ಳ್ಸವನವನಾಗಿತೋಱಿದಪುದೆಂಬುದೆಕಾರಣದಿಂದದಂಗುಣಾ ।
ರ್ಣ್ಣವನಿಡಲೊಲ್ದನಿಲ್ಲಹಯವಲ್ಗನಸಂಕಳರತ್ನ ಕುಂಡಲಂ ॥ 51

ವ ॥ ಅಂತುಜೇಂಟಿಯುನಾಡಿಬಱಿಲ್ದುಪೀಸಗೆಯನಡುವಗಲೊಳ್ವನ್ಯೋಡೆಯಿಂಜಲಕ್ರೀಡೆ ಗಮಾಸಕ್ತರಾಗಿಯವುನಾನದೀತಟನಿಕಟವರ್ತ್ತಿಗಳಾದರಲ್ಲಿ ॥

ಚಂ ॥ ಸರಳತಮಾಳತಾಳಹರಿಚಂದನನಂದನಭೂಜರಾಜಿಯಿಂ ।
ಸುರಿವರಲೋಳಿತದ್ವನಲತಾಂಗಿಯಸೂಸುವಸೇಸೆಯೂಯ್ದು ಭೃಂ ॥
ಗರವಮದೊಂದುಮುಂಗಳರವಕ್ಕೆ ಕಿಯಾಯ್ತು ಮನೋನುರಾಗದಿಂ ।
ಕರಿವವ್ರೋಲಾಯ್ತು ಮತ್ತ ಕಳಹಂಸರವಂಪಡೆವೆಱ್ಚಿ ಗಂಡನಂ ॥ 52

ಕಂ ॥ ಯಮುನಾನದೀತರಂಗವು ।
ನಮುಂಕಿವನಲತೆಯಮನೆಗಳಂಸೋಂಕಿವನ ॥
ಭ್ರಮಣಪರಿಶ್ರಮವುಮಂಮು ।
ನ್ನ ವೆಕಳೆದುದುಬಂದದೊಂದುವಂದಶ್ವಸನಂ ॥ 53

ವ ॥ ಅಂತುಕಾಳಿಂದೀಜಲಶಿಶಿರಶೀಕರವಾರಿಚಾರಿಯುಂ ವೃಗಯಾಪರಿಭ್ರಮಶ್ರಮಸ್ಥಿತ ಸ್ವೇದಜಲಲವಹಾರಿಯುವಾಗಿಬಂದ ಮಂದಾನಿಲಕ್ಕೆ ಮೆಯ್ಯಸಾಱಿಸುತ್ತು ಮಾಪುಣ್ಯಾನದಿ ಯನೆಯ್ದೆ ವಂದುತನ್ನ ಬಾಳನೀರಂತೆಕಱಿಂಗಿಕಗ್ಗಿರ್ದನೀರಂನೋಡಿ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನಂಕಾ ಳಾಹಿಮಥನನವೊಗವುಂನೋಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ತನ್ನೊಳಗಣಪನ್ನ ಗನಂ ।
ಮುನ್ನೀಂಪಿಡಿದೊಗೆಯೆಕಾಯಲಾಱದೆಸರಿದುಂ ॥
ಬನ್ನ ದಕರ್ಪ್ಪೆಸದುದುತೊಱೆ ।
ಗಿನ್ನೇಂಪರಗಳತವ್ಯಾಳನೀಳಚ್ಛವಿಯಿಂ ॥ 54

ಕಂ ॥ ತಡಿವಿಡಿದುಪೂತಲತೆಗಳ ।
ನೊಡನೊಡನೆಲರಲಿಯೆಬಿಡದೆಸುರಿವಲರ್ಗಳನಂ ॥
ಪಿಡಿಗುಡದೆನೂಂಕಿವೆಲ್ಲನೆ ।
ತಡಿಯಂಸಾರ್ಚ್ಚಿದಪ್ಪುದಿದಱಬಂಬಲ್ದಿರೆಗಳ್ ॥ 55

ವಿದಳಿತನುತಕತಪತ್ರದ ।
ಪುದುವಿನೊಳಿರದಗಲೆವ್ರೋದಹಂಸನನಱಸ ॥
ಲ್ಪದೆದೆಳಸುವವೆಣ್ಣಂಕೆಯ ।
ಪದಕೊರಲಿಂಚರದನರವೆಸವಿಕಿವಿಗಿದಱೊಳ್ ॥ 56

ನೆಱೆಯಲರ್ದಂಭೋರುಹದಲ ।
ರ್ದುಱುಗಲನರೆವೊಗೆದವೆಸೆಯೆಜಲದೇವತೆಗ ॥
ಳ್ಕಱಿವಿಡಿಧುದಲ್ಲಿಮಿಚ್ಚಿರ್ದ ।
ಕುಱುವಡಿಯತರಂಗದಂತೆಬಂಬಲ್ದಿರೆಗಳ್ ॥ 57

ಚಂ ॥ ತುರಗಚಕೆಯಂಗಳಂತಿರೆತರಂಗಚಕೆಯಂಚಕವುರೀರುಹಂಗಳಂ ।
ತಿರೆಕಳಹಂಸಬೆಳ್ಳೂಡೆಗಳಂತಿರೆಳ್ನೊರೆಗೊಟ್ಟಗಾಣರಂ ॥
ತಿಳೆವುಱಿದುಂಬಿವೀಳದವರಂತಿರೆಸಾರಿಕರಾಜಗೇಹದಂ ।
ತಿರೆಕೊಳನಲ್ಲಿತಾವುರಸರಂತಿರೆತಾವುರಸಂಗಳೊಪ್ಪುಗುಂ ॥ 58

ವ ॥ ಎಂದುಭ್ಭಾಸ್ಕರತನೂಜೆಯನುಭಯತಟನಿಕಟ ಸುಮನಿವಹತತ್ವರಾಗಪಟಳಪಿಠಂ ಗತರತ್ನರಂಗಸರೋಜೆಯಂಮೆಚ್ಚಿ ಪೊಗಟ್ಟು ಜಲಕ್ರೀಡೆಯನಾಡಲ್ಬಗೆದುತಾನುಮನಂತನು ಮಂತಃಪುರಪರಿವಾರಂಬೆರಸು ॥

ಕಂ ॥ ಒತ್ತಿದತಳ್ಕೆತ್ತಿದತಱೆ ।
ಮುತ್ತಿನಪೊಸದುಡಿಗೆತೆರಸೋಮ್ಮುಕಿಡಿಮನಮಂ ॥
ಪತ್ತಿಸಿಜೊತ್ತಿಸೆಮದನೋ ।
ನ್ಮತ್ತೆಯರವಯವದೆಬಂದರರಸಿಯರರೆಬರ್ ॥ 59

ಉದುಮೃದುಕಳಹಂಸದರವ ।
ಮಿದುನೂಪುರನಿನದಮಿದುರಥಾಂಗಯುಗಂಮ ॥
ತ್ತಿದುಕುಚೆಯುಗಮಿದುಸರಸಿಜ ।
ಮಿದುವೊಗವೆನಿಸಿದುದುನೆರೆದಪೆಂಡಿರತಂಡಂ ॥ 60

ವ ॥ ಆಂತುಮದನನವನೋರಾಜ್ಯಮುಂಬಪ್ಪಾಂತೆಬಂದುತಂಡತಂಡದೆ ರಮಣೀಯರ ಮಣೀಜನಂಬೆರಸುಪಂಚರತ್ನಂಗಳಿಂ ಕೆದಱಿಬಿಸಸಾಂದಿನನಸವದಕುಂಕುಮದ ಕತ್ತುರಿಯಕದಡಿಂಕದಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ನೀಳದಬೆಳ್ಳಿಯಗಾಡಿಯು ।
ಮಿಳಿತಾಂಗಿಯುರಕಣ್ಗೆ ಪೋಲ್ತುಂವೇಣ್ಕ್ಯ ॥
ಳ್ಗೆಳಿದವಾಗಿರೆಮುಂದೆಳ ।
ವಾಳಿಗಳೊಡಿದುವುಬಾಲೆಯಪ್ಪರ್ಗವಾಗಳ್ ॥ 61

ವ ॥ ಅಂತುಪೊಕ್ಕಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಆದಲೆನೀಗ್ಗುರ್ಂಡಿತ್ತೆಂ ।
ದೀದಲೆಯೊಳಿನಿಂದುಸತಿಗೆಹರಿಗಂತೋಲು ॥
ತ್ತಾದರದೆಜಾನುದಘ್ನವು ।
ರೋದಘ್ನಂಕಂತದಘ್ನವೆಂಬಳವಿಗಳಂ ॥ 62

ವ ॥ ಅಂತುಜಗುನೆಯವುಡುವೆಂತವ್ಮರಸಿಯರವಿಕಟನಿತಂಬಬಿಂಬಂಗಳಘಟ್ಟಣೆಯೊ
ಳವುರೆಬಿಗಿದೊಗೆದವೊಲೆಗಳಳ್ಳೀಱುನೊಳಲ್ಲಾಡಿತಳ್ಳಂಕಗುಟ್ಟುನೀರಾಟವಾಡುವಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಪೊಸತಲದೊರ್ಂದುತಾವರೆಯೆಗೆತ್ತು ಮುಖಾಬ್ಜವನೊಂದುತುಂಬಿಕುಂ ।
ಬಿಸೆಸತಿಬೆಚ್ಚಿರ್ಪೆಳ್ಪಳಿಸನೋಟ್ಟಪ್ಪದುಮಾಕೆಯಕಣ್ಣಬೆಳ್ಪಗ ॥
ಳ್ಪಸರಿಸೆತುಂಬಿಗಳ್ಕ್ಕವಲಯಂಗಳರಲ್ದುವೆಗೆತ್ತುವುತ್ತೆಯುಂ ।
ಮುಸುಱುವುದುಂಗುಣಾಣ್ಮರ್ವನನಾಗಳವಳ್ಬಯದಿಂದವುಪ್ಪುದಳ್ ॥ 63

ಅಸಿಯಳವುಂಕಿಕೆಂದಳದೊಳೊತ್ತುವನೀವ್ಮೊರ್ಗವುಂಪಳಂಜೆಬಂ ।
ಚಿಸಲೆನಿಸಾನುವಃಂಮುಱುಗಿದಾಗಡೆಭೋಂಕನೆಬಂದುಬಾಳೆವಿಾ ॥
ನ್ಮಸುಱುನಿರಂತರಂಕರ್ದುಕೆಸತ್ಕ್ಕವಿಯೊಳ್ಸವುನಾಗಿವಾರ್ಗ್ಗಮಂ ।
ಪೊಸಯಿಸಿದೇಸಿಯುಂಪೊಸತುವಾಡಿದಳೊರ್ವ್ವಳಪೂರ್ವ್ವರೂಪದಿಂ ॥ 64

ಕಂ ॥ ಆಸಕಳಸ್ತ್ರೀನಿವಹದ ।
ಪೂಸಿದವೃಗಮದದವುಡಿದಪೂವಿನರಜದಿಂ ॥
ವಾಸಿಸಿದನೀರಕದಡಿಂ ।
ದಾಸವದೊಳ್ಸಿಕ್ಕಿರ್ಬೆಂದುಮಗುಬ್ದುವುಮಿಾಂಗಳ್ ॥ 65

ಕಂ ॥ ಮುಡಿಬಿಡೆಪರೆದೆಸಱ್ಗಳಪೊಸ ।
ದುಡುಗೆಯಮುತ್ತುಗಳಕುಚದಸಿರಿಕಂಡದಬ ॥
ಳ್ಪೊಡನೊಡನೆನೆಏರೆಜಗುನೆಯ ।
ವುಡುಗಂಗೆಯವುಡುವನಿನಿಸನನುಕರಿಸಿಕ್ಕುರ್ಂ ॥ 66

ವ ॥ ಅಂತುನಾಡೆಯುಂಪೋಲ್ತು ಜಲಕೇಳೀಲೀಲೆಯೊಳ್ಕ್ರಮೆದುನಿಮಿರ್ದ್ದಕುರುಳ್ಗಳುಂ
ಕಂಪೇಱುದಕಣ್ಗಳುಂಬೆಳ್ಪೇಱುದಬಾಯ್ದಿಱುಗಳುಂ ಪಳಂಚಿದಬಂಣಂಗಳುವೆಸೆಯೆ
ಸೊಗಯಿಸುವನಿಜವಧೂಜನಂಬರಸುಪೊಱಮಟ್ಟುಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ತೆಱಪುವಡೆದೆಂಗಜಂಕೆ ।
ಯ್ಸೆಜ್ಜೆಗೊಳಿನೋಪಕರವನವನಾಗಳ್ಕೊಳದಿಂ ॥
ಪೊಱವಡೆಜಿಗಿಲ್ತು ಪತ್ತಿದ ।
ಕುಱುವಡಿಗಳಿಮೆಜ್ಜಿದುವರನಾಗ್ಗಳತೆಱಪಂ ॥ 67

ವ ॥ ಆಗಳ್ಮಡಿಯಭಂಡಾರದವಾಣಿಕ್ಯಭಂಡಾರದನಿಯೋಗಿಗಳ್ಮಂದುಮುಂದಿಟ್ಟಪೊ
ನ್ನ ಪಡಲಿಗೆಗಳೊಳೊಟ್ಟಿದಂಗವಸ್ತ್ರಂಗಳುಮನನೇಕವಿಧದತುಡುಗೆಗಳುಮನೆನಿತಾನುಂ
ತೆಱದಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯಂಗಳುಮನರಸಿಯರ್ಗ್ಗವರಸುಮಕ್ಕಳ್ಗಮಿತ್ತು ತಾಮಿವ್ವರಂ
ಉಟ್ಟುಂತೊಟ್ಟುಂಪೂಸಿಯುಮೆಜ್ಜೆಯೆಕೆಯ್ಗೊಯ್ದು ದಿವ್ಯಭೋಜ್ಯಂಗಳನಾರೋಗಿಸಿಕೆ
ಯ್ದುಟ್ಟಗೊಂಡುತಂಬುಲಂಗೊಂಡಿಂಬಱಿಯವಜಕ್ಕೆಯಂವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನಕೆಯ್ಯಂಪಿಡಿ
ದುಕೊಂಡುತನ್ನ ಬಾಲಕ್ರೀಡೆಯಸಾಹಸಂಗಳಂತೋಱಲೆಂದು ॥

ಉ ॥ ಕೊಂದೆನವುಂಕಿಸಂದಱಿರಭೇನುಕರಂಮುಳಿಸಿಂದಮಿಲ್ಲಿಕಾ ।
ಳಿಂದಿಯಪಾವನಪ್ಪಳಿಸಿದೆಂಬಿಡಿದೀಸಿಲೆಯಲ್ಲಿಮತ್ತಮಾ ॥
ಟಂದರನುಗ್ರದೈತ್ಯರನಳುಕ್ಕೆರ್ಕಯಿನಿಕ್ಕಿದೆನಿಲ್ಲಿಮುಂನವೆಂ ।
ದಂದುಗುಣಾರ್ಣವಂಗೆವಧುಕ್ಕೈಟಭಹಾರಿತೋಱಿದ್ದು ತೋಱುವಿದಂ ॥ 68

ವ ॥ ಅಂತಾವನಾಂತರಾಳಮುಂತೋಱಿದ್ದು ತೋಱುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಮನೂನದಾನಿಯದಾನ
ದುದ್ದಾನಿಯದಾನಮನಾನಲಾನಲ್ಲದೆಪೆಱನ್ನೆರ್ಜಿಯರೆಂಬಂತೆತೊಟ್ಟನೆಕಟ್ಟವಿರೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಉರಿವುರಿಯನೆತಲೆನವಿರನು ।
ಕರಿಸಿರಸಂತಪ್ತಕನಕವರ್ಣ್ಣಮುಮುರಿಯೊಂ ॥
ದುರುಳಿನ್ರೋಲಿರೆಜಠರಾನಳ ।
ನುರವಿನವುಂತೊರ್ವ್ವನುರಿಯಬಣ್ಣದಪಾರ್ವ್ವಂ ॥ 69

ವ ॥ ಅಂತುಪಾರ್ವ್ವನಂಕಂಡುನಾವುಂತಜೂಡಾಮಣಿತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದುಬುಗೆದಂ ॥

ಕಂ ॥ ತವನೀಯಮನಿವತನಿಬ ।
ರ್ಪ್ಪನೆಪಾರ್ವ್ವನೆನರ್ತ್ಥಿತನಗದಂಜ್ಜೇಡಿದೊಡಿಂ ॥
ನಪಗತದುರಿತಸ್ಸಂಪೂ ।
ರ್ಣ್ಣಪುಣ್ಯರಾನಲ್ಲದಿಲ್ಲಿಬೇಱಲ್ಪೆಱರೊಳರೇ ॥ 70

ಪ ॥ ಎಂಬನ್ನೆಗಂನಾವುಂತಜೂಡಾವಾಣಿಯನೆಯ್ದೆವಂದುನಾಲ್ಕುಂವೇದಂಗಳೊಳ್ನಾ
ಲ್ಕುಂಪಱಕಂಗಳಂಪೇಱುಸಿತದೂರ್ವ್ವಾಂಕುರವಿವಿಶ್ರಂಗಳಪ್ಪಕೇಪಾಕ್ಷತಗಳಂಕೊ
ಟ್ಟುವುಮುಂದೆನಿಂದನಂನಿವುಗೆಬಾೞ್ತೆಯಪ್ಪುದಂಪೇಡಿಕೊಳ್ಳಿವೆನೆ ॥

ಚಂ ॥ ವಣಿಕನಕಾದಿವಸ್ತುಗಳನೊಂದುಮನೊಲ್ಲೆನವೇವುವಾವವಿ ।
ನ್ನುಣಿಸಿನಗಟ್ಟಿತ್ತಿ ಮೆಯ್ಪಸಿದುಜೋಂಪನೆ * ಪೋದಪುದೆನ್ನ ಜೇಂಬ್ಪುದಂ ॥
ತಣಿಯುಣಲೀವೊಡೀವುದೆನೆಪಾರ್ತ್ಥನದೇವಿರಿದಿತ್ತೆನಾವುದು ।
ಣ್ಬುಣಿಸೆನೆಪೇಟ್ಪೆನೆಂಬಪದದೊಳ್ನರಕಾಂತಕನಗ್ನಿದೇವನಂ ॥ 71

ವ ॥ ಅಂತು ಕಾಣಲೊಡವಮಱುದು ಶರಣಾಗತ ಜಳನಿಧಿಯನೆಯ್ದಿ ವಂದನೀವೇಷಿನಿನ್ನ
ನೇನಂಪೇಡಿದಂನೀನೀತಂಗೇನನಿತ್ತೆಯೆನೆ ॥

ಚಂ ॥ ಪಸಿದುಣಪೇಡಿದಂಬಡವನಾನುಣಲಿತ್ತೆನದಲ್ಲದಿಲ್ಲದ ।
ಲ್ಕು ಸುರಿಯವೊತುಗಾಣೆನೆನೆಕೇಳ್ದಮುರಾಂತಕನೇಂತಗುಳ್ಳಿಯಿ ॥
ನ್ನುಸಿರದಿರೀವವೊತನಿವನುಣ್ಬುದುಖಾಂಡವವಿಾತನಗ್ನಿ ನುಂ ।
ಪುಸಿದಿವನಿಂತೆಪಾಯಿಸಿದನಿಂದ್ರನೊಳಾದಿನರೇಂದ್ರರೆಲ್ಲರಂ ॥ 72

ವ ॥ ಈತನಜಮುಖವ್ಯಾಘ್ರಂ ಶ್ವೇತಕೃಷ್ಣ ಕಾರಕನೀತನವೊತುವೊತಲ್ಲವೆಂದೊಡಾ
ವೊತುತನ್ನಂವೂದಲಿಸಿದಂತಾಗೆವಿದ್ವಿಪ್ಪ ವಿದ್ಯಾವಣನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಎರೆದನಪೆಂಪುವೇಱೊಪ್ಪಿಡನಲಂಪೊಣವರ್ಮತನಪೆಂಪುವೇಱೊಪ್ಪಿಡಾ ।
ಸುರಪತಿಕೊಟ್ಟತಾಣದೆಡೆವೇಱೊಪ್ಪಿಡಮಾಯುವುನಾನದೀತಟಾಂ ॥
ತರವೊಸೆದಿತ್ತೆನಾನೆರೆಯೆಕೇಳ್ದನಿಳಾಧವನೀನದಕ್ಕೆ ವೂ ।
ತೆರಡಣವೂಡಲೂಗದಿದುನ್ಯೆಟಿನೊಳಲ್ಲದೆಕೂಡಿಬಕ್ಕು ವೇ ॥ 73

ವು ॥ ದನುಜಾರೀದಿವಿಜೇಂದ್ರಶಾಶ್ವತಗುಣಾನಿನ್ನಕ್ಕ ದೇಪೇಡಿದಂ ।
ದನಲಂತೀರ್ತ್ಥಸವಿಾಪವಂಬುನಿವಹವ್ಯಾಳೋಳಕಾಳೆಂದಿಯಾ ॥
ವನವುಂಕೇಳ್ವುದುಭೂತವುಯ್ದು ವುಱಿಗುಂಕೊಟ್ಟಪ್ಪ ದಾನಂತಱಿಂ ।
ದೆನಗಿಂವೂಣ್ಬುದುಸೂಟಿಖಾಂಡವವನಾಂತೊಲ್ಲದಿಂದೂಡುವೆಂ ॥ 74

ಉ ॥ ಒತ್ತಿತಱುಂಬಿನಿಂದರಿಪುಭೂಜಸವೂಜದಪೇಗ್ಗರ್ಳಂನಭ ।
ಕ್ಕೆತ್ತದೆಬಂದುತನ್ನವುಱೆವೋಕ್ಕೊಡೆಕಾಯುವೆಬಾಗದೊಳ್ಪಿನ ॥
ಚೆಲ್ಲಿತ್ತದೆಭೂಣ್ಡಬಾಲ್ವಿಪುಱುವಾನಸನೆಂಬನಜಾಂಡವೆಂಬದೊಂ ।
ದತ್ತಿಯಪಣ್ಗೊಳ್ವಪೂಱುವಲ್ಲದೆವೂನಸನೇವುರಾಂತಕಾ ॥ 75

ವ ॥ ಎಂದುವುಱುವಡಾತಿಂಗಡೆಯಿಲ್ಲದಂತಿರೆನುಡಿದಪಡೆವೆಂಕ್ಕೆಗಂಡನಗಂಡವಾತುವುಂನ
ನ್ನಿವಾತುವುಂವುರಾಂತಕಂವೆಚ್ಚಿ ॥

ವು ॥ ಸವುಕಟ್ಟಿಂಗೊರೆಗಾರುಮಿಲ್ಲರಿಗಕ್ಕೇಳ್ನಿಂನೊಳ್ಸವುಂಧಾತ್ರಿಯೊ ।
ಳ್ನಿವುವದ್ಭೂಧರದಂತೆನಿನ್ನಗುಣಸಂದೋಹಂಗಳಂಕಾಣಲ ॥

---

* ಪಾ ॥ ಬೊಮ್ಮನ.

ಕ್ಕು ಮೆವುತ್ತೊರ್ವ್ವನೊಳಾಗದೆಂತೆನೆಸವುಸ್ತೋರ್ವ್ವೀಧರಾಶೇಷಕೇ ।
ಷಮಹಾನಾಗಫಣಾವಣಿದ್ಯುತಿಯನೇಂಬುದ್ಯೋತದೊಳ್ತಣ್ಣರೇ ॥ 76

ಚಂ ॥ ವುನಿಯಿಸಿದಂಕರಂಪಿರಿಯನಪ್ಪುದುಬೇಱಪ್ಪಿನಬೇಱಪ್ಪವಸ್ತು ಕಾಂ ।
ಚನಗಿರಿಯಿಂದವುಗ್ಗಳವುನಿಪ್ಪುದದಾದೊಡವೇನೊಜೇವವು ॥
ಳ್ಳಿನವಿಱಿದರ್ತ್ಥವುಳ್ಳಿನೆಗಮಿತ್ತುನೆಗಟ್ಟೆಯನಾಂತುದೆಂಬಸೆಂ ।
ಪಿನಸವುಕಟ್ಟುಕಣ್ಗೆ ದೊರೆಯಾರರಿಕೇಸರಿನಿನ್ನ ವೋಲ್ಪೆಱಂ ॥ 77

ವ ॥ ಎಂದುತನಗೆಕೊಟ್ಟ ಕೋಡಿಂಗೊಡಂಬಟ್ಟ ದಿತಿಜಕುಳದಾವಾನಳನು(ವು)ನರಾತಿ ಕಾಲಾನಲನುವುನನಲನಿಷ್ಪಾರ್ತ್ಥಸಿದ್ಧಿಯಕ್ಕು ವೆಂದುವರಿಸಿವುನಃಪವನವೇಗದಿಂಪೊಳ್ಪಡ ಲನೆಯ್ದಿತನ್ನ ಬಯ್ತಿಟ್ಟದಿವ್ಯಸಂಭವಂಗಳಪ್ಪ ಶ್ವೇತಾಶ್ವಂಗಳೊಳಾಪ್ಪಾಡಿದ ದಿವ್ಯರಥವು (ವುಂ)ದಧೀಚಿಗಂಡಸ್ಥವುಪ್ಪಗಾಂಡೀವವೆಂಬಬಿಲ್ಲುವುಂದಿವ್ಯಕರಂಗಳೊಳ್ತಿಕ್ಕನೆತೀವಿದ ತವದೊಣೆಗಳುವುಂತಂದೆನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ತೀಱರ್ಪ್ಪವೊಡವಿಂದ್ರನಂಗೆಲ್ವೊಡವಿವನ ವೋಳಂಕೆಯೊಳ್ಕಲ್ವೀಱುಮ್ಮೆಂದೊಡತಿರಥವುಥನನಗ್ನಿದೇವಂಗೆವೊಡವಟ್ಟುಕೆಯೊಕ್ಕಂ ಡುಬೃಹಂದಳನೆಂಬಸಾರಥಿವೆರಸುರಥವುನೇಱಲೊಡಂ ॥

ಉ ॥ ಪಾವಕನಱ್ಪಿಖಾಂಡವವುನುಂಡಪನಜ್ಜುನನೂಡಿದಪ್ಪನ್ನೆ ।
ರಾವತವಾಹನಂನೆಱೆದುಸಾಧನಸಂಯುತನಾಂಪನಲ್ಲಿನಾ ॥
ನಾವಿಧಯುದ್ಧ ವುಂಟೆನುತೆಯ್ದಿಬ್ಬಗಳಾಜಕವೀಥವರ್ನ್ನಿಸು ।
ಗ್ರೀವಹಯಂಗಳಿಂದೆಸೆವುದಂರಥವುಂಹರಿತಾನುವೇಱಿದಂ ॥ 78

ವ ॥ ಅಂತುದಾರುಕಂರಥವುಂಜೋದಿಸಲೊಡಂ ॥

ಕಂ ॥ ಜೋದಿಸುವುದುಮಿರ್ವ್ವರರಥ ।
ಜೋದಕರವರೆರಡುರಥದಗಾಲಿಯಕೋಳಿಂ ॥
ದಾದರಜಃಪಟಲಂಕವಿ ।
ದಾದವೆತೀವಿದುದುದಿವಿಜವಧುವರಕಣ್ಮೊಳ ॥ 79

ವ ॥ ಅಂತೆಯ್ದಿಯವುನಾನದಿಯತೆಂಕಣದೆಸೆಯೊಳ್ನೂಱುಯೋಜನದಗಲದೊಳವು ವಿತನೀಳದೊಳಂನೆಱೆದು ॥

ಮ ॥ ಕಕುಭಾಸಾಲಕಧಂಬಲುಂಗಲವಲೀಭೂಜಜ್ಜುನಾನೋಕಹ ।
ಪ್ರಕರಂಪುಷ್ಪಿತಹೇವುಪಂಕಜರಜಃಸಂಸಕ್ತಭೃಂಗಾಂಗನಾ ॥
ನಿಕರಂಸಾರಸಹಂಸಕೋಕಿಳಕುಳಧ್ವಾನೋತ್ಕರಂಚೆಲ್ವನಾ ।
ಯುತ್ತುಕರಂ[ನಾಗ]ನಿಳಿಂಪದಂಪತಿಗಳಿಂದಾನಂದನಂನಂದನಂ ॥ 80

ವ ॥ ಎನೆಸೊಗಯಿಸುವ ಖಾಂಡವವನವುಂ ವನರುಹನಾಭಂವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನಂಗೆತೊ ಱಲ್ದುತೋಱಿ ॥

ನು ॥ ಅಲರಂನೋಯಿಸದೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆಗಳ್ಚಂಡುಂಬುವಾಟುಂದುಬಂ ।
ದಲೆಯಲ್ಕಣ್ಮಡುಗಾಳಿಸೂಯ್ರ್ಕಿರಣಾನೀಕಕ್ಕವೆಂದಪ್ಪೊಡಂ ॥
ಸಲವಿಲ್ಲುದ್ಧತಸಿದ್ಧಖೇಚರರೆತಾಮಾಳ್ಪೀರಿಯಾಗಿಂತುನಿ ।
ಚ್ಚಲುವೋರಂತಿರೆಕಾವರೀದೊರೆತುಕಾಪೀನಂದನಕ್ಕಿಂದ್ರನಾ ॥ 81

ಉ ॥ ಬವ್ಮೆರ್ತೊಲ್ದು ನೋಡಿಬನವುಂಮಘವಂಶಚಿಪ್ರತಚೂತವುಂ ।
ನೆವ್ಮಿರ್ದಶೋಕವಲ್ಲರಿಯಪಲ್ಲವಮೊಂದನೆಕೊಯ್ದು ರಾಗದಿಂ ॥
ಸೋವ್ಮುಡಿಯೊಳ್ತಗುಳ್ದಿ ದೊಡೆಸೂಟನೆಬಾರಿಸಿದಂದಲೆಂದೊಡಿಂ ।
ಕೂವ್ಮೆರ್ಯವಮಾತುವೆಚ್ಚವನಿತಕ್ಕೆ ಬಳಾರಿಸುರಾರಿಶೌರಿಯಂ ॥ 82

ಕಂ ॥ ಇಂತಪ್ಪಬನವುನಿದನೀ ।
ನೆಂತನಲನನೂಡಲೆಂದುಪೂಣ್ದೈವುಂಪೂ ॥
ಣ್ದಿಂತೂಡುಪೂಡುಸರ(ಗಳ) ।
ಸಂತತಿಯಂಬಿಲ್ಲೊಳೀಕೆನೀಂತಡೆದಿಪ್ಪೆರ್ ॥ 83

ಪರವಾಣುವನಿತುಬನದೊ ।
ಳ್ಳರಾಚರಂಪೋಗೆತಣಿಯನನಲನದಕ್ಕಾರ್ಂ ॥
ನೆರೆವುಪ್ಪೆನುಗ್ರಕಿನ್ನರ ।
ಸುರದನುಜೋರಗರಕದನವೇಂನಿನಗರಿದೇ ॥ 84

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆನ್ನ ಸಾಹಸಮಂನೋಡಿವೆಂದುವಿಕ್ರಾಂತತುಂಗನುತ್ತುಂಗ ಭುಜಪರಿಘದೆರಡುದೆಸೆಯೊಳಂತವದೊಣೆಗಳಂ ಬಿಗಿದುಗಾಂಡೀವಮನೇಱಿಸಿ ನೀವಿಜೇವೊ ಡೆದುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂಪಿಡಿದುಕೆಯ್ತಾವಿಕೊಂಡಗ್ನಿದೇವನಂನೋಡಿ ॥

ಉ ॥ ಓಡುಗೆನಿಮ್ಮವೆಯ್ಯಪಸಿವಾಂತವಿರೋಧಿಗಳೆನ್ನ ಕೆಯೊಳ್ಳಿಳ ।
ಳ್ಕಾಡುಗೆಕೊಳ್ಳಿಮುಣ್ಮಿ ಮೆನೆಕೇಳ್ದನಲಂಪರಸುತ್ತೆ ಮಾಲೆಯ * ॥
ಕ್ರೀಡೆಯೊಳೀಚಕೆರಾಚರಮುಮಂಸುಡುವಂದಿನವೆಯ್ದು ಮಗ್ಗಳಂ ।
ಮಾಡಿತಗುಳ್ದನೀಳ್ದು ಬಳೆದುರ್ವ್ವಿಸಿಪರ್ವ್ವಿದನಾವನಾಂತವಂ ॥ 85

ಮು ॥ ಫಳಕಪ್ಪರ್ವರಲವಂಗಲುಂಗಲವಳೀಹಿಂತಾಳತಾಳೀತದೂ ।
ಳಳತಾಸುಂದರನಂದನಕ್ಕಳುರೆಮುಂತನ್ನಚ್ಚಿರ್ಗಳ್ಬಂದುವೊ ॥
ಕ್ಕಳಮೆತ್ತಂಸುರಿಯುತ್ತುಮಿಪ್ಪರಸವಂಮುಂಪೀದ್ದರ್ಕೊಂಡಂಮನಂ ।
ಗೊಳಿಸಪ್ಪಾಚ್ಚಿರ್ಪೊದಲ್ದುನೀಳ್ದಿಸಗೆಯಿಂದಾಪೋಕನಂಗೊಳ್ವವೋಲ್ ॥ 86

ಕಂ ॥ ನನೆಕೊನೆಯತಳಿರಪೂವಿನ ।
ಬನವನಿತುಂಕಿಸಲೆಗಳಳುರೆಬೆಂಕೆಯಪೊಯ್ದು ॥
ರ್ವ್ವಿನೊಳೆಕೊರಗಿರ್ದ್ದಲತೆಗಳ ।
ಕೊನೆಗೊನೆಯನೆದಹನನಳುರ್ದುಕೊನೆಗೊನೆಗೊಂಡಂ ॥ 87

* ಪಾ ॥ ಪರಪುತ್ತುಮಾಲೆಯ.

ವ ॥ ಆಗಳಾಬನವನಿಂದ್ರನಬಿನದೊಳ್ತ ವ ಕಿನ್ನರಕಿಂಪುರುಷಗರುಡಗಂಧರ್ವ್ವಸಿದ್ಧವಿ
ದ್ಯಾಧರ ಬಲವನಿತುವೊಂದಾಗಿವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನೊಳ್ತಾಗೆ ॥

ಕಂ ॥ ಕೊಂಡಪುದುರಿಬನವನದಂ ।
ಕಂಡೆಂತಿರಲಕ್ಕುವೆಂದುತಾಗಿದನೆಗಱಿಸ್ದೊ ॥
ಳ್ಗಂಡರಗಂಡೋಡುವಿನಂ ।
ಕೊಂಡುವ್ರಗಾಂಡೀವಮುಕ್ತ ಬಾಣಗಣಂಗಳೆ ॥ 88

ವ ॥ ಅಂತು ಕಾದೆವಿದ್ವಿಷ್ಟವಿದ್ರಾವಣನವೊನೆಯುಂಬಿನಂಬೇಱಿಂಗಳ್ತಿಹತವಿಹತಕೋ
ಳಾಹಳರಾಗಿಸಿದ್ಧರಸಿದ್ಧರಾಗೆಯುಂಕಿನ್ನರರಿಂನಾರಮಜಿಯಂಪುಗುವವೆನೆಯುಂಕಿಂಪುರು
ಷಕ್ಕಾಪುರುಷರಂತೆಬುಯಂಬಿಡೆಯುಂಗಂಧರ್ವ್ವಗ್ಗರ್ವ್ವಮನುಱಿದೊಂದೊರ್ವ್ವರಂ
ಮಿಗೆಯೋಡೆಯುಂವಿದ್ಯಾಧರರಧವರಾಗೆಯುಂಪನ್ನಗಪ್ಪನ್ನತಿಕೆಯಿಂಬಂದಾಂತೊಡೆ ॥

ಕಂ ॥ ನಾಗರಖಂಡಂಗಳನಾ ।
ನಾಗರಖಂಡದೊಳಿತೊಡರೆನರನಿಸುವುದುಮಾ ॥
ನಾಗರಖಂಡಂಗಳುಮಂ ।
ನಾಗರಖಂಡಮುಮನಳುರ್ದುಕೊಂಡಂದಹನಂ ॥ 89

ವಿರಹಿಗಳಸುಯ್ಯಬೆಂಕೆಯೊ ।
ಳಿರದೊಣಗಿದುವಕ್ತ ಮಿಾಗಳಿನಲುರಿವುರಿಯಿಂ ॥
ಕರಿಮುರಿಕನಾದುವನ್ಮದ ।
ಪರಭೃತಪಟ್ಟಣರಾಜಧೀರಕುಲಂಗಳೆ ॥ 90

ಉರಿಕೊಳಿದೆಸಗಾಣದೆದೆಸೆ ।
ವರಿವರಿದುಕಾಜಂಗಳುಪಡಲ್ವಡಿಸಿಭಯಂ ॥
ಪರಸೊಳಪೆನೆಗೆದುದಾವನ ।
ಕರಿಕರಭಕಿಶೋರಕಂಪಗರ್ಜ್ಜನೆಯನದೊಳೆ ॥ 91

ಸಂಗತಧೂಮಾವಳಿಯನಿ ।
ಭಂಗಳಿಗೆತ್ತೊಳಱಿಪಾಯ್ದು ಪೊಗೆಪ್ಪುಗೆಕಂಣಂ ॥
ಸಿಂಗಂಗಳಳುರೆಗರ್ಜ್ಜಿಸಿ ।
ಲಂಗಿಸಿಪುಶಪುಡನೆಪೊಱಿಸತ್ತುವುಪಲವುಂ ॥ 92

ವ ॥ ಮತ್ತಮಲ್ಲಿಕೆಲವುಲತಾಗೃಹಂಗ(ಳೊ)ಳಂಧಾರಾಗೃಹಂಗಳೊಳಂ ॥

ಕಂ ॥ ಬಡನಳುರೆಕಿಚ್ಚ್ರ್ದತೋಳಂ ।
ಸಡಿಲಿಸದಾಪ್ರಾಣನಲ್ಲಭಪ್ರಾಣಮನಂ ॥

ದೊಡಗಲೆದರೋಪರೋಪರೊ ।
ಳೊಡಸುಯಲ್ಬಗೆದರಿನ್ನ ವುಂಸಯ್ಪೊಳವೇ ।। 93

ವ ॥ ಅಂತುಖಾಂಡವವನಮೆಂ್ಲಮನನಲಂಪ್ರಳಯಕಾಳಾನಳನಂತಳುದ್ಯ್ರಕೊಳೆಬಳ
ಸಿಬಂದುಕಾವನಾರಾಯಣನಸುದರ್ಶನಮೆಂಬಚಕ್ರದಕೋಳುವುಂವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನದಿ
ವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಕೊೀಳುಮನಗ್ನಿದೇವನಸಿಖಾಕಳಾಪದಕೊೀಳುವುನೆಂತಾನುಂವಂಚಿಸಿಬಲೆ
ಪಟ್ಟುದಕೊೀಕನಂತೊವ್ವ್ಯವನಪಾಲಕಂಪ್ರೀಗಿದೇವೇಂದ್ರನಂಕಂಡು ।।

ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲೆ ॥ ದೇವಬಿನ್ನ ಪವಿಂದುಖಾಂಡವವುಂಕೃಶಾನುತಗುಳ್ದನಾ ।
ನಾವಿಧಂಸುಡೆನೋಡಲಾಱದೆತಳ್ತು ದೇವರಕಾಪಿನಾ ।।
ಳ್ದೀವಕಿನ್ನ ರಪನ್ನ ಗಾವಳಿವೊಟ್ಟನಪ್ಪಿನವೆಚ್ಚು ಕೊಂ ।
ದೇವರೆಂದಱಿವಿದ್ದ ನೊವ್ವ್ಯನಗುವ್ವ್ಯಪವ್ವಿರದೇವರಂ ।। 94

ಕಂ ॥ ಎರಡುರಥವೊಳವುನೋಟ ।
ಕ್ಕೆರಡಱಿವೊಳವನೊಂದುರಥವೆಕೋಟಿಗೆಪಲವಾ ।।
ಗಿರೆಪರಬುಳಕಣ್ಣೊಳಿಂತುಂ ।
ತಿರಿದಪ್ಪುದುರಿದಪ್ಪುದುನಮ್ಮಬನವೆನಿತನಿತುಂ ।। 95

ವ ॥ ಎಂಬುದುಪುಳೋವಿಾಪತಿ ತನ್ನ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದೊಳೊ್ನೀಡಿಚಕ್ರಿಯುಂವಿಕ್ರಮಾ
ರ್ಜ್ಜುನನುಮಪ್ಪುದನಱಿದುಗಜಱಿಗರ್ಜ್ಜಿಸಿವಿಳಯಕಾಳಾಂಬುದದಂತೆವೊಱಗುಮಂಸಿ
ಡಿಲಬಳಿಗವುನೊಳಕೊಂಡದ್ರೋಣ ಮಹಾದ್ರೋಣಪ್ರಸ್ಥ ಳಾವತ್ತ ರ್ಸುವತ್ತ ರ್ಕಂಗಳೆಂ
ಬುಮುಗಿಲ್ಗಳಂಬೆಸಸಿದಾಗಳವ್ಯವಿಂಧ್ಯಾಚಳಕೂಟಕೋಟಿಗಳೀ ಕಿಱಿತ್ತೆತ್ತಿಬಪ್ಪ ರ್ಕಂತೆಬಂ
ದುದೆನೆಗಳೆಲ್ಲವುಂವುಸುಱಿಗಜಱಿಗರ್ಜ್ಜಿಸಿಕಱ್ತಲಿಸಿಕವಿದು ।।

ಚಂ ॥ ಕವಿದುವುನಪ್ತ ಸಾಗರಜಲಂಗಳಿಲೋಕವುನೀಗಳೆಂಬಿನಂ ।
ಕವಿದುವುಗಿಲ್ಗಳಲ್ಲಿಕಱಿಯುತ್ತಿರೆಪಾವಕನುಕ್ಕರ್ಗೆಟ್ಟುದೆಂ ।।
ತುವ್ವೊತೊದಳಾಯ್ತು ದಾನವೆನೆವುಾರುತಬಾಣದೆವೇಳ್ಪಮಾಲಿಕಾ ।
ನಿವಹವುನೆಚ್ಚು ಕೂಡೆಕರಪಂಜರವುಂಪಡೆದಂಗುಣಾರ್ನ್ನವಂ ।। 96

ವ ॥ ಅಂತುಪುಂಖಾನುಪುಂಖವುಾಗೆಪಾಯ್ವ ಕರಸಂಧಾನದೊಳೆಡೆವಱಿಯದಂತೆರಡುಂ
ಕೆಯ್ಯೊಳ್ತೋಡುಂಬೀಡುಂ ಕಾಣಲ್ಕುಗದಂತಿನೆ ತುಱುಗಿ ಕವಿವಂಬಿನವುಳಿಯೆವುಳಿಯಂ
ವುಾಣಿನೆದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ ನೂಱುಯೋಜನದಳವಿಯಖಾಂಡವವನವೆಲ್ಲವುಂಕಟ್ಟಿವೆಡ
ಱಿವಿಳಕವುಾತ್ರವುಪ್ಪೊಡಂಮಿಸುಳಕ್ಳಿದ್ರವುಿಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಕರಪಂಜರದೊಳ್ಕುಚ್ಚಿ ವುುಸುಕಿ
ದಾಗಳಭಿನವಜೀವುೂತವಾಹನನ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಕೊೀಳ್ಗಿರಲಾಱದೆ ಜೀವುೂತಂಗಳೆಲ್ಲಂತೆರ
ಳ್ದೋಡಿದೊಡನ್ನಿದೇವನಸಾವಿಗೆಯಱಿಚ್ಚಿನಂತೊಳಗೊಳಗಳುದ್ದ ।।

ಕಂ ॥ ವನಖಗವನಮೃಗವನತರು ।
ವನಚರವನವನಜನಿವಹಮುಳ್ಳನಿತುಂಸೀ ॥
ರನಿತುಮಣಮುಱಿದುದಿಲ್ಲಿಂ ।
ಬಿನಮುಂಡಂದಹನನಳುರ್ದುಖಾಂಡವವನಮಂ ॥ 97

ವ ॥ ಅಂತಾವನಗಹನವೆಲ್ಲಂದಹನಮಯವಾದಪ್ಪುದೊಳ್ಸಿಸ್ಮಯವಾಗೆಮಯನೆಂಬದಾನವವಿಶ್ವಕರ್ಮ್ಮನೆಗೆದುರಿವುರಿವಾಲೆಗಳಂಗದೆಯೊಳ್ಬೀಸುತ್ತುಂಪೊಱಮಡೆಪೊಱಮಡಲೀಯದೆ ॥

ಕಂ ॥ ಬಂದುದೆಸೆಯೊಳ್ತಗುಳ್ವಮು ।
ಕುಂದನಕರಚಕ್ರವೊಂದುದೆಸೆಯೊಳ್ನರನೆ ॥
ಚಕ್ರಿಂದುಶರವೊಂದುದೆಸೆಯೊ ।
ಳ್ಕುಂದೆದೆದಹನಾರ್ಚ್ಚಿಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತುವಪದದೊಳೆ ॥ 98

ಶರಣಕ್ಕೆನಗರಿಕೇಸರಿ ।
ಯೆರಡುಪದಾಂಬುಜವುಮಿಗಳೆಂಬುದುವೂಗ ॥
ಳ್ದರಚಕ್ರಂಕೊಳ್ಳದೆನರ ।
ಶರಮುರ್ಚ್ಚಿದೆದಹನಶಿಖೆಗಳಳುರದೆಅವನಂ ॥ 99

ವ ॥ ಆಗಳ್ಮಯಂವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟುಪೊಡವಟ್ಟುಪೋದನಾಗಳಾವನಾಂತರಾಳ್ದದೊಳೆಪ್ಪತಕ್ಷಕತನಯನಪ್ಪಶ್ವಸೇನನೆಂಬಪನ್ನಗಂತನ್ನ ತಾಯುಂತನ್ನ ಬಾಲಮಂಕರ್ಚ್ಚಲ್ವೇಱುದ್ದದಹನಾರ್ಚ್ಚಿರ್ಗಳೆಂಬುರ್ಕಿನೆಗೆದುಪಱುವಾಗಳದನೆರಬ್ಬುಂಡಮಪ್ಪನಮಾಖಂಡಳತನಯನಿಸುವುದುಂತನ್ನ ಬಾಲಂಬೆರಸುರಿಯೊಳ್ಬಿಟ್ಟು ಮಿಡುಮಿಡುಕುತ್ತಿದ್ದರ್ಜ್ಜನನಿಯಂಕಂಡುಪಾವುಗಳುಳ್ಳಪಗೆಯಂವಜ್ರಿಯವೆಂಬುದಂನನ್ನಿ ವಾಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ಪಗೆಸಾಱುವುದುಂಕೊಲ್ಲಿಂ ।
ಪಗೆಸಾಱುದನಿನ್ನ ನಾರಮನೆಯಂಪೊಕ್ಕುಂ ॥
ಪಗೆಯಂನೆಱಪೆನೆನೆಱಪುವ ।
ಬಗೆಯೊಳಿಪ್ಪೋಕ್ಕಂಕಡಂಗಿಕರ್ಣ್ಣನದೊಣೆಯಂ ॥ 100

ವ ॥ ಅಂತಶ್ವಸೇನನದ್ಭಾವಲಿಕವೆಂಬವೋಭಾಸ್ತ್ರವಾಗಿಕರ್ಣ್ಣನದೊಣೆಯೊಳಿರ್ದ್ದನಿತ್ತಖಾಂಡವವನದೊಳಗೆವುಂದಪಾಲನೆಂಬಮುನಿಗವೊಂದುಲಾವಗೆಗಂಪುಟ್ಟಿದನಾಲ್ಕುಂಲಾವಗೆಗಳಗ್ನಿಸೂಕ್ತಂಗಳನೋದುತ್ತುವದಿರದಿದಿರಂಬರೆವೆಚ್ಚಿಬರವನಗ್ನಿದೇವಂಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಿವೆಂದೊಡೆವ್ಮನ್ನಯಕ್ಕೆನೀಂತಣ್ಣಿದೆಯಾಗೆಂದುಪೇಡುವುದುಂತದಸ್ತುವೆಂದನಿತ್ತಲಿಂದ್ರಂತನ್ನಬಲವೆಲ್ಲವೆಯ್ಕೆವೆಳ್ಕೆದಂತಾದುದೆಂಬುದಂಕೇಳ್ದು ॥

ಚಂ ॥ ಮಗನೆನಗೆಂದುಪೇಕ್ಷಿಪಡದುಕಟ್ಟುದೆಮಾಣ್ಬೆನೆಪಾರ್ತ್ಥನಂಧರಿ ।
ತ್ರಿಗೆಗುರುವೆಂದುವಜ್ರದೊಳುರುಳ್ಚದೆಮಾಣ್ಬೆನೆಚಕ್ರಿಯಂಕರಂ ॥
ಬಗೆಯದೆಗೊಡ್ಡ ಮಾಡಿದರ್ಗತಕ್ಕುದನೀಗಳಮಾಱ್ಪೆನೆಂದುತೊ
ಟ್ಟಗೆಪೊಱಮಟ್ಟನೀಱುನಿಜವಾಹನಮಂದಿವದಿಂಸುರಾಧಿಪಂ ॥ 101

ವ ॥ ಅಂತುದೇವನಿಕಾಯಂಬೆರಸುಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ಪರಸೈನ್ಯಭೈರವನೊಳಿರಿವೆ
ನೆಂಬಪಱವಟ್ಟಗೆಯೊಳ್ಭೈರವಂಬಾಯ್ವಂತೆಬಂದುನಿಂದಪ್ಪುದೆಂದರನಲ್ಲಿಗೆ ಸರಸಿಜಸಂಭ
ವಂಬಂದುಮಾಕ್ರೋಂಡು ॥

ಚಂ ॥ ಬನವುನೆಕಾಯಲೆಂದಿಱಿವೆಯುಪ್ಪೊಡೆಮುನ್ನ ಮೆಪೋದುದಂದುಪಾ ।
ರ್ತ್ಥನೊಳೆನಗೇವವೆಂಬಬಗೆಯುಳ್ಕೊಡೆನಿನ್ನಯಪುತ್ರನಚ್ಯುತಂ ॥
ಗಿನಿಸೆರ್ದೆನೋವೆಯುಪ್ಪೊಡದುಕೂಡದುವುವ್ಯರೊಳೊರ್ವನೆಮ್ಮವಾ ।
ತಿನಿತೆಗುಣಾರ್ಣವಂಗೆಕಾಡುಗೆಲ್ಲವನಿಂತಿದೆಕಜ್ಜದುಜ್ಜಗಂ ॥ 102

ವ ॥ ಎಂದುಕವುಳಾಸನನಾನಂದೋಱುನಿಡಿದುಳ್ಳುದನೆನುಡಿದೊಡಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದು ॥

ಚಂ ॥ ಸುರಿವರಲೊಂದುಬೆಳ್ಸರಿಯದಾತ್ಮತನೂಭವನುತ್ತಮಾಂಗದೊ ।
ಳ್ಪೊರೆಕೊಳಿನಿಲ್ಲದಲ್ಲಿಕುಸುಮಂಕೆಲವಲ್ಲುಗೆತನ್ನ ರತ್ನವಿ ॥
ಸ್ಫುರಿತಕಿರೀಟವುಂಕವಿದುತಾನೆನರಂಗಿಕಿರೀಟನಾಮವುಂ ।
ಸರಸಿಜನಾಭಗಳುಚ್ಚರಿಸಿನಾಹಸನವುಂಪೊಗಟ್ಟಿಂಸುರಾಧಿಪಂ ॥ 103

ವ ॥ ಅಂತುಪೊಗಟ್ಟಖಾಂಡವವನದಹನದೊಳಾದ ಪೊಗೆಯೊಳವುಲ್ಲಿಯುಮಹಾನಾಗಂ
ಗಳವಿಷಂ ಜರಸುಸುಯ್ವುಸುಯ್ಯುಪೊಗೆಯೊಳಂಕಱುಂಗಿಕಗ್ಗಿರ್ದವೆಯ್ಯುಮಂ ಪ್ರಚಂಡ
ಗಾಂಡೀವವ್ಯಾಘಾತದೊಳಿಂದ್ರನೀಲಂಗಳನಡಸಿದಂತಪ್ಪವುಂಗೆಯ್ಯುಮಂಕಂಡು ಕೃಷ್ಣ
ನೆಂಬವೆಸರನಿಟ್ಟನಾಗಳ್ಬ್ರಹ್ಮಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಯುವುಮಕ್ಕೆಂದುಪರಸಿದನೀಶ್ವರಂ ನೀನುದಾರವು
ಹೇಶ್ವರನಪ್ಪುದಱಿಂ ನಿನಗವೆನಗವೇತಱೊಳಂ ವಿಕಲ್ಪವುಂವಿಷ್ಟಿನ್ನ ವುಮಿಲ್ಲೆಂದ
ನಂತುವೂದೇವರುಂಪರಸಿ ನಿಜನಿವಾಸಂಗಳ್ಗೆ ಪೋದರಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಅನಿತಿನಿತೆಂನದಾಂತಸುರಪನ್ನಗಕಿನ್ನರಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವುಂ ।
ಬಿನವೊನೆಯೊಳ್ಪಡಲ್ಪಡೆಲತಾಭವನಂಕೃತಕಾಜಳಂಗಳಿಂ ॥
ಬಿನಿತುವಃವಱ್ಗಿತಱ್ಗೆನುಡಿಯಂನುಡಿದಂತೆನೆಗಱ್ತೆಯಗ್ನಿದೇ ।
ವನನವುರೇಂದ್ರನಂದನವುನೂಡಿದನಂದವುರೇಂದ್ರನಂದನಂ ॥ 104

ವ ॥ ಆಗಳ್ಸ್ವಾಹಾಗಣನಾಥಸಂಸಂಪೂರ್ಣ್ಣಮನೋರಥನಾಗಿಬಿಟ್ಟಾಂಗನೆಂಬರಸನಯಜ್ಞ
ದೊಳಾತನತಂದಭೃತಪಮುದ್ರ[ಮಂ]ಕುಡಿದೊಡಾದರೋಗಮಿಂದುಪೋದುದೆಂದುನೀರೋ
ಗನಾಗಿ ಮಹಾನುರಾಗಂ ರಸುಪರಿಪೋದನಾಗ ರ್ವ್ವರುಮಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಕ್ಕೆ ಯ್ದಿವಂದು ॥

ಚಂ ॥ ಇದಿರ್ವರಿಧಮ್ಮರ್ಜ್ಜಂಬೆರಸುತನ್ನೊಡವುಟ್ಟಿದರೆಯ್ದೆತಳ್ತುಕ ।
ಟ್ಟಿದಗುಡಿರಂಗವಲ್ಲಿಗಳಿದಾಂಗುಡಿಯಂತಿರೆಸೂಸೆನೇಸೆಯಂ ॥
ಸತಿಯರಿಕ್ಕೆ ಚಾವುರಮನಂಗನೆಯನ್ನಿರ್ಜ್ಜಕೀರ್ತ್ತಿಲೋಕಮುಂ ।
ಪುದಿರೆಪೊಕ್ಕನಂದುನಿಜಮಂದಿರಮುಂಪರಸೈನ್ಯಭೈರವಂ ॥ 105

ಗದ್ಯ ॥ ಇದುವಿವಿಧವಿಬುಧಜನವಿನುತ ಜಿನಪದಾಂಭೋಜವರಪ್ರ
ಸಾದೋತ್ಪನ್ನಪ್ರಸನ್ನಗಂಭೀರವಚನರಚನಚತುರಕವಿತಾ
ಗುಣಾರ್ಣ್ಣವವಿರಚಿತಮಪ್ಪವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನವಿಜ
ಯದೊಳ್ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಂ ಸಂಪೂರ್ಣ್ಣಂ॥

ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ.

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಗೆಳಂಚಾಗಂವಾಕ್ ।
ಶ್ರೀಗೆಲಂಸರ್ವ್ವಕಾಸ್ತ್ರಪರಿಣತಿವೀರ ॥
ಶ್ರೀಗೆಳವೂಯವೆಂದಿಂ ।
ತಾಗಳುಮಱಿದೆಸಗಿದಂಪರಾಕ್ರಮಧವಳಂ ॥ 1

ವ ॥ ಅಂತುಖಾಂಡವವನದಹನಪ್ರಸಂಗದಿಂ ಬಱಿಯುಮರಾತಿವನದಹನಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಮಿಕ್ಕಪರಮಂಡಳೀಕರಿತ್ತುಂತೆತ್ತುಂಬೆಸಕೆಯ್ಗೆಕೆಲವುದಿವಸಮಿದ್ದು ನಾರಾಯಣನಂದ್ವಾರಾವತಿಗೆಕೞ್ಪಿ ॥

ಉ ॥ ತುಂಗತರಂಗಭಂಗುರಪಯೋಧಿಪರೀತಮಹಾಮಹೀತಳಾ ।
ಲಿಂಗಿತಕೀರ್ತ್ತಿಕೇಳ್ದ ಬಡಪಾರ್ವ್ವನಪುಯ್ಯಲನೊರ್ಮ್ಮೆಕೇೞ್ದನಾ ॥
ವಂಗಮಗುರ್ವ್ವಪರ್ವ್ವಜವನೊಳ್ಸರಗಿಲ್ಲದೆಪೋಗಿತಾಗಿತಂ ।
ದಂಗಡವಿಕ್ರಮಾಜ್ಜುನನೆನಿಪಾರ್ವ್ವರಿಳೈಯಪೋದಜೀವಮಂ ॥ 2

ವ ॥ ಎಂದುಲೋಕವೆಲ್ಲಂಪೊಗೞೆವಿದ್ವಿಷ್ಟವಿದ್ಯಾವಣನುಂಭೀಮಯುಧಿಷ್ಠಿರನಕುಳ ಸಹದೇವರುಮಯ್ವರುಂಬೆರಸೊಂದುದಿವಸಮೋಲಗಂ ಗೊಟ್ಟರೆಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನಲ್ಲಿಗೆಮುಯಂಪಂಚರತ್ನಹಿರಣ್ಮಯಂಚತುರಶ್ರಂಮೂಱುಂಯೋಜನದಳವಿಯಸಭಾಮಂಟಪಮನೊಂದುಲಕ್ಷರಕ್ಕಸವಡೆಯಿಂಪೊತ್ತುತಗಿಸಿತನ್ನಲ್ಮೆಯಂಒಲ್ಮೆಯಂಮೆಱೆಯಲೆಂದು ದೇವಲೋಕದಿಂ ತಂದುಮುಂದಿಟ್ಟು ॥

ಪು ॥ ಇದಱಿಂದಂಬಿಸವಂದವೊಂದುತೆಱನಲ್ತೆಂತೆಂದೊಡಾರಯ್ವೊಡಿಂ ।
ತಿದಱೊಳ್ದಿವ್ಯಸರೋವರಂಗಳಿದಱೊಳ್ಕಲ್ಪಾವನೀಜಂಗಳಂ ॥
ತಿದಱೊಳ್ನಾಟಕಶಾಲೆರಯ್ಯಮಿದಱೊಳ್ದೇವಾಪ್ಸರೋನೃತ್ಯವಿಂ ।
ತಿದಱಿಂತಾಗಿರೆನೋಱೆಪ್ಪೊಡಾತುಮಱಿಯಮ್ಮರ್ಕಡಲ್ಸಭಾಗೇಹಮಂ ॥ 3

ವ ॥ ಎಂದೆಂನೀಪ್ರಾಣವೆಂಬುದುಂವಿಕ್ರಮಾಜ್ಜುನನ ದಯೆಗೆಯ್ದಪ್ರಾಣವೆನ್ನಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕೆವಾಕೊಕ್ಕೞದೆಕೊಳ್ಳೆವೆಂದೊಡಂತೆಗೆಯ್ವೆವೆಂದುನಿಶ್ಚಯಿಸಿಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂಗೋಲಗಂಗುಡಲ್ತಕ್ಕುದೆಂದದಂ ಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂಗೆಕೊಟ್ಟು ಪರಾಕ್ರಮಧವಳಂಗೆಶಾಂಕವಿಕದಯಕವೆಂತೆರೞ್ದರುೞಿಗೊಂಡಂತಿರ್ದಕಂಬವುಂಬಾಸಣಿಗೆಗಳೆದು ॥

ಕಂ ॥ ಇದನಿಂದ್ರನಟ್ಟಿದಂನಿನ ।
ಗಿದಱಿವೆಸರ್ವೆಂವದತ್ತ ಮೆಂಬುದುನಿನಗ ॥
ಭ್ಯುದಯ-ಕರಂಕಂಖಿಂಪು ।
ಹೃದಯಕವಾಟಪುಟವಿಘಟನಂನೋಡರಿಗಾ ॥ 4

ವ ॥ ಎಂದದಂವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನಂಗೆಕೊಟ್ಟುಮುನ್ನಂಪೋಡಶರಾಜರೊಳಗೆವಮಾಂಧಾತನೆಂಬಂ ವಿದ್ಯಾಧರನಾತನಗದೆಯಿದುಬಲಿಭಮವಾತನಂ ಲವಣನೆಂಬಸುರಂಕಾದಿಕೊಂದುಕೊಂಡೊಡಾತನಂರಾವಣಕಂದ್ರನತಮ್ಮಂಕತ್ತುಷ್ಣಂಗೆಲ್ತುತನಗೆಕೊಂಡುಸನಮುದ್ರದನಡುವಣಮೈನಾಕಪರ್ವ್ವತದೊಳ್ಕಡಗಿದೊಡೆನಗಿವಂವರುಣದೇವನಿತ್ತನಿಂತಪ್ಪುದು ॥

ಕಂ ॥ ಅಧಿಕರಿಪನ್ಯಪತಿಬಳನವ ।
ರುಧಿರಜಳಸ್ಫುರಿತರೌದ್ರವಿಾಗದೆಸೆಸರಂ ॥
ರುಧಿರಮುಖಿಯೆಂಬುದೆಂದದ ।
ನಧಿಕಬಳಸ್ಥಂಭೀಮಸೇನಂಗಿತ್ತಂ ॥ 5

ವ ॥ ಅಂತಿತ್ತು ಬಱಿಯುವನರದಾನಸನ್ಮಾನಾದಿಗಳೊಳ್ಕಯಂರಾಗರಸಮುಯನಾಗಿಸಂತಸಂಬಟ್ಟಪೋದನಿತ್ತನುತ್ತೊಂದುದೆವಸನಾಸಭಾಮಂಟಪದೊಳ್ಧರ್ಮ್ಮರಾಜಂತನ್ನನಾಲ್ವತ್ತಂಮಂದಿರೊಡನೆದೇವೇಂದ್ರಲೀಲೆಯಿಂದೋಲಗಂಗೊಟ್ಟರೆಯಿರೆ ॥

ಚಂ ॥ ಬಳಗುಗಳಿಲ್ಲವೊಂದುರು ಯಾಗಿನಭಸ್ಥಳದಿಂದವಿಾಮುಹೀ ।
ತಳಕಿಱಿವಪ್ಪುದೆಂದುವನುಜಾಕೃತಿಯಿಂದುಮುನೀಂದ್ರನೆಂದುಕ ॥
ಣ್ಣೊಳಿಸೆಮುನೀಂದ್ರರೊಳ್ಕಮಳಸಂಭವನಂದನನೆಂದುನೋಟಕ ।
ರ್ತ್ತಳವೆಳಗಾಗೆಸಾರೆವರೆನೀರದನಾಗ್ಗಿದನಂವನಾರದಂ ॥ 6

ತರಳ ॥ ಬಳಸತನೊಡನೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆಬಪ್ಪದೇವರದೊಂದುಗಾ ।
ವ್ಗಳಯನಿಂನಿರಿ ನೆಂದುತನ್ನ ನೆನಿಸ್ಕಿನೋಱ್ಪಿರಕಣ್ಗಿಕ ॥
ಣ್ಣೊಳಿಪುತನ್ನಯವೆಂಯ್ಯೋಳೊಯ್ಯನೆಬೆಳ್ಪಿನಿಂದೆಳವಾಳವಿಾಂ ।
ಪೊಳೆಯೆದಿತ್ರಿಗೆವರ್ಪ್ಪಗಂಗಪೊಲೊಪ್ಪಿದಂವುನಿಪುಂಗವಂ ॥ 7

ವ ॥ ಅಂತುಬಪರ್ವ್ವಗಳೆ ॥

ತರಳ ॥ ಸರಗೆದೊಳ್ಸಮೆದಕ್ಷವಾಲಿಕೆಪೊನ್ನ ಮುಂಜಿತೊಳಪ್ಪಕ ।
ಪ್ಪುರಭಸ್ಮರಜಂ . ಪಪ್ಪಕವೊಪ್ಪೆಪಿಂಗಜಟಾಳಿತಾ ॥
ವರಿಯಸೂತ್ರದೊಳಾದಜಂನವಿರಂದುಕೂಲದಕೋವಣಂ ।
ಕರವೊಡಂಬಡೆನೋಟಕಕ್ಕರ್ಗಳನಾತಪಸ್ವಿಮರುಳ್ದಿದಂ ॥ 8

ಕಂ ॥ ಬಟ್ಟಗೊಡೆಚಂದ್ರಕಾಂತಿಯ ।
ನಟ್ಟಂಬರಿಗೊಳಿಪೊದಳ್ದಿ ಕೃಷ್ಣಾಜಿನವೊಂ ॥
ದಿಟ್ಟಳವಿಸೆಯಿಜಿಂಗಂ ।
ಪುಟ್ಟಿಸೆಗಾಡಿಗಳೊಳಿಸೆವವೀಣಾಕ್ವಣಿತಂ ॥ 9

ಪೆರಲೊಳ್ಪೀಣಿಯತಂತಿಗ ।
ಳೊರಸಿದಕೆಂಗಲೆಗಳಕ್ಷವಮಾಲೆಯೊಳಿಸೆವಂ ॥
ತಿರೆಪೊಸೆಯೆವುತ್ತು ಪವಳಂ ।
ಪೆರಸಿದವೋಲ್ಬೆನ್ನ ತಪಸಿಕೆಯೊಳ್ಳಗಾಗಳ್ ॥ 10

ವ ॥ ಅಂತುಸಾಕ್ಷಾತ್‌ಬ್ರಹ್ಮಂಬಪ್ಪಂತೆಬಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಅಡಿಯಿಟ್ಟುನೆಳೆಯೊಳಿವನೆಂ ।
ಪಡೆಯೊಳ್ಪರಿಜನನವೇತಮಿದಿರೆಲ್ದಿರಸಂ ॥
ಪೊಡವಡೆತಪಸ್ವಿಕೆಯ್ಯಂ ।
ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಪಲಮ್ಮೆರಸಿದಂಪರಕೆಗಳಂ ॥ 11

ವ ॥ ಅಂತುಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನಜಪುತ್ರನಂಮುಂದಿಟ್ಟೊಡಗೊಂಡುಬಂದುಮಣಿಕನಕರಜ
ನವಿಚಿತ್ರವೇತ್ರಾಸನದೊಳಿರಿಸಿಮಹಾಘ್ರ್ಯಗುಣಮಣಿವಿಭೂಷಣಂಗೆಕನಕಪಾತ್ರದೊಳ
ಘ್ರ್ಯಮೆತ್ತಿಕನಕಕಳಶಸಂಭೃತಶುಚಿಜಲಂಗೊಂದವಾಮುನೀಶ್ವರನಪಾದಪದ್ಮಮಂಕ
ಚ್ಚಿರ್ದತಾಪ್ಪದವಿತೊ ್ರದಕಂಗಳಿಂಮಹಾಋಷಿಯತಳಿದಕನಕಕಮಂಡಲುದಿವ್ಯತೀ
ರ್ತ್ಥೋದಕಂಗಳಿಂದಯ್ವರುಂಪವಿತ್ರೀಕೃತಮಸ್ತಕರಾಗಿದ್ದರ್ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂನಾರದಮಹಾ
ಮುನಿಯವೊಗಮಂನೋಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ಪಡೆದಂಬ್ರಹ್ಮಂಜಗಮಂ ।
ಪಡೆಯಲ್ತಾನಾರ್ತ್ತನಿಲ್ಲವೆಂಪಂತಿಮ್ಮಂ ॥
ಪಡೆದಲ್ತೆಪಡೆದನೆನಿಸಿದ ।
ಕಡುವೆಂಪಿನಪೊಱಗೆನೀವ್ರುವೊದಲಿಗನಾದಿರ್ ॥ 12

ಬಾದೇಂಮದೀಯಕರ್ಮ್ಮಫ ।
ಳೋದಿತಸಂತಃಪರೂಪರೂಪಕಳಾಪ ॥
ಚ್ಛೇದನಕರಮಾಯ್ತು ಭವ ।
ತ್ಪಾದಪ್ರಕ್ಷಾಳನೋದಕಂಮುನಿನಾಥಾ ॥ 13

ಪೆಸನೆನಗಾವುದೊಪೆಸಸಿಂ ।
ಪಸನಂಪಿರಿದಕ್ಕೆ[ಗೆಟಿಪ್ಪೆ]ಸಾರ್ದ್ದಿರ್ದ್ದನದಂ ॥

ಪಸಸುಂನಿಂವಿಾಬರವುಂ ।
ಪೊಸತಾಗಿರೆಬಂದಿರೀಗಳೆಲ್ಲಿಂಬಂದಿರ್ ।। 14

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಾವುನೀಂದ್ರನಿಂದ್ರಲೋಕದಿಂಬಂದೆವೆಂದೊಡಲ್ಲಿಯ ಪಡೆಮಾತಾವು ದು ॥

ಮ ॥ ದಿವಿಜೇಂದ್ರಂಸುಖಮಿರ್ದ್ದನೇದಿತಿಸುತವ್ಯಾಬಾಧೆಗಳ್ದೇವರ್ಗ್ಗ ।
ಲ್ಲವ್ವೋಲಪೋಡಕರಾಜರಿರ್ಪ್ಪತೆಱನೇನೆವ್ಮನ್ವಯಕ್ಷ್ಮಾಪರಾ ।।
ವಿಳಾಸಂಗಳೊಳಿರ್ಪ್ಪರೇದೊರೆತುತಾನೆವ್ಮಯ್ಯನೈಶ್ವರ್ಯ್ಯಮಿಂ ।
ತಿವನೆಲ್ಲಂತಿಳಿವಂತುಟಾಗಿಪಸಸಿಂಪಂಕೇಜಗರ್ಭ್ಭಾತ್ಮಜಾ ।। 15

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಾವುನೀಶ್ವರನಿಳಾನರೇಶ್ವರಂಪಸಗೊಂಡಂದದೊಳೆದೇವಲೋಕದಪ
ಡೆವಾತೆಲ್ಲವುಂಪೇೞ್ದು ಪಾಂಡುರಾಜನವಾತನಿಂತೆಂದಂ ।।

ಉ ॥ ನೀಡಿರದಿಂದ್ರನೋಲಗಕೆಪೋಪುದುಮಾಗಳುಮಂತೆಪೋಗಿಯುಂ ।
ಪೋಡಕರಾಜರಂಕಡೆಯೊಳಿರ್ಪ್ಪುದುಜೇಯಪಸಾದವೆಂಬುದುಂ ।।
ನೋಡಿದದೃಷ್ಟಿಗಕ್ಕುಪುದಿದಿರ್ಪ್ಪುದುಮಾದವೆಮಾನಭಂಗವುಂ ।
ಮಾಡೆವುನಃಪ್ಪತಕ್ಕಳವಿಗಾಣೆವುನೋಡಿರೆಪಾಂಡುರಾಜನಂ ।। 16

ಮ ॥ ಪರಚಂಕ್ರಂಗಳನೊತ್ತಿಕೊಂಡದಟರಂಕೊಂದಿಕ್ಕಿದಾಯಾದರೆ ।
ಲ್ಲರುಮಳ್ಕುತ್ತಿರೆಸಂದಸಾಹಸದನಿಂಮಾಯಯ್ವರುಂವುಕ್ಕಳಾ ।।
ಗಿರೆಯುಂನಿಚ್ಚಲುಮಿಂದ್ರನೋಲಗದೊಳಂತಾಪಾಂಡುರಾಜಂಗೆನಿ ।
ನ್ನೆರವುಪ್ಪೊಂದಪವಾನದಿಂದಮಿನಿತೊಂದೂನತ್ವವುಪ್ಪಂತುಟೇ ।। 17

● ವ ॥ ಆವುವುದಂನೋಡಲಾಱದೆಯುಂಪಾಂಡುರಾಜನೆನ್ನಿರ್ದ್ದಿರವನೆನ್ನವುಕ್ಕಳ್ಗಱಿಪಿರಾ
ಜಸೂಯವೆಂಬಯಾಗವುಂಪೇಳ್ವಂತೆವಾಡಿಬನ್ನಿವೆನೆಯುಮಿದನಱಿಪಲೆಂದೆಬಂದೆವಾ
ವುಖದವಾಹಾತ್ಮ್ಯವುಂವೇಬಪ್ಪೊಡೆವುನ್ನಂ ಕೃತಯುಗದೊಳ್ದರ್ಶ್ಶಂದ್ರನೆಂಬುಚಕ್ರವ
ರ್ತ್ತಿಕತಕ್ರತುವಂನಿರ್ವ್ವರ್ತ್ತಿಸಿಜತುರಣ್ಣವಪರೀತವುಹೀತಲವುಂ ಧರಾಮರಕ್ಕಳ್ಗೆದ
ಕ್ಷಿಣೆಗೊಟ್ಟನಪ್ಪುದಱಿಂದ ವುದಱಫಲದೊಳೀಗಳಾತನಲ್ಲಿಗಿಂದ್ರಂನಿಚ್ಚವೊಂದುಪೊಟ್ಟು
ಪೋಗಿಪೂಜಿಸಬಪ್ಪ[ಂ]ನಿವ್ಮಯ್ಯಂಗೆನೀವುವುನಿತುವುಹಿಮೆಯಂವಾಱಪ್ಪಿರಪ್ಪೊಡೆ ॥

ಚಕಂ ॥ ಬಿರುದರೆನೊತ್ತಿಬೀರರನಡಂಗಿಸಿಕೊಂಕಿಗರಂಕಱಲ್ಚಿಜೆ ।
ನ್ನರನಡಿಗೊತ್ತಿವುಂಡಳಿಕರಂಬೆಸಕೆಯ್ಸುಕಱುಂಬರಂನಿರಾ ।।
ಕರಿಸಿಸಮಸ್ತವಾರಿಧಿಪರೀತವುಹೀತಳದರ್ತ್ಥವೆಲ್ಲವುಂ ।
ತರಿಸಿನೆಗಱ್ತ್ತೆಯುಂನಿಱಿಸಲಾಪ್ಪೊಡೆವಾಡಿರೆರಾಜಸೂಯುವುಂ ।। 18

ವ ॥ ಎಂದುರಾಜಸೂಯಾಂತಂ ಕಳಹವೆಂಬುದಂಬಗೆದುತಾನುಂಕಲಹಪ್ರಿಯನಪ್ಪುದ
ಱಿಂದಮುನಿತನೆನುಡಿದುವಾಣ್ಣಮುನೀಂದ್ರನಂತರೇಂದ್ರನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಪೆಳಗುವುದಿಂದ್ರಲೋಕದೊಳಗಯ್ಯನಮಾತಿನೊಳೆಮ್ಮ ಸಾಹಸಂ ।
ಪೆಳಗುವುದೀಧರಾವಳಯದೊಳ್ತ್ತಣಿವದ್ವಿಜಮುಖ್ಯರಪ್ಪುದ ॥
ಗ್ಗಳಿಕೆಪೊದಳ್ದ ಪಬ್ಬ್ರುವುದುಕೀರ್ತ್ತಿಪುರಾಕೃತಪುಣ್ಯದಿಂದೆಸಂ ।
ಭವಿಸುವುದೆಂದೊಡೀಮುಖದೊಳೀಂತೊದಳುಂಟೆಮುನೀಂದ್ರನಾಯಕಾ ॥ 19

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಾಮಾತಂನಿಲೆನುಡಿದುದಕ್ಕೆರ್ಮೆಚ್ಚಿನಿನಗದೇವಿರಿದು ।

ಕಂ ॥ ಪರಪಿನನೀಳದಕಡೆಯಂ ।
ಮರುಳುಂತವೆನೋಡಲಾಱಿದಂಬರತಳಮಂ ॥
ಕರಿದೆಂಬಂತಿರೆನಿನ್ನಂ ।
ನಱನೆಂಬುದೆನಿನ್ನ ಸಾಹಸಕ್ಕದುಪಿರಿದೇ ॥ 20

ವ ॥ ಎಂದುನುಡಿದುನಾಡೆಯುಂಪೋಱ್ತ್ತದ್ದರ್ಮಿಂಪೋಪೆಮೆಂದಮುನಿನಾಥನಂ ನರನಾ
ಥಂಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯೆಮೆನೆ ನಾರದನಿರದೆಗಗನತಳಕ್ಕೊಗೆದುಮುಗಿಲಪೊರೆಯೊಳಡಂಗಿದನಿ
ತ್ತಧರ್ಮ್ಮರಾಜಂನಿಜಾನುಜರೊಡನೆರಾಜಸೂಯಪ್ರಪಂಚವುನಾಳೋಚಿಸಿಪುರುಷೋತ್ತ
ಮನನೀಪದದೊಳ್ಬರಿಸುವುದುನವುಗುತ್ತಮುಪಕ್ಷವೆಂದು ॥

ಉ ॥ ದ್ವಾರವತೀಪುರಕ್ಕೆಚರರಂತಡವಿಲ್ಲದೆಬೇಗಮಟ್ಟಪಂ ।
ಕೇರುಹನಾಭನಂಬರಿಸಿಮಜ್ಜನಭೋಜನಭೂಷಣಾದಿಸ ॥
ತ್ಕಾರದೊಳಟ್ಟಿ ಱಿಂನೆಜೆಯೆವಾಡಿವುರಾಂತಕಪಾಂಡುಭೂಭುಜ ।
ಕ್ಕಾರಣಮಾಗೆನಾರದನವೇಱ್ದನೆಗಱ್ತ್ತೆಯರಾಜಸೂಯಮಂ ॥ 21

ಕಂ ॥ ಪೀಳಲೆಬಿಗೆವೊಡೆಪರಿಯೊಡ ।
ನಾಳೋಚಿಪವೆಂದುಬಱಿಯನಟ್ಟಿದೆನೆವ್ಮಂ ॥
ಪಾಳಿಸುವೈನಿವೊಡನೇ ।
ನಾಳೋಚಿಸದೆಮಗೆನೆಗಱಲೇಂನೆರವುಂಟೇ ॥ 22

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮುಬೆಲ್ಲಮಂನೆಜೆಯೆಕೇಳ್ದವುಂದಣಕಜ್ಜದಬಿಣ್ಪುಮನಱಿದಂಭೋ
ರುಹನಾಭಂಕುಂಭದಂಭೋಧರಧ್ವನಿಯಿನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಉ ॥ ಎಂತುಬಿಗುತ್ತುರ್ಬೀರರನೆಕೊಂದಪಿರೆಂತುಸಮಸ್ತವಾರ್ದ್ಧಿಪ ।
ರ್ಯ್ಯಂತಧರಿತ್ರಿಯಂವಶಕೆತಂದಪಿರೆಂತುಧನಂಗಳಂಪ್ರಯೋ ॥

ಗಾಂತರದಿಂತೆರೆಳ್ದಿದಪಿರಾಗದಿದಾದೊಡೆವೆಂತುರಾಜಸೂ ।
ಯಾಂತಮಿದೆಂತುಪೇಳ್ದಪಿರಪಃಯ-ಕತಂಬರೆರಾಜಸೂಯವಂ ।। 23

ಕಂ ॥ ಗಾಳುಗೊರವಂತಗುಳ್ಚಿ ಪ ।
ಳಾಳವನೇನೊಂದನಪ್ಪೊಡಂಗಱಪಿದೊಡಾ ।।
ಪೇಳನುಡಿಗೇಳ್ದು ಕೆವ್ಮನೆ ।
ಬೇಳಲ್ನಿ ಮಗಂತುರಾಜಸೂಯಂಬೊಗ್ಗೇ ।। 24

ವ ॥ ಮುನ್ನಂಕೃತಯುಗದೊಳ್ಸೋವನ್ನ ವರುಣನರಾಜಸೂಯದ ಕಡೆಯೊಳ್ದೇವಾ
ಸುರಯುದ್ಧಂನೆಗಟಿ ಹಿರಣ್ಯಕಾಳನೇಮಿಗಳ್ಮೊದಲಾಗಿ ನೆಗಟ್ತೆಯದೈತ್ಯರೆಲ್ಲಮೆನ್ನ ಚ
ಕ್ರಘಾತದೊಳಟ್ಟಿ ವಟ್ಟಿ ದಂತಾದರದೊಂದುಧರಾಸತಿಯಭಾರಾವತಾರದೊಳೆನಿತಾನುಂ
ಘಸಣಿಪೋದುದದುಕಾರಣದಿಂ ರಾಜಸೂಯವಮಾತಂಕೇಳ್ದಲ್ಲಿಯೆ ಮಱಿವೆುದುನುಡಿಯ
ಲ್ವೇಡೆನೆಮಱುವಾತುಗುಡಲಱಿಯುದೆಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂ ಮೌನಂಗೊಂಡುಸಿರದಿರೆಪರಾಕ್ರ
ಮಧವಳನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಎನಿತುಗಡಂಪಯೋನಿಧಿಪರೀತಮಹೀತಳವೆಂಬುದಾಂಪಬೀ ।
ರರಪಿಸರಾವುದೀನುಡಿಯುನೀಪದದೊಳ್ಪಿಱಿಗಿಕ್ಕೆ ನಾರದಂ ।।
ಮನದೊಳಿಪೇಸುಗುಂಸುರಪನುಂನಗುಗುಂಕಡುವಿನ್ನ ಮಕ್ಕು ವು ।
ಯ್ಯನಮುಖವೆಂತುಪೇಕ್ಷಿಸುವೆದೀವುಖವುಂನರೆಸೀರುಹೋದರಾ ॥ 25

ವ ॥ ಎಂದೊಡೆಭೀಮಸೇನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಪನ್ನತರನಡುವನುಡಿಯ ।
ಲ್ತೆನ್ನ ಭುಜಾಗ್ರ್ಗಳಮೆಸಾಲ್ಗು ವೊಸನೆಣ್ಮನಿನೋ ।।
ಣೆನ್ನಯನುಡಿ*ಟುಹಜಾಷಣ ।
ವೆನ್ನಂಪಸಸುವುದುರಾಜಸೂಯಂಪೇಳಲ್ ।। 26

ವ ॥ ಎಂದುಗಜಱಿಗರ್ಜ್ಜಿಸುವ್ದುಂಯುಮಳರುಮಿಾಪೇಳ್ವೆಯವಾತಂತಮಗೆನುಡಿದೊ
ಡೆವ್ಮಗಂಡವಾತುಮಳ-ಂಬಮಕ್ಕು ಮೆಂದು ಮೆಯಿಮೆಯಿ-ಸಸೆಂಬುದುಂ ರಾಜಸೂ
ಯಮಂಪೇಳ್ದಲ್ಲದಿರಪ್ಪೊಡೆ ಗಂಗಾನದಿಪುಬಡಗಣತಡಿಯಮಘಸವಾರಣಾನಿಪ್ರ
ರಮನಾಳ್ವಬೃಹದ್ಬಳಂಗೆಪ್ರತ್ಯೂತ್ಪತ್ತಿನಿಮಿತ್ತ ಮಪ್ಪೆಂದು ದಿವ್ಯಪಿಂಜಪುಂತನ್ನಿ ರ್ವ್ವರ
ರಸಿಯರ್ಗೆಪಚ್ಚು ಕೊಟಪ್ಪೊಡೆಪುಟ್ಟದೆರಡುಪೋಲುಮನಿನೇವುವೆಂದುಬಿಸುಡೆಜರೆಯೆಂಬರ
ಕ್ಕಸಿಕಂಡುತಿನಲಿಂದೆರಪುಪೋಲುಮನೊಂದುಕೆಯ್ಯೋಳಿಪಿಡಿದೊಡೊಂದೊಂದಱೊಳ್ಸಂ
ದಿಸಿಮೊನಸರೂಪುಗೊಂಡೊಡೆಜೋದ್ಯಂಬಟ್ಟು ಜರಾಸಂಧನೆಂದುಪೆಸರನಿಟ್ಟುಬೃಹದಳಂ

*ಪಾ॥ ಯಿರಡಾಕ್ಷರ.

ಗೆಕೊಟ್ಟೊಡೆಜರಾಸಂಧನುಸಾಲ್ವನುವೆಂಬದೈತ್ಯನುನೊಂದಾಗಿನೂವತ್ತರಡಕ್ಷೋಹಿ
ಣೀಬಲಂಪರಸುವುಧುರಾಪುರಕ್ಕೆವಂದೆನ್ನಂವುತ್ತಿಕೊಂಡೊಡುಪಾಯುಬಲದೊಳೆಸಾಲ್ವ
ನಂಕೊಂವುಜರಾಸಂಧಂಗಕ್ಕೆ ವುಧುರಾಪ್ರಾವುಂಬಿಸುಟ್ಟುಜ್ಜೋಗಿ ದ್ವಾರಾವತಿಯಂಸವು
ದ್ರವೆನೀಗ್ರಾರ್ಧಿಗೆಯೂಗೆವಾಣಿದನಿನ್ನುಂಯೂವರಸೆಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ತನಲ್ಲಿರ್ವರಾತನುಂಭೀ
ವನಕೆಯೊಳ್ಳಲ್ಲದೆ ಸಾಯನೆಂಬುದಾದೇಶವುದೆಂದಿನಿವ್ಮಿಚ್ಛೆಯುವುಂ ಸವುಸ್ತಬಲಂಪರ
ಸುಭೀವಾರ್ಜ್ಜುನರಂ ೀಟು ವ್ದೆಂದುಧರ್ವು ಕ್ರಪುತ್ರನನೊಡಂಬಡಿಸಿನುಡಿದುವುಧುರಾಪುರ
ವನೆಯಿಬ್ಬಹಪ್ಪಳತಸೂಜನಲ್ಲಿಗ್ಧರ್ವ್ಮಯುದ್ಧವುಂಜೇಡಿಯಟ್ಟಿದೊಡೆ ॥

ವು ॥ ಕಲಿವಾಕ್ಕೊರ್ಳ್ಳದೆಕೊಟ್ಟುವೆಯೊಳ್ಳೆಸಿಡಿಲ್ತಾಪಂತೆಪ್ಪೋಲ್ತಾಗೆವೆ ।
ಯ್ದಲಿಭೀವುಂಬೆಱಿಂಗದಾನ್ತುಪಲವುಂಬಂಧಂಗಳೊಂತಳ್ತುತ ॥
ತ್ತುಲಶೈಲಂಕುಲಶೈಲದೊಳ್ಕಲುಷದಿಂಪೋರ್ವ್ವಂತೆವೈಲ್ವೋಲ್ವೋದ್ದನೆ ।
ಯ್ದಿಲಕಾವಂತುದಿಗೆಯ್ದಿ ಸೀಲ್ತಿತೆಱದಿಂಸೀಲ್ದಿಂಜರಾಸಂಧನಂ ।। 27

ವ ॥ ಅಂತುಮೃಷ್ಟಕಲನಸ್ಯೆದಯಬಂಧನಂಜರಾಸಂಧನಂಕೊಂದು ಮಾತನಮಗಂಸ್ಹೇವು
ಧೂರ್ತ್ತಿಯಂರಾಜ್ಯದೊಳ್ನಿಱಿಸಿಜರಾಸಂಧನೇಱುವರಥಮಂತರಿಸಿ ಸವುಸ್ತ ವಸ್ತುಗಳಂ
ಕೊಂಡುಗರುತ್ಕನಂ ನೆನೆವುಬರಿಸಿರಥಮಂ ಚಕೋದಿಸಲ್ವೇಱಿದ್ದ ಯಾದವರಸೆಜೆಗಳುವುಂ
ವುುಂದಿಟ್ಟುನಾರಾಯಣಂ ಭೀವಾರ್ಜ್ಜುನರ್ವ್ವೆರಸು ಸುಖಪ್ರಯಾಣಂಗಳಿಂದಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ
ಕ್ಕೆವಂದುಧರ್ವ್ಮಪುತ್ರನಂಕಂಡು ॥

ಶಿಖರಿಣಿ॥ ಜರಾಸಂಧಂ[ವುುಂದಂ]ವಡಿದೊಡಿಳಿಸಿಪ್ಪಕಂಟಕವುದ ।
ಕ್ಕಿರಲ್ವೇಡಿಂನಾಲ್ಕುಂದೆಸೆಗೆಬಸಸಿಂನಿವ್ಮನುಜರಂ ।।
ಭರಂಗೆಯ್ವಾಗಳೆ[ನೀಂ]ಪೆಸರ್ವೆನರೊಳಾನಾಲ್ವರುವೆನಾ ।
ದರಂ . . ನಾಲ್ಕುಂದೆಸೆಗೆ . . . ಬಳ್ಕುಜುವಿನಂ ॥ 28

ವ ॥ ಅಂತುಭೀವುಸೇನನನಿಂದ್ರನವೋಲೆವೇಱ್ವಿಂತುಪೂರ್ವ್ವದಿಗ್ಭಾಗಕ್ಕೆ ವೇಱುದ್ದನಕು
ಳನಂಯವುನನದಿಪ್ಪರ್ವಲ್ವೇಱುವಂತೆದಕ್ಷಿಣದಿಙಾಭಾಗಕ್ಕೆಬೆಸಸಿಸಹದೇವನಂ[ವರುಣ]ನನ
ದಿಪ್ಪರ್ವಲ್ಲಿಯವಿಸುವಂತೆಪಶ್ಚಿವು ದಿಗ್ಭಾಗಕ್ಕೆ ವೇಱುದ್ದವಿಕ್ರವುಾರ್ಜ್ಜುನನಂ ಕುಬೇರನಿಂಕ
ಪ್ಪಂಗೊಳಲ್ಸವುಪ್ಪಿಸುವಂತೆಉತ್ತರೋತ್ತರವಾಗಲುತ್ತರದಿಙಾಭಾಗಕ್ಕೆ ವೇಱುದ್ದಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಅರಿನರಪಾಲವೌಳಿವುಣಿಯೊಳ್ನಿಲೆಗೊಂಡುದುಶಂಖಚಕ್ರಚಾ ।
ವುರಹಳಚಿಹ್ನ ಚಿಹ್ನಿತಪದಾಕೃತಿಬೀಸುವಚಾವುರಾಳಿಸುಂ ॥
ದರಿಯರಕೆಯ್ಗಳಿಂಬರ್ದುಕಿಬಿಲ್ದಪುಬೆಳ್ಗೊಡೆನೋಶೆನೋಡೆನಿಂ ।
ದುರಿದುವುಸಾಳಭೃಜೆಕೆಗಳಟ್ಟುವೈರಿನರೇಂದ್ರಗೇಹದೊಳ್ ॥ 29

ವ ॥ ಅಂತುವಿಜಯಂತನ್ನದಿಗ್ವಿಜಯದೊಳಾದ ವಿಜಯಚಿಹ್ನಂಗಳ್ಮನ್ನ ಮೆನೆಗಱೆವಿಜ
ಯಂಬೇಡಿಸಿಱರಿನೃಪರಂಳ್ದೇದಿಸಿಪೊಂಚಾಳರಂಚಾಳಿಸಿ ಗಾಂಧರ್ವ್ವರಂವಿರಥರ್ಮ್ಮಾಡಿಕೌಳಾ
ಧೀಶರಂಸಾಧಿಸಿಕಿಂಪುರುಷರಂ. ಕಾಪುರುಷರ್ಮ್ಮಾಡಿಬಾಹ್ಲೀಕರ[ನ]ನೇಕರೆನಿಸಿವಾಳವಿಗ
ರಂಕೆಳಗಿವಿಗೆಯ್ದಾಟಂದುನಿಜನಾವಾಂತಸಾಯಕಂಗಳಿಂದೆಱ್ಚನಚ್ಚೆಂಕಿಡಿಸಿ ॥

ಮ ॥ ಉಱದಿರ್ಪ್ಪಂತೆಮಗಾವಗರ್ವ್ವಮಿಱಿಯಲ್ವೇಡೆಮ್ಮನೆಮ್ಮುಳ್ಳುದಂ ।
ನೆಱೆಕೊಂಡೆಮ್ಮಯಬಾಳ್ಗಳೊಳ್ನಿಱಿಸುವನ್ನಿರ್ಪೆಮೆಂದುತಂದಿತ್ತುಕೆ ॥
ಯ್ಸೆಱಿಯಂಕೊಟ್ಟಳವಟ್ಟುಸಾರಧನಮಂ ಮೂವಿಟ್ಟಗಂಪೂಣ್ದುಕಾ ।
ಲ್ಗೆಱಗಿತ್ತಂತರಿಗಂಗೆಬೆಚ್ಚರ್ದ್ದಭಯದಿಂಗಾವುಂಕುಳಂರಾಜಕಂ ॥ 30

ವ ॥ ಮತ್ತಮಲ್ಲಿಕೆಲರಂಮೈತ್ರಾಸನವೃತ್ತಿಯೊಳ್ನಿಱಿಸಿಕೆಲರನುದ್ಧತಾಪ್ರತಿಮಹಿತ
ರ್ಮ್ಮಾಡಿಕೆಲರನುಚ್ಚಾಟಿಸಿಸರ್ವ್ವಹರಣಂಗೆಯ್ದು ಕಸವರವೆಲ್ಲವನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಕ್ಕೆ ಕಳಿಪಿ
ಕಾಶ್ಮೀರಹಿಮವಂತಹೇಮಕೂಟಕೈಳಾಸಪಾರಿಯಾತ್ರಶ್ವೇತಕೃಂಗಗಂಧಮಾದನಗಿರಿನಿಕ
ಟವರ್ತ್ತಿಗಳಪ್ಪಪರ್ವ್ವತರಾಜರನಪಗತತೇಜರಂಮಾಡಿಕಸವರಮಂಕೆಯ್ಗೆ ಮಾಡಿವೀರು
ಪರ್ವ್ವತದತೆಂಕಣತಪ್ಪಿಲೊಳ್ದ್ವಾದಶಯೋಜನಪ್ರಮಾಣಮಪ್ಪಜಂಬೂವೃಕ್ಷದಕೆಲದೊ
ಳಡಸಿ ರಸದತೊಱೆಪರಿವಂತೆ ಕನಕಗಿರಿಯನರಿದುಪರಿವಜಂಬೂನದಮೆಂಬ ತೊಱೆಯೊ
ಳ್ಪುಟ್ಟಿದಜಾಂಬೂನದಮೆಂಬಪೊನ್ನ ಪಾಸಱೆಗಳಂಕಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ಗಾಂಡೀವದಕೊಪ್ಪಗಳೊ ।
ಳ್ಪಂಡಿಸಿತತ್ತಟದಕನಕರೇಣುವನವನಾ ॥
ಖಂಡಳತನಯನಸುಂಗೊಳೆ ।
ಖಂಡಿಸಿದಂನಿಕಿತಪರಿಷ್ಕರಸಮಿತಿಗಳಂ ॥ 31

ವ ॥ ಅಂತುಕನಕರೇಣುಗಳ್ಪುಟ್ಟಿದಪಾಸಱೆಗಳುಮಂಕನಕ[ದ]ಪರಿಯುಸಿಲೆಗಳುಮು
ನೊಟ್ಟಟ್ಟುಗಿಪ್ಪುಂಜೆಸು ॥

ಚಂ ॥ ಬರಿಸಿಘಟೋತ್ಕಚಂರಸುಧಾನವಸೇನೆಯನೀಗಳೀಬಲಂ ।
ಪರಸಿದನಿಂತುಬೊತ್ತುನಡೆನಮ್ಮಪುರಕ್ಕೆನೆತಂದ್ರೀಂದ್ರಕಂ ॥
ದರಕನಕಾಚಳಂಗಳೆನಿತುಂಟನಿತಂತವೆಹೇಮರೇಣುಗ ।
ಳ್ವೆರಸುಕಡಂಗಿಬೊತ್ತುನಡೆದತ್ತುಘಟೋತ್ಕಚರೌದ್ರಸಾಧನಂ ॥ 32

ವ ॥ ಆಗಳ್ಪಾರ್ಕ್ಕವಧವಳಂ ತನ್ನಪರಾಕ್ರಮವುಮಂಮೆಱೆಯಲೆಂದುಕೈಳಾಸದಮೇಗ
ಕ್ಕೆಬಂದುಕುಬೇರನಿಂಕಪ್ಪಂಗೊಂಡು ಪೊನ್ನಂಜಕ್ಕರೆಕ್ಕೆಯಿಂಪೊತ್ತುಬರೆತಡೆಯದಿಂದ್ರ
ಪ್ರಸ್ಥಕ್ಕೆಂದನಿತ್ತಭೀಮನುಮೂಡಣದಿಶಾಭಾಗವುಂ ಬಾಯ್ಕೆಱಿಸಿದೇವೇಂದ್ರನವಜ್ರ
ವುಮಿಂದ್ರಾಣಿಯಕನ್ನಡಿಯುವುಱಿಯೆಸವುಸ್ತವಸ್ತುಗಳಂತಂದಂ । ಸಹದೇವನುಂ

ಪಡುವಣದೆಸೆಯಮಂಡಳಿಕರನದಿಪ್ಪ್ರ್ಯಯುಮುದಿಪ್ಪ್ರ್ಯಯುಂಕೊಂಡುವರುಣನಮಕರ
ಮುಂನರುಣಾನಿಯ ಕೊರಲೊಳಯ್ದುಮಿನುಗುಮುಱಿಯೆ ಯುಱಿದವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಮುಂ
ತಂದುಮುಂದಿಟ್ಟಂ । ನಕುಳನುಂತೆಂಕಣದೆಸೆಯನುಲೆಪರಂಮಂಡಿಕರುಮನಸಿಯರಾ
ಗೆಕವರ್ದುಕೊಂಡುಲಂಕೆಯವೇ-ಗೆನಡೆದು ವಿಭೀಷಣಂತನಗೆಬಾಯ್ತೀಳದಿದ್ರ್ದೊಡೆವಿ
ಕ್ರಮಾಜ್ಞ್ರ್ಞನಂಗೆವೇಱ್ಡಿಟ್ಟಬೊಡೆ ॥

ಉ ॥ ತೊಂಡಿನೊಳುಳ್ಕಿ ಕೆಟ್ಟುದಶಕಂಠನನಕ್ಕಟಕೊಂದಪೆಂಮರು ।
ಳ್ಗೊಂಡುದೆತನ್ನು ವುಂಬಿಸುಡುನೀಂಬಲಗರ್ವ್ವಮನಾಸವಮುದ್ರವೇಂ ॥
ಬಂಡಮೊಪಾಯ್ದೊಡೆಂದುನಿಜಸಾಯಕದೊಳ್ಬರೆದೆಚ್ಚುಕಪ್ಪವುಂ ।
ಕೊಂಡನವೃಂಕಿಲಂಕೆಯವಿಭೀಷಣನಂಪರಸೈನ್ಯಭೈರವಂ ॥ 33

ವ ॥ ಅಂತುನಾಲ್ಕುಂಸಮುದ್ರಂಗಳ ನೀರುಱಿಯಿರತುನಂಗಳುಮುಂ ದಿಶಾಗಜಂಗಳುಱಿ
ಯೆಗಜಂಗಳುಮುಂ ಆದಿತ್ಯನಕುದುರೆಗಳುಱಿಯೆಕುದುರೆಗಳುಮುಂ ದೇವೇಂದ್ರನಸುರಭಿ
ಯು(ಮಚ್ಚರೆಸೆಯುಮುಱಿಯೆ)ಮ್ಮಿಶ್ವರನ ನಂದಿಯುಮುಱಿಯೆ ಗೋವ್ರಜಂಗಳುಮನಿಂ
ದ್ರಪ್ರಸ್ಥಕ್ಕೆತೆರ್ಪ್ಪಿ ಬಱಿಯಂನಾರಾಯಣನ ಮತದೊಳ್ಹುಸ್ತಿನ ಪುರದೊ ದ್ರ್ದಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರವಿದುರಗಾಂಗೇಯದ್ರೋಣಾಶ್ವತ್ಥಾಮಕೃಪಬಾಹ್ಲೀಕ ಸೋಮದತ್ತ ಭಗದತ್ತಭೂ
ರಿಶ್ರವಕರ್ಣ್ಣಶಲ್ಯಶಕುನಿಸೈಂಧವದುರ್ಯ್ಯೋಧನ ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳೆಲ್ಲರುಮಂಬಱಿಯ
ನಟ್ಟಬರಿಸಿಕುಪಾಲಾದಿಗಳಪ್ಪನೇಕಾಧೀಶ್ವರರೆಲ್ಲರುಮಂಬರಿಸಿವ್ಯಾಸರ್ಕ್ಕೊದಲಾಗೆಬ್ರಹ್ಮ
ಋಷಿಯರನ್ನೆಲ್ಲರುಮಂಬರಿಸಿತುಱಿಲಪರಕೆಯಸವಮಾನಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯಿಂಕಿಱಿವಿರಿಯರಱಿ
ದುಪೊಡವಟ್ಟುಪರಿಸಿಯಪ್ಪಿಕೊಂಡುನುಡಿದುಂ ನೋಡಿಯುಂನಕ್ಕುಂಕೆಯ್ಯಂಪಿಡಿದುಂಬ
ಲ್ಲಿದಿರೆಯೆಂದುಪ್ರಿಯದೊಳಂಬಿರ್ದಿನೊಳಂಸಂತಸಂಬಡಿಸಿಕುಭದಿನವಾರನಕ್ಷತ್ರಯೋಗಕರ
ಣಮುಹೂರ್ತ್ತದೊಳಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಕ್ಕೆ ಉತ್ತರದಿಗ್ಭಾಗದೊಳ್ಪಹಸ್ರಯೋಜನಪ್ರಮಾಣ
ದೊಳ್ಯಾಗಮಂಟಪಮಂಸಮೆದುಮಯನಕೊಟ್ಟುಸಭಾಮಂಟಪದೊಳ್ಬ್ರಹ್ಮಋಷಿಯ
ರುಮನರಸುಮಕ್ಕಳುಮನೆಡೆವಱಿದಿರಿಸಿಯಜ್ಞದ್ರವ್ಯಂಗಳುಮನೆಲ್ಲವುಂನೆರೆಮಹಾ
ವಿಭವದೊಳ್ಕಮಿಪಾರ್ಶ್ವತಳದೀಕ್ಷಣಶಾಲೆಯೊಳ್ವಿರಣ್ಯದಾನವಂಮಾಡಿವೇದನಿಗಳಪ್ಪಾಹ
ವನೀಯದಕ್ಷಿಣಗಾರ್ಹಪತ್ಯವೆಂಬಮೂಱುಂ ಕೊಂಡಂಗಳೊಳಗುತ್ತರವೇದಿಯೊಳಗ್ನಿಸಂ
ಧಾನಂಗೆಯ್ದು ವ್ಯಾಸಕಶ್ಯಪವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಭರದ್ವಾಜ * ಬ್ರಹ್ಮಧೃಯ್ಯಾಗ್ನಿಹೋತ್ರವರು
ಣಾಗ್ನಿಪಶ್ಚಾರಕೊಳದ್ದಗ್ನಿತನೇತ್ರಿಹೋತ್ರಿ ಜಮದಗ್ನಿಯಾದಿಗಪ್ಪ ಷೋಡಶರ್ತ್ವಿಜಕ್ರ್ತೃಗಳಂ
ಬೇಳ್ವೆಯೀಱುದಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂ ಸಪತ್ನಿಯ-ಜವಾನನಾಗಿರ್ದಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಚಾರುತರಯಜ್ಞವಿದ್ಯಾ ।
ಪಾರಗರಾವಂಗಳಿಂಸ್ವಧಾಕಾರವಷ ॥

---

*ಮುಂದಕ್ಕೆ ದ್ವಿವರಿವಿಗೆ ಹಿಂಗಿರಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ, ಬ್ರಹ್ಮಾಧ್ವರ್ಯ್ವಾಗ್ನೀಧ್ರ ಮೈತ್ರಾವರುಣಾಗ್ನಿ ಪಂಚಾ
ರಕೋತ್ಗಾಶ್ವಪುನ್ನೀ ಕೃಹೋತೃ ಜಮದಗ್ನ್ಯಾದಿಗಳಪ್ಪ ಷೋಡಶರ್ತ್ವಿಕ್ಕ್ರ್ತೃ.

ಟ್ಟಾರಂಸ್ವಾಹಾಕಾರೋಂ ।
ಕಾರಧ್ವನಿನೆಗಱೆನೆಗಲ್ದು ದಾಹುತಿಧೂಮಂ ॥ 34

ಕಂ ॥ ಬಳಸೆಮುಗಿಲ್ಗಳ್ಕನಕಾ ।
ಚಳವುಂಬಳಸುವವೊಲಿಕ್ಕಿ ದಾಹುತಿಗಳಗೊಂ ॥
ದಳದಿನೊಡನೊಗೆದಪೊಗೆಗ ।
ಳ್ಬಳಿಸಿದುವೆಡೆವಿಡದೆಕನಕಯೂಪಮನಾಗಳ್ ॥ 35

ಚಂ ॥ ಒಡನೆದಿಗಂತದಂತಿಗಳಕೋಡವೊದಲ್ಗಳೊಳೆಯ್ದೆ ಪೊಕ್ಕುಸಿ ।
ಪ್ಪಡಿಸಿದವಾಱೆಯಾದುವುಕರಂಗಳಡಂಗಿ ಕಲುಂಬುಗೊಂಡಕ ॥
ನ್ನಡಿಗೆಱೆಯಾಯ್ತು ಭ-ನುವಳಯಂದಿವಿಜಾಪಗೆನೋಡೆಕೂಡೆಕ ।
ವ್ವಡ * ರ್ಗಱೆಯಾದುದಗ್ನಿಗಳಧೂಳುದೊಳಾನೃಪಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನಾ ॥ 36

ಕಂ ॥ ಗಣನಾತೀತಾಜ್ಯಾಹುತಿ ।
ಗಣದಿಂದಂತಱೆಯೆಜಾತವೇದಮನಾಬ್ರು ॥
ಹ್ಮಣಸಮಿತಿಬೇಳೆದೇವ ।
ತ್ತ್ರಣೆಯುಂಡನ್ನೆರೆದುದಿಬ್ಯಹಬ್ಯಾವ್ಯತಮಂ ॥ 37

ಮ ॥ ತ್ರಿದಶೇಂದ್ರಂಗೆಯುಧಿಷ್ಠಿರಾಧ್ವರದ[ಮಾ]ಮೋಹಾತ್ಮ್ಯನುಂಸೂಱುಸೂ ।
ಱಿದೆಬೇಱಲ್ಸರಿವಂತೆಪೊಸ್ಕೆಸಲವುಂಧೂಮಂಗಳಾಹೋವಧೂ ॥
ಮದಗಂಧಂನಸುಮುಟ್ಟಿದಿವ್ಯಮುಖವುಂಕೆಯ್ಕೊಂಡುಸಗ್ಗಕ್ಕೆಪಾ ।
ಱುದುವಾಪಱಿರಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳದೇಂಪೆಂಪೋಮಹಾಯಜ್ಞದಾ ॥ 38

ವ ॥ ಅಂತುಪುರೋಡಾಶಪವಿತ್ರೋದರನುಂಸೋಮಪಾನದಯದಿಂಪಾನಕಪಾಯಿತೋರಿ
ದರನುಮೊಗಿವೂವತ್ತೆರಡುದಿವಸದೊಳ್ಕ್ರತುವಂನಿರ್ವ್ವರ್ತ್ತಿಸಿವುಹಾದಾನಂಗೆಯ್ದುದ
ಕ್ಷಿಣಾಕಾಲದೊಳ್ ॥

ಉ ॥ ಒಟ್ಟಿದಪೊನ್ನ ಬೆಟ್ಟುಗಳನೀವೆಡೆಗೇವುದೊತೂಕವೆನ್ನಕೆ ।
ಯ್ದಟ್ಟಳಿಕೊಳ್ಳಿವೆಂದುಕುಡೆಪೋಡಕಯತ್ತಿಜರ್ಗಿತ್ತುದಕ್ಕೆರ್ಕಬಾ ॥
ಯ್ವಿಟ್ಟರೆವಿಪ್ರಕೋಟಿವುತಗಲ್ಕೆಡೆಯಿಲ್ಲದೆಪೊನ್ನರಾಶಿಯಂ ।
ಬಟ್ಟನೆಬಂದುಕಾಯೆಯವುನಂದನನೇಂತೊಪೆಲ್ಲಿದಿತ್ತನೋ ॥ 39

ಸ್ರ ॥ ದಾನಾಂಭಃಪೀನಗಂಡಸ್ಥಳಕರಿನಿಕರಂಬಾಱೆಯೋವೊಚ್ಚವೇಱಾ ।
ಜಾನೇಯಾಶ್ವೋತ್ತರಂಬಾಱೆಯೊವುಣಿನಿಚಯಂಬಾಱೆಯೋಪೇಱಿವೆಂದಾ ॥
ದೀನಾನಾಥರ್ಗ್ಗೆವೃದ್ಧದ್ವಿಜಮುನಿನಿಕರಕ್ಕಂದೆಡರ್ಪೋಪಿನಂಕಃ ।
ಕೇನಾತ್ಥೀಕೋದರಿದ್ರಃಎನುತುವುನಿತುವುಂಧರ್ಮ್ಮಜಂಸೂಜಿಗೊಟ್ಟಂ ॥ 40

*ಪಾ।। ಳಗೆ,

ವ ॥ ಅಂತುನಿಜಧವಳಚ್ಛತ್ರಚಾಮರಸಿಂಹಾಸನಾದಿರಾಜಚಿಹ್ನಂಗಳೆಲ್ಲವಿಯೆ ಸರ್ವ್ವಸ್ವ
ಮೆಲ್ಲಮುಂದಕ್ಷಿಣೆಗೊಟ್ಟುವ್ಯಸನಗಾಂಗೇಯವಿಮರ್ಬುಲ್ಲೀಕ ಸೋಮದತ್ತಭಗದತ್ತಧೃತ
ರಾಷ್ಟ್ರಾದ್ರೋಣಾಶ್ವತ್ಥಾಮಕೃಪಕುಲವೃದ್ಧರುಮಂ ದುರ್ಯ್ಯೋಧನದುಶ್ಯಾಸನಕರ್ಣ್ಣಕ
ಲ್ಯಶಕುನಿಗಳುಮನವರವರದಾನಸನ್ಮಾನಾದಿಗಳೊಳಿಂಸಂತಸಂಬಡಿಸಿಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂವೇ
ಬಿವಿಾಸಭೆಯೊಳಗ್ರಪೂಜೆಗಾರ್ತ್ತಕ್ಕರೆನೆಗಾಂಗೇಯನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಬಲಿಯುಂಕಟ್ಟಿದನಾವನೀಧರಣಿಯುಂವಿಕ್ರಾಂತದಿಂದಂರಸಾ ।
ತಲದಿಂದೆತ್ತಿದನಾವನಂಮುರಸಿಂಹಾಕಾರದಿಂದೈತ್ಯನಂ ॥
ಚಲದಿಂಸೀಳ್ದವನಾವನಬ್ಧಿಮಥನಪ್ರಾರಂಭದೊಳ್ಮಂದರಾ ।
ಚಲಮುಂತಂದವನಾವನಾತನೆವಲುಂತಕ್ಕಂವೆಜಿತ್ತರ್ಕ್ಕರೇ ॥ 41

ವ ॥ ಎಂದುತನ್ನಮನದೊಳಚ್ಚೊತ್ತಿದಂತೆನುಡಿದಗಾಂಗೇಯನವಾತಂಮನದೆಗೊಂಡು
ಯಮನಂದನನಾನಂದಂಬೆರಸಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದುಪುರುಷೋತ್ತಮಂಗರ್ಘ್ಯಮೆತ್ತಿದಾಗಳೆ ॥

ಕಂ ॥ ಮುಳಿದುಶಿಕುಪಾಲನಾಸಭೆ ।
ಯೊಳಗೆಮಹಾಪ್ರಳಯಜಳಧಿನಾದದಿನಿರದು ॥
ಚ್ಚಳಿಸಿನುಡಿದಂತೆಕಳಿಕಳಿ ।
ಹರಿಗೆತ್ತಿದನರ್ಘ್ಯಹಸ್ತಮಂಧರ್ಮ್ಮಸುತಂ ॥ 42

ತೀವಿದನರೆಯುಂಡೊಳ್ಳುಂ ।
ದೇವವ್ರತನೆನಿಸಿನೆಗಟ್ಟಿದಯಶಮುಂಬೆರಸಂ ॥
ನೀವುದುಹರಿಗರ್ಘ್ಯಮನೆಂ ।
ದಾವನುವಿಾಭೀಷ್ಮಕ್ರಮಂತುನುಡಿದರುವೊಳರೇ ॥ 43

ಕುರುವೃದ್ಧಂಕುಲವೃದ್ಧಂ ।
ಸರಿತ್ಸುತಂತಕ್ಕನೆಂದುನಂಬಿದಸಭೆಯೊ ॥
ಳ್ದೊರೆಗಿಡಿಸಿನುಡಿದೊಡೇನೊಲ ।
ವರವೆನ್ನದೆನೀನುಮದನೆಕೊಂಡೆಸಗುವುದೇ ॥ 44

ಮನದೊಲವರಮುಳ್ಕೊಡೆಕುಡು ।
ಮನೆಯೊಳ್ಪರಿಗರ್ಘ್ಯಪೂಜೆಯುಂಯಜ್ಞದೊಳೇ ॥
ಮನುಜಾಧೀಶ್ವರಸಭೆಯೊ ।
ಳ್ನೆನೆಯಲುವಾಗದೆಂದುರಾತ್ಮನಂಪೆಸಗೊಳ್ವಾ ॥ 45

ಕಂ ॥ ಅಳವಟ್ಟಿಯುದೆಗ್ಗುಬಳವಳ ।
ಬಳವಿನೆಗಂಪಚ್ಚಪಸಿಯತುಱುಕಾಱಿಂಗೆ ॥
ಗ್ಗಳಿಕೆಯನೆವಾಡಿನೀನುಂ ।
ಪಳಿಯಂಕಟ್ಟಿದೆಯೊಭೂಪರಿನಿಬರಕೊರಲೊಳ್ ॥ 46

ದೇವರನಡಿಗೆಱಗಿಸಿನಕ ।
ಳಾವನಿತಳದದಟರಂಪಡೆಲ್ವಡಿಸಿದಪೆ ॥
ಯ್ಯಾವಷ್ಟಂಭದೊಳಾನಿರೆ ।
ಗೋವಳಿಗಂಗಗ್ರಪೂಜೆಯಂನೀಂಕುಡುವಾ ॥ 47

ನಮಕಟ್ಟಿಱಿಯದೆಹರಿಗ ।
ಳ್ಕೆಯ್ದೆಮೆತ್ತಿನಿಂದಿರ್ದ್ದಯಜ್ಞಮದುವೊದಲೊಳ್ತಾ ॥
ನಮರ್ದುಮಮರ್ದ್ದಿರೆತಣಿಯುಂ ।
ಡವುರ್ದಂಗೋವೂತ್ರದಿಂದೆಬಾಯ್ವೂಸಿದವೋಲ್ ॥ 48

ಕುಡವೇಱ್ವನಕುಡುವನಕುಡೆ ।
ಪಡೆವನಪೆಂಪೇಂನೆಗಱ್ತೆವಡೆಗುವೊಪೇಱ್ವಂ ॥
ಕುಡವೇಱ್ಗೆಮಕುಡುವಣ್ಣಂ ।
ಕುಡುಗೆಮಕುಡೆಕೊಳ್ವಕಲಿಯನಱಿಯಲ್ಕಕ್ತುಂ ॥ 49

ವ ॥ ಎಂದನಿತಜಿಪೊಳ್ಮಾಣದೆಗೀರ್ವ್ವಾಣಾರಿಯುಸುರಾರಿಯುನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ದೊರೆ[ಯುಕ್ತವು]ನಿನಗೆಯುಧಿ ।
ಷ್ಠಿರನಕ್ಷ್ಯಮನೆತ್ತೆಕಂಖದೊಳ್ಪಲಿಪೆದಂ ॥
ತಿರೆಮಲಿನಮಿಲ್ಲದೊಳ್ಗುಲ ।
ದರಸುಗೆಱೆನೀನುಮಗ್ರಪೂಜೆಯನಾಂಪಾ ॥ 50

ಮನದೊಲವರದಿಂದೀಯಮು ।
ತನಯನಕುಡುವಗ್ರಪೂಜೆಮತ್ಸನ್ನಿಧಿಯೊ ॥
ನ್ನಿನಗಕನಿಯುಮಿಱ್ತು ವನಂ ।
ಜಿನದೊರೆಯೆಂದೊಣರನಂದಗೋಪಾಲಸುತಾ ॥ 51

ಮನೆನಿನಗೆನಂದಗೋಪಾ ।
ಳನಮನೆತುಱುಗಾತ್ತಿನಿನಗೆಮನೆವೆಂಡತಿಪ ॥
ಚ್ಚನೆಪಸಿಯುಗೋವನೈಕರ ।
ಮನೆಪುದೆನಿನ್ನಳವಿಗಳವನಱಿಯದೆನೆಗಱ್ದೆಲ್ಲ ॥ 52

ಮುರನಡಸಿಪಿಡಿದುಕಟ್ಟಿದ ।
ಪರಿಭವವಮಂಮಱೆದನಿನ್ನ ಪೆಡಗೆಯ್ದಟ್ಟಿ ॥
ಟ್ಟಿರೆಬಿಡಿಸಿದನಲ್ಲದನೇ ।
ಸರಿತ್ಸುತಂಬನ್ನ ವಿನ್ನ ವೆಂಬುವುವೊಳವೇ ॥ 53

ದನುಜಾಂತಕನೆಂಜೀನಿ ।
ನ್ನನಟ್ಟಿವೋದಂಕಮೆಲವ್ಯೊಮುನ್ನೆನ್ನನ್ನಂ ॥
ದನುಜಂಪುಟ್ಟಿದೆಸಂದುದು ।
ನಿನಗೀಪೆಸರೆನ್ನ ಮುಂದೆಯುಂಸಂದಪುದೇ ॥ 54

ಆನಿರ್ದ್ದಸಭೆಯೊಳಭ್ಯರ್ಯ ।
ನಾನಲ್ಕಾಟಿಸಿದನಿನ್ನ ಬಿಸುನೆತ್ತರನಿಂ ॥
ತೀನೆರವಿನೋಡಿಕುಡಿಯುದೊ ।
ಡೇನೋಶಿಕುಪಾಲನೆಂಬ ಪೆಸರೆನೆದಪುದೇ ॥ 55

ಮಱೆದವುಚುಕುಂದನೆಂಬನ ।
ಮಱೆವೊಕ್ಕುದನಂದುನೀಂಜರಾಸಂಧಂಗಂ ॥
ಬಿಱುತೋಡಿದುದಂಭೂತಳ ।
ಮಱಿಯದೆನೆನೆಯಿಲವ್ರೊಗೋವುಗಾದುದುಪುಸಿಯೇ ॥ 56

ಮಿನಾವೆದಂದಿಯೆಂದೆನಿ ।
ತಾನುಂತೆಱನಾಗಿಡೊಂಬವಿದ್ದೆಯನಾಡ ॥
ಲ್ಲಿನಱಿವೆಯುಱದಿದಿಚ್ಚಿದೊ ।
ಡಾನಱಿವೆಂನಿನ್ನ ನಿಲ್ಲಿದೆನೆವಲಿಗೆಯ್ಯಲ್ ॥ 57

ಅಱಿಯದಿದಂಮಾಡಿದೆನೆಂ ।
ನಱಿಯಮಿಕೆಗೆಸ್ಯೆರಿಸೆಂದುನೀಂಸಭೆಯೊಳ್ಕಾ ॥
ಲ್ಗೆಱಗೆಱಗುಕೊಲ್ಲೆನೆಂದೆರ್ದೆ ।
ತೆಱೆವಿನೆಗಂಹರಿಯನೆಱನನಸುರಂನುಡಿದಂ ॥ 58

ವ ॥ ಅಂತುನುಡಿದುಕಾಯ್ಪಿಸೊಳ್ಪಿಡುಗಿನಡನಡುಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಪೊಳೆದುಳ್ಳು ವಕುಡುದಾಡೆಯ ।
ಪೊಳಪುನೊಸಲ್ಗಡರ್ದುಪೊಡವರ್ವ ಪುರ್ವ್ವೆಸವಿನವು ॥
ವ್ಯಳಿಸುವವುಳಿಸಿನದಳ್ಳುರಿ ।
ಗಳನುಗುಟ್ವಿವೊಲಿಗುಟ್ಟಿನಸುರನುರಿವಪಱಿಗಳಂ ॥ 59

ವ ॥ ಆಗಳ್ಸಭಾಸದರೆಲ್ಲಂ ಮೇರೆವಿಡುಕದೆಪಂದೆಯಂಪಾವಡದ್ದರ್ವೊಲುಸಿರದಿರೆನಾರಾ
ಯಣಂಶಿಕುಪಾಲನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ನಿನ್ನ ಯತಾಯ್ಸಾತ್ಯತಿಯುಂ ।
ನಿನ್ನಂತಂದೆನ್ನ ತೊಡೆಯುಮೇಲಿಱಿಪ್ಪುದುಂ ॥
ನಿನ್ನ ಲಲಾಟದಕಣ್ಣ ದು ।
ಮುನ್ನ ವೆಕಿಡೆನಿನ್ನ ವೃತ್ಯುವೆನ್ನ ಯಕೆಯ್ಯೊಳ್ ॥ 60

ನೆಱೆದುದನಱಿದೀಕಿಱಿಯವ ।
ನಱಿಯದೆಕೆಡೆನುಡಿದನಪ್ಪೊಡಂನೂಱುವರಂ ॥
ನೆಱೆಸಲಿಸುವುದೆಂದುದನಾಂ ।
ಮಱೆವೆನೆಬಯ್ಚಯ್ಯೆಸಲಿಸುವೆಂನೂಱುವರಂ ॥ 61

ಮುನಿಯಲೆನಗಾಗಗಾಂಗೇ ।
ಯನಿರ್ದ್ದನಿರ್ದ್ದಂಘಟೋದ್ಭವಂನೆಗಱ್ಕಪೃಥಾ ॥
ತನಯರುಮಿರ್ದ್ದರ್ದ್ದುರ್ಯ್ಯೋ ।
ಧನಕೃಪಕಾನೀನರಿರ್ದ್ದರತ್ತ ಪಲಂಬರ್ ॥ 62

ಎನೆಯೆನೆಬಾಯ್ಗಂಬಂದನಿ ।
ತನಿತುವನನುರಾರಿಬಯ್ಯೆಸೈರಿಸಿನೂಱುಂ ॥
ಬನಿತುವರಂಮೆಂನಿಸಿನಸು ।
ಕಿನಿಸದಮಿಗೆಕಿನಿಸಿದಿತಿಜಕುಳದವದಹನಂ ॥ 63

ಮುಳಿದುತನಗಳ್ಯೆಮೆತ್ತಿ ಪ ।
ತಳಿಗೆಯೊಳಿಡೆಯಿಱಿದತೆಱಿದೆತಲೆಪಱಿದಾಗ ॥
ಳ್ಕಳಕಳಿಸಿನಗುತುಮಿರ್ದ್ದದು ।
ತಳಿಗೆಯಮೇಲಸುರನದಟಿದೇನಱ್ಕರಿಯೋ ॥ 64

ವ ॥ ಅಂತುಜವನಳ್ಯೆಮೆತ್ತಿದಂತಿರ್ದ್ದ ಶಿಕುಪಾಲನಶಿರೋಂಬುಜಮಂಕಂಡಱಿ ಲ್ದಾತನ
ನಂಟರಪ್ಪಶ್ವಗ್ರೀವವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಸೀಲಾದಿಗಳಪ್ಪಪ್ರಭುಗಳನಿಬರಾನುಂ ಮುರಾಂತಕನಂಬಂ
ದುತಾಗಿದೊಡೆ ॥

ಕಂ ॥ ತಿರುಪೆಕರಚಕ್ರಮಂದನು ।
ಜರತಲೆಗಳನಸುರವೈರಿಮುಱಿವೋಡೆಪರಿದಂ ॥
ಬರತಳವನೆಯ್ದಿವೇಱೆದ ।
ಪೊರೆವೊರೆಯೊಳ್ತೊಡರ್ದುನೆಲಕೆಬೀೞ್ವೆತಲೆಗಳ ॥ 65

ವ ॥ ಅನಿತೊಂದುಮಹಾಪ್ರಭಾವದೊಳಗಭಿಷೇಕಪೂಜೆಯುಂ ನಾರಾಯಣಂಗೆಕೊಟ್ಟವಭೃತ
ಸ್ನಾನದೊಳ್ಪರಿದುವೊಸಗೆಯಂವಾಡಿಯುಗವಿಧಿಯುಂನಿರ್ವ್ಯರ್ತ್ತಿಸಿ ನೆರೆದರಾಜಕುಲವೆ
ಲ್ಲಮುಂಪೂಜಿಸಿವಿಸರ್ಜ್ಜಿಸಿದಾಗಳ್ಕುರಾಂತಕನಂತಕನಂದನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಹಿಮಸೇತುಪ್ರತಿಬದ್ಧಭೂವಳಯಮುಂನಿಷ್ಕಂಟಕಂವಾಡಿವಿ ।
ಕ್ರಮಮುಂತೋಱುನಿಜಾನುಜನ್ನೆರೆದುದೊಂದೈಶ್ವರ್ಯ್ಯದಿಂರಾಜಸೂ ॥
ಯಮನಿಂದಗ್ಗಳದಗ್ಗಳಿಕ್ಕೆಯಮಖಂತಾನೆಂಬಿನಂನಿನ್ನ ಕೀ ।
ರ್ತ್ತಿಮುಖಂಕೀರ್ತ್ತಿಗೆಪೋಲಲೆಂದೆಸೆದುದೋದಿಗ್ದಂತಿದಂತಂಗಳೊಳ್ ॥ 66

ವ ॥ ಎಂದುನುಡಿದವಮಂದರಧರನಂ ನಿನ್ನನುಗ್ರಹದೊಳಿದೇವಿರಿದೆಂದು ವಸ್ತುವಾಹನಂಗ
ಳನಿತ್ತುದ್ವಾರವತಿಗೆಕಳಿಪಿ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದಂಗಳೊಳ್ಕಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ನನುಭವಿಸು
ತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಮತ್ತಂ ॥

ಕಂ ॥ ಮೇಗಿಲ್ಲದಬಲ್ಲಾಳ್ತನ ।
ದಾಗರಮೆನಿನೆಗಟ್ಟಿದತ್ಪೃಥಾನಂದನರು ॥
ದ್ಯೋಗದಚಾಗದಯಾಗದ ।
ಭೋಗದವಮಹಿಮೆಗೆಸುಯೋಧನಂಪಿಱಿಗಾದಂ ॥ 67

ವ ॥ ಆಗಿದುಶ್ಯಾಸನ ಕರ್ಣ್ಣಶಕುನಿಸೈಂಧವರೆಂಬ ದುಷ್ಟಚತುಷ್ಟಯದೊಳ್ಕ್ರಂತಣ
ವಿದ್ದುದಾಖಿಗರಪ್ಪೊಡೆಕರಂ ಪೆಚ್ಚಿದರವರಪೆಚ್ಚಿಂಗೇಗೆಯ್ವುಂಬನನಂಗಳಂ ಸಮಕ
ಟ್ಟುವವಮಪ್ಪೊಡೆಸಪ್ತವ್ಯಸನಂಗಳಯ್ವರುಮನೊಂದುಂಗ್ಲುವಲ್ಲವು ರಾಷ್ಟ್ರವ್ಯಸನಮಂ
ಬಳವ್ಯಸನಮುಂ ಪೂರ್ವ್ವಮಪ್ಪೊಡವುಮುನ್ನಮಿಲ್ಲ ಪರಮಂಡಳವ್ಯಸನಮನಾರಯ್ವವು
ಪ್ಪೊಡಿತ್ತುಂತೆತ್ತುಂ ಬಾಳ್ವಿಮಂಡಲಮಲ್ಲದೆಕೀಱಿಯುಂ ವಿಾಱಿಯುಂನೆಗಟ್ಟುವುಂಡಲ
ಮಿಲ್ಲ ಪುರುಷಮಂಸಮಕಟ್ಟುವವಮಪ್ಪೊಡೆಪೊಕ್ಕಱಿಯಲಱ್ಮಾವರಲ್ಲ ರಸದಾನಾದಿಗಳೊ
ಳ್ಕುದ್ರಿಸುವನುಪ್ಪೊಡವರಾಪ್ತವಂತರುಂ ಬುದ್ಧಿವಂತರುವರಿನೆಗಟ್ಟಿ ರಿನ್ನವಮಾಳ್ತೆ
ಯೊಳ್ಪಗೆಯುಂಕೆಯ್ಗೆ ಮಾಡುವಂಪೇಟಿಮೆನೆಶಕುನಿಯಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಪೆಸಸಿದನಿನ್ನ ಮಾತಿನಿತುಮುಂತುಟೆಗೆಲ್ಲವುಪಾಂಡುಪುತ್ರರಂ ।
ವ್ಯಸನದೊಡಂಬಡಂಮಜ್ಜಿದುವಾಯಮುನಂದನನುಂತನೆತ್ತದೊ ॥
ಳ್ಬಸನಿನಗಾತನಂಬರಿಸನೆತ್ತ ಮನಾಡಿಸಿಗೆಲ್ದು ಕೊಳ್ವಮಾ ।
ವಸುನುತಿಯುಂವನಂಬಸದೆನೀಂಬಱಿಯಟ್ಟುಫಣೀಂದ್ರಕೇತನಾ ॥ 68

ವ ॥ ಎಂದುನಾಳವಾಸಗೆಗಳಂ ಮುನ್ನ ಮೆಸಮಕಟ್ಟಿತಾಮುವಮುಂ ಕೆಲವುದಿವಸಂ
ಗೋಷ್ಠಿಯೊಳಿರ್ಪ್ಪಂ ಬಕ್ಕೆಂದುಬಱಿಯನಟ್ಟಿದೊಡವರವನವ ಪುಲ್ವಗೆಯಂ ಪೊಲ್ಲ
ಮೆಯುವನಱಿಯದೆ ಸಹಿಸ್ತಬಳೋದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿ ಶಕುನಂಗಳಕ್ರಮಮಂಬಗೆಯದೆ

" ನಿಯತಿಃ ಕೇನಲಂಘ್ಯತೇ " ಎಂಬನುಡಿಯಂನ್ನಿ ವಾಡಿವುದಗಜೇಂದ್ರಪುರವನೆಯ್ದೆ ಬ ರ್ದ್ಧತರಾಷ್ಟ್ರಾದಿಕುಲವ್ಯದ್ಧರೊಡನೆದುರ್ಯ್ಯೋಧನನಿದಿರ್ವ್ವೀಗಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂಗೆ ಪೊಡ ವಟ್ಟುಭೀಮನಂ ಸವಾನಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯೊಳ್ಕಂಡುತನಗೆವೊಡವಟ್ಟ ವುತ್ತಿನವುವ್ವರುವುಂ ಪರಿಸಿತನ್ನ ತವ್ಮ್ಕಂದಿರೆಲ್ಲರುವನಯು ವ್ಯಗ್ರಂಪೊಡವಡಿಸಿವೊಱಲೊಳಗಣಿಂಗೆವಂದುರಾಜ ವುಂದಿರವುಂಬೊಕ್ಕು ॥

ಉ ॥ ನೋಡಿಪೃಥಾತನೂಜರಸಭಾಗೃಹದಂದವುನಂತುಟಪ್ಪುದಂ ।
ವಾಡಿಪೆನೆಂದುವಾಡಿಸಿಸಭಾಳಯವುಂನಿಜರಾಜಲೀಲೆಯೊ ॥
ಳಕ್ತಿಯುಧಿಷ್ಠಿರಪ್ರಭುಗೆತಾನೆಸುಯೋಧನನುಯ್ದುತೋಱಿದಂ ।
ನೋಡಿರೆಜಿಹ್ಮವಾಡವರಬಾಲವುನಾಡಿದರೆಂಬವೊಱಿಯಿಂ ॥ 69

ವ ॥ ಅಂತುಸುಯೋಧನಂತನ್ನ ವಿಭವವುವುಂವಿಳಾಸವುವುಂಪಾಂಡವರ್ಗ್ಗೆವೆಱೆದು ಕಂದುಕಕ್ರೀಡಾದಿನಾನಾವಿಧವಿನೋದಂಗಳಿಂಕೆಲವುದಿವಸವುನಿದ್ದೊಂದುದಿವಸಂತನಗೆಸು ವಂಸವುಕಟ್ಟುವಂತೆಸಿಂಗಾಹ್ವನಕ್ಷಕ್ರೀಡೆಯಂ ಕಕುನಿಯೊಳ್ಸವುಕಟ್ಟಿಪೂಡಲ್ವೇಱ್ದು ಪುಸಿ ಯನೆಪೇಱರಂವುನ್ನ ವಾಡಲ್ವೇಟ್ಟು ಱಾನುಂ ಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನುಂ ಕೆಲದೊಳಿರ್ದ್ದನೋಡು ತ್ತಿರೆಕಕುನಿಯಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ನೋಡುವುದಱಿಯೊಳೀನಱಿ
ಯೊಡುತ್ತಿರಲಾಗತಂವುತಿರ್ವ್ವರುವೆನೆನಾ ॥
ವಾಡುವೆವುಂಬನ್ನಿವೆಂಬುದು ।
ವಾಡುವಬಗೆಬಂದುನೆತ್ತವುಂಧರ್ಮ್ಮಸ.ತಂ ॥ 70

ಕರೆದೊಡೆಜಾದಿಂಗಪ್ಪರ ।
ಭರಕ್ಕೆ ಭೂಭುಜಂಗಾಗದುಂ . . . . ವೆ ॥
ಯ್ದುರೆದಿರರೆಂಬಪುರಾತನ ।
ಗುರುವಚನಂತನಗೆನಿಟ್ಟೆಪಟ್ಟುದಱಿಂದಂ ॥ 71

ವ ॥ ಅಂತುಪೂಡಿಕೊಂಡುನಾಱವಾಸಗೆಯನಿಕ್ಕಲ್ವೇಱ್ದುದುಂಕಕುನಿವುನ್ನೆ ತನ್ನ ವಾಡಿ ದನಾಱವಾಸಗೆಗಳನರಸಃಳಂತೆ ಕಣ್ಣಱಿದುವೆಟ್ಟವುಟ್ಟನುಱಿದಿಕ್ಕು ನಾಗಳೊಡ್ಡವುಂ ಪೇಱಱವೆನೆಪೋಱು ತ್ತೋಗಿಂಗವ.ಱ್ತಿಗವಾಡುವತಂವುತಿರ್ವ್ವರುಂ ಪಲಗೆಗೆನಃಯಿರಗ ದ್ಯಾಣವೊನ್ನೇಸಾಲ್ಗವುಗ್ಗಳಂಪೇಡೆಂದು ದ.ರ್ಯ್ಯೋಧನನೊಕ್ಕಲಂಪುಡಿಯೊಳ್ಪೊರಳ್ದು ವಂತೆವಾಸಂಗೆಯುಂಪೊರ್ಚ್ಚವುನ್ನಂತೆತ್ತ ವುಸಱಿಯದನಂತವರದಾಯವುನಾಡೆವುಡಿವು ಳ್ಗಿಗುಱುವೆದುಂವಂದು ಪತ್ತೆಂಟುಪಲಗೆಯಂವೇಲ್ಪಡಿಸಲೆಂದು ಸೋಲ್ತು ಸೋಲದೊಳೇ ವಯಿಸಯಿನ್ನೊಡ್ಡಂಕೊಳ್ಳವೆಂದು ॥

ಚಂ ॥ ಪಲಗೆಗೆಪತ್ತು ಸಾಯಿರವೆಗಡ್ಯಾಣವೆಂಬಿರದೊಡ್ಡಿ . ಯೆರ ।
ಲ್ವಲಗೆಯನಾಡಿಸೋಲ್ತೊಡೆಸುಯೋಧನನೇವದೆಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನಂ ॥
ಕುಲಧನಸಂಕುಲಂಗಳನೆತಂದಿಡೆಯಿಟ್ಟವನಾಡಿಸೋಲ್ತನಾ ।
ಕುಲಮತಿವುಂದೆಭಾರತದೊಳೊಡ್ಡುವುದಂಕಡುನಂನಿವಾಳ್ವರೋಲ್ ॥ 72

ವ ॥ ಅಂತುಕಾಳಿಂಗಾಂಗವನಸಂಭವಂಗಳಪ್ಪವುದಾಂಧಗಂಧಸಿಂಧುರಂಗಳುವುನಾಜ್ಯ
ನೇಯಕಾಂಭೋಜಭೂವಿಜಂಗಳಪ್ಪಜಾತ್ಯಶ್ವಂಗಳುವುನೊಡ್ಡಿದಾಗಳು ದ್ಯೂರ್ಯೋಧನಂ
ಬಂದಿಕಾಱಿನಂತೆಸಿಱೆಗೆಯ್ದುಂ ವ್ರಣವೈದ್ಯನಂತೆಕೊಡಸುರಿಯಂಪಿಡಿದುಂನೂಳೆಯಂತೆ
ಕಱಿವುಱುವನಱುದುಂರಸವಾದಿಯಂತೆಕಟ್ಟಯುಂಪೆಜ್ಜೋಡೆಯಂತನ್ನುಣ್ಣಿತಂವೇಱ್ದು
ವಣುಗಾಳಂತೆದಾಯಂಬಡೆದುವೇಳದಂಕಬಂತೆಸುಱಿಯಱುದುಸೊಂಬರಕೋಡಗದಂತಾ
ಡಿಗೆಲ್ದುಗಳ್ಮಮ್ಮಿಂಣನಸೋಲಮುಂಕಂಡಾಗಳ್ಭೀಮಸೇನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಭಯಮಱಿಯದಕಲಿಯುಂಬಾ ।
ಗಿಯುಮೆನಿಸದೆನಾಡೆಲೋಭಿಯುಂಪಂದೆಯುವಾ ॥
ಗಿಯೆಬಾಲ್ವಿಂಗಲ್ಲದೆಸೂ ।
ಳೆಯಕಣ್ವಾಸಗೆಯುಕಣ್ಣ ವೇನುಱುಗುಗುವೇ ॥ 73

ವ ॥ ಎಂದುಕಯ್ವೆಸರಂಬೆರಸುನುಡಿದಭೀಮಸೇನನನುಡಿಗಳ್ಕೆಡಿಗಳಂತೆ ತನ್ನವುನವು
ನೊನಲಿಸೆಯುವೆರ್ದೆಯಂಕನಲಿಸೆಯುವೇನುವೆನ್ನ ದೆವುಂತಣಕಜ್ಜವುನೆಬಗೆದುಸಿರ
ದಿರ್ದ್ದದುಯ್ಯೋಧನನಲ್ಲಿಗೆಗಾಂಗೇಯನುಂವಿದುರನುಂಬಂದು ॥

ಉ ॥ ನಾಲದೆಜಾದುನಿಮ್ಮೊಳಗಿದೇಂಗಳವಾಣಿಸಿವೆಂದೊಡನ್ಯೆಭೂ ।
ಪಾಲಕರೀಟತಾಟತಪದಂಯಿವುನಂದನನೆಜ್ಜನಾಡೆಯುಂ ॥
ಸೋಲದೊಳಾದವೇವಯಿಸಿದೆಂನುಡಿಗಿನ್ನೆಡೆಯಿಲ್ಲವೋಗಿವಾ ।
ತ್ಮಲಯಕೆಂದೊಡೇನುವೆನಲಣ್ಮದೆಬಾರಿಸಲಣ್ಮದಿಬ್ಬರುಂ ॥ 74

ವ ॥ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಲ್ಲಿಗೆಪೋಗಿ ॥

ಚಂ ॥ ನಿನಗೆವುಗೆಂಪುರಾಕೃತದಕರ್ಮ್ಮವೆಪುಟ್ಟುವಪ್ಪೋಲೆಪುಟ್ಟನಿಂ ।
ವಿನಿಬರುವುಂರಸಾತಳದೊಳಿಬ್ಬದಪಂಪಗೆಪ್ಪೊಲ್ಲಪಾಂಡುನಂ ॥
ದನರೊಳಹೀಂದ್ರಕೇತನನಜಾದಿನಗೆಲ್ಲವುದೆಂತುಟೆನ್ನನಂ ।
ಜಿನಸವಿಯಿಂತುಟೆಂದೊಡಿನಿಸಂತದೊಳಂತಕನಲ್ಲಿಗಟ್ಟುಗುಂ ॥ 75

ಕಂ ॥ ಪುರುಡಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ಗ್ಗೆ ।
ನರಸಿನಗರ್ವ್ವದೊಳಿರ್ಪಿಸೆಯುದೆವುಗನಂ ॥
ಕರೆದೊಪ್ಪಿಸವೇಱಿಯುಧ ।
ಸ್ಥಿರಂಗೆಮುಂಗೆಲ್ಪಪಸ್ತುವಾಹನಚಯಮಂ ॥ 76

ವ ॥ ಎಂದುಮೆತ್ತಮಿಂತೆಂದರ್ ।

ಮಸ್ಯಾಕದನಪ್ರಾರಂಭಶಂಖಂರಿಪುನೃಪಬಲವಾ[ಸ್ಯಾ]ನಲಂವೈರಿಭೂಭೃ ।
ನ್ಮದವನ್ಯಾತಂಗಕುಂಭಸ್ಥಳದಳನಕರೋ[ದ್ರಾ]ಸ್ತ್ರನುಗ್ರಸ್ವಧೈರ್ಯ್ಯಂ ॥
ವಿಧುತಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಕಾಕರನಿಕಟತಟಿಶ್ರೀತದಾನಂಭರಂಗೆ ।
ಯ್ದಿದಿರೊಳ್ಪೆಕ್ಕಾಂತತುಂಗಂಪರಿಗಸಿರೆಬಿಗುತ್ತಾರ್ಪಿನಂತಾವಗಂಡಂ ॥ 77

ಗದ್ಯ ॥ ಇದುವಿವಿಧವಿಬುಧಜನವಿನುತಜಿನಪದಾಂಭೋಜವರಪ್ರ
ಸಾದೋತ್ಪನ್ನ ಪ್ರಸನ್ನಗಂಭೀರವಚನರಚನ ಚತುರಕವಿ
ತಾಗುಣಾರ್ಣ್ಣವವಿರಚಿತವಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ
ವಿಜಯದೊಳ್ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ ಸಮಾಪ್ತಂ ॥

ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸ.

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀರಮಣೀರಮಣಂಗರಿ ।
ನಾರೀವೈಧವ್ಯದಿವ್ಯದೀಕ್ಷಾದಕ್ಷಂ ॥
ಗಾರೆಣಹರಿಗುಗ್ಗಜೆ ।
ಬಾರಿಸುನೀಂನಿನ್ನ ಮಗನನಂಧವರೇಂದ್ರಾ ॥ 1

ಕಾದುದುಸರಣ್ಗೆಂದರ ।
ನಾದುದುಕಾಲಾಗ್ನಿಬಲಿದಪರನೃಪತಿಗೆಕಾ ॥
ಪಾದುದುನೆಲಕ್ಕೆತೋಳ್ವಲ ।
ವಿಾದೊರೆತೆನೆವುರುಳಿಹರಿಗನೊಳ್ಬಗೆಗೊಳ್ವಾ ॥ 2

ವ ॥ ಎಂದೆನಿತಾನುಂತೆಜಿವೊಳೆನಾಲ್ಗುರುಯುಂಕೀಜ್ಜುರಿಯುಂನುಡಿವೊಡೆಪೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಮಗನ
ಲ್ಲಿಗೆವಂದುಜಡಿದುನುಡಿವಂನೇಗೆಯ್ದುವೊಡಂಬಡಿಸಲಾಜಿವಿರೆಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ ತಲೆಗವಿವ
ನಲ್ಲನೆಯುಮೇವವೊಳ್ತಲಿಗವಿದುಸಿಗ್ಗಂಕೊಂಡಾಡಿನೆತ್ತಮನಾಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ವ್ಯಾಳಗಜಂಗಳನಗ್ಗದ ।
ಸೂಳಿಯರೊಕ್ಕಲನನರ್ಘ್ಯವಸ್ತುಗಳನಿಳಾ ॥
ಪಾಳಂಸೋಲ್ತೊಜೆಜ್ಞಾದಿನ ।
ಕೇಳಿಯನಾಕೇಳ್ದನಿತಜೊಳ್ತಣಿಸಿದಂ ॥ 3

ವ ॥ ಮಣಿಸಿದೊಡೆ ಮಾಣನಿರಪಣಮುಂತೋಲ್ಪಿಯುಮೊತ್ತೆಯನುಗ್ಗಡಿಸಿಯುನಾಡಿ
ಮೆನೆಪೆಜಿತೀರುಮುನಾರಮಿಲ್ಲದೆಂಬಾಳ್ವನೆಲಸೊತ್ತಿಮುಂಸೊಡೆಬಿಗಿವುನೋಡಿಗೆಲ್ದಿಂಬ
ಱುಮುಂಮುದುಗಂಗಳ್ತಗುಬೆಕಾಡಿನುನರೆಂಬಬಗೆಯೊಳಂವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನುಂಭೀಮ
ನುಂಮುನಳರುವೇಜೆಮಕೊಳ್ವರೆಂಬನಂಕೆಯೊಳನುಂತಲ್ಲುನಿನ್ನ ನಸ್ಸಿಯೊಳಯ್ವರು
ಮೆವೆವರುಷಾವಧಿಯೊಳ್ಳಲೆನೆಲನನೊತ್ತೆವಿತಿಯೆಸೆಂನೊಡೆ ಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂಪನ್ನೆರಡುವ
ರುಷಂಬರಂ ನಾಡಂಪೊಗವರಣ್ಯದೆಂಬಿಪರ್ವಂತಮನ್ಯಥಾವಾನಮುಂದೊಂದುವರುಷದೊ
ಳಾರಾನುಮುಱಿದರಪ್ಪೊಡೆಮತ್ತಂದ್ವಾದಶಾಬ್ದಂಬರಂನಾಡವೆಸೆಯಂನೋಡಲಂತಾಗಿದೊಂ
ದೇಪಲಗೆಯೊಳಗೆಲ್ಲಸೋಲವಂಪ್ಪಂತುನನ್ನಿನಾಡಿರುನೆಲನನೊತ್ತೆಯಿಟ್ಟುಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ಆಪಲಗೆಯುಮಂಸೋಲ್ತುಮು ।
ಹೀಪತಿಚಲದಿಂಬಱಿಕ್ಕೆಸೋಲ್ತಂಗಡಮಾ ॥
ದ್ರೌಪದಿಯುಮನೇನಾಗದೊ ।
ಪಾಪವಫಳವೆಂದೆಯ್ದಿವ್ವಂದವಿವನದೊಳಾಗ್ಗಂ ॥ 4

ವ ॥ ಅಂತುದುರ್ಯೋಧನನಜಾತಶತ್ರುವಿನಸರ್ವಸ್ವಮೆಲ್ಲವುಂಗೆಲ್ದುಗೆಲ್ದಕಸವೆರವಿ
ಲ್ಲಂಬಿಂದುಪಾಂಚಾಳರಾಜತನೂಜೆಯೊವ್ವಳ್ಚಂದೆಲ್ಲಾ ಕೆಯಂತನ್ನಿ ಮೆಂದುಯುಧಿ
ಷ್ಠಿರಂಕೊಟ್ಟನನ್ನಿಯಬಲದೊಳ್ತನಗೆಲಯಮಿಲ್ಲದುದವಱಿದುವೇಗಿಲ್ಲದಗೊಟ್ಟಿವ
ಡಲ್ಬಗೆದುಕರ್ಣ್ಣನಲೆಂಕಂಪ್ರತಿಕಾಮಿಯೆಂಬನುವಂತನ್ನತಮ್ಮಂದುಶ್ಯಾಸನನುವಂಸೇ
ಱೊಡವಂದಿರಾಗಳೆಬೀಡಿಂಗೆವರಿದುರಜನ್ವಲೆಯಾಗಿರುವೆಂವುಟ್ಟಲಾಗದೆನೆಯುವೊ
ತ್ತಂಬದಿಂದೊಳಗಂಪೊಕ್ಕು ಪಾಂಚಾಲಿಯಂಕಣ್ಗೆಜೆಜಡಿದುವುಡಿಯಂಪಿಡಿದುತನ್ಮಧ್ಯ
ದಿಂಸುಯೋಧನನಸಭಾಮಧ್ಯಕ್ಕೆತಂದು ॥

ಮ ॥ ವನದೊಳ್ನಿಂದವರಾಪಗಾಸುತಕೃಪದ್ರೋಣಾದಿಗಳ್ಬೇಡವೇ ।
ಡೆನೆಯುಂವಾಣದೆತೊಟ್ಟಿತೊಟ್ಟುವೆಸಗೆಯ್ವೋಭೋಗುನೀನೆಂದುಬ ॥
ಯ್ದೆನಿತಾನುಂತೆಱದಿಂದವುಟ್ಟುದುವರಂಕೆಯ್ದುಂದುಶ್ಯಾಸನಂ ।
ತನಗಂಮೆಲ್ಲನೆಮೈತ್ಯಸಾರೆತೆಗೆದಂಧಮ್ಮಿಲ್ಲವುಂಕೃಷ್ಣೆಯಾ ॥ 5

ವ ॥ ಅಂತುಕೃಷ್ಣೆಯುಕೃಷ್ಣಕಬರೀಭಾರವುಂವೇಗಿಲ್ಲದೆಪಿಡಿದುತೆಗೆದುಕೃಷ್ಣೀರಗ
ನಂಪಿಡಿದಬೆಳ್ಳಳಂತುಮ್ಮಿನೆಬಿವುರುತ್ತುಮಿದ್ದರ್ದುಶ್ಯಾಸನನು[ವು]ಂಕಣ್ಗೆತ್ತಿಕಿಱುನಗೆ
ನಗುವಳುರುವರ[ನ]ವೊಗವುವುಂತವ್ಮುಂಣನಬಿನ್ನನಾದವೊಗವುವುಂಕಂಡುಕಣ್ಗ
ಳಿಂನೆತ್ತತ್ತುರ್ಗಳುಂಕೆ ॥

ಉ ॥ ಕೋಪದಪೆಚ್ಚಿರ್ನೊಳ್ನಡುಗುವೊರುಯುಗಂಕಡುಪಿಂದರಲ್ದನಾ !
ಸಾಪುಬವೆಕ್ಕೆಯಿಂಪೊಡರ್ವಪುರ್ವ್ವಿಪೊದಟ್ಟಲಯಾಂತಕತ್ರಿಕೂ ॥
ಲೋಪಬುಭೀಷಣಭ್ರುಕುಟಿವುನ್ನವೆರೌದ್ರಗದಾಯುಧಂಬರಂ ।
ಪೋಪಭುಜಾರ್ಗ್ಗಳಂರಿಪುಗಳಗ್ರಹವಾದುದುಭೀವುಸೇನನಾ ॥ 6

ಮ ॥ ನೆಲನಂನುಂಗುವವೇರುವಂಪಿಡಿದುಕೀಲ್ವಾಗಜೇಂದ್ರಂಗಳಂ ।
ಚಲದಿಂಕಟ್ಟುವಸಪ್ತಸಪ್ತಿಯನಿಳಾಭಾಗಕ್ಕೆತಪ್ಪೆಂದುತೋ ॥
ಳ್ವಲವುಂಗರ್ವ್ವವುವುಣ್ಮಿಪೊಣ್ಮಿವುನದೊಳ್ಕೋಪಾಗ್ನಿಕೆಯ್ದುಣ್ಮಿಕ ।
ಣ್ಮಿಲರೊಳ್ಬಂವಿರೆಪುಡಿದಂಕಲುಷದಿಂಗಾಂಡೀವಿಗಾಂಡೀವಮಂ ॥ 7

ಕಂ ॥ ಪ್ರಕಟಿತವೃಗಪತಿಕಟಿ
ನ್ನಿಕಾಶರತಿವಿಕಟಭೀಷಣಭ್ರೂಭಂಗ ॥
ನ್ನರ್ಕುಲಸಹದೇವರಿರ್ವ್ವರು ।
ಮಕಾಲಕಾಲಾಗ್ನಿರೂಪವುಂಕೆಯ್ಕೊಂಡರ್ ॥ 8

ವ ॥ ಅಂತುಸ್ಥಳಯಕಾಲಜಳನಿಧಿಗಳಂತೆವೇರೆದಪ್ಪಲ್ಬಗೆದತನ್ನಸಾಲ್ವತ್ತರ್ವ್ಮಂದಿರ
ಮುನಿದವೊಗವುಂಕಂಡುತನ್ನನುಡಿದನನ್ನಿಯಕೇಡಂಬುಗೆದರೆಂದುಕಟುಾಕ್ಷವಿಕ್ಷೇಪದಿಂಬಾ
ರಿಸೆ ॥

ಮ ॥ ಅನಿತೊಂದುಕ್ಕಿರ್ದನೊಳುಕ್ಕಿರ್ದಕಾರವಖಿಳಪ್ರಪಂಚಾಳರಾಜಾತ್ಮಜಾ ।
ನನಪದ್ಮಗ್ಲಪನೈಕಕಾರಣಪರತ್ವಾರ್ಮಾಗೆಯುಂಮತ್ತಮ ॥
ಣ್ಣನಕಣ್ಸನ್ನೆಗೆವಿಾಜಿಲಂಜಿಯೆಸವುಂತಿರ್ದರ್ಪೃಥಾಪುತ್ರರಂ ।
ತಿನಿತೊಂದಾದೊಡವೇಂವುಹಾಪ್ರರುಪರಾಜ್ಞಾಲಂಘನಂಗೆಯ್ವರೇ ॥ 9

ವ ॥ ಆ[ಗಳ್]ದ್ರೌಪದಿತನ್ನಕೇಶಪಾಶವುಂದುಶ್ಯಾಸನಂಪಿಡಿದುತೆಗೆದನೆಂಬುಸಿಗ್ಗಗ್ಗಳಂಪಿಚ್ಚೆರ್ದಸಭೆಯೊಳಿಂತೆಂದಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಮುಡಿಯಂಪಿಡಿದೆಜ್ಜೆದವನಂ ।
ಮಡಿಯಿಸವುತ್ತವನಕರುಳಪಿಣಿಲಿಂದೆನ್ನಂ ॥
ಮುಡಿಯಿಸು[ವಿನೆಗಂ]ಮುಡಿಯೆಂ ।
ಗಡಿವೆಂದುವದೆನ್ನವಿಾಗಳಳ್ಕೀಲ್ನುಡಿದೆಂ ॥ 10

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಭೀವುಸೇನನಾವಾತಂಕೇಳ್ದುಸೈರಿಸಲಾಱದೆ ॥

ಉ ॥ ಆಜಿದಕೋಪಪಾವಕನಿನಣ್ಣನನ್ನಿಯನಿಲ್ಲಿವಿಾಜುವೆಂ ।
ವಿಾಜುನೆನಿತ್ತುವಿಪ್ಪಪದದಲ್ಲಿಯೆನೋಡವರುಳ್ಳಿಧೂಪವುಂ ॥
ತೋಱಿದವಾಟಿತ್ತೆಯಿಂದ್ರುಪದರಾಜಸುತಾವಚನಂಗಳಲ್ಲಿವೆ ।
ಯ್ದೋಜೆವರುತ್ಸುತಂನುಡಿದನಾಸಭೆಯೊಳ್ನವಮೇಘನಾದದಿಂ ॥ 11

ಮ ॥ ಮುಳಿಸಿಂದೆಂನುಡಿದೊಂದುನಿನ್ನನುಡಿಸಲ್ಲಾರಾಗದೆಂಬವ್ರ್ಕಹಾ ।
ಪ್ರಳಯೋಲ್ಕೋಪವುವುದ್ಧದಾಹತಿಯಿನತ್ಯುಗ್ರಾಜಿಯೊಳ್ಕನ್ನವಿಾ ॥
ಖಿಳದುಶ್ಯಾಸನನಂಪೊರ್ಬಿಬಸಿಜಿಂಪೋಱಿದ್ದಿಕ್ಕೆಬಂಬಲ್ಗರು ।
ಳ್ಗಳಿನಾನಲ್ತೆವಿಳಾಸದಿಂವುಡಿಯಿಪೆಂಪಂಕೇಜಪತ್ರೇಕ್ಷಣೇ ॥ 12

ಕಂಡಿವೆಂಪುಶ್ಯಾಸನೋರಸ್ಥಳವನಗಲೆವೋಱಿದ್ದುರ್ದಕೆನ್ನೆತ್ತರಂಪೊ ।
ಕ್ಕುಡಿವೆಂಪಿಂಗಾಪ್ತನೊರುದ್ಭಯವುನುರುಗದಘಾತದಿಂನುಜ್ಜನೂಱಾ ॥
ಗೊಡೆವೆಂತದ್ರತ್ನರಶ್ಮಿಪ್ರಕಟವುಕುಟವುಂನಂಬುನಂಜನ್ನಕಣ್ಣಿಂ ।
ಕಿಡಿಯುಂಕೆಂಡಂಗಳುಂಸೂಸಿವಪುವಹಿತರಂನೋಡಿಪಂಕೇಜವಕ್ತ್ರೇ ॥ 13

ಮುಳಿಸಂವಾಡಿಯುವೇವವುಂಪಡೆದುವಿನ್ನೀಪಂದೆಗಳ್ಪ್ರಾಣವಿಂ ।
ದೊಳಗಿನ್ನುಂತಲೆವುತ್ತಮಟ್ಟೈಗಳವೇಲಿರ್ದಪ್ಪೆವೆಂದಂವೆದಲ್ ॥
ಮುಳಿಸಿಲ್ಲಣ್ಣನನ್ನಿಯಿಂಬುದನೆಱೀವೇಳ್ದುವಿಾಕೋದರ ।
ಕ್ಕಳನುಂತಿನ್ನೆಗವುಚ್ಚಿವುಕ್ತದೆಸಡಿಲ್ದೀಭೀವುನೇಂವಾಣ್ಗುವೇ ॥ 14

ವ ॥ ಎಂದುಪಾಂಚಾಳರಾಜತನೂಜೆಯುವುನವುನಾಜಿನುಡಿದುವುತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಸುರಸಿಂಧುಪ್ರಿಯಪುತ್ರಕೇಳ್ಕಳಕಜಾನೀಂಕೆಳ್ಕ್ಕುಮಾಕೇಳವಂ ।
ದರದಿಂದಂಬುಧಿಯಂಕಲಂಕಿವಸುರಪ್ರಧ್ವಂಸಿವೋಲ್ಬಾಹುವಂ ॥
ದರದಿಂವೈರಿಬಲಾಬ್ಧಿಸೋಣ್ಣಿರ್ಸೆಬಿಗುತ್ತಿರ್ಪೀಕಿರೀವಕ್ಕೂಡೆನೂ ।
ರ್ವ್ವರುವುಂಕೊಳ್ವೆನಿದೆನ್ನ ಪ್ರೂಣ್ಕೆನುಡಿವೆಂನಿಮ್ಮಿಸಭಾಮಧ್ಯದೊಳ್ ॥ 15

ವ ॥ ಎಂದು ವಿಳಯಕಾಳಜಳಧರನಿನಾದದಿಂಗಿರಿತಾಟಿಸಿದಂತಾನುಂನೆಲಂಬೊಟಗಿದಂತಾ
ನುಂಗಜಟುಗರ್ಜ್ಜಿಸಿನುಡಿವುಮಹಾಪ್ರತಿಜ್ಞಾರೂಢನಾದಭೀಮಸೇನನನುಡಿಯಂಕೇಳ್ದು ಕೌ
ರವಕ್ಕರ್ಡಲನಡುವಣಪರ್ವ್ವತಂಗಳಂತಲ್ಲಾಡೆಕುರುವೃದ್ಧನುಂಬುದ್ಧಿವೃದ್ಧಸುನುಪ್ಪಗಾಂ
ಗೇಯಂಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಭರತಯಯಾತಿಕುತ್ಸುಪುರುಕುತ್ಸುಪುರೂರವರಿಂದಮಿನ್ನೆಗಂ ।
ಪರಿವಿಡಿಯಿಂವೆಬಂದರಿವಂರಮದೀಗಳಿವಂದಿರಿಂದೆನಿ ॥
ತ್ತರಿಸುವುದಕ್ಕುಮೆಂದೆಬಗೆದಿದ್ದೊಡೆಕೀಲೊಳಿಕಜ್ಜುಪ್ಪಟ್ಟಭೋ ।
ರ್ಗ್ಗರೆದುರಿವಂತೆನಿನ್ನ ಮೊಗನಿಂದುರಿದತ್ತಿದನಾರೊಬಾರಿಪರ್ ॥ 16

ವ ॥ ಎಂದಟಲ್ದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೊಳ್ನುಡಿಯೆಕುಂಭಸಂಭವಾಸ್ಥಾನಮುಳ್ಕಪವಿದೆರಾದಿ
ಗಳ್ನೀವೆನಿತುನುಡಿದೊಡವನಾನೆಯುಕೋಡುಬಾಗದೆಂಬಂತೆದುರ್ಯ್ಯೋಧನನಾವ್ಯೃತ್ತತೆ
ಯುಮಂಭೀಮಸೇನನಮಹಾಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯುಮನಾರ್ಗ್ಗಂ ಬಾರಿಸಲ್ಬಾರದುಕೆಯ್ಗುಱಿಪಮ
ನೆವಾಟ್ಟಗೆಬುದ್ಧಿವೇಱಲೆಡೆಯಿಲ್ಲ ತಾಮುಂತಾನುಮಱಿವರ್ಬ್ಬನ್ನಿವೆಂದುಸಿಜಸ್ತಿವಾಸಂ
ಗಳ್ಗಿಪ್ಪೋದರಾಗಳ್ಬೀಮಸೇನಂ ಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂಗೆಂದನುಪ್ಪಿಕ್ಕಿದೊಡೆ ತುಪ್ಪದವೊಲ್ಪಡಿತೆಂ
ಬಂತೆನವ್ಮಕೆವ್ಮನಿಪ್ಪಿರವಿದೇಕಾರಣಂಬನ್ನಿಂಪೋಪವೆಂದರಮನೆಯಂಪೊಱವಟ್ಟುಬ
ರೆವೃತರಾಷ್ಟ್ರಂವಿಯೊೞ್ಕಾರ್ಕಳನನೇಗೆಯ್ದು ಪೊಱಮಟ್ಟಬಡಿಸಲಾಜಿರೆಯುಂವೈಸಟಪರಸ್ಪ್ಪರೆ
ಯುಂನವ್ಮವುನೆಯೊಳ್ಕರಿಸುವುಮಚಿತಮಲ್ಲೆಂದುಕಳ್ಪಿದೊಡೆವಂಡಾಳರಾಜತನೂಜೆವೆ
ರಸುವಿನ್ನವಿನ್ನನೆಪೋಲಲಾ ಪೊಜವುಡೆಪುರಜನಂಗಳೆಲ್ಲಂ ನೆರೆದವರಜ್ಞೋಗಿಂಸೈರಿಸಲಾ
ಜಿವೆತನ್ಮೊಳಿಂತೆಂದರ್ ॥

ಕಂ ॥ ಏಮೊರೆಯುಂಪುವುನಂದನ ।
ನೇದೊರೆಯಂಭೀಮಸೇನನೇದೊರೆಯುಂಕಂ ॥
ಜೋದರನವುಸ್ಸುನಂತಾ ।
ವೇದೊರೆಯಯ್ಯಮಳರವರ್ಗಮಿಾಯಿರವಾಯ್ತೇ ॥ 17

ಜ್ಞಾದಾಡಿಸೋಳ್ತುನನ್ನಿಗೆ ।
ಮೀದಿನಿಯಂಕೊಟ್ಟುಪಾಂಡುನಂದನರೀಗ ॥
ಳ್ಕೋದೊಡವೇಂತಿಣುಕಾಗವೆ ।
ಪೋದಪ್ರದೇನವ್ಮನೃಪತಿಗವುತವೈದಲೆಯೊಳ್ ॥ 18

ಕಂ ॥ ಜಾದಿಗಳಿಗೆಲ್ಲದೊಳಾದೀ ।
ವೇದನಿಯುಂಕಂಡುಕಜ್ಜಮುಂಕಾಣಿಸದು ॥
ಜ್ಯೋದನನೇಂಮರುಳಾದನೊ ।
. . . . ಬಡಿಗಂಡುರಿಲ್ಲಪಾಲನೆಕಂಡಂ ॥ 19

ಎನಿತಾನುಮಂದದಿಂಜಾ ।
ದನಿಕ್ಕೆಯುಂದ್ರುಪದಸುತೆಯನೆಬೆದುಯ್ಯೆಯುಮಿಂ ॥
ನಿನಿತೊಂದಾದುದುಶ್ಯಾ ।
ಸನನಿಂದಂಕಕುನಿಯೆಂಬಪ್ಪರಸಿಂದಂ ॥ 20

ವ ॥ ಎಂದದ್ದರ್ಲ್ಲಿಯಿತಂತಮ್ಮಕಂಜುವನೆನುಡಿಯೆಯುಂ ಕೆಲರವರಪ್ಪೋಗಿಂಗಲ್ಲುಕ
ಣ್ಣನೀರನಿಕ್ಕೆಯುಂಕೆಲರ್ಪ್ಪರಸಿನೇನೆಯನಿಕ್ಕೆಯುಂ ಪೊಱಲಂಪೊಱಮಟ್ಟು ಪುರದಬಾ
ಹಿಗೆಯನೆಯ್ದುವಾಗಳ್ಗಂಗೆಯದೊ್ರಣಕ್ಕಪವಿದುರಂದಿಗಳ್ಕೊಂತಿ ವೆರಸಯ್ದವಂದುಕಿ
ಱಿದಂತರವುಂಕಳಿಪತ್ತುಂಬರೆಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನೆವುಗೆತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿಯಂಪೇಱ್ದುವುಗುಱಿ
ವುಂದೊಡನಿಬರುಂವನಂಬಂದಿಸಿದವೋಪದಿಂಗಱಿಗಱನೆಕಣ್ಣನೀರ್ಗರ್ಳಂಸುರಿದು ॥

ಚಂ ॥ ಪುಗುವುದರಣ್ಯಮಿಪ್ಪಿರವುಪನ್ನೆರಡಬ್ದಮರಣ್ಯದಲ್ಲಿಕೋ ।
ಟ್ಟಿಗವನೇಚರಾಧಿಪರದಾಯಿಗರತ್ತಣಿನಪ್ಪಪಾಯಕೋ ॥
ಟುಗೆಪವಣಿಲ್ಲಕಲ್ಪಿಗೆಡೆಯಾವುದೊಪಾಱಿಯಜಟ್ಟೆದಪ್ಪಿವು ।
ನ್ನೆಗಱಿದ್ದೆಡೆಯಿಲ್ಲಪ್ಪೋಗುಜಯವುಕ್ಕೆ ಕುಭಂನಿವುಗಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ ॥ 21

ವ ॥ ಎಂದೊಡಲ್ಲಿದ್ದುನಿವ್ಮುವನಕ್ಕೆ ಕೊಕ್ಕರಿಕ್ಕೆಯಾಗಿಯುಂಪಾಱಿಗೆಗೆಟುಗಿಯುಂ
ನಗಱ್ವಿನುಲ್ಲಿಂದುಪೊಡವಟ್ಟುಕೊಂತಿಯುಂವಿದುರನವುನೆಯೊಳಿರಲ್ವೇಱುದ್ದುಸುಭನೆ್ರಯನ
ಭಿವುನ್ಯುವೆರಸುದ್ವಾರಾವತಿಗೆಕಳಿಪಿನಿಜಪರಿಜನಂಪರಸುಗಂಗೆಯುಂ ಪಾಯ್ದದಱಿಪಡುವಣ
ದೆಸೆಯಕಾನ್ಯಕವನದಬಟ್ಟೆಯಂತಗುಳ್ದಪೋಗೆನ್ರೋಗೆ ॥

ಚಂ ॥ ದೆಸೆಪಸುರೇಱುವಿಪಚ್ಚಿಯೊಳಿಮುಚ್ಚಿವುಸುಂಕಿದವೂಱಿಕ್ಕೆಯಾದುದಾ ।
ಗಸನುಳಿನೀಳನೀಳಗಳಕಂಪತಮಾಳವಿನೀಳನೀರದ ॥
ಪ್ರಸರವಿಭಾಸಿಯಾದುದುಸಮಿಾರನುದಾರಕದಂಬಕೇತಕೀ ।
ಪ್ರಸರರಜಸ್ವರಪ್ರಕಟಪಾಂಸುಳವಾದುದುವೇಘಕಾಲದೊಳೆ ॥ 22

ಕರಿಯನುಮಿಲ್ಲಳಿಂಗನವುಂಡಳವೆಪ್ಪಿರೆಸೋಗೆಯಿಂವನಾಂ ।
ತರವೆಸೆದೊಪ್ಪೆತೋಪ್ಪವೊಳೆವುಲ್ಲಳನೀಧರಣೀವಿಭಾಗವೊ ॥
ಪ್ಪಿರೆಪೊಸವೇಟಕಾಱಿರ್ದೆಗಳೊ್ಪರಗುಜಿಪೊಡಪ್ಪ್ರಗಂಡುವೇಂ ।
ಕರಿತುವದೇಂಕಲಂಕಿದುವದೇಂಕುಱಿಗೊಂಡುವದೇಂಕನಲ್ದವೋಲ್ ॥ 23

ವ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ॥

ಮ॥ ಭವಲತಾಲವಿಲೋಚನಾಗ್ನಿಶಿಖೆಯಿಂದೆಂದಕ್ಕೆ ಮತ್ತಂವನೋ ।
ಭವನೆಚ್ಚತ್ತೊಡೆಕಾಮಕಾಂತೆಬಲಿಯಂತನ್ನಿಚ್ಛೆಯೆಂವೆಚ್ಚಬಂ ॥
ಣವುರಂತೀವಿದವಾಚ್ಛೆಯಾಯ್ತು ನವಿಲಿಂಕಂದಂಗಳಿಂದಿಂದ್ರಗೋ ।
ಪವಿಳಾಸಂಗಳಿನಾಲಿಕಲ್ಲವರಲಿಂಕಾರೊಳ್ಕಹೀವುಂಡಲಂ ॥ 24

ಚಂ॥ ಪೊಳೆವವುರೇಂದ್ರಗೋಪದಪಸುತ್ತಿರ್ಪಳವ್ಪುಲ್ಲಳತಳ್ತ ಕಾವ್ಮ್ಯಗಿ ।
ಲ್ಲಳಿಬಿಗೊಂಕುಗೊಂಕಿದಪೊನಲ್ಲಳಕೆಂಪುಪಸುಪ್ಪ್ರಕಪ್ಪ್ರಬೆ ॥
ಳ್ಪಿಳಕೊಳೆಕಕ್ರಕಾವ್ಮ್ಯಕವಿಳಾಸವುನೇನೆರ್ದೆಗೊಂಡುಬೇಟದ ।
ತ್ತಳಗವುನುಂಟುವಾಡಿದುದೊಕಾವನಕಾವ್ಮ್ಯಕದಂತೆಕಾವ್ಮ್ಯಕಂ ॥ 25

ವ ॥ ಅಂತುತವುಗಿದಿರಂಬಿಪ್ಪರ್ಂತೆಬಂದ ಪಯೋಧರಕಾಲದೊಳಿರಡುತಡಿಯುವುಂಪೊ
ಯ್ದುಪರಿವತೊಜಿಗಳುವುಂತೊವಲ್ತು ಸೊಗಯಿಸುವಡವಿಗಳುವುಂಪಸಿಯನೇತ್ರವುಂ
ಪಚ್ಚೆವಡಿಸಿದಂತೆಪಸುಪ್ಪ್ರವೆಡೆದ ನೆಲದೊಳ್ಪಚ್ಚೆಯಪದ್ಮರಾಗದಪರಲ್ಗಳಂ ಬಲಿಗೆದಱಿ
ದಂತೆ ಪಸುರ್ಪ್ಪೆಸೆವನೆಲದೊಳುಪಾಶ್ರಯಂಬಡೆದಳಂಕರಿಸುವಿಂದ್ರಗೋಪಂಗಳುವುಂಕಿಸು
ಗಾಡನೆಲಂಗಳೆಳದಳಿರಬಣ್ಣವುಂಕೆಯೊಕ್ಕಿಂಡುವಿರಹಿಗಳವನವನೊನೆಲಿಸುವಂತೆಜಲಜಲ
ನೆಪರಿವಬಿಱಿವೊನಲ್ಗಳುವುಂಕಂಡು ತಮ್ಮಕಣ್ಗಿಂವನಕಂಸೊಗಯಿನೆಪಯಾಣಂಬಂದು
ಕಾವ್ಯಕವನವುಂಪುಗುತಂದರದೆಂತೆಂದೊಡೆ ॥

ಮ॥ ದೆಸೆಗೆತ್ತಂಗಜಜಿತ್ತುಮಿಪ್ಪ್ರಪುಲಿಯಿಂನೀಳಾಭ್ರವುಂದಂತಿಗೆ ।
ತ್ತುಸಿಡಿಲ್ದಾಗನಕೆಯ್ದಿಪಾಯ್ವಪಲವುಂಸಿಂಗಂಗಳಿಂದೆತ್ತಗು ॥
ರ್ವ್ವಿಸಿಪಾಯ್ವರ್ವ್ವಿಗಳಿಂವುದಾಂಧಗಜಗಂಧೇಭಂಗಳಿಂಕಣ್ಗಗು ।
ರ್ವ್ವಿಸೆಯುಂಚಿತ್ತದೊಳಂದುಕಾವ್ಯಕವನಂವೊಡಿತ್ತತಿಪ್ರೀತಿಯಂ ॥ 26

ಚ ॥ ಅಂತುಸುವ್ಯಭಯಂಕರಾಕಾರವುಪ್ಪಕಾವ್ಯಕವನವುಂಪುಗುತಲ್ಲಿತದ್ವನಾಧಿಪತಿ
ಯಪ್ಪದೈತ್ಯಂಕಿಮ್ಮೀರನವರಿಂಪುಗಲೀಯದಡ್ಡವಾಗಿರೆ ।

ಮ॥ ಮಸಿಯಂಪುಂಜಿಸಿದಂತುಟಪ್ಪತನುನೀಳಾಂಭೋಧರಂದಾಡೆಗ ।
ಳ್ಪಾಸಮಿಂಚುಗ್ರವಿಲೋಚನಂದಿವಿಜಗೋಪಂಕಾರೊವೋಲ್ತಕಾಳರ ॥
ಕ್ತಸನೋವೇಱೆಬೆಂದುತಾಗೆದೆಯಂಕೊಂಡೆಯ್ದಿಭೀಮಂಸಿಡಿ ।
ಲ್ದುಸಿಡಿಲ್ಪೊದ್ದವೊಲಾಗೆಪೊಯ್ದನೆಳೆಯೊಳ್ಕಿಮ್ಮೀರನಂವೀರನಂ ॥ 27

ವ ॥ ಅಂತುಕಿಮ್ಮೀರನಂಕೊಂದು ಕಾವ್ಯಕವನವುಂಪೊಕ್ಕು ತದ್ವನತಪೋಧನರಗೋ
ಷ್ಠಿಯೊಳವಾಟವಿಕರಟ್ಟಿಟ್ಟಿಯೊಳಂತವುಗಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥದರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯಂವುಸುಳೆ ॥

ಪಿರಿಯಕ್ಕರ ॥
ಪಿರಿಯಮರಂಗಳಿವೊಡವಾಗೆಬೊಳಿವೆಳದಳಿಗರಳಿಸೆಜ್ಜೆಯಾಗೆ ।
ಪಿರಿಯವುಡುಗಳಿವುಜ್ಜನವಾಗೆಬೊಸನಾರೆದೇವಾಂಗವಸ್ತ್ರವಾಗೆ ॥
ಪರಿದತಱಗೆಲೆಯಿಪರಿಯಣವಾಗೆಪಣ್ಪಲವೆತ್ತಿದಬೋನವಾಗೆ ।
ಪಿರಿಯಮಿಂಪೆಸಂವೆಜಿಯಲೇನಾತ್ತುರ್ದೊಬನದೊಳ್ಪಿರವಾಪಾಂಡವರಾ ॥ 28

ಉ ॥ ಪಾಸಱಿಸಿಂಹಬೀಥವಳ್ಳಿನೀರುತಿವುಂಗಳಗೀತಿಭೂತಳಂ ।
ಪಾಸುವೃಗವ್ರಜಂಪರಿಜನಂಪೊದಱಿಕೋಲಗಸಾಲೆವೊಕ್ಕಳಂ ॥
ಬೀಸುವಗಾಳಿಚಾಮರದಗಾಳೆಯಿನಲ್ಲಿರೆವೆತ್ತದೇಂಸುಖಾ ।
ವಾಸನಿಮಿತ್ತವಾಯ್ತೊವನವಾಸನಿವಾಸವಿಪಾಂಡುಪುತ್ರರಾ ॥ 29

ವ ॥ ಅಂತುಕಾವ್ಯಕವನಜೊಳಯುದ್ದವರುಷವಿದ್ದರ್ಜುನೆಯುವೆರುಷದೊಳದಱ ಕೆಲ
ದೊಳೊಂದಿಸಂದಿಸಿಗಗನತಳವಂತಱುಂಬುವಂತಿದ್ದರ್ಕಿಖರಿಕಿಖರಂಗಳೆಂದಂದೆಸೆಗಳಂತಡ
ವರಿಸಿಕೊಳ್ವಂತೆಬಳ್ವಳಬಳೆದು ಸೊಗಯಿಸುವಪೆಮ್ಮರಂಗಳೆಂದಂ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಕ್ರಯಗೋ
ಮಂಡಲದಂತಿದ್ದರ್ಕಡವಿನಕಾಣೆಮ್ಮೆಯಿಂಡುಗಳೆಂದಂದೆಸೆಗಳ್ಗೆ ಜೆಡ್ಡಿಮುಂಕಿಱುವವೆನ
ಮಹಿಷಿಗಳೆಂಮದಸ್ತಯಂತೆಮರವಾಯ್ವ ಪುಲಿಗಳೆನತಿಭಯಂಕರಾಕಾರಮಪ್ಪದ್ವೈತವ
ನಕ್ಕೆಬಂದುತದ್ವನೋಪಕಂಠವರ್ತ್ತಿಗಳಪ್ಪತಾಪಸಾಶ್ರಮಂಗಳೊಳ್ವಿಕ್ರಮಿಸಲ್ಬಗೆದು ॥

ಮ ॥ ಪುಗಲಿಲ್ಲೀಬನವಾರ್ಗ್ಗಮಿಂಬುನೆಲಸಲ್ಬಾರುಂಟುವನೆಲ್ಲಂಬುಗೊಂ ।
ಬುಗಳೊಳ್ಪಣ್ಪಲವುಂಬು[ವೃಕ್ಷತತಿಯೊಳ್]ನೀರುಂಟುಮದ್ಯಾಕರಾ ॥
ಳಿಗಳೊಳ್ತಣ್ಪುಗಳುಂಟುಹೇಮಲತಿಕಾಕುಂಜಂಗಳೊಳ್ತಂಮನಂ ।
ನಿಗೆಬನ್ನಂಬರಲೀಯದೀಬನದೊಳಿದ್ದೇಂಕಾಲವುಂಪಾರೆದೇ ॥ 30

ವ ॥ ಎಂದುತಮ್ಮೊಳಿಯ್ವರು ಮೇಕಕಾಯ್ದ್ಯಾಳೋಚನಪರರಾಗಿ ದ್ವೈತವನದೊಳ
ದ್ವೈತಸಾಪಸರಿಪ್ಪನ್ನೆಗವೊಂದುದಿವಸಂವುರ್ಯೋಧನನವಯ್ದುನಂ ಸಿಂಧುಗೇಶಾಧೀ
ಶ್ವರಂಸೈಂಧವನವರಂಕ್ಷಿದ್ರಿಸಲೆಂದುವೆಯ್ಗರೆದುಬಂದು ॥

ಮ ॥ ವೃಗಯಾಕ್ರೀಡೆಗೆಪಾಂಡುರಾಜತನಯಪ್ರೌಢಪ್ರನ್ನೆಗಂಬಂದುತೊ ।
ಟ್ಟಗೆಪಾಂಚಾಳಿಯನೆತ್ತಿತನ್ನರಥದೊಳ್ತಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡುಯ್ದನ ॥
ನ್ನೆಗವುಂತಾಪಡೆವಾತಶುಗೇಳ್ದತಿಬಳಿರ್ಪೀವಾಜ್ಞನಕ್ಕಾರ್ಯ್ವುಕೆ ।
ಯ್ಮಿಗೆಬೆನ್ನಂಪರಿದೆತ್ತಸ್ತೋವೆಯಿಲಪ್ರೋಕ್ಷೋಗಲೆಂವೆಯ್ದಿದರ್ ॥ 31

ವ ॥ ಅಂತೆಯ್ದಿತದ್ಗದಾಘ್ಟತಜೊಳಂ ಬಾಣಘ್ಟತೆಯೊಳಮವನರಥಮಂ ಶತಚೂರ್ಣ್ಣಂ
ಮಾಡಿ ಜಯದ್ರಥನಂ ಕೋಡಗಗಟ್ಟುಗಟ್ಟಿ ಬೆನ್ನಂಬಿಲ್ಲಕೊಪ್ಪಿನೊಳಿಟ್ಟುದುನಡೆಯೆಂದು

ನಡೆಯಿಸಿಪಾಂಚಾಳಿಯಂ ಲೀಲೆಯಿಂದೊಡಗೊಂಡು ಬೀಡಿಂಗೆಬಂದು ಧರ್ಮ್ಮಸುತ್ಯಂಗೆ ತೋಱಿದೊಡೆ ॥

ಕಂ ॥ ಲಾಕ್ಷಾಗೃಹಮಂಪುಗಿಸಲು ।
ಮಕ್ಷ್ಯೀಡೆಯೊಳಿಧರಣಿಯುಂಕೊಳಲುಂಪಿಂ ॥
ಗಾಕ್ಷಂಗೆವೇೞ್ದ ಸ್ಯೈರಿನ ।
ದಾಕ್ಷೇಪದಿನೆಮ್ಮನಿಲ್ಲೀಂದ್ರಿಸಬಂದೈ ॥ 32

ವ ॥ ಎಂದುನಿನ್ನ ಪರಿಭವಕ್ಕೆ ತಂದು ನಿನ್ನ ಯಶಮಂ ಕೆಡಿಪಿದೆವಿಂಕೊಂದೊಡೇನಂದಪು ದೆಂದುದುಯೆರ್ಯೋಧನನಲ್ಲಿಗೆಪೋಗೆಂದುಕಪ್ಪದಕಟ್ಟುಗಳಂಬಿಟ್ಟು ಕಳಿದೊಡೆಜಯದ್ರಥಂ ಸಿಗ್ಗಾಗಿಕೈಳಾಸವೊೀಶ್ವರಂಗೆ ತಪಂಗೆಯ್ದುವೆಚ್ಚಿಸಿ ಪಾಂಡವರನೊಂದುದೆವನವನುವ ರದೊಳ್ಗೆಲ್ವೆನಕ್ಕೆಂದುಬರಂಬಿಡೆದು ಪೋದನಿತ್ತದುಯೆರ್ಯೋಧನಂ ಸಮಸ್ತ ಸಾಧನಸಹಿತ ನಾಗಿ ಕಾಡೊಳ್ಬೀಡರಂತೆ ತೊಱಲ್ವುದುಯಿ.ಗರಕಂದಿಕುಂದಿದವೊಗಂಗಳಂನೋಡುವುದು ಮೆನ್ನನವಂನೋಡಿಸುವುದುವಿಯೆರಡೆಸಂಸಾರಫಲನೆಂದುನಾಗಪುರಮಂ ಪೊಱಮ ಟ್ಟುದುಶ್ವಾಸನಾದಿಗಳಪ್ಪನೂರ್ವ್ವರ್ತ್ತರ್ವ್ಮಂದಿರುಂಭ ನುಮತಿಯುಂಚಂದ್ರಮತಿಯುವೆಂ ಬವೇಟಿವರಸಿಯರುಂಲಕ್ಷಣಂವೆರಡಲುಗೆ ನೂರ್ವ್ವರ್ಮ್ಮಕ್ಕಳುಂ ಗಾಂಗೇಯದ್ರೋಣ ಕೃಪವಿದುರಪ್ರಭೃತಿಗಳುಮಶ್ವತ್ಥಾಮಕರ್ಣ್ಣಕಲ್ಯ ಕಕುನಿಸೈಂಧವಪ್ರಮುಖನಾಯಕ ರುಂಬರಸುಬೇಂಟೆಯನೆನೆವದಿಂಬಂದುದ್ಯೂತವನದ ಕೆಲದ ನುದನವನದೊಳ್ಪಂಡವರ್ಗ್ಗ ಸಮಿಾಪವಾಗೆಬೀಡಂಬಿಟ್ಟುಪಾಡಿಸ.ತ್ತುಂಪೊಗೞ್ತಿಸುತ್ತುಮಿರ್ದನನ್ನೆಗಂಪಗೆಯಿಱಿಯು ಬಂದರಮೂಗನರಿಯು ಬಂದರೆಂಬಂತಸಿಬರುಂಬಾಯಂಬಿಟ್ಟುನೋಡೆನೋಡೆ ಪೂರ್ವ್ವ ಜನ್ಮದಪಗೆ ಚಿತ್ರಾಂಗದನೆಂಬ ಗಂಧರ್ವ್ವನಜುವತ್ತು ಕೋಟಿಗಂಧರ್ವ್ವಬಲಂವೆರಸುಬಂ ದು ದುಯೆರ್ಯೋಧನದುಶ್ಶಾಸನರಿರ್ವ್ವರುಮುಂಕೋಡಗಗಟ್ಟುಗಟ್ಟಿ ॥

ಚಂ ॥ ಮಿಡುಕದೆಭೀಷ್ಮನೋಡುತಿರುಕುಂಭಜಸುಕ್ಕಿರುಕರ್ಣ್ಣಮಿಕ್ಕುಮಾ ।
ನ್ಮಿರ್ಡಿಯದೆವಮೂಗುವಟ್ಟಿರುಗುರುಪ್ರಿಯನಂದನಕೂಗಡಂಗದಿ ॥
ದ್ರೋಡೆಬರ್ದುಕಾವುದಿಪ್ಪೆರ್ಡೆಯೊತೀಗಡೆಕೊಂದಪೆನೆಂದುಕೂಡೆಕ ।
ಣ್ಗಿಡೆಜಡಿದುಯ್ದನಾಖುಕರನಿರ್ವ್ವರುಮುಂಪವಮಾಣುನೂರ್ಗ್ಗದಿಂ ॥ 33

ವ ॥ ಅಂತುಯುವ್ವದುಂನೆಗೞ್ತೆಯಬೀರರೆಲ್ಲಂ ಬಡವರಪಿತರರಂತೆ ಮಿಗ್ಮಿಳನೋಡು ತ್ತಿರೆವಿಕ್ಕದುಂಡರಂತೆ ತಲೆಯುಂಬಾಗಿಬಿಲ್ಲಳಂವುಂದಿಟ್ಟು ಬಿಲ್ಲುಂಬೆಱಗುನಾಗಿರೆಸು ಯೋಧನನುಹಾನೇವಿಭುನುಮತಿ ಬಾಯಱಿದು ಪುರ್ಬ್ಬಲಿಡುತುಂಬಂದು ಧರ್ಮ್ಮನಂದ ನಸಕಾಲನೇಲೆ ಕವಿದುಪಟ್ಟು ॥

ಕಂ ॥ ನೋಂತರಪಗೆವರನೇಱ್ಪಜು ।
ದಂತಾಯ್ತಿಂದಿರದೆಪುರುಷಕಾರದಹೆಂವಂ ॥
ಚಿಂತಿಸಿತರಿಸಿವುಹೀಕನ ।
ನೆಂತಪ್ಪೊಡಮೆನಗೆಪುರುಷಭಿಕ್ಷವುನಿಕ್ಕಿಂ ॥ 34

ವ ॥ ಎಂದು ಪುಯ್ಯಲಿಡುವ ಭಾನುಮತಿಯು ಪುಯ್ಯಲಂ ಕೇಳ್ದು ಸುಯೋಧನಂ ಬಂದ ವೃತ್ತಾಂತಮನಱಿದು ॥

ಮ ॥ ಪಿರಿದುಂಕಾಯ್ವಿನೊಳೆಯ್ದಿಕಾಯ್ವಸಮುಕಟ್ಟಂಪೋಪವುಲ್ತಕ್ಕವು ।
ಚ್ಚರಮುಂಪೋಪೊಡಂಬಡುಂಕಲುಷವುಂಮುನ್ನುಳ್ಳುವಂತೆತ್ತಿಯುಂ
ಪೊರೆಯುಂಪಂತವುದಿಲ್ಲದಂತೆವನದೊಳ್ನಿಷ್ಕಾರಣಂಕಾಯ್ವರಂ ।
ಪರಚಿಂತಾಕರವಿಹಿಯೆಂಬನುಡಿಯುಂಮುಂಕೇಳ್ದಿನಿಲ್ಲಂಗಳೇ ॥ 35

ವ ॥ ಎಂದು ತನ್ನೊಳಿಬಗೆದು ಭಾನುಮತಿಯನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಸುರಿಯಲ್ಬೇಡಮದಕ್ಕೆ ಬಾಷ್ಪಜಲಮಂನಿನ್ನಣ್ಣನಂನಿನ್ನೊಳೊಂ ।
ದಿರೆದಾಂಕೂಡುವೆವೆಂಪೊಳಾದಕಲಹಕ್ಕೆಂತಾದೊಡಂಕೇಳನೂ ॥
ವ್ಯರೆದಲ್ತಾರವರಾವುಮುಮಯ್ವರೆವಲಂವುತ್ತೊರ್ವ್ವರೊಳ್ತೊಟ್ಟಸಂ ।
ಗರರಂಗಕ್ಕೆಜಸಕ್ಕೆಕೂಡುವೆಡೆಯೊಳ್ನೂಱಯ್ವರಾವಲ್ಲವೇ ॥ 36

ವ ॥ ಎಂದುನುಡಿದುಯುಧಿಷ್ಠಿರಂಪಱಿಯಪಸುಗೆಯನಱಿದು ನುಡಿದೊಡಾಪೂರ್ಣಬೆ
ಸಱಂ ಕರವೂಸೆನಪ್ಪುತನ್ನ ಕೆಲದೊಳ್ದ್ದ ಸಾಪಸಾಭರಣನನೊಗವುಂನೋಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ಪಿಡಿದುಯ್ದುದುಗಂಧರ್ವ್ವರ ।
ಪಡೆಗಡನಿವ್ಮಣ್ಣನಂಸುಯೋಧನನನಿದಂ ॥
ಕಡೆಗಣಿಸಲಾಗದೆವುಗೀ ।
ಗಡೆಬೇಗಂಬಿಡಿಸಿತಪ್ಪುದಾತನಸೆಜೆಯಂ ॥ 37

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂನುಹಾಪ್ರಸಾದವುಂತೆಗೆಪ್ಪಿನೆಲ್ಲಿಪ್ರೊಕೊಂಡಂಕೊಂಡುಬಂದಪೆನೆಂದು ಬಗೆಯದಿವಿರಂ ನೋಡುತ್ತಿರಿವೆಂದುತವಡೊಣೆಗಳಂಬಿಗಿದುಗಾಂಡೀವವುನೇಱಿಸಿ ನೀವಿ ಜೇನ್ವೊಡೆದುಗಂಧರ್ವ್ವರಭೋಪಟಟಿಯಂ ಸಗೊಂಡು ಹಿವುವಂತನಲ್ಲಿ ರಿಕ್ಷಸಿಕೊಟ್ಟ ಚಕ್ಷುಸುಯೆಂಬ ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ತನ್ನ ಕಣ್ಣನಭಿವುಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಪಱುವ ಗಾಂಧರ್ವ್ವಬಲವುಂಜಲಕ್ಕನೆಕಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ಕೊಳ್ಕೊಳ್ಳಿಂದೆಕ್ಕೊಡೆವಿಳ ।
ಗೋಳ್ಕದತೆಱದಿಂದೆವುಂಸುಱಿದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಜೆಯಂ ॥

ಗಳ್ಕೊಳಿಗಾಂಧರ್ವ್ವಬಲಂ ।
ಗಳ್ಕೆಡೆದುವೆವಿಃಟ್ಟಿಗೊಂಡಬಟ್ಟೆಯತೇದಿಂ ॥ 38

ವ ॥ ಅಂತಲ್ಲಿಪದಿನಾಲ್ಕುಸಿವ್ರ್ವರಂ ಗಂಧರ್ವ್ವರಂಕೊಂದೊಡೆ ಚಿತ್ರಾಂಗದಂಜೆಟ್ಟಿಕೊ
ಳ್ನೆನ್ನನಚ್ಚಿನಸೆಜೆಯನೆಂದು ಬಿಸುಟೊಟ್ಟೊಡೆನೋಯಲೀಯದೆ ನೆಲದಾಕಾಶದೆಡೆಯೊಳಂಬು
ಗಳಂ ತರತರದಿಂದೆಚ್ಚ ಸೋಪಾನಂವಾಡಿ ದುರ್ಯ್ಯೋಧನ ದುಶ್ಶಾಸನರನೀಱು ಕಟ್ಟುಗ
ಳಂಬಿಡದೊಡಗೊಂಡುಬಂದು ಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂಗೆತೋಱಿದೊಡೆ ಸಾಹಸಾಭರಣನ ಸಾಹ
ಸವನಳವಲ್ಲದೆ ಪೊಗಟ್ಟು ತೊಡೆಯನೇಱಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಯೊಳ್ತಂಬುಲಂಗೊಟ್ಟುಂಪಾಂ
ಚಾಲರಾಜತನೂಜೆಪಗೆವರಕಟ್ಟುವಟ್ಟರ್ದ್ದೇಳಿದಿಕ್ಕಿಗೆ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು ಸೈರಿಸಲಾಱದಿಂ
ತೆಂದಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಎನ್ನಂಪಿಡಿದೇಱವೆಂದಿನ ।
ನಿನ್ನಡಟುಗಳೀಗಳೆತ್ತವೋದುವೊಪಿಡಿವ ॥
ಟ್ಟನ್ನಮಟಬಲ್ದಿರಕಂಡಿರ ।
ನನ್ನಳವಂನಿಮಗವಿಸಾಗೇಯೆಡಱಾಯ್ತೇ ॥ 39

ವ ॥ ಎಂದು ಸಾಯಿಸರಸಂನುಡಿದುಕಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟುಗಳಂತಾನೆಬಿಟ್ಟುಕಳೆದುಭಾನುಮತಿ
ಗೆನಿನ್ನಾಣ್ಮಿನುಮಂನಿನ್ನ ಮಯ್ದುನನುಮಂನೀನೊಪ್ಪುಗೊಳ್ಳೆಂಬುದುಂ ದುರ್ಯ್ಯೋಧ
ನಂದಾಡೆಗಳೆದಕುಳಿಕನಂತೆಯುಂಕೋಡುಡಿದವುದಹಸ್ತಿಯಂತೆಯುಂಗೆತಗರ್ವ್ವನಾಗಿ
ಪಾಂಡವರವೊಗವಮಂನೋಡಲ್ಕಾಣ್ಬಿವುದಗಜಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿಜಾದಿನೊಳ್ಗಲ್ದನೆಲನಂನ
ಯಜ್ಞನಾಗಿ ತನ್ನೊಳ್ಪತ್ತಿಸಿದುಶ್ಶಾಸನನಂ ಯುವರಾಜನಂವಾಡಿ ನಿರ್ವ್ಯಾಜಮರಸು
ಗೆಯ್ಯುತ್ತುಮಿರ್ದ್ದನಿತ್ತ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನಟ್ಟಿದ ಕಿರಾತದೂತಂ ತಾಪಸವ್ಯಾಜನಾಗಿ ಪೋಗಿ
ಸುಯೋಧನನವಾರ್ತ್ತೆಯೆಲ್ಲಮುಮನಱಿದುಬಂದಜಾತಕತ್ಯಾಗಿಂತೆಂದುಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಕಿವಿಗಿನಿದುಂನೃಪಂಗೆಹಿತವುಂನುಡಿಯಿಲ್ಲಿಯುಮಿಲ್ಲಕೇಳಬಿ ।
ನ್ನೆವಿಸುವೆನೆನ್ನ ಕಂಡುದನೆ ಜಾದಿನೊಳುಕ್ಕೆ ವದಿಂದೆಗೆಲ್ದನಿ ॥
ನ್ನೆವೆನಿತಳಂಕರಾತಳದವೋಲ್ತನಗಿಂಬೆಸಕೆಯ್ಯೆಕೆಯ್ದಿವಾ ।
ನವನಯವಾಬೃಹಸ್ಪತಿಯುಮಂಗೆಲೆವಂದುದುಧಾರ್ತ್ತರಾಷ್ಟ್ರನಾ ॥ 40

ವು ॥ ಮೊದಲೊಳ್ನೀನವುರ್ದ್ದಪ್ಪಿಯಟ್ಟಿದುದನೀಯೆಂದಟ್ಟಿದಟ್ಟಿರ್ದ್ದೊಡಂ ।
ಗದಸಾಮರ್ತ್ಥ್ಯದಿನಟ್ಟಿದೋಲೆಗೆವುಹಾಪ್ರತ್ಯಂತಭೂಪಾಳರ ॥
ಟ್ಟಿದಕಾಳಿಂಗಗಜೇಂದ್ರದಾನಜಲಧಾರಾಸಾರದಿಂನೋಡಕುಂ ।
ದಿದುದಿಲ್ಲೊಳ್ಗಸಜುಸುಯೋಧನನೃಪದ್ವಾರೋಪಕಂಠಂಗಳೊಳ್ ॥ 41

ಕಂ ॥ ನಸಿದಂ.....ನಿ।
ದ್ರಿಸಿದಂಕಂಡೇಗಿದಂದಮಂತಪ್ಪುದನಾ ॥
ಳ್ವೆಸಕಂಗೆಯೆಂದನೆಂಬೀ।
ಪಸುಣನಣಂಕೇಳ್ದೆನಿಲ್ಲಬೀಡಿನೊಳವನಾ ॥ 42

ಅಱುಯುವಕಾಯ್ದ್ಯೂದತೆಱನೇ।
ನಱುವಂತುಟುವೊಗ್ಗಿದೇವರ..ಮುಚಿಮಂ ॥
ನಜಿಗಱಿಪಂಪಲವಂತಾಂ।
ಮಱಿಸೊಂದಿದನಲ್ಲನಹಿತನೆಳ್ಚಿತ್ತಿದ್ದಂ ॥ 43

ವ ॥ ಎಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದು ಕಿರಾತದೂತಂ ಪೋಪ್ರದು ಪೂವಾತೆಲ್ಲಮಂಕೇಳ್ದಯ
ಜ್ಞಸೇನತನೂಜೆಯನುತನೂಜಂಗಿಂತೆಂದಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ನುಡಿವೊಡೆರಾಜಕಾಯ್ದ್ಯೂನಯಮೆತ್ತಬಲಾಜನನೊ...।
ತ್ತುಡುಪತಿವಂಶನೋಡುವೊಡಿದೋ..ಘಟಂಗಳೆಂತುಕೇ ॥
ಳ್ನುಡಿಯದೆಕೆವ್ಮಗಿದ್ದೊಡಮಿರಲ್ಕಣಮಿಾಯುದೆನಿವ್ಕೊಳ್ಗೀನುವಂ।
ನುಡಿಯಿಸಿದಪ್ಪುವಾಕುರುಕುಳಕ್ಕ್ಷಳಗೆಯ್ದಪರಾಧಕೋಟಿಗಳ್ ॥ 44

ಕಂ ॥ ಆವಡವಿಗಳೊಳ್ಪಣ್ಪಿಲ।
ಮಾವಗವೊಳವಲ್ಲಿಗಱಿಸಿಪರಿಪರಿದುಕರಂ ॥
ತಾವಡಿಗೊಳ್ವೀಭೀಮನ।
ಜೀವಸಮಿದುನಿನ್ನ ಮನವಮನೊನಲಿಸಿತಿಲ್ಲಾ ॥ 45

ಉ ॥ ಪ್ರೋಗಿಸುಪರ್ವ್ವಪರ್ವ್ವತದಕಾಂಚನತೂಣಿಗಳಂಪರಾಕ್ರಮೋ।
ದ್ಯೋಗದಿನೆತ್ತಿತಂದುನಿನಗಿತ್ತದಟಂಬಡಪಟ್ಟುಜೆಟ್ಟಿದೊ ॥
ಳ್ವೀಗಿತೋಱಲ್ದುನಾಗ್ಗಳನುಡಲ್ತರುತಿರ್ದ್ದಲೆವಾಡಲಾತ್ತನಿ।
ಲ್ಲಾಗಳಿಕೋಪಮಾನಿನಗೆಸಂಚಿತಕೌಯ್ಯೂದಿನಾಥನಂಜಯಂ ॥ 46

ಕಂ ॥ ಕಾಯಕ್ಲೇಕದಿನಡವಿಯ।
ಕಾಯಂಮನದೊಪ್ಪಿತಿಂದನೀನ್ಗೆಲ್ದೆನಿಂ ॥
ವೀಯಮಳರಾವತೆಱದಿಂ।
ನೋಯಿಸರೈನಿನ್ನನನ್ನಿಕಾಱರಮನಮಂ ॥ 47
ಆದುಶ್ಶಾಸನನಿಂದೆನ।
ಗಾದಪರಾಭವಮನೇನುಮುಂಬುಗೆಯದೊಡಿಂ ॥

ತಾದೆರವೆತೊವಲ್ಲ ರುವು ।
ನಾದರದೇನಿನ್ನ ವನಕೆಕಿಂಕೆಯುಮಿಲ್ಲಾ ॥ 48

ಕಂ ॥ ಎಮಮ್ಮುರಜೇವಸವಂ।
ವೀಂವನದೊಳ್ನೆಯುಪುಪ್ಪೊಡಿನ್ನಂನಿಂನಂ ॥
ನೀಂವುರುಳಿಬಿಗೆಯುದಂತುಂ ।
ಘುವೆಂಬಡವಿಯೊಳಡಂಗಿಚಂತಿಸುತಿರ್ಪ್ಪಾ ॥ 49

ಸಮವುನೆಕೆಯ್ಕೊಳ್ವೊಡೆಬಿ ।
ಲ್ಲುಮುಂಬುವುಂಬಿಸುಟ್ಟುತಪಕೆನೀಂಬುಗೆವ್ರೋಡಿವಿ ॥
ಕ್ರಮವುಮುಂಪಗೆಯಂಕಿಡಿಸುವ ।
ಸಮುದಿಂವುನಿಗಾಯ್ತುಸಿದ್ಧಿಭೂಪತಿಗಾಯ್ತೀ ॥ 50

ತಪ್ಪನೆನಃಡಿಯದನೆಂಬುದಿ ।
ದೊಪ್ಪದುನಿನಗಹಿತರೆಯ್ದೆಪರ್ಬ್ಬಿರ್ದ್ದರವ ॥
ತ್ತರ್ಪ್ಪುದಬಣಿಕ್ಕೆತಪ್ಪಿದ । 51
ತಪ್ಪಲಿಗಳನಿನಗದೊಪ್ಪವುಲ್ಲದೆತಪ್ಪೇ ॥

ವ ॥ ಎಂದಮಾಂಚಾಳರಾಜ ತನೊಜೆಯುವುಮಾತಿಂಗೆ ಜಂಬಲಂಬಾಯ್ವಂತೆ ಭೀಮಸೇನ ನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ನುಡಿಯುದೆಪೆಱಿತಂದ್ರಾಪದಿ ।
ನುಡಿದಳ್ತಕ್ಕುದನೆಕೇಳ್ದಿಮಿಂಕೇಳದಿರಿಂ ॥
ನುಡಿಯಲೆನಿವ್ಮಂ . . . . ।
ನುಡಿಯಿಸಿದಪ್ಪದೆನ್ನ ವನದವುನಿಸವನಿಸತೀ ॥ 52

ನಾಲ್ತುಂನೃಪವಿಜ್ಯೆಯನಾ ।
ಡಲ್ತಲ್ತುನೆಜೆಯೆಕಲ್ತೆಯಿಲ್ಲಾಗದೆಸೋ ॥
ಲಲ್ತೆನೃಪದೊಲೆಯೆನೆಲನಂ ।
ವಲ್ತಲವಸನಕ್ಕೆ ಮೆಪ್ಪುನಾಂಪುದುಸೆಂಪೇ ॥ 53

ಉ ॥ ನನ್ನಿಗೆದಾಯಿಗಂಗರಸನೇಳಿದವೂಡಿ[ದ]ವೆಂಬವುತುಗ ।
ಳ್ಳಿನ್ನವುಕೂರದ . . ನೊಟ್ಟಜೆಯಂಕೊಳಿಕೊಟ್ಟುಬಂಟುಗೆ ॥
ಟ್ಟಿನ್ನುವುನಣ್ಯದೊಳ್ನವೆದಪಂಯವುನಂದನನೆಂಬಿನ್ನವುಂ ।
ವುನ್ನವೆಸೋಂಕಿಕಣ್ಕಿಲಿವಮಾತುಗಳೆಲ್ಲರಪೇಕ್ಷ್ಯಮಾತುಗಳ್ ॥ 54

ಕಂ॥ ಸಲೆಸಂದಿಪ್ಪ ತೊಂದುಂ ।
ತಲೆವರೆಗಂನವಮಗೆಪರಿಭವಂಕೃಷ್ಣಾಯಮುಂ ॥
ದಲೆಯುಂಪಿಡಿದೆಳೆವೆಲ್ಲಿಯೆ ।
ತಲೆವಿಡಿವನ್ನೆವ್ಮಬೀರಮುಂಕೌವರಮುಂ ॥ 55

ಚಂ॥ [ಮಲೆವು]ಲೆದುಕ್ಕಿರ್ಪಸೊಕ್ಕಿರ್ಪಸಭೆಯೊಳ್ತಲಪುಂಸನಸೀಕಿರೀಪಕೋ ।
ಮಲೆಯವಿಲೋಲನೀಲಕಬರೀಭರಮುಂತೆಗೆವಾಗಳಲ್ಲಿಕೆ ॥
ಯ್ದಲಸನವಂತೆಪತ್ತಿ ಪೆರಲಕ್ಕುಗಳಚ್ಚಿ ಬಿದಂತೆಕೊಂಕುಗ ।
ಳ್ತಲೆನವಿರೊಂದಿವೂದಲಿಸುವಂತೆವ್ರೇಲಿದ್ದೆವುನವ್ಮವೀರವುಂ ॥ 56

ಮ॥ ಅಸತೇಂದೀವರಲೋಲಲೋಚನೆಯನಾದಂತತ್ಸಭಾ * ಮಧ್ಯದೊ ।
ಳ್ಪಸುವಂವೋದುವಪ್ಪೋಲೆವೋದೆಯುವುದುಂಕಂಡಂತೆಪಲ್ಲ ಚ್ಚಿರ್ಪಸೈ ॥
ರಸಿದೆಂಸಿನ್ನೆಯನನ್ನಿಗಿನ್ನೆವರವಾದುಶ್ಯಾಸನೋರಸ್ಥಳೋ ।
ಪ್ಪಣಿಸೃತಾಸೃಗ್ಜಲಪಾನಮುಂಬಯಸಿಬಾಯ್ತೆರೈಸಸೈತಿರ್ಪ್ಪನೇ ॥ 57

ವ॥ ಎಂದುಗದಾದಂಡಮುಂ ಭುಜಾದಂಡದೊಳಗಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪಗೆವರಿದ್ದೆದೆಗಳುಂ ನೋಡಿತಳರ್ಚುಗೆದಭೀಮಸೇನನಂಧವ್ಮೆಪೃತ್ಯಂಕೋಪತಾಪದಿಂಮನಗಿದಮದಗಜಮು ನೆಮೋಹಿಸುವಂತೆಂತಾನುಂಮೃದುವಚನುಂಗಳಿಂಮುಳಿಸನಾಱಿಸುತ್ತಿರ್ದ್ದ[ನಿ]ಪ್ಪನ್ನೆಗಂ॥

ಚಂ॥ ಕನಕಪಿಶಂಗತುಂಗಜಟಿಕಾವಳಯಂಕುಡುಮಿಂಚಿನೋಱಿಯಂ ।
ನೆನೆಯಿಸಿನೀಲನೀರದತನುಚ್ಛವಿಭಸ್ಮರಜೋವಿಲಿಪ್ತ ಮಂ ॥
ಜನಗಿರಿಯಂಕರಜ್ವಳಧರಂಕವಿದಂತಿರೆಜೆಲ್ವನಾಳ್ದಭೋಂ ।
ಕನೆನಭದಿಂದಮಂದಿಱಿಬನಲ್ಲಿಗೆ[ದಿವ್ಯ]ಪರಾಕರಾತ್ಮಜಂ ॥ 58

ವ॥ ಅಂತುನಭೋವಿಭಾಗದಿಂಧರಾವಿಭಾಗಕ್ಕಿಱಿತಂದ ಕೃಷ್ಣದ್ವೈಪಾಯನನೆಂಕಂಡಜಾತ ಕತ್ಯುತನ್ನೆಱಿದಸ್ಫಟಿಕಶಿಳಾತಳದಪಟ್ಟಿಕದಿಂದಿಱಿದು ನಿಜಾನುಜಸಹಿತ ಮಿದಿರ್ವ್ವಂದುಧ ರಾತಳನಿಪ್ಪಲಾಟಪಟ್ಟಿಂಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆಱಗಿಪೊಡವಟ್ಟು ತದೀಯಾನೀರ್ವ್ವಾದಮನಾಂತು ತಚ್ಛಿಳಾತಳದೊಳ್ತ ೞಿದು ವನಕುಸುಮುಂಗಳಿಂದರ್ಘ್ಯಪೆತ್ತಿ ಸರೋವರಜಲುಂಗಳಿಂಪ ದ್ಮಪತ್ರಪುಟಿಂಗಳಿಂತಂದು ಪದಪದ್ಮಂಗಳಂಕಚ್ಚಿರ್ತತ್ಪಾದಪವಿತ್ರೋದಕಂಗಳ ನನಿಬರು ಮುತ್ತ ಮಾಂಗದೊಳ್ತಳಿದುಕೊಂಡಿರ್ದ್ದಾಗಳ್ಸತ್ಯವತೀನಂದನನಂತನ್ನ ಮುಕ್ತಳಸಾಯಸಂಗ ಳ್ಗಿಮನ್ಯುಮಿಕ್ಕು ಕಣ್ಣಿನೀರಂನೆರೆಪವುಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದುಧರ್ಮ್ಮನಂದನನಿಂತೆಂದಂ॥

ಉ॥ ನೀಗಿದುದೀಗಳೆಮ್ಮ ವನವಾಸಪರಿಶ್ರಮವಿಂತಗಳಾಳ್ದವಾ ।
ಸಾಗರವೇಖಳಾವೃತಧರಿತ್ರಿಯಾನೀಗಳಡಂಗಿತೆಮ್ಮಹೃ ॥

---

* ಪಾ॥ ಅಂದೀವರ ಪಾಠ.

ದ್ರೋಗಮನೇಕಮಂಗಳಪರಂಪರೆಗಳ್ತೊರೆ[ಕೊಂಡು]ವೀಗಳೇ ।
ನಾಗದೊಪೇಟ್ಟಿವಚ್ಚಿರಣಪದ್ಮಸರೋವರದಿಂದ .... ॥ 59

ಕಂ ॥ ಆಪತ್ಪಯೋಧಿಯೊಳಗ ।
ತ್ಯಾಪತ್ತಿಂದುಳ್ಕಿಮುಟ್ಟಿನವೆವೆವುಗೆಕರ ॥
ಪ್ಪಪಹರನೀವೆಬಗೆದೆವು ।
ಗಾಪತ್ಪ್ರತಿಕಾರಮಾವುದೀಗಳಿವೆಸಸಿಂ ॥ 60

ಎಂದುಕಳಾಂತರದಿಂದೀ.....।
ಚಂದ್ರನವೋಲ್ಭುವನವಮಂನಿನಗೆದಾಯಿಗನಿರದಿವುತ್ತೆಸೀನೆಧನ್ಯನೆಯಲ್ತೇ ॥ 61

ವ ॥ ನೀಂಪೇಜ್ಜಿವಃಗೆಸುಯೋಧನರಾಲೊಡದನೇನೆಂಬು.....ಮಶ್ಚದುನಿಂಪೊ.. ....ಎಂಬುದುಂತನ್ನ ವತ್ತ್ರ್ತನಮುಂಮೋಹವೇನುಂಟುವುತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಪನ್ನೆರಡುವರುಷ ...।
....ನೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಗೆದುದಹಿತರುಕುಡುವಾ ॥
ಸನ್ನೆಂಕಾಳಗವುಜ್ಜಿಯರೆ ।
ಪನ್ನಗಕೇತನ .....ಬಲದಳವಂ ॥ 62

ಖಚರಪ್ಲುತಂ ॥ ಪರಕುರುಮನನಂಜಿಸಿಬೀರಕ್ಕಾಗರವೂದ....ನೇ।
ದೊರೆಯನೇದೊರೆಯಂಗಳಕುಂಭಪ್ರೋದ್ಭವನೇದೊರೆಯನೇ ॥
ದೊರೆಯಂಕೃಪನಂತಃಪಾಖಿಯೊಳಂಕದಕರ್ಣ್ಣನೇ ।
ದೊರೆಯನಿಂತಿವರೊಳ್ಬರೆನೊಬ್ಬರ್ಗ್ಗರ್ವ್ವಿತರಗ್ಗಳಮಲ್ಲರೇ ॥ * 63

ಕಂ ॥ ಪ್ರಳಯದುರಿಕಾಳಕೂಟದೆ ।
ಗುಳಿಗೆಪ್ರರುಂತಕಲಲಾಟನೇತ್ರಾನಳನೊಂ ॥
ದಳವಿಗವುಗ್ಗಳಮಗ್ಗಳ ।
ಮುಳಿಸುಗಳಿಂಮುಳಿದುತುಡುವದಿವ್ಯೇಷುಗಳಾಂ ॥ 64

ವ ॥ ಅದುಕಾರಣದಿಂದವರಂಗೆಲ್ವಾಗಳ್ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನಲ್ಲದೆಗೆಲ್ಲನದಱಿಂದಾತಂಗೆದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಪಡೆಪುವ್ಪೇಟ್ಟುವದಂ ಪಡೆವೆಪಾಯಮುಮಂ ಮಂತ್ರಮುಮನುಪದೇಕಂಗೆಯ್ದಲ್ಬಂದೆವೆಂದುಯುಧಿಷ್ಠಿರಂಗೆವೇಟ್ಟವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನಂಗೆವುಂತ್ಸಾಕ್ಷರಂಗಳನುಪದೇಕಂಗೆಯ್ದು ಗುಹ್ಯಕನೆಂಬನಂತ್ಯರಣಮಾತ್ರದೊಳ್ಪೆರಿಸಸಾಹಸಾಭರಣನನಿಂದ್ರಕೀಲ

* ಈ ಪದ್ಯವು ಖಚರಪ್ಲುತಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಲಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸರಿಹೊಂದಿಲ್ಲ.

ನಗೇಂದ್ರಮನೆಯಿಂದಿಸಿಬಪ್ಪುರ್ದೆಂದುವೇೞ್ದುದುಂಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನಾಮುನೀಂದ್ರಂಗೆಸಾಷ್ಟಾಂ
ಗವೆಱಗಿಪೊಡವಡಪರಸಿಪಯೋಧರಪಥಕ್ಕೊ ಗೆದನಿತ್ತವಿಕ್ರಾಂತತುಂಗನುಂಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂ
ಗಂ ವಾಯುಸುತಂಗಂ ಪೊಡವಟ್ಟುಬಿಸಕೇೞ್ವನೆಂದಾಗಳ್ಪಾಂಚಾಳರಾಜತನೂಜೆಯಿಂ
ತೆಂದಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಬಗೆಯದೆವೆಯೊಗಮಂಬುಗೆ ।
ಪಗೆವರ್ಕಡವೆಱ್ದರ್ನೆನ್ನ ಪೂಣ್ಕೆಯನೆರ್ದೆಯೊ ॥
ಳ್ಪಗೆಮುನಿಯಮಂತ್ರಪದಮಂ ।
ಬಗೆಕೂಡುಗೆನಿನ್ನ ಬಗೆದಬಗೆಯೊಳ್ಪಾರ್ತ್ಥ ॥ 65

ವ ॥ ಎಂದುಬುದ್ಧಿವೇೞ್ದು[ಮೇಳಮನ]ಱಿದು ॥

ಉ ॥ ಬಳ್ವಳನೀಳ್ದಕಣ್ಮಲರತಳ್ತಿ ಮೆಯಿಂಕರೆಗಣ್ಮಿಬೆಳ ಡ ।
ಲ್ಗಳ್ವರಿಯಲ್ತ ಮಾಟಿಸಿದೊಡೊಯ್ಯನೆಮಂಗಳಗೀತಿಭೀತಿಯಂ ॥
ತಳ್ವದೆಮಾಡೆಬಾಷ್ಪಜಳಮಂಕಳಿದಲ್ತ ಱಿನೀಯೆಸಂಬಳಂ ।
ಗೊಳ್ವವ್ರೋಲಾತಳೋದರಿಯಚಿತ್ತ ಮನಿಱ್ಕು ಳ್ಗಿಗೊಂಡನಂತರಂ ॥ 66

ವ ॥ ಅಂತುಯಾತ್ರೋದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿಗುಹ್ಯಕನವೆಗಲನೇಱಿ ಗಂಧೇಭವಿದ್ಯಾಧರಂವಿದ್ಯಾ
ಧರನಂತೆಗಗನತಳಕ್ಕೊ ಗೆದುಮಹೇಂದ್ರಕೀಲಾಭಿಮುಖನಾದಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಕಡವಿನಕಂಪಡಂಗಿದುದುಜಾದಿಯ[ಸೊಂಪೆಸೆದ]ತ್ತು ಸೋಗೆಯು ।
ಕ್ಕುಡುಗಿದುದಂಚೆಯುಕ್ಕುರ್ಬೊಸತಾಯ್ತು ಮುಗಿಲ್ಗಳನೀಳ್ದಕಪ್ಪುವೋ ॥
ಗಡಿಸಿದುದಿಂದುಮಂಡಳದಕರ್ಪೆಸೆದತ್ತು ಫೇನಾಗಮಂಮೊದ ।
ಲ್ಗಿಡೆಕರದಾಗವುಂನೆಱೆಯೆಪರ್ಬೆಸವುಸ್ತ ಮಹೀವಿಭಾಗಮಂ ॥ 67

ಅೞಿಬಿರಿದಿದ್ದಜಾದಿಯೊಳೆಪಲ್ಮೊರೆಯುತ್ತಿರೆಹಂಸೆಪೂತಪೂ ।
ಗೊಳದೊಳೆರಾಗಿಸುತ್ತಿರೆಕುಕಾವಳಿಬಂಧುರಗೆಂಧಶಾಳಿಸಂ ॥
ಕುಳದೊಳಿಪಾಯ್ದುವಾಯ್ದುನಲಿಯುತ್ತಿರೆಸಾರೆಜಕಕೋರವಿಂದುಮಂ ।
ಡಳಗೞಿತಾವೃತಾಸವವನುಂಡುಸಿರುತ್ತಿರೆಜೆಲ್ವುಸಾರದಂ ॥ 68

ವು ॥ ಪುೞಿಯೊಳ್ಕಚ್ಚ್ರ್ದಬಾಳಬಣ್ಣ ಮನೆಪೋಲ್ವಾಕಾಪಾಂಪರ್ವ್ವಿದ ।
.....ಬೞ್ಮುಗಿಲ್ಮುಗಿಲಪೞೊಳ್ಪಿಳ್ಪಿಕ್ಕು ತಳೊಳ್ಪಿಯ್ಯೆಬ ॥
ಳ್ವಳನೀಳ್ದಿದ್ದರ್ದಿಪಾೞಿಶಾಳಿವನಗೆಂಧಾಂಧದ್ವಿರೇಫಾಳಿಕ ।
ಳ್ಗೊಳಿಸತ್ತೊ ಮ್ಮೆರ್ಕಯಿಬಂದುದಂದುಶರದಂಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಣ್ಬಿಪ್ಪಿನಂ ॥ 6

ವ ॥ ಆಗಳ್ವಿಜಯಂತನ್ನ ವಿಜಯಶ್ರೀಯಬರವಿಂಗಿದಿರ್ವ್ವಂದಂತೆಬಂದಕರತ್ತಾಲಶ್ರೀಯ
ನುತ್ತ್ಕಂಠಿತಹೃದಯನಾಗಿ ವೆಚ್ಚಿನೋಡುತ್ತುಂಬಪ್ಪರ್ವನನ್ನೆ ಗಂವೆನ್ನೆ ಕಾರದನೀರದಂಗ
ಳ್ಗಳೊಂದೆಪೆಗೆತೆರಳ್ದೊಟ್ಟಿದೆಟ್ಟಿದಂತಿದ್ದರ್ನೀಹಾರಗಿರಿಯಂ ಕಂಡಿದಾವುದೆಂದುಬೆಸಗೊ
ಗುಹ್ಯಕನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ವಿದಳತ್ಕುಂದಶಶಾಂಕಶಂಖಧವಳಂಗಂಧೇಭದಾನಾಂಬುಪೂ ।
ರ್ಣ್ಣದರೀಸುಂದರಕಂದರಂಮೃಗಪತಿಪ್ರಧ್ವಾನಗರ್ಜ್ಜದ್ಗುಹಂ ॥
ವುದಿರೋನ್ಮತ್ತನಿರಿಂಪಕಿಂಪುರುಷಕಾಂತಾರಬ್ಧಸಂಗೀತವೊ ।
ಪ್ಪುದುದಲ್ತೇಸುರಸಿದ್ಧದಂಪತಿರತಿವ್ಯಾಪ್ತೋರುಹೈವಾಜಳಂ ॥ 70

ಕಂ ॥ ಲಲಿತೋತ್ಸವಧ್ವಜಾಂಕುಕ ।
ವಿಳಸನವಮಂಮುಂದೆನಿಸಗೆತೋಪ್ಪಂತಿರೆಕ ॥
ಜೊಳಿಸಿದ್ದುದುನೋಡಹಿವಾ ।
ಜಳಶಿಖರದವೇಲೆಪಾಯ್ವುಗಂಗಾಸ್ರೋತಂ ॥ 71

ವ ॥ ಎಂದುಗುಹ್ಯಕಂಹಿವುವನ್ಮಹೀಧರವುಂತೋಜುತ್ತುಂಬುಂದುಕೈಳಾಸಪರ್ವ್ವತ
ವುಂಕಂಡು ॥

ಮ ॥ ಇದುಕೈಲಾಸನಗಂಧವಾನಿಪತಿಜೇತೋಜಾತನಂಬೂದಿವೂ ।
ಡಿ.....ತ್ತದಜೊಳ್ದಕ್ಷಾಧ್ವರಧ್ವಂಸಕನೊಸಲಕ ॥
ಣ್ಣಾತತನ್ನದೋರ್ಗ್ಗರ್ವ್ವದಗುರ್ವ್ವಂಪ್ರಕಟಂಮಾಡುವಬುಗೆಯೊ ।
ರಿದಂಪತ್ತಿದೊಡಿತ್ತಂಬರವಂಲಂಕಾಧೀಶಂಗಾನೀಳಕಂತಾ ॥ * 72

ಚಂ ॥ ತೊಜುತೆತೊಜುಯೆಂಬವಾತನನಿತಿಲ್ಲದೊಡಾಂತೊಜುವೆಂದಲೆಂದೊಡಾ ।
ತೊಜುಯೆಯೊಳಪ್ಪೋಯ್ತು ಸೂರುಳಿನೆಸೂರುಳವೇವುವೊನಂಬೆನೆಂಬುದಂ ॥
.... ।
.....ಕಲ್ದೊಜುಯಿಸಿದನೀಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ॥ 73

ವ ॥ ಎಂದುಗುಹ್ಯಕಂ ಕೈಳಾಸಕೈಳದೆಲ್ಲಿಡೆಗಳುವುಂ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನಂಗೆ ತೋಜುತ್ತುಂ ಖಂದು ॥

ಉ ॥ ಸಾಳತವಾಳಕಾನನಭರೋದ್ಧತಸಿಂಧುರಕಂಠಗರ್ಜ್ಜನಾ ।
ಭೀಳವನಂಬರೇಚರವಧೂಕರಪಲ್ಲವಸಂಚಳಲ್ಲಷಾಂ ॥
ದೋಳವನಾಶ್ರಿತಾದ್ರಿನದಕೂಳವನತ್ಯಧ[ರೀ]ಕೃತಾಂತಕು ।
ತ್ತೀಳವನಿಂವುಕಾಂತ[ವಯ]ಕೈಳವನೆಯ್ದಿದನಿಂದ್ರಕೀಳವಂ ॥ 74

ಮ ॥ ಕವುಳಾಂತರ್ಗ್ಗತಗಂಧಬಂಧುನಯದಿಂಬಂದಪ್ಪಿಕೊಳ್ವಂತೆಗಾ ।
ಳಿವನಂಗೊಂಡಿರೆತೀಡೆಭೃಂಗರುತಿಗಳ್ಕಾಂಗಲ್ಯಗೇಯಂಗಳಂ ॥
ದವನಂದೀಯೆವೆಮಡಲ್ತು ಸ್ರೋತಲತೆಗೆಳ್ತೆಯ್ದಿಯ್ದುನೀಡಲ್ತವು ।
ಶ್ಯೆವನೀವಂತೆವೊಲಾದುದದ್ರಿಹರಗಂಗಿಪ್ಪಾತ್ಥಸಂಸಿದ್ಧಿಯಂ ॥ 75

---

* ಈಪದ್ಯವು ಕೆಲವೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ.

ವ ॥ ಆಗಳ್ಗ ಹ್ಯಕೆನಿಂದ್ರಸುತನ ನಿಂದ್ರಕೀಲನಗೇಂದ್ರದ ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲಾತಲದೊಳ್ ಅಖಿಲಬೀಜೊಂಡು ಪೋದನಿತ್ತ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನಂ ಪರಂತಪಂ ತಪೋನಿಯಮನಿಯಮಿತನಾಗಿ ॥

ಮ। ಸ್ರಭಸಿತಂಕಪ್ಪರ್ಕಾಳಾಗರುಬಹುಳರಜಂವಲ್ಕಲಂಕಲ್ಪವೈಷ್ಣ ।
ಪ್ರಸವಂಯಜ್ಞೋಪವೀತಂಕನಕಕಮಳನಾಳೋತ್ಕರಂನಿಚ್ಚ ನಿಚ್ಚಂ ॥
ಪೊನತೆಂಬಂತಾಗೆಪಾರ್ತ್ಥಂಗೊಸೆದುತುಡಲುಡಲ್ಪೂಸಲುಂಸಾಲ್ವನಂಸಾ ।
ಧಿಸಿತುದ್ಯದ್ಭಕ್ತಿ ಭಾರಾನತವನವನಿತಾವೃಂದವಾನಂದದಿಂದಂ ॥ 76

ಚಂ ॥ ಅದಿರದಚಿತ್ತಮುಳ್ಕದಮನಂಬಗೆಗೊಳ್ಳದವೋಹವೆತ್ತಿಕ ।
ಟ್ಟುದಜಡೆತೊಟ್ಟರತ್ನಕವಚಂಕೊರಲೊಳ್ಸಲೆಕೋದಬಿಲ್ಪ್ರಯ ॥
ತ್ನದೆಬಿಗಿದಿದ್ದೆರಟ್ಟೊಣೆಮಿಸುಪ್ಪಸಿಖೇಟಕಮಿಂತಿವೊಂದುಕುಂ ।
ದದೆನಿಲೆನೋಲ್ಪನೋಟಕರ್ಗೆಸಾವ್ಯಭಯಂಕರನಾದನರ್ಜ್ಜುನಂ ॥ 77

ವ ॥ ಅಂತುಪರಾಶರನಂದನ ನುಪದೇಶದೊಳ್ತಪನಪ್ರಭಂತಪಂಗೆಯ್ಯಲ್ತಗುಳ್ದಿಡೆ ॥

ಚಂ ॥ ಕರಿಣಿಯಸೀಯನಪ್ಪವೊಲೆವಾಲ್ಗಿತಗುಳ್ದುದುತತ್ತಿ ಕೋರಕೇ ।
ಸರಿಹರಿಪೋತವುಂಬೆದಱುತುಂಕರಿಪೋತವುವೊಂಡುಗರ್ಚ್ಚಕೇ ॥
ಸರಿಣಿಯಕೆಳ್ದಲಂತುಡುಕುತುಂಪರಿದತ್ತು ಕುರಂಗಯೂಥದೊ ।
ಳ್ಬೆರಸಿದುವಂದುಪೆಬ್ಬುಲಿಗಳೊಂದ್ರತನೂಜತಪಪ್ರಭಾವದಿಂ ॥ 78

ವ ॥ ಮತ್ತಮಾಗಿರೀಂದ್ರಕಂದರದೊಳ್ತಪಂಗೆಯ್ವತಪೋಧನರತಪಸ್ಸುಗಳೆಲ್ಲಮಾತನತ ಪೋಮಯಶಿಖಿಗೆಂಬಂದು ಬೆಂದನುಲ್ಲಯಂತೇತಕ್ಕರ್ಕಂಮುಟ್ಟುಲ್ಲದೆಮುಟ್ಟುಗಿಡೆದೇವೇಂ ದ್ರಂತನಗಾದಹೃತ್ಕಂಪದೊಳಮಾಸನಕಂಪದೊಳಂನರೇಂದ್ರತಾಪಸಂತನ್ನಿಂದ್ರತ್ವಮಂ ಕೊಳಲೆಂದುತಪಂಗೆಯ್ದ ಪನೆಂಬಸಂಕೆಯೊಳ್ತಪೋವಿಘಾತಂ ಮಾಡಿವೆಂದುತನ್ನ ನಚ್ಚಿ ನಕ್ಕರಸೆಯರುಮನಾಱುಂಖಯುತುಗಳುವಂಗಂಧರ್ವ್ವರುವಂಕಾವುದೇವನಂದಂಡನಾ ಯಕಂಮಾಡಿವೇಱ್ದಿಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ವನರುಹಗರ್ಬ್ಭನೆಂಬವನುಮೆಯ್ತರೆಗೆಯ್ದುತಪಕ್ಕಿದುತ್ತವಾಂ ।
ಗನೆಯಿನದಂತುಟಾದುದೆನೆಮತ್ತಿನಬೂತುತಪಂಗಳೆಮ್ಮಪು ॥
ವ್ವಿನಕಡೆಯೊಂದುಜವ್ವಿನೊಳೆತೀವ್ವೆವವಲ್ಲದೆದೇವಬೆಂಬಲಂ ।
ಮನಸಿಜನೀಗಳಾಱುರುತುವುಂನೆರವೆಂದೊಡೆಸೋಲದಿಪ್ಪರಾರ್ ॥ 79

ವ ॥ ಎಂದುದೇವಾಪ್ಸರೋವೃಂದಮೆನಿತಾನುಮಂದದಿಂಪುರಂದರನೆಪಕ್ಕ ದೆಪೋಗ್ದು ಬಂದು ಗಗನತಳಮೆಲ್ಲಂ ತಮ್ಮತೊಟ್ಟದಿವ್ಯಾಭರಣಕಿರಣಂಗಳೊಳ್ತೊಳಗಿಬೆಳಗೆಬಂದುಮಹೀತ ಳಕ್ಕವತರಿಸಿನದನದೀಪುಳಿನಪರಿಸರ ಪ್ರದೇಶಂಗಳೊಳಂ ಕದಳೀವನಂಗಳೊಳಂ ಕನಕ

ಲತಾಮಂಟಪಂಗಳೊಳಮಿಡಿದೆಡೆಗೊಳೆಪೂತವಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಳ್ಳಿಗಾವಣಂಗಳೊಳಂ ನನೆಯ
ಜೊಂಪಂಗಳೊಳಂ ಗಗನಗಮನಜನಿತಶ್ರಮಮನಾಗಜಗಮನೆಯರಾಱಿಸಲ್ಗಡಲೊಳ
ಮಮರ್ದಿನೊಳಂ ಪುಟ್ಟಿದಕಳ್ಳಸೊಕ್ಕಿರ್ದನೊಳಮಂತೆನಡುಗುವಬಡನಡುಗಳ್ಗೆ ನಡುಕಮು
ಮನಂತೆಪೊಡವ್ವೆಪುವ್ವೆಗಳ್ಗೆ [ಪೊಡಪ್ಪು] ಮನುಂತೆಸೊಗಯಿಸುವಬೆಳರ್ವಾಯ್ಗಳ್ಗೆ
ತನಿಗಿತ್ತು ಮನುಂತೆಪೊಳೆವನಿಡಿಯಲರ್ಗಣ್ಗಳ್ಗೆ ಮಳವು[ಪನೋಟಮುಮನುಂತೆತೊದಳ್
ಸುವನುಡಿವನುಡಿಗಳ್ಗೆ ತೊದಳುಮನೆಕ್ಕೆಯಿಂ ತಳೆಯೆನೆಱೆಯೆ ಕೆಯ್ಗೆಯ್ದು ಮುನ್ನ ಮಾ
ಱುಂಶತುಗಳುಮಂನಿವ್ಮನಿವ್ಮ ಸ್ವರೂಪಂಗಳುಮನಾತನಿರ್ದ್ದಲ್ಲಿಗೆಪೋಗಿತೋಱುವೆಂ
ದಾಗಳ್ ॥

ಈಂ ॥ ಆಱುಂಶತುಗಳಪೂಗಳು ।
ಮಾಱುಂಶತುಗಳಪೊದಳ್ದಬಕೆಲ್ವುಗಳುಮಣಂ ॥
ಬೇಱಿಲ್ಲದೊಂದುಸೋಱ್ಕೆ ।
ಯ್ದೋಱಿದುವೊಡನೊಡನೆನೆಲದೊಳಂಗಗನದೊಳಂ ॥ 80

ಮೆಯ್ದೋಱಿದರವರೊಡನೆಯೆ ।
ಮೆಯ್ದೋಱಿಲ್ಬಗೆದನಂಗಜಂಗಮುಲತೆಗ ॥
ಳ್ಕೆಯ್ದೋಱುವಂತೆಮೆಲ್ಲನೆ ।
ಮೆಯ್ದೋಱಿದರಮರಗಣಿಕೆಯುರ್ವ್ವಂದಾಗಳ್ ॥ 81

ಸಮದಗಜಗಮನೆಯಮ್ಮುರ್ಗಿ ।
ಲಮೇಲೆನಡೆಪಾಡುವಾಕೆಗಳ್ತ ಮಗೆಧರಾ ॥
ಗಮನಂಪೊಸತಪ್ಪುದಱಿಂ ।
ದಮರ್ದಿರೆ . . . . ನಡೆಯಲಾಱದೆಸುಱಿದರ್ ॥ 82

ಮುಡಿಯಳಕುಕಯುಗೆದಜಘನದ ।
ಕಡುವಿಣ್ಪೆಂಮಣಲೊಳಱ್ದು ಬರೆವೆಲ್ಲಡಿಗಳ್ ॥
ನಡೆಯದಜೀವಸಮಂತಾಂ ।
ನಡಿಯಿಸುವಂತವರ್ಗಳೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆಬಂದರ್ ॥ 83

ಮ ॥ ಮುಡಿಯಂಸೋಗೆಯೆಗೆತ್ತು ಸೋಗೆನಡೆಯಂಪೆಣ್ಣಂಜಕೆಗೆತ್ತಂಜಕೆಮೆ ।
ಲ್ನುಡಿಯಂಕೋಗಿಲೆಗೆತ್ತು ಕೋಗಿಲೆಘನೋತ್ತುಂಗಸ್ತನದ್ವಂದ್ವದಿ ॥
ಟ್ಟೆಡೆಯಂಕೋಕವೆಗೆತ್ತು ಕೋಕಮಳಕ[illegible]ಕಂಗಳಂಸೊಕ್ಕಿರ್ದಾ ।
ಬಿಡಿಗೆತ್ತಾ ಬಿಡಿಸುತ್ತು ತುಂಬರೆಬನಂಬಪ್ಪರ್ಂತೆಬಂದಾಕೆಗಳ್ ॥ 84

ವ ॥ ಅಂತುನರೇಂದ್ರತಾಪಸನಂ ಸೋಲಿಸಲೆಂದುಬಂದಾಕೆಗಳ್ತಮೆ ಸೋಲ್ತು ಮುಂದು
ಮುಂದನೆಸುಱಿಯೆ ॥

ಚಂ ॥ ಪೊಗೆವೆಳ್ಗಿಳಿತ್ತು ಮಿಗ್ಗ ನ್ನುಗನಾಭಿಯನೀ . . ವಲ್ಲಿಕಂಪನಾ ।
ಳ್ದಗುಟ್ಟಿ ಲರುತ್ತು ಮಿಪ್ಪ್ಪಪದದೊಳ್ಪದವಟ್ಟು ಪೊದಟ್ಟು ತೋರಮು ।
ಲ್ಲಿಗೆಯತುಟುಂಬುರಾಹುತವೆನುಂಗಿದಚಂದ್ರನನೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನಂ ।
ದುಗುಟ್ವಿನೊಲೊಪ್ಪಿರಲ್ಬಲದೊಳುರ್ವ್ವಿಸದೇಸಿಗೆದೇಸಿಯಾಡಿದಳ್ ॥ 85

ಪದಕೊರಲಿಂಪನಪ್ಪ್ಪಕೆಯಿಕುಂಕುಮಿಯುಂಗವುಕಂಗೆಂಪೊದ ।
ಕ್ಕೊರ್ಕೊದಳೆಲೆದಿಕ್ಕಿದಂತೆಸುತಿಯೊಳ್ಸವಾಗಿರೆಜಾಣನಾಂತುಮೆ ॥
ಚ್ಚಿದತೆಲಿದಾನೆವಟ್ಟಲಸದೆತ್ತಿದನ್ನೊಲ್ದೊರೆವೆತ್ತು ದೂಳಿದಾ ।
ಉದಿದದನಿವುಟ್ಟಿಮೇನಕೆಸರಸ್ವತಿಬಾಯ್ದೆರೆದಂತೆಪಾಡಿದಳ್ ॥ 86

ನಡುನಡುಗಲ್ಕೆ ಪುರ್ವ್ವಪೊಡರಲ್ಕೆ ಕುರುಳ್ಕೆಳರಲ್ಕೆ ಬಾಯ್ಬೆಡಂ ।
ಗಿಡಿದೆಳಸಲ್ಕೆರಳ್ದೆತುಡುಕಲ್ಕೆ ತಗುಳ್ದದುಕೊಂದನೀಕೆಕ ॥
ನ್ನಡಿಪಳೊಪಾಡಿದೀನೆವದಿನೆಂಬಿನೆಗಂದನಿಯಿಂಪುಬೀಱಿಯುಂ ।
ಮಿಡಿದವೊಲಾಗೆರಾಗದೊಳೊಡಂಬಡೆಮೇನಕೆಮುಂದೆಪಾಡಿದಳ್ ॥ 87

ಒದವಿದಕೆತ್ತ ಕಂಕಣದಪುರ್ವ್ವಿನಜರ್ವ್ವನಯಕ್ಕೆ ಲಕ್ಕೆನ ।
ಕ್ಕದತಿನಾಟಿಕಾಭಿನಯವಮಾಯ್ತು ನೆಗೇಯದೊಳೀಕೆಸೊಕ್ಕರ್ಕನಿ ॥
ಕ್ಕಿದಳನೆಕಣ್ಗೆಜಕ್ಕಣಮೆನಿಪ್ಪುದುಸಾಗೆನಿಸಲ್ಕೆ ಸಾಲ್ವಸ ।
ಗ್ಗದಪೊಸದೇಸಿಯೋಳಿಗಳನೊರ್ವ್ವಳೊಜಿಲ್ದು ನೆಜಿಲ್ದು ಪಾಡಿದಳ್ ॥ 88

ಉ ॥ ಆಡದವೆಯ್ಯೊಳೆಲ್ಲನಿಡುವೆಯ್ಗಳುವಾಡಿದುವಂತೆವೆಟ್ಟುವ ।
ಳ್ನೋಡಿದರೆಲ್ಲರಂಪಿಡಿದುವೆಟ್ಟಿದಳಿಟ್ಟಳವಾಯ್ತು ದೇಸಿಕೆ ॥
ಯ್ದೂಡಿದುದಿಲ್ಲವಾರ್ಗ್ಗವೆನೆವಿಸ್ಮಯವಾಗಿರೆತನ್ನ ವುಂದೆಬಂ ।
ದಾಡಿದಳಾತಿಳೋತ್ತಮೆಯನೊಲ್ದನುಮಿಲ್ಲನರೇಂದ್ರತಾಪಸಂ ॥ 89

ವ ॥ ಅಂತಾಕೆಗಳಿಡೆಯಾಡಿಯುಂವನಂಗೊಳಪಾಡಿಯುಂವನುಜವಾಂಧಾತನಂಸೋ
ಲಿಸಲಾಖಿದೆಸಹಜವನೋಜನರೂಪಿಂಗಂಸುರತವಾಕರವ್ಯಜನಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕಂಗಂಧೇಭ
ವಿದ್ಯಾಧರನಗಂಡಗಾಡಿಗಂತಾವೆಸೋಲ್ತೆಬ್ಬೆವಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಬೂದಿಚ್ಚೆಡೆಲಕ್ಷ್ಮಣಂತಪ ।
ಕಾದುವೆರಲಿವ್ವೊಣಕರಾಸನಂಕವಚಮಿವೆಂ ॥
ತಾದುವ್ವೊಮುತ್ತುಂವೆಱಸುಂ ।
ಕೋದಂತುಟೆನಿನ್ನ ತಪದಪಾಂಗೆಂತುಗಡಾ ॥ 90

ಚಂ ॥ ಕಡುತಪದಿಂದೆನಿನ್ನ ಪಡೆಪಾವುದೊಗಾವಿಲಸಗ್ಗ ವುಲ್ತೆ ಪೋ ।
ನುಡಿಯಱೊವೊಮೂರ್ಜ್ಜಸಗ್ಗದಫಲಂಸುಖಮುಲ್ತೆ ಸುಖಕ್ಕೆ ವೇಱೊಡಂ ॥

ಬಿಡದವರಾರೊಳೆಂಡಿರೊಳಗಾರ್ಪೆಱರಾವೆದಲಾವೆಱಂದುಕಾ ।
ಲ್ವಿಡಿದವೆವಿಂಱುಕೆಯ್ವೊಡಿದುವೆಲ್ಲಡಿಗಳ್ . . ಕ್ಷಜ್ಞರ್ಜ್ಞಾಧಿಯಂ ॥ 91

ಕಂ ॥ ಕೋಕಿಳಕುಳಗಳಕಳನಿನ ।
ದಾಕುಳರವದಿಂಪನಾಗಳುಂಪಡೆದುದುನೋ ॥
ಡೀಕೆಗಳಚ್ಚೆತಲುಳಿತ ।
ಭೃಕುಟಿಯೇಪರಮಸುಖದಕೋಟಿಸುನೀಗುಂ ॥ 92

ವ ॥ ಎಂದೆನಿತಾನುಂತೆಱದೊಳಱಿಪಿನಲಲ್ಲೆ ಯಚೆಲ್ಲದಪುರುಡಿನಮುಳಿಸಿನನೆವದಪಡೆಮಾ
ತುಗಳಂನುಡಿದುಂಕಾಲ್ವಿಡಿದುಮಚ್ಚೆತಧೈರ್ಯ್ಯನಮನವುಂಚಳಿಯಿಸಲಾಱದಚ್ಚರೆಯ
ರಚ್ಚೆಗಂಗೊಂಡಂತಾಗೆಯುಂಗಂಧರ್ವ್ವರ್ಗ್ಗರ್ವ್ವಮನುಱಿದುಪೋಗೆಯುಂಕಾಮದೇವ
ನೇವವುಂಕೆಯೊ್ಕಂಡುಸೀಂತಂತೆವೊಗಂಬಾಡಿಪೋಗಿದೇವೇಂದ್ರನವೊಗವುಂನೋಡಲ್ಮಾ
ಣ್ಬಿರ್ದ್ದನಾಗೆಂದ್ರಂನರೇಂದ್ರತಾಪಸನಧೈರ್ಯ್ಯಕ್ಕೆ ವೆಚ್ಚಿಧರಾವುರವೇಷದೊಳಿಂದ್ರಕೀ
ಲನಗೇಂದ್ರವನೆಯ್ದೆ ವಂದು ॥

ವು ॥ ಕಣಿಯಂಶೌಯ್ಯಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಡಱಿದರಿಪುಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಗ್ರಾವುದೊಳ್ಪ ।
ಲ್ಕಣಿಯಂಕಹ್ಲಾರಸಾರಾವೃತಶಶಿವಿಶದಾತ್ಮೀಯವಂಶಕ್ಕೆ ಚೂಡಾ ॥
ಮಣಿಯಂತೀವ್ರಪ್ರತಾಪದ್ಯುಮಣಿಯನೆರೆದರ್ತ್ಥಿವ್ರಜಂಗಳ್ಗೆ ಚಿಂತಾ ।
ಮಣಿಯಂಸಾವುಂತಜೂಡಾಮಣಿಯನಣಿಯರಂಬಂದುಕಂಡಂಸುರೇಂದ್ರಂ ॥ 93

ಗದ್ಯ ॥ ಇದುವಿವಿಧವಿಬುಧಜನವಿನುತಜಿನಪಾದಾಂಭೋಜವರಪ್ರ
ಸಾದೋತ್ಪನ್ನಗಂಭೀರವಚನರಚನಕವಿತಾಗುಣೋನ್ನ್ಯಾವ
ವಿರಚಿತವಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನ ವಿಜಯದೊಳ್
ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸಂ ಸಮಾಪ್ತಂ ॥

ಅಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಯುಂಭುಜಬಳದಿಂನಿ ।
ರ್ದ್ದಾಯಾದಂಮೋಲ್ಪಳಗೆಯಿನವಿಕಳನಿಯಮು ॥
ಶ್ರೀಯನಳವಡಿಸಿನಿಂದಧ ।
ರಾಯುವತೀಕನನುದಾತ್ತನಾರಾಯಣನಂ ॥ 1

.....ತನಯನಳವಂ ।
ಕೊಂಡಿರೆಮುದುಪಾರ್ವ್ವನಾಗಿ...ಸಾರ್ವ್ವಾ ॥
ಖಂಡಳನಂಕಾಣಲೊಡಂ ।
ಗಾಂಡೀವಿ..ಚ್ಚುಪಾಯ್ದುವಕ್ರಜಲಂಗಳ್ ॥ 2

ವ ॥ ಅಂತುಮೆನಪೊಳಾದವೋಹರಸವೆಕಣ್ಣಿಂತುಳುಂಕುವಂತೆ ಪೊಱಪೊಣ್ಮುವನಯ
ನಜಲಂಗಳನುತ್ತರೀಯವಲ್ಕಲವಸನೋಪಾಂತದೊಳೊತ್ತುತ್ತುಮತಿಥಿಗತಿಥಿನತ್ಕಾರಮೆ
ಲ್ಲಮುಂನೆಱೆಯಿವಮಾಡಿದುಗೞಿಂದ್ರಂನರೇಂದ್ರತಾಪಸನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ನೀನಾರ್ಗ್ಗೆನಿನ್ನ ಪೆಸರೇ ।
ನೀನಿಯಮಕ್ಕೆಂತುಮೆಯ್ಯನೊಡ್ಡಿದೆಯಿದುಪ ॥
ಲ್ತಾನಾರ್ಜ್ಜವ್ಯಮಿದೇನ ।
ಜ್ಞಾನಿಯಪೋಲ್ತಪಕೆಬಿಲ್ಲುಮುಂಬುಂದೊರೆಯೇ ॥ 3

ವ ॥ ಎನೆಸಾಹಸಾಭರಣನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ನಿನ್ನಂದಂತುಟೆವೋಕ್ಷ ।
ಕ್ಕೆನ್ನಿರ್ಪ್ಪರವಘಟವಾನವೈಹಿಕದತೊಡ ॥
ರ್ಪ್ಪೆನ್ನಿರವಿನೊಳುಂಟಱಿಪದೆ ।
ನಿನ್ನಂಪುಸಿವಾಡಿಕಾಡಲೆನಗೇಂದೊರೆಯೇ ॥ 4

ಮ ॥ ನಿನಗಂಪೇೞ್ವೊಡೆಪಾಂಡುರಾಜತನಯಂಗಾಂಡೀವಿಯೆಂದಾಯಿಗಂ ।
ಗೆನೆಲಂಜೂದಿನೊಳೊತ್ತೆನ್ನೋಗೆಬನವಮಂಪೊಕ್ಕಣ್ಣನೆಂದೊಂದುಮಾ ॥
ತನಣಂಮಿಱಿದೆನಿಂದಪಂಕವನನೀನಾರಾಧಿನೆಂದಿಂತಿದಂ ।
ಮುನಿಪಾರಾಶರನೊಲ್ದಪೇೞಪರಬಸ್ಪನ್ನಂತಪಂಗೆಯ್ದುವೆಂ ॥ 5

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ ॥

ಚಂ॥ ವಿತತತಪೋಮಯಾನಳನಿನೀಯೊಡಲಂನೆಗಱ್ಬಿ ಗಿರೀಂದ್ರಕಂ ।
ದರದೊಳಗಿಂತೆದಲ್ಕರಗಿಪೆಂಪೆಱೆತೇಪಡೆವೊತೊವೇಣ್ಪುರಂ ॥
ದರನೊಸೆದಿತ್ತು ದೊಂದುಬರದಿಂದುಱದೆನ್ನ ವಿರೋಧಿವರ್ಗ್ಗಮಂ ।
ಕರಗಿವೆನಲ್ಲದಿಲ್ಲಿನೆರಗಂಬೆಱಗಂಬುಗೆಯೇಂವ್ವಿಜೋತ್ತಮಾ ॥ 6

ಎನೆಯೆನೆರತ್ನ ರಶ್ಮಿಜಟಿಳಂಮಕುಟಂಮಣಿಕುಂಡಳಂಕನ ।
ತ್ತನಕಪಿಕಂಗದೇಹರುಚಿನೀಳಸರೋಜವನಂಗಳಾಗಳು ॥
ಳ್ಳನಿತುಮರಲ್ವವೋಲ್ಕೊಳಿವಕ್ಷಣ ಳುವಱ್ಕುಱನೀಯೆವಿಕ್ರಮಾ ।
ರ್ಜ್ಜುನನಮನಕ್ಕೆ ತೋಱಿದನಿಳಾಮರನಂದಮರೇಂದ್ರರೂಪಮಂ ॥ 7

ವ ॥ ಅಂತುತನ್ನ ಸಹಜರೂಪಮಂ ತೋಱಿಮನದಱ್ಕುಱಂ ತೋಱಲೆಂದು ಮಗನನಪ್ಪಿಕೊಂಡು ॥

ಕಂ॥ ಸಾಧಿಸುವೊಡಮರಿನೃಪರಂ ।
ಸಾಧಿಸುವೊಡಮಸ್ತ್ರಚಯವನಿನ್ನುಂತನುವಂ ॥
ಬಾಧಿಸುತಪೋಗ್ನಿಯಿಂದಾ ।
ರಾಧಿಸುನೀಂಮಗನೆದುರಿತಹರನಂಹರನಂ ॥ 8

ಎಂದುತಿರೋಹಿತನಾಗಿಪು ।
ರಂದರ[ನು]ಂಪೋದನಿತ್ತತಪದೊಳ್ನರನಿಂ ॥
ತೊಂದಿನಿಲೆತಪದಬಿಸುಪಿಂ ।
ಬೆಂದಱಿದುದುವನದೊಳುಳ್ಳತಪಸಿಯರತಪಂ ॥ 9

ಖರಕರಕಿರಣಾವಳಿಯಂ ।
ಪರಿದೆಟ್ಟಿದುವುಪಗಲಿರುಳ್ಕಳಿರುಬಿಯಂ ॥
ಪರಿಭವಿಸಿನಭವನಡರ್ದುವು ।
ನರೇಂದ್ರತಾಪಸತಪೋಮಯೂಖಾವಳಿಗಳ್ ॥ 10

ವ ॥ ಅಂತುಗ್ರೋಗ್ರತಪಂಗೆಯ್ಯುತ್ತತ್ತ ಪಸ್ತಪನವಿಪ್ರಳಯಮರೀಚಿಗಳ್ತಮಗೆತಪೋವಿಘ್ನತಮಂವಾಡುವುದುಮಿಂದ್ರಕೀಲನಗೇಂದ್ರದತಪೋಧನರೆಲ್ಲಂನೆರೆದುಬಂದು ಕೈಲಾಸದೊಳ್ವಿಳಾಸಂಪರಸುಗಿರಿಜೆಯೊಳ್ತ್ರಿದ್ದಬಾಳೇಂದುಚೂಪಾವತಂಸಗೆನಾವಮಂತಳಕೂಡಾವಮಣಿಯತಪಃಪ್ರಭಾವಮನಿಂತೆಂದುಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದರ್॥

ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲೆ ॥ ಆವನೆಂದಱಿಯಲ್ಕೆ ಬಾರದಪೂರ್ವ್ವನೊರ್ವ್ವನರಾತಿವಿ ।
ದ್ರಾವಣಂತಪಕೆಂದುನಿಂದೊಡೆತತ್ತಪೋಮಯಪಾವಕಂ ॥
ದಾವಪಾವಕನಂತವೋಲ್ಪಸಿಪಂದುವೆಮ್ಮತಪಂಗಳಿಂ ।
ನಾವಕೈಳದೊಳಿರ್ಪ್ಪವಿರ್ಪ್ಪೆವೇಱನೀಂತ್ರಿಪುರಾಂತಕಾ ॥ 11

ಕಂ ॥ ಆರೋಪಿತಜಾಪಂಗಂ ।
ಧಾರಿತಕವಚಂಧೃತೋಗ್ರಶರಧಿಯುಗಂತಾ ॥
ನಾರಂದವೆಲ್ಲವುಂತ್ರಿಪು ।
ರಾರೀಕೇಳ್ದಿಪುರಮಿನುವನಿನ್ನ ನೆಪೋಲ್ವಂ ॥ 12

ವ ॥ ಎಂಬುದುವುದೆಲ್ಲವುಂಕೇಳ್ದಾತನಾವನೆಂಬುದನಱಿಯಲೆಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಧ್ಯಾನದೊಳಭವಂನೆಱೆದಿನಿ ।
ಸಾನುಮನರೆಮುಚ್ಚಿ ಕಣ್ಗಳಂನಿಚ್ಚಳಿತಂ ॥
ತಾನಿದ್ದರ್ಮಱೆದುಕೆಂದಿದ ।
ವಿಾನಂತಳ್ತಾಡದಿದ್ದರ್ಮಡುವಂಪೋಲ್ತಂ ॥ 13

ವ ॥ ಆಂತುವೋಲ್ತು ದಿಬ್ಯಜ್ಞಾನದೊಳ್ಮಹೇಶ್ವರನುದಾರವುಹೇಶ್ವರನಪ್ಪುದ ನಱಿದುಜೆರ
ಲಂಮಿಡಿದುವಂಗುಳ್ನಗೆನಕ್ತು ನೆನೆದಾತಂಗೆತಕ್ತು ದನಾನೆಬಲ್ಲೆ ನೆಂದು ಮುನೀಂದ್ರವೃಂದ
ಮಂಪೋಗಲ್ವೇಱುದ್ದುಮುನ್ನ ದೇವೇಂದ್ರಂತನಗೆಮೂಕದಾನವನಪ್ಪುಯ್ಯಲಂಬಿನ್ನ ಪಂಗೆಯ್ದು
ದನವಧಾರಿಸಿಮೂಕದಾನವನಾದಿವರಾಹರೂಪದೊಳಿದ್ದರ್ದುಮನಱಿದು ಮನುಜವಾಂ
ಭಾತನಿಂದಮೂದೈತ್ಯನಂಕೊಲಿಸಲುಂ ಸಾಹಸಾಭರಣನೊಳೇನಾನುವೊಡಂಬಡಂ ಮಾಡಿ
ಮಾಯಾಯುದ್ಧದೊಳಾತನ ಸಾಹಸದಜಲದಬಲವಬಿಲ್ಲಾ ಳ್ದನಳವಿಗಳನಱಿದುನೋಡಿ
ವರದನವ್ವೆನೆಂಬುದುಮಂಬಗೆದು ॥

ಚಂ ॥ ವನಚರನಾಗಿಕಂಭುಗಿರಿಜಾತೆಯನೋತುಪುಳಿಂದಿವೊಡಿನ ।
ಚ್ಚಿನಗುಹನಂತಿರಾತಬಲನಾಯಕನಾಗಿರೆಮಾಡಿಭೂತವು ॥
ಳ್ಳನಿತುವುನೆಯ್ದಿ ಬೇಡವಡೆಮಾಡಿಯುಗಾಂತಪಯೋ[ದವುಬ್ಧಿ]ಯುಂ ।
ಕೆನೆಕವಿವಂದದಿಂಕವಿದನಾಬನವೆಂವೃಗಯಾನಿಧಾನವುಂ ॥ 14

ವ ॥ ಅಂತುಕವಿದೊಡಾಕಳಕಳಿಕ್ಕೆ ೀವಯಿಸಿವರಾಹರೂಪದವುಕದಾನವಂ ॥

ಮೆಲ್ಲಿಕಾವುಳಿಬಾರವಾರಿಧಿಗಳ್ಕಲಂಕಿದುವೆದ್ದವುಯ್ಯನುದಗ್ರ... ।
.....ಸಿಡಿಲ್ದ . ॥
..... ।
ತಾರೆಗಳ್ನಭದಿಂದುದಿದ್ದುವೆಂಬಿದೆಂತೊವರಾಹನಾ ॥ 15

ವ ॥ ಅಂತಾವರಾಹನಾದಿವರಾಹನಾದವುರುಾಂತಕನುವುನಿಃಶಿಸಿನೆಲನ...ಕವಿಯುಮಾ
ಗಿಬರೆಜಗೆಕೃತಕ ಕಿರಾತನಟ್ಟುತ್ತುಂಬರೆತನ್ನತ್ತಮೊಗದೆಬಪ್ಪುದಂ ಕಂಡವೋಘಾ
ಸ್ತ್ರಧನಂಜಯನೊಂದವೋಘಾಸ್ತ್ರವುನಕ್ಷೀಣಬಾಣಧಿಯಿಂದವುಚ್ಚಿಕೊಂಡುಗಾಂಡೀ
ವದೊಳ್ಪೂಡಿ ॥

ಮ ॥ ತೆಗೆದೆಚ್ಚೆಜ್ಜ್ವಾನನಂಖುತೀವೆತುದಿಯಿಂಬಾಲಂಬರಂಪಂದಿಸಾ ।
ಳಗೆವ್ಯೋಪಂತಿರೆನೋಡಸಂಖಗೆವ್ಯೋಯ್ತೆಂಬನ್ನೆಗಂಕೊಂಡೆದೊ ॥
ಯ್ಯಗೆಪಾರ್ದೆಚ್ಚವೃಷಾಂಕನಂಖುತನುವಂಪಚ್ಚಿಂತೆಕೊಂಡತ್ತತೊ ।
ಟ್ಟಗೆವೈಮಾನಿಕಕೋಟಿಗಂದುಪಿರಿದೊಂದುತ್ಸಾಹಮಪ್ಪನ್ನೆಗಂ ॥ 16

ವ ॥ ಅಂತುಮೂಕದಾನವನನಾನೆವದೊಳಿಕೊಂದುವರಾಹಾರುಣಜಲಧಾರಾರುಣಮಾ
ಗಿದ್ದಾತ್ಮೀಯಬಾಣಮಂಪರಾಕ್ರಮಧವಳನೊಯ್ಯನೆಕೊಂಡು ಬಾಣಧಿಯೊಳಿಟ್ಟುಪೋಗಿ
ಪೂಗೊಳದೊಳ್ಕರಚರಣಪ್ರಕ್ಷಾಳನಂಗೆಯ್ದು ಮಗುಚ್ಚಿದ್ದವೇಕವಾದತಪದೊಳ್ನಿಲಿಗೀರ್ವ್ವಾ
ಣನಾಥಾತ್ಮಜನಲ್ಲಿಗೆಗುಹನನಿಂಭೂಷಣನಂಬಂಬೇಡಿಯಟ್ಟಿದೊಡಾತಂಖಂದು ॥

ಚಂ ॥ ಗೊರವರೆಖೂದಿಯುಂಜಡೆಯುಮಕ್ಕೆತಪಕ್ಕೆತನುತ್ಯಮಿಳೆಯಂ ।
ಕರಧನುಖಡ್ಗಮತ್ತಸರಮಿಂತೆರಡುಂದೊಣೆತೀವಿದಂಬುವೊಂ ॥
ರಿರವುತಪಕ್ಕೆದೆಂತುಟೊತಪಂಗಳುಮಿಲ್ಲದೊಡುಳ್ಕೊಡೀಗಳೆಂ ।
ವುರಸರನಚ್ಚಿನೆಚ್ಚಕರವುಂಸೆರಗಿಲ್ಲದೆಕೊಂಡುಖರ್ಪ್ಪರೇ ॥ 17

ಕಂ ॥ ಅಜ್ಜಿಯುದೆತಂದೊಡವೇನೆಂ ।
ಮೆಜ್ಜಿಯಂಗೆದನೆವ್ಮಕೆಯ್ಯೋಳಟ್ಟಿಂನಿಮ್ಮಿಂ ॥
ತಜ್ಜಿಯುತ್ತುಂಪೆಱರೊಡವೆಯು ।
ನುಜ್ಜೆಸೆಜ್ಜೆವಿಡಿದಿರ್ಪ್ಪರಿನ್ನ[ವನ್ನೆಯವೊ]ಳವೇ ॥ 18

ವ ॥ ಎಂದುಕಿರಾತದೂತಂತನ್ನನತಿಕ್ರಮಿಸಿನುಡಿದುದಕ್ಕೆರ್ವುಳಿದುಪರಾಕ್ರಮಧವಳನಿಂ
ತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಪಸಿಕೊಂದಕ್ಕುಂಬೇಡಂ ।
ಗಿಸಲ್ಕೆದೊರೆವ್ಯಗಮನೀಜಗಂಗಳನಲ್ಲಾ ॥
ತಿಸುವಮದೀಯೋಗ್ರಾಸ್ತ್ರಂ ।
ಪೆಸರ್ಗೊಳಲೀಂತನಗೆದೊರೆಯೆಖಳನಳವಜ್ಜಿಯಂ ॥ 19

ಉ ॥ ಏಱಿನೆಸೂಜಿಗೊಂಡುನುಡಿವೀನುಡಿಯಲ್ಲದೆವತ್ತವಾಸನಂ ।
ದೋಱುವಬಲ್ಲುದೋಱುವೆರ್ದೆದೋಱುವಕಯ್ವೆಸರೆಂಗಳಿವ್ಮನುಂ ॥
ತೋಱುವೆಬೇಡಬೇಡವಿರುಬೇಡಡೆಲಂಬೆರಸಂಬನೆಂಬನಿಂ ।
ಕಾಱುತೆಮೋದಲಾಟಪೊಡೆನೀಂಬರವೇಱ್ಪಿದುನಿನ್ನ ನಾಳ್ದನಂ ॥ 20

ವ ॥ ಎಂದುಕಿರಾತದೂತನೆಂವಿಕ್ರಾಂತತುಂಗಂಬಗ್ಗಿಸದೊಡಾವೆತೆಲ್ಲವುನಾವೊಚ್ಚೆ
ಯೊಳಿಪ್ಪೋಗಿ ಕಪಟಕಿರಾತಂಗಱಿಪಿದೊಡಾತನುಂವಾಯುಪುತ್ರಂ ಪೋಗರ್ಚ್ಚಬೆ
ವುಹಸ್ತ್ಯಶ್ವ ರಥಪದಾತಿಬಲಂಗಳನೆನಿತಾನುವುನಿದಿರೊಳ್ತಂಚೊಡ್ಡಿದಾಗಳ್ಪರಸೈನ್ಯಭೈರ
ವಂವುಷಾಪ್ರಳಯಭೈರವಾಕಾರವುಂಕೆಯ್ಕೊಂಡುಸೆರಗಿಲ್ಲದೆಬಂದುತಾಗಿ ॥

ಚಂ ॥ ಕೆದಱಿಚತುರ್ಬ್ಬಲಂಬೆದಱಿತಳ್ತ ದಳಂಕೆಡೆದಟ್ಟಿ ತಟ್ಟಿ ಮಾ ।
ಣದೆಪೆಱಗಿಟ್ಟು ಬಾಯ್ವಿಡೆಘಟ್ಟಾಳಿಗುಣಾರ್ಣ್ಣವನಂಬುಲಕ್ಕಲೆ ॥
ಕ್ಕದೆಕೊಳೆಚಾತುರಂಗಬಲಮಂತಱಿದಟ್ಟಿ ಕನಲ್ದೊನಲ್ದುಮಾ ।
ಣದೆಪೆಣೆದಂಹರಂದಿಗಿಭದೊಳ್ದಿಗಿಭಂಪೆಣೆವಂತೆಪಾರ್ತ್ಥನೊಳ್ ॥ 21

ವ ॥ ಅಂತುಕೂನ್ಯಹಸ್ತದೊಳಿರ್ವ್ವರುಂಪೆಣೆದುಬಲವುಂ ಗಾಯದೊಳಾಯಂದಪ್ಪದೆಬಿ
ದುಂಪೋಟ್ಟು ಸಂತರ್ಪ್ಪಿನಂಪೋರೆದೇವರೆಲ್ಲರುಮಂಬರತಳದೊಳಿದ್ದುತವ್ಮಂನೋಲ್ಪಿಂ
ತೆನೋಡೆ ॥

ಕಂ ॥ ಇಕ್ಕಿದನಭವಂಪಾರ್ತ್ಥನ ।
ನಿಕ್ಕಿದನಾತ್ರಿಪುರಹರನನಜ್ಞಾನನೆನೆಗೆ ॥
ಸ್ಸಿಕ್ಕೆಮುಡಿಗಿಕ್ಕುವಂತೆವೊ ।
ಲಿಕ್ಕಿದನವಯವಮೆನೆಲದೊಳರಿಗಂಹರನಂ ॥ 22

ವ ॥ ಅಂತುನೆಲಕ್ಕಿಕ್ಕಿಗಟಬಲಂಮೆಟ್ಟಿದಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಪೊಱಿಕಣ್ಗಂಮುನ್ನಂತಾಂ ।
ಮಱಿಸಿದನೊಸಲೊಂದುಕಣ್ಣುಮಾಗಳ್ಮೊಸಲಿಂ ॥
ಪೊಱಮಟ್ಟುಂತಿರೆತೋಱಿದ ।
ನೆಱಿಕದೆಹರನಿಂದ್ರನಂದನಂಗುರಿಗಣ್ಣಂ ॥ 23

ವ ॥ .....ಅಂತೆಜಗಿಪ್ಪೊಡವಟ್ಟು ॥

ಕಂ ॥ ನೀನಪ್ಪುದನಣಮಱಿಯದೆ ।
ದಾನವಮಾನವಸುರೇಂದ್ರನುಣಿಮಕುಪತಟು ॥
ವ್ಯನ .....।
..... ॥ 24

ವ ॥ .....ವಿನಯಕ್ಕಂಮೆಚ್ಚಿಮೆಚ್ಚಿದೆಂಬರವಂಪೇಡಿಕೊಳ್ಳಿನೆವುಹಾಪ್ರಸಾದಂ
ಪೆಱತೇನುವುನೊಲ್ಲೆ ನೆನಗೆನಿಮ್ಮಡಿಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರಮಂದಯೆಗೆಯ್ವುದೆನೆನಿನ್ನತಪಶ್ಶಕ್ತಿಗಂ
ಭಕ್ತಿಗಮಿತ್ತೆನೆಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಕ್ಲೇಶದಫಳವೆರ್ದೆಗೊಳ್ಳದು ।
[ಪೇಕಂಮನ]ವೊಸೆದುನೆಗೞ್ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮನಾ ॥
ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರಮನಿತ್ತು ವಿ ।
ನಾತರಿಪುವಕ್ಕೆಹರಿಗನೆಂ[ದಂ]ದಯಿಖಿಂ ॥ 25

ವ ॥ ಆಗಳೀಶ್ವರಂಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕೆ ತೆಪ್ಪಂಬೆಯೆಂದುಗಾರೀದೇವಿಯುಂಮಂಜುಕಾಸ್ತ್ರವೆಂ ಬವೋಷಾಸ್ತ್ರಮುಂವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನಂಗೆಕುಡೆಮೂವತ್ತುಮೂದೇವರುಂತಂತಮ್ಮನಚ್ಚಿ ನಂಬುಗಳಂತಂದೀಯೆಗುಣಾರ್ಣವಂಸಂಪೂರ್ಣವಮನೋರಥನಾಗಿದ್ದಾಗಳೆಂದ್ರಂಪರಾ ಕ್ರಮಧವಳನಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ [ಮೀ]ಗೆಯ್ವತೆಜಿನುಮಱಿಯದೆಯುಮತಿಸ್ನೇಹದಿಂಪುಷ್ಪ ವೃಷ್ಟಿಯುಮನಾನಂದಬಾಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯುಮನೊಡನೊಡನೆಸುರಿಪುಪಲವುದಿವಸಮುಗ್ರೀ ಗ್ರತಪದೊಳ್ಕಯ್ಯಂದಂಡಿಸಿಡಪರಿಶ್ರಮಂಪೋಗೆಕೆಲವುದಿವಸವುನೆವಮ್ಮಟೋಕದೊಳ್ವಿಶ್ರ ಮಿಸಿಖಪ್ಪೆಬು ಪೋಪವೆಂದುತನ್ನೊಡನೆರಥಮನೇಱಿಸಿಕೊಂಡು ಗಗನತಳಕ್ಕೊಗೆದು ತನ್ನಮರಾವತೀಪುರಮನೆಯಿಂದಿವಗಂಬಂದೊನಗೆಗೆಪೊಱಲೊಳಪ್ಪಕೋಭೆಯುಂಮಾಡಿಸಿ ಪೋಲಲಂಪೊಕ್ಕಾಗಳ್ ॥

ಮ ॥ ಪರಿತಂದಂದಮರಾವತೀಪುರದೊಳಿಪ್ಪಸ್ತ್ರೀಯರೇನೀತನೇ ।
ನರನಾಖಂಡವಮೆಲ್ಲಮಂಜಿಪಿಗುಣಲ್ಕೊಟ್ಟಾತನೀಗಳ್ಮಹೇ ॥
ಶ್ವರನೆಂಮೆಚ್ಚಿಸಿಮಿಕ್ಕ ಪುಕುಪತಮಂಪೆತ್ತಾತನೇಸಾಹಸಂ ।
ಪಿರಿದುಂಜೆಲ್ವನುಮಪ್ಪನೆಂದುಮನದೊಳ್ಸೊಲ್ತಳ್ತಿಯಿಂನೋಡಿದರ್ ॥ ೨೮

ವ ॥ ಅಂತುನೋಡಿಕಡೆಗಣ್ಣೊಡಲ್ಲಂಪೆರಸುಸೂಸುವವಾಸವಸ್ತ್ರೀಯರಮುಖಾಬ್ಜಸವಸಂ ಬಂಧಿಗಳಪ್ಪ ಕೇಷಾಕ್ಷತಂಗಳನೀಶ್ವರನಗೆಲ್ದಗೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಸೇಸೆಗೊಳ್ವಂತೆ ಸೇಸೆಗೊಳುತ್ತುಂದೇ ವರಾಜನೊಡನೆದೇವಾಪ್ಸರೋನಿಚಯನಿಚಿತಮಪ್ಪದೇವವಿಮಾನಮುಂಪೊಕ್ಕಾಗಳ್ದೇವೇಂ ದ್ರಂತನ್ನೊಡನೆಮಜ್ಜನಂಬುಗಿಸಿದಿವ್ಯಾಹಾರಂಗಳನೊಡನಾರೋಗಿಸಿತಂಬುಲಂಗೊಂಡುತ ನ್ನತುಪುವತುಡುಗೆಗಳೆಲ್ಲಮಂತುಡಿಸಿಱೀಟಮುಂಕೊಟ್ಟಿನಮಟಕ್ಕೆಯಿಂಕೊಂಡಾಡಿಕೆಲವು ದಿವಸಮನಿದ್ದರ್ದತನಗವಧ್ಯರುಮಸಾಧ್ಯರುಮಾಗಿದ್ದ ನಿವಾತಕವಚಕಾಳಕೇಯಪೌಳೋ ಮತಳತಾಳುಕರೆಂಬಜುವತ್ತು ಕೋಟಿರಕ್ಕಸರನೆನಗೆಗೆಲ್ದಿಯಲ್ವೇಱುಮ್ಮೆಂದುಮಾತ? ಯೆಂಬಸಾರಥಿವೆರಸುವಿವಿಧಾಸ್ತ್ರಗರ್ಭಮಪ್ಪರಥಮಂಕೊಟ್ಟೊಡದನೇಱಿಪೋಗಿ ॥

ಮ ॥ ದನಜಾನೀಕದನಿಂದದೊಂದುನೆಲೆಯುಂಮುಟ್ಟುತ್ತೆ ಮಾದೇವನಿ ।
ತ್ತನಿಜೋಗ್ರಾಸ್ತ್ರದೆದೈತ್ಯನೆಂಬಪೆಸರಿಲ್ಲಿಂಬಂತುಟಂಮಾಡಿಬಂ ॥
ದೆನಿತಾನುಂಮಹಿಮಾಗುಣಕ್ಕೆ ಕಣಿಯಾಗಿದ್ದೊಂದುಪೆಂಬಿಂದಮಿಂ ।
ದ್ರನೊಳದ್ದಾಸನಮೇಱಿದೊಳ್ಪುಹರಿಗಂಗಕ್ಕುಂಪೆಱಿಂಗಕ್ಕುವೇ ॥ 27

ವ ॥ ಅಂತುದೇವಲೋಕದೊಳ್ತನ್ನವಾತೇವಮಾತಾಗಿದ್ದರಾಕ್ರಮಧವಳನಪರಾಕ್ರ ಮಕ್ಕಂಗಂಡಗಾಸಿಗಂದಂಭಸೋಲ್ತುಸೈರಿಸಲಾಱದೇಕಾಂತದೊಳ್ಕೀಲಿಬೀಱಿದೊಡೆ ॥

ಕಂ ॥ ಎಂದುಪುರಂದರನರಸಿಯ ।
ಯಂಮದಲೆನಗಚ್ಚಿಯೀತೊದಲ್ನುಡಿಯದೆಪೋ ॥
ಗೆಂದೊಡದೊಂದಬ್ದದೊಳಿಬ್ಬ ।
ರಂದಳಿಯಾಗೆಂದುಮುನಿದುಶಾಪವನಿತ್ತಳ್ ॥ 28

ವ ॥ ಇತ್ತೊಡೆಂತುವಮಾಂಪರಸ್ತ್ರೀಯುವದೆಸೆಯೊಳಮಣ್ಣನನ್ನಿಯವರ್ಷವಧಿಯೊಳ
ವೆಂತುಂನಡಿಯೆಂನಿನ್ನ ನುಡಿಯೊಳಿದೋಷವೆಂದುಷನ್ನ ಶೌರ್ಯದವೇಗಣಕಲಿತನವು
ವುಂಸಃಭಾಗ್ಯದವೇಗಣಬಿಲ್ಲಾಳ್ತನವುಮನಿಂದ್ರಲೋಕದಿಂಪೊಗಟಿಸಿಸುಖಮಿಪ್ಪನ್ನೆ
ಗಮಿತ್ತವಿಕ್ರಾಂತತುಂಗನತಡೆದುವಕ್ಕೆರ್ಕಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ ಭೀಮಸೇನ ನಕುಳಸಹದೇವರುಂ
ದ್ರೌಪದಿಯುಃಖಾಳವ್ಯಾಕುಳಚಿತ್ತರಾಗಿ ॥

ಸ್ರ ॥ ಆದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ . . . . . ।
. . . . . ಗಳಪಾರಾಕರಂಶೀಲಮುನ್ನಂ ॥
ಪೋದಂಸಂದಿಂದ್ರಕೀಲಕ್ಕದನಱಿವವದೇನಾದುದೋಕಾಯ್ಯಸಿದ್ಧಿ ।
ಪಾದುಬ್ಭವಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನಂಪಲವ್ರೊಳವಱಿಯಲ್ಬಾರದಿನ್ನೆಲ್ಲಕಾಣ್ಬಂ ॥ 29

ವ ॥ . . . . . ಗೆಯ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳದಿವ್ಯೋಪದೇಶದೊ
ಳಯ್ವರುಂಗಂಧವಾದನಗಿರಿಗೆವಂದುತದ್ದಿರೀಂದ್ರದೊಳಂಭೀಮಸೇನಂದ್ರೌಪದಿಯು . . ॥

ಕಂ ॥ . . . . . ।
. . . . . ಯಾ ॥
ನಳವಾಗೆಕೊಂದುಸಾಗಂ ।
ಧಿಕಕವಳಾಕರಕವಳಹರಣಪಟಿತನಾದಂ ॥ 30

ವ ॥ ಮತ್ತಂಜಟುಸುರನೆಂಬಸುರನ ನಾಗೀಂದ್ರಕಂದರದೊಳ್ಪೊಱ್ದು . . . . . .
. . . . ನಿರ್ದ್ದಂದುದಿವಸವೊರ್ವ್ವನೆ ಜೇಂಟಿಯನೆವದಿಂದ . . . . . .
ಬಟ್ಟೆಯಕಣ್ಣೊಳಡಜಿಱ್ದಿದ್ದವೃದ್ಧವಾನರನಂಕಂಡು ॥

ಚಂ ॥ ತೊಲಗೆನೆಬಟ್ಟೆಯಿಂತೊಲಗಲಾಱೆನಕತ್ತನೆನಾಪ್ಪೊಡೆನ್ನನಿಂ ।
ತೊಲಗಿಸಿಭೋಗುನೀನೆನೆವೃಕೋದರನೊಯ್ಯನೆನಕ್ತು ಬಾಲಮಂ ॥
ಸಲೆಮುರಿದೆತ್ತಲಾಟಸೆಧರಿತ್ರಿ . . . . . ಟಃಗೆದೋ ।
ವ್ವಲಪೊಡಪ್ಪೊಗೆಟ್ಟುನಡೆನೋಡಿಮರುತ್ಸುತನಂಮರುತ್ಸುತಂ ॥ 31

ಕಂ ॥ ನೀನೆಂವಣ್ಣನೆವಂಕದ ।
ವಾನರನಲ್ಲೈವಲಂಮಹಾಬಲವೇಱೀ ॥
ಕೀನಗದೊಳ್ದಿರ್ದ್ದಿಯೆನೆತ ।
ದ್ವಾನರನಚ್ಚಿತ್ತುರ್ತ್ತಭೀಮನೆಂಬಂನೀನೇ ॥ 32

ವ ॥ . . . . . ನಿಮ್ಮಣ್ಣನಪ್ಪಣುವೆನೆ ನಾನಪ್ಪೆನೆಂದು ಪೇಳ್ವುದುವೊಗಳ್ದಾ
ಪ್ಪಾಂಗಮೆಱಗಿಪ್ಪೊಡವಟ್ಟಭೀಮಸೇನನಂಪರಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ಎನ್ನಂತಪ್ಪೊಡವುಟ್ಟದ ।
ರಿನ್ನಿನಗೊಳಗಾಗಲಂತರಿದಿರಾಂಪರೆವೇ ॥

ಱಿನ್ನಸಗೆವಡಿಯುೞೇರೊ ।
[ಳ್ಬಿನ್ನೀರಂಪೊಯ್ದು]ನಿನಗೆವಾಱಳ್ಪಿಂಧರೆಯಂ ॥ 33

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಭೀವಸೇನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಪೆಸನಂಪೞ್ದಕಡಂಗಿಪಾಯ್ದಕಡಲಂಮುಂಪೞ್ದರಂಕೊಂಪುಪೊ ।
ಕ್ಕಸವುಂತಾಂಗಡಲಂಕೆಯುಂಬನಮನಾಟಂದುಕ್ಕಿಕೆಱ್ತಿಕ್ಕಿಸಂ ॥
[ತಸವುಂಸೀತೆ]ಗೆವಾಡಿಸುಟ್ಟುಪೊಬಲಂಕಾಳಾನಳಂಗಿತ್ತುೞೇ ।
ಪಸವುಂರಾಮನನುಯ್ದನೀಂಬರೆಗವೇನಾಕೌರವಗ್ಗಂಡರೇ ॥ 34

ಕಂ ॥ ಎನಗೆದಯಿಗೆಯುವೆದೊಂದನೆ ।
[ಮನದಲ್ಲಿ]ಕಳಂಕಮಿಲ್ಲದಾಂಬೇಡಿದಪೆಂವಿಜಯಂಗೆ ॥
ವಿಜಯವಮಾಗಿರಿವಮಾತನಕೇ ।
ತನದೊಳ್ . . . . ತಕೇತುವೆಪ್ಪುದೆಸಾಲ್ಗುಂ ॥ * 35

ವ ॥ ಎಂದುಬೇಡಿಕೊಂಡೊಡದೇವಿರಿದಿತ್ತೆನಿವಣುವನವೃಕ್ಯನಾದನಾಗಬ್ಭೀವು ಸೇನಂಬೀ
ಡಿಂಗೆವಂದುಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂಗಾವಮಾತೆಲ್ಲಮಂಪೇೞ್ದು ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನಬರವನೆಪಾರುತಿ
ಪ್ಪರ್ನ್ನೆಗಮಿತ್ತವಿಬುಧಾವನನನೇಕದಿವಸಮಗಲ್ದಿದ್ದರ್ತನ್ನೊಡವುಟ್ಟಿದರಂ ನೆನೆದುಪೋ
ಪೆನೆಂದಿಂದ್ರನಂಬೀಱೊಕ್ಕಂಡುತನಗ್ದೇವೇಂದ್ರನಿತ್ತ ಐಂದ್ರವೆಂಬದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮುಮಂನೈ
ಷ್ಮಿಕವೆಂಬ ಮುಷ್ಟಿಯುಮಂಕೆಯೊಕ್ಕಿಂಡು ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರಮನವಂ ನಿಱ್ಕುೞಿಗೊಂಡಿಂ
ದ್ರಂತನ್ನ ಪುಷ್ಪಕವನೇಱಿಸಿಮಾತಳೆಯಂಸಾರಥಿಯಾಗಲ್ವೇೞ್ದು ಕಳಪೆನಾಕಲೋಕದ್ವಾರ
ವಾಗಿರ್ದಗಂಧವಾದನಗಿರಿಗೆವಂದುಕಾರ್ಗ್ಗಲದಬರವಂಜಾದಗೆಪಾರ್ವ್ವಂತೆ ತನ್ನಬರವ
ನೆಪಾರುತ್ತಿರ್ದರ್ಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನಂಮರುತ್ಸುತನಂನಿಜಮುಕುಳವುರೀಚಿಗಳಿಂದಮಚ್ಚಿರ್ಪಿತ
ರೀಯಾಶೀರ್ವ್ವಚನವುನಾಂತುತನಗೆಪೊಡವಟ್ಟನಕುಳಸಹದೇವರಿಬ್ಬರುಮನಱ್ಕುಱಿಂ
ಪರೆಸಿಬಱಿಯ ವಿಂದ್ರಕೀಲನಗೇಂದ್ರದೊಳೀಶ್ವರನವರಪ್ರಸಾದದಿಂಪಡೆದ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮು
ಮನಿಂದ್ರನೊಡಗೊಂಡು ಪೋದುದುಮನಿಂದ್ರಲೋಕದೊಳಾತನಲ್ಲಿಪಡೆದ ಮಹಿಮೆಯು
ಮನಱಿಯಿಸೇೞ್ದು ದ್ವೈತವನದೊಳಿರ್ಪ್ಪಂಬನ್ನಿಮೆಂದು ಮಾತಳೆಯಂ ಬೀಱೊಕ್ಕಟ್ಟು
ಕ್ಕಾಪಿ ನಿಜಪರಿಜನಸಹಿತಂಬಂದು ಸುಖದಿರ್ಪ್ಪನ್ನೆಗವೊಂದುದಿವಸ ವೊಂದುಮಾಯಾ
ಮತ್ತಹಸ್ತಿ ॥

ಮ ॥ ಮಸಕಂಕಾಯ್ಪುಜವಂಜವಂಗವಿದಿರೊಳ್ಕೀಡಲ್ಕಗುರ್ವ್ವಾಗೆಮಾಂ ।
ದಿಸಿವಿಾಪಂದುದುಕೊಂದಾದೆಂದುಭಯದಿಂವಿಪ್ರರ್ತ್ತರಳ್ದೋಡೆತಾ ॥
ಪಸರುಂಬರ್ಚ್ಚಿದೊಡಃಶ್ಯಮು . . . . . ಕಿಂತು ।
ಬ್ಬಸಮಂಮಾಡುವೆದಾಯ್ತುದೊಂದುವಿಭವಂಮೆತ್ತೀಱವಿಕ್ರೀಡಿತಂ ॥ 36

---

* ಈಪದ್ಯವು ಛಂದಸ್ಸಿಗೆ ಪರಿಷಾಠಲಾಗರಿಸ್ಸಿ

ವ ॥ ಆಗಳಾವುದಾಂಧ್ರಗಂಧಸಿಂಧುರದ ಕೋಳಾಹಳವಂ ತಾಪಸಯ್ಯೂರ್ಧಿಷ್ಠಿರಂಗಱಿ
ವಿನೀವೆಮಗರಣಿಯುಂ ತಂದೀಯದಾಗೞಿಪ್ಪುವಿಘ್ನಂಗಳಂ ಮಾಡಿದಿರೆಂದೊಡೆಯ್ವರುಂ
ಪ್ರಳಕಂಡಕೋಪಂಡಹಸ್ತಕ್ಕರ್ತಾಳಕಾಳಸ್ವರೂಪವುಂ ಕೆಯ್ಕೊಂಡುವುದಾಂಧ್ರಗಂಧಸಿಂಧುರ
ದಬಱಿಯುಂನಿರ್ವ್ವಂದಂಮಾಬ್ಬುದುಂವಾಯಾವುತ್ತಹಸ್ತಯುಂ ಮೂಱುಜಾವದಬಱಿ
ಯವುದೃಶ್ಯಮೊದೊಡೆಯ್ವರುಂಜೋದ್ಯಂಬಟ್ಟು ಘನಾಕ್ರಕಿರಣಸಂತಾಪತಾಪಿತಕರೀರ
ರೊಂಡಾಲದವುರದಕೆಳಗೆವಿಶ್ರಮಿಸೆ ಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂನೀರಡಿಸಸಹದೇವನನೆಲ್ಲಿಯುಂದೊಡಂ
ನೀರಂಕೊಂಡುಬೇಗಂಬಾಯೆಂದುಪೇೞ್ವುದುಮಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದುಕೂಜಜ್ಜಳಚರಕಾಳಕ
ಳರವದೊಳಂಕಮಳಕುವಳಯಾರಜಃಕಷಾಯಪರಿಮಿಳದಳಿಪಟಳಜಟಿಳವಾಗಿಬಂದುತೀ
ಡುವವುಂದಾನಿಳನಿಂನೀರದೆಸೆಯನಱಿದುಪೋಗೆವೋಗೆ ॥

ಕಂ ॥ ಬಕಕಲಹಂಸಬಲಾಕ ।
ಪ್ರಕರವ್ಯದುಕ್ವಣಿತರವ್ಯಮಿದಿರೊಳ್ತೋಱಿ ॥
ತ್ತುಕೊಳಂಪರಿವಿಕಸಿತಕನ ।
ಕಕಂಜಕಿಂಜಲ್ಕಪುಂಜಪಿಂಜರಿತಜಳಂ ॥ 37

ವ ॥ ಅಂತುಸೊಗೆಯಿಸುವಸರೋವರಮಂಕಂಡುತಾನುಂ ನೀರಡಿಸಿದನಪ್ಪುದಱಿಂದದ
ಱಕೆಲದಲತೆಯಾವೆಳೆಯೊಳ್ಬಿಲ್ಲುಮಂಬುವುಮಂಸಾರ್ಚ್ಚಿಕೊಳನಂಪೊಕ್ಕು ಕರಚರಣವದನ
ಪ್ರಕ್ಷಾಳನಂಗೆಯ್ದುನೀರಂಕುಡಿಯಲೆಂದುನಿಜಾಂಜಲಿಪುಟವುಂನೀಡಿದಾಗಳೊಂದು ದಿವ್ಯವ
ಚನವುಾಕಾಕದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ತೋಯಜಪಂಡವುನಿದನಾ ।
ನಾಯತಿಯಿಂಕಾವೆನೆನ್ನವಾತಿಂಗೆಲೆಕೌಂ ॥
ತೇಯವುಱುವಾತನಿತ್ತುವು ।
ದೀಯಸರೋವರದತೋಯವುಂಕುಡಿಕೊಂಡುಯೆ ॥ 38

ವ ॥ ಎಂಬುದುವಾದಿವ್ಯವಚನವುನ್ಲಂಘಿಸಿನೀರಱಿಕ್ಕೆಪೋಪಿನೆಂನೀರಂಕುಡಿದುಪದ್ಮಪ
ತ್ರಾಘಂಗಳಿಂತವ್ಯಣ್ಣಂಗೆನೀರಂತೀವಿಕೊಂಡು ಸರೋವರದಿಂಪೊಱವುಟ್ಟೊಂದೆರಡಡಿ
ಯನಿಡುತೆಗತಪ್ರಾಣನಾಗಿಬಿೞ್ದಿರ್ದನಿತ್ತ ಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂಸಹದೇವಂತಡೆದುದಕ್ಕರ್ತ್ತಂವು
ಳಿಸನಕುಲನವೊಗವುಂನೋಡಿಸಹದೇವನನೊಡಗೊಂಡುಬೇಗಂಬಾಯೆಂದುಪೇೞ್ದೊಡಂ
ತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದುಸಹದೇವನಪೋದಪಜ್ಜೆಯನೆಪೋಗಿಕೊಳದತಡಿಯೊಳ್ಬಿೞ್ದಿರ್ದತಮ್ಮನಂ
ಕಂಡುಜೋದ್ಯಂಬಟ್ಟು ॥

ಕಂ ॥ ತಾನುಂಸರೋಜಪಂಡವು ।
ನಾನತರಿಪುಪೊಕ್ತು ದಿವ್ಯವಚನವುನದನಂ ॥
ತೇನುಂಬುಗೆಯದೆ ಕುಡಿದ ।
ಜ್ಞಾನಿತೆಯಿಂನಂಜುಗುಡಿದನಂತಿರ್ಕೆಡೆದಂ ॥ 39

ವ ॥ ಅನ್ನೆಗಂಯಮುನಂದನನಿರ್ವ್ವರಬರವುಮಂಕಾಣದೆಕಂಕಾಕುಳಿತಚಿತ್ತನಾಗಿ ಕಿರೀಟಿಯಂಬೇಗಂಪೋಗಿನೀನಾಕೂಸುಗಳನೊಡಂಗೊಂಡು ನೀರಂಕೊಂಡುಬಾಯೆಂದೊಡಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದುಬಂದುಕೊಳನಡಿಯೊಳಚೇತನರಾಗಿ ಬೀಳ್ದಿರ್ದ್ದತಮ್ಮಂದಿರಿರ್ವ್ವರುಮಂ ಕಂಡುವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ॥

ಕಂ ॥ ಆಕವಿಳಾಕರಮಂಪೊ ।
ಕ್ಕಾ ಕಾಕಧ್ವನಿಯಮಜಿದೆಕುಡಿದರಿಭೂಪಾ ॥
ನೀಕಭಯಂಕರನುಂಗಡ ।
ವೇಕೆಂದಱಿಯೆಂಬಱಿಲ್ದು ಜೋಲ್ದಂಧರೆಯೊಳ್ ॥ 40

ವ ॥ ಅನ್ನೆಗಮೆತ್ತಱುಮನಂದನಂಮೂವರ್ತ್ತಮ್ಮಂದಿರಬರವಂಕಾಣದೆಭಗ್ನಮನನಾಗಿಭೀಮಸೇನನಂನೀಂಪೋಗಿಮೂವರುಮನೊಡಗೊಂಡು ನೀರಂಕೊಂಡುಬಾಯೆಂದೊಡಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದುಬೇಗಂಬಂದುಪುಂಡರೀಕಪಂಡೋಪಾಂತದೊಳ್ವಿಗತ ಜೀವಿತರಾಗಿರ್ದ್ದಮೂವರನುಜರುಮಂ ಕಂಡಿದುಮನುಜರಿಂದಾದುಪದ್ರವಮಿಲ್ಲಿದೇನಾನುಸೊಂದು ದೇವತೋಪದ್ರವಮಾಗಲೆವೇಱಿಲ್ಲಮೆಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಬಿಡದೆಕಡುಕೆಯ್ದದಿವ್ಯದ ।
ನುಡಿಗೆಕಿವುಟ್ಟೆಳ್ದಕುಡಿದುನೀರಂಭೀಮಂ ॥
ಪಿಡಿದಗದೆವೆರಸುಭೋಂಕೆನೆ ।
ಕೆಡೆದಂಗಿರಿಖರದೊಡನೆಕೆಡೆವಂತಾಗಳ್ ॥ 41

ವ ॥ ಅಂತುನಾಲ್ವರುಂವಿಳಯಕಾಲವಾತಾಹತಿಯಿಂಕೆಡೆದಕುಲಗಿರಿಗಳಂತೆಕೆಡೆದು ವಿಗತಜೀವಿತರಾಗಿರ್ದ್ದಪದದೊಳತ್ತದುರ್ಯ್ಯೋಧನನಬೆಸದೊಳಾತನಪುರೋಹಿತಂಕನಕಸ್ವಾಮಿಯೆಂಬಬಂಭಾಂಡವರ್ಗ್ಗಭಿಚಾರವಾಗಬೇಳ್ವಜ್ಞೆಯಂಕೊಂಡದೊಳಗಣಿಂದವಮಂಜನಪುಂಜದಂತಪ್ಪವೆಯ್ಯಂ ಸಿಡಿಲನಡಸಿದಂತಪ್ಪದಾಡೆಯು ಮುರಿಯುರುಳೆಯಂತಪ್ಪಕಣ್ಣಂಕೃತಾಂತನಂತಾಕಾರವಾಗಿ ತಱಿತಱಿಸಿಪೊಳೆವಕತ್ತಿಗೆಯುಂ ಪರಸುಪೊಱಿಮಟ್ಟುಕೀರ್ತ್ತಿಗೆ * ಯೆಂಬುಗ್ರದೇವತೆಪಸನುಬೆಸಸೆಂದು ಪಸನಂಬೇಡಿಪಾಂಡವರನೆಲ್ಲಿನ್ನೆಂಕೆಯ್ತಡಂಕೊಲ್ಲೆಂದೊಡಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದುಪೋಗೆಲ್ಲಿಯುಮೆಱಿಸಿಕಾಣದೆ ಕೊಳನತಡಿಯೊಳ್ಬೆಱ್ಚಿರ್ದ್ದನಾಲ್ವರುಮಂಕಂಡು ಬಾಪ್ಪುಱಿಟ್ಟೆಂದುತಿನಲ್ಸಾರ್ವ್ವಾಗಳವರ್ಗ್ಗಳ್ಗನಿತು ಮಾಡಿದದೈವಂಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಗಜಱುಗಜ್ಜರ್ಜ್ಜಿಸುತ್ತುಂಬಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಎಲೆಪಿಱಿತಿನಿಪೋವುಟ್ಟದೆ ।
ತೊಲಗೀನಾಲ್ವಕ್ಕಳಸುವನವರ್ಗಳಮೆಯ್ಯಿಂ ॥
ತೊಲಗಿಸಿದೆನುಗಾ....ದಿ ।
ರ್ದ್ದಲಂಪ್ಯ..... ॥ 42

* ಈ ಹೆಸರು ಬರುವ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಕೃತ್ತಿಕೆ ಯೆಂದು ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುತ್ತೆ.

ವ ॥ ಎನೆನಿನ್ನ ಕೆಯ್ಗೆ ವಂದೊಡೆನಮಗಾವದಬೆಸಂತಪ್ಪುದುದಾನಾರಂತಿಂಬೆಂಬೇಱೆನೆನಿನ್ನೆ ನಾವನೊರ್ವ್ವನಕಾರಣಂಪುಟ್ಟಿಸಿದನಾತನನೆತಿನ್ನೆಂದುಗ[ಜ]ಱಿ. [ಗರ್ಜಿಸೆ]. ॥

ಕಂ ॥ ಕನಕನಬೇಳ್ವೆತಗುಳ್ದುದು ।
ಕನಕನನೆಂಬೊಂದುವಾತುಧೆರೆಗೆಸೆಯೆಸುಯೋ ॥
ಧನನಪುರೋಹಿತನಪ್ಪಾ ।
ಕನಕಸ್ವಾಮಿಯುನೆಮುನಿದುಕೀರ್ತ್ತಿಗೆತಿಂದಳೆ ॥ 43

ವ ॥ ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ಕೃತಾಂತನಂದನಂತನ್ನ ನಾಲ್ವರ್ತ್ತಮ್ಮಂದಿರುಂಬಾರದೆ ತಪೆದುದರ್ಕ್ಕೆ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಪೋದರನೊಡಗೊಂಡುಬರ ।
ಲ್ಪೋದರುವಾಪೋದಪೋಗೆಪೋದರ್ತ್ತಡೆಯು ॥
ಲ್ಪೋದ್ಧವರಲ್ತೆಂದುಮನಃ ।
ಖೇದಂಬೆರಸೆಯ್ದೆ ವಂದನಬ್ಜಾಕ್ಷರಮಂ ॥ 44

ವ ॥ ಅಂತೆಯ್ದೆವಂದು ಬಜಿಸಿಡಿಲ್ಪೊಡೆಯ ಕೆಡೆದವಿಶಾಳತರುಗಳೆಪ್ಪಂತಿರ್ದ್ದ ನಾಲ್ವರ್ತ್ತಮ್ಮಂದಿರುಮುಂಕಂಡುಽಕ್ತಸಂಬಟ್ಟು ॥

ಕಂ ॥ ಆರಿಂದಮಿವರ್ಗಿದಾಯ್ತೆಂ ।
ದಾರಯ್ವೆಂಽಱಿಯುವಮಾದೊಡೇನಾಯ್ತೆಂದು ॥
ಭೋರುಹರಜಃಪಟು[ಲ]ವೃತ ।
ವಾರಿಯನಾನೃಪತಿಕುಡಿಯಲೊಡರಿಸಿದಾಗಳೆ ॥ 45

ಮರುಳಾಗದೆನ್ನನುಡಿಗು ।
ತ್ತರಮಂಮುನ್ನಿತ್ತುಕುಡಿಯೆಕಜ್ಜಂನಿನಗು ॥
ತ್ತರಿಸುಗುಮಂತಲ್ಲದೊಡೀ ।
ಪರರಂತೆಯೆನೀನು[ಮೊಯ್ಕು]ನಾಗದಿರರಸಾ ॥ 46

ವ ॥ ಎಂಬುದುವೆನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರ್ಗ್ಗಿನಿತಂಮಾಡಿದ ದಿವ್ಯಮಿದಿವ್ಯಮಕ್ತುಮೆಂದದಱಿಬೆಸಗೊಂಡುದರ್ಕ್ಕೆರ್ಲ್ಲಂವಱುವಮಾತುಗುಡುವುದುಂಪೆಚ್ಚಿತನ್ನ ಸ್ವರೂಪಮಂತೋಱಿ ॥

ಚಂ ॥ ಕನಕನಬೇಳ್ವೆಯಿಂದೊಗೆದಕೀರ್ತ್ತಿಗೆಯಿಂನಿನಗಪ್ಪವಾಯುವುಂ ।
ನೆನೆದುವುದೇಭರೋಪಮನೆತೋಱುನಿಜಾಶ್ರಮದಿಂದಗಲ್ದಿನಿ ॥
ನ್ನನುಜರನೀಮುಖಾಯದೊಳಕೀರ್ತ್ತಿಗೆಯೊಡ್ಡಿಸೆಕಾದೆನಾಂಕೃತಾಂ ।
ತನೆನೆನಗಮ್ಮನೀಂವಗನಯಿಂಪೆಱತೇಂನಿನಗುತ್ತರೋತ್ತರಂ ॥ 47

ವ ॥ ಎಂದುಮಱಿಸೊಂದಿದರೆನೆತ್ತು ವಂತೆನಃಲ್ವರುಮನೆತ್ತಿ ತಾಂಮುನ್ನಂತೆಂದರಣಿಯಂ ಕೊಟ್ಟುಕೃತಾಂತನಂತದ್ಧಾನಕ್ಕೆ ಸಂದಂ ಧರ್ಮ್ಮಜನೂಜನುಮೆನುಜಸಹಿತಂನಿಜನಿವಾಸಕ್ಕೆ ವಂದರಣಿಯಂಪೂರ್ವ್ವಗ್ಗ್ರಕೊಟ್ಟು ಕೆಲವುದಿವಸವುನಿದ್ದಾಧೌಮ್ಯಪುರೋಹಿತಂ ಬೆರಸಯ್ವರುವೊಳೋಚಿನ ॥

ಚಂ ॥ ನೆಜೆದುವುಪನ್ನೆರಬ್ಬರಸಮುಗ್ರವಿರೋಧಿಜನಕ್ಕೆ ಮಿಱುಗ ।
ಳ್ನೆಜಿವವೋಲಾಗದಿನಱಿದಿರಲ್ಕ ಮಗಬ್ಬ ವುನೊಂದನಿದ್ದೊಡೇ ॥
ತಱಪಡೆವಾತೊವುತ್ತ ಮಿರವೇಱಿಪ್ಪುದುಪನ್ನೆರಡಬ್ದ ವುಮನಂ ।
ವುಱುಗೆಬನಂಗಳೊಳ್ನು ಡಿದನನ್ನಿಗೆಪೇಱಿಮಿದಕ್ಕೆ ರ್ಕಜ್ಜ ವುಂ ॥ 48

ವ ॥ ಎನೆಯುವುನಂದನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಅಪವಾದಂಪೆಱತೊಂದುಮಿಲ್ಲನವುಗಿನ್ನುಂಪೊಕ್ಕೆರಲ್ತಿಂಬುವು ।
ತ್ಸ್ಯಪುರಂಕತ್ತುಗೆಕತ್ತುವುತ್ಸ್ಯನದಱಿಂದಜ್ಞಾತವಾಸಕ್ಕೆ ಚಿಂ ॥
ತಿಪ್ಪೊಡಿನ್ನಂನವುತಾಣವಿಲ್ಲದಱಿನುಂತಾರ್ಗ್ಗಪ್ಪೊಡಂವಿಕ್ತರೂ ।
ಪಪರಾವರ್ತ್ತನದಿಂವಿರಾಟಪುರವುಂಪೊಕ್ಕಿರ್ದ್ದದಂನೀಗುವಂ ॥ 49

ವ ॥ ಎಂದುಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ ನಿಷ್ಠಿತಕಾರ್ಯ್ಯವುನನುಷ್ಠಿಸೆ ನಿಜಪರಿಜನವೆಲ್ಲವುನೀಯೊಂದುವರುಷವುಂನಿವ್ಯನಿವ್ಯಬಲ್ಲಂದೊಱೆರವೆಂದು ಧೌಮ್ಯಸವೇತಂಪೋಗಲ್ವೇಱ್ದತವ್ಮಯ್ವರುಂಪಾಂಚಾಳಿವೆರಸುಪೋದದೆಸೆಯನಾರುವುಱಿಯದಂತುದ್ವೃತವನವುಂಪೊಱಮಟ್ಟುಜಗುನೆಯಂ ಪಾಯ್ದುವೂಡವೊಗದೆಪಯಣಂಗೊಗಿ ಮತ್ಸ್ಯದೇಶವುಂಪುಗುತಂದರದೆಂತಪ್ಪುದೆಂದೊಡೆ ॥

ಕಂ ॥ ಇಂಚೆಯುಪನವಿನೆಬಱಿದಕ ।
ಳೀಚಿನಡಾವರದಬಾದೆಯಿಲ್ಲದಪದದೊಳೆ ॥
ಮುಂಚಡೆಪಿಂಚೆದೆಬಳೆದುವಿ ।
ರಿಂಚಿಯುಕೆಯ್ವಿಡಿವೊಲುದುವಾನಾಡೊಗ್ಗಳೆ ॥ 50

ಧ್ವನದಳಿಕುಳಾಕುಳೀಕೃತ ।
ವನಂಗಳೆಂದೆಸೆಯಚೆಲ್ವುಜೆಲ್ವಿನೊಳಂಕ ॥
ಣ್ಮನವುಮನಗಿಯಿಸುವವಿರಾ ।
ಟನಪುರ[ವುಂಹೃದಯಾಹರ]ವುನೆಯ್ದಿದರವರ್ಗಳೆ ॥ 51

ವ ॥ ಅಂತೆಯ್ದಿವಂದುತ ..... ಪೆಣಂಗಳೆಲ್ಲವು ನವಱಿವೇಲೊಟ್ಟಪರಿಜೋರೊರ್ವ್ವರೊಂದೊಂದುಘಟ್ಟೆಯೊಳ್ಪೋಗಿ ಜೇಜುವೇಜುಪೊಱಲಂಪೊಕ್ಕು ಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂವುತ್ಸ್ಯನಗರಾಧಿಪತಿಯುಂ ಕಂಡವೀರ್ವ್ವಾದವಂಕುಡೆವಿರಾಟಂನಿವೆುತ್ತಣಿಂಬಂದಿರೆಂಬುದುವುಂಧರ್ಮ್ಮರಾಜನಸಮಿಾಪದೊಳ್ಪೆರ್ವ್ವರಸಂಗೆಪೊಲ್ತುಪ್ಪೋಗದಾಗಳೆನ್ನೊಡನೆನೆತ್ತವುಸಾಡುವನದಲ್ಲದೆಯುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಕನವಂನೆನಾಲ್ಕು ವೇದವು ।
ವೆನಗೆಮುಖತೋರ್ದ್ದ ತವುದಲ್ಲದಾಱಿಂಗದವೊ ॥
ತನಿತೆಗಡನೃಪತಿ ಬಂದೆಂ ।
ನಿನಗಾಳಾಗಲ್ಕೆ ಕಂಕಭಟ್ಟನೆನೆಂಬೆಂ ॥ 52

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂವಿರಾಟನಾತನಭದ್ರಾಕಾರವುಮುಂ ಮೃದುಮಧುರಗಂಭೀರವಾಣಿಯು ಮುಂಕಂಡುಕರಂಮನದೆಗೊಂಡುಕರವೊಳ್ಕಿತೆಂದು ಕಂಕಭಟ್ಟನನಿರಿಸಿದನನ್ನೆಗಂಭೀಮನೇ ನನುಂಬೋನವೆಳಗೆಯುಂನಟ್ಟುಗವುವನೊರ್ವ್ವ ಪರಿಚಾರಕನಿಂಪಿಡಿಯಿಸಿಕೊಂಡುಬಂ ದುನಿಂದನಂಕಂಡುವಿರಾಟಂನಿನ್ನ ಬಿನ್ನಾಣವೇನೆಂದುಬೆಸಗೊಳೆ ॥

ಕಂ ॥ ಎನ್ನ ಟ್ಟಡುಗೆಯನುಂಡೊಡೆ ।
ಬಿನ್ನಣವೇನರಸನರೆಗಳಁಗವುಸವಿಯೊ ॥
ನ್ನಂಮೆಚ್ಚಿಪೆನೆಡಜೆಂ ।
ದೆಂನರೊಳಂವಲ್ಲನೊರ್ವ್ವವೆಲ್ಲಲನೆಂಬೆಂ ॥ 53

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂನಿನ್ನ ನಾಳ್ವೆನೆಂದುಬಾಣಸನಕರಣಕ್ಕೆ ನಿರೂಪಣಂಗೆಯ್ದನನ್ನೆಗಂನಕು ಳನು[ವು]ಂಕವಣಿಯುಂಬಾಳುಂಬುರುಂಜವ್ಮಟಿಗೆಯುವನೊರ್ವ್ವಕೀಚಾಳಿಂ ಪಿಡಿಯಿಸಿ ಕೊಂಡುಬಂದುವಿರಾಟನಂಕಂಡೆಂತಪ್ಪದುಷ್ಟಾಕ್ಷಂಗಳುವನೇಜಿಲುಂ ತಿರ್ದ್ದಲುಂಬಲ್ಲೆನೆಂ ದುಪೂಣ್ಮಾಳಗಿತಂತ್ರಪಾಳವೆಸರೊಳ್ಮಾಸಾದಿಯಾಗಿರ್ದ್ದಂ ಸಹದೇವನುಂಗೋಪಾಳವೇಷ ದೊಳ್ಬಂದುಕಂಡವನಗೋವುಂಡೆಳಧೈರ್ಯಜ್ಞನಾಗಿರ್ದ್ದಾಗಳೆ ॥

ಮು ॥ ಎಳೆಯಂವಿಕ್ರಮದಿಂತರಲ್ಕಹಿಭಟಿಂವುಂಪಂದಿಯಾದಂತೆಪೋ ।
ದೆಳೆಯಂದಾಯಿಗರಂಪಡಲ್ವಡಿಸಿಕೊಂಡಾಳಲ್ಕ ವೂದೇವದಿಂ ॥
ಮುಗಿಸಿಂರಂಭೆಯಕೊಟ್ಟಶಾಪಮನದಂನೀಗಲ್ಕ ವೂಗಳ್ಬ್ಬುಹಂ ।
ದಳಿವೂದಂನರನಾತ್ಮಕಾರ್ಯ್ಯವಶದಿಂಕುದ್ಧಾಂತದೊಳ್ಮತ್ಸ್ಯನಾ ॥ 54

ವ ॥ ಅಂತುಬೃಹಂದಳಿಯೂಗಿಗಾಂಡೀವಜ್ಯಾಘಾತದೊಳೊಂದ್ರನೀಲಂಗಳ ನಡಸುವಂತಿರ್ದ್ದ ರಡುಂ ಮುಂಗೆಯ್ಗಳಕರ್ಪ್ಪಂತೀವೆತೊಟ್ಟಬಳೆಗಳ್ಮಡಿಸೆ ವಿರಾಟನಮೆಗಳಪ್ಪುತ್ತರೆಯೊ ದಲಾಗೆಪಲವುಂಪಾತ್ರಂಗಳನಾಡಿಸುತ್ತುಂಮಹಾಭಾರಾವತಾರದೊಳಪ್ಪಸಂಗ್ರಾಮರಂಗ ದೊಳರಾತಿನಾಯಕರಕಬಂಧಪಾತ್ರಂಗಳ ನಾಡಿಸುವುದನುದಾಹರಿಸುವಂತಿರ್ದ್ದಂ ಪಾಂ ಚಾಳರಾಜತನೂಜೆಯುಂರೂಪುಗರೆದುಸೈರಂಧ್ರೀವೇಷದೊಳ್ಪೋಗಿ ವಿರಾಟನವಹಾದೇವಿ ಸುದೇಷ್ಣೆಯಂಕಾಣ್ಬುದನುಾಕೆಯುಂಕೃಷ್ಣೆಯರೂಪಂಕಂಸು ಚೋದ್ಯಂಬಟ್ಟುಸಾ ವಾನ್ಯೆಯಲ್ಲಿನೀನಾರ್ಗ್ಗೀನೆಂಬೆಯೆಂದುಬೆಸಗೊಳೆ ॥

ಕಂ ॥ ನವಮೃಗಮದಪರಿಮಳಮುಮ ।
ನಿವೃಮಸುಗಿಪುವೆನಿಸವಿವಿಧಗಂಧಂಗಳನಾ ॥
ನವಯವದೊಳ್ಪೊಸಲ್ಗ ।
ಟ್ಟವ್ಳ್ತಿಯೆಂದೇವಿಗಂಡವ್ಳ್ತಿಯೆನಲ್ಲಿಂ ॥ 55

ಪೆಸರೊಳ್ಪೃಳೀಂದ್ರಿಯೆನಟಱ ।
ವೆಸನದದೆನೆಯಱಿಯೆನೆನಗೆಗಂಧರ್ವ್ವರಕಾ ॥
ಪಸದಳಮುಂಟಚ್ಚಿಪುನ್ರೋಷಾಂ ।
ಬೆಸಕೆಯ್ವಂನಿನ್ನ ಬೆಸಸಿದಂದದೊಳಿಪ್ಪೆಂ ॥ 56

ವ ॥ ಎಂದುವಿರಾಟನವುಹಾದೇವಿಗಾವಗವುಣುಗೆಯುಗಿ ಪಾಂಚಾಳೆಯಿರ್ದ್ದಳಂತುಪಾಂ
ಡವರೀಮಾಟಕ್ಕೆಯಿಂದಿಪ್ಪನ್ನೆಗಮೊಂದುದಿವಸಂವಿರಾಟಂನೆಲದೊಳುಳ್ಳವುಲ್ಲರೆಲ್ಲರುಮುಂ
ಬರಿಸಿಮೆಲ್ಲಯುದ್ಧ ಮುಂನೋಡೆ ಸುಯೋಧನನವುಲ್ಲಂ ವಿಷಖಿಪ್ಪರನೆಂಬಂತನ್ನ ಮುಲ್ಲರೆಲ್ಲ
ರುವುಂಕೊಂದೊಡೆಸಿಗ್ಗಾಗಿತನ್ನ ಬಾಣಸಿಗನಾಗಿರ್ದ್ದವಲ್ಲಲನಂಕರೆದುಪೇಱ್ದಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಪರ್ಪ್ಪರಿಕೆಗಿಡದೆಕಲಿವಿಷ ।
ಖರ್ಪ್ಪರನಿದಿರಾಂತೊಡಾಂತುವಲಲಂತಳಮಂ ॥
ವೂಪ್ಪೊಸೆದುತಟ್ಟ.... ।
.....ವುಂ..ಸಿಂಹನಂದದಿನಾರ್ದ್ದಂ ॥ 57

ವ ॥ ಅಂತುಸುಯೋಧನ.....

.....
.....ಗಂಗಾನಂದನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ।ಸ್ರ॥ರಸೆಯೊಳ್ಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರಂಜಲಕಯನದೊಳಂಭೋಜನಾಭಂಪೊದಟ್ಟಾ ।
ಗಸದಿಂದತ್ತಿರ್ದ್ದಜಾಂಡೋದರದೊಳಜನಡಂಗಿರ್ಪ್ಪನೋಲ್ಕಾರಣಕ್ತೆಂ ॥
ದೊಸೆದಿರ್ದ್ದಪ್ಪಂಡವಕ್ಕಾರ್ಜುನನದೊಳಿರದವನ್ನೆನ್ನಿಯಂತಪ್ಪೆಯುಂಸ ।
ಪ್ತಸಮುದ್ರಂಮೇರೆಯಂತಪ್ಪೆಯುವೊಳರೆಬಿಗುತ್ತಾಂಸವರಿರಾಜರಾಜಾ ॥ 58

ವ ॥ ಎನೆಕುಂಭಸಂಭವನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ॥ ಕೃತಕಸ್ತ್ರೈತಕಾಸ್ತ್ರರಪ್ರತಿಹತಪ್ರಾಗಲ್ಭ್ಯರೀಗಳ್ಪೃಥಾ ।
ಸುತರುದ್ಯೋಗಮನೆತ್ತಿಕೊಳ್ವದೆವನಂನಃರ್ಚ್ಚಿತ್ತು.... ॥
.ತಿಯುಂಬಂದುವಿವಕ್ತೆರ್ವಮಣ್ಡಿರದೆಮುಂತಾವಾನದೊಳ್ಕಂತ್ರನಿ ।
ಶ್ಚಿತನಾಗೀಗಡೆಕಾದಿದಲ್ಲದಿಳೆಯುಂನೀನೆಂತುಮೇನಿತ್ತ ಪೈ ॥ 59

ವ ॥ ಎಂದೊಡೆಕರ್ಣ್ಣನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಬಗೆಯದೆಸಾವುವುಂಬಿಸುಟವುಭೇದವುನೊಲ್ಲದುದಗೈಧಾನವುಂ ।
ನೆಗಳಿದೆದಂಡವುಂನಿನಗೆಪಾಡಿದಕೃತ್ಯರನಂತುವಾಣ್ಬುದೇ ॥
ಬಗೆದಗೆನೀಗೆಯುಂಮುಳಿಸುಪೋಗೆಯುವಾಯುತಿಪೆಚ್ಚೆರ್ಕ್ಕೆಯುಂಜಗಂ ।
ಪೊಗೞಿಪೆಯುವುಂತರಾತಿನೃಪರಂತವೆಕೊಲ್ವುದಹೀಂದ್ರಕೇತನಾ ॥ 60

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಸುಯೋಧನನಿರ್ವ್ವರನುಡಿಯುವುಂಕೇಳ್ದುತನ್ನ ವನದೊಳಾದೆಕಜ್ಜ ವುನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಅಱಿಯುಮೆವೇೞ್ವುದಿರ್ದ್ದೊಡೆಯುನಿರ್ದ್ದೊಡೆಯಿಂತೆಗೆದಾಜಿರಂಗದೊ ।
ೞ್ಗಿಱಿಸಲೆವೇೞ್ವುದಂತವರನಂತವರಿರ್ಪ್ಪೊಡೆಯುಂವಿರಾಟನಿ ॥
ಪ್ಪಱಿಕೆಯಟ್ಟಣಂನವುಗಿದೇವಿರಿದಪ್ಪುದು . . . . ।
. . . . . ಕೊಳ್ವುಮಂತುತುಱುಗೊಂಡೊಡೆಪಾಂಡವರಿರ್ಪ್ಪಗಂಡರೇ ॥ 61

ವ ॥ ಎಂದುಬರಿದುವಾಗ್ಗ್ರಹಂಬೆರಸುಗೋಗ್ರಹಣಪ್ರಪಂಚವುನೆನಿಕ್ಕೈಸವಿರಾಟನದುಯಿ ಗಂತ್ರಿಗತ್ಯರ್ತ್ಥಧೀಕಂಸುಕವರ್ಮ್ಮನುವುಂನಾಲ್ಕಾಸಿರರಥಬೆರಸುದಕ್ಷಿಣದಿಶಾಭಾಗಕ್ಕೆ ವೇೞ್ದುತುಱುವಂಕೊಳಿಸಿದಾಗಳೆ ॥

ಚಂ ॥ ಕರೆದುವಿರಾಟನುತ್ತರನನಾತ್ಮತನೂಜನನಾಪೋೞಲ್ಗೆಕಾ ।
ಪಿರಿಸಿಧರಾತಳಂತಳುರ್ವ್ವವೋಲ್ನ ಡೆಯುತ್ತಿರೆಪಾಂಡುಪುತ್ರರ ॥
ಯ್ವರುಮಿದುವೆವ್ಮನಾರಯುಲೆವೈರಿಯವಾಡಿದಗೊಡ್ಡ ಮಿಲ್ಲಿವಾ ।
ಣ್ಟಿರಲಣವಾಗಪೂಣ್ದ ವಧಿಯುಂನೆಱೆದ[ತ್ತಿ]ದಿರಾನ್ತ್ರಿಕಾದುವಂ ॥ 62

ವ ॥ ಎಂದುತವ್ಮಿದ್ವುರುವಸಳೋಚಿಸಿ . . . . . .
. . . . . .ನಾಲ್ಕ್ಕಂಸವುದ್ರಂಗಳುವು . . . . . .ನೊಳ್ಕೂಡಿಪೋ ಗಿತಾಗಿದಾಗಳೆ ॥

ಚಂ ॥ ಕಡಲಬೊದಬ್ಬಿಪಿರ್ದ್ದರೆಗಳೆಯ್ದಿಕುಲಾದ್ರಿಗಳೊಳ್ಪಳಂಚಿತೂ ।
ಳ್ದೊಡನೆವುರಲ್ದವೋಲ್ಕ್ಕೆಡೆಯಪಾಯಿಸಿವುಗ್ರರಥಂಗಳೞ್ಗಿತ ॥
ಱ್ಗಿ . . . . ಗಿಡೆಪಾಯ್ದುರಾತಿನೃಪರಂತಱಿದಾಸುಕವರ್ಮ್ಮನಂ ।
ಪಿಡಿದುನೆಗಟ್ಟಿಯುಂಪಡೆದುಸಾವಸದಿಂತುಱುವಂವಗುಱ್ಚಿದರ್ ॥ 63

ವ ॥ ಅನ್ನೆಗವುತ್ತುಯೋಧನಂಸವುಸ್ತಸಾಧಸಂಬೆರಸು ॥

ಉ ॥ ಉತ್ತರಗೋಗ್ರಹಃಪಿದುವಾ[ಗ್ರಹ]ವುಂವುನದೊಳ್ತಗುಳ್ಚಿದಿ ।
ಗ್ಬಿತ್ತಿವಿಭೇದಿಪೆಚ್ಚ್ಕೆಕದನಾನಕರಾವವುಗುವ್ವಿನುರ್ವ್ವಪ ॥
ವ್ವುತ್ತಿಲೆಚಾರುವೀರಭಟಕೋಟಿಗೆರಾಗರಸಂಪೊದಟ್ಟಿತು ।
ಳ್ತಿತ್ತಿರೆಬಂದುವುತ್ತಿವೊಗೆಧಂವಿಭುಗೋಕುಲವುಂವಿರಾಟನಾ ॥ 64

ಚಂ ॥ ಪನ . . . . ಕ್ಕು ಕೂಕಿಱಿದುಕಾದುವೆಬಲ್ಲಣಿಗಳ್ಪಳಂಚೆಪಾ ।
ಯಿಸುವದಳಕ್ಕ ಗುರ್ವ್ವಿಸೆಯೆನೂಂಕಿದಬಲ್ಲಣಿಗೆತ್ತವೆಯ್ದಿ ಚೋ ॥
ದಿಸುವರಥಕ್ಕೆ ಪೆಳ್ಪಿಸದೊರ್ವ್ವರನೊರ್ವ್ವರೆಮಿಕ್ಕು ಪಾರ್ದ್ದಸಾ ।
ರ್ದ್ದಿಸೆತುಱುಗಾಱರಂದಿನಿಗ . . ವಲನಾದುದದೊಂದುಕಾಳಗಂ ॥ 65

ಕಂ ॥ ಮುಚ್ಚರ್ದಿನೊರ್ವ್ವರೊರ್ವ್ವರೆ ।
ನುಚ್ಚಳಿಸಿತಗುಳ್ದಗೋವರಾರ್ದ್ದಿಸೆಕೇಱಿಂ ॥
ಕಚ್ಚಿರ್ಪಪ್ಪಡಿಯೊಳ್ಪೊರಳ್ದವು ।
ನಚ್ಚಿನಕಾಂಭೋಜವನಜಿರಾಜಿಗಳೆಲ್ಲಂ ॥ 66

ವ ॥ ಅಂತುತಮ್ಮಮನದೊಳೊಡಂಬಟ್ಟುಂತೆವುನೆವುನೆಗಡರಿಸಿದಜಾತ್ಯಶ್ವಂಗಳಿಸು . .
. . . . ದಱಿಗಾಳಗದೊಳ್ಪತ್ತೊಡೆ ॥

ಚಂ ॥ ತುಱುಪರಿವಾಗಳೆಮ್ಮಪೆಣನಂತುಱಿದುಂಪರಿಗುಂದಲೆಂದುಚಿಃ ।
ತುಱುಗೊಳಿಬಾಱುವೆಮೆಂದುತುಱುಗೋಳೊಳೆಸಾವುದುಸೈಸಿದೆಂದುಪಾ ॥
ಯ್ದುಱುಕೆಯುಗೋವರಣ್ಕೆಬರೆಕಂಡುಮಹಾರಥಕೋಟಿಗಳ್ತಗು ।
ಳ್ದುಱಿಱುವಿಕ್ಕಿ ದೇಗುಲಕೆಪೆರ್ಮ್ಮರನಂಕಡಿವಂತೆವೂಡಿದರ್ ॥ 67

ವ ॥ ಆಗಳೊರ್ವ್ವಗೋವಳನನಿಬರಸಾವುಮುಂ ಕಂಡುಮನದೊಳಾದೇವಂಪೆಚ್ಚೆಯುಂ
ತುಱುವಪ್ಪೋಗಿಂಗಾಱಿದೆವಿರಾಟಪುರಕ್ಕೆ ವಂದುತ್ತರಂಗೆವೇೞ್ದುಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಪೆಱಗಣಕಾಪುಗೆನ್ನ ನೆವುಹೀಪತಿಪೂಣಿಸಿದಾಗಳೀಗಳೇ ।
ತುಱುಗೊಳಿವಾಣನೆನ್ನಿ ದಿರ್ಗೆರಾವಣಕೋಟಿಯುವಾಂತುಮೇಂಗೆಲ ॥
ಲ್ಲಿಱಿಗುವೆಂತನ್ನಿ ವಿನ್ನೆನಗೆಸಾರಥಿಯಪ್ಪನನೀಗಳೆಂದುಪೊ ।
ಚ್ಚಱಿಸೆವಿರಾಟನಂದನನದೆಲ್ಲವನಾಗಡೆವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನಂ ॥ 68

ವ ॥ ಕೇಳ್ದಭೋಟ್ಟೆಪ್ಪೊಟ್ಟಾಗೆದೌಪದಿಗೆಬಟ್ಟಿಯನಟ್ಟಿಬರಿಸಿ ॥

ಉ ॥ ಸಾರಥಿನಾಡೆಮತ್ಸ್ಯಸುತನೀಗಡೆತಂನನರಾತಿಸೈನ್ಯಕೂ ।
ಪಾರದಪಾವುಮಂತಡೆಯದೆಯ್ದುವೆನೆಂಬುದುವಂತೆಬಂದುಪಂ ॥
ಕೇರುಹವಕ್ತ್ರೆಮತ್ಸ್ಯಸುತನಂನುಡಿದಳ್ನಿಗಜಿರಂಗದೊ ।
ಳ್ಸಾರಥಿಯಪ್ಪೊಡಪ್ಪುದುಬಿಂಡಿಯೆನಿನ್ನೊರೆಗುಂಟೆಗಂಡರಾರ್ ॥ 69

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಬೃಹಂದಳೆಯಲ್ಲಿಗುತ್ತರೆಯನೆಬಱಿಯನಟ್ಟಿಬರಿಸಿ ॥

ಉ ॥ ಸಾರಥಿಯಪ್ಪೊಡಪ್ಪನೆನಗೀತನೆಭೋಪೆಱರೀನರಂನೆರಂ ।
ಬಾರೆನೆನುತ್ತೆತನ್ನರಥಮಂತರವೇಱಿದರದೆಯ್ದೆಭೋರಕಾಂ ॥

ತಾರವನೊಂದುಬೇಗೆಪರಿವಂತುಪರಿತ್ತು ಜಿಮಿಟ್ಟು ವೈರಿಕಾಂ ।
ತಾರವನಟ್ಟಿಲಂಕದಬೃಹಂದಳಿಚೋದಿಸೆ[ಪೋದನುತ್ತರಂ] ॥ 70

ವ ॥ ಅಂತುತಿಱಿದಂತರವಱಂಪೋಗೆಪೋಗೆ ॥

ಚಂ ॥ ಕರಿಘಟೆನೀಳವೇಳೆಘಟೆಯಂತೆತುರಂಗದಳಂಸಮುದ್ರದೊ ।
ಳ್ತರತರದಿಂದವೇಱ್ಪತೆರೆಯಂತೆರಥಂಮಕರಂಗಳಂತಗು ॥
ವ್ಯೂರಿವರಿಯುತ್ತುಮಿರ್ಪ್ಪಣಿಬ್ಯಹದ್ಬಡಬಾನಳನಂತೆತೋಱಿಭೀ ।
ಕರತರವಾಗಿಯುತ್ತರನಕಣ್ಗೆಸುಯೋಧನಸೈನ್ಯಸಾಗರಂ ॥ 71

ವ ॥ ....[ಉತ್ತ]ರನೊತ್ತರವೊತ್ತಿದಂತೆಪೆಟ್ಟಿರ್ಪಬಗಡುಗೊಂಡು ॥

ಉ ॥ ನೋಡಲಳುಂಬುವೆಂದೊಡಿದನಾಂತಿಱಿದಾರ್ತ್ತವಿಪನ್ನರೆಂದುನಾ ।
ಕೋಡಿವಿರಾಟನೂನುರಥದಿಂದಿಱಿದೋಡಿದೊಡೆಯ್ದೆಪೂಣ್ದುಬೆ ॥
ಜ್ಜೋಡಿಸಿರೀಟತನ್ನರಥ[ದಿಂದಿಱಿದಾ]ದ್ರುವುಬಲ್ಲಿಗೆಯ್ದಿತಾಂ ।
ನೀಡಿರಬೆಯ್ದೆತೋಱಿಸಿದನಾತನದಲ್ಲಿಯಕೈದುವೆಲ್ಲಮಂ ॥ 72

ವ ॥ ಅಂತುಗಾಂಡೀವಿಗಾಂಡೀವಂವೊದಲಾದದಿವ್ಯಕರಾಸನಕರಧಿಚಿತ್ರತನುತ್ರಂಗಳೆಲ್ಲ
ಮುಂತನಗಾವಗಂಕೊಳ್ವಂತೆಕೊಂಡುಪಗೆವರಗಂಟಲಬಳಿಯನೊಡೆದುಕಳೆವುದನುಕರಿ
ಸುವಂತೆತೀವಿತೊಟ್ಟಮುಂಗೆಯ್ಯಬಳೆಗಳನೊಡೆದುಕಳೆದು ॥

ಚಂ ॥ ಬಿಡಿಮಣಿಲಂಕುರುಧ್ವಜನಿತೊಟ್ಟನೆಬಾಯನೆಬಿಟ್ಟುದಂಗಂ ।
ಪೊಡೆಯುಡೆಗಂಡುಗೆಟ್ಟುದುನೆಗಟ್ಟಿಯುಗಾಂಡಿವಮಂತಗುಳ್ದುಜೇ ॥
ವ್ರೊಡೆಯೆಸಿಡಿಲ್ಸಿಡಿಲ್ಸಿಡಿದುಪೊಯ್ವವೊಲಾಯ್ತನೆಗಂಡಗಾಡಿನೂ ।
ವ್ಯೂಡಿಮಿಗಿಲುದುದಾರಥಮನೇಱಲೊಡಂಪಡೆಮೆಚ್ಚಿಗಂಡನಾ ॥ 73

ವ ॥ ಅನ್ನೆಗವುತ್ತರಸೈನ್ಯಭೈರವನೆಬರವಿಂಗಳ್ತಿಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದಸೊಡರಂತೆನಡನಡನ
ಡುಗುವಕುರುಧ್ವಜನಿಯಂಕಂಡುಸುಯೋಧನಂಗೆಗಾಂಗೇಯನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಅವಧಿಯಲಿಕ್ಕುಮಂನೆಱಪಿನನ್ನಿಗೆವಾಣದೆಕಾದಲೆಂದುಬಂ ।
ದವನಿವನಜ್ಜನಂತೊಡದುನಿಲ್ಲಲಿಧನೀನೊಡಗೊಂಡುಪೋಗುಗೋ ॥
ನಿನಪಮನಂಗರಾಜಕೃಪಕುಂಭಭವಪ್ರಮುಖಪ್ರವೀರರೆಂ ।
ಬಿವರ್ವೆರಸುಂಬೆನಾನಿನಿಸನೀಯ್ದುಪೆಯೊಳ್ಕದನತ್ರಿಣೇತ್ರನಂ ॥ 74

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಸುಯೋಧನಂಪರಿದುವೂಕಳುಳಂಪರಸುಗೋಕುಲವಂಕೊಂಡುಪೋಗೆ
ಪೋಗಲೀಯುವುತ್ತರನಂರಥಮುಂಕೋದಿಸೆಂದುವುಟ್ಟೆವಂದು ॥

ಮ ॥ ಪಗೆತೀಗ್ದರ್ಂಬುಗೆತೀಗ್ದರ್ವಮಾಕುರುಕುಳಪ್ರಖ್ಯಾತನಂಕಾದಿತೊ ।
ಟ್ಟಗೆಗೋವೃಂದವನಾಂವುಗುಟ್ಟಿ ದಪೆನೆಂದಾರ್ದ್ದಚ್ಚ ತಂನಂಕದಂ ॥
ಬುಗಳೊಂದೊಂದಱಿನೆಕ್ಕ ಲಕ್ಕ ಬಲವುಂದಟ್ಟಿ ಡೆದುಯ್ಯೋಧನಂ ।
ವಿಗೆನೋಲ್ದೊಡೆವುಗುಟ್ಟಿ ದಂತುಱುಗಳಂವಿದ್ವಿಷ್ಪ ವಿದ್ರಾವಣಂ ॥ 75

ಚಂ ॥ ಅದಱರಚೆನ್ನ ಪೊಂಗರಸಬಂಗಳತೊಟ್ಟು ಟಿಯೊಳ್ತಿಡಂಕಿನಿ ।
ಲ್ಲದೆಭೊಲವೆಂಚ್ಚು ತವ್ಮಮನದೊಳ್ಕಿಗೆವೆಚ್ಚಿ ಸಿದಂತೆತೋಱುವ ॥
ಗ್ಗದನಿಡುಗೋಡುವೇಡುವುವುರುತ್ತು ವಿಱುಂಕಿದಕೆಚ್ಚ ಲೆತ್ತವೆ ।
ತ್ತಿದಕುಡಿವಾಲವುಂದೆಸೆಯಿಕಬ್ಬ ರಿಸುಗಳ್ಪರಿಗೊಂಡುವಾಜಿಯೊಳ್ ॥ 76

ವ ॥ ಅಂತುತುಱುವಂವುಗುಟ್ಟಿ ವುಗುಱಿದೆತನಗಿದಿರೊಡ್ಡಿ ನಿಂದರಿನೃಪಬಲವುನರೆದುಸ
ದೆದು ॥

ಚಂ ॥ ಪಱುವಱಱಿಯಂತಗುಳ್ದಳುರ್ವಜೇಗೆವೊಲೆಚ್ಚ ಕರಾಳಿಗಳ್ಪಱಱಿ ।
ಲ್ಪಱಱಿಲೆನೆಪಾಯಿಪಾಯ್ಪಬಿಸುನಿತ್ತರಸುಟ್ಟುರೆಚಾತುರಂಗವುಂ ॥
ಕಱಕ್ಕಱಂನೂಗೆಪೇಱಿಪೆಸರಿಲ್ಲೆನೆಪಾಯಿಸಿತೇರನೆಯ್ದೆ ತೊ ।
ತ್ತಱದುಱಿಬಿತ್ತು ವೈರಿಬಲವೆಲ್ಲವುನವ್ಮನಗಂಧವಾರಣಂ ॥ 77

ಉ ॥ ಕುರುಬಲದೊಳ್ಕರಂನೆಗಲ್ದಬೀರರಚೆನ್ನ ರಸಂದಚೆನ್ನ ಪೊಂ ।
ಗರತಲತಾಱಿದಚ್ಕೆ ದಱಿದಂತೆನಿರಂತರವಾಜಿರಂಗದೊ ॥
ಳ್ಪರೆದಿರೆಲೋಹಿತಾಂಬುಧಿಯೊಳಾನೆಗಳಟ್ಟೆಗಳಾಡೆನೋಡಲ ।
ಚ್ಚರಿಯುವುಗುವ್ವೆವುದ್ಭುತವುವಾಯ್ತು ರಣಂಕದನತ್ರಿಣೇತ್ರನಾ ॥ 78

ವ ॥ ಆಗಳದಂಕಂಡಂಗರಾಜಂರಾಜರಾಜನನಡಪಿದುದುವುಂತನ್ನ ಬಲ್ಲುಳ್ತನವುವುಂ
ನೆನೆದುತ[ನ್ನಾಳ್ದನ]ತವ್ಮಂವಿಕರ್ಣ್ಣರ್ಂಪೆರಸರ್ಣ್ಣಜನಿನಾದದಿಂದಾರುತ್ತುಂಬಂದುಗು
ರ್ಣ್ಣಾರ್ಣ್ಣವನೊಳ್ತಾಗೆ ॥

ಚಂ ॥ ಸವೆದುದುಬೋೀಗುಗೋಗ್ರಹಣದಲ್ಲಿಯೆಭಾರತವುಂಬವಾತನಂ ।
ದವುತನರೋರಗನ್ಮರ್ಡಿಯೆರೌದ್ರಕರಂಗೆನೆಚ್ಚು ಯುದ್ಧದೊ ॥
ಳ್ಪಸವನಾಗಿಕಾದಿದೊಡೆಕೂವ್ಮರ್ನಪಕ್ಷವುನೆಚ್ಚುಗರ್ವ್ವಮಂ ।
ಸವೆಯಿಸಿಕೊಂದೆನಂಕದೊಳೆಕರ್ಣ್ಣನನೊಂದೆವಿಕರ್ಣ್ಣನಂತರಂ ॥ 79

ವ ॥ ಅಂತುಕರ್ಣ್ಣನನೋವುನುಂವಿಕರ್ಣ್ಣನನಾವುವೆಂಕಂಡು ॥

ಉ ॥ ತಕ್ಕಿನಕುಂಭಸಂಭವನದೀಜಕೃಪಪ್ರಮುಖಪ್ರವೀರರೆ ।
ಕ್ಕೆಕ್ಕೆಯಿನೊವ್ವರೊವ್ವರೆಬಿಗುತ್ತಿರೆದಂತುನಿಶಾತಬಾಣಜಾ ॥
ಲಕ್ಕೆಸಿಡಿಲ್ಬ ಜೋಲ್ದುಸೆರಗಂಬಗೆದೋಡಿದರೊಂದುಹೊಱ್ತು ವಿ ।
ಕ್ಕಕ್ಕಲದಿರ್ದ್ದಲಾಱಿದೆವುನಂಗಲಿಗಳ್ಕದನತ್ರಿಣೇತ್ರನಾ ॥ ೮೦

ಕಂ ॥ ಮುನದೊಳ್ಕರುಣಿಸಿಸಂಮೋ ।
ಹನಾಸ್ತ್ರದಿಂದೆಚ್ಚು ಬೀರರಂಬೀರದಶಾ ॥
ಸನವುನೆನಿಱಿಸುವಳುಗೆಯಿಂ ।
ದೆನಿಬರಪಟವಿಗೆಯನೆಟೆದುಕೊಂಡಂಹರಿಗಂ ॥ 81

ವ ॥ ಅಂತುನರಕಶಿವಿಕದಯಕಪಟಂಗಳಂ ನೆನ್ನಿಪಟಂಗೊಳ್ವಂತೆವಿವಿಧಧ್ವಜಪಟಂಗಳೆ
ನೆಯೆತಾನುಮುತ್ತರನುಂವಿರಾಟಪುರಕ್ಕೆ ಮಗುೞ್ದುಬಪ್ಪುಗಳ್ ॥

ಉ ॥ ನೂಸುವನೇಗೆಬೀಸುವಳಕಳಚ್ಚ ಮರೀರುಹಮೆಕ್ಕೆಯಿಂರಣಾ ।
ಯಾಸಪರಿಕ್ರಮೊಂಬುಲವಮಂತವೆಬೀರೆಪುರಾಂಗನಾಮುಖಾ ॥
ಬ್ಜಾಸವಗಂಧದೊಳ್ಪೆರಸಿದೊಂದೆಲರೊಯ್ಯನೆತೀಡೆಪೊಕ್ಕನಾ ।
ವಾಸನಸೂನುವುತ್ಸ್ಯಮಹಿಪಾಳಕ * ಮುಂದಿರವುಂಣ್ಮೆವಂ ॥ 82

ಗದ್ಯ ॥ ಇದುವಿವಿಧ ವಿಬುಧಜನವಿನುತ ಜಿನಪದಾಂಭೋಜ ವರಪ್ರಸಾ
ದೋತ್ಪನ್ನಪ್ರಸನ್ನ ಗಂಭೀರ ವಚನರಚನ ಚತುರಕವಿತಾಗುಣಾ
ರ್ಣವ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ ವಿಜಯ
ದೊಳಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಂ ಸಮಾಪ್ತಂ ॥

---

* ಪಾ ॥ ಮಹಿಪಾಳನ;

ನವಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಗೆನೆಗಟ್ಟುಗೆವೀರ ।
ಶ್ರೀಗಾಗರಮಪ್ಪೆನೆಂಬಕಳಕಳವಿಜಯೋ ॥
ದ್ಯೋಗದೊಳೆನೆಗಟ್ಟುವೆನೆಂಬು ।
ದ್ಯೋಗಿಗೆಮಲೆವನ್ಯನೃಪತಿವುಂಡಳವೊಳವೇ ॥ 1

ಎಂದುಜಗಜ್ಜನಮಳವನ ।
ಗುಂದಲೆಯಾಗಡರಿಬಿಡದೆಪೊಗಟ್ಟುತ್ತಿರೆಯುಂ ॥
ದೇಂದುಯಶಂರಥದಿಂದಿಟ್ಟಿ ।
ತಂದೆಟ್ಟಿಗಿದನಗ್ರಜನ್ಮಪದಸರಸಿಜದೊಳ್ ॥ 2

ಅಟ್ಟಿಮಗೆನಪವನತನಯನ ।
ನೆಟ್ಟಿದಾಶೀರ್ವ್ವಚನಶತಮನಾಂತನುನಯದಿಂ ॥
ದೆಟ್ಟಿಗಿದಮಳರುಮನಟ್ಟಿ ಪರಿ ।
ನೊಟ್ಟಿಲ್ದುತೆಗೆದಪ್ಪಿಪರಸಿದಂಪರಕೆಗಳಿಂ ॥ 3

ತಲೆಗೆ ದಿಸಿಜಿಪೆಪಗೆವರ ।
ತಲೆಗಳ ತರಿವಂದುಬಂದುಪಾಂಡುತನೂಜ ॥
ತ್ತಲೆದೋಜ್ಜಿರೆರಾಗಮಗುಂ ।
ದಲೆಯುಂಬೊಂಪುಟಿಯುವಾಯ್ತು ಮುತ್ಸ್ಯಂಗಾಗಳ್ ॥ 4

ಮ ॥ ಗುಡಿಯುಂಕಟ್ಟಿಸಿಪೊಯ್ಸಿಬದ್ಧವಣಮುಂಪ್ರಾಣಕ್ಕವರ್ತ್ಥಕ್ಕಮಿ ।
ನ್ನೆಡಜೊಳ್ತಪ್ಪದದೆಂದುಕಂಡುಕುರುಡಂಕರ್ಣಿತ್ತಪೊಲ್ಮಾಗದಿಂ ॥
ದೊ ಮಲ್ತಂಬಗೆಯಿಳ್ಳಸಾಧನವುಮಂಮುಂದಿಟ್ಟತಿಪ್ರೀತಿಯುಂ ।
ಸಡೆವಂಮತ್ಸ್ಯಮಹೀಶನಂದುಮಸದೊಳ್ತತ್ಪಾಂಡುಪುತ್ರಕ್ಕರಾ ॥ 5

ಉ ॥ ಕರ್ಮಂಕಂಕಭಟ್ಟನಯುಧಿಷ್ಠಿರನಾವಲಲಂವೃಕೋದರಂ ।
ಬಾಳೆಯರೆಂದಲಾಡಿಪಬೃಹಂದಳಿಫಲ್ಗುಣನಂಕದೆಬ್ಬಗೋ ॥
ಪಾಳಕರೆಂಬರಾನಕುಳನುಂಸಹದೇವನುವೂಡೊಡಂಮಹೀ ।
ಪಾಳರೊಳಾದಕಾರ್ಯ್ಯಗತಿಗಳ್ಬಗೆಯಲ್ಕೆಪರೋಪಕಾರನೋ ॥ 6

ವ ॥ ಎಂಬುಪುರಜನಾಳಾಪಂಗಳ್ಕೆಗಱವಿರಾಟನವುಹಾದೇವಿಸುದೇಷ್ಣೆಕೈವೆಣ್ಣಗಾಗಳಿಂ ಗಿಪೊಡವಡೆಧರ್ಮ್ಮತನೂಜಂಗೆವಿರಾಟನವನತಮಣಿವುಕುಟನಿಂತೆಂದುಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದಂ॥

ಚಂ ॥ ಇರದುಬಿಡಾವಮಂಡಲದೊಳಂನೃಪನೀಂದಯೆಯಿಂದಮಿಲ್ಲಿಱಂ ।
ದಿರೆದೊರೆವೆತ್ತುದೆನ್ನವೆಜಿವಾಳ್ವಿಸನೆನ್ನತನೂಜೆಗಂಕದು ॥
ತ್ತರೆಗೆವಿವಾಹಮಂಗಳವನಿನ್ನಭಿವನ್ಯುಗೆವಾಱಲ್ಪುದುತ್ತರೋ ।
ತ್ತರಮೆನೆವಾಡುನಿನ್ನದಯೆಯಿಂವೆಜಿವೆಂಯಮರಾಜನಂದನಾ ॥ 7

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಂತೆಗೆಯ್ವಿಂನಿಮ್ಮೆಮ್ಮನಣ್ಪುಗಳೀಗಳಾದುವಲ್ಲಹಿರಣ್ಯಗರ್ಬ್ಭಬ್ರಹ್ಮ ರಿಂತಗುಳ್ದವ್ಯವಚ್ಚಿನ್ನವಾಗಿಬಂದುವು ನಿನ್ನಬೊರೆಯನಟವನುಮನೆಲ್ಲಿಪಡೆವೆನೆಂದುವಿರಾ ಟನಂಸಂತಸಂಬಡೆನುಡಿದುಚಾಣೂರಾರಿಯಂ ಸುಭದ್ರೆಯುಮನಭಿವನ್ಯುವುಮನೊಡ ಗೊಂಡುಬಪ್ಪೆವೆಂದು ಬೀಱಿಯನಟ್ಟಿಬರವೞಿದುಪಾಂಡವರಯ್ವರುಂ ವಿರಾಟನವೀತ ವಿದಿರ್ವ್ವೀಗಿಕಂಡಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ....ಸಹದೇವರುಂ ।
ಹರಿಚರಣಾಂಬುಜಕ್ಕೆ ಱಗೆಯುತ್ಸವದಿಂದಭಿವನ್ಯುತಮ್ಮುತ್ತೈ ॥
ವರಲಲಿತಾಂಭ್ರಪದ್ಮನಿವಹಕ್ಕೆ ಱಗುತ್ತಿರೆತನ್ಮುಖಾಬ್ಜದೊ ।
ಳ್ಪರಕೆಗಳಾಣ್ಮಿಪೊಣ್ಮಿದುವುಪಂಕಜದಿಂವುಕರಂದದಂತೆವೋಲ್ ॥ 8

ವ ॥ ಅಂತುಮುಂದರಧರನುಂತಾವುವೋರೊರ್ವ್ವರನಗಲ್ದಿಂಬಱಿಯವಾದಸುಖದುಃ ಖಂಗಳನನ್ಯೋನ್ಯನಿವೇದನಂಗೆಯ್ದಾನಂದದಿಂಪೋಱಲಂಪೊಕ್ಕು ಮಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿಗಳಿಂ ದಮುಪಗತಪರಿಶ್ರಮನಂಮಾಡಿಮುರಾಂತಕನನಂತಕನಂದನನಭಿವನ್ಯುವಿವಾಹಕಾರ್ಯ್ಯ ಪರ್ಯ್ಯಾಳೋಚನೆಯೊಳ್ಮೊಡಂಬಡಿಸಿಕುಭಲಗ್ನೋದಯದೊಳ್ ॥

ಉ ॥ ವಾರಿಧಿಶೀಪದಂತೆಸೆವಮಂಗಳತೂರ್ಯ್ಯರವಂಗಳಿಂಬಿಯಂ ।
ಮೇರುವದೆನ್ನೊಳಂನಜಿಯದೆಂಬಿನಮಿಟ್ಟಳವಾಗವಾರನಾ ॥
ರೀರಮಣೀಯನೃತ್ತಮವುರುತ್ತಿರೆಸಂದವಿರಾಟನಂದುಕೆ ।
ಯ್ನಾರೆಜಿದೀಯೆಗೆಯ್ದರಭಿವನ್ಯುಗವುತ್ತರೆಗಂವಿವಾಹಮಂ ॥ 9

ವ ॥ ಅಂತಾವೀರನಂವೀರಶ್ರೀಯೊಳ್ನೆರಪ್ಪವಂತುತ್ತರೆಯೊಳ್ನೆರಪಿ ಕಂಸಧ್ವಂಸಿಯಂದ್ವಾ ರಾವತಿಗೆ ಕಳುಪಿ ॥

ನು ॥ ವುಲೆದವ್ಯೂಂದಳಿಕಕ್ಕುರ್ಜುಂಬರವಟವ್ವೀರಕ್ಕುಳಾಂತವ್ಮುಬಾ।
ಟ್ಟಿಲೆಯಂಬೇಡಿದವಸ್ತುವಾಹನವುವುಂಮುಂದಿಟ್ಟುವಾವಿಟ್ಟಯೊ ॥
ಕ್ಕಲವೋಲಿಂಬೆಸಕೆಯ್ಯೆಸಂತಮಿರುತುಂಕುಂತೀಸುತತ್ತರ್ವ್ಮತೋ ।
ಳ್ವಲನುಂನಚ್ಚರೆದಾಯಿಗರ್ದ್ದರೆಯನಾಳ್ದಿಂದಟ್ಟಿರೆಂಬೇನದಿಂ ॥ 10

ವ ॥ ಅಂತುತಮ್ಮಪೂರ್ವ್ವವರ್ಷಾವಧಿನೆಱೆದೊಡವುರಾತಿಗಳ್ಗೆ ಚತಕಾಲಂ ನೆಱೆಯದುದು ಕ್ಕರ್ಮ್ಮಗಳಿನವುಗೆಕೆವ್ಮಗಿರಲಾಗದು ದುರ್ಯ್ಯೋಧನನಪ್ಪೊಡೆ ಕ್ಷೀತಕೃಷ್ಣ ಕಾರಕಂ ಕೃಷ್ಣನಂತನಗೆವೂಡದನ್ನೆಗಂವುನ್ನ ವೆಪನ್ನಗಕಯನನಂನವುಗೆವೂಡುವುದುತ್ತವುಪ ಹ್ಲವೆಂಬೀಪ್ರಧಾನಕಾರ್ಯ್ಯವಂತವೊ ೂಳಗೋಚಿಸಿವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನಂನೀನೆಪೋಗ ಲ್ವೇಱುವೆಂಬುದುವುಪ್ರತಿರಥಂರಥವುನೇಱಿವುನಃಪವನವೇಗದಿಂದ್ವಾರಾವತಿಯನೆಯ್ದಿ ರಾಜವುಂದಿರವುಂಪೊಕ್ಕುದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಧವಳತಳ್ಪದೊಳ್ಕ * ಱೆದೊಱಗಿದವುಧುವುಳನನ ನೆತ್ತಲ್ಗಣ್ಮಿದೆಕಾಲದೆಸೆಯೊಳುಸಿರದೆ ಕುಳ್ಳಿರೆದುರ್ಯ್ಯೋಧನನುವಾಗಳೆಱುಂದು ಬಲಿಬಂ ಧನನತಲದೆಸೆಯೊಳ್ತ ಳ್ಳಿರಕಿಱಿದಾನುಂಬೇಗದಿಂ ॥

ಕಂ ॥ ಪವಡಿಸಿದನಂತನೊಸೆದು ।
ಪ್ಪವಡಿಸಿತನ್ನೆರಡುವುಡಿಯನೊತ್ತುತ್ತಿರ್ದ್ದಾ ॥
ಹವವಿಜಯಿಯಪ್ಪವಿಜಯನ ।
ನೆವಲಂವುಂಕಂಡುಬೞಿಕೆನೃಪನಂಕಂಡಂ ॥ 11

ವ ॥ ಕಂಡುತನಗೆಪೊಡವಟ್ಟುರ್ವ್ವರುವುಂಪರಸಿನೀ ಮಿರ್ವ್ವರುಂಬಂದಂದವುವುಂವುನೆ ವಾಱಿತ್ತೆಯಂಪೇೞಿವೆಂದೊಡೆವ್ಮೆಕ್ಕಂಕೆಯೊಕ್ಕಂಡುಗೆಲಿನಲ್ಪೇಱುತ್ತು ವೆಂದುಬಂದೆವೆನೆ ॥

ಕಂ ॥ ವುನ್ನಣಿಗೆನಗಿರ್ವ್ವರುವೋ ।
ರನ್ನರೆವಿಜಯುನನೆವುನ್ನೆ ಕಂಡುದಱಿಂದಾ ॥
ನೆನ್ನಂಕೊಟ್ಪೆಂನಿನಗಂ ।
ಪನ್ನಗಕೇತನಚತುರ್ಬ್ಬಲಂಗಳನಿತ್ತಂ ॥ 12

ವ ॥ ಎಂದುತನ್ನೊಳ್ಪವಾನಬಲನಪ್ಪತನ್ನತವ್ಮಕ್ಕಂಕೃತವರ್ಮ್ಮನುವುಂತನ್ನೊಡನಾಡಿ ಗಳಪ್ಪತೊಂಬತ್ತುಬುಸಾಸಿರಗೋಪಕುವುಮಾರರೊಡನೆಕೂಡಿಕಳಿಪಿವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನುಂ ತಾನುಂವಿರಾಟಪುರಕ್ಕೆ ವಂದುವುಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿಗಳೆಱೆವ್ವೆಗತಪರಿಶ್ರಮರಾಗಿವುಱುದೆವ ಸವುಱುವರುಂವುೂಱುಂಗುಣಂಗಳೆವುೂರ್ತ್ತಿವಂತಂಗಳಾದಂತೆವುಂತ ್ರಕಾಲೆಯಂಪೊ ಕ್ಕಿರ್ದ್ದಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಪ್ರಿಯವಿಷಯಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಿಂ ।
ದ್ರಿಯಂಗಳೆಂತೆಯ್ದೆವುನವುನಾಶ್ರಯಿಸುಗುವುಂ ॥
ತಯನಯಪರರಯ್ವರುವೂ ।
ಕ್ರಯಿಸಿದ್ದರ್ವ್ವಿಷಯಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂವುರರಿಪುವಂ ॥ 13

ಲೋಕಕ್ಕಿದರ್ತ್ಥಶಾಸ್ತ್ರವಿದ ।
ಟೀಕೆನಿಸಿದತನ್ನನುಡಿವುನಂಗೊಳಿಸಿದಳ ॥

* ಪಾ ॥ಧವಳತಪಸ್ಯತಳಲಿಸೊಳ್.

ತ್ಕೋಕನದಜಠರನಂನಿ ।
ವ್ಯಾಕುಳಮಿಂತೆಂದುಧರ್ಮ್ಮತನಯುಂನುಡಿದಂ ॥ 14

ಕಂ ॥ ಎಳರಸೆಯೊಳಾಱ್ವದುಂಭುಜ ।
ಬಳದಿಂಮುನ್ನೆತ್ತಿದಂತೆವಿಷಯಾಂಬುಧಿಯೊ ॥
ಳ್ಮಳಗಿರ್ದೆಮ್ಮಯ್ವರುವುಂ ।
ಬಳಿಕರಪಿಡಿದೆತ್ತ ಲೆಂದುಬಂದೈಬರವಂ ॥ 15

ಬುಜಿಜೊಳಜಗತೀತ್ರಯಮುಮು ।
ನೊಸೆದಿಟ್ಟೋರಂತೆಕಾದಪೆಂಪಿನನಿಮ್ಮಾ ॥
ಬಸಱಂಪೊಕ್ಕೆಮ್ಮಯ್ವರ ।
ನಸುರಕುಳಾಂತಕಕಡಂಗಿಕಾವುದುಪಿರಿದೇ ॥ 16

ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲೆ ॥ ಎನ್ನನನ್ನಿಯಪೆಂಪುನಿನ್ನ ಮಹತ್ವದಿಂದಮೆಸಂದುದಿಂ ।
ತೆನ್ನಪನ್ನಗಕೇತನಂಗೆಧರಾವಿಭುಗಮನಿತ್ತು ಸಂ ॥
ಪನ್ನಯೋಗನಿಯೋಗದಿಂದವರಣ್ಯದೊಳ್ನಿಲಸಿರ್ದ್ದಣಂ ।
ಬನ್ನಮಿಲ್ಲದೆಬಾೞ್ವದೇಂಪುಱುವಾನಸಂಗೆನಕ್ಕುಮೇ ॥ 17

ವ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಮಿಾಸೂಱೞೊಂದುವೊಡಂಬಡಿಲ್ಲದೆ ಗೋಗ್ರಹಣಮನೆನೆವವುಂಮಾಡಿ ಸುಯೋಧನನೆಂಬಪಾಪಕರ್ಮ್ಮನಮಾಡಿದನುವರಂನಿಮ್ಮನುಬಲದೊಳವುರಿಕೇಸರಿಯಭು ಜಬಲದೊಳವೆಮೆವುಗಿಂಬುವಂದುದು ॥

ಉ ॥ ಕಾದದೆಪನ್ನಗಧ್ವಜನಿಳಾತಳವುಂಕುಡನಾನುಮಿಪ್ಪುದುಂ ।
ಸೋದರರೆಂದುನಾಣ್ಚಿ ನೆಡೆದಿರ್ದ್ದಪೆನಿದ್ದೊಡವನ್ತು ಭೂತನೆಂ ॥
ದಾದವೆಭೂತಳಂಪಱಿಯಿತೇಜಪೆಂಕೆಟ್ಟಪುದಿಂತಿದಕ್ಕೆ ಕಪ ।
ದ್ಕೋದರನೀನೆಪೇೞ್ದಿ ಗೆದುಕಜ್ಜ ಮನೀಗಳಿದಿವ್ಯಚಿತ್ತ ದಿಂ ॥ 18

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಂಬುಜೋದರನಯದವಿನಯದಮಾತುನೀನೆಂದಂತುತೊಜೆಗೆನೀರಡ ಕಲುಮಾದಿತ್ಯಂಗೆಸೊಡರಿಡಲುಮಿಂದ್ರಂಗೆದೇವಲೋಕಮಂಬಣ್ಣಿಸುವಂತೆಯುಂನಿನಗೇ ನೆಂದುಕಜ್ಜಂಪೇೞ್ವುದಾದೊಡಂ ॥

ಮ ॥ ಬಸಮಾಕ್ಕೊರ್ಕಂಡವೊಲಕ್ತು ವೊಂದೆನಯಮುಂಕೇೞ್ದನ್ನ ಮುಂದೀಗಳಾ ।
ನುಸಿರರ್ಪ್ಪೆಂಸಲೆಮೆಲ್ಪುಬಲ್ಪನಱಿಗುಂಕೈವಾರಮುಂಕೂಡೆಕೂ ॥
ರಿಸುಗುಂನಿಕ್ಕುವಮಪ್ಪಕಾರಣದಿನಿಂತೀಸಾವಮಮುಂಪ್ಪಯೋ ।
ಗಿಸದೇಕೆಟ್ಟಪುದೆಂದುದಂಡವುನೆವುಮುಂತಿಕ್ಕು ವಂತಿತ್ತಿಯೇ ॥ 19

ಬಲಿಯಂವಾವುನರೊಪಿನಿಂದಮೆವಲಂಮುಂಜೇಡಿದೆಂಭೂರಿಭೂ ।
ತಲಮುಂಕುಂದೆನಗಾಯ್ತು ಕೊಂಡೆನಿಳಿಯುಂಕಟ್ಟಟ್ಟಿನಿನ್ನುಂರಸಾ ॥

ತಲದೊಳ್ದೈತ್ಯನನೆಂತೆನೀನುವಿಳಿಯಂಮುಂಜೇಡಿಯುಟ್ಟಿಟ್ಟಿಮಾ ।
ವ್ಯರ್ಥಲೆಡಾತಂಕುಡದಿರ್ದೊಡಾಜದಿಜಿಯನೀಂಬೊಕ್ಕಂಗುಣಂಗೊಳ್ವಿನಂ ॥ 20

ವ ॥ ಎಂದುನುಡಿದವಮಂದರಧರನನುಜಗೆಕಿನಿಸಿಕಿಂಜುಪ್ರೋಗಭೀಮಸೇನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ನಿಜಮತಮನೆನಗೆವಿಾಜಿ ।
ಲ್ಲಜಿತದೊರೆಯಲ್ಲದ್ದಿದಿರ್ದೊಡಮೆಂನಿಂ ॥
ದೆಜನಿಸಿನುಡಿಯಿಸಿದುವಹಿ ।
ಧ್ವಜನೋವದೆಮುನ್ನೆನಗಬ್ದದುಶ್ಚೇತಂಗಳೆ ॥ 21

ಶಾ ॥ ಆಲಾಕ್ಷಾಗೃಹದಾಹವೊಂದೆವಿಷಸಂಯುಕ್ತಾನ್ನಮುಂತೊಂನೆಬಾಂ ।
ಜಾಲೀನಿಗ್ರಹವೊಂದೆಬಿಕ್ಕುವಗೆಯಿಂಗೆಲ್ದಿರ್ದಜಾಜೊಂದೆಕಾ ॥
ದ್ದೊರ್ದಲಾಭೀಲವನಂಗಳಿಗ್ಗಿರಿಬೀಯುಕ್ಕೊರ್ಪಂದೆಲೆಕ್ಕಂಗೊಳ ।
ಲ್ತು ಲಂಸಾಲವೆಕಂಡುಸುಂತುವೆವುಗಿಂನಾತಂಗಳೊಳ್ವೀಱಿಯೇ ॥ 22

ಕಂ ॥ ಜಟುವಟಿಸಿಕೊಂದುನಿಮ್ಮಿ ।
ಘಟಯಿಸುವೀಸಂಧಿಕೌರವಕ್ಕ್ಷರಳೊಳೆಂನಿಂ ॥
ಘಟಿತಜರಾಸಂಧೋರ ।
ಸ್ತಟಸಂಧಿಪ್ರೋಲೊಂದೆಪೊಟ್ಟಿಜಿಯೊಳ್ವಿಘಟಿಸದೇ ॥ 23

ಉ ॥ ತೋಡುವೆನೊರ್ವ್ವನೊಳ್ಗರುಳನುರ್ವ್ವಿಗೆನೆತ್ತರನೆಯೆದ್ದಿಱೀದ್ದುರ್ವಿ ।
ರ್ದ್ದಾಡುವೆನೊರ್ವ್ವನರುಗಳನೆನ್ನಗದಾಕನಿಘಾತದಿಂದೆಸು ॥
ರ್ಗ್ಗಾಡುವೆನೆಂದುಲೋಕಮಱುಬಿಯುತ್ತಿರೆಪೂರ್ವ್ವದಿಗಂತಸಂತಸಂ ।
ಮಾಡದೆಸಂಧಿಮಾಡಿಕುರುಪುತ್ರರೊಳೆನ್ನನೆಜೋಡುಮಾಜ್ಪರೇ ॥ 24

ವ ॥ ಎಂದು ಮುನಗಿದಮದಾಂಧಗಂಧಸಿಂಧುರದಂತೆದೆನಗೆಮುನಗಿದವಾಯುಪ್ರತ್ಯನಂಧ
ರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂಸಂತೈಸಿ ॥

ಮ ॥ ಬಕಕಿಮ್ಮೀರಜಟಾಸುರೋದ್ಧತಜರಾಸಂಧಕ್ಕರ್ಣಳಂಸಂದಕೀ ।
ಚಕರಂನೂರ್ವ್ವರುಮಂಪಡಲ್ವಡಿಸಿದತ್ಯುಚ್ಚಂಡಮೋದ್ದಂಡಮು ॥
ಗ್ರಕುರುಕ್ಷ್ಮಾಪವಿಂರುಮಸ್ಕರಮಂಮತ್ತೀಭವಿಕ್ರೀಡಿತ ।
ಕ್ಕೆ ಕರಂಪೋಲ್ವೆಗೆವಂಮಭೀಮರಣದೊಳ್ನಗ್ಗಾಡದೇಂಪೋಕುಮೇ ॥ 25

ವ ॥ ಎಂದುನಾರಾಯಣನುಂಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನುಂವೃಕೋದರನಮನುಮಾಜಿನುಡಿದುಮು
ತ್ತಂನಾರಾಯಣಂಗೆಯುಧಿಷ್ಠಿರಂನಿಷ್ಕಿತಕಾರ್ಯ್ಯಮನನುಷ್ಠಿಸಲೆಂದಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಅವನೀನಾಥನಗೆದ್ದಪ್ಪೊಲ್ಲಮೆಗಮುಂನೊಪ್ಪಿಂಗಮೀಸಕ್ಕಯಾ ।
ಗವನೀವಂತುಟಿನೀಯದಂತುಟನವಂಬ್ಲಂತುಕಾಲ್ಗುತ್ತಿನೋ ॥
ಡವನೀಭಾಗದೊಳೆನ್ನಭಾಗವುಮಿದಂತಾನೀಮಮಿದ್ದಾಗಳೆಂ ।
ನವನೀರಕ್ಷಣದಕ್ಷದಕ್ಷಿಣಭುಜಸ್ತಂಭಂಕೂಲಲ್ಲಾಲದೇ ॥ 26

ವ ॥ ಎಂದುಧರ್ಮ್ಮರಾಜಂರಾಜರಾಜನಲ್ಲಿಗೆನಿರ್ವ್ಯಾಜದಿಂದಿತಿಜಕುಳವಿಜಯಿಯಪ್ಪಜಿ
ತನೆದೂತಕಾಯ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಟ್ಟಿದೊಡಸುರವಿಜಯಿಯುಂಕತಿಪಯಪ್ರಯಾಣಂಗಳಿಂವುದಗ
ಜೇಂದ್ರಪುರವನೆಯ್ದೆ ॥

ಚಂ ॥ ಮದಗಜಬೃಂಹಿತಧ್ವನಿತುರಂಗಮಹೇಷಿತಶೋಷದೊಳ್ಪೊದ ।
ಟ್ಟೊದನೆಗಭೀರಧೀರರಥಘರ್ಘರನಿಸ್ವನಮತ್ತ ಕಾಮಿನೀ ॥
ವೈದುಪದನೂಪುರಕ್ವಣಿತದೊಳ್ಪಿಗೆಯೊಂದಿರೆಚಕ್ರವಾಕಮಾ ।
ಡಿದುದುಪೊಬಲ್ಲುಧಾದ್ರಿ * ಮಥಿತಾಂಬುಧಿಜಾತನಿನಾದಶಂಕೆಯಂ ॥ 27

ವ ॥ ಆಂತುನಾಗಪುರವನೆಯೀಯಿಸುವನಾಗಪುರವನಾನಾಗಳಯನಂಪೊಕ್ಕು ವಿದುರಂಪುಂ
ಡನವಕ್ಷಸಾತಿಯಪ್ಪ ದಜ್ಜಿಂದಾತನಮನೆಗೆವರೆತನಗಿದಿರ್ವ್ವಂದಕೊಂತಿಗಸುರಾಂತಕನೆಂಬಿ
ಗಿತನಗೆಟಗಿದ ವಿದುರನಂಪರಸಿ ರಥದಿಂದಮಿೞಿದು ಪುಣಿಮಯಪೀಠದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರ್ದ್ದ
ಪಾಂಡುತನಯೋಜರ ಕುಶಲವಾರ್ತ್ತೆಯನಱಿವೆ ತದನಂತರಂವಿದುರನಜನನಗೆಯ್ವತೆಱನ
ಮಱಿಯದೆ ॥

ಕಂ ॥ ತೀವಿದಮಜ್ಜನದಿಂಸ ।
ದ್ಭಾವದಿನೊಸೆದೆತ್ತಿದೊಂದುಬೋನದೊಳಂನಾ ॥
ನಾವಿಧದಪದಪಿನೊಳ್ಚರಿ ।
ಗಾವಗವಾಱಿದುದುಪಥಪರಿಶ್ರಮವೆಲ್ಲಂ ॥ 28

ವ ॥ ಅಂತುವಿದುರನಜನಸುಚಿತಪ್ರತಿಪತ್ತಿಗಳಿಂಸಂತಸಂಬಡಿಸಿಬಂದಬರವನಾಗಳಿಸು
ಯೋಧನಂಗಱಿಪುವ್ರದುಂರಾಜರಾಜನುಜದೆಕಿಱುನಗೆಸಕ್ಕುನಾಳಿನೋಲಗದೊಳ್ತಂದುಕಾ
ಣಿಸೆಂಬುದುಂ ಮಱುದಿವಸಂನೇಸವೊರ್ಮ್ಮಡಿದಾಗಳಂದಿತ್ಯನಂತನೇಕಮಣಿಮಯಾಖವಿ
ಜೃಂಭಕಾಖಂಡಲಕೋದಂಡವಿಳಾಸವಿಭ್ರಮಸಿಂಹಾಸನಾಸೀನನುಂಪ್ರಮದಾಹಸ್ತವಿನ್ಯ
ಸ್ತವಾಮಕೃಮಕಮಳನುಮನವರತನಭ್ಯರ್ಚಿತತಾರಕಾಕಾರವುಕ್ತಾಭರಣಕಿರಣನಿಕರವಿ
ಳಸಿತವಿಶಾಲೋರಸ್ಥಳನುಮನಂತಸಾವುಂತಮಕುಟವುಂಕಿಱುಟ್ಟಿವುಮಹಾಮಣಿಕ್ಯ
ಮಯಾಖಮಂಜರೀಜಾಳಪಲ್ಲವಿತಸಾಖ್ಯನವುಂಟಪನುವಾಗಿ ಸಭಾಮಂಟಪದೊಳೊ
ಡ್ಡೋಲಗಂ ಗೊಟ್ಟೆಡೆಯಱಿಯದವರವರಪಡೆದಪ್ರತಿಪತ್ತಿಗಳನಱಿದಿಕ್ಕಿದಲೋಹಾಸನಂ
ಗಳೊಳಗಂಮಣಿಕನ ಕಖಚಿತಪೀಠಂಗಳೊಳಗಂಕಟ್ಟಿದಚಿನ್ನದೊಂದರಿಗೆಯೊಳಗಂಭೀಷ್ಮ
ದ್ರೋಣಾಶ್ವತ್ಥಾಮಕೃಪಕೃತವರ್ಮ್ಮಶಲ್ಯಕಕುನಿಬಾಹ್ಲಿಕಸೋಮದತ್ತಭಗದತ್ತಭೂ
ರಿಶ್ರವಃಪ್ರಭೃತಿಗಳನಿರಿಸಿಮತ್ತಮನೇಕದೇಶಾಧೀಶ್ವರರೆಲ್ಲರುಮನೆಜೆಯಱಿದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಪೆಂಜವಾನದೊಳ್ಪೆಂಡಿರನೆರಡೋಳೆಯೊಳಮಿರಿಸಿನೂರ್ವ್ವರ್ತ್ತರ್ವ್ಮಂದಿರುಮಂಪಿಂತಿರಿಸಿಲ
ಕ್ಕಣಂವೊದಲಾಗೆಸೂವರ್ವ್ಪಸುರ್ಮ್ಮಕಕ್ಕಳುಮಂಮುಂತಿರಿಸಿಯುವರಾಜನಪ್ಪಣುಗಾಳ್ಕ
ರ್ಣ್ಣನುಮೆನೆರಡುಂಕೆಲದೊಳಂತೊಡೆಸೋಂಕೆಕಾಳ್ಕಿರಿಸಿ ॥

* ಪಾ ॥ ಸುರಾದ್ರಿ.

ಮ ॥ ನನೆಯಂಬುಮನೆದಂನರಪ್ಪಪಲರೊಳ್ವೆಂಡಿಮ್ಮ್ಯರ್ನಂಗೊಂಡೊಲಿ ।
ಲ್ವಿನಮೆತ್ತಂಕೊಳೆಪಾಡೆಜೇನಮಱಿಕೊಂಡಂತಪ್ಪಗೇಯಂಮನ ॥
ಕ್ಕೆನಲಕ್ಕಿಟ್ಟಳವಾಗೆಸಂದರಥಿಕರ್ಕ್ಕಂಗೊಲ್ವಿನಂತತ್ಸುಯೋ ।
ಧನನೊಡ್ಡೋಲಗಮಿಂದ್ರನೋಲಗವುಮಂಕೀಱ್ಮಾಡಿಕಣ್ಗೊಪ್ಪುಗುಂ ॥ 29

ವ ॥ ಅಂತುಱಿಯೋಲಗಂಗೊಟ್ಟಪ್ಪರ್ನ್ನೆಗಂಮುನ್ನ ಮೆಮೊಱನೆಯಬಾಗಿಲೊಳ್ಬಂದಿದ್ದರ್ದನಂತನಬರವಂಪಡಿಯಱಿಂಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ಯೆ ಕುರುರಾಜಂಸಿಂಧುತನೂಜನವೊಗವುಂನೋಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ಲೋಕಗುರುಕಂಖಜಕ್ಕ್ರಗ ।
ದಾಕರನತಿಕಯಚಕತುರ್ಬ್ಭುಜಂಜನಜನಿತ ॥
ವ್ಯಾಕುಳದೆಬಂದನೆಂದೊಡೆ ।
ಲೋಕದೊಳಿನ್ನೆನ್ನ ದೊರೆಗೆಱಿಯರುನೊಳರೇ ॥ 30

ವ ॥ ಎಂದುತನ್ನ ಜೆಸನನೆಪಾದ್ದ್ರಲಲಾಟತಟಘಟಿತಮುಕುಳಿತಕರಕಮಳನಾಗಿದ್ದರ್ವುಹಾಪ್ರತಿಹಾರನವೊಗವುಂನೋಡಿ ॥

ಮ ॥ ಬರವೇಱಿಂಬುದುವುಂಜನಾಚಲದವ್ಗೋಲ್ಕ ಜೊಗ್ಗಿಪ್ಪಬರ್ಪ್ಪಂಬುಜೋ ।
ದರನಂಮೆಲ್ಲನೆನೋಡಿವೆಯ್ಯಲಸದಂತೆಂತಾನುಮೆಱ್ದಿದ್ದರ್ದಕೇ ॥
ಸರಪೀಠಾಗ್ರದಿನಪ್ಪಿಕೊಂಡುಪೊಡವಟ್ಟುಚ್ಚಾಸನಾಸೀನನಾ ।
ಗಿರವೇಱ್ದಿರ್ಪ್ಯೆವುನಿತ್ತನಂತರವೆತಾಂಕುಳಿದ್ದರ್ದುಯೋರ್ಯೋಧನಂ ॥ 31

ವ ॥ ಅಂತಿದ್ದರ್ವುಮಧುಕೈಟಭಾರಾತಿಯವೊಗವುಂನೋಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ಸಂಸಾರದೊಳಿನ್ನೆನ್ನವೊ ।
ಲೇಂಸೈಪಂಪಡೆದರೊಳರೆನೀಂಬರೆವೆಱಿತೇಂ ॥
ಕಂಸಾರೀಯುಪಕ್ರತ್ವೆದ ।
ಪಾಂಸುಗಳಿಂದಾಂಪವಿತ್ರಗಾತ್ರನೆನಾದೆಂ ॥ 32

ಬಂದಬರವಾವುದಿದುಬಿಸ ।
ವಂದಂಬೆಸನಾವುದಾವಬೆಸನೆಂಬೆಸಸ ॥
ಲ್ಬಂದಿಬ್ಬರವಿನೊಳೀಗಳ ।
ಗುಂದಲೆಯಾಯ್ತು ನಗಮಿಗಳೆಂಬುದುಮೂಗಳ್ ॥ 33

ಆನಭೆಯೊಳ್ಪರಿಕರವಿ ।
ನ್ಯಾಸಂಗಳ್ನುಡಿಯನಡಕುವಂತಿರೆನುಡಿದಂ ॥
ಪಾನುಂಪೊಕ್ಕುಂಪರೆದುಸ ।
ಭಾನದನಂತೊಳಗಿಬೆಳಗೆದಂತಪ್ರಭೆಗಳ್ ॥ 34

ಕಂ ॥ ಅಮನಯಪರಾಕ್ರಮೋಪಂ ।
ಕ್ರಯಂಗಳಂಶ್ರೀಗಡಪ್ಪುವಾಡಿದನಿಂನಿಂ ॥
ದ್ರಿಯಜಪಮಕೂಜೆಲೋಕ ।
ತ್ರಯದಿಂಪೊಗಟಿಸಿದುದಿಂತುಪಿರಿಯರುಮೊಳರೇ ॥ 35

ಉನ್ನತನೆಂಗಿಯುಂನುಡಿ ।
ನನ್ನಿಯನಳವಣ್ಮನಱುವುವಿನಯವಮನಾದಂ ॥
ಮನ್ನಣೆಗುರುಜನವುಂನೆಜೆ ।
ಪುನ್ನಿಸಿದುದುಪಿರಿಯುಸಿರಿಯೊಳೀಂಸುಜನತೆಯೋ ॥ 36

ಕುವಳಯಬುಂಧಪನೆನೆವನೆ ।
ಕುವಳಯವುಂಬೆಳಗಿಕುವಳಯಂಪೊಱಗೆನಪಾಂ ॥
ಡವರೆಪೊಱಗಾಗೆನಿನಗೀ ।
ಕುವಳಯಪತಿಯೆಂಬಪೆಂಪೊಡಂಬಡೆನೃಪತೀ ॥ 37

ಮನಕತದಿಂದೋರೊರ್ವ್ವರ ।
ನಿನಿಸನಗಲ್ದಿರ್ದ್ದವಿನಿಸೆನಿವುಗಂತವುಗಂ ॥
ಮುನಿಸುಂಟಿಕಾಯ್ದ ಬೆಂನೀ ।
ಮ್ಮನೆಸುಡದೆಂಬೊಂದುನುಡಿಯವ್ಯೋಲ್ತುರುರಾಜಾ ॥ 38

ಭೊಂಗುವಮಲೆಪರಮಲೆಗಳ ।
ಡಂಗಂತಣ್ಮಲೆವಮಂಡಲಂಗಳ್ಪ್ರತ್ಯಂ ॥
ತಂಗಳೆನಲೊಳವೆಪಾಂಡವ ।
ರಂಗೆಡೆಗುಡೆನಿನಗೆಕುರುಕುಳಾಂಬರಭಾನೂ ॥ 39

ಪಟ್ಟದವೊದಲಿಗರಾಜಿಗೆ ।
ಱಟ್ಟಗರವರೆಂದುವಾಟ್ಪಮುನ್ನಿನನೆಲನಂ ॥
ಕೊಟ್ಟುಬೀಱಿಯಟ್ಟುನಿನಗೊಡ ।
ವುಟ್ಟದರಾದೊರೆಯರಾಗೆತೀರದುದುಂಟೇ ॥ 40

ಮುನ್ನಿನನೆಲನಂಕುಡುಗೆಮು ।
ಗೆನ್ನದ್ದಾಯಿಗರೆವೆನ್ನರಂತಲ್ತಿಂತ ॥
ಲ್ತೆನ್ನಕ್ಕರುಣಿಸಿದಯೆಯಿಂ ।
ದಿನ್ನಿತ್ತುದೆಸಾಲ್ಗುವೆಂಬರೆಂಬುದನೆಂಬರ್ ॥ 41

ಚಂ ॥ ಕರಿಕಳಭಪ್ರಚಂಡಮೃಗರಾಜಕಿಶೋರಕತೋರಘೋರಹೂಂ ।
ಕರಣಭಯಂಕರಾಟವಿಯೊಳಿನ್ನೆ ವರಂನೆಲಸಿರ್ದ್ದನೇದೆನೀಂ ॥
ಕರುಣಿಸಿದಾಗಳಲ್ಲದವಗರ್ಹಿಪುಕೆಮ್ಮಗೆನಾಡಚಲ್ಲವ ।
ತ್ತರನುಡಿಗೊಳ್ಳದಿನ್ನಿರ್ದನಗೆಪಾಂಡವರಪ್ಪುದನಾರುಮಪ್ಪರೇ ॥ 42

ಉ ॥ ಬಂದುವೊಡಂಬಡುಂಪೊರೆಯುಮಿಲ್ಲವರ್ಗೆಂಬುದನೆಯ್ದೆನಂಬಿನಾ ।
ಡಂದಯೆಗೆಯ್ದುನೀಂಕುಡುವಿನಂಪೆಬಿತೇಪಡೆಮಾತೊಪಳ್ಳಿರ ॥
ಲ್ತೆಂದವರ್ಗೀಪ್ರದೊಳ್ಪನಿಲಿಕರಚಿನೆಗಬ್ತೆ ಯುವಾರಣಾಸಿಕಾ ।
ಕಂದಿಕುರುಸ್ಥಳಂ.....ಮೆಂಬಿವನಯ್ದುಬಾಡಮಂ ॥ 43

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಸುಯೋಧೆನಂಕ್ರೋಧಾನಲೋದ್ದೀಪಿತಹೃದಯನಾಗಿಶೌರ್ಯ್ಯಮದಾ
ಡಂಬರದೊಳಂಬರಂಬರಂನಿಡಿಲ್ದ ॥

ಚಂ ॥ ತೊಲಗದೆಗೋವ್ರಗಾದಕಿಱಿಯುಂದಿನಗೋವಿಕೆನಿನ್ನ ಚಿತ್ತದೊ ।
ಳ್ನೆಲಸಿದುದಕ್ಕು ಮಗ್ಗಳದವೈಷ್ಣವವೋಹಮೆನಿನ್ನ ಮೆಬ್ಬೊಳ ॥
ಗ್ಗಲಿಸಿದುದಕ್ಕು ಮಾಜಡಧಿಸಂಗತಿಯಿಂಜಡಬುದ್ಧಿಬುದ್ಧಿಯಂ ।
ತೊಲಗಿಸಿತಕ್ಕು ಮಲ್ಲದೊಡೆನೀನಿನಿತಂನುಡಿವೈಪಳುಳವಂ ॥ 44

ಕಂ ॥ ಪಱುವಿಟ್ಟಪಗೆವರಂನೆಜಿಪೆ ।
ಪಱುವಿವಡಲಣಮಿಾಯದವರನವರ್ಗಳಬಾೞೊ ॥
ೞ್ನಪಿಸಲ್ಬಗೆದ್ಯೆಕರವೆನ ।
ಗುಬಿದಿಕ್ಕು ರ್ಮೆನಿನ್ನ ಪೇೞ್ದಧರ್ಮ್ಮಕ್ಕಶ್ರವಣಂ ॥ 45

ಉ ॥ ಭಾಗವನಾಸೆವಟ್ಟೞಪಿಪೇೞ್ದುದುನಿನ್ನಯಳಲ್ತ ವಿದ್ದೆನೀ ।
ನಾಗಳುವಣ್ಣ ಜೇಡಿದಪೆನಜ್ಜನದಂತೆನಗೆಕ್ಕ ಬಾಗೆನೋ ॥
ಡೀಗೞೆಳಾಲತಾಂಗಿಪ್ರದುವಲ್ಲಳದೆಂತೆನೆವನ್ನ ನೂಲತೋ ।
ಡಾಗದೆಕೆಟ್ಟುಪೋದವರನಿಂವಗುಱ್ಪುಂನಿಱಿಪಂತುಜೆೞ್ಕನೇ ॥ 46

ವ ॥ ವಿಜಿಗೀಷುತ್ವದೊಳೊಂದಿಗೋವ್ರಗನಪ್ಪಂವತ್ಸ್ಯನಾಳಾಗಿವಾ ।
ರಿಜನಾಭಂಹರಿಯೆಂಬದೊದ್ದೆವೆಸರಂಪೊತ್ತಿರ್ದ್ದನೀಂವಮಂತ್ರಿಯಾ ॥
ಗೆಜಯೋದ್ಯೋಗವನೆತ್ತಿ ಕೊಂಜುರ್ಣಿದೊಳ್ಬಿಭಾಗವನೆಟ್ಟನೊ ।
ಟ್ಟಜೆಯಿಂದಂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿಪ್ಪರೆಸವುಂತಾಗಂಡರೇಗ್ಗಂಡರಂ ॥ 47

ಚಂ ॥ ಪುಸಿಯೆನೆಸಾವುವಂನುಡಿದುಭೇದವನುಂಟೊಡತಾಗೆವಾಡಿಂ ।
ದ್ರಸಲೊಳಪೊಕ್ಕು ವಿಕ್ಕುನೆಗೞ್ದಿಗ್ಗವಿರೋಧಿಗಳೆತ್ತ ಮೆಯ್ದಿಬಂ ॥

ಚಿಸಿಪೊಗಣ್ಗೆ ಸಯ್ದರೆನೆತಾಪೊಳಗಂತವೆತೋಡಿತಿಂದುರ ।
ಕ್ತಸಿಯರಕಂಡಕುಂಬಳದಮಾಟಕ್ಕೆ ವ್ರೋಲಾಗಿರೆಮಾಡದಿಪ್ಪಿರೇ ॥ 48

ವ ॥ ನಾವೆಲ್ಲವೊಂದೆಗರುಡಿಯೊಳೋದಿದವಾನಸರೆವ್ಮಂನಿವ್ಮಡಿಕೆವ್ಮನೆಬಲಿಸಲ್ಬೇ
ಡಬಂದಬಟ್ಟೆಯಿನೆಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯೆವೆನೆವುರಾಂತಕನಂತಕೆನಂತೆ ವಾಮನಕಂವಸಗಿ
ದುರ್ಯೋಧನಂಗಿಂತೆಂದಂ ॥

ಉ ॥ ಸೀತೆಯದೂಸಱಿಂದಱಿವರಾವಣನಂತಿರನೀನುವಿವಾಗಳೇ ।
ಸೀತೆಯದೂಸಱಿಂದಱಿಯಲಾಟಿಸಿದೈನಿನಗೆಂತುಸೀತೆಯೇ ॥
ಸೀತೆಕಡಂಗಿಕಾಯ್ದು ಕಡೆಗಣ್ಬಿದಳಪ್ಪೊಡೆಧಾತ್ರನಿಂತೊದ ।
ಳ್ಯಾತಿನೊಳೀನೊಪಾಂಡವರಕೆಯ್ಯೊಳಿನಿನ್ನ ನಿಸೀಕವಾಗದೇ ॥ 49

ಆಕ್ಕರ್ಡುಕೆಯ್ದು ಪಾಂಡವರೊಳಾಂತಿಱಿಯಲ್ಕೆ ಜೆವನ್ನ ರಿಂತಿದೇ ।
ತಕ್ಕೆರ್ಬಿಗುತ್ತರ್ಪೈನೆಲನನೊಪ್ಪಿಸಿತಪ್ಪದೆಬಾಱ್ವೆನೆನ್ನ ದೀ ॥
ಯುಕ್ತಿರ್ನೊಳೆಂತುನಿಂದುಸೆಣಸಲ್ಬಗೆಬಂದುದುನಿನ್ನ ವೆಯ್ಯನೆ ।
ತ್ತಕ್ಕುರ್ದಿದುಕ್ತಿರ್ಸಾವಬಗೆಯಿಂಸೆಣಸಲ್ಬಗೆಬಂದುದಾಗದೇ ॥ 50

ಕಂ ॥ ಮುಱಿಯಿಸಬರ್ದುಂಕಲಾದನು ।
ಬೊಳನೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನನವುಳರಳವೆಂಬುದುಭೂ ॥
ವಳಯಪ್ರಸಿದ್ಧವುರಿನೃಪ ।
ಬಲಂಗಳವರಱಿಯಿವೆಳಱವೆಂಬರುವೊಳರೇ ॥ 51

ಉ ॥ ಗಜಿಗೊಳಿಭೀವುಸೇನನಿದಿರಾಂತುಬರ್ದುಂಕುವವೈರಿಭೂಭುಜ ।
ಧ್ವಜಿನಿಗಳೆಲ್ಲದಲ್ಲದೆಯುಮಿಾಯುವರಾಜಸನೆತ್ತರಂಕುರು ॥
ಧ್ವಜಿನಿಯೆನೋಡಿಪೀರ್ದ್ದಭವದೂರುಯುಗಂಗಳನಾಜಿರಂಗದೊ ।
ಳ್ಗಿಜಿಗಿಜಿನಾಡಲೆಂದವನಪೂಣ್ದುದುನಿಶ್ಚವವೂಗದಿಕ್ಕರ್ತಮೇ ॥ 52

ವ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂರಾಜಸೂಯವ್ಯತಿಕರದೊಳ್ದಿಗ್ವಿಜಯಂಗೆಯ್ದು ಲಂಕೆಯವಿಭೀಷಣನ
ನೊಂದೆದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದೊಳೆಚ್ಚು ಕಪ್ಪಂಗೊಂಡವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನವಿಕ್ರಮವುಮುಂಕಾಪಿನ
ದೇವರೊಂದುಪೊಱ್ತು ವಱಿಗಲದನೂಱುಯೋಜನದಳವಿಯಖಾಂಡವವನವುನನಲಂಗೊಡಿ
ದರಾತಿಕಾಳಾನಳನಳವುಮಂಜವನನವಯವದೊಳ್ಗೆಲ್ದು ಪೂರ್ವ್ವರಿಳ್ಳಿಯಪೋದಪ್ರಾಣ
ವುಂತಂದನಾಹಸಾಭರಣನನಾಹಸವುಮಮಿಂದ್ರಕೀಲ ನಗೇಂದ್ರದೊಳಿಂದ್ರನೆಬೆಸದೊಳ್ತ
ಪೋವಿಘಾತಂವಾಡಲೆಂದುಬಂದಪುರಂದರಗಣಿಕೆಯರಕಡೆಗಣ್ಣ ನೋಟಕ್ಕ ಂಕಾಟಕ್ಕ ವು
ಳ್ಳದಶಾಚಾಂಜನೇಯನಶ್ಶಿಕವುಮಂ ದಾನವಾಧಿಪನಪ್ಪ ಮೂಕದಾನವನೊಂದೇಸೂ
ಟಿಂಬಿನೊಳೆಚ್ಚು ಕೊಂದಪರಾಕ್ರಮಧವಳನಧರಾಕ್ರಮವುಮುಂತಿ ನ್ರೇತ್ರನೊಳ್ತ ದಿವಾ

ಶುಪತಾಸ್ತ್ರಮುಂ ಪಡೆದಕಪಿನೇತ್ರನಗಂಜಗರ್ವ್ವಮುಮನಿಂದ್ರಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋಗಿದೇ
ವೇಂದ್ರನಪಗೆಶರಪ್ಪನಿವಾತಕವಚಕಾಳಕೇಯಪೌಲೋಮ ತಳತ್ರಾಳುಕರೆಂಬದೈತ್ಯರಂ
ಪಡಲ್ವಡಿಸಿದ ಪಡೆವೆಟ್ಟಿಗಂಡನಗಂಡುಸುಂ ದೇವೇಂದ್ರನೊಳ್ದರ್ಜ್ಜನಮೇಱುವಿಜಗುಣಾ
ರ್ಣ್ಣವನಮಹಿಮೆಯುಮುಂಜಳುಕ್ಯಕುಳತಿಳಕನಪ್ಪವಿಜಯಾದಿತ್ಯಂಗೆ ಗೋವಿಂದರಾಜಂ
ಮುಳಿಯೆತಳರೆದೆಪೆಱಿಗಿಕ್ಕಿ ಕಾದಕರಣಾಗತಜಳನಿಧಿಯಪೆಂಪುಮಂ ಗೊಜ್ಜಿಗನೆಂಬನಕಲ
ಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಪೆಸನಿದಂದುವಂದ ಮಹಾಸಾಮಂತರಂಮರಲಿಱುಪುಗೆಲ್ದ ಸಾಮಂತಚೂಡಾ
ಮಣಿಯವೀರ್ಯ್ಯಮುಮನತಿವರ್ತ್ತಿಯಾಗಿಮಾರ್ಮ್ಮಲಿವಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಯಂ ಕಿಡಿಸಿತ
ನ್ನನಂಬಿಬಂದಬಿದ್ದಿಗದೇವಂಗೆಸಕಳಸಾವಮ್ರಾಜ್ಯವನೋರಂತುವಾಡಿನಿಱಿಸಿದರಿಕೇಸರಿ
ಯತೋಳ್ವಲಮುಮಂಗಮದಗಜಘಟಾಟೋಪಂಬೆರಸುನೆಲನದಿರೆವಂದುತಾಗಿದಕಕ್ಕ ಲನ
ತಮ್ಮನಪ್ಪಬಪ್ಪುವನಂಕಕಾಱಿನನೊಂದೆವಂದಾಂಧಗಂಧಸಿಂಧುರದೊಳೋಡಿಸಿದವೈರಿಗಜ
ಘಟಾವಿಘಟನನದಟುಮಂಪರಚಕ್ರಂಗಳನಂಜಿಸಿದಪರಸೈನ್ಯಭೈರವನಮೇಗಿಲ್ಲದಬಲ್ಲಾ
ಳ್ತನಮುನುಮಂಕಂಡುಂಕೇಳ್ದುಂನಿನಗೆಸೆಣಸಲೆಂತುಬಗೆಬಂದಪುದು ॥

ಉ ॥ ನೆಟ್ಟನೆಬೂತುಗೊಳ್ವತೆಱದಿಂದಕಕಂಧರನಾಡಿಪಾಡಿನಾ ।
ಪೆಟ್ಟಿರೆಕೊಂಡನಲ್ಲದೆಬರಂಗಳನೀಶ್ವರನಲ್ಲಿಪೇೞಿಮಾ ॥
ಪೊಟ್ಟಜೆಯಿಂದೆಕೊಂಡನೆನುತುಂವಿಜಯಂನೆಲಕಿಕ್ಕಿ ಗಂಟಲಂ ।
ಮೆಟ್ಟದೆಕೊಂಡನೇಹರನಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರಮನಿಂದ್ರಕೀಲದೊಳ್ ॥ 53

ಪೊಂಗಿಕಡಂಗಿಬೀರದೊಳೆಬೀಗುವನಿನ್ನಣುಗಾಳಿನೋಜೆನಿ ।
ನ್ನಂಗನೆಯತ್ತೊರ್ವಲೊಳೆಭಯಂಗೊಳೆಕೋಡಗಗಟ್ಟುಗಟ್ಟಿಬಿ ॥
ತ್ರಾಂಗದನುಯ್ಯೆನಿನ್ನ ನೆಡೆವಾಡದನುಂಗೊಳೆಕಾದಿತಂದವೀ ।
ರಂಗರಿಗಂಗೆನೀಂವುಲಿದುನಿಲ್ವುದುಪಾಱಿವಲಂಸುಯೋಧನಾ ॥ 54

ವ॥ನ್ಯಗುರುವಿಲ್ಲಾ ಕರ್ಣ್ಣನಿಲ್ಲಾ ಗುರುವಿನಮಗನಿಲ್ಲಾ ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ್ಯನಿಲ್ಲಾ ।
ಕುರುರಾಜಾನಿನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರೊಳಿನಿಬರೊಳಾರಿಲ್ಲಗಾಂಗೇಯನಿಲ್ಲಾ ॥
ಮುರುಳೇಗಾಂಡೀವಿಯೆಂದೇಳಿಸಿನುಡಿದವೆ * ಗಂಧರ್ವ್ವನುಮ್ಮಂದುನಿನ್ನಂ ।
ಕರುವಿಟ್ಟಂತಿದ್ದರ್ದೆಲ್ಲಂನೆರೆದ † ಕುರುಬಲಂತಂದವೆಂಪಾರ್ತ್ಥನಲ್ಲಾ ॥ 55

ಮ ॥ ಬವರಂಗೆಯ್ವುದವೋಘಟಿಯೆಂಬಬಗೆಯಿಂನೀಮೆಲ್ಲಮಾವಂರಪೋ ।
ತ್ಸವದಿನಿನ್ನೆಯೆಪೋದಗೋಗ್ರಹಣದಂದೇನಾದಿರಂತುಂಪರಾ ॥
ಭವಮಂಚಿಃವಜ್ಜೆದಿರ್ದ್ದಿರಪ್ಪೆಡಮದೇನೇಪೋದುದಿನ್ನಂಗುಣಾ ।
ರ್ಣ್ಣವನಿಂನಾಳೆಯೆಕೇಳದಿರ್ಪ್ಪುರೆವಮಹಾಗಾಂಡೀವನಿರ್ಗ್ಘೋಷಮಂ ॥ 56

ಚಂ ॥ ಸುರಿವಸರಲ್ಗಳರ್ಪ್ಪಘಟೆರೆತ್ತ ಮುರುಳ್ವದಱಿಂಪೊರಳ್ವಸಿಂ ।
ಧುರಘಟೆಬಪ್ಪನೆತ್ತರಕಡಲ್ಕುಣಿವಪ್ಪೆಗಳಾಜಿಯೊಳ್ಬಯಂ ॥

* ಪಾ॥ ಗಾಂಡೀವಿಯಾರೆಂದೆಗಳೆಗಳವೆ । † ಪಾ ॥ ಇರ್ಪ್ಪರಿತ್ತೆಚರೆದ.

ಕರತರವಪ್ಪನಂಪಗೆವರೊಕ್ಕಲೊಳೋವೆನಲೊವ್ವರಿಲ್ಲದಂ ।
ಶರಿತವೆಕೊಲ್ಗುಮಂತುಮರಿಕೇಸರಿಗಾಂತುಬಿದರ್ದುಂಕಲಕ್ಕುವೇ ॥ 57

ವ ॥ ಎಂದುಕಾಳನೀಳವೇಷದಂತುಮನಗಿಗರ್ಜ್ಜಿಸುವ ಸುರಕುಳವಿಳಯಕೇತುಗೆಫಣಿ ಕೇತುಮುಳಿದುಕಳವಳಿಸಿಕಣ್ಣಾಣಿವೆ ॥

ಕಂ ॥ ಏಟಪ್ಪೋಗುದೂತನಪ್ಪನ ।
ಪೇಟ್ಪನನುಡಿಗೇಳ್ದು ಮುಳಿಯಲಾಗದುನೀನುಂ ॥
ಮೇಟ್ಪಟ್ಟವಿದುರನೆಂಬೀ ।
ತೋಟ್ಪುಟ್ಟಿಯಮನೆಯಕೂಟಿನುಡಿಯಿಸೆನುಡಿದೈ ॥ 58

ವ ॥ ಎನೆವಿದುರನತಿಕುಪಿತಮನನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಕಡುಮುಳಿದುನಿನ್ನ ತೊಡೆಗಳ ।
ನುಡಿವೆಡೆಯೊಳ್ಳೀಮನೇನನಾನಾಪದೊ ॥
ಪ್ಪಿಡಿಯಲ್ಕೆಂದೆರ್ದೆನಿದಂ ।
ಪಿಡಿಯೆಂಪೋಗೆಂದುಸಭೆಯೊಳುಡಿಪಂಬಿಲ್ಲಂ ॥ 59

ವ ॥ ಅಂತುವಿದುರಂವಿಚ್ಚಿದುರಮನನಾಗಿಬಿಲ್ಲನುಡಿವುದುಂಸುಯೋಧನಂತನ್ನ ಬಲದತೋಳುಡಿದಂತಾಗಿಸಿಗ್ಗಾಗಿಬಾಳಂಕಟೊತ್ತಡಿಯ ಮನದೊಳಾದೇವದಿಂದೇವಕೀನಂದನನಮೇಲೆವಾಯ್ವುದುಂನಂಜಿನಮೇಲೆವಾಯ್ದನೊಳವಿನಂತುರುಳ್ತರೆಪಾಯ್ದು ॥

ಉ ॥ ಮೂಜಿಡಿಮಾಡಿದಂದುನೆಲಸೆಲ್ಲಮನಾಬಲಿಗಾದರೂಪಮಂ ।
ತೋಜಿದನೀಜಗತ್ರಯಮನೊರ್ಮ್ಮೆಯೆನುಂಗುವಕಾಲರೂಪಮಂ ॥
ತೋಜಿದನಂತೆರೌದ್ರತರರೂಪಮನೊರ್ಮ್ಮೆಯಿವಿಶ್ವರೂಪಮಂ ।
ತೋಜಿದನಿದ್ದರಂನೆಜೆಯಿವೋಹಿಸಿವೈಷ್ಣವದಿಂಮುರಾಂತಕಂ ॥ 60

ವ ॥ ಆಗಳ್ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಬಂದುಮುಕುಂದನನನೇಕಸ್ತುತಿ ಶತಸಹಸ್ರಂಗಳಿಂಸ್ತುತಿಯಿಸಿದೊಡಾತಂಗೆವರದನಾಗಿದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಂದೆಯೆಗೆಯ್ದು ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಮನುಷ್ಯದೇಹಮಂಕೆಯೊಕ್ಕೊಂಡು ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಗುರುಗುರುತನೂಜನಕೆಯ್ಯಂಪಿಡಿದರಮನೆಯಂಪೊಱಮಟ್ಟುಕಪಟಪ್ರಪಂಚದಿಂದಾತನುಮಂ ತನಗೆವಾಡಿತನಗೆವಾಡಿದಬೀಡಿಂಗೞಂದು ಕೊಂತಿಗೇಕಾಂತದೊಳಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಗುರುಕೃಪಶಲ್ಯಸಿಂಧುಸುತರಪ್ಪೊಡೆನವ್ಯಯಪಕ್ಷವೆಂದಿದಂ ।
ಗುರುಸುತನೀಗಳಿಪ್ಪೊಳಬಿಳಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರದನಪ್ಪನುಂಗೆಲ ॥
ಲ್ಕರಿಯನುವೊಂದಿಬಾರದನುಮಂಕದಕಣ್ಣಿನೆಬೀರನಾತನಿಂ ।
ದುರಿವರಿದತ್ತು ಛಾಗವುವನಿಂದೆನೆದತ್ತು ಸಮಸ್ತಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ॥ 61

ಉ ॥ ಎಂತೆನೆವಜ್ರಿವಜ್ರಕವಚಕ್ಕೆ ನಿಜೋಜ್ವಳಕುಂಡಳಕ್ಕೆ ಕೆ ।
ಯ್ಯಾಂತೊಡೆಪಾಂಡುಪುತ್ರರನೆಕಾದೆರೆವೆಂದುಗಿವಂದಲೆಂದಿಸಂ ॥
ಮಂತಣದಿಂದೆಬಾರಿಸೆಯುವೆಮೆಂದುದನೆನ್ನ ದೆವಿಾಱುಕೊಟ್ಪನೋ ।
ರಂತುಜಸಕ್ಕೆನೋಂತುಬಿಡಿನೇದ್ದೊಡಲೊಳ್ತೊಡದಾತನುತ್ರಮಂ ॥ 62

ವ ॥ ಖರವಂಬೇಡಿದಗ್ನಿವದೇವನೆವಲಂನಾಣ್ಗೆಟ್ಟುಬಂದೆನ್ನನಿಂ ।
ತರೆದಂಬದ್ಕರೊಳಾನೆಬದ್ದೆನೆನುತುಂನೇದ್ದಲ್ಲಿಕೆನ್ನೆತ್ತರುಂ ॥
ಬಿರಿಕಂಡಂಗಳಬೀಱಲುಷ್ಮೆಮನದೊಂದಣ್ಮೆಟ್ಟಳಂಪೊಷ್ಮೆವೀ ।
ರರಸಕ್ಕಾಗರವಾಯ್ತುನೋಡಿಕವಚಂಗೊಂಡಂದವಾಕರ್ಣ್ಣನಾ ॥ 63

ವ ॥ ಅಂತುಸಹಜಕವಚರತ್ನಕುಂಡಲಂಗಳಂ ನೆತ್ತಪ್ಪನಪನಪನಿಯೆತ್ರಿದಿಯುಗಿವಂ
ತುಗಿದುಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕೆರ್ಮೆಚ್ಚಿದೇವೇಂದ್ರನಾತಂಗವೋಘಶಕ್ತಿಯನಿತ್ತನಾತನಂನಾನುಮೆ
ನ್ನಬಲ್ಲವಮಾಱಕ್ಕೆಯಿಂಭೇದಿಸಿದಪ್ಪೆಂನೀವುಮುಂ ನಿಮ್ಮಜ್ಜೊಚ್ಚಿಲವುಗನಪ್ಪಸೂಯ್ಯರ್ಸಸೂ
ನುವಂಸೂಯ್ಯರ್ದಿನದಂದುಕಂಡು ಕಾಯ್ಯರ್ಸಿದ್ಧಿಯಂಮಾಡಿಬನ್ನಿವೆಂದು ಕೊಂತಿಯಂ
ಬೀಱಿಕ್ಕೊಂಡುಪರಕೆಯನಿದಿರ್ಗೊಂಡು ರಥಾಂಗಧರಂರಥವನೇಱಿ ಕರ್ಣ್ಣನವುನೆಯ
ವುಂದನೆಬಂದುವೇಲೆಬಿದ್ದೆಮ್ಮಂಕಿಱಿದಂತರಮಂಕಳಿಪವುಗುಬ್ಬೆಬಾಪೋಪವೆಂದು
ತನ್ನೊಡನೆರಥವನೇಱಿಸಿಕೊಂಡುಪೋಗಿವುಂದೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ನಿಂದು ॥

ಉ ॥ ಭೇದಿಸಲೆಂದೆದಲ್ಲಿ ಡಿದರೆಂನದಿರೊಯ್ಯನೆಕೇಳಕರ್ಣ್ಣನಿಂ ।
ವಾದಿಯೊಳಬ್ಬೆ ಕೊಂತಿನಿನಗಮ್ಮನಹಪ್ಪತಿಪಾಂಡುನಂದನ ॥
ಸ್ಪೋದರರೆಯ್ದೆ ವಯ್ದು ನನೆನಾಂವೆಱುತೇಪಡೆವಾತೊನಿನ್ನ ದೀ ।
ಮೇದಿನಿಪಟ್ಟವುಂನಿನತೆನೀನಿರೆಮತ್ತೆ ಪೆಱಿನ್ನರೇಂದ್ರರೇ ॥ 64

ಕಂ ॥ ಗಂಗೆಗೆಕೆಯ್ಯೆಡೆಯೆಂದು ।
ತ್ತುಂಗಸ್ತನಿಕೊಟ್ಟಪೋಗೆನೂತಂಕಂಡಾ ॥
ತ್ಮಾಂಗನೆಗೆರಾಧೆಗಿತ್ತುವು ।
ನಂಗೊಳಿರಾಧೇಯನೆನಿಸಿಸೂತಜನಾದ್ಯೆ ॥ 65

ನಿನ್ನುತ್ಪತ್ತಿಯನಿಂತೆಂ ।
ದೆನ್ನರುಮಣವುಱಿಯರಱಿವೆನಾಂಸಹದೇವಂ ॥
ಪನ್ನಗಕೇತುದಿನೇಶಂ ।
ನಿನ್ನಂಬಿಕೆಕುಂತಿಯಿಂತಿವನ್ನೆರ್ಜುಬಲ್ಲರ್ ॥ 66

ವ ॥ ದುರ್ಯ್ಯೋಧನಂನಿನ್ನನೇತಱೊಳ್ನಂಬಿದನೆಂದೊಡೆನೀನುಂತಾನುಮೊಮ್ಮೆಗಂಗಾ
ನದೀತೀರದೊಳ್ಬೆಂಟೆಯಾಡುವಲ್ಲಿತತ್ಸಮಿಪದತಾಪಸಾಶ್ರಮದೊಳ್ಸತ್ಯಂತಪರೆಂಬದಿವ್ಯ

ಜ್ಞಾನಿಗಳಂಕಂಡುಪೊಡವಟ್ಟಿರ್ವ್ವರುಮೆಂಬರಸಿನಿನಗೆಮದವೇಱಲ್ತರಿಸಿದೊಡಿಸುಯೋಧನನೇವೆಯಿಸಿನಿನ್ನಂವ್ಯೋಗಲ್ವೇಱ್ದು ॥

ಉ ॥ ಆನಿರೆನೀಮಿದೇಕೆದಯೆಗೆಯ್ದಿರೊಮಿಾಂಗುಲಿಗಂಗವೇಱಲೆಮೆಂ ।
ದಾನರನಾಥನಂತಿರಿವೆತನ್ಮಹಿಭೂಭುಜನೆಯ್ದೆ ನಂಬಿಕಾ ॥
ನೀನಸಮಂತುಪಾಟಿಸುವೆನೊಯ್ಯನೆಮುಳ್ಕೊಳಿಮುಳ್ಳನೆಂದುತಾ ।
ನೀನಯದಿಂದೆಪೆಚ್ಚಿರ್ದ್ದ[ಸುತುಮು]ಲ್ಕ ಜೊಳಂದೊಡನುಂಡನಲ್ಲನೇ ॥ 67

ಚಂ ॥ ಎನೆಯೆನೆಬಃಪ್ಪವಾರಿ ಪುಳಕಂಬೆರಸೊರ್ಮ್ಮೆಯೆಪೊಣ್ಮೆಮುನ್ನೆನೀ ।
ವೆನಗಿದನೇಕೆಪೇಸಿರೆನೆಗೞ್ತೆ ಪೊಗೞ್ತೆಯನಾಂಪಿನಂಸುಯೋ ॥
ಧನನೆನಗೊಳ್ಳಿಕೆಯ್ದ ಕೃತಮಂಪೆಱಗಿಕ್ಕಿನೆಗೞ್ತೆ ಮಾಸೆನ ।
ಣ್ಪೆನನೆವದಿಂದೆಪಾಂಡವರನಾನೊಳಪೊಕ್ಕೊಡೆನೀವೆಪೇಸರೇ ॥ 68

ಉ ॥ ನೆತ್ತಮನಾಡಿಭಾನುಮತಿಸೋಲ್ತೊಡೆಸೋಲವನೀವುದೆಂದುಕಾ ।
ಡುತ್ತಿರೆಮುತ್ತಿನಲಂಬಣಂಪಱುಯೆಕೇಡನೆನೋಡಿನೋಡಿಬ ॥
ಳ್ಕುತ್ತಿರೆಯೇವಮಿಲ್ಲದಿವನಾವುದೊತಪ್ಪದೆಪೇಱಿವೆಂಬಭೂ ।
ಪೋತ್ತಮನಂಬಿಸುಟ್ಟಿರದೆನಿಪ್ಕೊಳಿಪೊಕ್ಕೊಡೆಜೀಡನಲ್ಲನೇ ॥ 69

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಕಣ್ಣಿರ್ಂತನಗೆಂತುವೊಡಂಬಡದುದಂನಿರ್ನ್ನಯವೊಗಱಿದುಮಗುಱಲ್ವೇಱ್ದುನಾರಾಯಣಂಪೋದನಿತ್ತಲಂಗರಾಜನುಮಾಸ್ಥಾನಲಯಕ್ಕೆವಂದುಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ॥

ಚಂ ॥ ಕುರುಪತಿಗಿಲ್ಲದೈವಬಲಮಾಜಿಗೆಮೇಲ್ಮಲಿಗೆಯ್ವರಾಗಳುಂ ।
ಗುರುಗುರುಪುತ್ರಸಿಂಧುಸುತರಾಳ್ದನುಮೆನ್ನ ನೆನಚ್ಚಿ ವೆಚ್ಚಿರ್ವ್ವಮುಂ ॥
ಪೊರೆದನಿದಿರ್ಚ್ಚಿಕಾದುವರುಮೆನ್ನಯಸೋದರರೆಂತುನೋಡಿಕೊ ।
ಕ್ಕರಿಸದೆಕೊಲ್ವೆನೆನ್ನೊಡಲನಾಂತವಿವೆಂರಣರಂಗಭೂಮಿಯೊಳ್ ॥ 70

ವ ॥ ಅಱಿದೆಂಸೋದರರೆಂದುಪಾಂಡವರನಿಂನೆಂತೆಲ್ಲರಂಕೊಲ್ವೆನ ।
ಟ್ಟಿಜೊಳೆನ್ನಂಪೊರೆದೆಯ್ದೆನಂಬಿದನೃಪಂಗೆಂತಾಜಿಯೊಳ್ತಪ್ಪುವೆಂ ॥
ತಱಿಸಂದುದ್ಧತವೈರಿಭೂಪಬಲದೊಡ್ಡಂಬಿಟ್ಟಡೆಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆತ ।
ಳ್ತಿಱಿದೆಂನಾಳ್ದನಿನಾನೆವುಂಜೆನಿಱಿವೆಂಕೆಯೊಳ್ತಂಡುಕಟ್ಟಾಯಮಂ ॥ 71

ವ ॥ ಎಂದುಮುಂತಪ್ಪಕಜ್ಜಮಂತನ್ನೊಳಿಬಗೆದವಾರ್ಯ್ಯವೀರ್ಯ್ಯಂಸೂರ್ಯ್ಯಂದಿನದಂದುವುಂದಾಕಿನಿಯುಂವಿಾಯಲಿಂದುಬಂದುದುರ್ಯ್ಯೋಧನನಟ್ಟುದದೇವಸವಳದಪದಿನೆಂಟುಕೋಟಪೊನ್ನುಮನೊಟ್ಟುಟ್ಟಾಗೆಪುಂಜಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ಸೋರ್ವ್ವವಸುಧಾರೆಯಂಕೆ ।
ಯ್ದಾರ್ವ್ವನಿಧಾನಮುಮನಿಱಿಸಿತನ್ನಿರವಳಿಂ ॥

ಪೂರ್ವ್ವಂಗವುಱಿಪಿಪೇಡಿದ ।
ಪೂರ್ವ್ವಂಗಂಪಿರಿದನಿತ್ತನಂಗವುಹೀಶಂ ॥ 72

ವ ॥ ಅಂತುಬಾಗಂಗೆಯ್ದು ಜಗನ್ಮಂಗಳಗಂಗಾವಾರಿಯೊಳನಿವಾರಿತಪರಾಕ್ರಮನಘಮರ್ಷಣಪೂರ್ವ್ವಕಂಮಿಂದುಕನಕಪಾತ್ರದೊಳ್ಪಿಕ್ಕತೀವಿವಕನಕಕಮಳಂಗಳಿಂದಾದಿತ್ಯತೇಜನಾದಿತ್ಯಂಗರ್ಘ್ಯಮಿತ್ತಿ ಸೂರ್ಯ್ಯಜಂಸೂರ್ಯ್ಯಮಂತ್ರಂಗಳನೋದಿನೀರಂಸೂಸಿತ್ರಿಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂಗೆಯ್ವಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಸಂಗತತರಂಗಯುತೆಯುಂ ।
ಮಂಗಳಲಕ್ಷ್ಮಿಯನಂದುಭೋಂಕೆನೆಕಂಡಂ ॥
ಗಂಗಾಂಗನೆಯಂಕಾಣ್ಬವೊ ।
ಲಂಗನ್ಯಸಮುಂದೆನಿಂದಕೊಂತಿಯನಾಗಳ್ ॥ 73

ವ ॥ ಅಂತುಕಂಡುಮನದೊಳುದೆಱಿಕದಿಂಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆಱಗಿಪೊಡವಟ್ಟುನಿಜನಂದನನನಟ್ಟಿಱಿಂದಪ್ಪಿಕೊಂಡುಪರವಾಕ್ಷೀರ್ವ್ವಚನಂಗೊಂಪರಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ತೊರೆದಕುಚಯುಗಳವಂದಂ ।
ಬಿರಿವಿಡೆವೊಲೆವಾಲನಟ್ಟಿಱಿಂದಂವೆಯ್ಯಂ ॥
ಕುರಿಸೆಸುರಿವಶ್ರುಜಳಮು ।
ಬ್ಬರಿಸೆಪೊನಲ್ಪೊನಲನಟ್ಟೆಜನನುತೆಗಾಗಳ್ ॥ 74

ಆಗಳೆಮಗನಂಪೆತ್ತವೊ ।
ಲಾಗಿಲತಾಲಲಿತೆನೊಸಲಕಣ್ಬೆತ್ತವೊಲಂ ॥
ತಾಗಡೆತಾಗಕ್ಕಾಗರ ।
ಮಾಗೆದಿನಾಧಿಪತನೂಜನೊಸೆದಿರ್ಪ್ಪನೆಗಂ ॥ 75

ವ ॥ ಗಂಗಾದೇವಿಯುಂದಿವ್ಯಮೂರ್ತ್ತಿಯಂಕೆಯ್ಕೊಂಡುಬಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಒಪ್ಪಿಸಿದೆಂಕೆಯ್ಯೆಡೆಯೆಂ ।
ದಪ್ಪೈಸಿದನಿನ್ನ ಮಗನನೀಗಳಿನಗೆಂ ॥
ದಪ್ಪೈಸಿಗಂಗೆಪೋಪುದು ।
ಮೊಪ್ಪುವನಿಜಬಿಂಬದೊಳಗಣಿಂದಂದಿನಪಂ ॥ 76

ಕಂ ॥ ಪೊಱಮಟ್ಟುಬರಲ್ತನ್ನಡಿ ।
ಗೆಱಗಿದನಿಜಸುತನನಟ್ಟಿಱಿಂಪರಸಿಮನಂ ॥
ಮಱುಗಿರವಿನುಡಿದನೆನ್ನಮ ।
ನುಜದೆಮರುಳ್ಕಗನೆಪರಿಗೆಕವೆಚಮನಿತ್ತೆಲ್ ॥ 77

ಕಂ ॥ ನುಡಿಯಿಸದಂನಿಂನಂಬಿಕೆ ।
ಪಡೆವಾತೇಂಕೊಂತಿಹರಿಯುಮತದಿಂಕಾಯ ॥
ಲ್ಕೊಡರಿಸಿಬಂದಳ್ಸುತರಂ ।
ಕುಡದಿಪ್ಪ್ರರಿಗಣಿಯನೆನಿತುಲಲ್ಲೈಸಿದೊಡಂ ॥ 78

ಎಂದರವಿಂದಪ್ರಿಯಸಖ ।
ನಂದಂಬರತಳವನಡರ್ವುದುಂಕೆಯ್ಕ್ಕಗಿದಿಂ ॥
ತೆಂದಂಕುಂತಿಯನಬ್ಬೇಂ ।
ವಂದಿಪ್ಪ್ರದದೆನಗೆಸಯ್ವುಬಪ್ಪಂತೀಗಳೆ ॥ 79

ಚಲಮುಂಚಾಗಮುವಳವೆಂ ।
ಕಲಿತನಮುಂಕುಲವುವಿಾಗಳೆನ್ನಯಮೆಯ್ಯೇ ॥
ಳ್ನೆಲಸಿದುವೆನಿವ್ಮಕರುಣಾ ।
ಬಲದಿಂನೀವೆನ್ನ ನಿಂದುಮಗನೆಂದುಡಱಿಂ ॥ 80

ಪಡೆದತ್ತಾರ್ಯುಂತಂದೆಯು ।
ವೊಡಲಂಪ್ರಾಣವುಮನವರವವ್ಕೆಯ್ಯೇಡೆಯಂ ॥
ಕುಡುವುದರಿದಾಯ್ತೆನೀವೆನ ।
ಗೆಡೆವುಡಗದೆಪಸಪತೊಱ್ತು ವೆಸನಂಪೆಸಸಿಂ ॥ 81

ಎಂಬುದುಮಂಬಿಕೆವುಗನೆವು ।
ನಂಪಳಜದೆನೀನುವಿತ್ತ್ಯಾನುಂಪೆತ್ತೆಂ ॥
ನಂಬಿದನಿನ್ನನುಜನ್ನಿರ್ ।
ನ್ನಂಬೆಸಕೆಯೆನೀನೆನೆಲನನಾಳ್ವುದುಕಂದಾ ॥ 82

ನಿನಗಪ್ಪರಸಂದುಯ್ಯೋ ।
ಧನನೊಲವಂಮುಂದುಗೆಯ್ದು * ಬೆಸಕೆಯ್ವರೆನಿ ॥
ನ್ನನುಜರೆರಟಬ್ದೆಸೆಗಂಕಿಸು ।
ಱಿನಿಸಾಗದುಮಗನೆನೀನೊಡಂಬಡವೇಱಿಂ ॥ 83

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮದೆಲ್ಲವುಂಕೇಳ್ದು ಕಣ್ಣಿರ್ಮುಗುಳ್ಗೆನಕ್ಕು ॥

ವು ॥ ಭಯಮುಂಲೋಭಮುವೆಂಬತವ್ಮುತೆರಡುಂಪಾಪಕ್ಕೆ ಪಕ್ತಾಗೆಪಾ ।
ಜಯನೊಕ್ತಾಳ್ದನಗೆಯ್ದು ಸತ್ಕೃತಮುಮಂಪಿಂತಿಕ್ಕಿಜೋಳಕ್ಕೆತ ॥
ಪ್ಪಿಯುವಿಂಬಾಱ್ವುದೆಪೂಣ್ದು ನಿಲ್ಲದಿಕೆಯಿಂಬಾಱ್ವಂತುವಿಖ್ಯಾತಕೀ ।
ರ್ತ್ತಿಯವೋಲೀಯೊಡಲಬ್ಬೆಪೇಱಿವೆನಗೇಂಕಲ್ಪಾಂತರಸ್ಥಾಯಿಯೇ ॥ 84

* ಪಾ ॥ ವರಿದ್ಯು

ಕಂ ॥ ವಿಾಂಗುಲಿಗನೆನಾಗಿಯುಮಣ ।
ಮಾಂಗುಣಮನೆಬಿಸುಟೆನಿಲ್ಲನಿಮಗಂಮಗನಾ ॥
ದಂಗೆನಗೆಬಿಸುಡಲಕ್ಕು ವೆ ।
ನೀಂಗಳಪಂಬಲನೆಬಿಸುಡಿವಿಾನನ್ನೆಡೆಯೊಳ್ ॥ 85

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಕೊಂತಿಭೋಂಕನೆದ್ದೆದೆಜುದು ॥

ಮ ॥ ಅಱಿದೆಂನೆಟ್ಟನೆಪಟ್ಟನಿಂತುನುಡಿವೈನೀಂಕಂದಪೋಗಿಂದೆಕೆ ।
ಟ್ಟಱಿದತ್ತಾಗದೆಸೋಮವಂಕಮೆನಗಿಂಬಾಱ್ವಾಸೆಯೆಲ್ಲಿತ್ತೊಬಿ ॥
ಟ್ಟುಱಿದೆಂವುತ್ತಿನಮಕ್ಕಳಾಸೆಯುಮನಾನೆಂದೇಱಿಕೋಕಾಗ್ನಿಪೊಂ ।
ಪುಱಿವೋಗುತ್ತಿರೆಕಣ್ಣಿರ್ನೆಂದನಿನಿತೇಂಪೇಱಬ್ಬಿ ಚಿಂತಾಂತರಂ ॥ 86

ಕಂ ॥ ಪಿಡಿಯೆಂಪುರಿಗಣೆಯಂನರ ।
ನೆಡೆಗೊಂಡೊಡ * ಮುಱಿದನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳನಿನ್ನೇ ॥
ದ್ದೊಡಮಱಿಯೆಂ[ಪೆ]ಜ್ಜರಸಮನೆ ।
ಪಿಡಿದೆನ್ನ ನೆರಣದೊಳಟಿವೆನಿರದಡಿಯೆತ್ತೆಂ ॥ 87

ವ ॥ ಎಂದುಕೊಂತಿಯಂವಿಸಜ್ಜಿಸಿಚಲದಚಾಗದಕುಲದನನ್ನಿಯ್ತನಾವಜ್ಜಿಸಿರಾಧೇ
ಯನೊಪ್ಪಿಂಗಾಧೇಯವಾಗಿರ್ದ್ದನಿತ್ತ ಪುರುಷೋತ್ತಮಂಕತಿಪಯಪಯಾಣಂಗೆಂವಿರಾ
ಟಪುರನಿಕಟವರ್ತ್ತಿಯಪ್ಪವಿವಿಜಾಪಗಾತಟದುಪವನದೊಳರಿನೃಪವನಕ್ಕು ಪದ್ರವಕಾರಿ
ಯಾಗಿನೆಲಂವೂರಿವಿಟ್ಟುಂತೆಬಿಟ್ಟಿರ್ದ್ದಜಾತಕತ್ರುವನವನತೋತ್ತ ಮಾಂಗನಾಗಿಕಂಡು ॥

ಮ ॥ ಹಿಮಕೃದ್ವಂಕಜರಪ್ಪ ಪಾಂಡುಸುತರಂಕೆಯ್ತೊಂಡುನೀನಯ್ದುಬಾ ।
ಡಮನಿತ್ತುಂನಡಪೆಂದುಸಾಮವಮನೆವುಂವುಂತಿಟ್ಟೊಡಾತಂಪರಾ ॥
ಕ್ರಮವುಮಂತೋಱಿಸಿಡಿಲ್ದು ಪಾಯ್ವುದುಮಸುಂಗೊಳ್ವನ್ನೆಗಂವಿಶ್ವರೂ ।
ಪಮನಾಂತೋಱಿದೆನಿಂಕಡಂಗಿರಣದೊಳ್ನೀಂತೋಱುನಿನ್ನಾ ಪ್ರ್ವಮಂ ॥ 88

ವ ॥ ಎಂಬನ್ನೆಗಂದುಯ್ಯೋಧನನಟ್ಟಿದದೂತಂಸಂಜಯನೆಂಬಿಂದುಸಕಲಸಾಮಂ
ತವಮಕುಟವಿರೀಚಿಮಸೃಣಿತಚರಣಾರವಿಂದನಪ್ಪಧರ್ಮ್ಮನಂದನನಂಕಂಡು ॥

ಉ ॥ ಅಟ್ಟಿದನಿವ್ಮ ಪೆಗ್ಗರ್ಡೆಬರ್ದುಂಕಿದನೆಂಬುದನಿಂದ್ರಜಾಲಮಂ ।
ತೊಟ್ಟನೆತೋಱಿಬಂದುಬರ್ದುಕಾಡಿದನಿನ್ನಱಿಪಿಂದವಟ್ಟುವ ॥
ಟ್ಟಟ್ಟಗಳಂಬಿಸುಱ್ವುದೆವುಗಂತವುಗಂವುಳಿಸಿಂದವಿಾಗಳ ।
ಟ್ಟಟ್ಟಗಳಪ್ಪುವೆಂದಿದನೆದಲ್ನುಡಿದಟ್ಟಿದನೆವ್ಮ ಭೂಭುಜಂ ॥ 89

* ಪಾ ॥ ಎತೆಗೊಂಡೊಡಂ,

ಮ ॥ ಬಳಸಂಪಂನರನಾಸೆಗೆಯ್ಗಿ ಜತುರಂಗಾನೀಕಮುಂಕೂಡಿಕೊ ।
ಳ್ಗುಳಮುಂಗಂಡುಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ಗಿ ಮನಮುಂಬಲ್ಲಿತ್ತು ಮೊಱಕ್ಕೆಂದುಮೊ ॥
ನೆಳೆಯುಂಕಾದಿದೊಡಲ್ಲದೀಯೆನೆಱುದಿಕ್ಕೆಂದಾಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಮುಂ ।
ಕಳವೇಱ್ದಿಟ್ಟುದನಣ್ಮಿಸಾಯಿಮುಱಿಯಿಂನಿಂವೊಂದುಬಾಳ್ವಾಸೆಯುಂ ॥ 90

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂವೃಕೋದರಂಮುಳಿದಾಸ್ಫೋಟಿಸಿ ॥

ಚಂ ॥ ವಿಸನನರಂಗವುಪ್ಪುದೆನಗಂತನಗಂದೊರೆಕಾಯ್ವುವೇವಮುಂ ।
ಪಸರಿಸಿದವ್ವಿತನ್ನೊಳವುದೆನ್ನೊಳಮಿರ್ದ್ದುದುಭೀಮನೆಂದೊಡಾ ॥
ಪೆಸರನೆಕೇಳ್ದು ಸೈರಿಸದನಿನ್ನ ರಸಂಕಲಿಯಾಗಿನಾಳಿಸೈ ।
ರಿಸುಗುಮೆವೈರಿಭೂಪರುದಿರಾರ್ದ್ರವುದೀಯಗದುಭಿಘಾತವುಂ ॥ 91

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಪರಾಕ್ರಮಧವಳನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಕಱುಪುಂಕಾಯ್ವುವೆನುಂತುಮೊಡಿನೆಲನಂದುಯ್ಯೋಧನಂತಾಗಿತ ।
ಳ್ತಿಱುದಂದಲ್ಲದೆಕೂಡನಾಜಿಭರವುಂಸಾರ್ಚ್ಚಿತ್ತದೇನೆಂದುಮು ॥
ನ್ನಱುದಿಂಗಳ್ಜಱುಕುತ್ತುವಿಪ್ಪ್ರ್ವದೆರಣಕ್ಕಾರೆನ್ನರೆಂದೀಗಳೆಂ ।
ನಱಿಯಲ್ಬಕ್ಕ್ರಮೆಬಕ್ಕೆಬಂದೊಡಱಿಯಲ್ಬಕ್ತುಂಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ॥92

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಯಮನಂದನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ।ಸ್ರ॥ಎಳೆಯಂಭುಯೋ೯ಧನಂತೆತ್ತಿಱಿಯದೆಕುಡೆನೆಂದಟ್ಟಕುದಲ್ತಮಿಗ ।
ಳ್ಕಳನಂಪೇಱ್ದಂಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಮನೆನೆತಡವಿನಾವುದುಗ್ರಾಜಿಯೊಳ್ಕೊರ್ ॥
ವ್ವಳದಿಂದಂತನ್ನ ಮೆಚ್ಚಂನಲಿಸಿಯಿನೆಲನಂಕೊಳ್ವೆನತ್ತೊ ವ್ವನೆವ್ಮೊ ।
ಳ್ತಳಜೆಂಬೇಡೆಯ್ತೆ ಕೇಳ್ದಿಂಬಗೆಯನಱಿಯಲಾಯ್ತೀಱಿಮತ್ತೆಂದೆಪೇಱಿಂ ॥93

ವ ॥ ಎಂದಜಾತ[ಶತ್ರು]ಶತ್ರುಪಕ್ಷಕ್ಷಯಂಮಾಡಲುದ್ಯೋಗಮನೆತ್ತಿಕೊಂಡುಪ್ರಯಾ
ಣಭೇರಿಯಂಪೊಯ್ಸುದಾಗಳ್ ॥

ಮ ॥ ದಿನೆಯಂಪೊತ್ತಮದೇಭರಾಜಿದಿಸಗೆಜ್ಜೋಡಲ್ತಗುಳ್ದತ್ತುಸ ।
ಪ್ತಸಮುದ್ರಂಕರೆಗಣ್ಮಿತನ್ನ ವಧಿಯಂದಾಂಟಿತ್ತಜಾಂಡಂಸಿಡಿ ॥
ಲ್ದುಸಿಡಿಲ್ಪೊಯ್ದೊಡೆದೊಂದುತತ್ತಿಯವ್ರೋಲಾಯ್ತ್ತಂಪೂಂದುಸಂದೇಹವುಂ ।
ಪೊಸತಂಭೂಭುವನಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದುದುತತ್ಸನ್ನಾಹಭೇರೀರವಂ ॥ 94

ಕರಿಗಳ್ಬ್ಲಂಗಕುಳಾಕುಳೀಕೃತಕಟೋಪೇತಂಗಳೊಂಬತ್ತುಸಾ ।
ಸಿರವುಂತೊಂದುಗಜಕ್ಕೆ ನೂಱುರಥವುಂತಾಸ್ಯಂದನಕ್ಕೊಂದಱೊ ॥
ಳ್ತುರಗಂನೂಱುನಿತುಂತುರಂಗದಳವೊಂದೊಂದಕ್ಕೆ ನೂಱುಾಳ್ತಗು ।
ರ್ದಿರೆಬಲ್ಲನ್ನೆಡೆನೋಡಿಕೂಡಿಪಡೆದತ್ತಕ್ಷೋಹಿಣೀಸೈನ್ಯಮೆಯ್ದಿತ್ತಲ್ ॥ 95

ವ ॥ ಆಂತುಮಾಡಿದಪರಿಸಂಖ್ಯೆಯೊಳೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲಂಬೆರಸುತಲೆಬಱವಟಱಿಯೆಂ
ದಭಿಮನ್ಯುಗೆಕೂಸಂಕೊಟ್ಟ ಜಟ್ಟಗಂ ವಿರಾಟಂ ಶ್ವೇತನುತ್ತರಂಶಂಖನೆಂಬಮೂವರ್ಮ್ಮ

ಕ್ಕಳಿಂಕತಾನೀಕಕತದ್ಯುವೆನ್ನ ಕತಚಕಂದ್ರಂವೊದಲಾಗಿಪನ್ನಿವ್ರ್ವತ್ತರ್ಮ್ಮಂದಿರುಂಬೆರಸು ನೆಲನದಿರೆಮುಂಗೋಳೊಳ್ನ ಡೆಯೆ ದ್ರಾಪದಿಯಂಕೊಟ್ಟನಣ್ಪುವಂದ್ರೊಣನೊಳಾವಪರಿ ಭವಮುಮುಂನೆನೆದೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲಂಬೆರಸು ದ್ರುಪದಂವೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಶಿಖಂಡಿಜೇಕಿ ತಾನಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮೋಜಃಪುರುಕುತ್ಸು ವಿಚಿತ್ರಾದಿಗಳಪ್ಪತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ್ವೀರಸುನೆಲಂ ಮೂರಿವಿಟ್ಟಂತೆಬಲವಕ್ಕದೊಳ್ನ ಡೆಯೆ ಸುಭದ್ರೆಯಂಕೊಟ್ಟನಣ್ಪೆಂಗೆನುಬಲವಾಗಿ ಪುಂ ಡರೀಕಾಕ್ಷನತಮ್ಮಂಸಾತ್ಯಕಿವೃಷ್ಣಿಕಾಂಭೋಜಕುಳತಿಳಕರಪ್ಪಯಾದವರಕುಲದೊಡನೆ ಯಕ್ಷೌಹಿಣೀಪತಿನಾಯಕಂಭೂಪತಿಯಿಡವಂಕದೊಳ್ನ ಡೆಯೆ ಕೇಕಯವಿಷಯಾಧೀಶ್ವ ರರಪ್ಪಕೈಕೇಯರಯ್ವರುವೊಂದಕ್ಷೌಹಿಣೀಬಲದೊಡನೆಸಿಡಿಲನುರುಳಿಮಾಡಿದಂತುಸಿಂ ಗೋಳೊಳ್ನ ಡೆಯೆ ಪಾಂಡ್ಯಂನೈರ್ಋಜಯಸೋಮಕರೊಡನೆ ರೊಂದಕ್ಷೌಹಿಣೀಬಲಂಬೆರಸು ಸುತ್ತಿಡಿದುಬಳಸಿಬರೆ ಧರಣೀಂದ್ರನತಂಗೆಯಪ್ಪಕನಕಲತೆಗಂ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನಂಗೆಪು ಟ್ಟಿದಮಗನಿಳಾವಂತನನಂತನಾಗರಾಜಬಲಂಬೆರಸು ನಾಗಲೋಕಮೆಇಟ್ಟೆಟ್ಟಿಬಪ್ಪಂತೆ ಬರೆ ಹಿಡಿಂಬೆಗಂಭೀಮಂಗಂಪುಟ್ಟಿದವುಗಂಘಟೋತ್ಕಚನಜುವತ್ತೆಂಟುಕೋಟಿರಾಕ್ಷಸಬ ಲಂಬೆರಸುಬರೆಸಾಮಂತಚೂಡಾಮಣಿಯಕೃತೋಪಕಾರಮಂನೆನೆದಂಗರವರ್ಣ್ಣನೆಂಬಗಂ ಧರ್ವ್ವನಾಲ್ಕುಕೋಟಿಗಂಧರ್ವ್ವಬಲಮುಮಜುವತ್ತು ಸಾಸಿರಂಗಿಳಿಯಬಂಣದಕಾದುರೆ ಗಳುಂಬೆರಸುಗಂಧರ್ವ್ವಲೋಕಮೆಕಿಟ್ಟಿಬ್ಬಿಬಪ್ಪಂತೆಬರೆಮಹಾಪ್ರಚಂಡರುಂ ಪ್ರತಾಪಿ ಗಳುಮಪ್ಪಖಂಚಪಾಂಡವರುಮಂಕದಭಿಮನ್ಯುವುಂಕೆಲಕೆಲದೊಳ್ಕೋಲಗಿಸುತ್ತುಂಬರೆ ಕೊಂತಿಯಮಾವನಪ್ಪಕೊಂತಿಭೋಜನುಂ . . . . ಸಾಮಜಂಬೆರಸುಬರೆ ಮತ್ತಂಪ್ರಭ ದ್ರೈಕಬಲಮು ಮುಂಗವಂಗಳಿಂಗಕೊಂಗಕೊಂಕಣಗೊಲ್ಲಕಾಂಭೋಜಮಗಧಸಾರ ಷ್ಟ್ರವರಾಟಲಾಟಕರ್ಣ್ಣಾಟಕರಹಾಟಮಳಯಮಾಳವನೇಪಾಳಪಾರ[ಸೀಕ]ಬಬ್ಬರ ಕೋಸಳಕಾಶಿಕಾಶ್ಮೀರಕಶಿಕಾಂಧ್ರದ್ರವಿಳಗಜಮುಖಾಭ್ಯಮುಖಬೋಷ್ಟ್ರಮುಖಖರಮು ಖಮೇಷಮುಖಲಂಬಕರ್ಣ್ಣಹಸ್ತಿಕರ್ಣ್ಣಾಶ್ವಕರ್ಣ್ಣಕೇರ್ಣ್ಣಪ್ರವರನಾನಾದ್ವೀಪದೇಕಾ ಧೀಶ್ವರರುಂಪಗೆಗಂಪಾಖಿಗಂಪರಿಭವಕ್ಕಂಪಖಿವೆಗಂಪಾಗುಪಕ್ಕಂಪಳಬದ್ಧಕ್ಕಂವೈವಾಹಿ ಕಸಂಬಂಧಕ್ಕಂವೇರೆಗವುಟ್ಟುಟ್ಟಿಗಂಸ್ವಾಮಿಭೃತ್ಯಸಂಬಂಧಕ್ಕಂಪುಹಸಮುದ್ರೊ ಳ್ಮಹಾನದಿಗಳ್ಕ್ರಡುವಂತೇಕಿಕ್ಷೌಹಿಣೀಬಲಂಕೂಡಿನಡೆಯಿತನ್ನನಾಲ್ವತ್ತರ್ಮ್ಮಂದಿರೊ ಡನೆಮಂಗಳಪಸದನಂಗೊಂಡುಮಂಗಳಪ್ರಧಾನೋಚಿತವಿಜಯಮಗಜಮನೇಱಿವಿರ್ಯ್ಯೋತ ಮಾಗಿದಕ್ಷಿಣಾವರ್ತ್ತಮಪ್ಪಹೋವಾಗ್ನಿಯಂಬಲಂಗೊಂಪುಬಲದಕೋಡಮೇಲೆಕೆಯ್ಯಂ ಪೇಱಿಮುಖವಿಕ್ಷೇಪಣಂಗೆಯ್ದು ಘನಾಘನನಿನಾದದಿಂಬೃಂಹಿತಂಗೆಯ್ವವಿಜಯ ಗಜಮುಂ ನೆಲನಂಪೊಕ್ಕಡಿಂಗಿದಪಗೆವರನಗಟ್ಟಿ ಕೊಲ್ವುದನುದಾಕರಿಸುವಂತೆಶಕ್ಷಿಣಚರಣದೊಳ್ನಿ ಲನಂಪುರುಡಿಸುವಗಂಭೀರನಿನಾದದಿಂಹೇಷಿತಂಗೆಯ್ವ ವಿಜಯಹಯಮುಂವಿಜಯನವಿಜ ಯಮನೆಸೂಚಿಸೆ ॥

ಮ ॥ ಎಸಗಿತ್ತಂದನುಕೂಲಮುಂದಪವನಂಪೆಣ್ದಂಬಿಗಳ್ಮುತ್ತುತುಂ ।
ಮುಸುಱುತ್ತುಂಬರೆಬಂದುದಿಂದ್ರವಸದಿಂಪೊದಂದಲಂಖೋಧಿಗೆ ॥

ಜ್ಜ್ವಿಸುವಂತಾದುದುದೇವದುಂದುಭಿಜಯಪ್ರಾರಂಭಮುಂಸಾಱುವಂ।
ತೆಸೆದತ್ತಚ್ಚರಿಯಪ್ಪಿನಂಜಯಜಯಧ್ವಾನಂದಿಗಂತಂಗಳೊಳ್ ॥ 96

ವ ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ॥

ಶಾ ॥ ವಾತಾದುರ್ಧರಗಂಧಸಿಂಧುರಘಟಾಸ್ಫೋತಸ್ಸಮುದ್ಯನ್ಮಖ।
ಪ್ರಾತೇಂದಿಂದಿರಚಂಡತಾಂಡವಕಲಸ್ಫೀಭೂವಿಕಕ್ಷ್ಯೀಯಸಃ ॥
ಕಿಂಜಕ್ಕಸ್ಮಿಕಪಾಂಸುಪಲ್ಲವಜಳಸ್ಯಂದೀಸದಾಸಿಂಧುರ ।
ಪ್ರಾಗ್ಗೇಯಂಪ್ರಿಯಗಳ್ಳಭೂಪತಿಚಮೂಪ್ರಸ್ಥಾನಮಾಚಕ್ಷತೇ ॥ 97

ವ ॥ ಎಂಬಮಂಗಳಪಾಠಕರಮಂಗಳವೃತ್ತೋಚ್ಚಾರಣೆಗಳಿಸೆಯಿ ಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಾಭಿಮುಖನಾದಿಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಧ್ವಜಮಯಮಂಬರಂಗಜಮಯಂಭುವನಂಪ್ರಳಯಪ್ರಚಂಡಭೂ ।
ಭುಜಮಯಮಷ್ಟದಿಗ್ವಳಯಮಶ್ವಮಯಂಜಗತೀತಳಂರಥ ॥
ವ್ರಜಮಯಮುಂಪದಾತಿಮಯಮುಂನೆಪೆಯೂದುಮತಾಡುತೋಡುಮಾರ್ ।
ತ್ರಿಜಗದೊಳಾಂಪರೀಬಲವುಮಿನ್ನೆನಿಸಿತ್ತು ಚತುರ್ಬ್ಬಲಾರ್ಣ್ಣವಂ ॥ 98

ಎಣಿಕೆಗಳುಂಬಮುಂಪಿರಿದುಮಾದಪದಾತಿವರೂಥವಾಜಿವಾ ।
ರಣಬಲದಿಂದಮಿವ್ವರ್ಡಿನೆಧಾತ್ರಿಯಬಿಜ್ಞಾನಗೆಂದಿನಂದವ ॥
ಲ್ತಣಕವಿದೆಂದುಕಣ್ತು ಮುಟಿವೆಬ್ಬೆಡೆಯಿಂಮಣಿಸೂಸೆಬೇಸಱಿಂ ।
ತಿಣುಕಿದನಾನಲುಮ್ಮಳಿಸಿಶೇಷನಶೇಷಮಹೀವಿಭುಗಮುಂ ॥ 99

ಉ ॥ ಏಱಿದಪೊನ್ನಪಣ್ಣಿಗೆಯಸೆವ್ವಿಡಿಕಟ್ಟಿದಿರಾಗೆಮುಂಪೆಬಂ ।
ದೇಱಿದಬೆನ್ನೆಕನ್ನಡಿಯಬಕೇಪಿಕೆಬೀಸುವಕುಂಚೆವೆಯ್ದಿವೆ ॥
ಯ್ದೋಱುವಗಾಡಿಕಾಂಚನದದಂಡದಸೀಗುರಿನೋಱೊಪ್ಪಾರುವುಂ ।
ಮಾಱಿವಮನೋಜನೊಡ್ಡಿನಿಸಿದನ್ನರ್ಡೆತಂದನರೇಂದ್ರಕಾಂತೆಯರ್ ॥ 100

ಕಂ ॥ ಅಂತುತಿರುವಿಂಬರ್ದುಂಕಿದ ।
ಕಂತುವನನೆಗಣೆಗಳಂತೆವೋಲ್ನಡೆತಂದ ॥
ಸ್ವಂತಸದೆಪೊನ್ನಕಳಸದ ।
ದಂತದಸಿವಿಗೆಗಳನೇಱಿಭೋಗಿಯರರೆಬರ್ ॥ 101

ಪರಿಣೇಪ್ಪು ತ ॥ ನಡೆಯೆತುರಗಂಪೊನ್ನಾ ಯೋಗಂಗಳಿಂದಮರ್ದಱ್ತಿಯಿಂ ।
ಪಡೆಯೆನೆಬಲಂಚಕಂಚಕತ್ಪಿಂಛುತಪತ್ರಮೆ . . ತ ॥
ಪ್ಪೊಡನೆಬರೆಬಂದೆತ್ತಂಪತ್ತೆಟಮುದೇಸಿವಿಳಸದೊ ।
ಳ್ಪೊಡರೆಚರಿತಂಬಂದಕ್ಕರ್ಣಗ್ಗಿಪ್ಪರಲ್ವರಭೋಗಿಯರ್ ॥ 102

ಚಂ ॥ ಸಡಹುಡನಪ್ಪಕಟ್ಟಿತ್ತ ಕೊಡೆಸಿಂತಸದಿಂಪೆಱಗೇಱಿಬರ್ಪ್ಪಕ ।
ನ್ನಡಿಪಿಡಿದಾಕೆಚಿನ್ನದಸವಂಗೆವುಪೂರ್ವ್ವದವೊಚ್ಚೈಯಂಪವ ॥
ಱ್ಬಡೆದಸುವರ್ನ್ನಪಾರಿವದಕುಪ್ಪಸವೊಪ್ಪೆಬಿಡಂಗನಾಳ್ದಕ ।
ಕ್ಕಿಡುದಿವೆಂಡವಾಸದವಿಳಾಸದಸೂಳೆಯರೊಪ್ಪತೋಱಿದರ್ ॥ 103

ಮ ॥ ನಡೆಯಲ್ಬಂದಿಱಿಯಲ್ಕೆ ತಕ್ಕ ತುರಗಂಭೀರೆಂದುಬಪ್ಪೆಂದೊಡಂ ।
ಬಡುಬಂದೆತ್ತಿಸಿದೊಂದುಸತ್ತಿಗೆಕರಂಮೆಯ್ವತ್ತು ಮೆಯ್ವಾಗಮೊ ॥
ಗಡುವೂರ್ಗ್ಗಂಕುಡುತಿಪ್ಪ್ಪಕಪ್ಪುರದಬಂಬಲ್ದಂಬುಲಂರಾಗಮುಂ ।
ಪಡಿಗೆಲ್ಲಂಪಡೆವನ್ನೆಗಂನಡೆದರಂದೆತ್ತಂಕೆಲನ್ನಾರ್ಯಕರ್ ॥ 104

ವ ॥ ಮತ್ತಂಸಸಂಭ್ರಮಪ್ರಜಕೆತಸಮದಗಜಘಟಾಘಂಟಾರವಂಗಳಿಂದಂತುರಂಗಮಹೇ
ಷಿತಂಗಳಿಂದಂ ಮಹಾಸಾಮಂತರಪಡಿಯಱವಱೆಗಳಿಂದವುಗುವ್ವಾರ್ಗೆನಡೆವಬೀಡಿಂಗೆಬೀ
ಡುವಿಡಲ್ಕೆ ಲನುಮೊಲೆಗಲ್ಲಗ್ಗಿಪಟಪ್ಪುಗಳುಂಗುಡಿಯಗೂಂಟಕ್ಕೆ ಬಲ್ಲಡವಿಗಳುಂದಂಡಿಗೆ
ವೇಣುವನಂಗಳುಮಾನೆಗಂಬಕ್ಕೆ ವೆಮ್ಮರಂಗಳುಮಾಪಡೆಗೆನೆಜಿಯವೆನಿಸಿಪಾಂಡವರೇಱ
ಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲಂಜರಸೇಱುಂಸಮುದ್ರಂಗಳುಂಮೇರೆದಪ್ಪಿಬರ್ಪ್ಪಂತಿರೆಬಂದುಕಡಿತಮಿಕ್ಕಿ
ದಂತಿರ್ದ್ದಸವಱತುರಕ್ಕಂನಾಲ್ವತ್ತೆಣ್ಣಾವುದಪ್ರಮಾಣವೆನಿಪಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಮನೆಯ್ದಿವಂ
ದದಱಪಶ್ಚಿಮದಿಶಾಭಾಗದೊಳ್ಕ್ರನ್ನೆ ಪರಶುರಾಮನೀಲೋಕದೊಳುಳ್ಳರಸುಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲರು
ಮನಿಪ್ಪತ್ತೊಂದುಸೂಳ್ವರಂಪೇೞಪೆಸರಿಲ್ಲದಂತೆಕೊಂದುತಂದೆಯಪಗೆಗೆಂದಲ್ಲಿಯೆತಂದು
ನಿಜನಿಶಿತಪರಶುಧಾರೆಗೆಳೆಂನೆತ್ತ ಸೂರ್ಸಿಪಾಯಕಡಿದವರನೆತ್ತರಧಾರೆಯೊಳ್ತೀವಿತನ್ನ ತಾ
ಯಂನೀರೀಱಿಪಲುಂ ತಾನುಂಮಿಂದುತನ್ನ ತಂದೆಗೆನೀಗ್ಗುಡಲುಮೆಂದುಮಾಡಿದಳಮಂತಸಂ
ಜಕಂಗಳೆಂಬಯ್ದುವೆಮ್ಮರ್ಡುಗಳಕೆಲದೊಳೆಡೆಯಱಿದುಬೀಡಂಬಿಡಿಸಿ ॥

ಶಾ ॥ ವೀರಕ್ಷೇತ್ರಮದುವ್ವಿರ್ಗಂಕದಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಂಬಲಸ್ಥಮ್ಮಹಾ ।
ಕ್ರೂರಾರಾತಿಗಳೆನ್ನದೋರ್ವ್ವಲದಗುರ್ವ್ವಿಂದಂತ್ರಿಲೋಕ[ಕ್ಕೆ]ಸಂ ॥
ಹಾರಂಮಾಡಿದಭೈರವಪ್ರಭುವಿನೊಂದಾಕಾರದಿಂವೈರಿಸಂ ।
ಹಾರಂಮಾಡದೆಮಾಣೆನೆಂದುಹರಿಗಂಕೆಯ್ಕೊಂಡನುತ್ಸಾಹವಂ ॥ 105

ಗದ್ಯ ॥ ಇದುವಿವಿಧವಿಬುಧಜನವಿನುತಜಿನಪದಾಂಭೋಜವರಪ್ರ
ಸಾದೋತ್ಪನ್ನಪ್ರಸನ್ನಗಂಭೀರವಚನರಚನಕವಿತಾಗುಣಾ
ರ್ನ್ನವವಿರಚಿತವುಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನ ವಿಜಯ
ದೊಳ್ನವಮಾಶ್ವಾಸಂ ಸಂಪೂರ್ಣ್ಣಂ ॥

ದಶಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀನಾರೀವಲ್ಲಭನಭಿ ।
ಮಾನಧನಂ ಹರಿಗನಾಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಂ ॥
ತೇನುಂ ಮಾಣದೆ ಬಿಟ್ಟುದ ।
ನಾನೆಗಬ್ದಿಸುಯೋಧನಂಗೆ ಚರರಱಿಪುವುದುಂ ॥ 1

ಗುರುಗುರುಸುತಶಕುನಿಕೃಪಾಂ ।
ಗರಾಜರಂಬರಸಿನುಡಿದನವನಿಪನೇಂಕೇ ॥
ಧ್ವರಿಪಾಂಡುಸುತರಮುನಿಸಿನ ।
ತಱಿಸಲವಿನಚಲದಲಲಧ್ರಕಲಿತನದಳವಂ ॥ * 2

ಬಂದುಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಳ ।
ವೊಂದಿರೆನವ್ಮೊಳ್ಕ ಡಂಗಿ[ಮಿಗೆ]ತ್ಪಿಱಿಯ ॥
ಲ್ತೆಂದಾನುಂಬಂದಿರ್ದರಿ ।
ದೇಂದಾಯಿಗತನಮನೆವುಗವತ್ತೊರ್ಪಱಿದಪರ್ ॥ 3

ಮ ॥ ಪಡೆವಳ್ಳಿಂಗಡಮಾಬಲಕ್ಕೆರಲೆಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನೆಂಬೊಳ್ಳಿಯಾ ।
ಪಡೆಯೊಳ್ಗಂಡನುಮಾವೊಲಂದ್ರುಪದನುಂಪೇರೊಟ್ಟಿಯಾವುತ್ಸ್ಯನುಂ ॥
ಗಡಮಂತಾಖಲಕಾಳ್ದನೇನಱಿಯಿರೇಧರ್ಮ್ಮಜ್ಞನಾಧರ್ಮ್ಮಜಂ ।
ಗಡಮೇಂನಾಯಕರೊಳ್ಳಿದನ್ನೆರೆದರೋಕಾದಲ್ತೆ ಮತ್ಸೈನ್ಯದೊಳ್ ॥ 4

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಕುಂಭಸಂಭವನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಕಳವೇಱಬ್ದೈಕುರುಭೂಮಿಯುಂಕಳಕವರ್ವ್ವಂದಿರ್ದರೆಂದಂತೆದೋ ।
ರ್ವ್ವಳಚಾತುರ್ವ್ವಳತತ್ಸಹೃದ್ಬಳಮನಿನೇಗೆಳ್ದಪೈಪಾಂಡವ ॥
ಬ್ಬರಸಂಪನ್ನರುದಗ್ರದೈವಬಳಸಂಪನ್ನರ್ಮ್ಮರುಳ್ಮಾತಿನೇ ।
ಗಳಗಾಂಗೇಯರವೇಱಿದೊಂದುತೆಱದಿಂನೀಂಕಾದುದುಯ್ಯೋಧನಾ ॥ 5

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಾಮಾತಂಮನದೆಗೊಂಡಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದನಿಬರುಮುಂವಿಸಜ್ಜ್ಞಸಿನಿಶಾಸ
ಮಯದೊಳ್ಪತ್ತೆಂಟುಕೆಯ್ಮಿವಿಗೆಗಳಬೆಳಗಿನೊಳ್ಕತಿಪಯಪರಿಜನಪರಿವೃತನಾಗಿರಾಜಾ
ಜಂಸಿಂಧುಜನರವನಿಗೆವಂದುವಾಹನದಿಂದ ವಿಱಿದುಕುರುಪಿತಾಮಹಂಗಱಿಗಿಪೊಡವಡು
ವುದುಂಪರಿಸಿವುಂಜಕದೊಳೀಱಿಲ್ಕರೆದೊಡೊಲ್ಲೆಂವುಹಾಪ್ರಸಾದಮಿಂತಿಪ್ಪೆನೆಂದುವುಣಿ

* ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಕಾರಕ್ಕೆ ಱಿಕಾರಕ್ಕೂ ಪ್ರಾಸ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಶಿಷ್ಟಲಕ್ಷಣವಿಲ್ಲ.

ಮಯಲೋಹಾಸನದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರ್ದ್ದನಂನೋಡಿಕಜ್ಜಂಪುಟ್ಟದೊಡೆವುಗೆಬಱಿಯನಟ್ಟುದೀ ಪೊಱ್ತಿದಾವುದುಮನೆವಾಱಲ್ತೆಗೆಟ್ಟಿಂದೆಯೆಂದೊಡೆಸುಯೋಧನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಹರಿಬಲದಿಂಪಾಂಡವರನು ।
ವರಮಂಪೊತ್ತಿಸಿದ[ರಾಸೆ]ಕರಮಾದರವಾ ॥
ಹರಿಯಂಕೋಡಗಗಟ್ಟಿ ।
ಗಿರೆಕಟ್ಟಿದೊಡಂದುನೀವೆಬಿಡಿಸದಿರಲ್ತೇ ॥ 6

ಕರಿಗಂಪರವಾಣುಗಮಂ ।
ತರವಾವುದೊನಿವುಗಮಸುರವೈರಿಗವೇನಂ ॥
ತರಮಂತೆನಿಮ್ಮೊಳಗ್ಗದ ।
ಪರಕುಧರಂಪೊಣರ್ದುನಿಮ್ಮೊಳಂದೇನಾದಂ ॥ 7

ಪಿಡಿದರವರಸುರವೈರಿಯ ।
ನೊಡಂಬಡಿಂತೊಟ್ಟುವೆನದಿನಾನ್ನಿಮ್ಮಡಿಯಂ ॥
ಪಿಡಿದೆನೆನಗಾದನಚ್ಚಂ ।
ಪಿಡಿದೊಡಮವರ್ನಂದುವಿಡಿದೊಡೆಂನದೆಗೆಲ್ಲಂ ॥ 8

ಮ ॥ ಕೊರಲೊಳ್ಕಟ್ಟಿದದೇವಿಯಂತಿರುರದೊಳ್ಕೀತೊಟ್ಟಿಲೊಳ್ಕೊಟ್ಟನಂ ।
ತರಮೆನ್ನೊಳ್ನಿಲಿಸತ್ತುನಿಮ್ಮದಯೆಯಿಂನಿಮ್ಮಂಕರಂನಚ್ಚಿಸಂ ॥
ಗರವಂಬಲ್ಲಿದರೊಳ್ಪೊಣರ್ಚ್ಚಿದೆನದಕ್ಕೆರ್ನ್ನೊಳ್ಪಣಿಲ್ಲೀರಣಾ ।
ಜಿರದೊಳ್ಕಾಣದೆಪೊದ್ದರ್ವಂತುಬಸಸಿಂನಿಮ್ಮೊಂದಭಿಪ್ರಾಯಮಂ ॥ 9

ವ ॥ ಎಂದುನುಡಿದತನ್ನವೊಮ್ಮನನವುದವಿನಯದನುಡಿಗಳ್ಗಿಕರುಣಿಸಿಕುರುವೃದ್ಧನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂನುಡಿದುತ್ತರ್ನೇಹರಿಭರಂಗೆಯ್ದುತ್ತರ್ನೇನೀಂಪೃಥಾ ।
ಸುತರಂನೋಯಿಸಲಾಗದೆಂದುನುಡಿದೇನಾವಾರ್ತ್ತೆಪೇನಿನ್ನೊರಂ ॥
ಟುತನಂಕ್ಕೆಗಱಿವಾಯ್ತದಪ್ಪೊಡೆವುಹಾಭಾರಾವತಾರಂರಣೋ ।
ಪ್ಯತನಾಗೆಂಬುದನೆಮ್ಮನನ್ಯರವೊಲೇಂನೀಂಪ್ರಾರ್ತ್ಥಿಸಲ್ವೇಱ್ಪುದೇ ॥ 10

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂವಿಹಾಪ್ರಸಾದಮೆಂದುದುಯೋ೯ೀಧನಂಪೋದನಿತ್ತಗಾಂಗೇಯಂತನ್ನಂತರಂಗದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಅಣಿಯರವೊದವಿದಮುಳಿಸನೊ ।
ಳಣಮುಱದವರೆಂದುರಣದೆಜಯಿಸಲ್ಮಾರಾ ॥
ಯಣನೊಳಮುದ್ಯತ್ತನಾರಾ ।
ಯಣನೊಳಮಿಂತೆತ್ತಿಕೊಂಡಗಂಡರುವೊಳರೇ ॥ 11

ಕಂ ॥ ಎನ್ನನೆನಚ್ಚಿದನನುವರ ।
ಕೆನ್ನನೆಪೂಸಿದನೆನಗೆರಟ್ಟಿಂಡಮುವೋ ॥
ರನ್ನರೆದಲಿಂತುಕಾದುವೆ ।
ನೆನ್ನಯಮುಕ್ಕಳಿಳವೆನ್ನವೊಮ್ಮಕ್ಕಳೊಳಂ ॥ 12

ಮುಕ್ಕಳನೊಮ್ಮಕ್ಕಳರಥ ।
ವೆಕ್ಕೆಯಿನೆಡೆಗೊಂಡೊಡವರನೋವದೆರಣದೊ ॥
ಳ್ಮಕ್ಕಳನಾಂಕೊಂದೊಡೆತ ।
ನ್ನಿಕ್ಕದತತ್ತಿಯನೆಪಾವುನೊಣೆವಂತಕ್ಕುಂ ॥ 13

ನರನಾರಾಯಣರಿರ್ವ್ವರೆ ।
ಧುರದೊಳ್ಮಾಕ್ರೊರ್ಕ್ಕಳ್ವರೆನ್ನನೊರ್ವ್ವಂವೊಮ್ಮಂ ॥
ಪರಮಗುರುವೊರ್ವ್ವನವರಿ ।
ರ್ವ್ವರುಮಂಕಾದಟ್ಟುವೆನುಟ್ಟಿದರಿಪುನೃಪಬಲಮಂ ॥ 14

ವ ॥ ಎಂದುತನ್ನೊಳ್ಬಗೆಯುತಿರ್ಪ್ಪಿನವಮತ್ತದುರ್ಯ್ಯೋಧನನನೇಕಸಹಸ್ರನರಪತಿಪರಿವೃತನಾಗಿಮಂದಾಕಿನೀತನೂಜಂಗೆಬಟ್ಟಿಯನಟ್ಟಿಬರಿಸಿಮಣಿಮಯಪೀಠದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದೇವಾಸುರಯುದ್ಧದೊಳ್ಗುಹಂಗೆವೀರವಟ್ಟವುಂಕಟ್ಟುವಪುರಂದರಸಂದವುನೆಪೋಲ್ತು ॥

ಉ ॥ ತುಂಗವೃದಂಗಶಂಖಪಟಹಧ್ವನಿದಿಕ್ಕ್ಷುಟದಂತನೆಯ್ದಿವಾ ।
ರಾಂಗನೆಯರ್ಚ್ಚಳಲ್ಲುಳಿತಚಾಮರವುಂನೆರೆದಿಕ್ಕೆಪಂಚರ ॥
ತ್ನಂಗಳುಮುಂಪುದುಂಗೊಳಿಸಿಸ್ರೋಂಗಳಸಂಗಳೊಳಿರ್ದ್ದಪುಣ್ಯತೋ ।
ಯಂಗಳೊಳಟ್ಟಿ ಪುರಿಂಮಿಸಿಸಿಕಟ್ಟಿದನಾವಿಭುವೀರವಟ್ಟವುಂ ॥ 15

ವ ॥ ಅಂತುಪರಶುರಾಮನನಂಜಿಸಿದವೀರಂಗೆವೀರವಟ್ಟವುಂಕಟ್ಟಿಪಗೆವರನೆನ್ನವುಂಚದಕಾಲೊಳ್ಕಟ್ಟಿದೆನೆಂದುಪೊಟ್ಟಿಳಿಸುವಸುಯೋಧನನನುಡಿಯನವಕರ್ಣ್ಣಿಸಿಕರ್ಣ್ಣನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಭಗವತಿಯೇಱುವೇಱ್ವತೆಱದಿಂಕಥೆಯಾಯ್ತು ವರೇಱುನೀನಿದಂ ।
ಬಗೆದಿವರಿನ್ನು ವಾಂತಿಱುವರೆಂದುವಿಱೋಹಿಸಿವೀರವಟ್ಟವುಂ ॥
ಬಗೆಯದೆಕಟ್ಟಿದೈಗುರುಗಳಂಕುಲವೃದ್ಧರನಾಜಿಗೊಯ್ದುಕೆ ।
ವ್ಮಗೆಪಗೆವಾಡಿಯೊಳ್ನಿಗಿಸಿಕೊಂಡೊಡೆಬಂದಪುದೇಂಸುಯೋಧನಾ ॥ 16

ಕಂ ॥ ಕಟ್ಟಿದಪಟ್ಟವೆಸರವಿಗೆ ।
ನೆಟ್ಟನೆದೊಪಿಡಿದಬಿಲ್ಲೆ ದಂಟಿಂಗೆಕೆಕ ॥
ಕ್ಕಟ್ಟಮುದುಸಂಗೆಪಗೆವರ ।
ನಿಟ್ಟೆಲ್ವಂಮುಱಿವೊಡೆನಗೆಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಾ ॥ 17

ಕಂ ॥ ಆದಿಯೊಳವರಂಪಿರಿದೊಂ ।
ದಾದರದಿಂನಡಪಿದಜ್ಜರಪ್ಪುದಱಿಂದಂ ॥
ಕಾದರಿವೆರವರೊಳವರುಂ ।
ಕಾದನ್ನೆರೆದಿವರೊಳೆಂತುನಂಬುವೆನೃಪತೀ ॥ 18

ವ ॥ ಎಂಬುದುವಾನುಡಿಗೆಸಿಡಿಲ್ದು ಕುಂಭಸಂಭವನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಸಿಂಗದವುಪ್ಪುಂನೆಗೞ್ದೀ ।
ಗಾಂಗೇಯರವುಪ್ಪುಮಿೞಿಕೆವಡೆಗುಮೆವನವೂ ॥
ತಂಗಂಗೞ್ನಸುಹೃಚ್ಚತು ।
ರಂಗಬಲಂಗೞ್ನದೆಂತುದಾಶಾಧಿಪತೀ * ॥ 19

ಕುಲಜರನುದ್ಧತರಂಭುಜ ।
ಬಲಯುತರಂಹಿತರನೀಸಭಾನುಧ್ಯದೊಳ ॥
ಗ್ಗಲಿಸಿದವುದದಿಂನಾಲಗೆ ।
ಕುಲವುಂತುಬ್ಬುವವ್ರೇಲುೞದೆನೀಂಕೆಡೆನುಡಿವೈ ॥ 20

ವ ॥ ಎಂದು ನುಡಿದಗುರುವಿನಕರ್ಣ್ಣಕಠೋರವಚನಂಗಳ್ಗೆ ಕರ್ಣ್ಣಂಕಿನಿಸಿ ॥

ಚಂ ॥ ಕುಲಮನೆವುನ್ನ ವುಗ್ಗಡಿಪಿರೇಂಗಳನಿನ್ಮಕುಲಂಗಳಾಂತುವೂ ।
ಮ್ಮ್ಗಲೆವನನಟ್ಟಿತಿಂಬುವೆಕುಲಂಕುಲವುಲ್ತು ಬಲಂಕುಲಂಗುಣಂ ॥
ಕುಲವುಭಿವೂನವೊಂದೆಕುಲ . . ಬಗೆ . . ವಾಗ . . ೀ . . ।
ಕಲಹದೊಳಣ್ಣನಿಮ್ಮಕುಲವಾಕುಲವುಂನಿವುಗುಂಟುವಾಡುಗುಂ ॥ 21

ಕಂ ॥ ಗಂಗಾಸುತಂಪೃಥಾಸುತ ।
ರಂಗೆಲ್ದೊಡೆತಪಕೆಪ್ಪೋವೆನವರ್ಗಳಕೆಯ್ಯೋ ॥
ಳ್ಗಾಂಗೇಯನಟಲೆದೊಡಹಿತರ ।
ನಾಂಗೆಲೆತಳ್ತಿಱಿವೆನನ್ನೆಗಂಬಿಲ್ವಿಡಿಯೆಂ ॥ 22

ವ ॥ ಎಂದುಕರ್ಣ್ಣಂಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆಯ್ವುದುಂಸಿಂಧುತನೂಜನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಕಲಿತನದುಕ್ಕರ್ಜವ್ವನದಸೊಕ್ಕರ್ನಿಜೇಕನನಚ್ಚಮಿಕ್ಕತೋ ।
ಳ್ವಲದಪೊಡಪ್ಪರ್ಕರ್ಣ್ಣನಿನಗುಳ್ಳನಿತೇನೆನಗುಂಟೆಭಂಗತಂ ॥
ಕಲಹಮಿದಿಚ್ಚರ್ವಂಪರಿಗನಪ್ಪೊಡೆವೊಕ್ಕಳವೇಕೆನೀಂಪಳಂ ।
ಚಲೆದಪೆಯಣ್ಣ ಸೂಱ್ವಡೆಯುಲಪ್ಪುದುಕಾಣಮಹಾಜಿರಂಗದೊಳ್ ॥ 23

ವ ॥ ಎಂದುಮೆತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ ॥

---

* ಪಾ ॥ ಅದೆಂತುಮುಂಗಾಧಿಪತೀ.

ಕಂ ॥ ಮುದುಪರಬಿಲ್ಲ ಲ್ಕೈಯುಮಿಱಿ ।
ವದಟುಂಬಗೆವಾಗಳಣ್ಣ ನೆಂದಂತುಟಿತ ॥
ಪ್ಪದುಕರವೆತುಚ್ಚಮಕ್ತಂ ।
ಕದನದೊಳಿನ್ನೆನ್ನ ಪೇೞ್ವಿನುಡಿಯುಂಕೇೞಿಂ ॥ 24

ಮ ॥ ಪಿಡಿಯೆಂಚಕ್ಕವನೆಂಬಚಕ್ರಿಯನಿಳಾಚಕ್ರಂಭಯಂಗೊಳ್ವಿನಂ ।
ಪಿಡಿಯಿಪ್ಪೆಂಕರಚಕ್ರಮಂನರರಥಂತೂಳ್ದಂ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಿಂ ॥
ಪಡುವೆಣ್ಗಾವುದವೋಗೆಪೋಗಡಿಸುವೆಂನಿಚ್ಚಂಧರಾಧೀಕರಂ ।
ಪಡಲಿಟ್ಟಂತಿರೆಮಾಱಿಪ್ಪೆನೋವದೆಪಯಿಂಱಾಸಿರ್ವ್ವರಂಯುದ್ಧದೊಳ್ * ॥ 25

ವ ॥ ಎಂದುಮಸಾಪ್ರತಿಜ್ಞಾರೂಢನಾದ ಗಾಂಗೇಯನಳವನಳವಲ್ಲದೆ ಪೊಗೞ್ದಿ ವರಂಬೀ ಡಿಂಗೆಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯೆಮೆಂದುಕಳುಪಿನುಱುದಿವಸಂ ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿಸ್ಯಯಾಣಭೇರಿ ಯಂಪೊಯ್ಸುದಾಗಳ್ ॥

ಮ ॥ ಕೆಡೆದಂಪದ್ಮಜನಾಸನಾಂಬುರುಹದಿಂದಾಗಳ್ಸುರೇಂದ್ರಾಚಳಂ ।
ನಡುಗಿತ್ತಕ್ಕರ್ನಳುಕ್ಕೆರ್ಗಟೆಟ್ಟನಭದಿಂತೂಳ್ದಂಮರುಳ್ದಪ್ಪಿದ ॥
ಳ್ಕೃಡನಂಗೌರಿಸಮಸ್ತಮಿತಿ್ರಭುವನಂಪಂಕೇಜಪತ್ರಾಂಬುವೋ ।
ಲ್ಕಡುಗಿತ್ತೆಂಬಿನಮುರ್ವ್ವಿಪರ್ವ್ವಿದುದುತತ್ಸನ್ನಾಹಭೇರೀರವಂ ॥ 26

ವ ॥ ಅಂತುವೊೞಗುವಭೇರೀರವದೊಡನೆನೆಲಂವೊೞಗೆಯುಂ । ತಳ್ತೆತ್ತಿದವಿಚಿತ್ರಕೇತುಗಳೊಡನುತ್ಪಾತಕೇತುಗಳಕ್ಕೊಡೆಯುಂ । ಪೆರ್ವ್ವೆಂಡಿಸ್ಸಾಸುವಸೇಸೆಯೊಡನೆರುಧಿರವರ್ಷಂಸೂಸೆಯೆಯುಂ । ಹಿತಪುರೋಹಿತಜಯಜಯಧ್ವನಿಗಳೊಡನೆಹಾಹಾಕ್ರಂದನಧ್ವನಿಗಳನಿಮಿತ್ತಮಾಕಾಕದೊಳ್ನಗೞಿಯುಂ । ಕಾದುವೆನೆಂದುನೆಗೞಿನುಡಿದನುಡಿಯುಮುಂ ಡಿದಚಲಪುಮಂಬುಗೆದುನೆರೆಗಂ ಬೆೞಗುಮಂಬುಗೆಯದೆ ಮುಂಗಳಾಭರಣದೊಳ್ಪೆ ಱೆಯೆಕೆಯ್ಗೆಯ್ದುಮುತ್ತಿನವಾಣಿಕದವುಂಡನಾಯೋಗಂಗಳೊಳಾಯೋಗಂಗೊಂಡುಬಂದವುದಾಂಧಗಂಧಸಿಂಧುರಮುಪ್ಪಟ್ಟವರ್ದ್ಧನದಬೆಂಗೆವಾಯ್ದು ॥

ಕಂ ॥ ನಯವುನಯಂಜಯವೆನಗಪ ।
ಜಯಮಿದುಯಶಮಯಶವೆಂಬಿದಂಬುಗೆಯದೆನಿ ॥
ಶ್ಚಯಿಸಿಕಲಹಮನೆವನದೊ ।
ಳ್ಪೆಯವುಱಿಯದಕಲಿಸುಯೋಧನಂಪೋಱುವಂತ್ತಂ ॥ 27

ವ ॥ ಅಂತುಪೊಱವಟ್ಟುವುಂದೆಪರಿವಧವಲೇಕ್ಷತ್ರಚಾಮರಂಗಳುಂವಿರ್ವ್ವಪಾಳಿಕೇತನಂಗಳುಂಪೊಯ್ವಪಂಚಮಮಹಾಶಬ್ದಂಗಳುಂ ತನಗೆರಾಜರಾಜಶಬ್ದವುನನ್ವರ್ತ್ಥಂವಾಡಿ

* ಮ ॥ ಪಡಲಿಟ್ಟಂತಿರೆ ಕಾಳ್ಪೆನಾನಯುತಮುಂ ಗಾಂಪಾಲರಂ ಯುದ್ಧದೊಳ್

ಜಯದ್ರಥ ಜಯತ್ಸೇನ ಸುದಕ್ಷಿಣ ಶಲ್ಯ ಶಕುನಿ ಧೃಷ್ಟಕೇತು ನೀಳ ಭಗದತ್ತ ಕೃತಾ
ಯುಧ ನಿಯುತಾಯುಧಾಚ್ಯುತಾದಿಗಳಪ್ಪ ಪನ್ನೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀಪತಿಗಳುಂ ಗಾಂಗೇಯ ಗು
ರ್ವ್ಯಶ್ವತ್ಥಾಮ ಕೃಪ ಕೃತವರ್ಮ್ಮಾದಿಗಳುಂ ಕರ್ಣ್ಣವೃಷಸೇನಚಿತ್ರಸೇನರೆಂ
ಬಿತಂದೆವಕ್ಕಳ್ಮ್ಮಿವ್ವರುಂಬೆರಸು ಬಾಹ್ಲೀಕ ಭೂರಿಶ್ರವ ಸೋಮದತ್ತರೆಂಬ ಮುವ್ವರಾ
ಮನಂತಬಲಂಬೆರಸುಕೂಡಿಬರೆಯವಂತಿದೇಶಾಧೀಶ್ವರರಪ್ಪವಿಂದಾನುವಿಂದರೆಣ್ಬತ್ತ್ನಾಲ್ವಾ
ಸಿರಮದದಾನೆವೆರಸುಬಂದು ಕೂಡಿಕಳಿಂಗರಾಜಂ ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತ್ತಿಯುಂ ಭೀಮಸೇನನಕೆ
ಯ್ಯೋಳ್ಪತ್ತಬಕಾಸುರಜಟಾಸುರರಮಕ್ಕಳ್ಬತ್ತುಂಕತ್ಸಹಸ್ರನಕ್ತಂ ಚರಪರಿವೃತಪಳಂ
ಭೂಷಮುಸಲಾಯುಧ ಕಾಳನೀಳವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲ್ಯಾದಿಗಳುಂಬಂದುಕೂಡಿತ್ರಿಗರ್ತ್ತಾಧೀಶಂ
ಸುಶರ್ಮ್ಮನುಂಸಂಸಪ್ತಕರ್ಪ್ಪದಿನೆಂಟುಮಕೋಟಿರಥಂಬೆರಸುಬಂದುಕೂಡೆಮತ್ತಮನೇಕ
ದೇಶಾಧೀಶ್ವರರುಂಬರೆಯುಯುತ್ಸವಮಾಸನಚಿತ್ರಸೇನದುಸ್ಸಹದುಸ್ಸಳವಿಂದಾನು
ವಿಂದದುರ್ದ್ಧರ್ಷಣದುರ್ಮ್ಮರ್ಷಣ ದುಸ್ಪರ್ಶನಸುಬಾಹುದುರ್ಮ್ಮುಖದುಷ್ಕರ್ಣ್ಣ
ವಿಕರ್ಣ್ಣನೆವಿಂಶತಿಸುರೋಚನಚಿತ್ರೋಪಚಿತ್ರನಂದೋಪನಂದ ಚಿತ್ರಾಂಗದಚಿತ್ರಕುಂಡ
ಲಜರಾಸಂಧಸತ್ಯಸಂಧಸುಹಸ್ತ ದೃಢಹಸ್ತ ಪ್ರಮಾಥಿದೀರ್ಘ್ಘಬಾಹುದುರ್ಮ್ಮುಖಬಾಹುಗಳ್ಮೊದ
ಲಾಗೆತನ್ನ ನೂರ್ವ್ವರ್ತ್ತಮ್ಮಂದಿರುಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂವೊದಲಾಗೆ ನೂರ್ವ್ವರ್ಮ್ಮಕ್ಕಳುಂಸುತ್ತಿ
ಬರಿದುಬಳಸಿಬರೆ ವಿಳಯಕಾಳವಾತಾಹತಿಯಿಂ ಜಳನಿಧಿಯೆತಳವ್ವಂತೆತಳದ್ದುಕುರು
ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆವೊಗಸಿದಾಗಳ್ ॥

ಚಂ॥ ಕರಿಮಕರಂಗಳಂಕರಿಘಟಾವಳಿಯುಬ್ಬಿಕುಳಿಂಗಳಂಭಯಂ ।
ಕರತರವಾದವೆದ್ದೆರೆಗಳಂಹಯಸಂತತಿವುತ್ಸ್ಯಕೋಟಿಯುಂ ॥
ಸ್ಫುರಿತನಿಶಾತಹೇತಿಯುತಸಗ್ಗಟಕೋಟಿನಿರಂತರಂತಿರ ।
ಸ್ಕರಿಸಿರೆಘೂರ್ಣ್ಣಿತಾರ್ಣ್ಣವಮನೊತ್ತರಿಸಿತ್ತು ಚತುರ್ಬ್ಬಲಾರ್ಣ್ಣವಂ ॥ 28

ಮ॥ ಮದವದ್ಬಂತಿವರೂಥರಾಜಿಘಟಸಂಘಾತಂಗಳೇಲಿಕ್ಕಮುಂ ।
ಬುದನಾಂನಿಟ್ಟಸಲಾಜಿನೊಂದನಱುವೆಂತತ್ಸೈನ್ಯಪಾದೋತ್ಥಿತಂ ॥
ಪುದಿದೆತ್ತಂರಜವುಂಬರಸ್ಥಳವುಮುಂಮುಟ್ಟಿತ್ತು ತಳ್ತುರ್ವ್ವಿಪ ।
ರ್ವ್ವಿದೊಡಾವುನ್ನಿನತಳ್ಪುಗೆಪ್ಪುಕೆಸಱಿವುತ್ತಾಕಾಶಗಂಗಾಜಲಂ ॥ 29

ಚಂ॥ ರವಿರಣಾಳಿಗಳ್ಧ್ವಜಹತಾಕೆಯತಿಂತಿನಿಯಿಂದವುರ್ತ್ತಲಾ ।
ಱವೆರವಿವಾಜಿಗಳ್ನಿಗೆದವುಂಸುಗಳೆಂಬೆಸೆಗೆಟ್ಟುಪೋಗಲಾ ॥
ಱವೆರವಿಬಿಂಬವುಂದೆಸೆಯಲಾಱದೆಪೆಂಪಿನತಿಣ್ಪಿನಾಂತಕಾ ।
ರವಬಳದಂತುವೀರಪವಣಿಂಬುದನಿನಱುವಂದವಾವುದೋ ॥ 30

ಮ॥ ಮದವದ್ಬಂತಿವಮ್ಮಾಂಬುಧಾರೆಗಳವಂದೊಂದೊಂದಱೊಳ್ಕೂಡೆಪ ।
ಣ್ಣಿದಱಾತ್ಯಶ್ವರಥಾಶ್ವಸಂಕುಳಬಲೀನೋದಂ ತಲುಲಾಜಲುಂ ॥

ಕದಡೆಲಬ್ಬಿತ್ತ ಮಪ್ಪೆಂಕೆಪೇಱೆಪರಭಾಗಂ[ಪೆತ್ತು]ಲೋಕಕ್ಕೆಸ ।
ನ್ನಿದಮಾಗಿದ್ದರ್ವುಕಾರವಧ್ಯಜೆನಿಯೊಳ್ಳಿಂದಿಯುಂಗಂಗೆಯುಂ ॥ 31

ವ ॥ ಅಂತುದುರ್ಯೋಧನಂತನ್ನ ಬಲದಕರಿಘಟೆಗಳಕರ್ಣ್ಣಾತಾಳಾಪತಿಯಿಂಕುಲಗಿರಿಗ
ಳಲ್ಲಾಡೆಯುಂ। ತನ್ನ ಬಲದಪದಾಭಿಘಾತದೊಳಂಕುಲಗಿರಿಗ್ಳ್ಪೇಱೆಬ್ಬಿದ ಪಾಪೇಱೆಯುಂ।
ತನ್ನ ಬಲದಪದೋತ್ಥಿತರಜವೆಮಪಾಸಮುದ್ಯಂಗಳಂತೆಕ್ಕನೆತೀವೆಯುಂ । ನಿಚ್ಚ ವಯಣ
ದಿಂಬಂದು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಪೂರ್ವ್ವದಿಗ್ಭಾಗದೊಳ್ಪಳಯಂ ಮೂರಿವಿಟ್ಟಂತೆಪೇಱುವಿಟ್ಟು
ಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನಲ್ಲಿಗುಳೂಕನೆಂಬಧೂತನನಿಂತೆಂದಟ್ಟಿದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಮಸೆಯಿಸುಗುಳ್ಳಕೆಯ್ದುಗಳನಚ್ಚರ್ಸುಗಾನೆಗಳಂತಗುಳ್ದುಪೂ ।
ಜಿಸಃಗೆವಿಕಟ್ಟಿದ್ಧವಾಜಿಗಳನಾಜಿಗೆಜೆಟ್ಟಿಗರಾನ್ತುಕೊಳ್ಗೀವೀ ॥
ಸಿಸುಗೆನಿರಂತರಂರವಳಿಘೋಷಿಸುಗಿಂದೆಕಡಂಗಿಸಾರ್ಚ್ಚಿಬಿ ।
ಟ್ಟುಸಿರದೆನಿಲ್ಪಕಾರಣಮದಾವುದೊನೆಟ್ಟನೆನಾಳಿಕಾಳಗಂ ॥ 32

ವ ॥ ಎಂ[ಬುದುವಾ]ದೂತನಾಮಾಟ್ಕೆಯೊಳೆಬಂದುಪೇಱೆಕೇಳ್ದ ಯುಮನಂದನನಿಂ
ತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಪಗೆಮಸೆದಂತೆಕೆಯ್ದುಮಸೆದಿದ್ದರ್ಪುಪೂಜಿಸುವಂಕದಾನೆಕೆ ।
ಯ್ದುಗಳೆಮಗಿಲ್ಲಜಿತ್ತೆಗರೆಎಂನೊಡವುಟ್ಟಿದರಲ್ತೆನಾಲ್ಕುಮಾ ॥
ನೆಗಳಿವನಾಂತೊಡೀರಣದೊಳಚ್ಚರ್ಸಿಬಿಟ್ಟಪೆನೇಕೆಮಾಣ್ಬೆನಾ ।
ವಗಮಿದನಿಂತೆಪೇಱೆಜ್ಜೆಯೆಮನಾಳಿಯೆಕಾಳಗಮಂತೆಗೆಯ್ವೆಮಾಂ ॥ 33

ವ ॥ ಎಂದಾದೂತನಂವಿಸರ್ಜ್ಜಿಸಿಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಂಗೆಬಱಿಯನಟ್ಟಿಬರಿಸಿ ನಮ್ಮಪಡೆಯೊ
ಳಗ್ಗೆರ್ಗವೀರವಟ್ಟವುಂಕಟ್ಟುವಂತೇಱೆಮೆನೆ ॥

ಕಂ ॥ ಮಾತಂಗಾಸುರವೈರಿಯಲ್ಲಿಧನುವಂಕಲ್ತಂಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಗಂ ।
ತಾತಂಗಗ್ಗಳಮಾರುಮಲ್ಲದಱಿನಾಶ್ವೇತಂಗಮಂತಾನದೀ ॥
ಜಾತಂಗಂದೊರೆಯುದ್ಧ ಮೆಂದಱಿದುತಜ್ಜೆಶ್ವೇತಂಗೆಭೂಲೋಕವಿ ।
ಖ್ಯಾತಂಗಗ್ಗಳವೀರವಟ್ಟವುನುದಾರಂಕಟ್ಟುದಂಧರ್ಮ್ಮಜಂ ॥ 34

ವ ॥ ಆಂತುವಿರಾಟನಂದನನಂಧರ್ಮ್ಮನಂದನಂಸೇನಾನಾಯಕನಂಮಾಡೆನಾಳಿಕಾಳಗಮೆಂ
ದುಪಡೆನಳಪ್ಪೋಗಿನಾಱಿವೆಂಬುದುಮವರ್ಬ್ಬೀಡುವೀಡುಗಳೊಳಗೆಲ್ಲಂಸಾಱಿದಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಪಗೆಸುಗಿವೆಂನೆಗಂಮಸೆವವೀರಭಟಕ್ಕರ್ಳರಾದ್ರವುಪ್ಪಕೆ ।
ಯ್ದುಗಳಿನಗುರ್ವ್ವೆ[ಪಪ್ಪುವಿ]ನಮುರ್ವ್ವಿದಕೆಂಗಿಡಿಗಳ್ಪಳಂಚಿತೊ ॥
ಟ್ಟಗೆಕೊಳೆಮಾಪ್ಪದೊಲ್ಪೊಳೆವಸಂಜೆಯಕೆಂಪದುಸಾಣೆಗೊಡ್ಡಿದಿ ।
ಟ್ಟಗೆಯುರಜಂಪೊಲೆಂಬಿನೆಗಮಸ್ತಮಯಕ್ಕಱಿಪೆಂದಿವಾಕರಂ ॥ 35

ವ ॥ ಆಗಳುಭಯಬಲಂಗಳೊಳಗಂಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯ[ಮೂ]ವಸಾನಘಟಿತಘಟಕಾಧ್ವನಿಗಳುಂ ಸಂಧ್ಯಾಸಮಯಸಮುದಿತಶಂಖಧ್ವನಿಗಳುಂಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದಧ್ವನಿಗಳು ಮೊಡನೊಡನೆನೆ ಗಱ್ದವಾಗಳೆರಡುಂಬೀಡುಗಳೊಳಂಭೋರೆಂದಾರ್ದ್ದರವಳಿಸೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದಿಸಿದಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಉರಿವುಟ್ಟಿದರಳಿಯಂತಂ ।
ಬರವುರಿದತ್ತ ಜನಪದ್ಮವಿಷ್ಟರದೆಸಳಂ ।।
ಧರೆಸೀದುದಖಿಳದಿಗ್ವಿರ ।
ದರದಂಗಳ್ಕರವೊಕರಿಪ್ಪುಗಾಱಿದುವಾಗಳ್ ॥ 36

ವ ॥ ಅಂತುಕೊಳ್ಳಿದಿಸಿದಿಂಬೀಯಂ ।।

ಕಂ ॥ ಧೃತಧವಳವಸನರಾಗಾ ।
ಧಿತಶಿವರರ್ಚ್ಚಿತಸವಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರನ್ನಿರ್ಗಾ ॥
ಜಿತತುರಗರೊಪ್ಪಿದಕ್ಕೆಲ ।
ರತಿರಥಸಮರಥಮಹಾರಥಾರ್ದ್ಧರಥಕ್ಕರ್ಗಳ್ ॥ 37

ಉಡಲುಂತಃಡಲುಂವಸ್ತ್ರಂ ।
ತುಡುಗೆಯನಾನೆಯುಮನತ್ಥಿಸಂತತಿಗೀಯಲ್ ॥
ಬಿಡುವೊಂನುಮನಾಳ್ಗಟ್ಟುವ ।
ತೊಡರೊಳ್ತೊಡರ್ದಿರ್ದ್ದರರಸುಮಕ್ಕಳ್ತಲಬರ್ ।। 38

ವ ॥ ಅಪ್ಪನ್ತಾವದೊಳೊರ್ವ್ವಂ ತಂನದೋರ್ವ್ವಲದಗುರ್ವ್ವಿನೊಳುರ್ವ್ವಿ ಪತಿಯನಿಂತೆಂದಂ ।।

ಉ ॥ ನಾಳೆವಿರೋಧಿಸಾಧನಘಟಾಘಟಿತಾಹವದಲ್ಲಿನಿಂನಕ ।
ಟ್ಟಾಳೆರೆವುಂಚಿತಾಗದೊಡದುಳ್ಳ ದೆತಾಗಿವಿರೋಧಿಸೈನ್ಯಭೂ ॥
ಪಾಲರನೊಂದೆಕೆಯ್ಯದೊಡವಿಘಾತಲೆಪೋದೊಡವುಟ್ಟೆಯಟ್ಟಿಭೂ ।
ಪಾಲರಸೇನೆವೆಳ್ತಿ ಱಿಯಿದಿರ್ದ್ದೊಡವುಂಜಿದೆನಾಂಮಹೀಪತೀ ।। 39

ವ ॥ ಎಂದುತನ್ನ ಮನದಪೊಡಪ್ಪರ್ವಮುಂಕೂಪ್ಪರ್ವಮನುಂಟುಮಾಡಿನುಡಿದಂ ಮತ್ತೊರ್ವ್ವಂತಂನನಾಳ್ದಂಬೆರ್ಚ್ಚಿಪೊರೆದುದಕ್ಕೆಕರಂಮೆಯ್ವೆರ್ಚ್ಚನುಡಿದಂ ।।

ಚಂ ॥ ಬವವಿದನಿಂನದೊಂದುದಯಿಮೇಣ್ಪಿರಿದೋನೆಗಱಲ್ದೆಂನಗಂಡುಮಾ ।
ದಪಟುಮಳುಕ್ಕೆಯುಂಪಿರಿದೊಸಂದೆಯಮಾದಪುದಿಂತಿದಿಲ್ಲಿತೂ ।।
ಗಿದೊಡಱಿಯಲ್ತೆ ಬೂರದುಕಾರಣದಿಂರಿಪುಭೂಪದಂತಿದಂ ।
ತದತೊಲೆಪೊಳ್ಪರಾಕ್ರಮದಿನೆಂನನೆಭೂಪತಿತೂಗಿತೋಱುನೇ ।। 40

ವ ॥ ಎಂದುತಂನಸೆರಗುಂಪಿಟ್ಟುಗುಮಿಲ್ಲದಕಲಿತನಮನಱಿಯಿನುಡಿದಂ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳೊರ್ವ್ವ ವೀರಭಟನುದಾರವೀರ[ರಸ]ರಸಿಕನಾಗಿ ॥

ಚಂ ॥ ಕುದುರೆಯನೇಱಿದಂಪರಸುಸಾಳಿನೆವೋಗಿರೆಪಾಯ್ದುಮೆಯ್ದಿ ಕೆ ।
ಟ್ಟುದಿರೊಳಿನೂಂಕಿದಾನೆಗಳಕೋಡುಗಳುಂಬಳಿವೋಗೆಪೊಯ್ದುವಾಂ ॥
ತದಟರನೊಂದೆವೊಯ್ದುವೆರಡುಂಬಲವೆನ್ನನೆನೋಡಿತಕ್ಕನಂ ।
ತದಟುವನೆನ್ನ ವೀರವುವನಾಜಿಯೊಳಿಂನರಸಂಗೆತೋಱುವೆಂ ॥ 41

ವ ॥ ಎಂದತಿರಭಸರಣವ್ಯಸನ[ವ]ನಾತ್ಮೀಯಶಾಸನಾಯತ್ತಂವಾಡಿದಂವುತ್ತೊರ್ವ್ವನತ್ಯುಗ್ರಮಂಡಳಾಗ್ರವುನನುಗೆಯ್ದುವೀರ್ಯ್ಯಗ್ರಹಗ್ರಸ್ತನಾಗಿ ॥

ಚಂ ॥ ಸಿಡಿಲೊಳಿತಳ್ತಪ್ಪೋರ್ವ್ವಸಿಡಿಲಂತಿರೆಬಾಳೊಳಿಬಾಳ್ವಳಂಚಿವಾ ।
ಕ್ಕಿರ್ದಡಿವಿಡೆನೋಡಲಂಜಿದೆಸೆದೇವತೆಗಳ್ವೆಱಪಿಂಗೆತೋಳತೀ ॥
ನ್ನಿಡೆವಲಿದೊಂದೆರಟ್ಟು ದುರೆಯಟ್ಟೆಯುವೊಂದೆರಡಾನೆಯಟ್ಟೆಯುಂ ।
ತೊಡರ್ದೊಡೆನಾಳಿತಳ್ಪಿ ಱಿಯದಿರ್ದೊಡೆಜೋಳವುನೆಂತುನೀಗುವೇಂ ॥ 42

ವ ॥ ಎಂದುನಿಜಭುಜವಿಜಯವುವನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುನುಡಿದಂವುತ್ತೊರ್ವ್ವನಲ್ಲಿಯೆ ॥

ಮ ॥ ತವೆವಾಱುಂತಬಲಂಕಱುತ್ತಿ ಱಿದುತಂನಾಳ್ದಂಕರಂವೆಚ್ಚಿಗೆ ।
ಲ್ದವನಂಶ್ರೀವಧುಪತ್ತುಗುಂವಡಿದನಂದೇವಾಂಗನಾನೀಕವು ॥
ತ್ಸವದಿಂದುಯ್ವುದುಸೂಸೆಪಾಸು * ಸುಭಟಂಗಿಂತಪ್ಪುದಂಕಂಡುವಂ ।
ಜಾವನೇಕಂಜಾವನೆಂದುಪೆಚ್ಚಿರ್ನುಡಿದಂವುತ್ತೊರ್ವ್ವನಾಸ್ಥಾನದೊಳ್ ॥ 43

ವ ॥ ವುತ್ತವೊಂದೆಡೆಯೊಳೊರ್ವ್ವಳ್ದರ್ಬ್ಬಕಯಸ್ಥನಾದನಿಜಸ್ವಾಮೀಶ್ವರನಪರಿಚ್ಛೇದವುನಱಿದುತನ್ನ ಸಾವಂಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ॥

ಉ ॥ ತಾಂಗಡನಾಳಿಪೋಗಿದಿವಿಜಾಂಗನೆಯೊಳ್ತೊಡರ್ದಿರ್ಪ್ಪನಿಲ್ಲಿವಾ ।
ಣ್ಡಾಂಗಡವಿರ್ಪ್ಪನಂತನಿತುಪೇಳೆನೆವುನ್ನವೆಪೋಗಿನಲ್ಕೆಗೆ ॥
ಲ್ಲಂಗೊಳಿದೇವಲೋಕದೊಳಧೀಶನನಾನಿದಿರ್ಗೊಳ್ವೆನೋವೊಸ ।
ಗ್ಗಂಗಳೊಳಿರ್ಪ್ಪದೇವಡಿತಿತೊಱ್ತಿ ರೊಳಿಱ್ತಿಯನಾಗಲೀವೆನೋ ॥ 44

ವ ॥ ಎಂದುಕ್ಕೆದವಮಿಲ್ಲದನಲ್ಕೆಯಂ ನಾಲಗೆಯತುದಿಗೆತಂದು ನುಡಿದಳ್ಮತ್ತೊರ್ವ್ವಳ್ತನ್ನಾನ್ಮನದೋರ್ವ್ವಲದಗುರ್ವ್ವಂನಚ್ಚಿ ॥

ಚಂ ॥ ಜಳಧಿಯೊಳಾದವುತ್ತುಗಳವೇಂಪೊಸತಾದುವೆನಿನ್ನತೋಳಬಾ ।
ಳೊಳಿಬಲಗರ್ವ್ವದಿಂತೆಗೆದುದಗ್ರವಿರೋಧಿವುದೇಭವುಸ್ತಕ ॥

* ಪಾ ॥ ನೂಸೆಪಾಸು.

ಸ್ಥಳಜಳರಾಶಿಯೊಳ್ಬಳಿದನಿರ್ಮ್ಮಳಧಿರ್ವ್ಯಣವೃತ್ತಮೌಕ್ತಿಕಾ ।
ವಳಿಯನೆತಪ್ಪುದೆಂದುನುಡಿದಟ್ಟಿ ಜೊಳಾಲಿಸಿದೆನ್ನಿ ಜೇಶನಂ ॥ 45

ವ ॥ ಅಂತುನುಡಿದೆರಡುಂಬಲಂಗಳುಂತಮ್ಮ ಮ್ಮಕ್ಕವೀರಮಂಚಾಗವುಂಮೆಜ್ಜಿದುತಮ್ಮ ಕೆಯ್ಯು ಗಳನಚ್ಚಿ ರ್ಚಿಸಿದಬ್ಬರ್ಕಯನೆಂವಾಡಿಪಲ್ಲಂಸುಲಿದುಶಸ್ತ್ರಶಯನರಾಗಿಪಲರುಂವೀರ ಭಟಿತ್ತರ್ಮ್ಮಂತಾಮೆಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿರ್ದರತ್ತ ಮತ್ತ ವೊಳ್ವಂತನ್ನ ನಲ್ಲಳೊಳಿಂತೆಂದನೀಪೊ ಟ್ಟೆ ಪೊಟ್ಟು ನಾಳೆದೇವಲೋಕದಕನ್ಯಕೆಯರೋಲಗದೊಳಿರ್ಪೆನೆಂದುನುಡಿಯೆನೀನೆಂ ದಂತುಪೋಗಲ್ತೀರದುನಾಳಿವುಗುಟ್ಟು ಬಂದೆನ್ನೊಳ್ನಿರೆವೆಯೆಂದುಸೇಟಿನಿನಗಱಿವುಂಟೆ ಎಂದುಕೇಳೆಯೆನ್ನೊಲೆವಾಗ್ಯವುಂಟೆಂದಳ್ ॥

ಮ ॥ ಸುರಲೋಕಂದೊರೆಕೊಳ್ವುದೊಂದುಪರಮಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಂಬಪ್ಪುದಾ ।
ದರದಿಂದೇವನಿಕಾಯದೊಳ್ನಿರೆವುದೊಂದುತ್ಸಾಹಮುಂತನ್ನ ಮು ॥
ನ್ನಿನಭೂಗ್ಯಂನೆರಮಪ್ಪುದೊಂದೆರಣದೊಳ್ಗೆಲ್ದಾಜಿಯಂಗೆಲ್ದು ಸಂ ।
ಗರದೊಳ್ಪೊಳೆದಪಾಟಿಯಂನೆರೆಪಿದಂಗಂಡಂಪೆಜಿಂಗಂಡನೇ ॥ 46

ವ ॥ ಅಂತುಭಯಬಲಂಗಳೊಳಂವೀರಜನಜನಿತಾಳಾಪಂಗಳ್ನಿಗಱಿವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನ ನಂತನುಂತಾನುಂಜಲಕ್ತನಿರೆಪಲ್ಲಂಸುಲಿದಗಣ್ಯಪುಣ್ಯಶೀತೆರ್ತ್ಥದಕಂಗಳಿಂವಿಂದುಮಂಗ ಳವಸದನಂಗೊಂಡುಸಾಮಾನ್ಯಯಜ್ಞಂಗೆಯ್ದುಪಲಪೆಂತೆಜಪಜಪಿಗಳಿಸೆಯೆನಾಂದೀವು ಖಮಂನಿರ್ವ್ವರ್ತ್ತಿಸಿಕುಭಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷಿತನುಂ ಸನ್ನಾಹಕವ್ಯರ್ನಿರ್ಮ್ಮಿತನುಂಹಸಿ ತಯುಧ ಕುಳಳನುಂಭದ್ರವನನುವುಪ್ಪ ವಿಜಯಗಜಮುಮನಕ್ಷಯರಥಾಶ್ವಕೇತನಶರಾಸನಶರಧಿ ವಿಚಿತ್ರತನುತ್ರವಿವಿಧಾಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಂಗಳುಮಂಗಂಧಧೂಪದೀಪಾದಿಗಳಿಂದಚ್ಚಿರ್ಚಿಸಿಪೊಡವ ಟ್ಟುಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಬೆಳಗುವಸೊಡರ್ಗಳಬೆಳಗುಮ ।
ನಿಳಿಸಿತಱಿತ್ತಱಿಸಿಪೊಳೆಯೆತಮ್ಮಯಬೆಳಗ ॥
ಗ್ಗಳಿಸಿತಱಿತಱಿಸಿವಿದ್ಯು ।
ದ್ವಿಳಸಿತಮೆನಿಸಿದುವುಸರನದಿಪ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳ್ ॥ 47

ಸೊಡರ್ಗುಡಿಯಕೆಂಪಿನೊಳ್ಕಿಂ ।
ಪಿಡಿದಿರೆರಿಪುನೃಪತಿಬಲದಕೋಣಿತಜಳಮಂ ॥
ಕುಡಿಯದೆಯುಂದಲ್ಕುಂನ್ನಮಿ ।
ಕುಡಿದಂತೆಸೆದಿದ್ದುವರಿಗನಸ್ತ್ರಚಯಂಗಳ್ ॥ 48

ವ ॥ ಅಂತಾಯಿರುಳಂವಿಜಯಂವಿಜಯೋದ್ಯೋಗದೊಳ್ಕಳಿಯೆಬೆಳಗಪ್ಪಜಾವದೊಳ್ಬೀ ಡುವೀಡುಗಳ್ಗಿಲ್ಲಂತೊಱಲ್ದೇಕಿಪ್ಪಿರೇಱಿಂಪಣ್ಣಿಮೆನೆ ॥

ಉ ॥ ತಂಡದೆಱಿಸುಱುವಪಲಪ್ಪಡೆವಳ್ಳರವಮಾತುಗಳ್ಕನಂ ।
ಗೊಂಡಿರೆಸಂನೆಗೊಂಡುಡುವಪಣ್ಣುವಬಾಟಿತ್ತಿಯನಂದಿರಂಮರು ॥
ಳ್ಗೊಂಡವೊಲೂಳ್ವಬಗ್ಗಿಸುವಬೇಗದೊಳಾಕಟಕಂಗಳೆಯ್ದೆಕೆ ।
ಯೊಕ್ಕಂಡುವುಮಂದರಕ್ಷುಭಿತದುಗ್ಧಪಯೋನಿಧಿಘೋರನಾದಮಂ ॥ 49

ಚಂ ॥ ಕೃತವಿವಿಧಾಸ್ತ್ರವೀರಭಟಕೋಟಿಭಯಂಕರಮಾಗೆಬೇಳಲಾ ।
ಪ್ರತಿಯಱಳಂಕಪಂಕದೊಳೆಪೆರ್ದ್ದಿದಕಟ್ಟಿಲೆತೀವ್ರಶಸ್ತ್ರಸಂ ॥
ಹತಿಗಳದೀಪ್ತಿಯಿಂಬಿಸುಗೆಯಾಗಿಕರಂಪೊಗರ್ವಟ್ಟುಗುವ್ವುವಂ ।
ದ್ಭುತಮುವುಮನೀಯೆಪಣ್ಣಿದುದುಪಾಂಡವಕೌರವರೌದ್ರಸಾಧನಂ ॥ 50

ವ ॥ ಅಂತೆರಡುಂಪಡೆಗಳುಂಪಣ್ಣಪಣ್ಣನೆಪಣ್ಣಿಕಾಳಗಕ್ಕೆನಡೆಯಲೊಡರಿಸಿದಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಲೋಕೈಕಚಕ್ಷುನವಕಮ ।
ಲೋಕರಬಾಂಧವನನೇಕವಿತಿಸುತಸವುರಾ ॥
ನೇಕಛಯುಂಕರನೆರಡುಮ ।
ನೀಕಂಗಳನಡರೆನೋಡುವಂತುದಯಿಸಿದಂ ॥ 51

ವ ॥ ಆಗಳೇಱಿದ ಬಿಸುಗೆಗಳುಮಿಕ್ಕಿದಲೋಹವಕ್ಕರೆಗಳುಮುಚ್ಚಿರ್ದ ಮೊಗವಡಂಗಳುಂಕಟ್ಟಿದ ಪಟಮಿಗೆಗಳುಮೊಡ್ಡಿದವುವ್ಯತ್ತೆರಡಾಯುಧಂಗಳುಂಪರಸೆಱಂಕೆವೆರಸಿದ ಕುಲಗಿರಿಗಳೆತಳವ್ವಂತೆತಳವ್ವಮಾದಾಂಧಗಂಧಸಿಂಧುರಂಗಳುಮುಂಚಕ್ರಚೀತ್ಕೃತನಾದದೊಳ್ದಿವ್ಯಚಕ್ರಘಾತಮೊಳ್ದರಾಚಕ್ರವನಾಕ್ರಮಿಸಿನಿಶಾತಹೇತಿಗಬ್ಬಿಂಗಳುಮನೇಕಪ್ರಕಾರಕೇತನವಾಜಿರಾಜಿಗಳುಮಗಿದೊಂಮೈಸಿನಡೆವರಥಂಗಳುಮುಂಕಂಣಾಂಖುರವುಂತೋಱಿಪಕ್ಕರೆಯಿಕ್ಕೆ ಪ್ರೊಳಿವಪೊನ್ನಪಯ್ಯಾಣಂಗಳುಮೆಸೆಯೆಘೋಳ್ಳಯ್ಲ ಪ್ರೊಳೆಯಿಸೆಬಿಸಿಲ್ಗುದುರೆಗಳೊಪ್ಪಿಳಿವಂತೆಪ್ರೊಳಿವಕಡುಗುದುರೆಗಳುಮಂಮಿಡುಮಿಡುಕನೆಪೊಡೆವಸಿಡಿಲೇಱಿಚ್ಚೆಯುಮುಂಕೋಳ್ಕಗಿದಪ್ರಲಿಯಬಿಂಡುಗಳುಮನನುಕರಿಸಿನಡೆವಣಿಯಸಂದಣಿಯುಮುಂಕಾಱುತುಮುಸಗಿದಂತೆಮುಸಗಿದದುಯ್ಯೋಧನನದುರ್ದ್ಧರಥನುದ್ಧರಬಲಮುಮುಂಶ್ವೇತಭೀಷ್ಮರಪೇಱಿಪ್ಪೊಜೆಯೊಳೆರಡುಂಪಡೆಗಳಪಡೆವಳಕ್ಕರ್ಳ್ಕಾರುಕ್ಷೇತ್ರದೊಚ್ಚತ್ರಿಸಿದಂತೊಡಿನ್ದಿಂದಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಜಲಶಯನೋದರಾಂತರದಿನೀತ್ರಿಜಗಂಪ್ರೋಜಿಮಟ್ಟುದೀಗಳಿಂ ।
ಬುಲಿಸಲಿತಮ್ಮತಮ್ಮತ್ರಿಬಿರಂಗಳಿನುಗ್ರಚತುರ್ಬ್ಬಲಂಗಳಂ ॥
ಪಲವುಮನೊಂದೆಮಾಡಿದೆಸೆಗಳ್ಕಸುಳಲ್ಕಡೆತಂದರಾಜಿಗಿ ।
ವ್ವಲದಧರಾಧಿನಾಯಕರುಮೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರೆಗೆಲ್ವತಕ್ಕೆ ನೊಳೆ ॥ 52

ವ ॥ ಆಗಳ್ಕಿರವಬಲದಸೇನಾನಾಯಕಂಗಾಂಗೇಯನಷ್ಟವಾಗೆತನ್ನೊಡ್ಡಿದವುಕರವ್ಯೂಹದವೊನೆಯೊಳ್ನುತ್ತಿಱಿದೆತ್ತಿದಪೊನ್ನತೊಳಪಪಟಮಿಗೆಗಳುಮೇಱಿದಬೆಳ್ಳಿಯರಥಮು

ಮಾರಥದೊಳಿಂಬಡೆಪೊಡಿದಕುಮರೆಗಳುಂಜೋಲ್ದ ಪುರ್ವ್ವನೆತ್ತಿಕಟ್ಟದಲಲಾಟಪಟ್ಟ
ದೊಳ್ಪಳವೊಪ್ಪವಬೀಗವಟ್ಟಮುಮಸದಳಮೆನೆಯೆದಿವ್ಯಕವಚಮಂತೊಟ್ಟುಪರಕುರಾ
ಮಬಾಣಿಟ್ಟಿ ಒದುಪ್ರಚಂಡಕೋದಂಡಮಂಕೊಂಡುಪಾಂಡವಬಲಮಂವಾರ್ಕ್ಕೊಂಡುನಿಂ
ದಾಗಳೆಶ್ವೇತನುಮೂರ್ವ್ಯೂಹಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿವ್ಯೂಹಮಾಗಿಸೂಚೀವ್ಯೂಹಮನೊಡ್ಡಿಕನಕಕವಚಾ
ಲಂಕೃತಶರೀರನುಮಾರೂಢಸಮರ[ರ]ಸನುಮುಪಾರೂಢಕನಕರಥನುಮಾಗಿಕೈಲಾಸ
ವಾಸಿಗೆಪೊಡವಟ್ಟುಬಿಲ್ಲಂಕೊಂಡುಗಂಗಾಸುತಂಗದಿರದಿದಿರ್ವ್ವಿನಿಂದಾಗಳೆ ॥

ಕಂ ॥ ಶ್ವೇತನಗಂಗಾಜಾತನ ।
ಮಾತನೆಪಾರ್ದ್ದರಡುವೊಡ್ಡಣಂಕಾದಲ್ಕೆಂ ॥
ದೀತೆಱದಿನೊಡ್ಡಿನಿಂದುವು ।
ಭೂತಳವಮಲ್ಲಾಡೆಕೆಸಱಕಡಿತದತೆಱದಿಂ ॥ 53

ವ ॥ ಆಗಳ್ಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂಪುರುಷೋತ್ತಮನಮೊಗಮಂನೋಡಿಕಾರವಬಲಚೊಡ್ಡಣದ
ನಾಯಕರಿವರಾರಾರೆಂದುಪೆಸಗೊಳೆವುಕರಮುಸ್ತಕಭೂಮಿಯೊಳ್ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಕೆಂಬಣ್ಣದಕುಮರೆಗಳೊಳೊ ।
ಡಂಬಡೆನಿಜರಜತರಥಮಗುರ್ವ್ವರಿ[ಯಣಿ]ಯುಂ ॥
ತಿಂಪಕಳಕದ್ಧ್ವಜಂಮಿಳಿ ।
ರ್ದಂಬರಮಂಬಳಸೆನಿಂದನಾತಂದ್ರೋಣಂ ॥ 54

ಆತನಸಾರೆಕಮುಂಡಲು ।
ಕೇತನಮಂಬರಮನಡರೆಚತುರಂಗಬಲೋ ॥
ಪೇತನತಿಥವಳರಥನಭಿ ।
ಜಾತಂಕ್ಷತ್ರಿಯರನುಜಿದಕಲಿಕೃಪನಾತಂ ॥ 55

ವ ॥ ಮತ್ತಿತ್ತಗಾಂಗೇಯನ ದಕ್ಷಿಣೋಪಾಂತದೊಳ್ತರ್ಗ್ಗನೆ[ಕರ್ಗ್ಗಿದ]ಸವುದಗಜಘ
ಟಾಟೋಪದನಡುವೆ ॥

ಕಂ ॥ ಸರದದಮುಗಿಲನೆಬೆಡದನು ।
ಕರಿಸುವಧವಳಾಶ್ವದಿಂದಮೆಸೆದೊಪ್ಪುವಲೋ ॥
ಹರಥಮದುಪುಲಿಯಪಱಯಿಗೆ ।
ವರಸುತಱಿತ್ತಱಿಸೆನಿಂದನಾತಂಶ್ಯಂ ॥ 56

ವ ॥ ಮತ್ತಿತ್ತಗಂಗಾಸುತನವಾಮಭಾಗದೊಳಂಬರಭಾಗಮಂಕಟ್ಟುವೆಪಱುದಿಂತಾಗಿತ
ಸ್ಯರಥದೊಳಿಂಪ್ಪುದಕೆಯ್ವುಗಳಿಪಳಗೆಪಳಗಾಗೆ ॥

ಕಂ ॥ ಕಪಿಕೆೊರಲೊಳ್ಕಣ್ಣೊಸಲೊ ।
ಪ್ಪಿಪೆವುಕುಟವೊಳುಗ್ರಧನುಕರಾಗ್ರದೊಳೆರೆಯು ॥
ಳ್ಳಿಜುವಿಹರಿಕೇತುನಧದೊ ।
ಳ್ಕಿಜುಗುವಚಕೆಂಬೊನ್ನರಥದನಶ್ವತ್ಥಾಮಂ ॥ 57

ವ ॥ ಆರುದ್ರಾವತಾರನಕೆಲದೊಳಿಕ್ಕಿಜುಗಿಜುದತಜಿದುಜುಗಲನಮವೆಪೊನ್ನರಥವುನೇ
ಱುನಿಂವಂಭೂರಿಶ್ರವನಾತನಕೆಲದೊಳ್ಬಾಳಬಟ್ಟಂ * ತೂಂತಿಬ್ಬಂತೆಸೆಂದಣಿಸಿನಿಂವಗೋ
ಪಕುಮೂರರಣಿಯನಡುವೆಪೊನ್ನರಥವುನೇಱುನಿಂದಾತನೆನ್ನತಮ್ಮಂ ಕೃತವರ್ಮ್ಮನಾತ
ನಕೆಲದೊಳೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲಃಬೆರಸು ಸುತ್ತಿಱುದುಳನಚಂಡಮಂಡಿತವಿಚಿತ್ರಾತಪ
ತ್ರಂಗಳನಡುವೆಮಣಿಮಯೀಚಿಗಳ್ಕೊಳೆಯೆದುನಾಂಧ್ರ[ಮು]ಯ್ವತ್ಕುಸಾಸಿರವುದದಾನೆಬೆರ
ಸುನಾನಾವಾಹನಂಗಳನೇಱುನಿಂದರ್ಜಯತ್ಸೇನಕಾಂಭೋಜಸುದಕ್ಷಿಣದಂಡಕಾರಕತದಂಡ
ಧರರವರಕೆಲದೊಳ್ನೀಳಶ್ರುತಾಯುಧನಿಯುತಾಯುಧಾಚ್ಯುತಾಯುಧರೆಂಬರವರಕೆಲದೊ
ಳ್ಬರೆಬಲದಸೆಜೆಕೆೊಲೊಳೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲಂಪೆರಸುಸಯ್ವತ್ತು ಸಾಸಿರವುದದಾ
ನೆಪರಸುನಿಂದಂಸುಯೋಧನನಣುಗಮಯ್ದುನಂಸಿಂಧುದೇಶಾಧೀಶ್ವರಂಜಯದ್ರಥನಾತನ
ಕೆಲದೊಳ್ಮಕರಮಸ್ತಕಭೂಮಿಯೊಳ್ಕರಟತಟಗಳಿತಮದಜಳಧಾರಾಪೂರಪರಿಪ್ಲಾವಿತಸ
ಕಳಭೂತಳಮಪ್ಪನಾಲ್ತುಲಕ್ಷಭದ್ರಪಸ್ತಿಯುಮನೊಂದುಮಾಡಿಘಟೆಯವೊನೆಯೊಳ್ದಿಗಿ
ಭೇಂದ್ರವೆನಿಸಿದಸುಪ್ರತೀಕಗಜೇಂದ್ರಮನೇಱುನಿಂದಾತನಿಂದ್ರನಕೆಳೆಯಂಭಗದತ್ತನಾತ
ನಕೆಲದೊಳೊಂದುಲಕ್ಷಕುದುರೆಯುಮೆಱುವತ್ತು ಸಾಸಿರರಥವುಮೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣಿಯು
ಕಾಲಾಳ್ವರಸುನಿಂದರ್ ಸೋಮದತ್ತಬಾಹ್ಲೀಕರವರಕೆಲದೊಳ್ದೀನೇಂದ್ರಂಗೆ ಪಗೆವರಾಗಿವಿ
ಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನಕೆಯ್ಯೊಳ್ಸತ್ತನಿವಾತಕವಚಕಾಳಕೇಯಪೌಳೋಮತಳತಾಳುಕರೆಂಬ
ದೈತ್ಯವ್ರದ್ಧವೈರಮಂನೆನೆದುತ್ರಿಗರ್ತಾಧೀಕಸುಶರ್ಮ್ಮಪ್ರಭೃತಿಗಳುಂಸಂಸಪ್ತಕರುಮಾ
ಗಿಪುಟ್ಟಿವೊಱುಕೊಂಟಯುಮೆಱುವತ್ತು ಸಾಸಿರದೈತ್ಯಪ್ರಧಾನನಾಯಕರುಮಜ್ರ್ಜ್ಜುನ
ನೊಳ್ತದನಸನಂದುಯ್ದೋಧನನೊಳ್ಬೀಡಿಪಡೆದುಪದಿನೆಂಟುಕೋಟಿರಥಂಪರಸುಬೇ
ಱೊಡ್ಡಿನಿಂದಮ್ಮರ್ದಿತ್ತತ್ತಚತುರಂಗಬಳಜಳನಿಧಿಯನಡುವೆಕಳಿಂಗರಾಜವಂಗಕೊಂಗ
ದೇಶಾಧೀಶ್ವರರೆಂಬತ್ತು ಸಾಸಿರಗಜಘಟಾಟೋಪಂಗಳುಂ ಮಱುಜುಲಕ್ಕರೆಥವುಮೆಱುವ
ತ್ತುಕೋಟಿಪದಾತಿಯುಂಪೆರಸುನಿಂದರ್ಮತ್ತಂಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತ್ತಿಯುಂಭೀಮಸೇನನಕೆಯೋ
ಳ್ಸತ್ತಬಕಾಸುರಜಟಾಸುರರಮಕ್ಕಳಳಂಭೂಷಣಾಲಂಬಯುಧಮುಸಲಾಯುಧಕಾಳನೇ
ಳಪ್ರಮುಖಮಾದರಾಕ್ಷಸಬಲಂಪೆರಸುಸುತ್ತಿಱುಮಬಳಸಿಯುಮಿರೆದುಶ್ಯಸನಂವೊದಲಾಗೆ
ನೂರ್ವ್ವರ್ತ್ತಂಮುಂದಿರುಂಲಕ್ಷಣಂವೊದಲಾಗೆನೂರ್ವ್ವರ್ಮ್ಮಕ್ಕಳ್ಕಳುವತ್ತು ಸಾಸಿರರಥ
ಮುಂಪದಿನೆಂಟುಸಾಸಿರಮದಾಂಧಗಂಧಸಿಂಧುರಂಗಳುಂಪೆರಸುಪೊಯ್ವಪಂಚಮಮಹಾಶಬ್ದಂ
ಗಳ್ಕಳ್ನೀಳಜಳಧರೆಂಗಳ್ಗೊಱಗುವಂತೆಪೊಱಗೆಗನತಳಂತಳಿತ್ತರ್ಂತೆಪೊಳೆದು ಮಿಳಿ
ರ್ವ್ವಪಳೆಮಹಾಧ್ವಜಂಗಳುಂಗನಸಿಂಧುಫೇನಪಟಳಶಂಖಸಂಕಾಶಮಾಂಡುಛತ್ರಚಾಮ
ರಂಗಳುಂಸೆಱಿವುಂರಾಜಚಿಹ್ನಂಗಳುಮೆಸೆಯೆ ॥

* ಪಾ ॥ ಚಾಳಪಟಂ.

ಚಂ ॥ ಕನಕಗಿರೀಂದ್ರಮಂದ್ರಶಿಖರಸ್ಥಿತಬಾಳದಿನೇಶಬಿಂಬಮಂ ।
ನೆನೆಯಿಸಿತನ್ನ ಪೊನ್ನ ರಥದೊಳ್ನಿಲಸಿರ್ದ್ದವಿಳಾಸದಿಂದೆಭೇ ॥
ಮನವೊನೆಯಂವನೀಪಕರನಾರಯಲಪ್ಪಿಯುಗಾಂತವಾರ್ದ್ಧಿಭೋಂ ।
ಕನೆತಳರ್ವಂದದಿಂತಳರಲಪ್ಪಿಪನಲ್ತೆ ಫಣೀಂದ್ರಕೇತನಂ ॥ 58

ಕಂ ॥ ಸೆಜ್ಜೆಕೋಲ್ಸಜ್ಜೆಕೋಲಿಂಪ ।
ತ್ತಜ್ಜಗಾವುದಬಲದಪವಣನನಿತಿನಿತೆಂದು ॥
ನಜ್ಜಿಯೆಂದೇವಾಸುರರೊಳ ।
ಮಜ್ಜಿಯೆಂಕಂಡಿನಿತುಬಲಮನಾನವೆನಿಪತೀ ॥ 59

ವ ॥ ಎಂದುನಾಮುಂನವ್ಮಬಲದನಾಯಕರ ನೆಡೆಯಱಿದೊಡ್ಡಿ ವವೆಂದು ದ್ರೋಣನ ವೊನೆಗಜುವತ್ತು ಸಾಸಿರರಥಂಪರಸಾಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ನುಮ ನಕ್ಷತಶ್ಥ ಮನವೊನೆಗೆನಾಲ್ವತ್ತು ಸಾಸಿರರಥಂಪರಸುಶಿಖಂಡಿಯುಮಂ ಕೃತವರ್ಮ್ಮನವೊನೆಗೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲಂಪೆರಸುಸಾತ್ಯಕಿಯುಮಂದುರ್ಯ್ಯೋಧನನವೊನೆಗೊಂದುಕೋಟಿರಥಮು ವೊಂದುಲಕ್ಷ ಭದ್ರಹಸ್ತಿಯುಂಪೆರಸುಭೀಮನುಮುಂಬೃಹದ್ಬಳನವೊನೆಗೆಮುವ್ವತ್ತು ಸಾಸಿರರಥಂಪರಸಭಿಮನ್ಯುವುಮಂ ದುಶ್ಶಾಸನನವೊನೆಗೆನಾಲ್ವತ್ತು ಸಾಸಿರರಥಂಪೆರಸು ನಕುಲನುಮುಂಕಶುನಿಯವೊನೆಗೆನಾಲ್ವತ್ತು ಸಾಸಿರರಥಂಪೆರಸು ಸಹದೇವನುಮುಂಕೃಪನ ವೊನೆಗೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲಂಪೆರಸುಕೇಕಯನುಮುಂಸಿಂಧುರಾಜನವೊನೆಗೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲಂಪೆರಸುದ್ರುಪದನುಮುಂಭಗದತ್ತನವೊನೆಗೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲಂಪರಸುವಿರಾಟನುಮುಂಜಟಾಸುರಬಕಾಸುರರಮಕ್ಕಳಳಂಭೂಷಣಹಳಾಯುಧಮುಸಲಾಯುಧಕಾಳನೀಳನಕ್ತಂಚರರವೊನೆಗೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲಂಪೆರಸುಘಟೋತ್ಕಚನುಮುಂವಿಂದನವೊನೆಗೆ ಪದಿನೆಂಟುಸಾಸಿರರಥಮುವೊಂದುಲಕ್ಷಮುದದಾನೆಯುಂಪರಸುಕೊಂತಿಯಮಾವನಪ್ಪ ಕೊಂತಿಭೋಜನುಮುಂವಿಂದಾನುವಿಂದರವೊನೆಗೞುವತ್ತು ಸಾಸಿರರಥಂಪರಸುನಾಗಕುಮಾರನನಂತಬಲಸಮುನ್ವಿತನಿಳಾವಂತನುಮುಂಭೂರಿಶ್ರವನವೊನೆಗೆನಾಲ್ವತ್ತು ಸಾಸಿರರಥಮುಂ ನಾಲ್ವತ್ತು ಸಾಸಿರಮದಹಸ್ತಿಗಳುಂವೆರಸುಮಜಗಜಾರೂಢನುತ್ತರನುಮುಂಸುಯೋಧನನಮಕ್ಕಳೆಲಕ್ಕಣಂವೊದಲಾಗೆನೂರ್ವ್ವರವೊನೆಗಜುವತ್ತು ಸಾಸಿರರಥಂಪೆರಸು ಸುತಸೋಮಪ್ರಮುಖರಪ್ಪ ಪಂಚಪಾಂಡವರುಮಂಪೇೞ್ದ ಕಾಂಭೋಜಸುದಕ್ಷಿಣದಂಡಕಾರರೆಂಬ ಮುವ್ವರಕ್ಷೋಹಿಣೀಪತಿಗಳವೊನೆಗೆಮೂೞುಕೋಟಿರಥಂಪೆರಸುಪಾಂಡ್ಯಶ್ರೇಜಯಸೋಮಕರಂಪೇೞ್ದ ವೀರಪೃಷ್ಠರಪಾರಿಯಾತ್ರಬರ್ಬ್ಬರಸಬರನೇಪಾಳಮಹೀಪಾಳರವೊನೆಗರಡುಕೋಟಿರಥಂಪೆರಸುಹೈಹೇಯರಂಪೇೞ್ದು ನೀಳನನಜುವತ್ತು ಸಾಸಿರಭದ್ರಹಸ್ತಿ ವೆರಸುತನ್ನ ಚಕ್ರರಕ್ಷೆಗೆಸೇೞ್ದ ಸಂಸಪ್ತಕರಪದಿನೆಂಟುಕೋಟಿರಥಕ್ತರಿಕೇಸರಿಯರಥಮುನೊಂದನೆಸೇೞ್ದಯುಧಿಷ್ಠಿರಂಶಲ್ಯನವೊನೆಗೆನೆಬೆದುನಿಂದು ಕೆಯ್ಯಾಸುವಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ 'ಕೂರಂಭೇದೀನಯೋಜಯೇತ" ಎಂಬನಯಮೆಂಕೆಯ್ಕೊಂಡುವಿನಯಮನೆಮುಂದಿಟ್ಟು ॥

ಕಂ ॥ ಬಳವೆರಡುಂತನ್ನ ನೆಮಿಳ ।
ಮಿಳನೋಡೆನೆರೇಂದ್ರನೊಂದೆರಥದಿಂದಸುಭ್ಯ ॥
ದ್ಬಳವುನಿರವೆಯ್ದಿಭೀಷ್ಮರ ।
ಚಳಣಯುಗಕ್ಕೆ ಟಗೆನಿನಗೆಜಯಮುಕ್ಕೆಂದಂ ॥ 60

ವ ॥ ಎಂದುಭೀಷ್ಮತ್ಕರ್ತ್ತವ್ಯ ತವ್ಯನಭಾತ್ರನ ವಿನಯಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪರಸೆಪರಕೆಯಂಕೆಯೊಕ್ಕಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ಗುರುಕೃಪನದೀತನೂಜೇ ।
ಶ್ವರಗ್ಗರ್ನುಕ್ರಮದೆಪೋಗಿಪೊಡವಡುವುದುವೂ ॥
ದರದೆನಲುಮೆಯ್ಯೊಳಂನಲ ।
ವರಿಸಿಯೆವಿನಯವುನೆಕೊಂಡುನುಡಿವನ್ಯಪನಂ ॥ 61

ನಿನ್ನ ಬರವಿಂದವೆಂಮವು ।
ನಂನಿನಗೆಬಿಗಿದುಮಜಯಮುಮೆಂಮಾದೆಸೆಯಿಂ ॥
ದಂನಿನಗೆಸಾಗ್ಗರ್ಪೋಗೆನೆ ।
ವುನ್ನಿಸಿಗುರುಜನವುನಾಗಳಂತಕತನಯಂ ॥ 62

ವ ॥ ಮಗುಟ್ಟಿದತನ್ನೊಡ್ಡಣಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತುಂ ದುರಿಯೋಧನನತವ್ಮನಪ್ಪ ಯುಯುತ್ಸುವಂಕಂಡು ॥

ಚಂ ॥ ಪವನಜನಿಂದೆಕೌರವಬಲಂಪಡಲಿಟ್ಟಪ್ಪೊಲಕ್ಕು ಮಾದೊಡಿ ।
ನ್ನವರವಧಾರುಮಿಲ್ಲಣವೆಸಂತತಿಕೆಟ್ಟಪುದಿನ್ನಿಕಾವೆನೀ ॥
ಬವರದೊಳೀಗಳಾನಿವನನೆಂದುನ್ಯಪಂದಯಿಂದವಾಯುಯು ।
ತ್ಪವನೊಡಗೊಂಡುಬಂದನೆನಿತಾದೊಡವೇಂಪ್ರಭುಪ್ಪೊಲ್ಲಕೆಯ್ಗುವೇ ॥ 63

ವ ॥ ಅಂತಾಯುಯುತ್ಸುವನೊಡಗೊಂಡುಬಂದುಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನುತ್ಸಾಹದೊಳ್ಪ್ರಪದದೊಳ್ವಿಕ್ರಮಾಜ್ಞ್ಞನನುನದೊಳಾದವ್ಯಾಮೋಹವಂಕಳೆಯಲೆಂದುದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪವುಂತೋಱಿ ॥

ಚಂ ॥ ಅದಿರದಿದಿಚ್ಚಿತಳ್ತ್ತಿಯಿಯಲೀಮಲೆದೊಡ್ಡಿದಚತುರಂಗಮೆಂ ।
ಬುದುನಿನಗೊಡ್ಡಿನಿಂದುದಿದನೋವದೆಕೊಲ್ವೊಡೆನೀನುವೆ.ನ್ನಕ ॥
ಜ್ಜದೊಳಿಸಗೆಂದುಸ್ಥಿತಜಿತನಾದಿಯವೇದರಹಸ್ಯದೊಳ್ನಿರಂ ।
ತಪ . . . . . ನೆಜಿಪೆಯೆಂಯೋಜಿಸದಂಕದನತ್ರಿಜೇತ್ರನಂ ॥ 64

ವ ॥ ಆಗಳ್ಪರಸೈನ್ಯಭೈರವಂಪುರಾಣಪುರುಷನಪ್ಪ ಪುರುಷೋತ್ತಮಂಗೆಬಿಗಿಪೊಡವಟ್ಟು ರಿಪುಪಕ್ಷಕ್ಷಯಕರವುಪ್ಪವಿಶ್ವಕರ್ಮ್ಮನಿರ್ಮ್ಮಿತವಾವತನ್ನ ದಿವ್ಯರಥಮಂ ಮನೋರಥಂಪೆ

ರಸುಮುನ್ನಂ ಮುರಾಂತಕನನೇಱಲ್ವೇೞ್ದ ಮೂಱುಸೂಱ್ಬಲವಂದುಪೊಡವಟ್ಟು ಖೞಿ
ಯಂತಾನೇಱುವಜ್ರಕವಚವುಂತೊಟ್ಟುತನೊಡಗಳನೆರಡುಂದೆಸೆಯೊಳುಂಬಿಗಿದುದ್ಯೋ
ಗಾಚಾರ್ಯ್ಯಂಗೆಮುನದೊಳ್ನಮಸ್ಕರಂಗೆಯ್ದು ದ್ರೋಣಂಬಾೞ್ಕೆಂದುಮಹಾಪ್ರಚಂಡ
ಗಾಂಡೀವಮುಂಕೊಂಜೇಱುಸಿನೀವಿಜೇಯೋಜೆದುದೇವದತ್ತಕಂಖವುಂಪೂರಿಸಿಸಂಸಪ್ತಕರೊ
ಡ್ಡಣದತ್ತರಥಾಂಗಧರನಂರಥಮುಂಜೋದಿಸಲ್ವೇೞ್ದಬಗೞ್ ॥

ಮಿಸ್ರ॥ಕುಳಶೈಳೇಂದ್ರಂಗಳಂಧೋನಿಧಿಗಳಬೆಳರಿದ್ದಂತಿಗಬ್ಧೀಶ್ವಧಾತ್ರೀ ।
ವಳಯಮಂಪಾತಾಳಮೂಲಂಸಕಲಭುವನವೊಂದೊಂದಜೊಳ್ಕ್ಕಣಿಗೊಂಡು ॥
ಚ್ಚಳಿಸಲ್ಪಾಸಲ್ಪಳಂಚಲ್ಪಿಡಿದೊಡೆದಳಜಲ್ಪಾಯುಜೇಜೆಯೇೞಲಂದು ।
ವ್ಯಳಿಸುತ್ತಿರ್ದ್ದರಾವಂಹರಿಗನೊಗೆದಿರಂಮಿಱುವಿವಾರಾಂಪಗಂಡಂ ॥ 65

ವ ॥ ಎಂಬನ್ನೆಗಂಪ್ಪಳಯಕಾಲಜಾತೋತ್ಪತವಾತಸಿಗ್ಧಾತದಿಂವಮುಲ್ಲಾಡಿತಳ್ಳಂಕಂಗು
ಟ್ಟುವಜಳನಿಧಿಗಳಂತೆಮೇರೆವಪ್ಪಲ್ಬಗೆದುಭಯಸೈನ್ಯಂಗಳಂಕಂಡತ್ತರಾಜರಾಜನುಮಿತ್ತ
ಧನ್ಯರಾಜನುಪೊಡನೊಡನೆಕೆಯ್ವಾಸಿದಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಪೂರ್ವ್ವಾಪರಜಳನಿಧಿಗಳ ।
ಗುರ್ವ್ವಿಸುವಿನವೊಂದಸೊಂದುತಾಗುವವೊಲಗು ॥
ರ್ವ್ವೀರ್ವ್ವಿರೆಪರ್ವ್ವಿಡತುರ್ಬ್ಬಲ ।
ಪೊರ್ವ್ವೆಸದಿಂಬಂದುತಾಗತೊಡಗಿತ್ತಾಗಳ್ ॥ 66

ಘಟೆಯುದಱಿಮುಲಿವುಲಯಘನ ।
ಘಟೆಗಳಪೊಱಂಗೆನಿಸೆಪೊಟ್ಟುಗೊಡೆದತ್ತುರವ ॥
ತ್ಪಟುಭಟಪಕಂಖಧೀರೀ ।
ತಟರವದಿಂದಟಳಪಟಳಮುಂಬರಪಟಳು ॥ 67

ಕರಿತುರಗರಥಪದಾತಿಯ ।
ಚರಣಾಸಂಘಾತಜಾತರಜಮೊಜಸ್ಸಂ ॥
ನೆರೆದಂಬರತಳಮನಡರೆ ।
ಭರದಿಂಕಿಟ್ಟಿಟ್ಟಿಬ್ದಪೂಜುನಂತಾಯ್ತಾಗೆಳ್ ॥ 68

ಸಮರರಸಪ್ರಿಯರೊಳ್ಸ ।
ತ್ವಮುಮಿಳೆಯೊಳ್ಕಜಮುಪೊದವೆರಣಗಬ್ಬಿಲೆಯೊ ॥
ಳ್ತಪಮುಂಮಿಗೆಸತ್ವರಜ ।
ಸ್ತಮಂಗಳಂಕಾಣಲಾದುವೆರಡುಂಪಡೆಯೊಳ್ ॥ 69

ಕಂ ॥ ಪಡೆಯುವೊಜೆಗಗಿದುವೀಷಂ ।
ಪೆಡೆಗಳನುಡುಗುವುದುವಿಳೆಬೊದಿಲ್ಲೆನೆಬಿಲ್ದ ॥
ತ್ತಡಿಗಿಡೆಕೂರ್ಮ್ಮನಬೆನ್ನಂ ।
ದೊಡೆದುಸಿಡಿಲ್ದೊಡನೆನುಚ್ಚುನೂಜಿಪ್ಪಿನೆಗಂ ॥ 70

ವ ॥ ಅಂತುನೆಲನುವಾಕಾಶಮುವೊಂದೊಂದಜೊಳಾತ್ತಗಿದಬೇಗದೊಳಂಬರಬರಂನೆಗೆ ದಧೂಳಿಯೊಳ್ದಿಸೆಯಱಿಯದೆಯುಂತಮ್ಮಬಲಮುಂವಾರ್ವ್ವಲಮು[ನ]ಱಿಯದೆಯುಂ ಜಾತುರ್ವ್ವಲಂಗಳ್ಗೊದಲಸಮಕಟ್ಟುಗೆಟ್ಟುತಱವರಿಸಿತಟ್ಟುಪೊಟ್ಟಿಂದೆಚ್ಚುಮಿಟ್ಟುಮಿಱಿದುಗ್ಗುಡಿಸೆಯುವಾಂಕೆಗೊಂಡುಕಿಱಿದುಪೊಱಿ ತ್ತಾದೆಕಾದೆಸುರಿವರಿಸುನೆತ್ತರಸರಿಯೊಳಮಂಬಿನಸರಿಯೊಳಮಂಬಿರಿವಿಟ್ಟುಪಾಯ್ವಮದಗಜಂಗಳಮದಜಲದೊಳಂಬಲದಕಳಕಳಕ್ಕೆಮಸಗಿದೆಸೆಯಱಿಯದೆಯುಂಪರಿವಿಘಟ್ಟಿಸಿದಖಿಳಘಟ್ಟಣೆಯೊಳ್ಪೊಟ್ಟಗೊಡೆದತಾಳುಗೆಗಳುಂರುಧಿರಜಲದೊಳ್ಬರಸಿಪವಗೆಂಪನಾಳ್ಗಜಾತ್ಯಶ್ವದಲಾಳಜಳದೊಳಂನೆಲದೊಳೊಗೆವರಜಂವೊದಲೂ ಳ್ಗಲಂಗಿಡೆಯುಂತಿಱಿದಿಕ್ಕಿದಂತೆತಲೆಗಳುಳ್ಗಱಿದುರುಳ್ದೊಡೆಪೆವ್ಮರ್ಕರಂಗಳಪೋಲ್ಗಳೊಳಗಣಿಂದವೂಗೆದಕೇಸುರಿಗಳಬಳಗದಂತಟ್ಟಿಗಳಿಂದಬರಂಬರಂನೆಗೆದುಪಾಜುವನೆತ್ತರಸುಟ್ಟುರೆಗಳಿಂದಂವೇಗೆನೆಗೆದರಜಂವಸುಳನಾಗೆದಸೆಯಱಿದುತಮ್ಮಬಲಮುವಂವಾರ್ವ್ವಲಮುವನಱಿದುನವರುಧಿರಜಳಕಳತ್ಪಾಟಣದೊಳ್ಪಟ್ಟಸಿಸಿಂಧುರದೊಳ್ಪಿಲಗಟ್ಟಿಸಿದಂತಿರ್ದರಂಗಭೂಮಿಯೊಳರಡುಂಪಡೆಯನಾಯಕಬ್ಬಿರ್ಲ್ಗಳಗಂಕಾದುವಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಪಿಡಿಕೆಯಿತ್ತಾವಿದವಾರ್ಗ್ಗಣೆ ।
ಮಡಕಾಲ್ಪರಮಲೆವಕಚ್ಚೆನಿಡಿಯುಸಿಯೊಜೆಕ ॥
ಱಿಪ್ಪಿಡಿದಪಣೆಗಟ್ಟುಕೆಯ್ವೊಡೆ ।
ಪೆಡಂಗನೆಳಕೆಳಿಧನುರ್ದ್ದರರ್ವ್ವೆಣೆದೆಚ್ಚರ್ ॥ 71

ರಸಂಧಾನಂನಿಟ್ಟಿಸೆ ।
ಲರಿವೆಂಬಿನವೆರಡುಬಲವಕಡುಬಿಲ್ಲಿದ್ಧೀ ॥
ರ್ಗ್ಗರೆದಿಸೆಕೂರ್ಗ್ಗಣೆಯೊಳ್ಪಂ ।
ದರಕ್ಕಿದಂತಾಯ್ತುಗನನಮಂಜೆಳವೆಲ್ಲಂ ॥ 72

ನೆಜಿಸನ್ನೆಗೆಯ್ದುತೆಗೆನೆಜಿ ।
ದೆಜಿಗಿಪರಂಕವಿಸಪರ್ವ್ವಿಕೂಕಿಱಿದಿಸಕೆಂ ॥
ಗಜಿಯವೊನೆಯುಂಬುಗಳ್ಕ ।
ಸ್ದಜಿಯಿಸಿದುವುಸ್ರೋಣರ್ವಜಿಲ್ಲಕಡುಬಿತ್ತೆಗರಂ ॥ 73

ಅರಿವನಡುವುಡಿವನೇಗ್ರೋ ।
ಲ್ವರಿದುಚ್ಚುರ್ವನಟ್ಟುತೂನೆವಕಣಿಗಳ್ಗಿವೊಗಂ ॥

ದಿರಿಯದಿದಿರಿದಿರನೆದಿರದೆ ।
ಸರಿಗಿಱಿವಂತೆಱ್ಚರಂಬನೆಂಬಟ್ಟುವಿನಂ ॥ 74

ಕಂ ॥ ಪಿಡಿಕೆಯೊ್ಮೞೆಯ . . . . ।
ಪೊಡೆಯಂಬೊದವುವಿನವೆಱಕ್ಕು . . . . . ಪೆಱ್ದಿಱಿದು[ಜೆ]ಬಿ ॥
ಲ್ವಡೆಸುರಿಗೆಗಿಜ್ಜೆದಿರಂ . . . . . ।
ಪಡೆದುದುಭೋರ್ಗ್ಗರೆದುಪರವನೆತ್ತರಕಡಲಂ ॥ 75

ವ ॥ ಅಂತುಭಯಬಲಧನುರ್ದ್ಧರಬಲಂಗಳುಮಱಿಗ್ಗಮಱಿಗ್ಗದಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ತೊಳಗುವಬಾಳ್ತಲಿತ್ಥಲಿಪಕಕ್ತಡೆಭುಂಭುಕದೊಳ್ತಗುಳ್ದುಪ ।
ಜ್ವಳಿಸುವಪಂಕರಾಯಿದವಮಗುರ್ವ್ವಿಸುವಾವುತಿಪ್ಪುಸಿದಂತಿರಿ ॥
ಟ್ಟುಳಮಮರ್ದ್ದಿರ್ದ್ದವಾಳಜಿಗೆಪಕ್ಕರೆಯಿಕ್ಕಿದಜಾಯಿಲಂಭಯಂ ।
ಗೊಳಿಸೆಕಡಂಗಿತಾಗಿದುದಸುಂಗೊಳಿತಂಗತುರಂಗಸಾಧನಂ ॥ 76

ವ ॥ ಅಂತುವಿಳಯಕಾಳದಕಾಱ್ಗಿಚ್ಚಿನಜೀಗೆಸಾರ್ವ್ವಂತಿರ್ವ್ವಲದಳವುಂಕಿಚ್ಚುಂಕಿಡಿಯುವಾಗೆತಾಗಿದಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಪಸುಗೆನೆಲಂಜಲಂಹಯದೊಡಂಬಡುವಂಚಕನೆಕೇಣವಾಸನಂ ।
ಕೊಸೆದೆನೆದಿಟ್ಟವುಟ್ಟುಕೆಲಜಂಕೆನಿವರ್ತ್ತನೆಕಾಣ್ಗೆಪರ್ವ್ವದೇ ॥
ರ್ವ್ವೆಸನದೊಳಾದಬಲ್ಮೆಯೊಳೊಡಂಬಡೆತಪ್ಪೆಱಿವಲ್ಲಿಮಿಂಚಿನೊ ।
ಗ್ಮಿಸುಱಿದವಡಿಚ್ಚೆಯಾಯ್ತು ಸವರಾಂಗಣಮುಳ್ಕವಬುಳ್ಗಳುಳ್ಕದಿಂ ॥ 77

ಕರಕರವಾಳಘಾತದೊಳರಾತಿಯಪಂದಲೆಪಂಚರಾಯೆದಂ ।
ಬರಸೆಸೆವಟ್ಟೆತೊಟ್ಟಕವಚಂಬೆರಸೇಱಿದವಾಜಿಲೋಹವ ॥
ಕ್ಕರೆವೆರಸೊಂದೆಸೂಱಬೊಳೆಪಡಲ್ವಡೆದೋರ್ವ್ವಲದುಪ್ಪೀಬೀರದೊ ।
ಳ್ಬೆರೆದಿರೆಪಿನ್ನಣಂನೆಗಱಿತಪ್ಪಿ ಱಿದಕ್ಕೆಲರಾಜಿರಂಗದೊಳೆ ॥ 78

ಕಂ ॥ ಪಿಡಿದುದಿರ್ವಬಾಳಕಿಡಿಗಳ್ ।
ನೊಡನೊಡನರೆಲೊತ್ತಿತೊಟ್ಟಸನ್ನಣವುರಯ ॥
ಲ್ತೊಡರಿಸಿದೊಡವಱಿಗರ್ವ್ವಂ ।
ಬಿಡೆಯುರಿದರಸಮಿತಿಯೊಡನೆಕಾದಿದರರೆಬರ್ ॥ 79

ಚಂ ॥ ಭುಗುಭುಗೆನೆಚ್ಚು ಪಾಯ್ವಬಿಸುನೆತ್ತರಸಟ್ಟುರೆಯಂನೆಲಕ್ಕೆಪ ।
ದ್ದುಗಳುಗಲೀಯದವ್ವೆಸಿಪೀರ್ವ್ವಿನವೊರ್ಮ್ಮೆಯೆಪೊಯ್ವಪೊಯ್ಗಳಿಂ ॥
ನೆಗೆದುಮುಗಿಲ್ಗಳಿಟ್ಟೆಡೆಗಳೊಳ್ತಲೆಗಳೊ್ತಡರ್ದ್ದಜೇನಗ ।
ಟ್ಟುಗಳನೆಪೋಲ್ತುನೇಂಕಲಹವುಚ್ಚರಿಯಾಯೆ್ತತುರಂಗಸೈನ್ಯಧೊಳ್ ॥ 80

ವ ॥ ಅಂತೆರಡುಂಬಲದದಱಿಂಗಳ್ಕೊಲಾಟವಮಾಡುವಂತೆ ಕಿಱಿದಾನುಂಬೇಗಂತಟ್ಟುವೊ
ಟ್ಟೆಂದುಕೊಲ್ಲುಟ್ಟುಪತ್ತೆಂಟುನಾಸಿರ ಕುದುರೆಯಟ್ಟಿಯುವೇಱೆಂಟುನೆತ್ತರಕಡಲ್ಕಡ
ಲನಟ್ಟೆಯುಂಕಾದಿಬನವುಱಿದುಪೆಱಪಿಂಗಿನಿಂದಾಗಳ್ಪ್ರಳಯದುರಿಯನುರುಳಿಮಾಡಿದಂ
ತಾನುಂಬಡವಾಗ್ನಿಯ ಬಱಿಸಿಡಿಲಕಡಿತಗಳಬಳಗವುನೊಳಗುವಮಾಡಿದಂತಾನುಂಗೊಂದ
ಣಿಸುಸಂದಣಿಸಿನಿಂದಣಿಯನೆರಡುಂಬಲದಕಡಿ * ತಲೆಯನಾಯಕಕ್ಕೆರ್ಯೊಂಡುಬಳುಗೆ
ಡೆದಿಕ್ಕೆವಾಱುವಾಱುಪಲಗೆವಾಡಿಗಳುರುಳೆಸೊಕ್ಕಿರ್ಮಾಕ್ಕೊರ್ಂಡುಕಾದೆ ॥

ಕಂ ॥ ಪುಸಿನಸುವಂಜಕನೆನೋರ್ಪ್ಪನು ।
ವೆಸದಗಲಿತುತಕ್ಕು ದಕ್ಕು ಪಗೆಕೆಯ್ಬ ಗೆಕೆ ॥
ಯ್ಕು ಸುರಿನುಸುಳೆಂಬಕ್ಕೇಣದ ।
ಕುಸುರಿಯನಱಿದಿಱಿದು † ವೆಱಿದುನೆಱಿದುಱಿದರೆಬರ್ ॥ 81

ಬಱಿಸಿಡಿಲೆಱಿಪಂತಿರೆಬಂ ।
ದೆಱಿಗಿದರಂತಳ್ತು ಬಾಳಕೀಱಿಕ್ಕೊನೆಯಿಂತ ॥
ಳ್ತ ಱವೊಱಿಬ್ಬರವೆಂಬಿವ ।
ನಱಿದಿಱಿದಪ್ಪೆರ್ಣಬಣಂಪೆಗಳ್ಗೆಗಿನೆಗಂ ॥ 82

ಚಾರಿಸಿಱಾಱಿಗವುವ ।
ತಾರಂಗೆಯ್ದಂತೆಕಾಲದಂತಕನನೆಪ್ಪೋ ॥
ಲ್ತಾರುತ್ತುಂಕವಿಪದಟರ ।
ನೋರೊಂದೋರೊಂದೆವಾಯ್ದು ಕೊಂದರ್ಪ್ಪಲರಂ ॥ 83

ಬಾಳೊಳ್ವೀದಳಿಟ್ಟಣಿಗಳೊ ।
ಳ್ಬಳ್ಳಳಬಳಿದೊಗೆದುನೆಗೆದಕಿಡಿಗಳಬಂಬ ॥
ಲ್ಗಳ್ವೀರಸುಪೊಳೆದುನೆಗೆದುದು ।
ಬಾಳೊಳ್ವಿಗೆ . . . . ಬಳ್ಳಿಮಿಂಜಕುಬಳ್ತ್ತವವೋಲ್ ॥ 84

ತಲೆನೆಲದೊಳುರುಳೊಡಂವೆ ।
ಯ್ದಲಿಯೊರ್ವ್ವಂಪಿಡಿದುತಲೆಯನಿಟ್ಟಟ್ಟೆಯೊಳ ॥
ಗ್ದಲಿಸಿದವುಳಿಸಿಂವಾಟದ ।
ತಲೆಯಿಟ್ಟಾಡುವನನಿನಿಸುಪೋಲ್ತನುಗೆಯ್ದಂ ॥ 85

ವ ॥ ಅಂತಣಿಮಣಿಯದೆಸೆಣಸಿಪೊಣದ್ದರ್ಕಿಱಿದುಪೋಲ್ತು ಕಾದಿನಿಂದಾಗಳ್ ॥

ಉ ॥ ಮೂರುತಪ್ಪುತಸಂಜಳಿತಕೇತುಸಮೂಹಮುದಗ್ರಚಕ್ರಚೀ ।
ತ್ಕಾರಮುದಾರವೀರಭಟಸಿಂಹನಿನಾದವಿಮಿಶ್ರತೋತ್ಕಟ ॥

* ಪಾ ॥ ಕತಪು. † ಪಾ ॥ ಅಱಿದಿಱಿದಱಿದು.

ಜ್ಯಾರವಮೆಂಬುದಾಂತರಮನ್ಕೈಯುದವ್ಯಪನ್ನೆಗಂಕರಾ ।
ಸಾರದಗುರ್ವ್ವಪರ್ವ್ವನಿಲೆತಾಗಿದುಮಗ್ರರಥಂರಥಾಳಿಯೊಳ್ ॥ 86

ವ ॥ ಅಂತುತಾಗಿದುಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಕುದುರೆಯಬಣ್ಣದಿಂರಥದತೋಕ್ಕೆಯಿನೆತ್ತಿದಚಿತ್ರಕೇತುವೈಂ ।
ದವಕುಱುಪಿಂದುದಗ್ರರಥಬೋದಕಚಿಹ್ನದಿನಾತನೀತನೆಂ ॥
ಬುದನಱಿದೊರ್ವ್ವರೊರ್ವ್ವರನೆಮಚ್ಚರದಿಂಗಱಿಸನ್ನೆಗೆಯ್ದಿವಿ ।
ಚ್ಚಿದಪದದೊಳ್ಪತತ್ರಿಮುಯುಮೆಂಬಿನಿತಾಯ್ತುಸಮಸ್ತದಿಕ್ತಟಂ ॥ 87

ಕಂ ॥ ಪರಕುಲರನಿಕರದಿಂಕು ।
ಮ್ಮುರಿಗಡಿದವೊಲೊಡನೆಕಡಿಯೆಕಲಿಗಳ್ಪ್ರಥದಿಂ ॥
ಧರೆಗಿಱಿದುವಿರಥರತಿರಥ ।
ರರಬಮ್ಮೋಲ್ವಾಯ್ದುರಥಿಗಳಂಸುಱಿಗಿಱಿದಿರ್ ॥ 88

ತೇರಂಪಾಯಿಸಿನೋಯಿಸಿ ।
ವಾರುವಗುದುರೆಗಳನರೆಬರೆರ್ದೆಯುರಿಯೆಬ್ಬ ॥
ಸ್ವರ್ಗ್ಗರಥಿಯರಥಿಯತಲೆಗಳ ।
ನೋರೊಂದಸ್ತ್ರದೊಳೆಪಾಱಿಜೇಜಿಲೋಲ್ಯನೆಗಂ ॥ 89

ನೆತ್ತರಕೆಸಜಿಪೊಳ್ಗಲಿಗ ।
ಳೆತ್ತಂತಳರದೆಜಿಗಿಲ್ತುನಿಲೆಧರೆಗಿಱಿದಾ ॥
ದ್ದೆತ್ತಿಪರಿಯಿಸಿದರೇಮ್ಮೆ ।
ಯ್ವೆತ್ತುದೊರಥಕಲ್ಪವಲ್ಲಿಸೂತಕ್ಕೆಲಬರ್ ॥ 90

ಪ ॥ ಅಂತುಭಯವರೂಥಿ[ನಿ]ಯವರೂಥಂಗಳ್ಮಲ್ಲಾ ಮಲ್ಲಿಯಾಗೆಕಾದುವಾಗಳ್ ॥

ಮ ॥ ಉಡಿದಿದ್ದಚ್ಚಟಿಬೀಸುತಱಿದನೊಗಂಜೀಜೆಱಿದಚಕ್ರಂನಿಡಿ ।
ಲ್ಪೊಡೆದಂತೊಮ್ಮೆಯೆಸೂಸಿಪಾಱುದಿವಮಂಡಂನುಗ್ಗಾದಕೀಲ್ಸಾಯಕಂ ॥
ನಡನೊಂದೆಯೆದ್ದಿಸುರುಳ್ದುರುಳ್ದತುರಗಂಸುಕ್ಕೆರ್ದ್ದಸೂತಂಕಡ ।
ಲ್ಕಡಲಂಮುಟ್ಟಿತೆರಳ್ವನೆತ್ತರಪೊನಲ್ಕಣ್ಗೊಂಡುದುಗ್ರಾಜಿಯೊಳ್ ॥ 91

ಕ ॥ ಅಂತುಪತ್ತೆಂಟುನೆತ್ತರಕಡಲ್ಕಡಲನಟ್ಟೆಯುಂವರೂಥ ಯೂಥಂಗಳಱ್ಗಿಮಱ್ಗಿದಂತಾಗಳ್ ॥

ಉ ॥ ಇಕ್ಕಿದಲೋಹವಕ್ಕರೆಯಕಪ್ಪುಗಳಿಂಕವಿತಪ್ಪವಿಂಧ್ಯಕೈ ।
ಳಕ್ಕೆಣೆಯಾಗೆಜೋದರಿಸುವಂಬಿನಬಲ್ಸರಿತಿಣ್ಣಮಾಗಿಕೆ ॥
ಯ್ಕಿಕ್ಕುವಿರೋಧಿಸಾಧನಘಟಾಳಿಯನೋಡಿಸಲಾಗಳಾದ್ದರಿ ।
ಟ್ಟಿಕ್ಕಿದರುಗ್ರಸಿಂಧುರಘಟಾವಳಿಯಂಮುಳಿಸಿಂನಿಪಾದಿಗಳ್ ॥ 92

ಶಾ ॥ ಆದಿತ್ಯಂವಸುಳ್ವನ್ನೆ ಗಂಗಜಘಟೂತೋಪಂಗಳಿಂದಂಲಯಾಂ ।
ಭೋದಂಗಳ್ಕ ವಿವಂತೆವೋಲ್ಕ ವಿವುದುಂಕಾಲ್ಗಾ ಪುಕಾಲ್ಗಾ ಪಿನೊ ॥
ಳ್ಜಾದಜ್ಜೋದರೊಳಾನೆಯಾನೆಯೊಳಗುರ್ವ್ವಪ್ಪನ್ನೆ ಗಂಕಾದೆಕ ।
ಣ್ಗಾದಂಜೆಲ್ವೆಸೆದತ್ತು ಮೂಱುನೆಲೆಯಿಂವಾದ್ಯಗ್ಗ ಜೇಂದ್ರಾಹವಂ ॥ 93

ವ ॥ ಅಂತಾದಂತಿಘಟೆಗಳನಾರೋಹಕತ್ರೊರ್ಗಜುಕಿಕೊಟ್ಟೊಂದೊಂಧಕ್ಕೆರ್ಮೊಗಂಬುಗಿಸಿದಾಗಳುಭಯವ್ಯಾಳದಂತಿಮಧ್ಯಕ್ಯಮಂಗಳೊಳ್ಬಗ್ಗರ್ವಸ್ಸುಱಿಗಿಱಿವಂತಿಱಿಯೆಸೂಸುವಕೆನ್ನೆತ್ತರೊಳಗಱ್ದಿವ್ಯಪಕ್ಕದಸಿಪ್ಪುಗಳುಂಸಿಡಿಲ್ದ ಜೇಜೀಳ್ವಕೋಳ್ಕಿಳುಮುಗುರ್ವ್ವಂಪಡೆಯೆ ॥

ಚಂ ॥ ನಡುವಸರಲ್ಗೆ ಮೆಯ್ಯೊಳಗಡಂಗುವಸಂಕುಗೆದಿಂಕುಗೊಳ್ವಕ ।
ಕ್ಕಡಿಗಿದಿರುಚ್ಚುರ್ವಿಪ್ಪಗಿದಿರಾನೆಯಕೋಳ್ಕಿಳಕೋಳ್ಗೆ ನೊಂದುಬಾ ॥
ಯ್ವಿಡದಿನಿಸಪ್ಪೊಡಂಪೆಳಬಿದಳ್ಕ ದೆಪಾವಿನಲಿಟ್ಟವೋಲ್ಪೊಡ ।
ಪ್ಪುರ್ವಡುಗದೆಬಿದ್ದುರ್ವಿದ್ದನೆಲೆಯಿಂಕೆಲವುನ್ಮದಗಂಧಸಿಂಧುರಂ ॥ 94

ಕಂ ॥ ಪಾಱುವಪಾಱುಂಬಳಿಕೊಳೆ ।
ಜೀಜಿಲ್ದಿಂಬರಕೆತಲೆಸಿಡಿಲ್ದೊಡೆವಾಕಾ ॥
ಯ್ವಾಱದೆಹರಣಂಗೆಯ್ದುವು ।
ಜಾಱಿಲ್ಲದೆಜೋದರಟ್ಟೆಗಳ್ಕೆ ಲವಾಗಳ್ ॥ 95

ಚಂ ॥ ಕಣಕೆನೆಚಕ್ರತೀವ್ರಹತಿಯಿಂತಲೆಪೋದೊಡೆಜೋದರಟ್ಟೆಸಂ ।
ದಣಿಸಿದಬಂಧದಿಂಬಿಸುಗೆಯೊಳ್ನೆಲಸಿರ್ದ್ದೆಸೆದಾಡೆನಟ್ಟಕೂ ॥
ಗ್ಗರ್ಗಣೆವೆರಸಿರ್ದ್ದಕೂಗ್ಗರ್ಗಣೆಗಳುಚ್ಚಳಿಸುತ್ತಿರೆಸುಯ್ದುಪುಣ್ಮಿತಿಂ ।
ಥಿಣಿಗಳಿನಂದಗುರ್ವ್ವೆವೆರಸಾಡಿದುವೊಂದೆರಡಾನೆಯಟ್ಟೆಗಳ್ ॥ 96

ವ ॥ ಅಂತೆರಡುಂಬಲದಕರಿಘಟೆಗಳೊಂದೊಂದಜೊಳ್ತಾಗಿಕಟ್ಟುಱಿಯೆಬಿಸುನೆತ್ತಬ್ಬಿಗುರ್ವ್ವಿಪುಯೆಪೇರರ್ವ್ವಿಗಳ್ವೆರಸುಜಾಜಿನಪರ್ವ್ವತಂಗಳಂತೆಕೆಡೆದಱ್ಗತಱ್ಗಿದಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಅನಿರೆಯೆನ್ನಿಱಿವುಮಗಡ ।
ಮಿನಾಲ್ಕುಂಬಲಮಿದಲ್ತೆ ಪರಿಭವಮೆನಗೆಂ ॥
ದೇನುಂವಾಣದೆಭೀಮನ ।
ನೂನಬಲಂಬಂದುತಾಗಿದಂಕುರುಬಲದೊಳ್ ॥ 97

ವ ॥ ಅಂತುಕುರುಬಲದಕರಿಘಟೆಗಳನುಂಗುವಂತೆದೆದೆದೆಸೆಗೆಮಿಗಿದ್ದುರ್ಮಿಗಿಸಿದಸಿಂಗದಪಱಿವಿಗೆಯುಂಕುರುಬಲಕ್ಕೆ ಮಿಱುಪಲ್ಮೊರೆವಂತೆವೊರೆದುಪರಿವತನ್ನ ಕಿಸುವೊನ್ನರಥಮುಂಭಯಂಕರಾಕಾರವಾಗೆಪಗೆವರಗಂಟಲನೊತ್ತುವಂತೆಪ್ರಾಢವೆಂಬ ಶಂಖವನೊತ್ತಿಮುಂದೊಡ್ಡಿದೊಡ್ಡಿಲ್ಲಮನಂಜಿಸಬಂಬಲೊಳಪಡಲ್ವಡಿಸುತ್ತುಂಬರ್ಪ್ಪ ಭೀಮಸೇನಂಗೆದುರ್ಯ್ಯೋಧನನದಿರದಿದಿರಾಂತಾಗಳ್ ॥

ಉ ॥ ಎಂತಿದಿರಾಂತೆಯಂತೆಕಲಿಯಾಗೊಳಸೋದರಿದೆಂದುಭೀಮನೋ ।
ರಂತೆಕನಲ್ದು ತಿಣ್ಣಮಿನೆಪಾಯ್ವಸರಲ್ಗಳನೆಯ್ದಲೀಯದಾಂ ॥
ತಾಂತುನಿರಂತರಂತಱಿದುಸೂತನನಾತನವಾಜಿಯಂವಹೀ ।
ಕಂತೆಗೆಬೆಚ್ಚನಚ್ಚಬಿಸುನೆತ್ತರಸುಟ್ಟುರೆಸೂಸುವನ್ನೆಗಂ ॥ 98

ಕಂ ॥ ಇನೆಮಸಗಿಭೀಮನೀರ ।
ಯ್ದಿನಿತಾಸ್ತ್ರದಿನುರುಳಿಸೂತನುಡಿಯೆರಥಂಕೀ ॥
ಲಿನೆಕುದುರೆಮುಱಿಯೆಪಱಿವಿಗೆ ।
ಮನಕದಿನೆಚ್ಚಿಚ್ಚನೊಂದೆಸರಲೊಳ್ನೊಸಲಂ ॥ 99

ಪಟ್ಟುಂಗಟ್ಟಿದನೊಸಲಂ ।
ನಟ್ಟನರಲ್ವಿಡಿದುನೆತ್ತರಂಬಿರಿವಿಡಿಕ ॥
ಣ್ಗಿಟ್ಟುದ್ದರ್ನೃಪನನಂಕದ ।
ಕಟ್ಟಾಳ್ಗಳ್ಕಾದುಕಳ್ಚಿಬಿಯೋರ್ಗೋಧನನಂ ॥ 100

ವ ॥ ಅಂತುನೂರ್ವರುಂಬಂದುತನ್ನನೊರ್ವನಂತಾಂಗಿದೊಡನಿಬರುಮಂವಿರಥವ್ಮಾರ್ಡಿಭಾರತಮನಿಂದೆಸವೆಯಿಸುವೆನೆಂದುಕೋದಂಡಮಂಬಿಸುಟುಗದಾದಂಡಮಂಭುಜಾದಂಡದೊಳಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ॥

ಚಂ ॥ ಕುರುಬಲಮಂಪಡಲ್ಪಡಿಪತಕ್ಕನೊಳೆಯ್ತರೆಬಪ್ಪಭೀಮನಂ ।
ಬರಲಿಯದಿರ್ದೊಡಂತವರನಾಪದದೊಳ್ಪಿಱಿಗಿಕ್ಕಿಗಂಧಸಿಂ ॥
ಧುರಘಟೆನಾಲ್ಕುಕೋಟಿವೆರಸಾಗಡೆಬಂದುಕಳಿಂಗರಾಜನಾಂ ।
ತಿರೆಪಗೆಕೆಯ್ಗೆವಂಪುಬರ್ದುಕಾಡಿದಬಲ್ಮಳ್ಳಿಸಿಂವೃಕೋದರಂ ॥ 101

ವ ॥ ಅಂತುಕಳಿಂಗರಾಜಮತ್ತವಾತಂಗಘಟೆಗಳಮೇಲೆವುಳಿಸಂಕಳಿವೆನೆಂದುಸಿಂಹನಾದದಿನಾರ್ದ್ದ ॥

ಮ ॥ ಗಜೆಯಂಭೋರೆನೆಪರ್ವೆಬೀಸಿಕಡುಸಿಂದೆಯ್ತಂದುಮಾಱಾಂತಸಾ ।
ಮಜಸಂಘಾತವನೊಂದುಗೊಳ್ಳಿರಡುಗೊಳ್ಳಿಂದುರ್ವಿಪೊಯ್ಯೆಂದುಪೊ ॥
ಯ್ಜೆಜವಂಗುಂದಿಸಿಡಿಲ್ದ ಮುಂನಡಿಗುರುಳ್ತ್ತರ್ಪನ್ನೆಗಂಬೀಱದೆ ।
ಗ್ಗಜಮಂಪೋಲ್ವಗಜಂಗಳಂಪಲವುಮಂಕೊಂದಂವರುನ್ನಂದನಂ ॥ 102

ಕಂ ॥ ಬಡಿಗೊಳೆಬಿದುಬಿಬ್ಬರಬಿರಿ ।
ದೊಡನುಗೆಪ್ಪೊಸವುತ್ತುಕೋಡನೂಱಿವುದೇಭಂ ॥
ಕೆಡೆದುವ್ಕೊಲ್ಲದಿರೆಂದಿರ ।
ದಡಿಗೆಱಿಗುವತೆಱನನಿನಿಸನನುಕರಿಸುವಿನಂ ॥ 103

ವ ॥ ಅಂತುಪತ್ತೆಂಟನುಸಾಸಿರಮಾನೆಯಂಪಡಲ್ವಡಿಸಿಯುಂಸೈರಿಸಲಾಱದೆ ॥

ಮ ॥ ಪಿಡಿದೊಂದೊಂದಱಗಾತ್ರಮುಂತಿರುಪುಕೊಂಡೊಂದೊಂದಱೊಳ್ಪೊಯ್ದುವೆ ।
ಲ್ವಡಗಪ್ಪನ್ನೆಗವೆತ್ತಿಕೊಂಡಸಗನ್ಪೋಯ್ಲೊಳ್ಪೊಯ್ಸುತುಂಪೊಯ್ದುವು ॥
ಳ್ಕಡಗುಂನೆತ್ತರುವೆಲ್ಲುವೆಲ್ಲದೆಸೆಗಂಜೀಱೆಲ್ಲ ಪಾಱೀಲರೆಬ ।
ಲ್ದಡಿಗಂಬೀಸಿಯುವೊಂದುಕೋಟಿವರೆಗಂಕೊಂದಂವುದೇಭಂಗಳಂ ॥ 104

ಪಿಡಿಲಂತೊವ್ಕೆಯಿಪ್ಪೊಯ್ಯೆಪ್ಪೊಯ್ದು ಭರದಿಂದೊಂದಾನೆತೋಲ್ನೆತ್ತರೆ ।
ಲ್ವಡಗೊಂದೊಂದಱೊಳಿೊಂದುವೊಂದದೆಗದಾನಿರ್ಘಾತದಿಂಮಾಯವು ॥
ದೊಡೆಪೋತಪ್ಪಿದೆನೆಂದುಪಲ್ಕೊರೆದಗುರ್ವ್ವಪ್ಪನ್ನೆಗಂವಿಾಸೆಯಂ ।
ಕಡಿದಂತೋಳ್ವಲದೇಱಿಗ್ಗೆವೆಱಕ್ಕುವನಿತಕ್ಕರ್ಕಗ್ರಾಜೆಯೊಳ್ಭೀವನಾ ॥ 105

ಕಂ ॥ ಧ್ವಜಮುಂಬಿಸುಗೆಯುಮೇಱುರಿ ।
ದ್ದರ್ಜೋದರುಂಬೆರಸುಗಜೆಯಿನರಿಗಜಘಟೆಯಂ ॥
ಗಿಜಿಗಿಜಿಯಾಗಿರೆಪೊಯ್ದೊಡೆ ।
ಗುಜುಗುಜುಗೊಂಡಾರ್ದ್ದರವುರರಂಬರತಳದೊಳ್ ॥ 106

ವ ॥ ಅಂತುಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದಘನಘಟೆಯಂತೆತನಗೊಡ್ಡಿದ ಕಳಿಂಗರಾಜವುತ್ತಮಾತಂಗಘಟೆಗಳಂಕಱಿಕುಱಿಂವುಾಡಿದನನ್ನೆಗಮಿತ್ತಶಲ್ಯನವೊನೆಯೊಳ್ದರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂಕಾದಿನಾಲ್ಕುಕೆಲ್ಲಂಬುಗಳಿಂದಾತನವರೂಥಸೂತಕೇತನಂಗಳಂಕಡಿದು ॥

ಕಂ ॥ ಉರವುಂಬಿರಿವಿನವಿಸೆವು ।
ದ್ರರಾಜನೆಯನಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೊಸೆದುವೊಗಂ ॥
ಮುರಿಯುದೆವೆಱುತುರಥ . . . . ।
. . . . . ॥ 107

. . . . . ಶ್ವವು ।
. ನುಱಿದೆ . . . . ನಾಲ್ಕುಱುಂಸೂತನನೊಂ ॥
ದಱುಕೆಯುಸರಲೊಳೆ . . . . ।
ತಱುದಂಪಱವಿಗೆಯುನೇಂಕೃತಾಸ್ತ್ರನೊಕಲ್ಯಂ ॥ 108

ವ ॥ ಅಂತುವಿರಥನಂವಾಡಿಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನಂ ಪಿಡಿಯಲೆಯ್ತಪ್ಪವುದ್ರರಾಜನಂ ಪನ್ನಿಬ್ಬರ್ಭಿಸಿರವುನೆವೆರಸುನೃಪನಜಕ್ರರಕ್ಷಕಂನೀಳನೆಡೆಗೊಂಡುತ್ತಾಗಿದಾಗಳೆ ॥

ಕಂ ॥ ಮೃಗರಾಜನವರಬಾಣಾ ।
ಳಿಗಳಿಂತೆಗೆನೆಱಿದುಕಲ್ಯನುಱದಿಸೆಬಿದುವಂ ॥
ಮೃಗರಾಜಂಗಳಿಪೋಲ್ವವೊ ।
ಲಗಲ್ವಿನಂಪೋಲ್ದವುಗ್ರಬಾಣಾವಳಿಗಳ್ ॥ 109

ವ ॥ ಆಂತಾದಂತಿಘಟೆಯಂಪಡಲ್ವಡಿಸಿನೀಳನೇಱಿದಾನೆಯುಮನೂಱುಕೊಂಡೆಚ್ಚಾಗಳ್॥

ಕಂ ॥ ಪೆಱಗಿಡುವದಂತಿಯಂಕೆಲಿ ।
ನಿಱುಸಿಜೆಲಂನೆಲಸೆತೋಱುಕಾಡುವುದುಮಾಗಳ್ ॥
ಪೊಱಮೆಯ್ಯವರಂತೆಗೆನೆಜುಟೆ ।
ದುಱಿದೆಚ್ಚಂಶಲ್ಯನಾಂತನೀಳನತಲೆಯಂ ॥ 110

ವ ॥ ಅಂತುನೀಳಂನೀಳಗಿರಿಯವೋಗಣಿಂಬಱಿಸಿಡಿಲ್ಪೊಡೆಯೆಕೆಡೆವವ್ಯಗರಾಜನಂತೆಪ
ಸ್ತಮಸ್ತಕದಿಂಕೆಡೆವುದುಮತ್ತಭೂರಿಶ್ರವನವೊನೆಯೊಳ್ಕಾದುತ್ತಿರ್ದ್ದತ್ತರಂನಾಲ್ವತ್ತು
ಸಾಸಿರಮಾನೆವೆರಸರಸನಂಪೆಱಗಿಕ್ಕಿ ಬಂದಾಂತಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ನಗೆಪಗೆವಾಡಿಗೋಗ್ರಹಣದೊಳ್ಪೊಱವಾಱಿದಬನ್ನಮೊಂದುನೆ ।
ಟ್ಟಗೆಮನವುಂಪಳಂಚಲೆಯೆವಾಣದೆಕಲ್ಯನನಂತಕಲ್ಯನಂ ॥
ಬಗೆವವೊಲೇಗೆದಂಟಗೆದುದಂತಿಯನಾಗಡಿತೋಱುಕೊಟ್ಟುತೊ ।
ಟ್ಟಗೆರಥವುಂಪಡಲ್ವಡಿಸಿಪೊಱ್ದಿ ನರಾತಿಯನಸ್ತ್ರಕೋಟಿಯಿಂ ॥ 111

ವ ॥ ಅಂತುತ್ತರಂತನಗಳವುವುದಟುಂರಾಜೋತ್ತರವಾಗೆಕಾದಿದೊಡೆಕಲ್ಯಂವಿರಥನಾಗಿ
ನಿಗ್ಗಾಗಿ ॥

ಉ ॥ ತಾರಕನಂಗುಹಂಮುಳಿದುಶಕ್ತಿಯಿನಾಂತಿಡುವಂತರಾತಿಸಂ ।
ಹಾರಕವಪ್ಪವಿಸ್ಫುರಿತಶಕ್ತಿಯಿನಾತನನಿಟ್ಟುಖಿಲ್ಲಿದಿಂ ॥
ವಾರಣವುಂಪಡಲ್ವಡಿಸಿತಾಂಪೆಱಪಿಂಗುವುದುಂಬಲಕ್ಕೆ ಹಾ ।
ಹಾರವವುರ್ಮ್ಮಿದಂತಿವೆರಸಾಜಿಯೊಳುತ್ತರನಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿದಂ ॥ 112

ವ ॥ ಅಂತುತ್ತರನಂಜವಂಗೆವೊಸತಿಕ್ಕುವಂತಿ[2]ಬಸವಱಿದಶಲ್ಯನಂಕೃತವರ್ಮ್ಮಂತ
ನ್ನರಥಮನೇಱಿಸಿಕೊಂಡುನಿಂದನನೆನ್ನಗಮಿತ್ತಲಮರಾಪಗಾಸುತನಮೊನೆಯೊಳ್ಬರಂಗೆ
ಯ್ದುಕಾದುವಸೇನಾನಾಯಕಂಶ್ವೇತಂತನ್ನತಮ್ಮನತೀತನಾದುವಂಕೇಳ್ದ ॥

ಚಂ ॥ ಪ್ರಳಯಪಯೋಧಿವ್ರೋಲಳುರ್ದ್ದುವೆಂಕುಳಿಗೊಂಡವುದೇಭಸೈನ್ಯರಿವ್ರೋ ।
ಲ್ಕೆಳರ್ದುಲಯಾಗ್ನಿವ್ರೋಲಳುರ್ದ್ದವುದ್ರಮಹೀಕನನೆಯ್ದೆ ತಾಗೆಬ ॥
ಳ್ಕಳಬಳೆದತ್ತಶಲ್ಯನೊಳಿಕಾಳಗವಿಾಗಳೆನುತ್ತುಮಂತಿಕೆ ।
ಯ್ದೊಳಲಹಿಕೇತುಸಿಂಧುತನಯಂನೆರಸಾಗಡೆಬಂದುತಾಗಿದಂ ॥ 113

ವ ॥ ಇತ್ತಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಸುಂವಿರಾಟಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಶಿಖಂಡಿಚೇಕಿತಾನಕೈಕೇಯಸಾತ್ಯ
ಕಿನಕುಳಸಹದೇವನಾಭದ್ರಪ್ರಮುಖನಾಯಕವ್ರ್ರಜರಸುರಣಪಟಿಹಂಗಳಂನೆಗೞ್ದಿ ಕೃಪ
ಕೃತವರ್ಮ್ಮ[ವಿ]ವಿಂಶತಿವಿಕರ್ಣ್ಣಚಿತ್ರಸೇನಸೋಮದತ್ತಭಗದತ್ತಬಾಹ್ಲೀಕಭೂರಿಶ್ರ
ವಪ್ರಭೃತಿಗಳ್ಗಱಿಸನ್ನೆಗೆಯ್ದು ಕಾದುವಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ನಡುವಸರಲ್ಲರಲ್ಲೊಳಿಸುರುಳ್ವಹಯಂಹಯದುಳ್ಳರುಳ್ಳಳೊ ।
ಳೊಡವರ್ಘಟಬ್ಬಟಕ್ಕರ್ಕಳೊಳೆತೊಟ್ಟು ಬಿಮಾಬ್ಬರಥಂರಥಕ್ಕೆ ವಾ ॥
ಯ್ದಡಿಗಿಡೆನೆಯೊಯ್ವೊಣಚ್ಚುರ್ವವಮಹಾರಥರುದ್ಧತರಿಂತಗುಬ್ಬಿನ ।
ಚ್ಚುಡಿವಿರೆಕಾದಿಬಿಚ್ಚ ಬಿಸಿದಬ್ಬಿಗನೆತ್ತರಸುಟ್ಟುರೆಸೂಸುವನ್ನೆಗಂ ॥ 114

ವ ॥ ಅಂತೆರಡುಂಪಡೆಯುನಾಯಕರೊರ್ವ್ವರೊರ್ವ್ವರೊಳ್ತಲೆವಟ್ಟುಕಾದುವಾಗಳೆಕ್ಕೋ
ತಂತನ್ನ ತಮ್ಮನಱಿವಿನೊಳಾದಮುಳಿಸಿನೊಳ್ಕರ್ಣಾಣದೆಕಲ್ಯನಂಮುಟ್ಟೆವಂದು ॥

ಚಂ ॥ ಮುಳಿಸಿನೊಳೆಯ್ದಿಕೆಂಪಡರ್ದಕಣ್ಗಳಿನೊರ್ಮ್ಮೆಯೆನುಂಗುವಂತಸುಂ ।
ಗೊಳಿನಡೆನೋಡಿವಾಣದುರಮಂಬಿರಿಯೆಚ್ಚೊಡೆಸೂಸಿಪಾಯ್ವಸೃ ॥
ಗ್ಧಳವನುಗ್ರಕೋಪಚಿತಳ್ಳುರ್ವಂತೆವ್ರೋಲಾಗೆಕಲ್ಯನಾ ।
ಗಳೆರಣದೊಳ್ನಿಲೊಡವನಂಪೆಱಗಿಕ್ಕಿಸುರಾಪಗಾತ್ಮಜಂ ॥ 115

ಪ ॥ ಅಂತುಪ್ರಳಯಕಾಲದಂದುಮೂಡುವಪನ್ನಿರ್ವ್ವರಾಡಿತ್ಯರತೇಜಮುಮಂಮಹೇ
ಶ್ವರಭೈರವಾಡಂಬರವಮುಮಂಯುಗಾಂತಕಾಲಾಂತಕನಮಸಕವುಮಂತನ್ನೊಳಳವಡಿಸಿ
ಕೊಂಡು ॥

ಚಂ ॥ ಖರಕಿರಣಪ್ರಚಂಡಕಿರಣಾವಳಿಲೋಕವನೆಯ್ದೆಪರ್ವ್ವಿವಂ ।
ತಿರೆಕಡುಕೆಯ್ದುತನ್ನೆರಡುಕೆಯ್ಯೊಳಮೆಚ್ಚಶರಾಳಿಗಳ್ಳಯಂ ॥
ಕರತರವಾಗೆಭೂಭುವನಮೆಲ್ಲಮನೊರ್ಮ್ಮೆಯೆಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿಕೊಂ ।
ಡಿರೆದೆಸೆಗಾಣಲಾಗದುರಣಾಂಗಣಗಟ್ಟಿಲೆಯಂದವಾದುದೋ ॥ 116

ವ ॥ ಎಂಬಿನಮಂಬಿನಬಂಬಲೊಳಂ ಜೋಡಾಗಿ ಕೋಡನೂಱುಕೆಡೆದಗಜವ್ರಜಂಗಳ
ಡೊಣವುಗಳೆಂದೊಜೆತುಪರಿವನೆತ್ತರಕಡಲ್ಗಳುಂ । ನೆತ್ತರಕಡಲ್ಗಳೊಳ್ಮಿಳಿರ್ವ್ವಪಟವಿಗೆ
ಗಳ್ತಲೆದೋಜೆಮುಟ್ಟುಂಗಿದರಥಂಗಳುಂ । ರಥಂಗಳಗಾಲಿಗಳ್ಗಡ್ಡವಾಗಿಬಿೞ್ದಿರ್ದವು
ದಪ್ಪುತ್ತಿಗಳುಂ । ಮದಹಸ್ತಿಮಸ್ತಕಂಗಳನೋಸರಿಸಿರಥಮಂಪರಿಯಿಸುವರಥಜೋದಕ
ರುಂ । ರಥಜೋದಕರಬಿಟ್ಟಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟಂತಿರೆತಮ್ಮಕರುಳ್ಗಳೊಳ್ತವೆತೊಡರ್ದುಕೀೞಂಕ
ಜ್ಜರ್ದಿಂಡುಮಗುೞ್ದು ಕೆಡೆವಜಾತ್ಯಶ್ವಂಗಳುಂ । ಜಾತ್ಯಶ್ವಂಗಳಪೆಣದತಿಂತಿಣಿಯೊಳ್ತೊ
ಡರ್ದೊಡನೆವೆತ್ತು ಮಾಡುವಸುಭಟರಟ್ಟೆಗಳುಂ । ಸುಭಟರಟ್ಟೆಗಳನೆಬ್ಬಿಟ್ಟೆಕಾಟ್ಕುವತೊಂಡು
ಮರುಳ್ಗಳುಂ । ಮರುಳ್ಗಳಾಟವಂಪಳಪಳನೆವೆಯಿಕ್ಕದೆನೋಡಿಮುಗುಳ್ನಗೆನಗುವ
ವೀರಭಟರಪಂದಲೆಗಳುಮಗುರ್ವ್ವಮದ್ಭುತಭಯಾನಕವೀರಬೀಭತ್ಸರೌದ್ರರಸಂಗಳಂಪು
ದುಂಗೊಳೆಸೆಗಾಂಗೆಯ್ಯಂನಾಡೆಯುಂಪೊೞ್ತು ಕಾದೆ ॥

ಶಾ॥ ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿದಿಳಾಧಿನಾಥರೆಪಯಿಂಛಾಸಿರ್ವ್ವರೊಳ್ಳಾನೆಗ ।
ಳ್ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿದುರ್ವೊಂದುಲಕ್ಕ ತುರಗಂಪತ್ತೆಂಟುಲಕ್ಕಂಪಡ ॥
ಲ್ಪಟ್ಟಳ್ಕಿಡುವೊಂದೆಬಿಲ್ಗೆನೆದೀಪ್ರಪುತ್ರಂಗೆವೇೞಲಚ್ಚರ್ವ್ವಲಂ ।
ಬಟ್ಟಂಮಾರ್ಮ್ಮಲೆದಂಬುದೊಟ್ಟುವುೞಿವರ್ಸ್ಸಂಗ್ರಾಮರಂಗಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ 117

ವ ॥ ಎಂಬನ್ನೆಗಂಶ್ವೇತನುಮನವರತಶರಾಸಾರದಿಂಕುರುಬಲಮೆಲ್ಲಮನರೆದುಪಂಜಿಸಿದಂ ತೆವಾಡಿತವೆನೆರವಿಯನನಿತಂಕೊಂದೊಡವೇವಂದಪುದೆಂದುಗಾಂಗೇಯಂಗದಿರದಿದಿರಂವಾ ಕ್ಕೊರ್ಕಿಂಡುಬಿಲ್ವೊಯ್ದುನಿಂದಾಗಳ್ ॥

ಉ ॥ ಶ್ವೇತನಬಿಲ್ಲೊಳ್ಪಿರ್ದ್ದವುದನಾರಿಯರೂರೆರ್ದೆಗೊಳ್ವುದುಂನದೀ ।
ಜಾತನುದಾತ್ತಭಕ್ತಿಯೊಳಿಕೆಯ್ಮುಗಿದಾಗಳ್ಪಿದೆಂತೊನಿಮ್ಮೆ ॥
ರ್ಮ್ಮತಿನಬೀರಮಿಾಯಿಡೆಗೆವಂದುದೆಮುಪ್ಪಿನೊಳೆಯ್ದೆಲೋಕವಿ ।
ಖ್ಯಾತರಿರಾಗಿಕೆಯ್ದುವಿಡಿವಲ್ಲಿಯಿಕಾಲ್ವಿಡಿಯಲ್ತೆತಕ್ಕುದೇ ॥ 118

ಚಂ ॥ ಎನಗೆರಣಾಗ್ರದೊಳ್ಪೊಣರ್ವೊಡಂಕದಪೊಂಕದಸಿಂಧುಪುತ್ರನೊ ।
ರ್ವ್ವನೆದೊರೆಯೆಂದುನಿಮ್ಮೊಳಿವಲಂತಱುಸಂದಿಱಿಯಲ್ತೆಪೂಣ್ದೆನಾ ॥
ನೆನಗಿಱಿವಟ್ಟಿಯಂಕಿಡಿಸಿನಿಮ್ಮಳವಂಪೆಱಗಿಕ್ಕಿನೀಮುಮಿಂ ।
ತಿನಿತೆರ್ದೆಗೆಟ್ಟರಿಂತುಱಲನಂದರನಾರುಮನೆಂತುನಂಬುವರ್ ॥ 119

ವ ॥ ಎಂದುತನ್ನಂನೋಯೆನುಡಿದೊಡೆಸಿಂಧುಪುತ್ರನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ನಿನಗೇನೆಂದೊಡವೆಂದುದೊಪ್ಪಿದಪುದಂತೇಕರ್ಣ್ಣನಿನ್ನೀಶರಾ ।
ಸನದೊಳ್ಕಾಲಕಪಾಲಪಾಣಿದಯಿಯಿಂಬಂದಿರ್ದ್ದನುಂತಾನುಮಿಂ ॥
ತಿನಿತಂನೀನ್ನುಡಿವನ್ನೆಗಂತಡೆವೆನೇತ್ರೈಲೋಕ್ಯನಾಥಂಕಣಾ ।
ವಿನಮನ್ಮಸ್ತಕನಾದೆನಣ್ಮನ್ನೊಡೆನೀನೀದೇವನಂತೋಱುವೈ ॥ 120

ಕಂ ॥ ಱುವಂತುನಿನಗೆಮನದೊ ।
ಳ್ತಱುಸಲವುಂಟಪ್ಪೊಡೆಲವ್ರೊದೇವೇಕನನೇಂ ॥
ಸೆಜ್ಜೆವಿಡಿದೆತೊಲಗುದೇವನ ।
ಮಜ್ಜೆಯಿಂಬಱಿಕಱಿಯಲಕ್ಕುಮೆನಗಂನಿನಗಂ ॥ 121

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಶ್ವೇತನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಉ ॥ ಕಾಗೆವ್ರೊಲಿಂತುಬಿಲ್ಲಿಕರಮಂಜುವಿರಂಜಲಿಮಾತ್ರಕೀತ್ಯನಂ ।
ಪೋಗೆಡೆಗೊಂಡುಕಾದುವೆನೆಕಾದೆನಿದಂಪರನಿತ್ತನೆಂದುನೋ ॥
ಡಾಗಳುಮಱಿವಟ್ಟಿಯಿಂಪಿಡಿವೆನಕ್ಕಟನಿಮ್ಮನದಿರ್ಪ್ಪವಲ್ಲಿಚಾ ।
ಪಾಗವುಮೇವುದಂತೆನಗೆಬಿಲ್ವರಮಾಜಿಯೊಳಂಪಗಂಡರಾರ್ ॥ 122

ಮ ॥ ಬಿಸುಟೆಂಬಿಲ್ಲನದೇವುದೆಂದುಕಡುಮಿಂದೀಡಾಡಿಸೂರ್ಯ್ಯಪ್ರಭಾ ।
ಪ್ರಸರಂಗಳ್ಕಸುಳ್ವನ್ನೆಗಂಪೊಳೆವುದೊಂದೆಂಕ್ತಿಯಂಕೊಂಡಗು ॥
ವ್ವಿಸಿಗಾಂಗೇಯನನಿಪ್ಪನಿಪ್ಪೊಡದನೀರಯ್ದಸ್ತ್ರದಿಂದೆಚ್ಚಖಂ ।
ಡಿಸಿವೇರಾಳ್ತಱಿದಿಕ್ಕಿದಂತೆತಲೆಯಂಪೋಗೆಚ್ಚನಾಶ್ವೇತನಾ ॥ 123

ಕಂ ॥ ಶ್ವೇತನಬೀರವನುಪವಂ ।
ತೀತವನೀಧರೆಗೆನೆಗಟಿನೆಗಟ್ಟಿದನಿದನಾಂ ॥
ಪಾತಾಳಕ್ಕಟ್ಟುವೆನೆಂ ।
ಬೀತೆಱದೊಳೆದಿನಪನಪರಜಲನಿಧಿಗಿಟ್ಟಿದಂ ॥ 124

ವ ॥ ಆಗಳೆರಡುಂಪಡೆಯವರಪಹಾರತೂರ್ಯ್ಯಂಗಳಂಬಾಜಿಸಿತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಬೀಡುಗಳ್ಗೆ ಪೋದರನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ಸಂಸಪ್ತಕಬಲವುನೆಲ್ಲವುನೊಂದೆರಥದೊಳವಿತ್ಯನಸುರನದಿಪ್ಪೆವಂ ತಾಟಂದುವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನುಮರಾತಿಕಾಳಾನಳನುಮತಿರಥಮಥನನುಂರಿಪುಕುರಂಗಕಂ ಠೀರವನುಂ ಸಾಹಸಾಭರಣನುಮುಂಮನಗಂಧವಾರಣನುಂಪಡೆವೆಱ್ಕೆಗಂಡನುಂಪರಸೈನ್ಯ ಭೈರವನುವೆಂಬಪೆಸರ್ಗಳನನ್ವರ್ತ್ಥಂಮಾಡಿ ॥

ಚಂ ॥ ನೆರೆದನುರಾಗದಿಂಪಡೆಯಪಾಡಿಯಬೀರರಪೆಂಡಿರಟ್ಟಿ ಱುಂ ।
ಪರಸಿಯೊಱುದ್ದುನೇಸೆಗಳನಿಕ್ಕೆ ಮುರಾರಿಯಪಾಂಚಜನ್ಯವಿ ॥
ಸ್ಫುರಿತರವಂಜಯೋತ್ಸವದಘೋಷಣೆಯಂತಿರೆಪೊಕ್ಕನಾತ್ಮವುಂ ।
ದಿರವುನುದಾತ್ತಚಿತ್ತನವನೀತಳಪೂಜ್ಯಗುಣಂಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಂ ॥ 125

ಗದ್ಯ ॥ ಇದುವಿವಿಧವಿಬುಧಜನವಿನುತಜಿನಪದಾಂಭೋಜವರಪ್ರಸಾ
ದೋತ್ಪನ್ನಪ್ರಸನ್ನಗಂಭೀರವಚನರಚನಚತುರಕವಿತಾಗುಣಾ
ರ್ಣ್ಣವವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನ ವಿಜಯ
ದೊಳ್ದಶಮಾಶ್ವಾಸಂ ಸಂಪೂರ್ಣ್ಣಂ ॥

ಕಂ ॥ ಕ್ರೀಯುವತಿಯನಾವೀರ ।
ಕ್ರೀಯುವತಿಗೆಸವತಿವಾಲ್ಪೆನೆಂದಾನೃಪರು ॥
ಳ್ಳಾಯುವೆಸರೆಱೆದುಕೊಂಡುಧ ।
ರಾಯುವತಿಗೆನೆಗಲ್ದ ಹರಿಗನೊರ್ವ್ವನೆಗಂಡಂ ॥ 1

ಎಂಬನಿಜಚರಿತವುಂಪಲ ।
ರುಂಬಣ್ಣಿಸಕಿವಿಯನಾಂತುಕೇಳುತ್ತುಮಳುಂ ॥
ಬುಂಬೀರವೆಸಿಸಿತನಗಿದಿ ।
ರಂಬುಂದುಕಡಂಗಿಸತ್ತರಂಪ್ರೊಗಟ್ಟುತ್ತುಂ ॥ 2

ವ ॥ ಆಂತುವಿಕ್ರಾಂತತುಂಗನಿಪ್ಪನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲೆರಡುಂಪಡೆಯುನಾಯಕರೆಱೆಯೆನೊಂ
ದತಮ್ಮಣುಗಾಳ್ಗಳಕೊಂಡಾಟದಾನೆಗಳನಚ್ಚಿನಕುದುರೆಗಳಪ್ಪಣ್ಗಳನುಡಿಯಲುವೋವ
ಲುಮುದ್ಯಜ್ಜ್ವರುಮನಟ್ಟುತ್ತುಮಿಕ್ಕುದಸನ್ನಣಂಗಳಂಗೆಲ್ದುಕಣಕೆನೆಪ್ರೋಗುಚ್ಚಿತ
ಮ್ಮಮೆಯ್ಯೊಳುಡಿದಂಬುಗಳುಮನೆಲ್ವಂನಟ್ಟುಡಿದಬಾಳಕಕ್ಕಡೆ ಯುಡಿಗಳುಮನಯ
ಸ್ಕಾಂತಮಂತೋಱಿತೆಗೆಯಿಸುತ್ತುಂವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯಪ್ಪೊಯ್ಲೊಳಂಬುಳಕೋಳಿಳಮು
ಚ್ಚೆಳಿಸಿದಳಪಾಲದೋಡುಗಳಂಗಂಗೆಗಟ್ಟುತ್ತುಂ ॥

ಉ ॥ ಉನ್ನತಮಸ್ತಕಸ್ಥಳದೊಳಂಬುಗಳಟ್ಟಿಡಿದೊರ್ದಡತ್ತಮಿ ।
ತ್ತನ್ನೆಱೆತಂದುಬಲ್ದುಡಿಗರಿಟ್ಟುಟಿನೊಳ್ಕಿಟಿನೊಂದೆನೆನ್ನದುಃ ॥
ಎನ್ನದಣಂವೊಗಂಮುರಿಯದಳ್ಳುಬೆಬೇನೆಗಳೊಳೊಮ್ಮೊಗಂಗಳಂ ।
ಬಿನ್ನಗೆವಾಡದಿದ್ದರಳವಚ್ಚರಿಯಾಗೆಕೆಲಮ್ಮರ್ಕಹಾರಥರ್ ॥ 3

ಚಂ ॥ ರಸವೊಸರ್ವನ್ನೆಗಂತಗುಳಿಪಾಡುವೆಗಾಣರಗೇಯಮುಳ್ಕಿ ಱಂ ।
ಪ್ರೊಸಯಿಸೆಸೋಂಕುವಲ್ಲಿನಿಸುವೋಪಳಸೋಂಕುಪ್ರೊದಲ್ವಿಜಾದಿಯೊ ॥
ಳ್ಮಸಗಿದಕಂಪುಕಂಪನೊಳಕೊಂಡಲೆಸ್ರೋಂದೆಲರೂದಿವಂದುಪಾ ।
ಱಿಸುವುದುದಗ್ರವೀರಭಟರಾಹವಕೇಳಿಪರಿಶ್ರಮಂಗಳಂ ॥ 4

ವ ॥ ಆಗಳ್ಧರ್ಮ್ಮನಂದನನಮುಕುಂದಂಗೆಬಱಿಯಸಟ್ಟಬರಿಸಿನಮ್ಮಸೇನಾನಾಯಕನು
ತ್ತಾಯಕನಾಗಿರಾಂಗೇಯರಿಂದಮಱಿದನಿನ್ನಾಗ್ಗೆವೀರವಟ್ಟವುಂಕಟ್ಟುವಂಪೇಱಿಮೆನೆ॥

ಕಂ ॥ ಬೇಳ್ಪೆಯಕೊಂಡದೊಳುಚ್ಚರ್ದ ।
ಬಾಳ್ಪೆರಸರಿಬಲಮನರಿಯಲೆಂದಂಕದಕ ॥
ಟ್ಟಾಳ್ಪೇರನತಿಬಲಂಸಿನ ।
ಗಾಳ್ಪೆಸಕೆಂದಿರ್ದನಲ್ತೆಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಂ ॥ 5

ವ ॥ ಎಂಬುದುವಿಜಕಜ್ಜವೆನ್ನ ಮನದೊಳೊಡಂಬಟ್ಟ ಕಜ್ಜಮೂತನೆವೀರವಟ್ಟಕ್ಕೆತಕ್ಕನೆಂದುಧರ್ಮ್ಮನಂದನಂದ್ರುಪದನಂದನನಂಗೆಒಱೆಯನಟ್ಟಬರಿಸಿಪಿರಿದುವೊಸಗೆವೆರಸು ತಾನೆವೀರವಟ್ಟಮುಂಕಟ್ಟಿ ॥

ಕಂ ॥ ಆಸಮರಮುಖದೊಳೆಸೆವರಿ ।
ಕೇಸರಿಯುವಿರೋಧಿರುಧಿರಜಲನಿಧಿಸ್ನೆಲ್ಲಂ ॥
ಧ್ಯಾಸಮಯವೆಸೆಯೆತಲೆತಲೆ ।
ನೇಸಮ್ಮರ್ದಾಡುವುದುವೊಡ್ಡಣಕ್ಕೆಟ್ಟಿಂದರ್ ॥ 6

ವ ॥ ಅಂತಜಾತಶತ್ರುಮುನ್ನವೆಬಂದೊಡ್ಡಿ ಶತ್ರುಬಲಜಲನಿಧಿಯಲ್ಲಾಡಿವಿಳಯಕಾಳಾನಿಳನೆಬೀಸುವಂತೆಕೆಯ್ವೀಸಿದಾಗಳ್ ॥

ಮ ॥ ಚತುರಂಗಂಚತುರಂಗಸೈನ್ಯವೊಳಗಾತ್ತಾರ್ತಿಪ್ಪಿನೆಯ್ತಂದುತಾ ।
ಗಿತಡಂಮೆಟ್ಟುವೆಕಾದೆಬಾಳುಡಿಗಳೊಜ್ಜೀಜೀಲ್ತು ಮಾರ್ತ್ತಾಗಿಕೋ ॥
ಣಿತಧಾರಾಳಿಗಳಬ್ಜೆಪೆಬ್ಜೆಸಿಡಿಯಲ್ತ್ತಂಕಲ್ವಿವಾನಂಗಳ ।
ಳ್ಕಿತಗುಳ್ದುಗಳಿಮತ್ತ ಮತ್ತತಳರ್ದರ್ದ್ದೀವನ್ನೆಭೋಭಾಗದೊಳ್ ॥ 7

ವ ॥ ಆಗಳಿರಡುಂಪಡೆಯನಾಯಕರೋರೊರ್ವರೊಳ್ತಾಗಿಕಿಡಿಗುಟ್ಟಿದಂತೆ ಕಾದುವಾಗಳಭಿಮನ್ಯು ವುಗ್ರತೇಜನಪ್ಪವುಗಧೃತನೂಜನನೊಂದೆಪೊಯ್ಪೆಯಂಬಿನೊಳ್ಕಯ್ಯಕೂಸನಿಕ್ಕುವಂತಿಕ್ಕುವುದುಂನೆಪ್ಪಿಂಗೆನೆಪ್ಪಗೊಳ್ಳದೆವಾಣಿನೆಂಬಂತೆ ಬಕಾಸುರನವೆಗನಳಂಭೂಷನಜ್ರ್ಜನನವುಗನಿಳಾವಂತನನಂತಕಲೋಕವನೆಯ್ದಿಸುವುದುಂಘಟೋತ್ಕಚನಿಳಾವಂತನಸಾವಂಕಂಡುಸೈರಿಸದಳಂಭೂಷನನೆಬ್ಬಿಟ್ಟುವುದುಮವನ್ಮೆಭಗದತ್ತನಾನೆಯಮಱಿಯಂಪುಗುವುದುಮಳಂಭೂಷನಂಪಿಂತಿಕ್ಕಿಭಗದತ್ತಂಘಟೋತ್ಕಚನಂಮಾಕ್ರ್ಕೊಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ಉತ್ಕೋಪದಹನದೊಡನೆಪೈ ।
ಪತ್ಕಂಗಳ್ಕೊಟಿಗಣಿತದಿಂದುಜ್ಜಿವಿನವಾ ॥
ದ್ರ್ದತ್ತಚರಿತಜನನುಜದೆಳೆ ।
ಟೋತ್ಕಚನಂಬಿಲ್ದಮೂರ್ಚ್ಛೆವ್ರೋಪಿನವೆಚ್ಚಂ ॥ 8

ವ ॥ ಅನ್ನೆಗಂವೃಕೋದರಂಚತುರ್ದ್ದಶಭುವನಂಗಳೆಲ್ಲಮಂತೆರ್ಚ್ಚತೇರೈಸಿನುಂಗುವಂತುಮಸಕಬಿಭಗದತ್ತನಂಮಾಕ್ರ್ಕೊಂಡು ॥

ಚಂ ॥ ಇಸುವುದುಮೆಚ್ಚ ಶಾತಕರಸಂತತಿಯಂಭಗದತ್ತನೆಯ್ದಿ ಖಂ ।
ಡಿಸಿರಥಮಂಪಡಲ್ಕುಡಿಸೆನುಚ್ಚರದಿಂಗಜೆಗೊಂಡುತಾಗೆಮಾ ॥
* ಣಿಸಲಮರಾಪಗಾಸುತನಿದಿಕ್ಕುರ್ವ್ವುದುಂರಥಮುಜ್ಜಿಪೊಯ್ದುಶಂ ।
ಕಿಸದಿದಿರಾಂತಸೈಂಧವನುಮುಂಪವನಾತ್ಮಜನೋಡೆಕಾದಿದಂ ॥ 9

* ಪಾ ॥ ಪೂರ್ವ್ವಪು.

ಪ ॥ ಅಂತುಕಾದೆಸಿಂಧುರಾಜನೆಬೆಂಬಲದೊಳ್ಕಾದಲೆಂದುಬಂದ ನೂರ್ವ್ವರ್ಕ್ಕೌರವರುಂ ಭೀಮನೊಳ್ತಾಗೆತಾಗಿದಬೇಗದಿಂದುರ್ದ್ದಪ್ಪಣ ದುರ್ಮ್ಮರ್ಷ್ಷಣ ದೀರ್ಘ್ಘಬಾಹು ಮಹಾ ಬಾಹು ಚಿತ್ರೋಪಚಿತ್ರ ನಂದೋಸನಂದವೊರ್ಮ್ಮದಲಾಗೆಮೂವತ್ತುಮೂವರಂ ಜವಂಗೆ ಬಿದ್ದರ್ನಿಕ್ಕುವಂತಿಕ್ಕಿವುತ್ತಿನುಱಿದರುವನುಱಿಪುಲೀಯದೆಬಟಿಸಂದಾಗಳ್ ॥

ವು ॥ ವೊದಲಿಟ್ಟಂಕೊಲಲೆಂದುಕೌರವರನಿನ್ನೇಕಿಪ್ಪನಾರ್ದ್ದರ್ಚ್ಚಿವು ।
ಕ್ಕದಿವಂಗಾಂತರನೆಯ್ದಿಕೂರ್ಪ್ಪನಿವರುಂಸತ್ತಪ್ಪರಿಂದಿಂಗೆಕಾ ॥
ವುದನಾಂಕಾವೆನೆನುತ್ತಿಜೇಱಿರಥಮುಂಬಂದೇಱಿಪೋಪೋಗೆಲೆಂ ।
ದೊದಱುತ್ತುಂಪರಿತಂದುತಾಗಿತಗರ್ದಂಗಂಗಾಸುತಂಭೀಮನಂ ॥ 10

ವ ॥ ಅನ್ನೆಗವುತ್ತಸಂಸಪ್ತಕಬಲವೆಲ್ಲಮ ನಳಜಿವೆಳಜಿರಿವುಟರೆದುಱಿದುಕೊಲ್ವಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನಂಮುರಾಂತಕನೊಳಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಪ್ರಳಯಪಯೋಧಿನಾದಮನೆಪೋಲ್ತುರಣಾನಕರಾವಮಿಾಗಳ ।
ಗ್ಗಳಮೆಸೆದಪ್ಪುದತ್ತಕಜಿವಂಬಿನಬಲ್ಸರಿಯಿಂದವುದಿಕಾ ॥
ವಳಿಮಸುಳ್ದಿಂತುನೀಳ್ದಪುದುಪೋಗದೆಕಾದುವಗಂಡರಿಲ್ಲನಿ ।
ನ್ನಳಿಯನುಮಾವ್ಯಕೋದರನುಮಲ್ಲದರಿಲ್ಲಪೆಜಮ್ಮರ್ಕ್ಕಾಂತಕಾ ॥ 11

ಗುರುಗುರುಪುತ್ರಕಲ್ಯಭಗದತ್ತನದೀಸುತರೆಂಬನಂದಱೀ ।
ರರೆಮಱುವಕ್ಕರಣ್ಣನೊಡನಿರ್ವ್ವರೆಕೂಸುಗಳೆಂಬಕಂಕೆಯುಂ ॥
ಪಿರಿದೆನಗೀಗಳಾದಪುದುಮಾಣದೆಜೋದಿಸುಬೇಗವುತ್ತಲ ।
ತ್ತರಥಮನೆಂದುಭೋಗ್ಗರೆಯೆಬಂದನರಾತಿಗೆಮಿಱುಬಪ್ಪವೋಲ್ ॥ 12

ವ ॥ ಅಂತುನೆಲನದಿರೆಬಪ್ಪವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನಬರವಿಂಗೆ ಕುರುಬಲಮೆಲ್ಲವೊಲ್ಲನುಲಿ ದೋಡಿಸುರಾಪಗಾನಂದನನವುಜಿಯಂಪೊಕ್ಕಾಗಳ್ ॥

ವು ॥ ಎಡೆಗೊಂಡಂಕದಕಲ್ಯಸೈಂಧವಕೃಪದ್ರೋಣಕ್ಕಳಾಂನಾಯಕಂ ।
ಗಿಡೆತನ್ನೆಚ್ಚ್ವಕರಾಳಿಗಳ್ವಿಲಯಕಾಲೋಲ್ಕಂಗಳಾತಾಗಿದಾ ॥
ಗಡೆತತ್ಸಾತರಥಾಶ್ವಕೇತನಕರವ್ರಾತಂಗಳಾಂನುಗ್ಗಿಕ ।
ಱ್ಗಿಡಿಬೆನ್ನೆಟ್ಟಿದನಂತುನಮ್ಮಹರಿಗಂಗೆಂಡಂಪೆಜಿಗ್ಗಂಡರೇ ॥ 13

ವ ॥ ಅಂತತಿರಥಸಮರಥಮಹಾರಥಾರ್ದ್ದರಥಕ್ಕಳನಾನೆವೆಟ್ಟಿದಕಾಳಾಂಪೆಯನೀರಂ ತೆವೆಸೆದೆಸೆಗೆಕೆದಱುವನ್ನಮೆಱ್ಱಿಟ್ಟಿದಾಗಳೊಸ್ಸಲ್ತನ್ನಬಲವುನಳಾಂಬವಾದವಿಕ್ರಮಾ ರ್ಜ್ಜುನನಭುಜಬಲಮುಮುಂಕಂಡುಕನಕತಾಳಧ್ವಜಂಗೆಪನ್ನಗಧ್ವಜನಿಂತೆಂದಂ ॥

ತರಳ॥ ಮುಳಿಯೆಬಿನ್ನಪಮಜ್ಜದಾಯಿಗರೊಳ್ವಿರೋಧವುನಿಂತುಬ ।
ಳ್ಕಳನೆವಾಱಿಪ್ಪದನಂದುನಿಮ್ಮನೆನಂಬಿವಾಡಿದೆನಿಂತುಗೋ ॥

ವಳಿಗನಂಗೆಡೆಗೊಂಡುಮುಂಬಳಿದೊಟ್ಟವೇಡಿಯೆನಿವ್ಮೆನಿಂ ।
ತಿಳಿಸಿವುಬ್ಬಲವೆಲ್ಲವುಂಕೊಲೆನೋಡುತಿಪ್ಪುದುಪಾಱಿಯೇ ॥ 14

ಕಂ ॥ ವೇಳಿದೊಳೆಂತುಂಪೋವೆಱಿ ।
ರಾಳಂಖಿದ್ರಿಸುವೆವೆಂಬಪಾಂಡವರೊಳ್ನೀಂ ॥
ಮೇಳಿಸಿನಣ್ಪನೆಬಗೆದಿ ।
ಜ್ವೊರ್ಗಳಿದಪಾಱಿಯುವುನಿನಿಸುಬಗೆಯಿಂನಿವ್ಮೊಳ್ ॥ 15

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಸಿಂಧುತನೂಜನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ತ್ರಿಜಗಕ್ಕಂಗುರುದೇವನಾದಿಪುರುಷಂಕೇಳೊರ್ವ್ವನೊರ್ವ್ವಂರಿಪು ।
ಧ್ವಜಿನೀಧ್ವಂಸಕನಾಗಿಸಂದಕಲಿಯುಂಬಲ್ಲಾಳುಮಿಂನೆಂದೊಡೆಂ ॥
ತುಜಗತ್ಪ್ರೃತರನೇಳಿಪೈವುಜುವೆನೇವುಂಪ್ರಣ್ಣುದಂಬಿಲ್ಪಥಂ ।
ಧ್ವಜವುಂಬೆಂಬಿವನೆದ್ದೆಸಂಧಿಸುಜಸಂನಿಲ್ವನ್ನೆಗಂಕಾದುವೆಂ ॥ 16

ವ ॥ ಎಂಬುದುವುನೇಕಕರಭರಿತಕಟಸಹಸ್ರವುನೊಂದುಮಾಡಿ ಗಾಂಗೇಯನಪೆಱಗೆನಿ
ಲಿಸಿದಾಗಳವುರಾಪಗಾನಂದನನುವುಮುರೇಂದ್ರನಂದನನು ವೊರ್ವ್ವರೊರ್ವ್ವರಂಗಱಿಸ
ನ್ನೆಗೆಯ್ದುಕಾದುವಾಗಳಂಬರತಳದೊಳೆಲ್ಲಂಬಿಳಿಯವುಗಿಲ್ಲಗಳಚಾಪಳಿಗೆಗಳೊಳ್ಬಂದಿದ್ದ
ದೇವವಿವಾನಂಗಳುವೊಡನೊಡನೆಕಲಂಕೆಕುಲಗಿರಿಗಳುಂದಿಕ್ಕರಗಳು ವೊಡನೊಡನೆತಾ
ಗಿದಂತೆತಾಗಿದಾಗಳ್ ॥

ಮ ॥ ಉಪಮಾತೀತದಬಿಲ್ಲಬಲ್ಮೆಸವುಸಂದೋರೊರ್ವ್ವರೊಳ್ಪರ್ವ್ವೆಪ ।
ರ್ವ್ವಿಪರವ್ಯೂಹಭಯಂಕರಂನೆಗೆದುವಾದ್ದಾರ್ದ್ದಕ್ಕೊಡಂಬಂಬನ ॥
ಟ್ಟುಪಳಂಚುತ್ತೆಸಿಡಿಲ್ದತೋರಗಿಡಿಯಿಂದೊಂದೊಂದಜಿಳ್ಳೀವುದುಂ ।
ತ್ರಿಪುರಂಬೊತ್ತಿಸಿವಂತೆಬೊತ್ತಿಪೊಗೆದತ್ತೆತ್ತಂವಿಯನ್ಮಂಡಳಂ ॥ 17

ವ ॥ ಅಂತುಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವುರಿಯೆಕಾದೆ ॥

ಚಂ ॥ ನಡಿಪುದನಜ್ಜನೆಂದುವಿಜಯಂಕಡುಕೆಯ್ದಿಸನೆನ್ನವುಂವುನಾಂ ।
ನಡಿಪುದೆನೆಂದುಸಿಂಧುತನಯಂಕಡುಕೆಯ್ದಿಸನಿಂತುಪೂಡುಗಾ ॥
ದೊಡನೊಡನಿರ್ವ್ವರುಂವೆಜ್ಜೆಯಲೆಂದೆಕರಾಸನವಿದ್ಯೆಯಿಂಪಡೆ ।
ಲ್ವಡಿಸಿದರತ್ತವಿತ್ತವಿದಿರೊಳ್ಮಲೆದೊಡ್ಡಿದಚಾತುರಂಗವುಂ ॥ 18

ವ ॥ ಅಂತುಱಿಯದುಪೋಱ್ತು ಕೆಯ್ಗಾದುಕಾದೆನರಿತ್ಸುತನಸುರವಸರಲವುಱಿಯೆಯೊಳಱಿದ
ನಿಜವರೂಥನಿಯಸಾವುಂನೋವ್ತುವೇವಮಂಮಾಡೆ ॥

ಚಂ ॥ ಮುನಿದೆರಡಂಬಿನೊಳ್ಕಥಮುವುಂಪಡವಿಲ್ಲುವನೆಯ್ದೆಪಾರ್ದ್ದನೆ ।
ಕ್ಕನೆಕಡಿದಿಂದ್ರನಂದನನಳುಕ್ಕೆಯಿನಾದ್ದೊಡೆವಿವ್ಯಸಿಂಧುನಂ ॥

ದನನಿರದೇಱುಬೞಿಕ್ಕುರಥಮುಂಪೆಱತೊಂದುಕರಾಸನಕ್ಕೆ ಹೊ ।
ಲ್ಲನೆನಿಸುದೋಳನುಯ್ದು ಕರಮುಚ್ಚರಿಯಾಗೆಕಡಂಗಿಕಾದಿದಂ ॥ 19

ವ ॥ ಅಂತುತೋಡುಂಬೀಡುಂಕಾಣಲಾಗದೆರ್ದೆಗಾಯಿಲಿಕ್ಕಿಯೆಂಬತ್ತು ನಾಲ್ಕುತ್ತಲಕ್ಕಭಂ
ಡಿಯೊಳ್ತಂಡತಂಡದೆತೀವಿದಕಾಂಡಪ್ರಳಯಾನಳವಿಸ್ಫುಲಿಂಗೋಪಮಾನಂಗಳಪ್ಪನಿಶಿತ
ಕಾಂಡಂಗಳಿಂದೊಡ್ಡಿದುಚತುರ್ಬ್ಬಲಂಗಳಮೆಯ್ಗೊಳ್ಕೊಮರೋಮಂದಪ್ಪದೆನಿಪುವನ್ನ
ಮೆಱ್ಚುವಯಿಂಛಾಸಿವ್ರ್ಯಮ್ಮಕಾಟಬದ್ಧರುಮನೊಂದುಲಕ್ಷಮದಾನೆಯುಮಂಮೂ
ಱುಲಕ್ಷರಥಮುಮನೊಂದುಕೋಟಿತುರುಷ್ಕತುರಂಗಂಗಳುಮಂಪದಿನೆಂಟುಕೋಟಿಪ
ದಾತಿಯುಮನಲಸದೆಪೇಸೇೞೆಕೊಂದು ಪರಶುರಾಮನಲ್ಲಿಪಡೆದದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳನೊಂ
ದೊಂದುಸೂೞ್ಸೀೞೊಳೆತೊಟ್ಟು ॥

ಕಂ ॥ ನುಡಿವಳ್ಗೆನರನರಥಮಂ ।
ಪಡುವೆಣ್ಗಾವುದವರಂಸಿಡಿಲ್ವಿನಮೆಚ್ಚ ॥
ಳ್ಚುಡಿಯೆಭುಜಬಲದೆಹರಿಯುರ ।
ದೆಡೆಯಂಬಿರಿಯೆಬಿಚ್ಚುವೆಜಿದೆದನಳವಂಭೀಷ್ಮಂ ॥ 20

ಪ ॥ ಆಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ದೇವಾಸುರರೊಳಮಿಂದಿನ ।
ನೋವಂನೊಂದಱಿಯೆನುಱಿದಕೆಯಂದ್ದುವಿನೊಳಿವಂ ॥
ಸಾವನೆಸೆರಗಂಬಗೆದೊಡೆ ।
ಸಾವಾದಪ್ಪುದೆಂದುಬಕೆಕ್ಕೆಬಕಕ್ಕದೊಳಿಟ್ಟಂ ॥ 21

ಇಟ್ಟೊಡೆತನಗಸುರಾರಿಯ ।
ಕೊಟ್ಟವಮಹಾವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರಮುಮಂಗಾಂಗೇಯಂ ॥
ತೊಟ್ಟಸುವುದುಮೆರಡುಂಕಿಡಿ ।
ಗುಟ್ಟಿಸಿಡಿಲ್ಸೆಡೆಯೆಪೊಣರ್ದುವಂಬರತಳದೊಳ್ ॥ 22

ಪೋವ್ವೆದುಮಿಂಪೆಱತಂಬಿಂ ।
ತೀವ್ವೆದೆಪಗೆಯೆಂದುಪಾಕುಪತವುಂಪಿಡಿಯು ॥
ಲ್ಪಾವ್ವೆದುಮರ್ಜ್ಜುನನಾಗ ।
ಳ್ಬೀವ್ವೆರಸುಕಿಟಲ್ತ್ತೆಬಗೆಯೆಸುರರೆಡೆವೊಕ್ತರ್ ॥ 23

ವ ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಎನ್ನುವನಸುರಾರಾತಿಮ ।
ಹೋವ್ಮತಕರಚಕ್ರಮೆಂದುಭೀಷ್ಮಂತಱಿಗುಂ ॥
ಮುನ್ನಮಡಂಗುವೆನೆಂಬವೊ ।
ಲನ್ನೆಗವಸ್ತಾಚಳಸ್ಥನಾದಂದಿನಪಂ ॥ 24

ವ ॥ ಆಗಳೆರಡುಂಖಡೆಗಳಪಹಾರತೂರ್ಯಾಂಗಳಂಬುಜಿಸಿಮುನ್ನೊಡ್ಡಿದಪೊಱೆಗಳ್ಸ
ಮುದ್ರಂಗಳಂಪೊಗುವಂತೆತಂತಮ್ಮಬೀಡುಗಳಂಪೊಕ್ಕರಾಗಳೆ ॥

ಕಂ ॥ ಬರಸಿವಮನೆಗಸುರವೈರಿಯು ।
ನರಸಂಭೀಷ್ಮಂಗೆಚಕ್ರಮಿಂತೇಕೆವೊಗಂ ॥
ದಿರಿದುದೊನಿಮ್ಮಂಪಿಡಿದೆನ ।
ಗರಿದೆನಲರಿದುಂಟೆಧುರದೊಳೀನಸುರಾರೀ ॥ 25

ಬೆಸಸೆನೆನುಡಿದಂಮುರನೆಂ ।
ಬಸುರನನೆನಗಾಗಿಕಾದಿಭೀಷ್ಮಂಪಿಡಿದೊ ॥
ಪ್ಪಿಸಿದೊಡೆವೈಷ್ಣವಬಾಣಮ ।
ನೊಸೆದಿತ್ತೆನವಂಗೆಲ್ವಕೆಯುದ್ದಗಳೊಳವೇ ॥ 26

ಭೇದದೊಳಲ್ಲದೆಗೆಲಲರಿ ।
ದಾದಂಸುರಸಿಂಧುಸುತನನಿಂದಿರುಳೊಳ್ನೀಂ ॥
ಭೇದಿಸೆನೆನೃಪತಿಯೊರ್ವನೆ ।
ಆದರದಿಂಬಂದುಸಿಂಧುಸುತನಂಕಣ್ಡಂ ॥ 27

ಕಣ್ಡಪೊಡವಟ್ಟುನಯಮೆರ್ದೆ ।
ಗೊಣೆರೆಪತಿನುಡಿದನೆನಗೆದೇವಕ್ಕರ್ಲುಷಂ ॥
ಗೊಣ್ಡಾಗಳ್ತಾವಕ್ಕರ್ಣಕೆ ।
ಗೊಣ್ಡವೊಲೆಂದೆಂಬವಾತನಿಂತಾಗಿರದೇ ॥ 28

ಬಂಬಯ್ಯಾಸಿವ್ವನ್ನಿರ್ ।
ಮ್ಮಂಬಿನಬಂಬಲೊಳೆಮಕುಟಬದ್ಧಮ್ಮರ್ಡಿವ ॥
ನ್ನರ್ಂಬಿನಂಬಲಿಮಿಂದಿಂ ।
ಗೊಂಬತ್ತುದಿನಂದಲೆಮ್ಮಜೆನ್ನೊಳಿನಿಂದಿರ್ ॥ 29

ಚಕ್ರಿಯಚಕ್ರದೊಳಂತೊಡ ।
ರ್ದಾಕ್ರಮಿಸಿದುದೆಕ್ಕನಿಜಪತಶ್ರಿದಲೆನೆನಿ ॥
ಮ್ಮಾಕ್ರಮಮಳವಮಲಕ್ಕೆಜಗದೆ ।
ವಕ್ರಿಸಿಭೂಚಕ್ರದೊಳಗೆಬಾಳ್ವರುವೊಳರೇ ॥ 30

ಸಾವೆನಿಮತಿಬಕ್ಕೆಯೆನೆಪ್ರೋಣ ।
ರ್ದಾವಂತಳ್ತಿಱಿದುಗಲ್ವನೆವಗದಱಿಂಲೇ ॥
ಸಾವುದಿದಂನಿಮ್ಮಡಿಕೊಲೆ ।
ಸಾವುದುಲೇಸಲ್ತೆಸುಗತಿವಡೆಯಲ್ಕಕ್ಕುಂ ॥ 31

ವ ॥ ಎಂದೊಡದೆಲ್ಲಮನೆಯ್ದೆ ಕೇಳ್ದು ಕರುಣಾರಸಹೃದಯನಾಗಿಮುಮ್ಮನವೊಗವುಂಕೂ
ರ್ಮ್ಮೆಯಿಂದೆನೋಡಿಕಣ್ಣಿನೀರಂನೆಗಪಿ ॥

ಚಂ ॥ ಜಗದೊಳವಧ್ಯನಂಗೆಲಲೆಬಾರದದಾದೊಡಮೇಂ ಖಂಡಿತೊ ।
ಟ್ಟಗೆಕೊಳೆಬಂದುಮುಂದೆನಿಲಿಸಾವೆನಗಪ್ಪುದುನಾಳಿನೊಂದುಕಾ ॥
ಳಗದೊಳಿದಂನರಂಗೆಱಿಪದೀತೆಱಿದಿನೆಗಱ್ದೆಯ್ದೆ ವೀರಲ ।
ಕ್ಷ್ಮಗೆನೆಲೆಯಾಗುಪೋಗೆನೆನೃಪಂಪೊಡವಟ್ಟುವುನೋನುರಾಗದಿಂ ॥ 32

ವ ॥ ಬಂದುಮುಂದರಧರಂಗೆತದ್ವೃತ್ತಾಂತವುನೆಲ್ಲಮನಱಿಪಿನಿಶ್ಚಿಂತವುನನಾಗಿಪವಡಿಸಿ
ದಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಚಲಚಲದಾಂತುಕಾದುವಸುಯೋಧನಸಾಧನದೊಡ್ಡುಗಳ್ಕ ಟ ।
ಲ್ದಲಱಿತೆರಳ್ದುತೂಳ್ದಬಿಟುತೋಡೆಗುಣಾರ್ಣವನಿಂದಮಾಜಿಯೊ ॥
ಳ್ಕೊಲಿಸಿನವುಸ್ತಧಾತ್ರಿಯುವುನಾಳಿವೆವೆಂದುಲಿವಂತೆಪಕ್ಕಿಗ ।
ಳ್ವಿಲಿಮಿಲಿಯೆಂಬಪೊಟ್ತಱೊಳಿಬಂದುಬಿದೊಡ್ಡಿದನಂತಕಾತ್ಮಜಂ ॥ 33

ವ ॥ ಆಗಳ್ತು ರುಧ್ವಜಿನಿಯುವುನೇಕಶಂಖಕಾಪಳಭೇರೀಪಣವಝುಲ್ಲರೀಮೃದಂಗತೂ
ರ್ಯ್ಯಾಂಗಳಂತಕಾಲಾಂತಕವಿಕಟಾಟ್ಟಹಾಸಂಗಳಿಂಬಂತೆ ವೋಟಗೆವುಲಿದುಬಂದೊಡ್ಡಿ
ನಿಂದಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಉಭಯಬಲದರಸುಗಳ್ಗಣ ।
ರಭಸಂಗಳ್ವೆರಸುಮುಳಿದುಕೆಯ್ವಾಸೆಲಯ ॥
ಕ್ಷುಭಿತಜಳನಿಧಿನಿನಾದವು ।
ನಭಿನಯಿಸಿದುದೊಗೆದುನೆಗೆದಸಮರಾರಾವಂ ॥ 34

ಇಸುವಧನುರ್ದ್ಧರರಿಂವಾ ।
ಯಿಸುವದಱಿಂಗೆನಗುರ್ವ್ವಪರ್ವ್ವಿನಂಜೋ ॥
ದಿಸುವರಥಂಗಳಿನೆಂಟುಂ ।
ದೆಸೆವುಸುವ್ವಿನಮಿಱಿದುವಾಗಳುಭಯಬಲಂಗಳ್ ॥ 35

ಅಱಿದಱ್ಗಿದಕ್ಕರಿಘಟೆಗಳ ।
ಬಳಗದಿನುಚ್ಚಳಿಸಿವೊರೆವನೆತ್ತರತೊಱೆಗಳ್ ॥
ಸುಱಿಸುಱಿದೊಡವರಿದುವುಕ ।
ಲ್ವಱಿಯೊಳ್ಭೀಗ್ಗರೆದುಪರಿವತೊಱೆಗಳತೆಱಿದಿಂ ॥ 36

ವ ॥ ಆಂತುಬಾತುರ್ದ್ದಂತವೊಂದೊಂದಱೊಳೋರಂತೆನಡುವಗಲ್ವರಂಕಾದುವುದುಂ
ವಾವಿಂದಿನೆಸುವರಮನನಿಬರುವೊಂದುಗಿಭೇಷ್ಮರೊಳಾಕ್ತದುವವೆಂಬುಸಮಕಟ್ಟುಧರ್ಮ್ಮ
ಪ್ರತ್ಯಂಕದನತಿನೇತ್ರನಂಮುಂದಿಟ್ಟುಸಮಸ್ತಬಲಂ ಬೆರಸುಕಾದುವಸಮಕಟ್ಟುಂದು
ರ್ಯ್ಯೋಧನನಱಿದು ॥

ಚಂ ॥ ಕುರುಬಲಮೆಂಬುದೀಸುರನದೀಜನತೋಳ್ಬಲಮೆಂಬವಜ್ರಪಂ ।
ಜರದೊಳಗಿರ್ದ್ದಬಿಲ್ದಿಪುದುಪಾಂಡವಸೈನ್ಯಮುಮಿಂದುಭೀಷ್ಮರೊ ॥
ರ್ವ್ವರೊಳಿರದಾಂತುಕಾದಲವರಂ ಪೆಱಗಿಕ್ಕಿ [ಕಡಂಗಿ]ಕಾವಿನಿ ।
ತ್ತರಿಸುವೆನೆಂದುಪಾಂಡವಬಲಕ್ಕಿದಿರಂತಱಿಸಂಮತಾಗಿದಂ ॥ 37

ವ ॥ ಅಂತುತಃಗುವುದುಂ ಸಾತ್ಯಕಿ ಕೃತವರ್ಮ್ಮರೊಳ್ । ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ ಕಲ್ಯನೊಳ್ ।
ನಾಭದ್ರನಶ್ವತ್ಥಾಮನೊಳ್ । ಸಹದೇವಂಶಕುನಿಯೊಳ್ । ನಕುಲಂಚಿತ್ರಸೇನನೊಳ್ ।
ಜೇಕಿತಾನಂಸೈಂಧವನೊಳ್ । ಘಟೋತ್ಕಚಂಕೃಪನೊಳ್ । ಭೀಮಸೇನಂಕೌರವರೊಳ್ ।
ಕ್ಷಿಂಗರಾಜಂಪಾಂಚಾಳರಾಜನೊಳ್ । ಅತಿರಥಮಥನಂದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯ್ಯರೊಳ್ । ಅವರ
ವರೊಳಿರದಾಂತಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ನಡುವಿಡುವುಚ್ಚರ್ವ್ವಾವ್ವರಿವನೇಲ್ವಬಳಂಕುವಪೋರ್ವ್ವಬಾಣದಿಂ ।
ದುಡಿದುಸಿಡಿಲ್ದಸೂಸಿಯೆಕಱಲಿಲ್ದಬಱಲ್ದಸಡಿಲ್ದಜೋಲ್ದನೇ ॥
ಲ್ದಡಿದನೊಗಂಧ್ವಜಂಪಲಗೆಕೀಲ್ಕಡವಕ್ಕೆತುರಂಗವಮಂರಥಂ ।
ಕಿಡೆಕವರಿಂದಗುರ್ವ್ವನೊಳಕೊಂಡಿರೆತಳ್ತೆಱಿದವರ್ಮ್ಮಹಾರಥರ್ ॥ 38

ವ ॥ ಅಂತುಕಿಡಿಗುಟ್ಟಿದಂತೆತಳ್ತೆಱಿಯೆಜಗದೇಕವಲ್ಲಂಗೆವಮಾವರ್ಮ್ಮಲೆಯಲಾಱದೆಕು
ರುಬಲಮೆಲ್ಲವೊಲ್ಲನುಲಿದೋಡಿಭೀಷ್ಮರಮಜೆಯಂಪೊಕ್ಕಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಧವಳಹಯಂಧವಳರಥಂ ।
ಧವಳೋಷ್ಣೀಷಶಂಕಸಂಕಾಶಯಕೋ ॥
ಧವಳಿತಭುವನಂತಾಗಿದ ।
ನವಯವದಿಂಬಂದುಧರ್ಮ್ಮತನಯನಬಲದೊಳ್ ॥ 39

ವ ॥ ಅಂತುತಾಗಿದಸಿಂಧುನಂದನನಕೋಪಶಿಖಾಕಳಾಪಂಗಳೊಳ್ಪಡುಪ್ಪಡನಱಿದುಸಾ
ಯಲೆಂದುಪಾಯ್ವಪತಂಗಂಗಳಂತೆಸೋವುಕಜ್ಜೀಜಯಪ್ರಮುಖನಃಯುಕ್ತರೊಂದಕ್ಷೋಹಿ
ಣೀಬಲಃಪರಸುಭರಂಗೆಯ್ದಾಂತೊಡೆ ॥

ಮ ॥ ಕರಸಂಧಾನದಬೇಗವಂಬುಗಳವಂಬೀಂಬಂತೆಮೇಣಂಬಿನಾ ।
ಗರಮುಂಬಂತೆನೆಪಾಯ್ವರಾತಿಶರಸಂಘಾತಂಗಳಂನುಗ್ಗಿನೇ ॥
ರ್ದ್ದರಿವೆಟ್ಟಂಬರಿಗೊಂಡುಕೂಡೆಕಡಿದಂತಾಸೈನ್ಯವಂಪರ್ವ್ವಿಗೋ ।
ಱ್ಮರಿಗೊಂಡುರ್ವ್ವಿದುವಾರಸಾತಳಮುಮಂಗಾಂಗೇಯನಸ್ತ್ರಂಗಳ್ ॥ 40

ವ ॥ ಅಂತು ಭೀಷ್ಮಂ ಗ್ರೀಷ್ಮಕಾಲಪ್ರದಿತ್ಯನಂತೆಕಾಯ್ದಂತಕಾಲದಂತಕನಂತೆಕೆಳ
ರ್ದ್ದವಿಳಯಕಾಲಮೇಘದಂತೆನೊಱಗಿವುಸಾಪ್ರಳಯಭೈರವನಂತೆವುಸಗಿಪಯಿಂಜಸಿ
ರ್ವ್ವರ್ಮ್ಮಕುಟಬದ್ಧರಂಕೊಂದಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಮಣಿಮಕುಟಾಳಿಗಳ್ವೆರಸುರುಳ್ದನರೇಂದ್ರರಿರಂಗಳೊಳ್ಪಣಾ ।
ಮಣಿಗಳದೀಪ್ತಿಗಳ್ಬೆಳಗೆಧಾತ್ರಿಯನೊಯ್ಯನೆಕಂಡಿವಾಡಿಕ ॥
ಣ್ಮಣಿವಿನಮಂದುನಿಂದಿರಿವಕೊಳ್ಗುಳವಂನಡೆನೋಲ್ಪಹೀಂದ್ರನೊ ।
ಳ್ಪಣಿಸದುವೆಂದೊಡೇವೊಗಱ್ವುದೇರ್ವ್ವೆಸನಂಸುರಸಿಂಧುಪುತ್ರನಾ ॥ 41

ವ ॥ ಅಂತುಸೋವುಕ್ಕಬಲಮೆಲ್ಲಮುಂಬೇಱಿಪೆಸರ್ಲ್ಲದಂತುಕೊಂದುತ್ರಿಜಗದ್ಬಲಕ್ಕ ಪ
ಜಯವನುಗೆಕೊಂದುವೋಡಿಸಿದುಮಿಕ್ಕಿ ಗೆಲ್ದವುಲ್ಲಸಂತಿರ್ದ್ದಗಳ್ಜಗದೇಕಮಲ್ಲಂ ಮೊದ
ಲಾಗವಿರಾಟವಿರಾಟಜ ದ್ರುಪದದ್ರುಪದಜ ಚೇಕಿತಾನಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತ ಮೌಜಸಸ್ಸಾಭ
ದ್ರಳಿಟೋತ್ಕಚಭೀಮಸೇನನಕುಲಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿಪ್ರಮುಖನಾಯಕರೆಲ್ಲರುಂಬೆರಸುಧ
ರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂಶಿಖಂಡಿಯಂಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡುಬಂದುಬೆಂಕುಳಿಗೊಂಡಸಿಂಹವಂವುತ್ತು
ವಂತೆಸುತ್ತಿವುತ್ತಿದಾಗಳ್ ॥

ಉ ॥ ಅಂಬರಮೆಲ್ಲಮುಂಬಿನೊಳಿಪೂಟವೆವುಹೀಭುಜರೆತ್ತವೆಜ್ಜಕಿ ।
ತ್ತಂಬುಗಳಿತ್ತವವ್ವಳಿಸೆವೂಣದವಂಕಡಿದಿಕ್ಕಿತನ್ನನ ॥
ಲ್ಲಿಂಬುಗಳಿಂದವೂರ್ದ್ದಿರದಳುತ್ತಿರ್ಪಸೆಭೂಭುಜರೆಲ್ಲವೆಲ್ಲಿಬಿ ।
ಲ್ಲುಂಬೆಱಿಗಾಗಿಬಂದುಪೊಣರ್ದಂಸೆರಗಿಲ್ಲದೆವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನಂ ॥ 42

ವ ॥ ಅಂತುಪೊಣರ್ದಾಗಳೆಮ್ಮವುಮ್ಮಂಗವೆವುಗವಿಮಾಗಳನುವರಂದೊರೆಯಲಾಯ್ತೆಂ
ದುಪರಕುರಾವುನಕೊಟ್ಟವಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳನೊಂದನೊಂದುಸೂಱುಮೊಳೆತೊಟ್ಟೆಚ್ಚಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಜ್ವಳನಪತತ್ರಿಯಂಕಡಿದುವಾರುಣಪತ್ರಿಯಿನೈಂದ್ರಬಾಣಮಂ ।
ಕಳಿದುಸವಿಸಾರಣಾಸ್ತ್ರದಿನಿದಿಚ್ಚಿರ್ದಭಭೂಭುಜರೆಲ್ಲರಂಭಯಂ ॥
ಗೊಳಿಸಿನಿಕಾತವಜ್ರಿಕರದಿಂಸುರರಂಬರದೊಳ್ತಗುಳ್ದುಬಿ ।
ಚ್ಚಳಿಸೆನವೀಜನುಚ್ಚಳಿಸೆಕಾದಿದನೇಂಕಲಿಯೋಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಂ ॥ 43

ವ ॥ ಅಂತವೋಕ್ಷಾಸ್ತ್ರಧನಂಜಯಂತನ್ನವೋಕ್ಷಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂಕಡಿದೊಡೆಸಾಮಾನ್ಯಾ
ಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳ್ಳಮ್ಮಪುತ್ರಂಗೆತನ್ನನುಡಿದನುಡಿವಳೆಯಂನೆನೆದಲ್ಲಳೆಗಾಳಗಂಗಾದೆ ॥

ಚಂ ॥ ಕಡಿದನುದಗ್ರನಾಯಕರಸಾಯಕಮೆಲ್ಲಮನಾಶಿಖಂಡಿಪೊ ।
ಕ್ಕಡಿಗಿಡೆಬಂದುಮುಂದೆನಿಲೆಯುಂವೊಗಮಂನಡೆನೋಡಿಯಾತನಾ ॥
ದ್ರ್ಭಿಡನೊಡನೆಜ್ಜೊಡೆಚ್ಚವೊನೆಯಂಬುಗಳಟ್ಟಿ . ವೋಗೆಯುಂಮನಂ ।
ಗಿಡನವನಾಂಕೆಗೊಳ್ಳನಗಿಯಂಸುಗಿಯಂಸುರಸಿಂಧುನಂದನಂ ॥ 44

ಇದುರಣಮೆನ್ನೊಳಾಂತಿಱುವವೆಯಲ್ಲಿಯಾಸವಮೈಕವೀರುವೆ ।
ನ್ನೆದಱುಮಳುಕ್ಕೆರ್ಕಯುಂಪಿರಿದುಜೇಡಿಗದೆಂತಿದಿರಾಂಪೆನೆಂಬಣಂ ॥
ಬೆದಱಿದೆನಟ್ಟಕೂರ್ಗ್ಗಣೆಯಬಿಲ್ಲೊಜೆಯಿಂದೆಬಱಿಲ್ದನುರ್ವ್ವಿವೆ ।
ವ್ವಿದಿರನಿಡಿಂಬಿನೊಳ್ಪವಿದದೊಂದುಕಳಾಚಳದಂತೆಸಿಂಧುಜಂ ॥ 45

ಉ ॥ ತಿಂತಿಣಿಯಾಗೆನಟ್ಟಳಕೆಯೊಳ್ನಿಲಮುಟ್ಟದೆಮೆಯ್ಯೊಳತ್ತಮಿ ।
ತ್ತಂತೆಱಿದಿದ್ದರಪ್ಪುಗೆಸೆವಕ್ಕರದಂತಿರೆನೋಡಿಕಲ್ಲಿಮೆಂ ॥
ಬಂತೆವೋಲಿದ್ದನಟ್ಟವಣೆಕೋಲ್ಗಳಮೇಲೆಸೆದಿದ್ದವೀರನ ।
ದ್ದಾಂತದಶಾಸನಂಬರೆದಪೊತ್ತಗೆಯಂತವುರಾಪಗಾತ್ಮಜಂ ॥ 46

ಚಂ ॥ ನಡೆದುದುಬಾಲ್ವಕಾಲದೊಳಿತೊಟ್ಟಿನಗಂಕಧಶೌಚವೀಗಳೋ ।
ಗಡಿಪುದೆಮುಟ್ಟಿನಾಂನೆಲನನೇಕಱಿವೆಣ್ಗಡಮೆಂದುಮೆಯ್ಯಡ ॥
ರ್ದ್ದಿಡದವಿಕಣ್ಣಿರ್ಕೋಟಿಯೊಳಿಣಂನೆಲಮುಟ್ಟದೆನೋಡಬಿಜೊಡ್ಡಿಂ ।
ಬಡಿಸಿದನಯ್ಯಕೌಚಗುಣದುನ್ನತಿಯುಂಸುರಸಿಂಧುನಂದನಂ ॥ 47

ವ ॥ ಅಂತುಕರಪಂಜರದೊಳೊಱಗಿಯುವೊಡಲಿಂಪತ್ತುವಿಟ್ಟುಭೋಪಜೀವಮಂಭೋಗ
ಲೀಯದೆಸ್ವಚ್ಛಂದಮೃತ್ಯುವಶ್ಪುದಱಿಂದುತ್ತರಾಯಣಂಬಿಸ್ಪನ್ನಮಿರಿಸಿದನಂತುಮಾಗ
ಳ್ಕರುಬಲಮೆಲ್ಲಂಕಾರುಳುಳವನಸುಂಹಂ ಕರಪಂಜರದೊಳೊಱಗಿದನಿನ್ನೆವ್ಯಂಕಾವರಾರೆಂ
ದೊಲ್ಲನುಲಿದೋಡಿಪೀಡಂಪೊಕ್ಕಾಗಳ್ಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂನಿಜಾನುಜಸಹಿತಂಬಂದುಬಲಗೊಂಡು
ಕಾಲಮೇಲೆಕವಿದುಪಟ್ಟು ॥

ಶಂ ॥ ಕರುಣದಿನೆವ್ಮಂತಾಯ್ವೋಲ್ ।
ತರುವಲಿಗಳನೆಯ್ದೆನಡಬದಜ್ಜನ್ನಿರ್ಗೆವಿಂ ॥
ತಿರೆಯುಂನೋಡಿದೆವೇನೆವು ।
ಗರಗತಿಯೋವೇಱೆಮೆಂದುಶೋಕಂಗೆಯ್ದರ್ ॥ 48

ವ ॥ ಅಂತುಶೋಕಂಗೆಯ್ದೊಡೆನೀವುಂತೆನಲ್ವೇಡಕ್ಷತ್ರಿಯಧರ್ಮ್ಮಮಿಂತದಕ್ಕರ್ಜುಲ್ವೇ
ಡಬೀಡಿಂಗೆಪೋಗಿವೆಂದೊಡೆ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಮಂತೆಗೆಯ್ವೆವೆಂದನಿಬರುಮೆಱಗಿ ಪೊಡ
ವೆಟ್ಟುಪೋದರಾಗಳ್ಧರ್ಮ್ಮೋಧನಂಬಂದುಪೊಡವಟ್ಟು ॥

ಚಂ ॥ ಇಱಿವುದನಾಂತವೊರ್ವ್ವಲಮನಿಂನೆಗವಚ್ಚರಿಯಾಗೆತಾಗಿತ ।
ಳ್ತಱಿದಿರಿದೊಂದವಸ್ಥೆನಿವುಗೆನ್ನಯಕರ್ಮ್ಮದಿನಾದುದೆಂದೊಡಿಂ ॥
ಮುಱಿವುದುಕಂದಪಾಂಡವರವೈರಮನೆನ್ನೊಡವೋಕೆಕೋಪಮುಂ ।
ಕೆಱುಪುವೊಡಂಬಡೇವುದದನಿನ್ನುವೊಡಂಬಡುಸಂಧಿವಾಡುವೆಂ ॥ 49

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂದುರ್ಯೋಧನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಅದಱಿನಳುಕ್ಕೆರ್ಯಂಬಳದಳುಕ್ಕೆರ್ಯವುಮೆಂಗೆಡೆಗೊಂಡುನೀಮಿದಾ ।
ವುದುಪಡೆಮಾತನಿಂತುನುಡಿದಿರ್ಪ್ಪುದುವಾಳ್ಕಿಯೊಳೆನ್ನ ಬಳ್ಕಿದ ॥
ಳ್ತದುಗೆಳಂದಿರೇಮಗನೆನೀಂಪಗೆಯಂತಱಿದೊಟ್ಟುನೆಟ್ಟನೆ ।
ನ್ನದೆಯಿಗೆಗೆಟ್ಟುದಾಯಿಗರೆಱಿಂವುಗುಬ್ದಂಪುದುವಾಳ್ವದೆಂಬರೇ ॥ 50

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಿಲ್ಲಿಂದಂ ಮೇಲಾದಕಜ್ಜವುಂ ನೀನೆಬಲ್ಲೆ ಬೀಡಿಂಗೆಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯಿಮೆನೆ ಪೊಡವಟ್ಟುಸುಯೋಧನಂಪೋದನಾಗಳೆ ॥

ಚಂ ॥ ನೆರೆದವಿರೋಧಿನಾಯಕರನಾಹವದೊಳ್ತಱಿದೊಟ್ಟಲೊಡ್ಡಿದೊ ।
ಡ್ಡುರ್ಬ್ಬಿನಮೂಗುಣಾರ್ಣ್ಣವನಡತ್ತಿರ್ತಱಿದಲ್ಲಿಸಿಡಿಲ್ದನೆತ್ತರೊ ॥
ಳ್ಪೊರೆದುನಿರಂತರಂಪೊಲಸುನಾಱುವವೆಯ್ಯನೆಕಚ್ಚರ್ಚ್ಚಲಿಂದುಜೆ ।
ಚ್ಚರವುಪರಾಂಬುರಾಶಿಗಿಱಿವಂತಿಱಿದಂಕವುಳ್ಳಿಕಬಾಂಧವಂ ॥ 51

ವ ॥ ಆಗಳ್ಬಂದಯೋಧನನಾತ್ಮೀಯಸೇನಾನಾಯಕನಪ್ಪಗಾಂಗೇಯಂಬಿದಿರಸಿಡಿಂಬಿನಪೊ ದಱೊಳಗೆಮಱಿದೊಱಗಿದವೃಗರಾಜನಂತೆಕರಕಯನದೊಳೊಱಗಿದಂಕದನತ್ರಿನೇತ್ರನ ನೆಂತುಗೆಲ್ವೆನೆಂದುಚಿಂತಿಸಿವುಂತ್ರಶಾಲೆಯಂಪೊಕ್ಕು ಕರ್ಣ್ಣಾದ್ರೋಣಕೃಪಕೃತವರ್ಮ್ಮಾ ಶ್ವತ್ಥಾಮಶಲ್ಯಕನಿಸೈಂಧವಭೂರಿಶ್ರವಃಪ್ರಭೃತಿಗಳ್ಗೆಲ್ಲಂಬಱಿಯನಟ್ಟಿಬರಿಸಿ ॥

ಕಾ ॥ ಆಯ್ತೀಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡುಪಾಂಡುಸುತರಂನಪ್ಪಿಂಗೆಸನ್ನಿತ್ತುದಲ್ ।
ಸಯ್ತಾಯ್ತಜ್ಜನವಾತುನಮ್ಮಪಡೆಯಂಕಾವಂನರಿಂನಾರೊಗು ॥
ಷ್ಕಯ್ತಂಕಾವೊಡೆಕರ್ಣ್ಣನಕ್ಕುವುದಱಿಂನಾವೆಲ್ಲಮಾತಂಗೆನಿ ।
ದ್ವೈಯ್ತಂಬೀರದಬೀರವಟ್ಟವುನಿದಂನಿರ್ವ್ಯಾಜದಿಂಕಟ್ಟುವಂ ॥ 52

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಕರ್ಣ್ಣನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಸುರಸಿಂಧೂದ್ಭವನಿಂಬಱಿಕ್ಕೆ ಪೆಱರಾರ್ಸ್ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂ ।
ಗರಕಂತಾಂಪಥನುದ್ಧರಂಕಳಕಜಂತಕ್ಕಂನದೀನಂದನಂ ॥
ಗೆರಣಕ್ತಾಂನೆರವಾದೆನಪ್ಪೊಡಿನಿತೇಕಾದಪ್ಪುದೀಪೋಟ್ಟೆಪೊ ।
ಱ್ತಿರವೇಡೀವುದುಬೀರವಟ್ಟವುನಿದಂದ್ರೋಣಂಗೆನೀಂಭೂಪತೀ ॥ 53

ವ ॥ ಅಂತಂಭೀಷ್ಮಾದನಂತರಂದ್ರೋಣಯೆಂಬುದುಪಾರಾಶರ್ಯವಚನವೆಂಕರ್ಣ್ಣನನು ಡಿಗೊಡಂಬಟ್ಟು ॥

ಕಂ ॥ ವಿಸನನರಂಗಕ್ಕಾನಿರೆ ।
ಪೆಸಗೊಳ್ವುದೆಱಿರನೆಂದುಜಯಪಟಹಂಗ ॥
ಳ್ದೆಸೆದೆಸೆಗೆಸೆವಿನೆಗಂಕ ।
ಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡೆಂಬೀರವಟ್ಟವುಂಕಳಕಭವಂ ॥ 54

ವ ॥ ಅಂತುಕುಂಭಸಂಭವನನೇಕಶಾತಕುಂಭ[ಕುಂಭ]ಸಂಭೃತವುಂಗಳಗಂಗಾಜಲಂ ಗಳಿಂಪವಿತ್ರೀಕೃತಗಾತ್ರವಾಗಿಕೌರವಬಳಾಗ್ರಣ್ಯನಾಗಿದ್ದನಿತ್ತ ತದ್ಸೈನ್ಯಾತ್ತತವುನೆಲ್ಲ ವುನೆಜಾತಶತ್ರುಕೇಳ್ದು ಜನಾರ್ದ್ದನನೊಡನೆ ರಿಪುಬಳವುದ್ದ್ರನೋಪಾಯವುಂ ಸಮಕ ಟ್ಟುತಿರ್ಪ್ಪನ್ನೆಗಂ॥

ಮ ॥ ಅದೆಲೆಂಸಿಂಧುತನೂಭವಂವಿಜಯನೊಳ್ಮಾಕೊರ್ಕಾಂಡಣಂಕಾದಲಾ ।
ಅದೆಲೆಂಬಿಲ್ಲೊಡೆಕಾದಲೆಂದುಬೆಸನಂಪೂಣ್ದಂಗಡಂದೊಗ್ರಣನ ॥
ತದುವಂನೋಡುವೆನೆಂದುಕರ್ಣ ಷಿವಿನಂನೋಡಲ್ಕೆ ಬರ್ಪಂತೆಬಂ ।
ದುಬಯಾದ್ರೀಂದ್ರಮನೇಱಿಭಾನುಪೊಱಮಟೆರ್ದ್ದಿತ್ತನೀಕಾರ್ಣ್ಣವಂ ॥ 55

ಸ ॥ ಆಗಳ್ವಾಂಡವಬಲದಸೇನಾನಾಯಕಂಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನೊಡ್ಡಿದ ವಜ್ರವ್ಯೂಹಕ್ಕೆದ
ತ್ತಕ್ರೌಂಚವ್ಯೂಹವನೊಡ್ಡಿತದ್ವ್ಯೂಹದವೊಸೆಗೆವಂದು ॥

ಮಂ ॥ ಕೋಣಾಶ್ವಂಗಳ್ಕಜತರಥವುಂಪೂಡೆಕುಂಭಧ್ವಜಂಗೀ ।
ವ್ಯೋಣಾವಾಸಂಬರಮಡರವಾರ್ವ್ವೊಡ್ಡುದಲ್ಸಾಲದೆನ್ನೀ ॥
ಬಾಣಾವಾಸಕ್ಕೆನುತುಮುಳವಂಬೀಱುತುಂಬಿಲ್ಗೆಜಾಣಂ ।
ದ್ರೋಣಂನಿಂದಂವಸಗಿತಿರುಪ್ರತ್ಯೂಂಪುಕೂರಂಬನಾಗಳ್ ॥ 56

ಈಂ ॥ ಆಸಕಳಧರಾಧೀಕರ ।
ಬೀಸುವಕುಂಚವುಸೆಪಾದ್ದರ್ಬೀಸಲೊಡಂಕೆ ॥
ಯ್ವಾಸಲೊಡಮಱಿದುತಾಗಿದು ।
ವಾಸುಕರಂಪರಸುತಡೆಯದುಭಯಬಲಂಗಳ್ ॥ 57

ವ ॥ ಅಂತುಭಯಾತುರ್ದ್ದಂತವೊಂದೊಂದಱೊಳ್ತಾಗಿತಳ್ತಿಱಿವಲ್ಲಿ ತಲೆಗಳ್ವಱಿಯೆಱಿಂ
ಗಳ್ಮಱಿಯೆತೊಡೆಗಳಿಱಿಯೆಪೃಣ್ಗಳ್ಸಲಿಯೆ ॥

ಚಂ ॥ ಒಡನೆನಭಂಬರಂಸಿಡಿಲ್ವಪಂದಲೆಸೂಸುವಕಂಡದಿಂಡಿಗ ।
ಳ್ಕಿಪ್ತಡರೆತೆರೆಳ್ದನೆತ್ತರಕಡಲ್ನೆಣದೊಳ್ಗಸಱೊಳ್ಗಜಗಿಲ್ತಗು ॥
ವ್ಯಡರೆನಿರಂತರಂಪೊಳೆವಬಾಳುಡಿಸುಯ್ವನವವ್ರಣಂಗಳೊ ।
ಳ್ಕಿಪ್ತಡರೆಪೊದಱ್ದುದದ್ಭುತಭಯಾನಕಮಾಹವರಂಗಭೂಮಿಯೊಳ್ ॥ 58

ವ ॥ ಆಗಳೆರಡುಂಬಲದಸೇನಾನಾಯಕರೋರೊರ್ವ್ವರೊಳ್ಕಾದುವಾಗಳ್ಕುಂಭಸಂಭ
ವಂಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನವೊನೆವೊಳ್ಭರಂಗೆಯ್ದುಕಾದುವಾಗಳ್ ॥

ಪು ॥ ಧ್ವಜವಂಖಂಡಿಸಿಖಂಡ್ದಬಾಣದೊಳೆಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಂಸೆಟ್ಟನೊ ।
ಷ್ಟಜೆಯಿಂತೊಳ್ದಿಖಂಡಿಯುಂದ್ರುಪದನಂಕಾಯ್ವಿಂದಮೇಸಾಡಿಮಿ ॥
ಕ್ಕುಜವಂಕೊಲ್ವವ್ರೇಲಾತನಿಂಕಱಿಯವಂಪನ್ನಿರ್ವ್ವರಂಕೊಂದುವು ।
ತ್ಸ್ಯಜನಂವೂಣದೆಕೊಂದನೊಂದೆಕರದಿಂನಿಶ್ಯಂಕನಂಶಂಕನಂ ॥ 59

ಸ ॥ ಆಗಳ್ಸಾಲ್ವದೇಶದರಸಂಕೇಕಿತ್ಸಂ ಪ್ರಳಯಕಾಲದವೇಳೆ ಭಟರೆಗಳನಿಸುವನೇಕಾ
ನೀಳಭಟರೆಗಳ್ವೆರಸರಸನಂಪೆಱಗಿಕ್ಕಿ ಎಂದುತಾಗಿದುಗಳೆ ॥

ಕಂ ॥ ಓರೊಂದೆಬಾರೆಯಂಬಿನೊ ।
ಳೋರೊಂದೆಗಜೇಂದ್ರಮುರುಳಿತೆಗೆನೆಬಿದೆಬ್ಬಿ ॥
ಚೆಲ್ಲೀರಣದೊಳ್ಬೀಕಿತ್ಸನ ।
ನಾರುಮಗುವ್ರ್ವಿಸೆಳೆಬೋಲ್ಬವೆಂತಱಿದಾರ್ದ್ದಂ ॥ 60

ವ ॥ ಅಂತುಬಂಡವಬಲವೆಲ್ಲಮನಲ್ಲಕಲೊಲೀಲಂವಾಡಿ ಕಳಕಳೇತನನಜಾತಕತ್ರ್ಯವಂ ಬಿಡಿಯಲೆಯ್ತಬರ್ವಾಗಳ್ ॥

ಸ್ರ ॥ ಕಾದಲ್ಸಂಸಪ್ತಕಕ್ಕರ್ಕಳ್ಕರೆದೊಡವರಬೆನ್ನೆಂತಗುಳ್ದಾದಕಾಯ್ವಂ ।
ಕಾಯುತ್ತಿಬರ್ವಾತನೆಂತಾಕಳಕಳವನವಂಕೇಳ್ದುಭೋರೆಂದುಬಂದೆ ॥
ಚ್ಚಾದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂತಮ್ಮೊವಜರುಗಿಯಿತವಮ್ಮಂಣನಂಶಾರ್ಯ್ಯದಿಂದಂ ।
ಕಾದಂಮುಂಬಜ್ಜನಂಕಾದರಿಗನುಱಿದರಂಕಾವುದೇಂಜೋದ್ಯಮಾಯ್ತೀ ॥ 61

ವ ॥ ಆಗಳ್ಕಾರ್ತ್ತಾಂಡಂಪ್ರಚಂಡಮಾರ್ತ್ತಾಂಡನೆ ಕರನಿಕರಸ್ಫುರಿತಕಿರಣಂಗಳ್ಕವಿಯೆ ತನ್ನಕಿರಣಂಗಳ್ಮಸುಳ್ದಪರಜಳನಿಧಿ ಗಿಱಿದನಾಗಳೆರಡುಂ ಪಡೆಗಳಪಹಾರತೂರ್ಯ್ಯಂಗೆಳಂಬಾಜಿಸಿದಾಗಳ್ ॥

ಹರಿಣೇಪ್ಲುತಂಪಡೆಗಳೆರಡುಂಬೀಡಿಂಗೆತ್ತಂತೆರಳ್ದುನೆಗಟ್ಟೆಯ್ತಂ ।
ಪಡೆದಱಿದರಂಮೆಚ್ಚುತ್ತುತ್ಸಾಹದಿಂಪೊಗಟ್ಟುತ್ತುವೊ ॥
ಳ್ಪಡರೆನುಡಿಯುತ್ತಂತಿರ್ದ್ದಾದಿತ್ಯನಂದುದಯಾದ್ರಿಯ ।
ತ್ತಡರೆಪೊಱಮಟ್ಟುಗಳ್ಬಂದೊಡ್ಡಿನಿಂದುವುಕೋಪದಿಂ ॥ 62

ಕಂ ॥ ಅಂತೊಡ್ಡಿನಿಂದಬಾತು ।
ದ್ದರ್ಂತಂಕೆಯ್ವಾಸುವನ್ನೆಗಂಸೈರಿಸದೋ ॥
ರಂತೆವೆಣಿದಿಱಿದುವಂತೆದಿ ।
ಗಂತಾಂತಮನೆಯ್ದಿಪರಿಯೆನೆತ್ತರತೊಱಿಗಳ್ ॥ 63

ಅಱ್ಱಿದಬಿಲ್ವಡೆವಾಣದೆ ।
ತಱ್ಱಿದರಥವೆಯ್ದಿಯೊಗೆದಪುಣ್ಗಳ ಪೊಜೆಯಿಂ ॥
ವೊಱ್ಱಿದಕರಿಘಟೆಜವನದು ।
ವಱ್ಱಿಯನನುಕರಿಸೆವೀರಭಟರಣರಂಗಂ ॥ 64

ವ ॥ ಆಗಳ್ದ್ರುಪ್ಪಕೇತುವೃಷಸೇನನೊಳ್ । ಸಾತ್ಯಕಿಭಗದತ್ತನೊಳ್ । ದ್ರುಪದಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನರಿರ್ವ್ವರುಂದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯ್ಯನೊಳ್।ಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯಂಸಾಬಲನೊಳ್ । ಶಲೋತ್ಕಚಂಕರ್ಣ್ಣನೊಳೆಣಿದುಕಾದೆ ॥

ಚಂ॥ ಪೊಸಮನೆಯಂಬುಗಳ್ದೆಸೆಗಳಂವಸುಳ್ವನ್ನೆಗವೆಯ್ದೆ ಪಾಯೆಬಾ ।
ಯಿಸುವರಥಂಗಳಾರಥದಕೀಲ್ಮಱಿದಾಗಳೆಕೆಯ್ಯನಲ್ಲಿಕೋ ॥

ದೆನಗುವಸೊತೆರಂಬುಕೊಳಿಸೊತರುರುಳ್ದು ಮಿಳಾತಳಕ್ಕೆಬಾ ।
ಯ್ದನಿಯೊಳಕಾಗಿತ್ತೆ ಱಿವನಿಚ್ಚಟರೊಪ್ಪಿದರಾಜಿರಂಗದೊಳ್ ॥ 65

ವ ॥ ಆಗಳ್ಕಳಿಂಗರಾಜನಗಜಘಟೆಗಳನಿತುನೊಂದಾಗಿಭೀಮಸೇನನರಥಮಂವಿಳಯಜಾ
ಳಜಳಧರಂಗಳೆಲ್ಲರೊಂದಾಗಿಕಾಲಗಿರಿಯಂಮುತ್ತು ವಂತೆಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿದಾಗಳ್ ॥

ಮ ॥ ರಥದಿಂಧಾತ್ರಿಗೆಬಾಯ್ದು ಕೊಂಡುಗದೆಯಂಕೆಯ್ಸಾದ್ದುದಸ್ಮನ್ನನೋ ।
ರಥಮಿಂದೆಂದುಕಡಂಗಿಮಾಣದೆನಿಡಿಲ್ಪೊಯ್ವಂತೆವೋಲ್ಪೊಯ್ವುದುಂ ॥
ರಥಮೂಥಧ್ವಜಸತ್ತ್ರಸಂಘಟನದೊಳ್ಪೊಂಟಾಸವೇತಂಮಹಾ ।
ರಥನಿಂದಂಕುಳಕೈಳದಂತೆಕರಿಗಳ್ಬೀಳ್ತಂದುವುಗ್ರಾಜಿಯೊಳ್ ॥ 66

ಮಧವದ್ದಂತಿಗಳಂಕಲುತ್ತ ಸಗವೊಯ್ಪೊಯ್ದಾಜಿಯೊಳ್ಬೀವನಾ ।
ದ್ದೊರ್ದಾದೀಡಾಡಿದೊಡತ್ತ ಜಾಂಡತಟವುಂಕಾಣ್ಬನ್ನೆಗಂಬಾಱಿತಾ ॥
ಱಿವಪೇರಾನೆಯೊಡಲ್ಗಳಭ್ರತಳದೊಳ್ನಿಲ್ಕಿರ್ದುವೋರೊಂದುವಾ ।
ಣದೆಬೀಳ್ತಪ್ಪುವುಬೆಟ್ಟುಬೀಳ್ವತೆಱದಿಂದಿನ್ನಿಂಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ॥ 67

ಕಂ ॥ ತೊಡರೆತಡಂಗಾಲ್ಪೊಯ್ದೊಡೆ ।
ಕೆಡೆದುಂತಿವಿದೊಡೆಸುರುಳ್ದು ಮೋದಿದೊಡಿರದೆ ॥
ಲ್ಪಡಗಾಗಿವುಡಿದುಬಿಟ್ಟು ವು ।
ಗಡಣದೆಕರಿಘಟೆಗಳೇಂಬಲಸ್ಥನೊಭೀಮಂ ॥ 68

ವ ॥ ಅಂತಲ್ಲಿಪದಿನಾಲ್ಸಾಸಿರಮೆಬದಾನೆಯುಮಂತ್ರಿಕಳಿಂಗನಾಯಕಂಭಾನುದತ್ತಂಮೊ
ದಲಾಗೆನೊರ್ವ್ವರರನುಮಕ್ಕಳುವುಂಕೊಂದೊಡೆಕಾರವಬಲವೆಲ್ಲಮೊಲ್ಲಸುಲಿದೋಡಿಭ
ಗದತ್ತನಾನೆಯವಮಱಿಯಂಪೊಕ್ಕಾಗಳ್ ॥

ಮಾಸ್ರ ॥ನೆಗೞ್ದೆಂದೇವೇಂದ್ರನೈರಾವತದಕೆಳೆಯನೆನ್ನೆಱಿದೀಯಾನೆಯುಂದ ।
ಲ್ದಿಗಿಭಂದುರ್ಯ್ಯೋಧನಂಸಚ್ಚಿದನೆನಗಿದಿರಂಭೀಮನೆಬ್ಬಿಂದನೀಗ ॥
ಳ್ತಾಗಿಲಂಮುಟ್ಟಿತ್ತು ಸಂದೆನ್ನ ಳವುಮದಟುಮೆಂದಾದ್ದೊರ್ದ್ದರ್ಪ್ಪಯುಕ್ತಂ।
ಭಗದತ್ತಂಸುಪ್ರತೀಕದ್ವಿಪಮನುಪಚಿತೋತ್ಸಾಹದಿಂತೋಱಿಕೊಟ್ಟಂ ॥ 69

ಶಂ ॥ ಮದಕರಿಯದರಿವಭರದಿಂ ।
ಪದಿದೊಡೆನೆಲನೊಡ್ಡಿನಿಂದಚತುರಂಗಮುವೊ ॥
ದ್ದೊರ್ದಲೆನಡುಗಿದುದುಕೂಡಿದ ।
ಚದುರಂಗದಮಱಿಯೆನಲ್ಕಿ ದಂತಪ್ಪಿನೆಗಂ ॥ 70

ವ ॥ ಆಗಳಸುರನೆಯ್ದನೆಲನೆನಾದಿವರಾಹನಱಸಲೆಂದು ಸಕಳಜಳಚರಕ್ಕೆತಜಳನಿಧಿಗ
ಳಿಂಕಲಂಕುಸಂತೆಪಾಂಡವಬಳಜಳನಿಧಿಯನಳ್ಕಿಕುಳರೋಂಕಾರಮುಖರಿತವಿಕಾಳಕರಿಚ
ಱವಮಾದಿಕಾಗಱೇಂದ್ರಂಕಲಂಕೆ ॥

ಚಂ ॥ ತಳದುದಾರುಕಣ್ಣ ತಾಳಪವನಾಹತಿಯಿಂಜಲರಾಶಿಕೆಯ್ಯಲಿ ।
ಳ್ವಗೆಗೆದಿಗ್ಗಜಂದೆಸೆಯಿನತ್ತತೆರಳ್ದವುಕಾಯ್ಪಿನಿಂದಿಕಾ ॥
ವಳಿವೆರಸಂಬರಂಪೊಗೆದುಪೊತ್ತಿದುದಾದವದಾಂಬುವಿಂಜಗಂ ।
ಜಳಧಿವೊಲಾಯ್ತದಂನೆಱೆಯೆಬಣ್ಣಿಪರಾಗ್ಗಳಸುಪ್ರತೀಕಮಂ ॥ 71

ಖರನಖದಂತಘಾತದಿನುರುಳ್ವಚತುರ್ಬ್ಬಲದಿಂತೆರಳ್ವನೆ ।
ತ್ತರಕಡಲಾಕಡಲ್ವರೆಗವೆಂದ್ದಿವುಹಾವುಕರಂಗವುದ್ಯದೊ ॥
ಳ್ಪರಿವನ್ನೇಲಿತಗುವ್ರ್ವೆವರಸಾಭಗದತ್ತನಕಾಲೊಳಂತದೇಂ ।
ಪರಿದುದೊಸುಪ್ರತೀಕಗಜವುಚ್ಚರಿಯುಪ್ಪನವಾಜಿರಂಗದೊಳ್ ॥ 72

ವ ॥ ಅಂತುಪರಿದಬೀದಿಗಳೊಳಿಲ್ಲಂನೆತ್ತರತೊಱೆಗಳ್ವರಿಯೆ ಕೆಂಡದತೊಱೆಪರಿದಸುಪ್ರತೀಕದಕೆಯ್ಯಕಾಲಕೋಡೀಱುನೊಳ್ಬಲವನೆಲ್ಲಂ ಜವನಜಿವೆಳ್ತಿತುಱಿವಂತೆ ತೊಱ್ತುಱಿದುಱಿದು ಪದಿನಾಲ್ಸಾಸಿರವುದಾಂಧಗಂಧಸಿಂಧುರಂಗಳುಮನೊಂದುಲಕ್ಷ ರಥಮುಮುಸರೆದುಸಂದಣಿಸಿದಂತೆವಾಡಿದಾಗಳ್ಪಾಸುರನೊಳಾಸುರೆಂಬೆರಸು ತಾಗುವಂಧಕಾರಾತಿಯಂತೆಭೀಮಸೇನಂಬಂದುಪೊಣರೆ ॥

ಚಂ ॥ ತೊಲಗಿದುಸುಪ್ರತೀಕಗಜವಾಭಗದತ್ತನಿನಿಲ್ಲಿನಿನ್ನತೋ ।
ಳ್ವಲದಪೊಡಪ್ಪುವಲ್ಲದೆಲೆಸಾಯದೆಪೋಗೆನೆಕೇಳ್ದಭೀಮನಾಂ ॥
ತೊಲೆದುದಿರುಕ್ಕಿನೊಳ್ನುಡಿವೆಯಿಂಕರಿಸೂಕರಿಯಲ್ಕೆಪತ್ತಿಗಂ ।
ಟಲನೊಡೆಯೊತ್ತಿಕೊಂದಪೆನಿದಲ್ತಿದಱಿಂವನುವೆನ್ನನಾಂಪುದೇ ॥ 73

ವ ॥ ಎಂದುನಾರಾಚಂಗಳಿಂತೋಡುಂಬೀಡುಂ ಕಾಣಲಾಗದಂತುಸುಪ್ರತೀಕಕರಿಯೆಂಬ ಗಿರಿಯುಮೇಲೆಭೀಮಸೇಂಬ ಕಾಲವೇಘಂಸರಲ ಸರಿಯಂಸುರಿಯೆ ॥

ಚಂ ॥ ಸಿಡಿಲೆಱಪಂದದಿಂದೆಱಗಿದಿಕ್ಕರಿತನ್ನ ವರೂಥಮುಂಪಡ ।
ಳ್ವಡಿಸೆವುರುತ್ಸುತಂವುಳಿದುವಚ್ಚರದಿಂಗಜೆಗೊಂಡುಸುತ್ತುಗೊಂ ॥
ಡಡಿಗಿಡೆನುಗ್ಗಪೊಯ್ದುಪೆಱಪಿಂಗುವುದುಂಕರಿನೊಂದುಕೋಪದಿಂ ।
ಪಿಡಿದೆಱಗಿತ್ತುಭೀಮನನಗುರ್ವಿಸಪಾಂಡವಸೈನ್ಯಮಳ್ಕುಱಲ್ ॥ 74

ವ ॥ ಅಂತೆಱಗಿದೊಡೆ ಕೋಡಕೆಯ್ಯಕಾಲೆಡೆಗಳೊಳ್ಬಣ್ಪುವಂ ಪೊಳೆವಂದದಿಂದೆಱ್ದು ಡೊಕ್ಕರಂಗೊಂಡು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದತ್ತಪನ್ನೆರಡುಯೋಜನಂಬರವೊತ್ತುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಕರಿಯಂಕುರುಭೂಮಿಯನಡು ।
ವರೆಗಂಪವನಜನುವೊತ್ತೆತೋಳ್ವಲವಾಗ ॥
ಳ್ಪರಿಸರಿಯಾದುದುತದ್ದಿ ।
ಕ್ಕರಗಂಭೀಮಂಗವುಗ್ರಸಂಗರಧರೆಯೊಳ್ ॥ 75

ವ ॥ ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಸಂಸಪ್ತಕಬಲವೆಲ್ಲವುನಳಱಿಪೆಳಱಿವೆಱೆದುಱಿ * ದುಳಿಕೊಳ್ವ ವಿಕ್ರಾಂತತುಂಗಂಜಕ್ರಿಯನಿಂತೆಂದಂ ॥

* ಪಾ॥ಕವುಱಿವುಱಿ.

ಚಂ ॥ ಪರಿದುದುಸುಪ್ರತೀಕಗಜಮೇಱಿದವಂಭಗದತ್ತನಾಮರು ।
ದ್ವಿರದಮನಾಂಕೆಗೊಂಡುಪೞಿವಂಪವನಾತ್ಮಜನೀಗಳಾಹವಂ ॥
ಪಿರಿದುದಲತ್ತಪೋಪಮೆನೆತದ್ಬಧವುಂಪರಿವಾಯುವೇಗದಿಂ ।
ಪರಯಿಸೆತಾಗಿದಂಪರಿಗನಂಕದಪೊಂಕದಸುಪ್ರತೀಕಮಂ ॥ 76

ವ ॥ ಅಂತುತಾಗಿವ್ಯಗರಾಜನಖರವಾಗ್ಗರ್ಣಂಗಳೊಳಂಕೂರ್ಮ್ಮನಖಾಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳಮಾನೆಯುಮಂಭಗದತ್ತನುಮಂಪೂಱಿದ್ದೊಡೆಭಗದತ್ತಂಮುಳಿದುಭಗವಚ್ಛಕ್ತಿಮಪ್ಪುದಿವ್ಯಾಂಕುಶಮಂಕೊಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ಇಡುವುದುಮದುವಿಲಯಾಗ್ನಿಯ ।
ಕಿಡಿಗಳನುಗುಱುತ್ತುವೆಯ್ದವಪ್ಪುದುಮಿದಿರಂ ॥
ನಡೆದಜರನುರಮನಾಂತೊಡೆ ।
ತುಡುಗೆವ್ರೊಲೆನೆದಿದ್ದುದಂಕುಶಂಕಂಧರದೊಳ್ ॥ 77

ವ ॥ ಆಗಳ್ವಿಕ್ರಾಂತತುಂಗಂ ಚಕ್ರೋದ್ಯಂಬಟ್ಟುದೇನೆಂದು ಪಿಸಗೊಳೆ ॥

ಚಂ ॥ ಇದುವೆಱತಲ್ತು ಭೂತಳವನಾಂತರಲೂದಿವರಾಹನಾಧೆನಂ ।
ದದಱವಿಷಾಣಮುಂಬಱಿಯಮಾವಸುಧಾಂಗನೆಗಿತ್ತೆನೀತನಾ ॥
ಸುದತಿಯಪುತ್ರನಾಕೆಕುಡೆಬಂದುದಿವಂಗೆನಗಲ್ಲದಾನಲಾ ।
ಗದುದಱಿನಾಂತೆನಿಂತಱಿವುದೀಕರಿಕಂಧರಮಂಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಾ ॥ 78

ಉ ॥ ಎಂಬುದುವೊಂದೆದಿವ್ಯಶರದಿಂತಿರವುಂಪಱಿಯೆಱ್ಕೊಡಾತನೊ ।
ತ್ತಂಬದಿನಾಂತೊಡಾಂಬಱಿದಿತಪ್ಪಿದೆನೆಂದುಕಿರೀಟಿತನ್ನಬಿ ॥
ಲ್ಲಂಬಿಸುಟಿದ್ದೊಡಚ್ಯುತನಿದೇಕವನಂಕುಶವಿದ್ಯೆನೋಡುನೋ ।
ಡೆಂಬುದುವೆಱ್ಚನಂತೆರಡುಕೆಯ್ಗಳುಮಂಧುರದೊಳ್ಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಂ॥ 79

ಕಂ ॥ ಎಱ್ಚವನತಲೆಯುಮುಂಪಱಿ ।
ಯೆಱ್ಚೊಡೆದಿಕ್ಕರಿಯತಲೆಯುಮಾತನತಲೆಯುಂ ॥
ಪಱ್ಚಿಕ್ಕಿದಂತೆಕೆಯ್ಗಳು ।
ಮಱ್ಚರಿಯಪ್ಪಿನೆಗವೊಡನುರುಳ್ದುವುಧರೆಯೊಳ್ ॥ 80

ಉ ॥ ಇತ್ತರಿಗಂಗಮಿತ್ರಜಯಮಪ್ಪುದುಮತ್ತಮರಕ್ಕರಾಳ್ದೊಸೞ್
ಸುತ್ತಿರೆಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳನೋಗರವ್ರೊಗಳಲಂಡನೆಯ್ದೆಪೀ ॥
ರುತ್ತೊಡವಂದುವಿಂದ್ರವನವಿಂಮಱಿದುಂಬಿಗಳಿಂದ್ರನೀಲಮಂ ।
ಮುತ್ತುವನೋಳಿಯೋಳಿಯೊಳಿಕೋದೆಱಲಿಕ್ಕಿದವೊಲೆಯಂತೆವೋಲ್ ॥ 81

ಕಂ ॥ ಧರಣೀಸುತನಱಿದಂದಿ ।
ಕ್ಕರಿಕೆಡೆದುದುನರಕರಂಗಳೆಂಭುವನವಮಿಂ ॥
ನುರಿಯವಿರದಾನಡಂಗುವೆ ।
ನಿರದೆಂಬವೊಲಕ್ಕರ್ನಪರಜಳನಿಧಿಗಿಟಿದೆಂ ॥ 82

ವ ॥ ಆಗಳೆರಡುಂ ಪಡೆಗಳಪಹಾರತೂರ್ಯ್ಯಂಗಳಂಬಾಜಿಸಿತಂತವ್ಮಬೀಡುಗಳ್ಗೆ ಪೋ ಪುದುಂಸುಯೋಧನಂಭಗದತ್ತನಸಾವಿಂಗಱಲ್ದ ತೊಟ್ಟಸನ್ನಣವನಪ್ಪೊಡಂ ಕಳೆಯದೆ ಯುಮರಮೆನೆಗೆಪೋಗದೆಯುಂಕುಂಭಸಂಭವನಲ್ಲಿಗೆವಂದು ॥

ಮ ॥ ಮಸಕಂಗುಂದದಸುಪ್ರತೀಕಗಜವುಂಧಾತ್ರೀಸುತಂಕೀಱಿಜೋ ।
ದಿಸಿಭೀಮಂಗೆಲೆಮುಟ್ಟೆವಂದುಹರಿಯುಂತಾನುಂಭರಂಗೆಯ್ದುತ ॥
ನ್ನೆಸಕಂಕಾಯದಧರ್ಮ್ಮಯುದ್ಧದೆನರಂಕೊಲ್ವಲ್ಲಿಕಂಡಿಂತುಪೇ ।
ಕ್ಷಿಸಿನೀವುಂನಡೆನೋಡುತಿರ್ದಿರೆನೆವುತ್ತಿಂನಾರನಾಂನಂಬುವೆಂ ॥ 83

ವ ॥ ಎಂದುನುಡಿದ ಪನ್ನಗಧ್ವಜನನುಡಿಗೆಕಾರ್ಮ್ಮುಕಾಚಾರ್ಯ್ಯನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಎನಗಲ್ತಾರ್ಗ್ಗಮಸಾಧ್ಯನಲ್ತೆ ವಿಜಯಂನೀನಾತನಂಗೆಲ್ವಮಾ ।
ತನಮೋಘಂಬಿಸುಡಿಂದೆನಾಳೆವಿಜಯಂಮಾಕರ್ಕ್ಕರ್ಳ್ಕದಂದುರ್ಕ್ಕರೊ ॥
ಕ್ಕನನಾಂತೊರ್ವ್ವನನಿಕ್ಕುವೆಂಕದನದೊಳ್ಕೀರ್ಣಕ್ಕುಟ್ಟುವೆಂಧರ್ಮ್ಮನಂ ।
ದನನಂನೀನಿದನಿಂತುನಂಬುಬಗೆಯಲ್ವೀಡೆನ್ನನಿಂಭೂಪತೀ ॥ 84

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಾನಿನಿತಂ ನಿಮ್ಮಂಪೂಣಿಸಲೆಬಂದೆನೆಂದುಪೊಡವಟ್ಟುಬೀಱಿಕ್ಕೊಂಡು ಪೋಗಿಸಂಸಪ್ತಕರ್ಕ್ಕಳ್ಗೆ ಬಱಿಯನಟ್ಟಿಬರಿಸಿ ॥

ಚಂ ॥ ಅರಿಗನನಾಂಪಗಂಡುಮದಱುಂನಿಮಗಾವಗಮಾದುದಾಹವಾ ।
ಜಿರದೊಳದಕ್ಕೆರ್ನಾಳೆನರನಂತೆಗೆದುಯ್ವುದುಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನಂ ॥
ಗುರುಬಿಡದಪ್ಪನೆಂದವರನಾಗಳೆಪೂಣಿಸಿಪೋಗವೇಱ್ದು ವು ।
ಚ್ಚರದೊಳೆವಾಣದೊಡ್ಡಿದನಸುಂಗೊಳೆಕಕ್ಕರಸಂಜಿಸಂಜೆಯೊಳ್ ॥ 85

ವ ॥ ಆಗಳ್ವಾಂಡವಪತಾಕಿನಿಯುಮಿರದೆ ಪೊಱಮಟ್ಟುರ್ದ್ಧಚಂದ್ರವ್ಯೂಹಮನೊಡ್ಡಿನಿಲೆ ಸಂಸಪ್ತಕರ್ತ್ತಮಗೆವಿಱ್ಱುಗರೆವಂತೆವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನಂಕರೆದುಯ್ದರಿತ್ತ ॥

ಅನಪದ್ಯ ॥ ಅಱಿಬಿದಂಗುರುಭಾರ್ಗ್ಗವನಿಂತೀಯೊಡ್ಡನಿದಂಗೆಲಲಾವನುಂ ।
ನೆಜಿಯನುಕ್ಕರ್ನಳುಕ್ಕರ್ಕಯಿನೊರ್ವ್ವಂಪೊಕ್ಕೊಡೆಪೊಕ್ಕನಮತ್ತಣಂ ॥
ಪೊಱಮಡಂತಱಿಬೊಟ್ಟುವೆನಂತಾಪಾಂಡವಸೈನ್ಯಮನೆಂದುಮಬಿ ।
ಲ್ಲಿ ಱಿಯನೊಡ್ಡಿದನಂಕದಚಕ್ರವ್ಯೂಹಮನಾಹವರಂಗದೊಳ್ ॥ 86

ವ ॥ ಅಂತೊಡ್ಡಿದಚಕ್ರವ್ಯೂಹದನಡುವೆಡೆಯಱಿದು ಕಳಿಂಗರಾಜನಕರಿಘಟೆಗಳನಿತುಮುಂಕಣ್ಣಿಶಲ್ಯಶಕುನಿಕೃಪಕೃತವರ್ಮ್ಮಭೂರಿಶ್ರವೋಶ್ವತ್ಥಾಮ ದುರ್ಯ್ಯೋಧನವೃಷಸೇನಲಕ್ಷ್ಮಣಾದಿಗಳಪ್ಪತಿರಥಮಹಾರಥಸಮರಥಾರ್ದ್ಧರಥಕ್ಕಳನಿರಿಸಿ ಮತ್ತಮವರಬಳಿಸಿಯುಮನೇಕಸಾವಜಬಲಂಬೆರಸುಜಯತ್ಸೇನ ಸುದಕ್ಷಿಣಕಾಂಭೋಜಾದಿನಾಯಕರನಿರಿಸಿಮತ್ತಮವರಕೆಲದೊಳೆಡೆಯಱಿದು ಬಕಾಸುರಜಟಾಸುರರಮಕ್ಕಳಪ್ಪಳಂಭೂಷಣಹಲಾಯುಧ ಮುಸಲಾಯುಧಕಾಳನೀಳರೂಕ್ಷರಾಕ್ಷಸಬಲಮನಿರಿಸಿ ಮತ್ತಮವರಕೆಲದೊಳೆವಗ್ಗಿವಪ್ಪಾಸಟೆಯಾಗಿಪ್ಪುದೆಂದು ನಿಂದನೆಲೆಯೊಳ್ತಳರದೆ ನಿಲ್ವಂತಾಗಿರಿಸಿಗುಹೆಯಬಾಗಿಲೊಳ್ನಿಂಪಮಿಪ್ಪಂದದಿಂಭಾರದ್ವಾಜಂಸಿಂಧುರಾಜಂಪರಸುಚಕ್ರವ್ಯೂಹದಬಾಗಿಲೊಳ್ನಿಱಿದುಮೆಱಿದುನಿಂದಾಗಳ್ಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನೇಗೆಯ್ವ ತೆಱನುಮು[ನ]ಱಿಯದಭಿಮನ್ಯುವಂಕರೆದಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮು।ಸ್ರ॥ಇದುಚಕ್ರವ್ಯೂಹವಿನ್ಯೂಹವನೊಡೆವದಟಂಪಾರ್ತ್ಥನಂತಾತನುಂಗೆಂ ।
ಟದನೆಂಮಿನಾಲ್ವರುಂ * ಭೇದಿಸಲಱಿಯೆವಿದಂಕಂದನೀಂಬಲ್ಲೆ ಪೇೞೆಂ ॥
ಬುದುವಾನೆಮ್ಮಯ್ಯನೊಳ್ಕೞ್ದಱಿವೆನಿದನಿದೇನಯ್ಯಱಿಂತಾಂತರಂಪೊ ।
ಕ್ಕದನೀಗಳ್ವನ್ಯಗಂಧರ್ವ್ವಿರದಮೆಕೊಳನಂಪೊಕ್ಕ ವ್ಯೋಲ್ತಾದಿತೋರ್ಪ್ಪೆಂ ॥ 87

ಚಂ ॥ ಅನಲನಕೊಟ್ಟಗಾಂಡಿವದತೇರಮುರಾರಿಯಮೆಚ್ಚದೇವದೇ ।
ವನದಯಿಗೆಯ್ದಸಾಯಕದಟಂಬಲದೊಳ್ಕಲಿಯೆಂದುಕೆಮ್ಮನ ॥
ಮ್ಮನನ . . . ನಪ್ಪಿದಬಂಪಗೆಯೊಡ್ಡಗೆಲಲ್ಕಳ್ಕುಳಂಬಮೆಂ ।
ಬನಿತುವರಂಮನಕ್ಕೆನಿಮಗತ್ತಳಗಂಬರೆವುತ್ತೆಮಾಣ್ಬೆನೇ ॥ 88

ನೆಜಿದುಚತುರ್ಬ್ಬಲಂಬರಸುಬಂದುರದೊಡ್ಡಿದಗಂಡರಾರುಮೆ ।
ನ್ನಱಿಯದಗಂಡರೇನೆಗೆದನೆತ್ತರಸುಟ್ಟುರೆಕಂಡದಿಂಡೆಗ ॥
ಳ್ಪಱಿದುನಭಂಬರಂಪರೆದುಪರ್ವ್ವಿಲಯಾಗ್ನಿಶಿಖಾಕಳಾಪಮಂ ।
ಮಜಿಪೆಯಿನೆತಾಗಿತೆಳ್ತಱಿಯದನ್ನೆಗವೆಂತುನರಂಗೆಪುಟ್ಟುದೆಂ ॥ 89

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಯಮನಂದನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಅನುವರದಲ್ಲಿತಳ್ತಪಗೆದುಂತವೆಕೊಂದೊಡಮಾಂತರುತಿಸಾ ।
ಧನದೊಳಗಟ್ಟಿತಟ್ಟಿದೊಡವೆನ್ನಯಸಂತತಿಗಾಗಿಸಿದ್ದನಿ ॥
ನ್ನನೆಮುದದಂತಿದಂತಮುಸಲಾಹತಿಗಂಕರವಾಳಬಾಯ್ಗಮುಂ ।
ಬಿನವೊನೆಗಂಮಹಾರಥರತಿಂತಿಗಂಪಿಡಿದೆಂತುನೂಂಕುವೆಂ ॥ 90

ಕಂ ॥ ಮಗನೆಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷದ ।
ಮಗನೆನ್ನಿನಂನನ್ನನೊರ್ವ್ವನಂಪಗೆವಡೆಯೊ ॥
ಡ್ಡುಗಳನೊಡೆಯಲ್ಕೆ ಪೇೞ್ದರ್ದೆ ।
ಧಗಮೆನೆನ್ಮೈರಿಸುವುಪಾಯಮಾವುದುಕಱುವೇ ॥ 91

* ಪಾ॥ ನಾಲ್ಕೆಮುಂ,

ವ ।। ಎಂದೊಡಾವಾತಂವಾಕ್ಕೊರ್ಂಡಭಿವನ್ಯುವಿಂತೆಂದಂ ।।

ನು ।। ಕ್ರಮವುಂಕೆಯ್ಕೊಳಲೆಂದುಪುಟ್ಟರಣದೊಳ್ವಾವನ್ನೆಗಂಮಾರ್ದೊಡ ।
ಕ್ರಮವುಮಕ್ಕುಂಕ್ರಮವುಮಕ್ಕು ಮೇಕ್ರಮವುವಾನೇಗೆಯ್ದು ಪೆಂವಿಕ್ರಮು ।।
ಕ್ರಮವುಮಾಂವಿಕ್ರಮುದಾತನೇಂಕ್ರಮುದವಾತಂತಿಕ್ಕೆರ್ಕವಾಣ್ಡಿದ್ದೊರ್ಡಾಂ ।
ಕ್ರಮುಕೆಂದಿರ್ದೆನೆಬಿಟ್ಟೊಡಂಬಿಡದೊಡಂಬೀಱೊರ್ಂಡೆನಿಂವಾಱ್ಪೆನೇ ।। 92

ವ ।। ಎಂದುತನ್ನೇಱಿದ ಕನಕರಥವುಂ ತನ್ನ ವನದನ್ನನಪ್ಪ ಜಯನೆಂಬಸಾರಥಿಯುಂ ಜೋದಿಸೆಂದಾಗಳೆ ।।

ಚಂ ।। ಎಱಗುವಬಟ್ಟನಂಬುಗಳಬಲ್ಸರಿಕುಂಭಜನಂಮೆರಲ್ಚಿಪಾ ।
ಯ್ವಱಿಕೆಯಪಾರೆಯಂಬುಗಳತಂದಲಗುರ್ವಿಸಿಸಿಂಧುರಾಜನಂ ।।
ಮಱುಗಿಸೆಬಾಗಿಲೊಳ್ಮಸುಱುನಿಂದಘಟಾವಳಿಯಂತೆರಲ್ಚಿತ ।
ತ್ತಱದಱಿದೊತ್ತಿಪೊಕ್ಕನಭಿಮನ್ಯುವಿರೋಧಿಬಳಾಂಬುರಾಶಿಯಂ ।। 93

ವ ।। ಅಂತುಪೊಕ್ಕುವಿರೋಧಿಸೈನ್ಯವುಂ ಮಾರಿಪೊಕ್ಕಂತೆಪೆಣವುಯುಂವಾಡಿ ತೂಱುಗೊರ್ಂಡ * ಜೋಳಭಂತಿರೆಪಡಲ್ವಡಿಸಿದಾಗಳೆ ।।

ಚಂ ।। ಬಣಗಿದುದೊಂದುಪೆರ್ವ್ವಿದಿರಪೆರ್ವ್ವೆರ್ವ್ವದಱಿಂವೊರೆವಾವುಹಾಕುಕು ।
ಪ್ಪಣಿಯವೊಲಾಂತಖಟ್ಟಿನಿವಹಕ್ಕೆ ರಥಕ್ಕೆ ದಱಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತವಾ ।।
ರಣನಿವಹಕ್ಕೆ ತಕ್ಕನಭಿಮನ್ಯುವಕೂರ್ಗ್ಗಣೆಪಾಯ್ದುನುಂಗಲುಂ ।
ಟೊಣೆಯಲುಮುಚ್ಚಿರ್ಮುಕ್ಕಲುಮಿದೇಂನೆಱಿಕಲ್ತುವೊಯುದ್ಧರಂಗದೊಳ್ ।। 94

ವ ।। ಅಂತಿದಿರಾಂತವೊರ್ವ್ವಡೆಯೆಲ್ಲಮುಂಜವನಪಡೆಗೆಪಡಿಗಚ್ಚಿಕ್ಕುವಂತಿಕ್ಕಿನಿಂದನರ
ನಂದನನೆಂಬಾ ಂಡುವಿಕ್ರಮುಕ್ತಂಕ್ರಮುಕ್ತಂಪುರುಡಿಸುವ ಸುಯೋಧನನವುಕ್ಕಳಲಕ್ಕಣಂ
ಮೊದಲಾಗೆನಾ ವ್ಯರುವೊಂದಾಗಿಬಂದುತಾಗಿದಾಗಳೆ ।।

ಸ್ರ ।। ಸೂಱೈಸೆಜ್ಜೆ ಚ್ಚುಬಿಲ್ಲಂರಥದಕುದುರೆಯಂಸೂತನಂಖಂಡಿಸುತ್ತಾ ।
ಜೋಱೆಂಬೊಂಬು ಕ್ಕುಪತ್ತೆಂಬಱಿಕೆಯಸರಲಿಂದೊಱಿಕೊಂಡಾವವೆಯ್ಯುಂ ।।
ಪಾಱುವೆಂಬಂತಾಗೆಪಾದ್ದಾರ್ದ್ದುಱದಿಸೆಮುಳಿಸಿಂನೊರ್ವ್ವರುಂಪೊನ್ನತಾಱಿಳೆ ।
ಸೂಱೊಳ್ಬಿಱಿವ್ವಂತೆಬಿಟ್ಟಿದ್ದಮ್ಮಕಟವಮಣಿಗಣದ್ಯೋತಸಾರಕ್ಕರ್ವಾರರ್ ।। 95

ವ ।। ಆಗಳ್ಸುಯೋಧನನಮಕ್ಕಳಸಾವಕಣ್ಣಂ ತವ್ಮಣ್ಣನೊಗವನಾವವೊಗದೊಳ್ನೀಱ್ಪೆನೆಂದುದುಶ್ಶಾಸನಂಬಂದುತಾಗಿಪಾಗಿಳೆ ।।

ಈಂ ।। ಬಂದುಸರಲಿಂದವುವನೆರ್ದ ।
ಯಂದೊಕ್ಕನೆತಿಣ್ಣವೆಚ್ಚುಕೊಲಲ್ಲೊಲ್ಲದೆಸಂ ।
ಕ್ರಂದನನಂದನತನಯಂ ।
ತಂಭೆಯಪೊಕ್ಕೆಯನೆನೆನೆದುದುಶ್ಶಾಸನನಂ ।। 96

* ಪಾ ।। ತೊಱಿಕೊಂಡ.

ವ ॥ ಆಗಳ್ಕಾ ನೀನಸೂನುವೃಷಸೇನನೊಳ್ಕಾಣದೆಕಾದುತ್ತಿರ್ದ್ದನನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ನರನಂದನ ನಬಲಿವಲಿಯಂತಗುಳ್ದಗಲೆವಲಿಯಪಾವಿನಂತೆಚಕ್ರವ್ಯೂಹಮಂಪೊಗಲೆಂದುಬಪ್ಪ ದ್ರುಪದ ವಿರಾಟ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಭೀಮಸೇನ ಸಹದೇವ ನಕುಲ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಘಟೋತ್ಕಚಾದಿಗಳೊಡನೆವಮಲ್ಕಮುಲ್ಲಿಯಾಗಿಕಾದುವಕುಂಭಸಂಭವನಲ್ಲಿಗೆದ್ದುರ್ಯ್ಯೋಧನಂಬಂದುನವ್ಮಬಲಮೆಲ್ಲವುಭಿವುನ್ಯುವಿನಂಬಿನವೊನೆದೊಳಗ್ತೊಳ್ದುತೆರಳ್ದೊಡಿದಪ್ಪುದುನಿವುಗಲ್ಲಿಕಾಳಗವತಿಭರವೇಗೆಯ್ವಮೆನೆಸಿಂಧುರಾಜನಿಂದಿನನುವರಕೀಯಿಡೆಯೊಳೆನಿತಾದೊಡಮಿಶ್ವರವರಪ್ರಸಾದದೊಳಾನಸಾಲ್ವೆನೆಂದಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಉಜಿದಿದಿರಾಂತುನಿಂದರಿಪುಸೈನ್ಯವುನಾಹವರಂಗವಲ್ಲಿತ ।
ತ್ತುಜಿದಜಿದಿಕ್ಕಲಾಂನೆಜೆವೆನಿನ್ನಿರವೇಂಡೊಡಗೊಂಡುಪೋಗುನಿ ॥
ನ್ನಜಿಕೆಯುಕುಂಭಸಂಭವನನೆಂದೊಡೆಪಾಂಡವಸೈನ್ಯವುಂಕಜು ।
ತ್ತಿಜಿವನಿತೊಂದಳುಕ್ಕೆರ್ಕನಿನಗೇತಜಿಜೊಳಾದುದೊಪೇಜ್ಜಿಯದ್ರಥಾ ॥ 97

ವ ॥ ಎನೆಜಯದ್ರಥನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ನರನೊಳ್ಕನ್ನಗವಟ್ಟುದೊಂದಜಿಲೊಳುಂಕ್ಕೆಳಸನಕೈಳೀಕನಂ ।
ಪಿರಿದುಂಭಳ್ತಯೊಳಚ್ಚಿರ್ಪಸುತ್ತು ಮಿರೆತದ್ದೀವಾಧಿಪಂವೆಚ್ಚಿದೆಂ ॥
ನರನೊವ್ವಂಪೊಜಿಗಾಗಲೊಂದುದಿವಸಂಕೌಂತೇಯರಂಕಾದಿಗೆ ।
ಲ್ಲಿರುತಂನೀನೆನೆವೆತ್ತೆನಾಂಬರಮನದ್ರಿಂದ್ರಾತ್ಮಜಾಧೀಕನೊಳ್ ॥ 98

ವ ॥ ಎಂದೆಸಿಂಧುರಾಜನನುಡಿಗೆರಾಜಾಧಿರಾಜನೆರಡುಮುಯ್ವುಮಂನೋಡಿ ॥

ಉ ॥ ನಿನ್ನನೆನಚ್ಚಿ ಪಾಂಡವರೊಳಾಂತಿಜಿಯಲ್ತ ಜಿಸಂದುಪೂಕ್ಕೆನಾಂ ।
ನಿನ್ನ ಶರಾಳಿಗಳ್ಗಗಿದುನಿಂದುವುಪಾಂಡವಸೈನ್ಯವೆಂದೊಡಿಂ ॥
ನಿನ್ನ ಭುಜಪ್ರತಾಪದಳವಾರ್ಗ್ಗಮನಾಧ್ಯಮಭೇದ್ಯವಾಯ್ತುದೇಂ ।
ನಿನ್ನಳವಿಂದಮಿನ್ನೆನಗೆಸಾದ್ಯುರ್ದರಾತಿಜಯಂಜಯದ್ರಥಾ ॥ 99

ವ ॥ ಎಂದುಪೋಗಲ್ವಿಸಿಂಧುರಾಜನನಿರಲ್ವೇಲ್ದು ಕುಂಭಸಂಭವನುಂತಾನುಮಭಿಮನ್ಯುವಿನಸಂಗ್ರಾಮರಂಗಮನೆಯ್ದೆವಂದು ॥

ಚಂ ॥ ಉಡಿದರಥಂಗಳಿಟ್ಟಿಡೆಗಳೊಳ್ಕಕುಟುಂಗಳರತ್ನದೀಪ್ತಿಗ ।
ಳ್ಕೊಪಡರ್ವಿನವುಜ್ಜಿ ತಲಜ್ಜಿದನಿಜಾತ್ಮಜರಂನಡೆನೋಡಿಕಣ್ಣಿನೀ ॥
ರೊಡನೊಡನೆಚ್ಚು ಪಾಯಿಮುಳಿಸಿಂದಡನೊಯ್ಯನೆತಾಳ್ದಿ ಕಾಯ್ವಿನೊ ।
ಳ್ಕಡುಗಿಗಜಂಗಳಂನೊಣೆದುನುಂಗಲುವಾಟಿಸಿದಂಸುಯೋಧನಂ ॥ 100

ವ ॥ ಆಗಳ್ದ್ರೋಣ ದ್ರೋಣಪುತ್ರ ಕೃಪ ಕೃತವರ್ಮ್ಮ ಕರ್ಣ್ಣ ಶಲ್ಯ ಶಕುನಿ ಮುಖ್ಯಸನ ವೃಷಸೇನಾದಿಗಳಾಳ್ದನಮುಳಿದವೊಗವನಜಿದುಧರ್ಮ್ಮಯುದ್ಧಮಂಬಿಸುಟು ನರನಂದನನರಥಮಂಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ತೇರಂಕುದುರೆಯನೆಸಗುವ ।
ಸಾರಥಿಯಂಬಿಲ್ಲನದಱೊನೆಯುವನುಱದಾ ॥
ದ್ದೊರ್ದೀರೊರ್ವರೊಂದನೆಚ್ಚೊಡೆ ।
ಬೀರಂಗದೆಗೊಂಡುಬೀರರಂಬೆಂಕೊಂಡಂ ॥ 101

ಬೆಂಕೊಳೆಕಳಿಂಗರಾಜನ ।
ನೂಂಕಿದ ಕರಿಘಟೆಯನುಡಿಯೆಬಡಿಬಡಿದೆತ್ತಂ ॥
ಕಿಂಕೊಱೆಮಾಱ್ಪುದುಮುಱದೆ ।
ಚ್ಚಂಕರ್ಣ್ಣನಿತಕರದಿನೆರಡುಂಕರಮಂ ॥ 102

ಕರವೆರಡುಂಪಱಿವುದುವಱ ।
ತುರದಿಂದಂತನ್ನ ಕುನ್ನಿಗೆಯ್ಯೊಳಿಕೊಂಡು ॥
ದ್ಧುರರಥಚಕ್ರದಿನಿಟ್ಟಂ ।
ತಿರುಪಿನರಪ್ರಯತನೂಜನಕ್ಷೋಹಿಣಿಯಂ ॥ 103

ವ ॥ ಆಗಳ್ದು ಶ್ಯಾಸನನವಗಂಗದಾಯುಧನಱಿಯೆನೊಂದಸಿಂಗದವೇಲೆಬೆಱಗಱಿಯದ ಬೆಳ್ಳಾಳ್ವಾಯ್ವಂತೆಕಿಱ್ತಿ ಬಾಳ್ವೀರಸುಪಾಯ್ವುದುಂ ॥

ಚಂ ॥ ಸ್ಫುರಿತಕೃಪಾಣಪಾಣಿಗಿದಿರಂನಡೆಬಳ್ಕು ಱಿತೊಟ್ಟುವಾಯ್ದುಡೊ ।
ಕ್ಕರದೊಳೆಮಿಕ್ಕ ದಿಕ್ಕರಿಯನಿಕ್ಕುವವ್ರೇಲ್ಮೆಲಕಿಕ್ಕಿಪತ್ತಿಕ ॥
ತ್ತರಿಗೊಳೆಕಾಯ್ದುಕಣ್ತುಮುಱ್ದುಸಿಕ್ಕ್ರುಸಿದಂತಕನಂತನೆಯ್ದೆವೆ ।
ಯ್ದುರವಣವಾಗೆಜೋಲ್ದನಭಿಮನ್ಯುಭಯುಂಕರರಂಗಭೂಮಿಯೊಳ್ ॥ 104

ಕಂ ॥ ಅನಿತಣ್ಮೆಸತ್ತನರನಂ ।
ದನಂಗೆಕಣ್ಣೊಲ್ತು ಬಗೆಯದವರೇಂದ್ರನನಿ ॥
ನ್ನೆನಗೆತನಗೆಂಬದೇವಾಂ ।
ಗನೆಯರಕಳಕಳಮೆಱಿದುಮಾಯ್ತಂಬರದೊಳ್ ॥ 105

ಅಭಿಮನ್ಯುಮರಣವಾರ್ತ್ತಾ ।
ಪ್ರಭೂತಶೋಕಾಗ್ನಿಧರ್ಮ್ಮತನಯನನಿರದಂ ॥
ದಭಿಭವಿಸಿತನ್ನನಳುರ್ದಂ।
ತೆಭಾಸ್ಕರಂಕೆಂಕವಾದನಸ್ತಾಚಲದೊಳ್ ॥ 106

ವ ॥ ಅಂತುನಿಜತನೂಜನ ಮರಣಶ್ರವಣಾಶನಿಘಾತದಿಂಕುಳಶೈಳಂಕೆಡೆವಂತೆ ಕೆಡೆದು ಮೂರ್ಚ್ಛಾಗತನಾದ ಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನಂ ಭೀಮಸೇನ ನಕುಳ ಸಹದೇವ ಸಾತ್ಯಕಿ ದ್ರುಪದ ವಿರಾಟಾದಿಗಳಪಹತಕದನವ್ಯೂಹಂದಿಟ್ಟೊಡಗೊಂಡು ಬೀಡಿಂಗೆಪೋದರಾಗಳ್ಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನಕೋಕಮನಾಱಿಸಲೆಂದುಕೃಷ್ಣದ್ವೈಪಾಯನಂಬಂದುಸಂಸಾರಸ್ಥಿತಿಯನಱಿಯದರಂತೆನೀನಿಂತುಶೋಕಾಕ್ರಾಂತನಾದೊಡೆ ॥

ಚಂ ॥ ಎನಿತಿದಿರಾಂತರಾತಿಬಲಮೆಂತನಿತಂತವೆಕೊಂದೆನಾಸುಯೋ ।
ಧನಸುತರೆನ್ನ ಬಾಣಗಣದಿಂತವದಿದ್ದರೊಯುದ್ಧದಾಳ್ಗರೋ ॥
ದನವೆನಗಾವುದಯ್ಯನೆನಗೇಕೆಯೊಕೋಕಿಪನೆಂದುಧರ್ಮ್ಮನಂ ।
ದನನರನಂದನಂನಿನಗೆಸಗ್ಗದೊಳೀನಭಿಮನ್ಯುನೋಯನೇ ॥ 107

ಕಂ ॥ ಜ್ಞಾನಮಯನಾಗಿಸಂಸಾ ।
ರಾನಿತ್ಯತೆಯಂಜಲಕ್ಕನಾಗೆಱಿದಿದ್ದ ॥
ಜ್ಞಾನಿಯವೋಲ್ಕೋಕಗ್ರಸ ।
[ವಾ]ನಂಸಂತಪ್ತಚಿತ್ತನಪ್ಪುದುದೊರೆಯೇ ॥ 108

ವ ॥ ಎಂದುಷೋಡಶರಾಜೋಪಾಖ್ಯಾನಮನಱಿಪಿಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನಕೋಕಮನಾಜಿನುಡಿದುಪಾರಾಶರಮುನೀಂದ್ರಂಪೋದನಿತ್ತಲ್ ॥

ಚಂ ॥ ಆಱಿದುದುವತ್ತನೂಜಶತವೊಜೆಯೊಳಿತ್ತಭಿಮನ್ಯುಪ್ರೌರ್ವ್ವನ ।
ತ್ತಱಿದನಿದಾವಗೆಲ್ಲಮೆನಗಂಕಲಿಯಾದನೊಪ್ಪೂರ್ಣಗಂಡವಾ ॥
ತಱಿಯದೆಗಂಡನಿಂತಱಿವುದೀಯಱಿವಿಂನೆನಗಾಜಿರಂಗದೊ ।
ಳ್ಗಱಿಯಿಸುಗೆಂಬಿದಂನುಡಿಯುತುಂಘಟಸಂಭವನೊಳ್ಸುಯೋಧನಂ ॥ 109

ವ ॥ ಅಂತುಬೀಡಿಂಗೆಪೋದನಂನೆಗಮಿತ್ತ ಸಂಸಪ್ತಕಬಳಜಳನಿಧಿಯಂಬಡವಾನಳನಳುವ್ವಂತಳುರ್ದ್ದನಿಜವಿಜಯಕಟಕಕ್ಕೆ ವಿಜಯಂಬರೆವರೆ ॥

ಚಂ ॥ ಹರಿನಿಜಯೋಗದಿಂದಱಿದುತನ್ನ ೀಯಂಲಯಮುದುದಂಭಯಂ ।
ಕರಕಪಿಕೇತನಂಗಱಿಪಲೊಲ್ಲದೆಬಂದುಶವಂತಪಂಚಕಂ ॥
ಬರವಿಱಿದಲ್ಲಿಸಂಗರಪರಿಶ್ರಮಮಂಕಳೆಯೆಂದುಮುಹ್ದುನಂ ।
ಬೆರಸುಜಳಾವಗಾಹದೊಳಿರುತ್ತೆಮಹಾಕಪಟಪ್ರಸಂಚದಿಂ ॥ 110

ಕಂ ॥ ಜಳಮಂತ್ರಮಂತ್ರಿತಾಶಯ ।
ಜಳದೊಳ್ನರನಿನಿಸುಮುಳುಗೆನಿಜಸುತನಸುಹೃ ॥
ತ್ಪ್ಲಳಜಳನಿಧಿಯೊಳ್ಪುಲ್ಗುಣ ।
ಮುಳುಗಿದನೆಂಬಿದನೆನುಡಿದುಹರಿಮುಳುಗುವುದುಂ ॥ 111

ಭೋಂಕನೆಕೇಳ್ದರ್ದ್ದಕಪಡಿಕ ।
ಲಂಕಿದಬಗೆನೆರನುನೆಗೆದುನಾಲ್ಕುಂದೆಸೆಯಂ ॥
ಶಂಕಾಕುಳಿತಂನೋಡಿಮು ।
ನಂಕಳುಕೆನೆಮುಳುಗಿನೆಗೆದಹರಿಯಂನುಡಿದಂ ॥ 112

ಕಂ ॥ ಆಕಾಶವಚನಮಿದುಸುತ ।
ಶೋಕಂತಾನಱಿಪಿದಪ್ಪುದಸ್ಮತ್ತನಯಂ ॥
ಗೇಕೆಂದಱಿಯೆಂಮರಣಮು ।
ದಾಕುರುಪತಿಯಿಂದಮಾದುದಾಗಲೆವೇೞ್ಕುಂ ॥ 113

ಇಂದಿನಚಕ್ರವ್ಯೂಹವು ।
ನಾಂದಲಣಂವೆಚ್ಚಲಾಜಿನೆನುತುಂರಥಮಂ ॥
ಬಂದೇಱಿಮಗನಮನಕತ ।
ವೊಂದುತ್ತರವೆಂರ್ಬೆಯನಲೆಯಿನರನಿಂತೆಂದಂ ॥ 114

ಕದನದಿನಾಂಬರೆನಿಚ್ಚಲು ।
ಮಿದಿರ್ವ್ವಂದುಕೊರಲ್ಗೆಪಾಯ್ದುಬಾಯ್ವಾಯೊಳಲಂ ॥
ಪಿದಿರ್ಗೊಳಿತಂಬುಲಮಂಕೊ ।
ೞ್ದೆವೂಣ್ದೀವಮಗನತಡವಿದೇನಸುರಾರೀ ॥ 115

ವ ॥ ಎನುತ್ತುಂಬೀಡನೆಯ್ದಿ ವಂದುಶೋಕಸಾಗರದೊಳ್ಮುೞುಗಾಡುವಪರಿಜನಮುಮುಂ ತನ್ನವೊಗಮಂನೋಡಲ್ಕಾಣ್ಕಿತಲೆಯುಂಬಾಗಿನೆಲನಂಬರೆಯುತ್ತುಮಿದ್ದವೀರಭಟರುಮುಂಕಂಡುಮಗನಸಾವಂನಿಶ್ಚೈಸಿರಾಜಮಂದಿರಮಂಪೊಕ್ಕುರಥದಿಂದಮಿೞಿದುಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂಗಂವಾಯುಪುತ್ರಂಗಂಪೊಡವುಟ್ಟುಕುೞ್ಳಿಪ್ಪುದುವರ್ತ್ತಲೆವಾಗಿನೆಲನಂಬರೆಯುತ್ತುಮಿರೆಕಿರೀಟಕಂಡಿದೇನೆಂದುಬೆಸಗೊಳಿಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮಿಸ್ರ॥ಗುರುಚಕ್ರವ್ಯೂಹಮುಂಪಣ್ಣಿದೊಡೆಪುಗಲಿದಂಬಲ್ಲರಾರೆಂದೊಡಿಂನಾ ।
ನಿರೆಮತ್ತಾಬ್ಬರ್ಬಲ್ಲರೆಂದೊರ್ವ್ವನೆರಿಪುಬಳವಾರಾಶಿಯಂಪೊಕ್ತುಮಿಕ್ಕಾಂ ॥
ತರನಾಟಂದಿಕ್ಕಿದುರ್ಯ್ಯೋಧನನತನಯರಂನೂರ್ವ್ವರಂಕೊಂದುತತ್ಸಂ ।
ಗರದೊಳ್ತಾದೆವ್ಮನಿಂತಾಂತಿಱಿದುನಿಜಸುತಂದೇವಲೋಕಕ್ಕೆಸಂದಂ ॥ 116

ಮ ॥ ಬರಮಂಬಾಳಶಾಂಕಮೞಿಕುಡೆಪೆತ್ತೊಂದುರ್ಕ್ಕನಿಂದೋವದಾಂ ।
ತುರಣೋತ್ಸಾಹದಿನೆವ್ಮನೊರ್ವ್ವನೆಭರಂಗೆಯ್ದತ್ತದುರ್ಯ್ಯೋಧನಂ ॥
ಪರಸಾದ್ರೋಣನನಟ್ಟಸಿಂಧುವಿಷಯಾಧೀಶಂಪೊದೞ್ದೊಂದುಮ ।
ಚ್ಚರದಿಂನಿನ್ನತನೂಜನಂಕೊಲಿಸಿದಂವುತ್ತಾಂತವಕ್ಕೆರ್ಕ್ಕಲ್ಲರೇ ॥ 117

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂ ಪ್ರಚಂಡಕೋಪಪಾವಕಪ್ರಮಿತಶೋಕರಸನುಮುನ್ನತಲಲಾಟತಟಘಟಿತಭೀಷಣಭ್ರುಕುಟಿಯುಂಕಲ್ಪಾಂತ ದಿನಕರದುನ್ನಿರೀಕ್ಷ್ಯನುಮುತ್ಪಾತವಾರುತನಂತೆಸಕಲಭೂಭೃತ್ತಂಪಕಾರಿಯುಂವಿಂಧ್ಯಾಚಳದಂತೆವರ್ದ್ಧಮಾನೋತ್ಸಕನುಮಂಧಕಾರಾತಿಯಂತೆಭೈರವಾಕಾರನುಮಾಗಿ ॥

ಮ ॥ ರನೆಯಿಂಭೂತಳದಿಂಕುಳಾದ್ರಿಕುಳದಿಂದಿಗ್ದಂತಿಯಿಂವಾರ್ದ್ಧಿಯಿಂ ।
ದೆಸೆಯಿಂದಾಗಸದಿಂದಜಾಂಡತಟದಿಂವತ್ತೆಲ್ಲಿಪೋಕ್ಕಿದ್ದುಮಿಂ ॥
ಮಿಸುಕಲ್ತೀಗ್ಗರ್ವಮೆವೈರಿಗೆನ್ನ ಸುತನಂಕೊಂದಿದ್ದರಂಕೇಳ್ದಸೈ ।
ರಿಸಮಾಣ್ದಿದ್ದಪೆನಿನ್ನು ವೆಂದೊಡಿದನಾಂಪೇಜೀತಪೊಳ್ಳೀಗುವೆಂ ॥ 118

ಕಂ ॥ ಬಳೆದಸುತಶೋಕದಿಂದೀ ।
ಗಳೆಸುರಿವುವುಸುಯವಾಜಪುದ್ರಥನಚಿತಾ ॥
ನಳನಿಂದವೊಗೆದಪ್ಪೊಗೆಗ ।
ಳ್ಕೊಳಿಸುರಿನ್ಪೊಡೆಸುರಿಪುವೆನ್ನ ನಯನಜಲಂಗಳ್ ॥ 119

ಬಿಸಜಭವನಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಸ ।
ಕ್ಕಸುರಾಂತಕನಕ್ಕೆ ಕಾಪ್ರೊಡಂನಿಲಿಸೊಳು ॥
ವ್ಯಸಿಕೊಂದುಸಿಂಧುರಾಜನ ।
ಬಸಿಲಿಂಪೋಟ್ಟೆನ್ನ ಮಗನನಾಂತೆಗೆಯದಿರೆಂ ॥ 120

ಕೊಂದೆನ್ನ ಮಗನನಿಂಭಯ ।
ದಿಂದಂರಸೆಪ್ರೊಕ್ಕು ಮಜನಗುಂಡಿಗೆವ್ಯೋಕ್ಕುಂ ॥
ಮಂದರಧರನೀವ್ರೊಕ್ಕುರ್ಟ ।
ಪೊಂದುವರೆವ್ರೊಕ್ಕುಮೇನವಂಬರ್ದುಕುವನೇ ॥ 121

ಚಂ ॥ ಪಡೆಪಡೆಮೆಚ್ಚಿಗೇಡನೆನೆಸಂದರಿಕೇಸರಿಯೆಂಬಗುವ್ವೆನೇ ।
ಪ್ಪಡೆನೆಗಟ್ಟಿನಣಂಸೆಡೆದುವಾಜ್ಞೆನೆನಾಳದಿನೀಕನಸ್ತದ ॥
ತ್ತುಡುಗದಮುನ್ನ ಸೈಂಧವನಗುವ್ವಿಗೆಕೊಲ್ಲದೊಡೇನೊಗುಂದಿವಂ ।
ಬಿಡಿನೆನೀಚಿತೊವಲ್ವಿಡಿದೆನಲ್ಲಿ ನೆವೈರಿಗೆಯುದ್ಧರಂಗದೊಳ್ ॥ 122

ವ॥ ಎಂದುನೈಪರಮಾತ್ಮಂಕೃತಪ್ರತಿಜ್ಞಾನಾದುದಂಸೈಂಧವನಸಜ್ಜನಂದುಜ್ಜೀದನನತಂ
ಗೆದುಶ್ಯಳಿಕೇಳ್ದುಮಲಮಲಮಜಿಗಿತಮ್ಮಣ್ಣನಲ್ಲಿಗೆನಂದುಕಾಲಮೇಲೆಕವಿದುದಟ್ಟು ।

ಕಂ ॥ ತನ್ನಸುತನಜಯುಲಿಬೊ ।
ಳ್ನಿನ್ನಯುಮುಯ್ದುನನಜ್ಜುರ್ನಂಪೂಣ್ದನದ ॥
ಕ್ಕರ್ನ್ನಡುಗಿಬಂದೆನಿನ್ನೀ ।
ನೆನ್ನೊಲೆಯುಕಡಗದಜಿವನೇನ್ನೊೀಡಿದಪಾ ॥ 123

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಸುಯೋಧನಂಮುಗುಳ್ನಗೆನಕ್ಕಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಮರುಳಕ್ಕೆ ಮಗನಶೋಕದಿ ।
ನರುಳ್ದುಂಪೂಣ್ದವನಪೂಣ್ಕೆದುಶ್ಯಾಸನನೊ ॥
ಳ್ತರತಮದಿಂದೆನ್ನೊಳಮಾ ।
ಮರುತ್ಸುತಂಪೂಣ್ದಪೂಣ್ಕೆಯಂತೆವೊಲಕ್ಕುಂ ॥ 124

ಚಂ ॥ ಕೃತವಿವಿಧಾಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಯಮಪುತ್ರಮರುತ್ಸುತಯಾಜ್ಞಸೇನರು ।
ಧೃತಬಳರತ್ತಿ ಕಾದಿಸುಗಿದೋಡಿದರಲ್ಲದೆಕಾವರೀವಿಂ ॥
ಕತಿಕೈಪಕರ್ಣ್ಣಕಲ್ಯಕಳಕೋದ್ಭವತತ್ಪ್ರಮಪುತ್ರರೆಂದೊಡ ।
ಪ್ರತಿರಥನಂಜಯದ್ರಥನನಾಜಿಯೊಳೆಯ್ದುರೆಬಪ್ಪರಗಂಡರಾರ್ ॥ 125

ವ ॥ ಎಂದುವಶ್ಯಳಿಯನೊಡಗೊಂಡುಕುಂಭಸಂಭವನಲ್ಲಿಗೆವಂದಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ।।ಸ್ರ।।ಸುತಶೋಕೋದ್ರೇಕದಿಂಸೈಂಧವನನಜಿವೆನೆಂದರ್ಜ್ಜುನಂಪೂಣ್ದಿನಿಂತೀ ।
ಸತಿಬಂದಳ್ತಪ್ಪದಾತ್ಮಾನುಜಿಯುಕಡಗವುಂನೀವೆವಾಕ್ಕೊರ್ಕಳೊಪ್ಪಡಾತ್ಮಾ ॥
ವಿತರಮ್ಮುರ್ಟ್ಟಲ್ಸಮರ್ತ್ಥರ್ಕ್ಕದನದೊಳಿನೆಗೆಲ್ವಾಸೆಯಂತಿರ್ಕ್ಕೆಸಿಂಧು ।
ಕ್ಷಿತಿಪಂತಾನೇವನಾದಂರಣದೊಳದನೆಪೋಗಾನುವುಪ್ಪೆಂನರೇಂದ್ರಾ ॥ 126

ಮ ॥ ಜಿಜಯಂಗೆಯ್ಯೆನೆಪೋಪ್ರದುಮ್ನಪನದಂಧರ್ಮ್ಮಾತ್ಮಜಂಕೇಳ್ದ ದೇ ।
ಬ್ಧಿಜಿತಂಗಾಹರಿಪೇಳ್ದುದೊಂದುನಸುದಿಂದಾರಾತ್ರಿಯೊಳ್ಪೋಗಿಕುಂ ॥
ಭಜನಂಕೊಡುವಿನವ್ಯಸಾಗಿನುಡಿದಂನೀಮಿಂತುಕೆಯ್ಕೊಂಡುಕಾ ।
ದೆಜಗತ್ಪೂಜಿತಪೆಟ್ಟನಾದೊಡೆವುಗಿಂಬಾಣ್ವಸೆಯಾವಾಸೆಯೋ ॥ 127

ಕಂ ॥ ನಿಮ್ಮಳವನಱಿದುಮುನ್ನೆ ।
ನಿಮ್ಮಂಪ್ರಾರ್ತ್ಥಿಸಿದನೀಗಳದುವಂಮಱಿವಿ ॥
ನ್ನಿರ್ಮ್ಮಯಧರ್ಮ್ಮದಮಕ್ಕಳ ।
ವೆಮ್ಮಂಕಡೆಗಣಿಸಿನಿಮಗೆನೆಂಬ್ವುದುದೊರೆಯೇ ॥ 128

ಎನೆಗುರುಕರುಣಾಪರನಮದು ।
ವನದಿಂ ಪೊಬಿಪೊಕ್ಕನಿನಗೆಜಯಮನುಕ್ಕು ವನಂ ॥
ತನಪೇಳ್ದಪೆಬಿವೆನೆಗಱೆನೆ ।
ವಿನಯದೆಬೀಱಿಪ್ಪೊಂಡುನೃಪತಿ ಬೀಡಂಪೊಕ್ಕಂ ॥ 129

ವ ॥ ಆಗಳ್ಮರೂಢಸರ್ವ್ವಜ್ಞಂಪ್ರತಿಜ್ಞಾರೂಢನಾಗಿ ಗಂಗಾನದೀತರಂಗೋಪಮಾನದು
ಕೂಲಾಂಬರಪರಿಧಾನನುವಾಗಿಧವಳಕಟಾಯತಳದೊಳ್ಮಜಿದೊಱಿದವೋಧಾಸ್ತ್ರಧನಂ
ಜಯನಂ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನೊಡ ॥

ಚಂ ॥ ಅರಿದುಕೊಲಲ್ಕೆ ಸೈಂಧವನನಾಜೆಯೊಳೀತನಪೂಣ್ದ ಪೂಣ್ಕೆಯುಂ ।
ಪಿರಿದವನುಗ್ರಪೌರುಷತಬಾಣದಿನಲ್ಲದೆಸಾಯ್ವನಂತದಂ ॥
ಪರನೊಸೆದಿತ್ತು ಮೇಣಬಲವುಪ್ಪಿಯನೀಪನೆಪೇಡವೇಱ್ಪುದಾ ।
ದದದನೆಂದುಚಕ್ರಿಯವನಲ್ಲಿಗೆಕೊಂಡೊಗೆದುಕಿರೀಟಿಯಂ ॥ 130

ವ ॥ ಅಂತುಮನಃಪವನವೇಗದಿಂಕೈಳಾಸಕೈಳವುನೆಯ್ದಿ ಕದಸತ್ಪ್ರಕೀರ್ತ್ತನಂಮಾಡುತ್ತಿರ್ದ
ಪ್ರಸ್ತಾವದುಮಭವಂತನ್ನ ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳ್ಗೆ ಱಿಗಿದತಿತಥವ-ಧನನುಮುಂಮಧುಮಥನನುಮು
ನಮೃತಪೃಷ್ಟಯಿಂನೋಡಿಪಾಶುಪತದಮುಷ್ಟಿಯುಂಬೇಡಲೆಂದುಬಂದುದಂ ತನ್ನದಿವ್ಯ
ಜ್ಞಾನದಿಂದಮಱಿದು ॥

ಕಂ ॥ ಅಪಗತಕಪಟಪದನೆಟನವ ।
ನುಪದೇಶಂಗೆಯ್ದು ಪರಿಸಿಪ್ಪೋಗೆನೆಪ್ಪೊಡವು ॥
ಟ್ಟುಪಸಾದಮೆಂದುಪಹರಿಗನ ।
ನುಪೇಂದ್ರನಾದಬ್ಜಕಮನತಳಕ್ಕಿಱಪುವುದುಂ ॥ 131

ವ ॥ ಅಂತುದಾರಮುಹೇಶ್ವರನೀಶ್ವರವರಪ್ರಸಾದಮೆಲ್ಲಂತನಗೆನೆನಸಿಗಿಯುಂಕನಸಿನಂದ ವಾಗಿತೋಱುವಂಗಳಪಾಪಕರವಂಗಳೊಳಿಳ್ಕಿಂಕನೆಟ್ಟಿತ್ತನನ್ನೆಗಂ ॥

ಕಂ ॥ ತನ್ನಸುತನೀಲಲೊಳಜ್ಜುನ ।
ನೆನ್ನುದಯವನೆಯೆದ್ದಪಾದ್ದಪಗೆವರಜೇರೊ ॥
ಳ್ಬಿನ್ನೀರನೆಱುಯದಿರನದ ।
ನಾನ್ನೋಡುವೆನೆಂಬತೆಱದಿನಿನನುದಯಿಸಿದಂ ॥ 132

ವ ॥ ಆಗಳುಭಯಸೈನ್ಯಂಬುರಾಗಳಂಬುರಾಜಿಗಳ್ನೆಲೆಮಿಂ ತಳರ್ವ್ಯಂತೆತಳರೆಕಳಕ ಸಂಭವನಂದಿನನುವರದೊಳ್ತನ್ನಂಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ಕನಕಕಳಕಸಂಭೃತವುಂಗಳಜಳಂಗಳಿ ವಿಂದು ಧವಳವಸನದುಕೂಲಾಂಬರವುಂಗಳವಿಭೂಷಣನುಂ ನಿರ್ವರ್ತ್ತಿತಸಂಧ್ಯೋ ಪಾಸನನುಂ ಪರಿಸರಾಪ್ತಜಪನುಮರ್ಚ್ಚಿತಕೇತಿಕಂತನುವಾಹುತಿಹುತಾಗ್ನಿಹೋತ್ರನುಂ ಪೂಜಿತಧರಾಮರನುಂ ನಿರಾಜಿತರಥತುರಂಗನುವಾಗಿ ರಜತರಥವನೇಱಿ ಸಂಗ್ರಾಮ ಭೂಮಿಯನೆಯ್ದಿ ಪಂದುಸಾವುಂತಹೊಡಾವುಱಿಯನಿನಿಸುವಾಕ್ಕೊರ್ಪಂ ನಿಲ್ವೊಡಂ ಸಿಂಧುರಾಜನಂಕಾವ್ಯೊಡವುನೇಕವ್ಯೂಹರಚನೆಯೊಳಿಲ್ಲದೆ ಗೆಲಲ್ವಾರದೆಂದು ಚಕ್ರವ್ಯೂಹ ವನಿದಿರೊಳಿಱಿಸಿ ಸಕಳಸಾವುಂತಚಕ್ರವನಿಸಲ್ವೇಱ್ದಿಲ್ಲಿಗೆನಾಲ್ತು ಯೋಜನದಪದುವು ವ್ಯೂಹದೊಳಿಂಗರಾಜ ಕಲ್ಯವೃಷಸೇನಕೃಪಕೃತವರ್ಮ್ಮಾಶ್ವತ್ಥಾಮರಂ ದುರ್ಯ್ಯೋಧನಂ ಬೆಂಸಿರಿಸಿ ಮತ್ತಿತ್ತಸಾಲ್ತು ಯೋಜನದ ಶಕಟವ್ಯೂಹದ ಬಾಗಿಲೊಳಬ್ಬಿಲ್ಲಿಕಸೋವದ ತ್ತವಿಮಾನುವಿಂದರೊಡನೆಸಂಸಪ್ತಕರನಿರಿಸಿ ಶಕಟವ್ಯೂಹದಪೆಱಗೆನಾಲ್ತು ಯೋಜನದೊಳ ರ್ದ್ಧಚಂದ್ರವ್ಯೂಹದೊಳಧಿಕಬಲರಪ್ಪನಂಬಲದಃಶ್ಯಸನಾದಿಪ್ರಧಾನವೀರಭಟಕೋಟಿಯು ನಡುವೆಸಿಂಧುರಾಜನನಿರಿಸಿ ಮೊದಲಚಕ್ರವ್ಯೂಹದಬುಗಿಲೊಳ್ಕರಾಗನಾಚಾರ್ಯ್ಯಂನಿಂದ ನಿತ್ತಪಾಂಡವಬಲಮೆಲ್ಲಮುಂ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನುಂವಜ್ರಪಂಜರದಂತಭೇದ್ಯಮಪ್ಪವಜ್ರ ವ್ಯೂಹಮನೊಡ್ಡಿ ಧರ್ಮ್ಮರಾಜನೊಡನೆಭೀಮ ನಕುಳ ಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಘಟೋತ್ಕಚಪ್ರಮುಖನಾಯಕರಂಪೇಱ್ದು ದ್ರುಪದ ವಿರಾಟ ಶಿಖಂಡಿ ಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತ ಮೌಜಃ ಕೈಕೇಯಸ್ಯಧಾನನಾಯಕರಂ ತನ್ನೊಡನೆಕೂಡಿಕೊಂಡು ನಿಜಾಗ್ರಜನಂಬೀ ಱಲ್ಕಿಂತುನಿಜರಥವುಂರಥಾಂಗಧ್ವಜನಂವುನ್ನಮೇಱಲ್ಕೇಱ್ದವೂಱುಸೂಲ್ಬಲವಂದು ಪೊಡವುಬ್ಬರಥವನೇಱುವ ವಜ್ರಕವಚವುಂತೊಟ್ಟುತವಧೋಪಕ್ರಮಗಳನವುರೆಬಿಗಿದುಗ್ರಾಂ ಡೀವವನೇಱಿನಿನೀವಿಜೇವ್ರೊಡೆದಾಗಳ್ ॥

ಪೃಥ್ವಿ॥ ಭವಂಭವನಗೋತ್ರದಿಂದಿ ಜನಜಾಂಡದಿಂಧನುಂಧಾ ।
ನುವೀಧಿಯಿನಿಳಾತಳಂತಳದಿನೆಯ್ದಿ ಕಿಟಿಟ್ಟಿಬ್ಬುತಂ ॥
ಳ್ದವಾರ್ಯ್ಯಭುಜವೀರ್ಯ್ಯಮಂನೆಜೆಯತೋಪ್ಪಿನಂಕಾಂಭಸಂ ।
ಭವಂಮರಲೆತಾಗಿದಂಪುಕುರಂಗಕಂಠೀರವಂ ॥ 133

ಗ ॥ ಆಂತುತಾಗಿ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹದಬಾಗಿಲೊಳ್ ನ್ನಂ ಪುಗಲೀಯದಡ್ಡ ವಾಗಿನಿಂದ ಕಾ
ವ್ಮುರ್ಕಾಕಾಯ್ಯರ್ಜುನನುಜಿಸೆಜಿಗೆಯ್ಯದೆ ವಿನಯಾಸ್ತ್ರವನೆಚ್ಚುವಿನಯವನೆಯುಂ
ಬಿಟ್ಟುಬಲವಂದುಪೊಡವುಟ್ಟಪೋಗೆವೋಗೆ ॥

ಮ ॥ ಕವನೀಯುಬಲವಂದುಪೋಪನನೆಲೇಪೋಪೋಗೆದಿಪ್ಪೋಗವಿ ।
ಸ್ಸರ್ವಮರಕ್ಕೆನ್ನೊಡಸಂಜಿಪೋದೆಯೆನಲಿಂತೆಂದನಂರಂಧ್ರೋಣರಂ ॥
ನಿವುಗಾನಂಜುವೆದೆನ್ನ ಬಲತನದಿಂದಂದಾಡುದಿಂದಾದುವೇ ।
ನಿವುಗಾನಂಜಿದೊಡಂಜಿಸಲ್ಕೆ ಜಿವೆನೇತ್ಯೈಲೋಕ್ಯವಂಯುದ್ಧದೊಳ್ ॥ 134

ವ ॥ ಅಂತುವಿನಯಮನೆನುಡಿದವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನಂಗುರುವನೇಕಾಕೀರ್ವ್ವಚನಂಗಳಿಂ
ಪರಸುವುದುಂಪದುಮನಾಭನಕೋದಿಸುವರಥವೇಗದಿಂ ಪದ್ಮವ್ಯೂಹಮನೆಯ್ದಿ ವಂದುಸು
ಯೋಧನನಸಾಧನದೊಳ್ತಾಗಿದಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಪೊಸವುಸೆಯಂಬುಕಾರವುಟಿರೆವೋಲ್ಕ ಜಿಯುತ್ತಿರೆನೇರ್ದ್ದಸೀಳ್ದ ಖಂ ।
ಡಿಸಿಕಡಿದೊಟ್ಟಸುಟ್ಟನಿತುವುಂನಿಜವಾರ್ಗ್ಗಣಕೋಟಿಯಿಂದಗು ॥
ರ್ವ್ವಿಸೆತೆಗೆದೆಚ್ಚುತನ್ನ ವೊನೆಯಂಬುಗಳಿಂಚತುರಂಗವೆಂಟ್ಟಿ ।
ಲಿಸಿಸಡೆಚಿತ್ರದೊಂದೆಪಡೆಯಂತೆವ್ರೊಲಾಯ್ತು ಕಳಂಕರಾವನಿಂ ॥ 135

ಅಡಿತೊಡೆಪೊಕ್ಕುರ್ಟ್ಟಲುತೆಗಲೆಕ್ಕೈಕಣಕಾಲ್ಕೊರಲೆಂಬಿವುಂಬರ ।
ಳ್ನಡುವುರಬೆನ್ಪಸಿತ್ತೊಳಕಃಕಚ್ಚರೆ * ಮುಯ್ವುಮುಸುಂಬುಮೊಗುವೆ ॥
ದ್ದೊಡೆಕಟಿಮುಂವುಡಂಪರಡ.ಸಂದಿನೊಸಲ್ಪಣಕಣ್ಕ್ಕದಪಿವೆಂ ।
ಜಿಡೆಯನೆನೆಟ್ಟವೆಚ್ಚರ್ದ್ದಪುನೇದ್ಪರ್ವಸೀಳ್ದುವೆಸಾತ್ಯರ್ಜ್ಜನಂಬುಗಳ್ ॥ 136

ವ ॥ ಅಂತುಮಾಜಿಯಂತವಸರ್ಪಡೆಯೆಜ್ಜಿಮಂಜವನೊಕ್ಕ ಲಿಕ್ಕಿ ತನ್ನೊಳ್ಪೋಗದೆಪೆಣೆದ
ಬಾಹ್ಲೀಕಸೋಮದತ್ತ ಭೂರಿಕ್ರವರನಾನೆವೆಟ್ಟಿದಕಾಳಾಂಪೆಯನೀರಂತೆವೆರದೆಸೆಗೆಸೂ
ಸುವನ್ನೆಗವೆಬ್ಬಟ್ಟೆಕಾಂಭೋಜಸುದಕ್ಷಿಣಪಯತೆಸ್ಸೇನರೆಂಬರೆಯ್ತ್ರರೆವೂವರಕ್ಷೋಕ್ಷೋ
ಣೀಪತಿಗಳ್ಕೆರಸುನಾಲ್ವಾಸಿವರ್ವ್ಮರ್ಮ್ಮಕಾಟವರ್ದ್ದನರಂಕೊಂದುಕಲ್ಯನುರವಮಂಬೀರಿಯೆ
ಚ್ಚೆಕೈಪರಂವಿರಥಮ್ಮಾರ್ಡಿನಡುನಗಲಿಬಿವಿನಂಕಾದಿಬಟಿಲ್ದುಕಾದುರೆಗಳಂ ನೀರೆಳಿ
ಕ್ಕಲೆಂದುದೇವಖ್ಯಾತವೆಂಬವುಡುವಿಂಗೆಬಿಲ್ದುದುಮಿತ್ತದುಯ್ಯೋಧನುದ್ರೋಣರಲ್ಲಿ
ಗೆವಂದು ॥

---

* ಪಾ॥ ಕರ್ಚರೆ

ಚಂ ॥ ಆಱಿದುಮೊಚಾತುರಂಗಬಲವುಳ್ಕು ಜಪಾಂತವುಸಾರಥಕ್ಕರ್ಳುಂ ।
ಕಱಕುಱಿವಾದುದೊಡ್ಡಣವಣಂತಲೆದೋಱುಲೆಗಂಡರಿಲ್ಲತೊ ॥
ತ್ತಱಿವುಱಿವಪ್ಪನಿಂನಿನಿಸುಬೇಗದೆಸೈಂಧವನಂನೆಗಱಿತ್ತೆಯಂ ।
ಗಱಿಯಿಸಿಕೊಳ್ವೊಡಿಂನಿನಿಸುನಿಂದಿಱಿಯುಂತಱಿಸಂವುಪಾರ್ತ್ಥನೊಳ್ ॥ 137

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯ್ಯಂಮುಗುಳ್ನಗೆನಕ್ಕು ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನನೇಳಿ ನುಡಿವನಿನ್ನೆಣೆಗೋಣಂಗಳುವೆಂಕ್ಕಸಕ್ಕತನಂಗಳುಮೆತ್ತವೇದುವು ॥

ಚಂ ॥ ನಿನಗರಸಾಳ್ತನಂನುಡಿವಬೀರರಬೀರದಳುಕ್ಕೆರ್ವಿಕ್ರಮಾ ।
ರ್ಜ್ಜುನನೊಳದೇಕೆಸಲ್ಲದೆನಗತನಸಾಧ್ಯನವಧ್ಯನಾನುವಿಂ ॥
ವೊನೆಯೊಳಗಿಂದುಕಾದಿದಪೆನಂನೆಗವೆನ್ನ ವರೂಥಸೂತಕೇ ।
ತನಕವಚಂಗಳಿಂನೆಱಿದುತ್ತಿಱಿನೀಂಜಗದೇಕಮಲ್ಲನೊಳ್ ॥ 138

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಸುಯೋಧನನಾದೊಡೇನಾದುದೆನ್ನ ಪಗೆಯನಾನೆಕೊಲ್ವೆನೆಂದಭೇದ್ಯಕವಚವುಂತೊಟ್ಟುದಿವ್ಯಶರಾಸನ[ಕರ]ಂಗಳಂಕೊಂಡುಕಳಕಕೇತನವರೂಥನಾಗಿಭೋಗಿ ॥

ಚಂ ॥ ತಡೆಯದೆರಾಜರಾಜನಿದಿರಂಬರೆಭೋಗ್ಗರೆದೆಱಿಕ್ಕೊಡಂಬುಗ ।
ಳ್ನಡೆಸಿಡಿಲ್ವುದುಂಕರತಳದ್ವಯವುಂಬಿರಿಯೆಱಿಚ್ಚುಕೆಯ್ದುವಂ ॥
ಪಿಡಿವದಟಿಲ್ಲವುಂ ಡಿಸಿಕಾಂಕೊಲಲೊಲ್ಲದೆಭೀಷುನಾತನಂ ।
ವುಡಿಪುವೆನೆಂದಪೂಱ್ತಿ ಪುಸಯಾದಪುದೆಂದವುರೇಂದ್ರನಂದನಂ ॥ 139

ವ ॥ ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನವೋಧಸ್ತ್ರಧನಂಜಯನಂಕೆಯ್ಕೊಳಲ್ಕೆವೊಡೆಕಾರವಬಳಿಬಸಿನಿಧಿಯನಡವನುತ್ತರಿಸೆಭಟಕ್ರವನೆಡೆಗೊಂಡಾಂತು ॥

ಉ ॥ ಪೋಗದಿರೆಂದುಮೂಲಿಸೆನಃತ್ಯಕಿತೀವ್ರಕರಾಯಿಂವಗ. ।
ವ್ವಾಗೆವರೂಥಮಂಕಡಿದೊಡುಚ್ಚ್ರ್ಗದಬಾಳ್ವೆರಸಾತನೆಯ್ದುವಂ ॥
ದಾಗಳೆದಿಚ್ಛ್ರ್ಗತಾನುವುಸಿಯ ಂಕರಗಿಲ್ಲದೆಕೆಲ್ತು ಪಾಯ್ದು ಭೂ ।
ಭಾಗನಭೋವಿಭಾಗವರಮಳ್ಕು ಜಿತಳ್ತಱಿದವ್ವಿರೋಧಿಗಳೆ ॥ 140

ವ ॥ ಅಂತಿವ್ವರುಮೋರೊವ್ವರೋರೊವ್ವರೊಳ್ಬೆರಮುಮಂಬಿಂಕಮುವಂಮೆಱಿದುದಾಸವಣ * ದಂಡೆಯುಂತೋರದಿಂಡೆಯುಮಾಡಿದಂತೆ ದಸೆವೆಸೆಗೆಕದಱಿದಕ್ಕಂಡದಿಂಡಿಗಳುಂವಾರಂಗಸಕಳವಟ್ಟುಗೆಯಜಲಯಿಗೆಗಳಂತೆನಭಕ್ತೆ ಮಿಳಿದ್ದರ್ಮಿಳಿಪಿಱಾಱುವನೆತ್ತರಸುಟ್ಟುರೆಗಳು ಸುತಿನಯಂಕರಾಕಾರಮಾಗೆ ಕಾದಿಬಸವಱಿವನಃತ್ಯಕಿಯಂ ಭೂರಿಶ್ರವನಕ್ಕವುದೊಳ್ನಿಲಿಕ್ಕಿಗೆಂಟಲಂವೆಟ್ಟುತಲೆಯನರವಾಗಳ್ಸತ್ಯ' ಭೂವಿಜಾಯುದ್ಧಸ್ಪರ್ವೀಣನಪ್ಪುದಱಿಂದಾತನಬಾಳಬಾಯೊಳ್ಜಕ್ಕಾಕೃತಿಯೊಳ್ತಲೆಯಂತಿರಿಪುತ್ತುವಿದ್ಧಾರ್ದ್ಧಗಳದಂವುರಾಂತಕಂಕಂಡುವಿದ್ವಿಷ್ಟವಿದ್ರಾವಣಂಗೆತೋಱಿದೊಡೆ ॥

* ಪಾ ॥ ದಾಪಣ.

ಕಂ ॥ ನರನೆಚ್ಚೊಡೆಪಱಿವುಕರಂ ।
ಕರವಾಳೊಡನವನೆಕಾಸಿಪೊಕ್ಕಂತೆವಸುಂ ॥
ಧರೆಯೊಳ್ಬಿದ್ದರ್ದಂ ।
ತಿರವೇಪೂಣಿಸಿದಮುಷ್ಪಿಭೂರಿಶ್ರವನಾ ॥ 141

ವ ॥ ಆಗಳ್ಪಾತ್ಯಕಿಮುಸಿನೊಳ್ಕಾಣದೆಭೂರಿಶ್ರವನತಲೆಯನರಿದುತನ್ನೀಱಿಗೆ ತಾನೆಸಗ್ದಾಗಿಪೋದನನ್ನೆಗಂಪುವನಂದನನಸದೊಳ್ಬಲ್ಗಣನಂಕೆಯೊಳ್ಬಲ್ಪಮೆರು ನ್ನಂಜನಂಗಾದ್ರೋಣರಡ್ಡಂಬಂದೊಡೆಗುರುಗೆ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಗುಱುವಂತವರರಥಮಂಕತ ಜೂರ್ಣ್ಣಂವಾಡಿ ಕಳಂಗರಾಜಗಜಘಟೆಗಳನೌಕಿ ಸೊಕ್ಕುತ್ತುಂಬಿರೆವೃಸನಾದಿಗ ಳದಿರದದಿರಂಬಂದಾಂತೊಡೆ ॥

ಚಂ ॥ ನಿಡುವಗೆಸೈಪಿನಿಂದೆದೊರೆಕೊಂಡುದಿವರ್ಗ್ಗಜೆಗೊಂಡೆನಪ್ಪೊಡೀ ।
ಗಡಿಪರೆದಪ್ಪರೆಚ್ಚ್ತವೆಕೊಲ್ವೆನಿವಂದಿರನೆಂದುನಚ್ಚಿನ ॥
ಚ್ಚಡಿವಿನನೆಂಚ್ಚೊಡೆಚ್ಚೆಡೆಯಿನೆಚ್ಚರುಣಾಂಬುಕಲಂಕಿಪಾಯೆಮು ।
ನ್ನಡಿಯೊಳುರುಳ್ದರಂಧನೃಪನಂದನನೆಂದುಮರುತ್ತನೂಜನಾ ॥ 142

ವ ॥ ಅಂತುದುಮ್ಮುಖದುರ್ಮ್ಮದದೆದ್ದರ್ಪ್ಪಣಕ್ಕೊರ್ವಲಾಗೆ ಮುವ್ವತ್ತುಮುವ್ವರಂಕೊಂದುದುಶ್ಶಾಸನನಂವಿರಥನಂವಾಡಿ ದುರ್ಯ್ಯೋಧನನನೊಂದೆಸೆಶಿತವಿಶಿಖಹತಿಯಿಂ ಸುರುಳ್ದರುಳ್ವಿನವೆಚ್ಚಮೂರ್ಚ್ಛಗತನಂವಾಡಿಸಿಂಘನಾದವಿನ್ದಾರ್ದ್ದಮುಟ್ಟೆವಪ್ಪರ್ ಗಳಾಳ್ದನನಾವಂನೋಡಲಾಜಿದೆ ॥

ಮ ॥ ಎಡೆಗೊಂಡಂಕವಕರ್ಣ್ಣನೆಯ್ದೆವರೆದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದಂಸಿಡಿ ।
ಲ್ಪೊಡೆವಂತಪ್ಪನಮೊಚ್ಚದಗ್ರರಥವಂಮುಯ್ಯೇಱುಸೂಱೊಕ್ಕೆಪದಿಂ ॥
ಕಡಿಯಲ್ಪಾದ್ದೊಡೆಱಲ್ದುಸೂತಸಮತನೊಂದಾಗ್ರೇಸುವಿಂತಿಂಗಳೆ ।
ಚ್ಚೊಡನಾದ್ದಂನಸುಮೂರ್ಚ್ಛೆಪೋಗಿರಥದೊಳ್ಭೀಮಂನರಲ್ವನ್ನೆಗಂ ॥ 143

ವ ॥ ಅಂತುಮೂರ್ಚ್ಛಗತನಾದಭೀಮನಕೊರಲೊಳ್ಬಿಲ್ಲಂಕೋಮುವೇಗಿಲ್ಲದೆತೆಗೆದು ॥

ಕಂ ॥ ತಾಂಗಡಮೆನ್ನಿಳ್ದನತೊಡೆ ।
ದುಂಗಡಮಿನ್ನುಡಿವನೆನ್ನೊಳಂಕಾದುವನೆಂ ॥
ದಂಗಪತಿನುಡಿದುಕೊಲ್ಲದೆ ।
ಪಿಂಗಿದನಂಬಿಕೆಗೆನ.ಡಿವನುಡಿನಿಲೆತುನಪೊಳ್ ॥ 144

ವ ॥ ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಚಾಣೂರಾರಿಜರಾಸಂಧಾರಿಯನುನ್ನೆಗದುಬಲಿಃಕ್ಕಡಂಗಿದಸಿಂಹನಾ ದಕ್ಕೆಮನಕ್ಷತಂಬಟ್ಟು ಸಾತ್ಯಕಿಯನಾರಯಲಟ್ಟಿದೊಡಾತಂಬಂದಚೇತನನಾಗಿಬಿಜ್ಜಿ ದ್ದರ್ವೃಕೋದರನಂತನ್ನರಥಮನೇಱಿಸಿಕೊಂಡು ಕೂಡೆನಂದನನ್ನೆಗಂದುಯೊರ್ಯ್ಯೋಧ ನಂಕಣ್ಣಂಪೆರಸುಸೈಂಧವನನೊನೆಯೊಳಾತನಂವೀಗಿಕ್ಕಿವುಂದೆನಿಂದಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ದಿನಕರನಸ್ತಮಸ್ತಕಮನಾಸೆವಡಲ್ಬಗೆದರ್ಪ್ಪನೇಕೆಕೆ ।
ಮ್ಮನೆತಡೆವೈಜಯದ್ರಥನನಿಕ್ಕುಱುದಾರೊಳಮಿಂತೊಡಂಕವೇ॥
ಡಿನುತುಮುಜಂಮರುಜ್ಜವದೆಕೋದಿಸೆಪೊತ್ಕರ್ಷನದೇವದತ್ತನಿ ।
ಸ್ವನದೊಳೆ ತೀಪಿಪೊಟ್ಟನೊ * ಡೆವಂತೆವ್ರೊಲಾದುದಜಾಂಡಮಂಡಳಂ ॥ 145

ಚಂ ॥ ಚಟುಳಿತಚಕ್ರನೇಮಿಪರಿವರ್ತ್ತನಘಟ್ಟನಘಾತನಿರ್ಭ್ಭರ ।
ಸ್ಫುಟಿತಧರಾತಳಂವಿಜಯನುಗ್ರರಥಂಪರಿದತ್ತು ದಲ್ಬುಟಾ ॥
ಘಟಿತಹಟದ್ವಿರೋಧಿರುಧಿರಪ್ಲವಲಂಪಟಸಂಕಟೋತ್ಕಟಂ ।
ಕಟಕವಭೂತನಾಕಟಕಸಂಕಟಸಂಗರರಂಗಭೂಮಿಯೊಳ್ ॥ 146

ವ ॥ ಆಗಳುತ್ಕರುಧ್ವಜಿನಿಗೆಭಯಜ್ವರಮುಂಮಹೇಶ್ವರಜ್ವರಮುಂಬರೆಬಳ್ಪರ್ದಾರವು ಹೇಶ್ವರನರಥದಬೀಪಂಕಂಡುಕರ್ಣ್ಣಕಲ್ಯ ಕಕುನಿ ಶಾರದ್ವತ ಕೃತವರ್ಮ್ಮ ದುರ್ಯ್ಯೋಧನದುಶ್ಶಾಸನರ್ಮ್ಮೊದಲುದತೀರಥಸವರಥಮುಪಾರಥಾರ್ದ್ಧರಥರೊಂದೆವಿಂದೆಯಲ್ಲದೊಂದೊಂದೊರ್ವರೊಳ್ಸಂಧಿಸಿಗೊಂದಣಿಸಿನಿಂದಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಕರದೊಳಗುಚ್ಚಿರ್ಪೋಪಪೊಳಪಿಂಗೊಳಗಾಗಿತಗಳ್ದದೊಂದುಪೆ ।
ಳ್ಪರಿಗೆಣೆಯಾದುದೀಯೆಱಗುವಂಬಿನಬಲ್ಪರಿಯೆಂಬಿನಂನಿರಂ ॥
ತರದೊಳಿಪಾಯ್ದ ಕೂರ್ಗ್ಗಣೆಗಳಂತಱಿವೆಟ್ಟುತೆರಳ್ಚಿತೂಳ್ದಿಕೊಂ ।
ಡರೆದುಮಗುಚ್ಚಿಸಣ್ಣಿಸಿದನಾಂತಚತುರ್ವ್ವಲಮಂಗಣಾರ್ಣ್ಣವಂ ॥ 147

ಮಿಸ್ರಿಕಲಿಗಂಬಲ್ಲಾಳ್ಗಮಂಪತ್ತಿದೆನಿದುವೆಪದಂವಾಕ್ರೌರ್ತ್ಯಳಲ್ಸಿಂಧುರಾಜಂ ।
ಗೊಲಲಿಂದಾಂಒಂದೆನಿಂಕೊಂದ ನೆನೆರೆದುನಿಂದಾನಿವೊಂದಾಂತರಂಮೂ ॥
ದಲಿಸುತ್ತೆಶ್ಚಂಪ್ರಚಂಡಪ್ರಳಯಘನಘಟಾರಾವದಿಂದಬ್ಬರ್ಬಾಣಾ ।
ವಲಿಯಿಂದಂಪೋಬೆರೋದೋವಿವರಮನೊದವಿತ್ತೊಂದುಘೋರಾಂಧಕಾರಂ॥148

ವ ॥ ಅಂತವೋಘಾಸ್ತ್ರಧನಂಜಯನೆಚ್ಚ ಕರಸಂಘಾತದಿನೊಗೆದರಣಗಟ್ಟಿಲೆಯಿವೆಲಗಟ್ಟಿಲೆಯುಮಾಡೆನೇಸರ್ಪ್ಪಟ್ಟತ್ತು ವಿಜಯಂಸೋಲ್ತನೆಂದುಂಕೌರವಬಲವಾರ್ದ್ದೊಡೆ ।

ಚಂ ॥ ಜ್ವಳದನಳಸ್ತ್ರವಿದವಿಸೆಕಟ್ಟಿಲೆತೂಳ್ದತೆರಳ್ದುದಾಗಳಂ ।
ಮುಸಿವ-ಹಾರಥರ್ವ್ವೆಳಜಿಸ್ಯಂಧವನೆನ್ನೆಳವಿಂಗವೆನ್ನದೋ ॥
ವ್ವೆಳದಳವಿಂಗಮಿಂಸೆಡೆದಿರಲ್ದೊರಯಲ್ತನಗೆಂದುಬಂದಸುಂ ।
ಗೊಳಿಪೊಣರ್ದಂಸುರವ್ರೊಗಜಪೆತನ್ನೆಳವಂಜಗದೇಕವಮಲ್ಲನೊಳ್ ॥ 149

ವ ॥ ಅಂತತಿರಥಮಥನನರಥಕ್ಕಡಿರದಿಬರಂತನ್ನರಥಮಂಪರಿಯಿಸಿಜಯದ್ರಥಂಮುಟ್ಟಿವಂದು ॥

ಉ ॥ ನಿನ್ನೆಬೊರಳ್ಚಿಸಿನ್ನಹುಗನಂಸೆರಗಿಲ್ಲದೆಕೊಂದೆನಿಂದುಮಿಂ ।
ತಿನ್ನೆಗಮಿಪ್ಪುದಂಭಯದಿನಿರ್ದ್ದನೆನಿನ್ನನೆಪಾರುತಿರ್ದ್ದನೆಂ ॥

* ಪಾ ॥ ತೆಕ್ಕಟಗೂತ.

ದುನ್ನತಶೌರ್ಯ್ಯದಿಂದಜಿತನಂನರನಂಮುನಿದೆಚ್ಚನೇಱುವೆಂ ।
ಟುನ್ನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರದಿಂದದಟದೇಂದೊರೆವೆತ್ತುದೊಸಂಧೆಂರಾಜನಾ ॥ 150

ವ ॥ ಅಂತೆಱ್ಚಿಕಿಱ್ಚುಂಕಿಡಿಯುಮಾಗಿಪೆಱ್ಚಿರ್ದಮುಂಱ್ಚರಚಿಂದಱ್ಚಿರಿಯೂಗೆಕಾಡ ॥

ಸ್ರ ॥ ಎಂತನ್ಮತ್ಪುತ್ರನಂಸಂಗರದೊಳಟಿದೆಯಿನ್ನಂತೆನಿಲ್ಕಕ್ತಿ ಚಾತು ।
ರ್ದ್ದಂತಂಗಳ್ನಿನ್ನನಾಂಕೊಲ್ವೆಡೆಯೊಳಿಲವೆಂಪೇೞ್ತ್ತುವೆಕಾಯವಜ್ಮಂ ॥
ದಂತಾಂತೆಚ್ಚೆಚ್ಚಸೂತಧ್ವಜಹಯರಥಸಂಘಾತಮಂನುಗ್ರ್ಗಲೋಕ ।
ಕ್ತಂತಂಮಾಚ್ಪಿಂತಕಂಬೊಲ್ಗದೆವಿಡದುಜಿದೆಯ್ತಪ್ಪನಂಕೆಂಡನಂತಂ ॥ 151

ಕಂ ॥ ತುಡುಪಿಶುಪತಮನೆನೆನರ ।
ನೆಡೆಮುತಗದೆತುಡಿಕಾಳಿನಡುಗಿದುದುಸುರು ॥
ಳ್ದಡಿಗಿದುದುವಿಯತ್ತಳವೆಳೆ ।
ಪಿಡುಗಿದುದುಕಲಂಕಿಕದಡಿದುದುವನವನುನು ॥ 152

ಚಂ ॥ ಸುಱಿಬೊಳಗಿದ್ದರ್ಪಟ್ಟುಪೊಜಪೊಣ್ಮಿವಿನಲವಣಾಂಬುರಾಶಿಕಾ ।
ಕ್ತುಟಿಗುದಿವಲ್ಲಿಕೂಟ್ಟುದಿಯೆವೇಗೆಸಡಿಲ್ದಗುಳಂತೆಕೂಡೆತ ॥
ತ್ತಟಿಗುದಿಯುತ್ತುಮಿಪ್ಪರ್ಕುದಿಯೊಳ್ಸಿಡಿದಲ್ಲಿಯಮುತ್ತುಗಳ್ಳಟಿ ।
ಳ್ಳಟಿಲೆನೆಕೊಂಡುವೇಮ್ಮೊರ್ದಲೆರುದ್ರಸುರೇಂದ್ರವಿಮಾನಪಜ್ಜಿಯಂ ॥ 153

ವ ॥ ಅಂತುಸವುದ್ರಕ್ಷೋಭಮುಂತ್ರೈಲೋಕ್ಯಕ್ಷೋಭಮುಮೊಡನೊಡನಾಗೆ ॥

ಚಂ ॥ ತೆಗೆನೆಜೆದೂಱುಕೊಂಡಿಸೆರಂಪರಿದತ್ತವಿಯತ್ತಳಂಬರರೆ ।
ನೆಗೆದೊಡರಾಹುಬಾಯ್ದೆಜೆದುನುಂಗಲೆಬಂದಪ್ಪದೆಂಬಶಂಕೆಯಿಂ ॥
ದಗಿದುದಿನೇಕನಸ್ತಗಿರಿಯಂವಜೆಗೊಂಡನವೋಳಮೆಂಬಮಾ ।
ತುಗಳನೆಗೞ್ತೆಯಂಡೆದನಾಹವದೊಳ್ಪರಸೈನ್ಯಭೈರವಂ ॥ 154

ಬರಿದಲರೋಳಿಸಗ್ಗದವುದಾಗಳಂಗೆಡೆಗೊಂಡುದೇವಸುಂ ।
ದರಿಯರಕೆಯ್ಗಳಿಂದಮುಗೆತುಂಬುರುನಾರದರೊಂದುಗೇಯದಿಂ ॥
ಚರಮೆರ್ದೆಯಂಪಳಂಜಲೆಯೆವೀರಲತಾಂಗಿಯಸೋಂಕುಸೊಂಪನಂ ।
ಕುರಿಸೆನಿರಾಕುಳಂಕಳಿದನಾಜಿಪರಶ್ರಮಮುಂಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಂ ॥ 155

ಗದ್ಯ ॥ ಇದುವಿವಿಧವಿಬುಧಜನವಿನುತಜಿನಪದಾಂಭೋಜವರಪ್ರಸಾ
ದೋತ್ಪನ್ನಪ್ರಸನ್ನಗಂಭೀರವಚನರಚನಚತುರಕವಿತಾಗುಣಾ
ರ್ಣ್ಣವವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನ ವಿಜಯ
ದೊಳೇಕಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ ಸಂಪೂರ್ಣ್ಣಂ ॥

ದ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ಶಂ ॥ ಶ್ರೀಕಾಂತಾಕಾಂತನೀಗಾ ।
ಲೋಕೈಕಲಲಾಮನಾಮಜೋಗ್ಯಾರಿನೃಪಾ ॥
ನೀಕಮನನೇಕವುಂಗೆ ।
ಲ್ಪಾಕಲಕದೊಳರಿಗನುಜಿನೆನಿಲ್ಪುದುವೂಗಳ್ ॥ 1

ನಂಬಿನೃಪನೆನಗೆಸ್ಕೆಂಧವ ।
ನಂಬಲಂದಪ್ಪೈಸೆಪ್ರಾಣ್ಣೆನಾದುದನಾಗ ॥
ಲ್ಕಿಂಬಜಿದನುವರದೊಳವಂ ।
ವುಂಬಯಣಂಜೋವನೆನೆಗೆವಾಣ್ಬುದುದೊರೆಯೀ ॥ 2

ಬವರದೊಳೀಂಖಲ್ಲಂಕರ ।
ವೊವಜಗೆಯಲ್ಪೆಲಗೆ[ಗಂ]ಡತನಗಱಿಯನದೆಂ ॥
ತುವ್ರೊನುಡಿತಪ್ಪದುಕವ್ಮಱಿ ।
ಯೊವಜಂಬಿಲ್ಲೊ ವಜನೆಂಬುದಂವಾಡುವನೇ ॥ 3

ಬ್ಪೆಜಯದ್ರಥನಾದುವ ।
ನಪ್ಪೆಂಪೋಗೆಂದುವುನ್ನೆನುಡಿದುದನೀಗ ॥
ಳ್ತಪ್ಪುವೆನೆಧರೆಯೊಳೆಂತುಂ ।
ತಪ್ಪದುವಲವೆನ್ನನುಡಿಯುವೆನ್ನೆಚ್ಚಂಬುಂ ॥ 4

ವ ॥ ಎಂಬುಕುಂಭಸಂಭವಂ ಜಳನಿಧಿಯಂಕುಡಿವಕುಂಭಸಂಭವನಂತೆಪಾಂಡವಬಳಜಳನಿಧಿಯನಳುರ್ಚಲ್ಲಗೆದುನೇಸರ್ಪಟ್ಟೊಡಂಬೋಗದಪಗಲಿನನುವರದೊಳಳ್ಳೆವಿಳ್ಳೆಯಾವ ಪಾಂಡವರನಿಗುಳೊಳಿಗೆಲ್ಪೆನೆಂದುಚತುರ್ಬ್ಬಲಂಗಳನೊಂದುವೊಡಿ ॥

ಉ ॥ ತಕ್ಕಿನವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನಕೋಪದಳ್ಳುರಿಗಳ್ವೆರೋಧಿಯಂ ।
ಮುಕ್ಕಲೆಮುತ್ತಿದಂತೆಕರಿಗೆಂಟಪರಪಕ್ಕೆ . . ನೆನಾಲ್ಕುವಾ ॥
ವಕ್ಕೆರಡಲ್ಲಿಪಾದಚಕರಗೊಂಪೆನೆದೀವಿಗೆಗಳ್ವಲಕ್ಕನೆ ।
ಕ್ಕೆಕ್ಕೆಯಿನಿಟ್ಟಳಂಪಳಗುತಿವ್ವರ್ವೆರಚ್ಚೆನೆಯೊಡ್ಡಣಂಗಳೊಳ್ ॥ 5

ವ ॥ ಅಂತುಪಗಲಿಱಿಪಿಮತಣಿಯುನಿರುಳಂಪಗಲ್ಮುಡಿಕಾದುವೆರಸ್ಪಿಡೆಗಳೇವ್ರ್ಯಸನವಂಕಾಣ್ಣಜಿನೋಡಲೆಂದುವೈಮಾನಿಕವೇವರಂಬರತಳದೊಳಿದ್ದರ್ಕಿಚ್ಚರ್ಕ್ಕಲಂಕೆಯಂತೋ ಪ್ಪಿಂತೆನೋಡೆಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನಧೋಕ್ಷಜನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಇರುಳೊಳಮಿಂತು ಪೋಗದಿರಿಪುಲ್ಲಟಿಸಂಭವನಿರ್ವ್ಯನೆಂತುನಿ ।
ತ್ತರಿಸುವಮಿಮಮಹಾಹವ ಮನೆಂಬುವಮಿನ್ನಿರುಳೊಳ್ಪಲಾಸಿಕಾ ॥
ಚರಬಲಕುಂಟುಮಾಣವೆಳೆಬೋತ್ಕಚನಂಪಸವೇಱ್ಪುದೆಂದೊಡಾ ।
ದರದೊಳಿಭೀಮನಂದನನನಪವದೊಳ್ಯವರಾಜನಂದನಂ ॥ 6

ವ ॥ ಕರೆದುಮಗನೆನೀನಿವಿರುಳಿನನುವರವುನೆನಗೆಗೆಲ್ದೀಯಲ್ವೇಱ್ಕು ಮೆಂದೊಡಿದಾವೆದೆ ದಿದುಂಪಿರಿದುವಸಾಗಿಪೆಸಸಿದಿರಂತೆಗೆಲ್ವನೆನ್ನ ತೋಱ್ಕು ವೆಸನನೀವಿಸನರಂಗದೊಳೊತ್ತೈ ನೆಂದು ॥

ಚಂ ॥ ಪರೆದುರಿಗೇಸವುವ್ಯಳಿಪನಾಲಗೆಮಿಂಚುವದಾಡೆಬಿಟ್ಟಕ ।
ಣ್ಣಿರುವಿವಾಸಕೊಂಕಿದಸಟುಂಕರಿನೆಕ್ಕಪವಂಹೊದಱ್ದಿಕ ॥
ರ್ಮ್ಮಾರವಪ್ರೊಲಪ್ಪೊಡಲ್ಲ ಹಕಹಹ್ವನಿಕೌ;ಕನಾದವೂದವೂ ।
ಸುರತರವೂಗೆಬಂದುಕವಿದತ್ತು ಳೆಬೋತ್ಕಚರೌದ್ರಸಂಭನಂ ॥ 7

ವ ॥ ಅಂತು ನಿಶಾಚರಬಲವುಬಲವುಗಾದಕಾಡನಳುರ್ವ್ವಜೇಗೆಯದಕ್ಕುರಿಯಂತೆದಳ್ಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಿಂದರಾತಿಬಲವುನಳುರೆಕರಡಿಯುತೊವಲೊಳ್ಪುದಕಬ್ಬಿರ್ಚ್ಚನ್ನರಥವುಮೂರಥದೊಳೊಡಂಬಡೆಪೂಡಿವನಾಲ್ಕು ನೂಱುಕೊಂಕುಜುಗಱಿತ್ತೆಯುವುಂಬರಸ್ಥಳವನಡರ್ವ್ವೈ ಗೃಧ್ರಧ್ವಜವುನೆಂಜನಪೊಂಜವಂತಾಗಿಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವುಂತಾಗಿದವಿಕಟಾಂಗವುಮೆಳವೆಜ್ಜೆ ಯನಡೆಸಿದಂತಪ್ಪದಾಡೆಯುವುಗುರ್ವ್ವಾಗೆಬಂದುತಾಗಿದಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಕವುರೆಯಬಿಲ್ಲಬಲ್ಲಣಿಪುಕೇಣಿಯನಲ್ಲಿಕೆಲನ್ನಿರ್ಕಾಟರು ।
ಣ್ಮಿದಬಿಸುನೆತ್ತರೊಳ್ಕಿದುನುಣ್ಣನೆನುಂಗಿದರಲ್ಲಿಯುಂಕೆಲ ॥
ಕ್ಕುರ್ದುಗುಳಿರಕ್ಕಸರ್ಬ್ಬೆಸುಗೆಗಳ್ವೆರಸುಗ್ರಗಜಂಗಳಂಚಲುಂ ।
ಗದೆಬಿಡೆನುಂಗಿಬಿಕ್ಕಿ ಕಾಡಿದರ್ಬ್ಬೆಸುನೆತ್ತರಕಾಲ್ವರಂಗಳಂ ॥ 8

ವ ॥ ಅಂತುರಕ್ಕಸವಡೆತನ್ನಪಡೆಯೆಲ್ಲವುಂ ತೆರಳ್ದಿತೇರಯಿಸಿನುಂಗಿಬೊಡೆ. ಱಗಾದಸು ಯೋಧನನಂ ಬಕಾಸುರಜಟಾಸುರವುಕ್ಕಳಿಸ್ಪಳಂ ಭೂಷಫಲಾಯುಧಮುಸಲಾಯುಧ ಕಾಳನೀಳರೂಕ್ಷರಾಕ್ಷಸಮ್ಮರ್ದ್ದನೆತಸ್ಮರ್ದ್ದನನ ತಂವೆಯಪಗೆಯುಂನೆಱಪಲೆಂದುಪೆಸನಂ ಬೇಡಿದ-ಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಪ್ರತಿವಿಷವಗ್ನಿಗಗ್ನಿವಿಷಕಂಪಿಷವೆಂಬವೊಲಾನಿಶಾಚರಂ ।
ಗತಿಬಲರೀನಿಕಾಟಸಮರಕ್ಕೆನುತಂಬೆಸವೇಱುತಾಗಿದಾ ॥
ವಿತಿಸುತರಂಘಟೋತ್ಕಚನಸುಂಗೊಳಿಕಾದಿನಿಶಾಟಕೋಟಿಸಂ ।
ತತಿಗಳನಿಕ್ಕಿ ಪಾಂಡವಬಲಕ್ಕನುರಾಗಮನುಂಟುಮಾಡಿವಂ ॥ 9

ವ ॥ ಅಂತಾಕುರುಬಲಮೆಲ್ಲವುಂ ಜೀರಿಗೆಯೊಕ್ಕಲಾಡಿಪಚೀದುಕೊಲೆ ರಾಜರಾಜನಪೆಸ ರೊಳಿಂಗರಾಜಂಬಂದುತಾಗೆ ॥

ಮ ॥ ಸಮಬೇಭೇಂದ್ರಸಮೂಹದಿಂದಮಿಡುತುಂಕಂಠೀರವಧ್ವನಿದಿಂ ।
ದಮಗುರ್ವೆಪ್ಪಿಸವಾರುತುಂಪೆಣಗಳಂನುಂಗುತ್ತ ವೈಕಾಕದಂ ॥
ತಮನೆಯ್ದುತ್ತುಮಿದಿರ್ಚ್ಚಿಕಾದುವೆಡೆಯೊಳ್ಕಣ್ಣುತ್ತೆದೇವಕ್ಕಳ್ ।
ನ್ನಮೊಳಂರಾವಣನೆಂಬಿನಂನೆಗಳ್ದಿಡಾಪೈಣಿಂಬನಾಡಂಬರಂ ॥ 10

ಕ ॥ ಸರಿದಧಿಪತಿಯೊಳಕಾಲ್ವರ ।
* ಮುರವೊರಮುರುಮುಪ್ಪುವುವ್ವವರೆಗವುಜಾಂಡಂ ॥
ಬರತಲೆಯನೆಲೆಗೆಲೋಕಾಂ ।
ತರವೆಡೆಯಿಲ್ಲಿ ನಿಸೆಪೆರ್ಚ್ಚಿದಂವಿತನೆಯಂ ॥ 11

ಬೆಳ್ಳಿಳ್ಳಿಭೊಳಪುದೋಟುವು ।
ದೊಳ್ಳಿಳ್ಳಿಪ್ರೌಡಪ್ಪುದೋಪ್ಪುವಿರದಣ್ಮಿಜ್ಯೋಂ ॥
ದೊಳ್ಳಲಗಿನಕರತತಿಯಂ ।
ಕೊಳ್ಳಕೊಳೆಂದಂಗರಾಜನಸುರನನೆಚ್ಚಂ ॥ 12

ಉತ್ಸಾಹ ॥ ಎಜೊಡಸುರನಿಟ್ಟಬೆಟ್ಟನೊಂದುವಜ್ರಾಕರದಿನಾ ।
ರ್ದ್ದಿಚ್ಚುವಿತಿಜನೆಚ್ಚಸಿಡಿಲಕರಮನುದಕಬಾಣದಿಂ ॥
ದೆಚ್ಚುರನುತನೂಜನೆಚ್ಚವಾರ್ದ್ದಿಗಸೆಲಬಾಣದಿಂ ।
ವೆಚ್ಚನಟ್ಟಿಗಿದಿಸೆಕೊಂಡುಕೂಲನುಂಘಟೋತ್ಕಚಂ ॥ 13

ಕಂ ॥ ನೆಲನದರ್ಪನಮಿದಿರಂಬರೆ ।
ಕುಲಿಶಾಯುಧನಿತ್ತಶಕ್ತಿಯಿಂದಾತನುರ ॥
ಸ್ಥಲಭುನಿಡೆವಜ್ರಪತಿಯಿಂ ।
ಕುಲಗಿರಿಕಡೆನಂತೆಕೆಡೆದನಾದನುತನಯಂ ॥ 14

ಬಂದಕ್ಷೋಹಿಣಿನುಗ್ಗಿದು ।
ದಿಂದಿವನಕಬಂಧಘಂತದಿಂನತ್ತಿನಿತಂ ॥
ಕೊಂದನಿವನಿವನನಳ್ತಜಿ ।
ಕೊಂದಳವಿನತನಯನಲ್ಲದಂಗೊಪ್ಪುಗುಮೇ ॥ 15

ವ ॥ ಎಂದೆರಡುಂಪಡೆಗಳುಂವೇವರಪಡೆಗಳುಂಕಣ್ಣಿನನೆಪೊಗಟೆಕಾದಲ್ವೇಡಂಬುಂತುಭ
ಯಸೈನ್ಯಂಗಳ್ಗಡವಾಗಿಕುಲಗಿರಿಕೆಡೆವಂತಪ್ಪುದನೆಲವಾಡಲಳವಿಯಾಗೆಬಿಟ್ಟಿದ್ದರ್ದ್ದ
ಘಟೋತ್ಕಚನನಾವಿಂಗೆಕರವುಟಿಲ್ದುಕಂಣನೀರಂಸಿಡಿವಂತಕಾತ್ಮಜನನನಂತಸಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ದಿವಿಜಾಧೀಶನಕೊಟ್ಟಶಕ್ತಿಯನದಂಕಣ್ಣಿಂನರಂಗೆಂದುಂ ।
ಯ್ತಿವನಿಂದಿಂದಱಿವೆಯ್ದಿವಂದೊಡವಱಿಂದಿಂದಾತನಂಕೊಂದಪಂ ॥
ನಿವನಂಕೊಲ್ವುದುಮೊಗ್ಗದರ್ಕ್ಕಡಲನೇಡೆಂಬನ್ನಮತ್ತೀಪುದಂ ।
ರವಿಸೂನುವ್ಯಾಡಲವುಂನಿಜಾತ್ಮಜನಗೆಲ್ಲುಗ್ರಾಜಿಯುಂನೋಟ್ಪಪ್ರೋಲ್ ॥ 13

* ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅಕುಪ್ರಯೋಗವಿದೆಯೆಂದು ಕಂಡುಬರುವುದರಿಂದ (ಮುರವೊರಮುರು ಮೊದಲು ಮುಪ್ಪುವರೆಗೆ ಪೂರ್ವಾರ್ಧವು) ಎಂದು ಕಾಣುವ ಪದ್ಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರೆದಿರುತ್ತೆ.

ವ ॥ ಆಗಳ್ಕುಂಭಸಂಭವಂಕೋಣಾಶ್ವಂಗಳೊಳ್ಪೊಡಿದ ಕನಕಕಳಿಕಧ್ವಜವಿರಾಜಿತವು
ಪ್ಪತನ್ನ ರಥಮನೇಱಿ ಘಟೋತ್ಕಚನಳಿಬರಮಿಱುಗುಗ್ರಮಲ್ಲದಸಮಭೂಮಿಯೊಳ್ಚಿ
ತುಬ್ಬಲಂಗಳೆನೊಂದುವಂತಿ ಶೃಂಗಾಟಕವ್ಯೂಹಮನೊಡ್ಡಿ ನಿಂದಾಗಳ್ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ
ನುಂಪೊಂಡಪತಾಕಿನಿಯುಮಂ ವಜ್ರವ್ಯೂಹಮನೊಡ್ಡಿನಿಲಿಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನುಂನಃಯೋ
ಧನನುಮೊಡನೊಡನೆಕೆಯಿ್ಪಾಗಳ್ ॥

ಮಃಸ್ರ॥ಎಳೆಯುಂಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮುಂತಃಗುವವ್ರೊಲುಭಯಸೈನ್ಯಾಬ್ಧಿಗಳ್ತಾಗಿಬಿಲ್ದಿ ।
ಲ್ಲೊಳುದಗ್ರಾಶ್ವಂಗಳಶ್ವಂಗಳೊಳಣಿಯಣಿಯೊಳ್ಸ್ಯಂದನಂಸ್ಯಂದನೌಘಂ ॥
ಗಳೊಳಗ್ಗೇಭಂಮದೇಭಂಗಳೊಳಿಱಿಯಿತರಳ್ತ್ಪರ್ಕೆನ್ನೆತ್ತರಿಂದೋ ।
ಕುಳಿಯುಂಖಡ್ಗಂಗಳೊಂದಿಂದಿರೊಳಿಜವನಡುತ್ತಾರ್ಡಿದುತಾಡುದಾಗಳ್ ॥ 17

ಪ ॥ ಅಂತುವೀರರಸದತೊಜೆದುಂ ನೆತ್ತರತೊಜೆಯುವೊಡನೊಡನೆ ಬೆಳ್ಳಂಗೆಡೆದುಪ
ರಿಸಿಚತುರ್ಬ್ಬಲಂಗಳ್ತ್ತದಿಬಸವಱಿಪುರೆಜಿಱುಂಗಿ ನಿಂದಾಗಳ್ಪೌರಾಟಂತನ್ನ ಚತುರ್ಬ್ಬಲಂ
ಗಳನೊಂದುವಂತಿಕೊಂಡು ಪಾಂಡವತ್ತರ್ನ್ನ ವಾನಸಿಕೆಯುಂನಚ್ಚಿತನ್ನ ಪೌಜಲೊಳಗ್ಗಿ
ತವಾಸಂಮಾಡಿದುವಮಂದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಗೋಗ್ರಹಣದೊಳ್ತನಗಾಗಿಕಾದಿತುಜುವಂಮ
ಗುಟ್ಟಿದುದುಮಂನೆನೆದು ॥

ಮಃಸ್ರ॥ವಾಗಳಂಪಾರ್ತ್ಥತ್ಯಜಾಗಂತಲಬಲಿ ವಜಯಿಂದಿತ್ತುದಂತನ್ನ ಮಕ್ಕ ।
ಳ್ನಿಗಟ್ಟಿಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್ಪತ್ತುದುಮನೆವಮನದೊಳ್ತಾರ್ದ್ದಿಕಾಯ್ವಾಗಲಾ * ಜೆ ॥
ಟ್ಟಿಗನಂಕುಂಭೋದ್ಭವಂಬಂದದರದಿದಿರನಾಂತೊಂದೆಕೆಲ್ಲಂಪಿನಿಂವಿ ।
ಲ್ಲಗೆದಾದ್ದಾರ್ದ್ದಿಚ್ಛನೆಚ್ಚಿಂತಲೆಪಱಿದುಸಿಡಿಲ್ದತ್ತಜೀವಿನ್ನವಾಗಳ್ ॥ 18

ವ ॥ ಅಂತುವಿರಾಟನಸಿಕ್ಕಮನದೊಳಲ್ಲಾವಿಲ್ಲದರಿನೃಪಕೋಟಿಯ ನಾಟವಲೆಂದಾ
ಸ್ಫೋಟಿಸಿಸಿತಕರಕೋಟಿಯೊಳ್ಪಿಗೋಟಿಪುಸಿಕ್ಕಿಪೀರರನಸಿಕೇತನನಾಗಿದ್ದಕಳಕ
ಕೇತನನಂನೋಡಿದುಪದಂಸ್ಮರಿಸದೆ ॥

ಹರಿಣೀಪ್ಲುತ ॥ ಗುರುಗಳನಗೆಂಭೂರದ್ವಾಜಂಗಳೊರ್ವರಿವ್ವೆಯೊ ।
ಳ್ಪರುಷೊಬಿರಿಮಾಂಟನ್ನಂಬಿಲ್ಬಲ್ಲಿಯೊಳ್ಮಿಗಿಲೆದ್ದೆಜೇ ॥
ವ್ವರಿದಪಗೆಯುಂಬನ್ನಂಬಟ್ಟೆನ್ನ ಮುನ್ನಿಸುನ್ನ ಮುಂ ।
ಪಿದನೆನೆವಂಗೊಂಡಾಸಿಂದಿಲ್ಲನೀಗದೆವಾಚ್ಚೆನೇ ॥ 19

ವ ॥ ಎಂದೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲಂರಸುಸ್ಸಳಯದ ಮಾರಯು † ಮಾಕಾಶದಕವಿ
ಯುಂ ನೆಲದಕಲ್ಲೆಯುಂಮುನ್ನ ಮೆಮೇರೆವಪ್ಪುವೆದುಮಂತನ್ನೊಳಿಳವಡಿಸಿಕೊಂಡುತಾ
ಗಿವಿಗಳ್ಕೈಕೊಳ್ಸುತ್ಯಕಿ ಶಾರದ್ವತನೆಂಕೃತಾಂತನಂದನಂ ಕೃತವಮ್ಮ ನೊಳ್ಕಾ
ಳಕಕುಸಿರೊಳ್ಪಹದೇವಂ ಕರ್ಣ್ಣನೊಳ್ಪೃಥುಸೇನನಶ್ವತ್ಥಾಮನೊಳಕಳಿಂಕರಾಮಂ
ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧದೊಳ್ತಾಗಿದಾಗಳ್ ॥

* ಪ ॥ ತಾಯಾಳು. | † ಪ ॥ ಮಾಯಮು.

ವ.। ನಗಿದೆನೆಯೆಲ್ಲಂತೀವ್ರಬಾಣಾಳಿಯೊಳೆವೆಡಹಿದಂತಂಬರಂಬಾಣದಿಂದಂ ।
ಮುಸುಕಿಟ್ಟುಂತಾಗೆಲೇಗಂತುಡುವಬಿಡುವಸೂಟ್ಗಳ್ಯುಜೇಗಂಗಳಂನಿ ॥
ಟ್ಟುಸಲಾಗ್ಗಂಬಾತ ದಂತಾಗನದಳವಿಸಿತದ್ಯುಜಚಕ್ರಂಪೊಗಟ್ಟಿ ।
ಚ್ಚಿಸದತ್ತುದ್ಭಾಪುನರ್ವ್ವೀರವಮುಖರಮಹಾಚಾಪಚಕ್ರಾಂಧಕಾರಂ ॥ 20

ಪ ॥ ಆನ್ನೆಗಂಕರ್ಪಂಗಮಿಯಾಗಿಕವಿವದ್ರುಪದಪಿಳಯಾನಳನಂದ್ರೋಣಂಮಹಾದ್ರೋ
ಣಪುಷ್ಪಳಾವತ್ಥಕಂಗಳಿಂಬವಿಳಯಕಾಳನೀಳಜಳಧರವರ್ಷ್ಣಂಗಳಿಂನಂದಿಸೆಯುಂನಂ
ದವೆಬಟ್ಟೆನರೆದುಯ್ದ್ರೋಧನನೇಕಾಯುಧಕರಭರಿತಂಗಳಪ್ಪ ರಥಂಗಳಂದ್ರೋಣಚಾ
ಯ್ಯರಪೆಱಿನಿಲಿಸೆಯುಂಯುಧಾಧ್ಯಕ್ಷರಂಬೇಱಿ ಚಕ್ರರಕ್ಷೆಗೆದುಶಾಸನಾದಿಗಳ್ವೆರಸು
ತಾನೆಬಂದಿರ್ದಂಗಳ್ ॥

ಉ ॥ ದ್ರುಪದಜಳಾಂಬುರಾಶಿಯನಗುರ್ವ್ವಿಸಿಪರ್ವ್ವಿಸಪರ್ವ್ವವಹ್ನಿಯಾ ।
ಯುತ್ತಪಜಯುವುಪ್ಪಬಿಲ್ಲಾ ವಜನಂಬಿನಬೆಳ್ಕರಿಯಿಂದವರ್ರಥ ॥
ದ್ವಿಪಘಟೆಯೆಂಬಿವಂಬಿನೊಳಿಪ್ಪುಬಿದ್ದಪಡಲ್ವಡೆತಿಣ್ಣಿವೆಜ್ಜನಾ ।
ತ್ರಿಪುರವಮನೆಕ್ಕರುದ್ರನನೆಗೆಟ್ಟಿರ್ಪುವುಮಂಗೆಲೆಕುಂಭಸಂಭವಂ ॥ 21

ವ ॥ ಅಂತುತನ್ನ ಬಲಮುಲ್ಲವುಂ ಜವನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿ ಕೊಲ್ವಕಳಕೇತನನಂ ಯಜ್ಞಸೇನ
ನೇನುಂಮಾಣದಾತನೆವೇಲಿಖಟ್ಟನಂಬಿನಬಳಸ್ಸರಿಯುವುಂಕೆಲ್ಲಂಬಿನತಂದಲೆಯುವುಂಪೊ
ರಯುಂಬಿನಸೋನೆಯುವುಂಸುರಿಯೆಕಳಕಯೋಸಿಮುರಿದು ॥

ಮ ॥ ಪದನೆಂಟಂಬಿನೊಳಜ್ಜೊಡಿಪಜ್ಜಬದಿನೆಂಟಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂಸೀಳ್ದಕೋ ।
ಪದಿನೆಂಬತ್ತುಸರಂಗಳಿಂಗುರುಭರಂಗೆದ್ದಿಚ್ಚೊಡೆಂಬತ್ತುಬಾ ॥
ಣದಿನಾಗಳ್ತಡಿದುಗ್ರಸೂತಪಯಸಂಘಾತಂಗಳಂತಿಣ್ಣಿವೆ ।
ಚ್ಚಿದಿರೊಳ್ನಿಲ್ಲದಿರೋಡುಸತ್ತೆಯೆನುತುಂಪಾಂಚಾಳರಾಜ್ಯಾಧಿಪಂ ॥ 22

ಪ ॥ ಅಂತುಂ ಮೆಯ್ಪೆಚ್ಚಿರ್ದೆಚ್ಚಿರ್ದುಂವುಚ್ಚರದೊಳಚ್ಚರಿಯಾಗೆಚ್ಚೊಡೆ ಪೂಣ್ದು
ಕೊತ್ತುರ್ ॥

ಉ ॥ ಎನ್ನೊಳೆವುನ್ನೆವುಚ್ಚರಿಪನೇಬಡನೋದಿದೆನೆಂಬವೇಳದಿಂ ।
ದೆನ್ನನೆವೆಚ್ಚನೆನ್ನೊಳಮಿವಂಗವುನೆಚ್ಚಪನಕ್ಕುವೂದೊಡೇ ॥
ನಿನ್ನವನಂಪಡಲ್ವಡಿವೆನೆಂದಿರದಾಗಳೆಭೃಗ್ಗವಾಸ್ತ್ರದಿಂ ।
ದನ್ನೆಜೆದೆಚ್ಚನಾ ದ್ರುಪದರಾಜಶಿರೋಂಬುಜವುಂಪೊಱೋದ್ಪವಂ ॥ 23

ವ ॥ ಅಂತು ದ್ರುಪದನಟಱವೆಂಕಂಡಾತನತಮ್ಮಂದಿರಪ್ಪಕತಾಸೀಕ ಕತಚಂದ್ರವ್ಯೂಹದ
ಲಾಗೆ ಪಸ್ಸಿವ್ವರುವುಯ್ಯಕ್ಕೈಕ್ಕೆಯರುಂ ಕುಂತಿಯುವಾವನಪ್ಪಕುಂತಿಭೋಜನುಂ
ಪರಗುಪದಿನಾಲ್ವಸಿರರಥಂಪರಗುಬಂದುತಾಗಿದೊಡೆ ॥

ಮ ॥ ಕಕಟಂಗಳ್ಪದಿನೆಂಟುಕೋಟಿವರೆಗಂತೀವಿದ್ದನೇಕೋಗ್ರಸಾ ।
ಯಕದಿಂದಂಜತುರಂಗಸಾಧನದವೆಯ್ಮೆಯ್ಯೊಳ್ಜಿಗಿಲ್ತಾತನಾ ॥
ಯಕರಂಸುಂಟಿಗೆಯೂಳಿದಂತೆರಥದೊಳ್ಕೂರ್ಲ್ವನ್ನೆಗಂಕೊಂದುಬಾ ।
ಪಕಳಾಕೌಳವುಂಜುಗಕ್ಕೆ ಮೆಜ್ಜಿದಂಮೆಯ್ಯೆಚ್ಚ್ಕಂಭೋದ್ಭವಂ ॥ 24

ವ ॥ ಅಂತುದ್ಯುಪದ ದ್ರುಪದಾನುಜ ವಿರಾಟ ವಿರಾಟಾನುಜ ಕೈಕೇಯ ಕುಂತಿಭೋಜಾ ದಿಗಳಪ್ಪನಾಯಕರೆಲ್ಲರುಮಂ ಪೇಟಿ ಪೆಸರಿಲ್ಲದಂತೆ ಕೊಂದು ಮುಂದಾಂಸರಾರುಮಿಲ್ಲದಿಕ್ಕಿ ಗೆಲ್ದಮಲ್ಲನಿದ್ದಂತಿದ್ದಾಗಳ್ ॥

ಮ ॥ ಸಕಲಾರಾತಿನರೇಂದ್ರಮೌಳಿಗಳಿರುಳ್ದಾದೀಪ್ತರತ್ನಾಂಕುಮಾ ।
ಳಿಕೆಯಿಂದಾರಣರಂಗಮಂಜಿಳಗೆಕಾಣಿಚ್ಕಿರ್ದಂದುಭೂತಾಂಗನಾ ॥
ನಿಕರಂಕೋಣೆತವಾರಿಸುಂಕುಡಿದಗುರ್ವ್ವಪ್ಪನ್ನೆಗಂಸೂಸೆನೋ ।
ಡಕವಿಲ್ತಿದ್ದಮುಕೂಡೆಸಂಜೆಗವಿದಂತಾದೊಕ್ಕಣಿಸಿಂಕೊಳ್ಗಳಂ ॥ 25

ವ ॥ ಆಗಳ್ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂನಾರಾಯಣಂಸೇಡ್ದ ಕಪಟೋಪದೇಶದಿಂದೊಕ್ಕಣನಂ ಕೆಯ್ಗೆ ಮಾಡಲೆಂದುಪಾಂಡ್ಯಗಜಘಟೆಗಳನಿದಿರೊಳ್ತಂದೊಡ್ಡಿದಾಗಳೆ ॥

ಕಂ ॥ ನಿತಿವಿಶಿಖಂಗಳೊಂದೊಂ ।
ದಕನಿಪೆಗಿರಿಕುಲವನಳುರು * ವಂತೆವದೇಭ ॥
ಪ್ರಸರಸಹಸ್ರಂಕೆಡೆದುವು ।
ವಿಸಸನದೊಳ್ಕೊಣಸಿದಿರ್ಗೆವಾರ್ವ್ವಳವೊಳವೇ ॥ 26

ವ ॥ ಅಂತು ತನಗೆವಾಜಿಯಂತಮದಾಂಧಸಿಂಧುರಂಗಳಂ ಸಿಂಧುರಾರಾತಿಬಿಕೊಲ್ವಂತೆ ಕೊಲೆ ॥

ಕಂ ॥ ಸಾವುಜವಮ್ಮೆತ್ತಾಮಂ ।
ನಾವುದಿನೋದಲಿದೊಡಲ್ಲಿಕಂಜುಜತೋಳ್ಪ ॥
ತ್ತಾವನಾನೆನೈಸನಕ್ಕ ।
ತ್ತಾವನೆಗೆತ್ತುರ್ಣರ್ನೊವಜನೊರ್ವ್ವೆಸರಭಮಂ ॥ 27

ಬಗೆದಸುತಶೋಕದಿಂದಾ ।
ಪಿಗೆಯಂತೊಳಗುರಿಯೆಭೋಂಕನೆರ್ದತೆಜೆಯಲ್ಲಾ ॥
ಮಗನೇಎಂದಕ್ಕುಜಲಾ ।
ರ್ವ್ಯಗಂಡನಾಗಂಡಿನೊಡನೆಬಿಸುಟುಬಿಲ್ಲಂ ॥ 28

ವ ॥ ಅಂತುಬಿಸುಟುವಿಚ್ಛಿನ್ನ ಸೀರರಸನುಮುತ್ಪನ್ನ ಕೋಕರಸನುವಾಗಿನಿಜವರೂಥ ಮುಂಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನಸಮಿಪಕ್ಕುಯ್ದು ಮಗನವಾತಂ ॥

---

* ಪಾ ॥ ಲಳ್ಳಂ.

ಚಂ ॥ ಪೆಸಗೊಳಿಕುಂಜರಂ ಮಡಿದುವೆಂದುವಮೀಭುಜನುಳ್ಳವಾಟ್ಟಿಯಿಂ ।
ಪುಸಿಯುವೆವೇಚಿಪ್ಪೊಡಸಕಿಱಿದುನಂಬದೆಯುಂತಣದಲ್ಲಿವುನ್ನೆಬಿ ॥
ಲ್ವಿಸುಟೆನಿದೆಂತುಪೇಟ್ಪುಡಿವೆನಿನ್ನಿರೆನೆಂದಿರದಾತ್ಮಯೋಗಿತ ।
ನ್ನಸುವನುದಾತ್ತಯೋಗದೊಳಿಬಿಲ್ಲೊ ವಜಂಕಳಿದಂರಣಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ 29

ವ ॥ ಅಂತುಭೂವಿತಾತ್ಮವಿದ್ಯಾವಿಕಾರದನಾಗಿಪರಮಾತ್ಮನೊಳ್ಕೂಡಿದನಾಗಳ್ಪೇಣನನಿಱಿ
ದುಪಗೆಗೊಂಡವೆಂಬನಾಣ್ಮಡಿಯಂ ನನ್ನಿವಾಡಿತಮ್ಮಯ್ಯಂಸತ್ತಮುಳಿಸಿನೊಳ್ಕಣಾಗ್ರಣ
ದೆಧೃಪ್ಪದ್ಯುಮ್ನಂಧರ್ಮ್ಮತನೂಜಂಬಾರಿಸೆವಾರಿಸೆ ॥

ಕಂ ॥ ಕರವಾಳಂಫರವಟ್ಟಿಸಿ ।
ಪಿರೋಜಮಂಪಿಡಿದುತೆಗೆದುಗುರುವಂಪಚ್ಚಿಂ ॥
ತಿರಿದುಸ್ಸೋಯ್ದನೆಂತ ।
ಪ್ಪರೊಳಂಮುನಿಸಱಿವನಾಗಲೇನಿತ್ತಪುದೇ ॥ 30

ವ ॥ ಅಂತು ದ್ರೋಣನೆಳೆಗೋಣಸಾವಂಸವುದುಂಭೋಗ್ಗರೆದುದ್ದಂಡವಪಕಾಸಿ
ಯುಮನೊಂದು ತಲೆಯಪಗೋಡುವಕಾರವಧ್ವಜಿನಿಯುಮಂ ಕೀಱಿಕೊಂದುಪೊಸೆಯೊ
ಳ್ಕಡುತಿದ್ದರ್ಶ್ವತ್ಥಾಮಕಂಡುಮುಟ್ಟಿಬಬ್ಬರ್ನ್ನೆಗಂಕೋಪಾಕ್ಕೋಪಲಕ್ಷಿತನಿಜಪಿತೃಸೂ
ತಕೇತನಗ್ರಥಿತವಾಗಿದ್ದರಥವನುಪಲಕ್ಷಿಸಿನೋದಿತಮ್ಮಯ್ಯನತೀತನಾದುವನಱಿದು ॥

ಚಂ ॥ ಬಱಿತುಗುತರ್ಪ್ಪಕಣ್ಬಿನಿಗಳಂಬರಲೀಯದೆಕೋಪಬಾವಕಂ ।
ನಿಱಿಸಿಕನಲ್ದುರೋಷದಿನಪಾಂಡವವಮಗಿರೆವಾಡದಂದುಬಿ ॥
ಲ್ಗೆಱಿಯನಪುತ್ರನಲ್ಲಿನೆನುತುಂಗುರುಪುತ್ರನಿದಿರ್ಚ್ಚಿಭೀತಿಯಿಂ ।
ಮುಱುಗಿತೆರಳ್ದತೂಳ್ದಿಸುಱುಗೊಂಡುಮಪಾಂಡವಸೈನ್ಯಸಾಗರಂ ॥ 31

ವ ॥ ಆಗಳಾರಿಯುಮಳಿಯಂತಪ್ಪತನ್ನನೊಸಲಕಣ್ಣಂತೋಱಿಪತನ್ನ ಸಾಹಸವಮಂತೋ
ಱಲೆಂದುನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರಮುಮತೊಟ್ಟೆಬ್ಬಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ದೆಸೆವುಸುಳ್ದತ್ತು ಪಾರ್ದ್ದಿತಳರ್ದತ್ತು ನೆಲಂಪಿಡುಗಿತ್ತು ತೊಟ್ಟನಾ ।
ಗಸವೊಡೆಪತ್ತಜಾಂಡಮಳಿಯಿತ್ತೆನುತಿರ್ದ್ದೆಡೆಯಲ್ಲಲೋಕವುಂ ॥
ಬಸಿಬೆಳಗಿಟ್ಟುಕಾದಳವನಾಳವೊಡ್ಡಿಸೆಕಾದನಾಗಳ ।
ವ್ಯಸೆತೆಗೆದೆಚ್ಚವೈಷ್ಣವಮನೊಡ್ಡಿಸಿವೈಷ್ಣವದಿಂವುರಾಂತಕಂ ॥ 32

ವ ॥ ಅಂತಶ್ವತ್ಥಾಮನೆಚ್ಚನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರವಂ ನಾರಾಯಣನುಪಾಯದೊಳಿಲ್ಲನ
ನ್ನೆಗಂ ॥

ಚಂ ॥ ಕವಿವೆರೆಡುಂಪತಾಕಿನಿಗಳುಗಡುವೆನ್ನನೆಸಕ್ಕಿ ಮಾಡಿಕಾ ।
ದುವೆವಿಱಿದಿಲ್ಲಿನತ್ತರಸುವುಕ್ಕಳಪಾಪಮಿದೆಲ್ಲವೆನ್ನನೆ ॥
ಯುದ್ಧವುಪಾವನಾದಿಂಜಪದಿನಾನದನೋಡಿಸಿಕುದ್ಧನಪ್ಪೆನೆಂ ।
ಬೊಲಪರಾಂಖುರಾಗಿಱಿವಂನೃನೀವರಜೀವಿತೇಶ್ವರಂ ॥ 33

ವ ॥ ಅಂತೆವಡುಂಡಡೆಗಳೊಂದಿವಳುನೆವಡುಂಗಳುಮೋರಂತೆಕಾದಿಚಳಿತವಸಾರಥಿಯ್ಯೊಂಗಳಂ ಬಾಜಿಸೆತಂತನ್ಮಜೀತುಗಳ್ಗಿಸ್ತೋಗುವಾಗಳೆ * ॥

ಚಂ ॥ ಗುರುವಿನಶೋಕದಿಂದೆರಥಮುಪ್ಪಯದೊಳಿರಿಯನೆಜೋಲ್ದುಜೀವ್ದಿನಂ ।
ಗೆರುಸುತನಂಕೃಪಂಕೃಪೆಯಿನಾತ್ಮವಿಳಾಸದೊಳಾಜಿಸುತ್ತುಮಂ ॥
ತಿರೆಗುರುಶೋಕಮಗ್ನಸಿತಾಪವಿಯೋಗಮುಮಕ್ಕುಮಾಗಡುಂ ।
ಗುರುವನೆ ಜೀವಿತಾಗುರುವಿಯೋಗಭರಂಗುರುವಾಗದಿಕ್ಕುರ್ಮೆಯೇ ॥ 34

ವ ॥ ಅನ್ನೆಗಂಪನ್ನಗಕೇತನಂಕೋಕಮನಾಯಿಸಲೆಂದುಕರ್ಣ್ಣಶಲ್ಯಶಬಲಸಮೇತಂ ಬಂದೆಶ್ವತ್ಥಾಮನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಪುದಿದೌರ್ವ್ವಾನಳನೆದ್ದಿಯುಂಸುಡುವಪ್ಪೋಲ್ಕಸತ್ತಾಗ್ನಿಯಿಂತೀವ್ರಕೋ ।
ಪದಿಸುವ್ಯೆತ್ತಬಳಾಬ್ಧಿಯುಂಸುಡೆಕರಂಬಂಬೆಲ್ದಿದುಯ್ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ॥
ಪದಯುಂಧರ್ಮ್ಮಜನಿಕ್ಕಿದಂಗುರುವನಿಂಸೀನಾತಸಂಜೇಗಮಿ ।
ಕ್ಕದೆಕಣ್ಣಿಲ್ಗಳನಿಕ್ಕಿಚಂದ್ರಭವಳಂಸಿನ್ನವ್ಯಯಂಮಾಡದೇ ॥ 35

ದ್ರುತವಿಲಂಬಿತ ॥ ಎನಗೆಕೂರ್ಪ್ಪುದನಾಘಟಸುಭಟಂ ।
ನಿಸಗಕೂರನಲ್ಲಿನತಲ್ಲುಕ್ಕೇ ॥
ಳೆನಿತುಮಾಜಿವಿಜೋಕಮನಿರ್ವ್ವರುಂ † ।
ಮುನಿವರಂತವೆಕೊಂಬೊಡನೀಗುವಂ ॥ 36

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಶ್ವತ್ಥಾಮನಿಂತೆಂದಂ ॥

ತರಳೆ ॥ ಗುರುಮುದೀಯವಿಮೋಹದಿಂಕೃಪೆಯಿಂಜವಂಬಿಸುಟುಂತೆಕೊ ।
ಕ್ಕರಿಸಿಬಿಲ್ವಿಸುಟಿದ್ದೊಡಾಜವನೊಳ್ಗಡಂದ್ರುಪದಾತ್ಮಜಂ ॥
ಗುರುವಕೇಕಕಳಾಪಮಂತೆದೆಂತೆಗಂಜಸುವಾಡಿಸೇ ।
ಪರಿಭವಕ್ಕಸುರೂಪಮಿಂಕೆಚಿತೊಂದುಮಿಲ್ಲಹಿಕೇತನಾ ॥ 37

ಪ ॥ ರಾಮೆಂಬೀಪೆಸರಿಲ್ಲದಂತುಮುಳಿಸುಮುಯ್ಯೇಱುಸೂಱೆಯಿಂತುಕ ।
ಟ್ಟಾಯಮೊಪ್ಪಂಪ್ರಯೋಜಿಸ್ತೋಗೆತಂದೆಯಮಚಿವಿಂಗಾಭಗ್ನವೆಂಕೊಂಡಸಿಂ ॥
ತೀವಿಮ್ಮಾಯ್ಗಿಸಿನಾದುಮೊಂದುಪಗೆಯಿಂಸೀಳ್ದುಗ್ರಪಾಂಡವರಿ ।
ಜಾಯಚಮೂವರಮನನ್ಯಭೂಪಬಲಸಂಪರ್ದ್ದಂಗಬಿರ್ದ್ದಕ್ಕುನೆಂ ॥ 38

ಕಂ ॥ ಪಗೆಯಂದಮುಮಾರೂಮವರೆ ।
ಪಗೆಯೊಳ್ಳಮನವರೆಯಿಲ್ಲುಮಿಂಬಿಲ್ಲೆಮ್ಮಂ ॥
ಬಿಗಳುಮುವರಿತ್ತನಲ್ಲಂ ।
ಜಗಳೆನಿಬಜ್ಜಾಯಮಂತುಪೊಲಮುನೆಕಾವೆಂ ॥ 39

---

* ಪಾ ॥ ಪೊಡಮಂಗಾ. | † ಪಾ ॥ ನಿರ್ವ್ವೇಮುಂ.

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂತನ್ನ ಿಯನನುಡಿಗೆಱರದ್ವತುಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟುಕಾರವೇಶ್ವರನಿಂತೆಂ
ದಂನೀನೀತಂಗೆವೀರವಟ್ಟವುಂಕಟ್ಟುರಿಪುನೃಪಬಲಕ್ಕೆತೋಱುಬಿಡುವುದೆನೆಕಳಕಜನಿಂ
ಬಱಿಕ್ಕೆ ಕರ್ಣ್ಣಂಗೆಂದುನುಡಿದಬೀರವಟ್ಟವುನೆಂತುಕಟ್ಟುವೆನೆಂದೊಡಶ್ವತ್ಥಾಮನಿಂ
ತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ನಿಜದೊಳಿಭೂಪರೆಂಬರವಿನೇಕಿಗಳಪ್ಪರದಕ್ಕೆಂನೀಂಘಣಿ ।
ಧ್ವಜಕಡುಕೆಯ್ದು ಕರ್ಣ್ಣನನೆನಚ್ಚುವೆಯಪ್ಪೊಡೆಯುವ್ದದೊಳ್ಳೃಷ ॥
ಧ್ವಜನುವಸಿಕ್ಕಿ ಗೆಲ್ದರಿಗನೊಳ್ತಲಿವಟ್ಟುದಿರಾಗಿನಿಂದುಸೂ ।
ತಜನಿಱಿವಿಂಗಡಂಪಗೆಯನೇಂಗಳಪಟ್ಟಪೊಪಱಿತಿಂಬುದೇ ॥ 40

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಂಗರಾಜಂಗುರುತನೂಜನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಎನಿತಳವುಳ್ಳೊಡಂದ್ವಿಜನಗಂಡಗುಣಕ್ಕಱುವನ್ನರಾರೊನೆ ।
ಟ್ಟನೆವಿಷವೊಳ್ಳಿಗುಳ್ಳೊಡವುದೊಳ್ಳಿಯೆಕಾಳೆಯನಾಗನಾಗದ ॥
ಸ್ಮೈನಪಡೆವಾತದೊಂದೆನೆವಮಾಗಿರೆಕೆಯ್ದುವನಿಕ್ಕಿಸತ್ತಸಾ ।
ವಿನಪಡಿಚಂದವಾಗಿಯುಮಿದೇನಿವಗಱಿತ್ತಿಯೊಗಂಡವಾತುಗಳ್ ॥ 41

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂತ್ರೈಲೋಕ್ಯಧನುರ್ದ್ಧರನಪ್ಪೆವ್ಯಯ್ಯನಗಂಡವಾತನೀಮಿಂಗುಲಿಗಂ
ಪೆಚ್ಚೆನಿವನಂಮುಂಕೊಂದುಬಱಿಯುಂಪಾಂಡವರಂಕೊಲ್ಪೆನೆಂದುಬಾಳಂಕೆಟ್ಟುಕರ್ಣ್ಣ
ನವೇಲೆನಾಯ್ವುದುಂಕೃಪನೆಡೆಪೊಕ್ಕಿದಾಗದೆಂದುಬೂರಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ಅಸದಳಮಾಗಿಯುಮಿನ್ನೆಂ ।
ಮಸೈನ್ಯವಿಂತೊರ್ವ್ವರೊರ್ವ್ವರೊಳ್ಸೆಣಸಿಬಳಿ ॥
ವ್ಯಸನದೊಳಿಕೆಟ್ಟುದಲ್ಲದೊ ।
ಡೆಸುಯೋಧನನಿನಗೆಮಲಿವಮಾರ್ವ್ವಲವೊಳವೇ ॥ 42

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಶ್ವತ್ಥಾಮಂ ಕರ್ಣ್ಣನೊಳಾದಮುಳಿಸನವಧರಿಸಲಱಿದೆ ಸುಯೋಧ
ನನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಖಱೆರಕ್ಷ್ಲತ ॥ ಬೀರವಟ್ಟವನಾನಿರೆನೀನೀಸೂತಸುತಂಗೆಡೆಗೊಂಡುಕೈ ।
ವಾರದಿಂದೊಸೆದಿತ್ತೊಡಮೇನಾಯ್ತಾ ಖಳನಿಲ್ಲಿಧನಂಜಯ ॥
ಕ್ರೂರಬಾಣಗಣಾವಳಿಯಿಂದಟ್ಟಿಡೊಡಲ್ಲದೆವೈರಿಸಂ ।
ಪಾರಕಾರಣಬಾಹಪವನಾನೀಸಂಗರದೊಳ್ಪಿಡಿಯಿಂಗಡಾ ॥ 43

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂನುಳಿಸುವೆರಸಿದವುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂಕರ್ಣ್ಣನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಭುವನಂಗಳ್ಪದಿನಾಲ್ತು ಮುಂನಡುಗಿಸಲ್ಪಾಮತ್ಥ್ಯಮುಳ್ಳನ್ನಕೆ ।
ಯ್ದುವಿನೊಳ್ತೀರದುಮಾವಕೆಯ್ದುವಿಸೊಳಂತೀರ್ದಪ್ಪುದೇನಿನ್ನಕೆ ॥
ಯ್ದುವನೆಂತುಂಬಿಸುಟರ್ಬ್ಬಲಿಕ್ಕಮೆವಲಂನಿಷ್ಕ್ರಮಣಂಕೆಯ್ದುವಿ ।
ಕ್ಕುವಕಣ್ಣಿೀಗ್ಗಳನಿಕ್ಕುವೀಯೆರಡುಮಂನಿಮ್ಮಯ್ಯನೊಳ್ಕಲ್ತಿರೇ ॥ 44

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮೆಶ್ವತ್ಥಾಮಂಕರ್ಣ್ಣನನುಡಿಗೆಸಗ್ಗಾಗಿ ॥

ಮ|ಸ್ರ|ಮುನಿಸಂಪೂ . . . . . ಡಿದಂಮುನ್ನ ಮಿನ್ನುಕ್ಕರ್ಣನಿಂನಿಂ ।
ನನೆಪೀನಂನಚ್ಚಿನಿನ್ನಿಳ್ದನನುಡಿಯಿಸೆನೀನಾಡಿದೈಮಾತನಾಡ ॥
ಲ್ಕಿನಗೀಸೂಣಲ್ತು ಸೇನಾಧಿಪಪದವಿಯೊಳಿಂನೀನೆನಿಲ್ಲಾಳೆದುಯ್ಯೋ ।
ಧನನಂಸಕ್ತಿಟ್ಟುವಾಜಾಂತವಟರೊಳಳವಂತೋಜುವಂನೀನುವಾನುಂ ॥ 45

ಕಂ ॥ ಸಾರೆಂಗಳ್ದಿನ್ನ ಶರಾ ।
ಸಾರಂಗಳಸಾರಮುಜವಕೆಯುದ್ದುಗಳಂತುಂ ॥
ಸಾರಾಸಾರತೆಯಂನಾ ।
ವಾರಯ್ವುಮಿದಿರ್ಚ್ಚಿದರಿನೈಸಭ್ಪಜಿನಿಗಳೊಳ್ ॥ 46

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂದುರ್ಯ್ಯೋಧನಂಕರ್ಣ್ಣನುಮನಶ್ವತ್ಥಾಮನುಮಂನಿನ್ನೊಳ್ಗೆನೀಂಪುಳಿಯಲ್ವೇಡನಿಮ್ಮ ಪುರುಷಕಾರಮನೆಬಗೆನೆಗೞ್ವುದಾನುಮೆನ್ನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಕಜ್ಜಮಂನೆಗಟ್ಟಿಲ್ಲದಿರೆನೆಂದಾಯೆಡೆಯಿನೆಟ್ಟನಾಯುಕರಂವೀಡಿಂಗೆಪೋಗಲ್ವೇಱ್ದರವನೆಯಂಪೊಕ್ತು ಮುಜ್ಜನಭೋಜನತಾಂಬೂಲಾನುಲೇಪನಂಗಳಿಂನಂಗರಪರಿಶ್ರಮವಮನಾಱಿಸಿವುಂತ್ರಶಾಲೆಗೆ ವಂದುಕಲ್ಯಕನುನಿಶಾರದ್ವತಕೃತವರ್ಮ್ಮದುಶ್ಶಾಸನಾದಿಗಳಂಬರಿಸಿಯುಥೋಜಿತಪ್ರತಿಪತ್ತಿ ಗಳಿಂದಿರಿಸಿ ॥

ಶಾ ॥ ಅಂತರ್ಭೋದದೊಳಂತುಱಿದ್ರಿಸಿದರಾಗಾಂಗೇಯರಂಕೊಂಪರಿಂ ।
ದಿಂತೀಗಳಪ್ಪುದಿದೀಷ್ಟಮೋರ್ವ್ವವನನಾಕಾಂತೇಯರಾಯುಕ್ತಿಗೆಂ ॥
ಟೆಂತಂತಱ್ಕ ಜಮಪ್ಪುದಂತುಮದುವುದ್ಭೇದಂಗಳಿಂವೈರಿಗ ।
ಳ್ಗಿಂತೊಳ್ಪಿಂತಳರ್ವ್ವಂತುತೇಜಮೆನಗಿನ್ನೆಂತಕ್ಕುವಿಂಪೇಱರೇ ॥ 47

ವ ॥ ಎನೆಶಾರದ್ವತನಿಂತೆಂದೆಂ ॥

ಚಂ ॥ ಚಲಮುನೆಪೇಱಪ್ಪೊಡೆಯ್ವರುಮೆನಯ್ದಱಿಯುಂರೊಳಬಾಱಿಸೆಂದುಮುಂ ।
ಬಲಿಬಲಸೂದನಂನುಡಿಯೆಯುಂಕುಡದಿದ್ದುರ್ದಪೇಱ್ಗುಮೆಯ್ದಿವೆ ॥
ಯ್ಗಲಿತನಮುಂಸರಿತ್ಸುತಪ್ಪೋರ್ಬ್ಬವರಂಪೊಣರ್ದಿಕ್ಕಿಗಲ್ದರೊ ।
ಳ್ತಲಹವಿಪೇಱ್ಗುವಿಂಪೇಱುತುಪೇಱಪ್ಪೊಡೆಯೂವುದೊಕಾರವೇಶ್ವರಾ ॥ 48

ವ ॥ ಅದಱಿಂದಮಿಂಪೇಱುತುಮಂತಣಕ್ಕೆಡೆಯಿಲ್ಲ ಮುನ್ನೆಚಕ್ಷುಷ್ಮನೆಂಬಂಮನುವಂತರಕಾಲದೊಳ್ಧರಾತಳವನೊಲ್ಲಣಿಗೆಯಿಂಪಱಿವಂತೆತಳವೆಯೆದ್ದಿ ಸುರುಳ್ವನಂಮುಯ್ಯೇಱಿಸ್ಪಱಿದಸಾಹಸಮುವನಿಂದ್ರಂಗೆತನ್ನ ಸಹಜಕವಚಮಂತಿದಿಯುಗಿದುಕೊಟ್ಟಚಾಗದ ಪೆಂಪುಮಂ ದಿಗ್ವಿಜಯಂಗೆಯ್ದು ಮಿಡಿದನಿತುಭೇಗದಿಂಜರಾಸಂಧನಂನೆಲಕಿಕ್ಕಿಪುಡಿಯೊ ಳಿಂ ದಳ್ದಿಮುಲ್ಲಯುದ್ಧದೊಳ್ಭೀಡಿದಡಿಗೆತ್ತಿ ದಭೂಜಬಲಭೀಮನಂಗೆಲ್ದ ಸಾಹಸಮುಮಂ ನಂ

ಮುಡಿಯೆಲ್ಲಮುಂತೊತ್ತಲಿದುಲಿದುಕೊಳ್ವಘಟೋತ್ಕಚನೆಂಬರೂಕ್ಷರಾಕ್ಷಸನಂಕೊಂ
ದಬೀರವುಮಾಲೋಕಾಂತರವುಮಿನೆಗಱಿ ॥

ಕಂ ॥ ನೆಗಱ್ದಿಕಲಿತನದಬಾಗದ ।
ಬಗೆತನ್ನೊಳ್ನೆಗಱೆತ್ತೆವೆತ್ತು ನೆಗಱಿದ್ದಿರೆಸಂದಂ ॥
ಗಗಣಿತಗುಣಂಗೆಕಣ್ಣ್ಗರ್ಂ ।
ಗೊಗಸುಗವೇಕಟ್ಟುವೀರವಟ್ಟವುನರಸಾ ॥ 49

ರಥಯಾನಪಾತ್ರದಿಂಪರ ।
ರಥಿನೀಜಳನಿಧಿಯಪಾರವುಂಸಲ್ಬಜಗ ॥
ತ್ಪ್ರಥಿತಭುಜದರ್ಪದಿಂದತಿ ।
ರಥಮಘನಂಕಣ್ಗರ್ಧಾರನಲ್ಲಿನೆಕಣ್ಗರ್ಂ ॥ 50

ವ ॥ ಎಂದುನುಡಿಪಕೃಪನವಾತಂನೃಪಂವನವೆಗೊಂಪುಕಣ್ಗರ್ನವೊಗಪುಂನೋಡಿ ॥

ಚಂ ॥ ನಡುಗುಪ್ರದುಂತೆಪಾಂಡವಬಲಂನಿನಗಜ್ಜುರ್ನನೆಂಬನೆಂದುಮು ।
ಕ್ಕುರ್ತಡುಗಸುರುಳ್ವನೀಯೆಡೆಗೆಪೇಱ್ದೆಜಿರಾರ್ದ್ರೊರೆವೀರವಟ್ಟವುಂ ॥
ತಡೆಯೆಬೆಕಟ್ಟೆನೈರಿಗಳತಪ್ಪನಿವಾಜಿಯಿನಿಕಾವುದೆನ್ನ ಬೆ ।
ಳ್ಗೊಡೆಯುಮನೆನ್ನ ಪಟ್ಟವುಮನೆನ್ನು ವುನಂಗಮಹೀತಳಾಧಿಪಾ ॥ 51

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮುಂಗಾಧಿರಾಜಂನಿನ್ನಾಳ್ಗಳೊಳಾ ನಾರವೊರೆಯೆನಗೆಕಾರುಣ್ಯಂಗೆಯ್ವಿ
ಯಜಾಗಿಬೆಸಸಿದನಿನ್ನ ದಯಿಗೆಯ್ದ ವೀರವಟ್ಟಮೆಂಬುದೆನಗೆಪ್ಪೆರಲಟ್ಟುವೆಂಬುದುಂಬಡ್ದವ
ಣಂಬುಜಿಸಿಕಣ್ಗರ್ನಂಕನಕಪೀಠದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ॥

ಕರಣಿ ॥ ಮೊರೆಯಿಪಜಿಗಳೊಬ್ಬೀರೆಂಸೋರಂತೆವುಂಗಳಗೀಶಿಗ ।
ಳ್ನೆರೆಯಿಗಣಿಕಾನೀಕಯಿಂದಾಡೆಪ್ಪಣ್ಯಾಜಲಂಗಳಂ ॥
ತರಿಸಿವಿಸಿಸಂತ್ತಗಳ್ತಂತನ್ನ ಕೆಯೊಳ್ಳಿಕಟ್ಟುದಂ ।
ಕುರುಪರಿವೃಢಂಕಣ್ಗರ್ಂಗಾವೀರವಟ್ಟದಪಟ್ಟವುಂ ॥ 52

ವ ॥ ಆಂತುವೀರವಟ್ಟವುಮಾವೀರನನೊಸಲೊಳಸದಳವೆಸೆದುಪಾರ್ಶ್ವಯಂಬಡೆಯೆಕಟ್ಟುನಿ
ಜಾಂತಃಪುರಪರಿವಾರಂಬೆರಸುಸೇನೆಯನಿಕ್ಕಿತನ್ನ ತುಡುವತುಡಿಗೆಗಳೆಲ್ಲಮಂನೆಜೆಯೆತುಡಿ
ಸಿದೇವಸಬಳದಪದಿನೆಂಟುಕೋಟಿಪೊನ್ನು ವಂತರಿಸಿಕೊಟ್ಟುಮಣಿಮಯಮಂಡನಾಯೋ
ಗದೊಳ್ಕಿಜೆಯೆಪಂಣಿದವುದಾಂಧ್ರಸಿಂಧುರವುನೇಱುಲ್ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟುಬೀಡಿಂಗೆಪೋಗೆನೆಪೋ
ಗೆಪಸ್ತಿಯಬೆಂಗೆವಂದುಸುತ್ತಿ ಱಿದುಪಗಲಂತಡವಿಕ್ಕಿ ದಂತೆಪಳಗುವಕೆಯಿ೨ಿದವಿಗೆಗಳಬೆಳಗೆಬೆ
ಳಗಾಗೆತಲೆಯೊಳ್ನಲಗೆಯುಳ್ಳಖಿತುಗಳೆಲ್ಲಮಿಲ್ಲಿಂನದಿತ್ತುಂನಿಜನಿವಾಸಕ್ಕೆಬಂದುನಿತ್ಯ
ದಾನಕ್ಕೆಂದುನಿಯೋಗಿಗಳ್ತಂದುಪೊಜಿಸಿದಪಂಚರತ್ನ ದಪ್ಪೊಂನರಾಶಿಗಳನತಿರ್ಥಿಜನಕ್ಕೆ

ಗೋಸನೆಯಿಟ್ಟುಕುಡವೇಱ್ದು ನಾಯುಕರ್ಗ್ಗೆಲ್ಲಮುಡಲುಂತುಡಲುಂಕೊಟ್ಟುನೇಸಮ್ಮೊ
ಡುವಾಗಳ್ನಂಪಡೆಯನೀವೊಂತ್ತೆಯೊಳೊಡ್ಡಿವೆಂದುಪಡೆವಳ್ಗೆಬೆಸಸಿನಿಜವಿಜಯ
ತುರಗರಥಂಗಳನಚ್ಚಿಸಿಪೊಡವಟ್ಟುದಬ್ಭಾಸ್ತರಣದೊಳಾಯಿರುಳಂಕಳಿದಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಉದಯಗಿರಿತಟದೊಳುದಯಿಸು ।
ವದಿತಿಪ್ರಿಯಪುತ್ರನಲ್ಲದಿತ್ತೊವ್ವಂಭಾ ॥
[ನುದಲೊ]ಗೆದನೆನಿಪತೇಜದ ।
ಪೊದಳ್ತೆಯಿಂಜನದಮನದೊಳೆಸೆದಂಕಣ್ಣಂ ॥ 53

ವ ॥ ಆಗಳಾಚತುರ್ವ್ವೇದಪಾರಗರಪ್ಪಧರಾಮರರ್ಗ್ಗೆನಿತ್ಯದಾನಮಂಕೊಟ್ಟುಸಿಡಿಲಬ
ಳಗಮನೊಳಕೊಂಡಂತೆತಱತಱಿಸಿಪೊಳಿವಕೆಯ್ದುಗತ್ತೀವಿದವಾರುವದಬೋರಗುದುರೆಗ
ಳೊಳ್ಪಾಡಿದಪಸುವ್ವರ್ಣ್ಣರಥಮನೇಱಿಬಿಮುಂನೊವ್ವನೆಕರಕಯನದೊಳೆದ್ದಗಾಂಗೇ
ಯನಲ್ಲಿಗೆಬಂದಾರಥದಿಂದಮಿಱಿದುಮೂಱುಸೂಳ್ಬಿಲವಂದುತದೀಯಪಾದಪದ್ಮಂಗಳಂತ
ಲೆಯೊಳೆಟ್ಟುಕೊಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ಆವ್ಮಾತಱಿಯದೆವುಳ್ಳದುಂ ।
ನಿವ್ಮಡಿಯಂನೋಯಿನುಡಿದೆನುಱುದೇಳಿಸಲೇ ॥
ನೆವ್ಮಳವೆವುಱುವೆವುದಾಮನ ।
ದುವ್ಮಳಮುಚ್ಚರಮನಜ್ಜನೆರೆಯಲೆಱಂದೆಂ ॥ 54

ಧುರದೊಳ್ನಿವ್ಮಡಿಯುಂಗೆಲ ।
ಲರಿಯುವುಮಾಪಾಂಡುಸುತರನೆವ್ಮಂದಿಗರ ॥
ಚ್ಚರಿಯಲ್ತೆಗೆಲ್ವರೆಂಬುದು ।
ಹರಿಗನೊಳೆಱುದಿಂತುವೆನ್ನ ಚಲಮನೆವೆಱಿಪೆಂ ॥ 55

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಕುರುಪಿತಾಮಹನಹರ್ಪ್ಪತಿಸುತನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಅನವದ್ಯಂ ॥ ನುಡಿವುದಂಪತಿಭಕ್ತಿಯಪೆಂಪಿನೀನ್ನುಡಿದ್ಯೆಱಿತಂದದಿಂ ।
ನುಡಿದೆಯಲ್ತೆಮದಾಯವಮೋಘಂಸೂಳ್ಬಿಡೆಯಲ್ತೆನಗಕ್ಕುಮಿ ॥
ನ್ನೆಡೆಯೊಳೆಂದೆವುದೆಂದುದದೇಂತಪ್ಪಾದುದೆನವ್ಮೊನಜಜ್ಜರ್ಸಂ ।
ಬಿಡೆದಭೂರ್ಗ್ಗವರಪ್ಪುದಱಿಂದಂನಂಟರುಮಂಗಮಹೀಪತೀ ॥ 56

ವ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂನೀನೆವುಗೆಕುಂತಿ[ಯ]ಗಾಂಧಾರಿಯುಮುಕ್ತಳಲಿಕ್ತದೆವುವ್ಮನ್ನೆ ॥

ಉ ॥ ನಿನ್ನನೆನಚ್ಚಿದಂಕುರುವುಹೀಪತಿನಿನ್ನ ಶರಾಳಿಗಳ್ಗಿವು ।
ನ್ನನ್ನೆಡುಗುತ್ತುಮಿಪ್ಪುದರಿಸಾಧನಸಂಪದಮಂತೆಕಸ್ಯ್ರಸಂ ॥

ಪನ್ನನೆಲಗಿಕಲ್ಯನನೆಸಾರಥಿಯಾಗಿರೆವೊಡಿಕಾದುನೀಂ ।
ನಿನ್ನಯಬಲ್ಲಮಾಱಿ ಯೊಳಿದಂನುಡಿದೆಂನಿನಗಂಗವಲ್ಲಿಭಾ ॥ 57

ಕಂ ॥ ಎನೆನೆಗಱ್ದಿಕುಲದಚಲದೊ ।
ನ್ಪಿನಭೂಪನನೆನಗೆತೇರನೆಸಗೆಂದೊಡೆಸ ॥
ದ್ವಿನಯವುಱಿದುಕ್ಕ್ರ್ಕುಲಹೀ ।
ನನೆಂಬಪರಿವಾದವಿಾಗಳೆನಗಾಗಿರದೇ ॥ 58

ಆಯದಕಟ್ಟ್ಯಾಳ್ಗೀಂವೊದ ।
ಲೀಯುಗದೊಳ್ಪೆಱರುವೊಳರೆಸಾವಕ್ಕೆ ಜಯ ॥
ಶ್ರೀಯುಕ್ಕೆಧಾತ್ರನಿಂಕ ।
ಟ್ಟಾಯದಬಱಿಸಂದುನಿಮ್ಮನಾಂಮೆಚ್ಚಿಸುವೆಂ ॥ 59

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಸಿಂಧುತನೂಜನಂಗಾಧಿರಾಜನನಯದವಿನಯುದಪಾಱಿಯುಪಸುಗೆಯು ನುಡಿಗಳ್ಗಿ ಮನದೆಗೊಂಡೀತಂಕುಲಹೀನನಲ್ಲನುಭಯುಕುಲಕುದ್ಧಾಗಲೆವೇಱ್ಕು ಮೆಂದುನಿ ಶ್ಚೈಸಿನೀನೆವುಗಿಂಬುಕೆಯೊ್ವಡಂಸುಯೋಧನನರಾಜ್ಯವುನೊಲೊ್ವಡಂಶಲ್ಯನನೆಸಾರಥಿ ಪೂಡಿಕಾದುವುದೆಂದುಪರಸಿಪೋಗೆಂಬುದುಂಮಹಾಪ ್ರಸಾದವೆಂದುಪೊಡವಟ್ಟುಸಂಗಾ ಮಭೂಮಿಗೆನಂದುಹಸ್ತ್ಯಶ್ವರಥಪದಾತಿಬಲಂಗಳನೊಂದುವೂಡಿವುಕರವ್ಯೂಹವುನೊಡ್ಡಿ ದಂ ಪಾಂಡವಪತಾಕಿನಿಯುವುರ್ದ್ಧಚಂದ್ರವ್ಯೂಹವುನೊಡ್ಡಿನಿಂದುದಿತ್ತಪರಸೈನ್ಯಭೈರ ವಂಪುರುಪೋತ್ತವುನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ವುಸ್ರ ॥ ಪಿರಿದುಂಕಾಯ್ದಿಂದವೆನ್ನೊಳ್ನೆರೆದಿಱಿಯಲಿಪೂಣ್ದತ್ತಸಂಪತ್ತಕಕ್ಕರ್ ।
ಳ್ತರೆವಮ್ಮರ್ತ್ತಿತ್ತಕರ್ಣ್ನಿಂಜಲಚಲದಿಱಿಯಲ್ಲಿಂದನೇಗೆಯ್ವುದೆಂದಾ ॥
ನರನಂವುನ್ನಂತ್ರಿಗತ್ತಾರ್ದ್ಧಿಪಬಲವುನದಂನುರ್ಗ್ಗನೀನೆಂದುತೇರಂ ।
ಹರಿಕೊಂಡತ್ತುಯ್ದನಿತ್ತೊವ್ಕೊರ್ದಲುಭಯಬಲಂತಾಗಿಕಾದಿತ್ತುಬೇಗಂ ॥ 60

ವ ॥ ಅಂತುಚತುರ್ಬ್ಬಲಂಗಳೊಂದೊಂದಱೊಳ್ತಾವೆ ನಟ್ಟಸರಲ್ಪಿಡಿದುಕರಗದಧಾರೆ ಯಂತೆಸುರಿವನೆತ್ತರಧಾರೆಗಳಂಬಿರಿವಿಡುವಿನವುತ್ತಮಿತ್ತವೂರ್ಜ್ಜಿವೋಪ ಕೆತ್ತಂಬುಗ ಳಿಂಸುರುಳುದ್ದರುಳ್ತಧನುರ್ದ್ಧರರುವುಂ ಧನುರ್ದ್ಧರರೆಚ್ಚಕರನಿಕರಂಗಳೆಂನೆಯೆಪೇಱುವಂ ತಂಬನೆಪೇಱಿಪೆಱಿಗೆಡೆದತುರುಷ್ಕತುರಂಗಂಗಳುವುಂ ಕೆವಱಿಬೆದಱಿಬೆಂಕೊಂಡುತೊ ತ್ತಱಿದುಱಿವವುದೇಭಂಗಳುವುಂವುದೇಭಂಗಳನಾದ್ದಬಿಟ್ಟಕ್ಕುವನಿಷ್ಠಾದಿಗಳುವುಂನಿ ಷ್ಠಾದಿಗಳಿಱಿಯಿಂ ಪೊರಜಿವಿಡಿದುಕೊರಲಬಿಗಳೊಳಿ * ಕಾಲ್ದೊದುಪರಿಯಿಸುವವರಸ ತ್ತಾರು † ಗರುವುಂಆವರಸತಾತ್ತಾರುಗಡಿವಿಟ್ಟಯ ಪಿಡಿಕುತ್ತಿನ ಕಕ್ಕಡೆಯ ಕೋಲ್ಗೆ ವುರವಟ್ಟಲಂಪಾಯ್ದುಕೆಡೆದನಾರೊಷದಿಂಪೇಸೇಱಿತುಱಿದುಕೊಲ್ವಕರಿಗಳಕರರದನ

* ಪಾ ॥ ಬಱಿಗಳೊಳಿ. | † ಪಾ ॥ ಪರಿಯಿಸುವಾರಪತ್ತಾರು.

ಗಾತ್ರಲಾಂಗೂಲಘಾತದಿಂದೆಯುಡಿದುಕೆಡೆದರಥಂಗಳಂರಥಂಗಳ್ಪೊಡೆದೊಳ್ಕಿಂಕೋಣಿಯೂ
ಗಿಸೆತ್ತಕೆನ್ನೆತ್ತರೊಳ್ಕೆತ್ತಿತ್ತರೂಪಳಿಯಲಾಗದಂತಿದ್ದ ವೀರಭಟರಗುರ್ವಂಪಡೆಯೆ
ಕಣ್ಣಂನನೇಕವಿಕರ್ಣಕೋಟಿಗಳಿಂಪಾಂಡವಬಲವನಸಸುಂಗೊಳಿಕಾದುವಲ್ಲಿಪಾಂಡವ
ಬಲದೊಳ್ವಿಸರಿಯಿಕೆಯನಾಯಕಂಕೃತವರ್ಮ್ಮಂ ಕೌರವಬಲದನಾಯಕಂಚಿತ್ರಸೇನ
ನನಗುರ್ವಾಗೆತಾಗಿ ।।

ಕಂ ॥ ಚಿತ್ರಪತತ್ರಿಯೊಳಿಜಪ ।
ತತ್ರಿಗಳಂಕಡಿದುಚಿತ್ರಸೇನನನಾಗ ।।
ಚಿತ್ರವಧವಾಗೆಕೊಂದೊಡೆ ।
ಧಾತ್ರಿಗೆತಾಂಚಿತ್ರವಸಯುಭುಜಬಲಮವನಾ ।। 61

ಪ ॥ ಅಂತುಕೌರವಬಲದಪ್ರಧಾನನಾಯಕನಪ್ಪಚಿತ್ರಸೇನಂಕೃತವರ್ಮ್ಮನಕೆಯ್ಯೊಳ
ತೀತನಾದುದಕ್ಕೆಗೈವೈಸಿ ।।

ಕಂ ॥ ಅತಿಚಿತ್ರಂಚಿತ್ರನವಿ ।
ಶ್ರುತಕೌರ್ಯ್ಯಮಿದೆನಿಸಿತಾಪಚಿತ್ರನನಂತಾ ।।
ಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯಂವಿಂಧ್ಯಾಜಲ ।
ಪತಿಯುನ್ನೊಲವಿಜಕೆತನಾತನಂಬಿಂದಾಂತಂ ।। 62

ಆಂತವನವೇಗೆತಿಕರ ।
ಸಂತತಿಯುಂಸುರಿಯೆನೋಡಿಕರಪರಿಣತಿಯುಂ ।।
ತಾಂತೋರ್ಪನೆನಗೆನುತ್ತಿರ ।
ದಂತನಿತುಮನೊಡನೆಕಡಿದನೆಡೆಯೊಳೆಚಿತ್ರಂ ।। 63

ಕಡಿದೊಡೆಕಡುಖಿಂದಂಕಿಡಿ ।
ಕಿಡಿಯಾಗಿಶಿತಾಸ್ತ್ರನಿಕರವುಂಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯಂ ।।
ಕಡಿದವನರಥವನೊರ್ಮ್ಮೆಯೆ ।
ಕಡಿದಂತಲೆಯುವನದೊಂದುದಾರುಣಶರದಿಂ ।। 64

ವ ॥ ಅಂತುಚಿತ್ರನಂಕೊಂದುಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ತನ್ನ ಮಾತೆವಸುತಾಗೆಕೌರವಬಲವೆಲ್ಲ
ಮುಂಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯನವಂಧ್ಯಕೋಪೋದ್ರೇಕದಿಂದಾಸ್ಫೋಟಿಸಿಕೊಲ್ವಾಗಳ್ ।।

ಮಾಸ್ಯ ॥ ಕುರುಸೈನ್ಯಾಂಭೋಧಿತೂಳ್ದಿಯುಗ್ಗಿದಪುದಿವನಾರಿಲ್ಲಿಕೆಯ್ಕೊಳ್ವುದೀಸಂ ।
ಗರದೊಳ್ನಿಲ್ವಂನರಾರೆಂಪಡೆಯೊಳಿದಿರೊಳಾನಲ್ತೆ ಬಂದಿದ್ದೆನೆಂದೆ ।।
ಲ್ಲರುವಂಸಂತೈಸಿಕಣ್ಬೆಳ್ಕಜಿಪೆಜಿನೊಸಲೊಳ್ಬೆಂಪೆದೋರ್ದಂಡದೊಳ್ತಂ ।
ಧರದೊಳ್ತನ್ನುತ್ತವಾಂಗಾಂತರದೊಳಿಸೆಯೆನಿಂದಾಂತನಾಚಾರ್ಯ್ಯಪುತ್ರಂ ॥ 65

ವ ॥ ಆಗಳ್ಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯನಂವಿಂಧ್ಯಜಲಮೆನೆಡಗಲಿಸಿದಗಸ್ತ್ಯನಂತೆಭೀಮಸೇನಂತಡೆಯು ದೆಡಗಲಿಸಿರುದ್ಯಾವತಾರನಪ್ಪನರಥಕ್ಕ ದಿರದೆತನ್ನ ರಥಮಂಪರಿಯಿಸಿ ॥

ಚಂ ॥ ನಿನಗುರದೇನುಮಿಲ್ಲದಱಿಗಂಡರಿದಿಚ್ಚ್ಯರವರಲ್ಲರೆನ್ನ ನಾಂ ।
ಪನಿತಳವುಳ್ಕೊಡಿತ್ತ ಮಗುಱಿಂದುಶರಾವಳಿಯಿಂದೆಪೊಱಿಪ್ಪೊಡಂ ॥
ಬಿನಸರಿಸೋನೆತಂದಲಿದುದಲ್ಪೊಸತಾಯ್ತೆನೆಕಂಡರೆಲ್ಲಮಂ ।
ಬಿನಮಱಿಗಾಲವಾಯ್ತು ಕುರುಭೂಮಿಗೆಭೀಮನತೇಂಪ್ರತಾಪಿಯೋ ॥ 66

ಗದೆಯೊಳಿಪ್ಪುಗಂಪವನಸಂದನನೆಂಬರವಾತುವೂತದ ।
ಪ್ಪದುಸುರಸಿಂಘಪುತ್ರಗುರುಕರ್ಣ್ಣಕೃಪಪ್ರಮುಖರ್ಕ್ಕಳೆಂತುನೇ ॥
ರಿದರೆಶರಾಸನಾಗವುದೊಳಿಂದಿನಮಂಬರದೊಳ್ಸುರಕ್ಕಳೀಂ ।
ಪುದಿದನೊಬಾಣಜಾಲದೆಗುರುಪ್ರಿಯನಂದನನಂಮರುತ್ಸುತಂ ॥ 67

ವ ॥ ಆಗಳಶ್ವತ್ಥಾಮಂಭೀಮೋದ್ದಾಮಶ್ಯಾಮಜಳಧರವಿಮುಕ್ತ ಶರಾವಳಿಯಬಳಸಂ ಕಂಡುಮುಗುಳ್ನಗೆನಕ್ಕು ವಿಘಾತನುಮೆಮ್ಮಂಬಳಸಿವಪ್ಪನೆಂದು ॥

ಚಂ ॥ ಅನಲಶಿಖಾಕಳಾಪವನೆಭೋಗ್ಗರೆದಾದ್ದುರ್ಗಮುಲ್ವಿನ್ನ ಮುಪ್ಪಗು ।
ರ್ವ್ವಿನತರಸಂಕುಳಂಗಳೊಳೆಭೋಗ್ಗರೆದಾದ್ದಿರ್ಸಭೀಮನೆಚ್ಚನ ॥
ಚ್ಚಿನಫಣಿನಬಾಣಜಾಳವುದುಭೋಂಕನೆನೋಡುಪೋಡಾಳಜಾಳವಾ ।
ಯ್ತೆನೆಕಡಿದೊಟ್ಟಿಸುಟ್ಟುವುಪತತ್ರಿಗಳಂಗುರುಪುತ್ರನಂಬುಗಳ್ ॥ 68

ವ ॥ ಅಂತುಗುರುನಂದನನಂಮರುನ್ನಂದನವಿರಚಿತನಿಶಾತವಿಶಿಖಪಂಜರವನಱಿದುಕಟ ಕುಱಿಂಮಾಡಿಯುಮನಿತಜೊಳ್ಳಾಣದೆ ॥

ಕಂ ॥ ತೇರಂಕುದುರೆಯನೆಸಗುವ ।
ಸಾರಥಿಯಪೊಡಪ್ಪ್ವನಯ್ದು ಬಾಣದೊಳುಪಸಂ ॥
ಹಾರಿಸಿತಱಿತಱಿತೊಳಗುವ ।
ನಾರಾಚದಿನೆಚ್ಚನೊಱಿಭೀಮನನೊಸಲಂ ॥ 69

ಮಿಸುಗುವನೊಸಲಂನಟ್ಟ ।
ವ್ವಿಸುವಿನೆಗಂತೂಗಿತೊನೆವನಾರಾಚಮದೇ ॥
ನಸೆದುದೊತದ್ವದನಾಂಭೋ ।
ಜಸೌರಭಾಕೃಷ್ಟಮಧುಪವೃಜಲಾಕೃತಿಯಿಂ ॥ 70

ನಡೆನಾರಾಚದನೋವಿನ ।
ನಡುಕಂಪಿರಿದಾಯ್ತು ಸರ್ವ್ವರೋಗಿಯಸೆರೆಯಂ ॥
ಬಿಡಿಸಿದವೊಲೆಚ್ಚು ಪಾಯ್ದ ।
ತ್ತೊಡನೊಡನೆಕದುಪ್ಪಣಿಕೃಷ್ಣರುಧಿರಜಲೌಘಂ ॥ 71

ಕಂ ॥ ನಡುಗಲ್ಕೆರ್ದೆಜೆಮರಲ್ತನು ।
ತೊಡರಲ್ನಾಲಗೆತಗುಳ್ದುದಾಮೂರ್ಗ್ಗಣದಿಂ ॥
ಗಡಮತ್ತುಱಿದರನೆಂತುಂ ।
ವುಡಿಪದೆಗುರುತನಯನೆಚ್ಚ ಶಿತನಾರಾಚಂ ॥ 72

ವ ॥ ಅಂತುಭೀವುಸೇನನಾರಾಚಕಘಾತದಿಂಪುಣ್ಮೂರ್ತ್ತುಬಸವಱಿದುಸಿರಲಪ್ಪೊಡವೂ ಜಿದೆಬಿಲ್ಲ ಕೊಪ್ಪಂಪಿಡಿದೆಜಿಗಿಕಿಱಿದಾನುಂಪೇಗವೆಱ್ದುನೊಸಲೊಳ್ನಟ್ಟನಾರಾಚವುನೆಂ ತಾನುಂಕಿಱ್ದುತನ್ನಿಂತಾನೆಚೇತರಿಸಿಸಿಂಹನಾದದಿನಾರ್ದ್ದ ॥

ಚಂ ॥ ಖರಕರಬಿಂಬದಿಂಕಿರಣಸಂತತಿಗಳ್ಪೊಱಪೊಣ್ಮಿದಪ್ಪುವೆಂ ।
ಬರನುಡಿಪೋಲ್ತೆವೆತ್ತುದೆನೆಬೂಣಧಿಯಿಂದಿರದುಚ್ಚ್ರ್ಕೆಕೊಂಡುವಿ ॥
ಸ್ಫುರಿತಶರಂಗಳೆಂಟನವಜೊಳ್ಪಿಳೆವಯ್ದುಶರಂಗಳಿಂಸುರು ।
ಳ್ದುರುಳ್ವನವೆಚ್ಚನಾದ್ವಿಜನಸೂತವರೂಥತುರಂಗವುಂಗಳಂ ॥ 73

ಕಂ ॥ ಪೆಱವೊಱಿದವೂಱುವಿಱುವಿಱು ।
ವಿಱುಪಶಿತಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದ್ವಿಜನ್ಮನನೊಸಲಂ ॥
ನೆಱಿಗೊಳ್ವಿನವೆಚ್ಚೊಡೆಕ ।
ಣ್ಣೆಱೆದವೊಲಾಯ್ತುದಟುವುಳವೆವೂವವಾರುತಿಯಾ ॥ 74

ವ ॥ ಆಗಳಕ್ಷತ್ಥಾವುಂಪೇವುಪ್ರೌಖಾಂಕಿತಭೀವುಸಾಯಕನಿಗ್ರ್ಘಾತದಿಂದಱಿಯೆನೊಂ ದುಭೋಂದೆಂದುಕವಿವಬಿಸುನೆತ್ತಕ್ಕರ್ಣಂಕವಿಯೆಸೀಂಟಕಳೆದುನಡುಕಾಲ್ವರಂನಟ್ಟಕೂ ರ್ಗ್ಗಣಿಗಳಂಗಱುವಿವೆರಸುಕೊಱ್ದುಕಳೆದು ॥

ಕಂ ॥ ಅಳವೆನಿತುಬಾಣವಿದ್ಯಾ ।
ಬಳವೆನಿತುಂಟನಿತುಮೆಯ್ದೆವಂದಿಲ್ಲಿಪ್ಪುದುಂ ॥
ಗೊಳಿಸಿದುದೆನೆಕಲ್ಪಾನಲ ।
ವಿಳಯಾಂತಕರೂಪನಾದನಶ್ವತ್ಥಾಮಂ ॥ 75

ವ ॥ ಆಗಳ್ಪಿನ್ವ್ಯಾಪಸವ್ಯಭ್ರಾಂತೋದ್ಭ್ರಾಂತಂಗಳೆಂಬರಥಕಲ್ಪನಾವಿಕೇಷವಿನ್ಯಾಸಂಗಳ ನಱಿದುಸಾರಥಿಗಳ್ಕೈತ್ತೀದಿಸುವಾಗಳ್ವರ್ವ್ವರರಥಂಗಳುಂಸುಟ್ಟುರೆಯೊಳಗಣತಱಗೆಲೆಯುಂ ತೆತೀಱ್ರನೆತಿರುಗಿಯಿ ॥

ಚಂ ॥ ಮುಳಿಸಳುರ್ದೆಯ್ದಿಕಣ್ಗಳೊಳಪೀರ್ವ್ವನೊಲುಗ್ರಶರಾನಲಾರ್ಚ್ಚಿಯಿಂ ।
ದಳುರ್ವನೊಲೆಯೆಯ್ದಿಜೋದಿಸಿವರೂಥವುನಿಂಖರ್ವಕಾಡೆಯೆಂದಸುಂ ॥
ಗೊಳಿವೊನೆಯುಂಖುಗಳ್ದನುವನೆಲ್ಲಿಳಿವೋಪಿನವೆಚ್ಚುನೆತ್ತರು ।
ಚ್ಚಳಿಸಿರಥಂಗಳೊಳ್ತೊಳಗೊಳುತ್ತಿರೆಕಾದಿದರೊರ್ವ್ವರೊರ್ವ್ವರೊಳ್ ॥ 76

ವ ॥ ಅಂತುವುಳಿಸಿನವೋಪಿನಗಂಡಮಚ್ಚರದವೆಜ್ಜವಣಿಗೆಯಂಕಕಾಱರೆಕ್ಕತುಳ
ಕ್ಕೆಕ್ಕೆಯಿಂಸೂಱೀಱುಱುವಂತೊರ್ವ್ವರೊರ್ವ್ವರೊಳ್ತಾದೆ ॥

ಉ ॥ ಸೂತರುರುಳ್ವಿನಂರಥತುರಂಗಮರಾಜಿಸುರುಳ್ವಿನಂಚಳ ।
ತ್ಕೇತುಗಳಿತ್ತಮವ್ವಳಿಸಿಬೀಱ್ವಿನವುಳ್ತು ಱುಕಾದಿಬಾಣಸಂ ॥
ಘಾತದಕೋಳೊಳುಚ್ಚಳಿಪನೆತ್ತರೊಳಿಚ್ಚೆಯೆಗೆಟ್ಟೊಡಾತನ ।
ಶ್ರೀತನುಮಿತ್ತಜೋಲ್ದುರಣವುಂಪೊಗಱುತ್ತಿರೆದೇವಕೋಟಿಗಳ್ ॥ 77

ವ ॥ ಆಗಳ್ಧರ್ಮ್ಮರಾಜನುಮಿತ್ತರಾಜರಾಜನುವೋರೊರ್ವ್ವರಂಕೆಯೊಂಡುತಂತಮ್ಮ
ರಥಂಗಳನೇಱಿಸಿಕೊಂಡುಯ್ದರಿತ್ತಕರ್ಣ್ಣನುಪಾಂಡವಬಳಜಳನಿಧಿಯಂಬಡಬಾನಳನ
ಳುರ್ವ್ವಂತಳುದ್ದರ್ದ್ದತನ್ನೊಳ್ಪೋಗಬೆಪೆಣೆದಪ್ರಭದ್ರಕಬಲವೆಲ್ಲವುಂಕೊಂದನಂನೆಗಮಿ
ತ್ತಭೀಮಾಶ್ವತ್ಥಾಮರಿವರ್ವ್ವರುಂಚಕೇತರಿಸಿಸೂತಪತಾಕಾತುರಂಗಮೋಪೇತರಥಂಗಳನೇ
ಱುಕೊಂಡುಮತ್ತಮೊರ್ವ್ವರೊರ್ವ್ವರನಬಿಸುತ್ತುಂಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿಯೊಳಗನೆಬರೆಜ
ರಾಸಂಧನವಗಂಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತ್ತಿತಮ್ಮಯ್ಯನಂಕೊಂದಪಗೆಯಂನೆನೆದು ತನ್ನೆಱಿದವು
ತ್ತಹಸ್ತಿಯಂಭೀಮಸೇನಂಗೆತೋಱುಕೊಟ್ಟುಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಬಡಿಗೊಂಡುವುಸಗಿಬೈತ್ರವು ।
ನೊಡೆವಮಹಾಮಕರದಂತೆಕರಿಘಟೆಗಳನಾ ॥
ದ್ದರ್ದಿಯೆಬಡಿದಾನೆವೆರಸಾ ।
ಗಡೆಕೊಂದೆಂಕ್ಷೇನುಧೂರ್ತ್ತಿಯುಂಪವನಸುತಂ ॥ 78

ವ ॥ ಅಂತುಕ್ಷೇನುಧೂರ್ತ್ತಿಯುಂಕ್ಷೇಮದಿಂಕೊಂದನನ್ನೆಗಮತ್ತಮರುನ್ನಂದನನನಬಿ
ಸುತ್ತುಂಬಸ್ಪರ್ಶ್ಯತ್ಥಾಮನಂಪಾಂಡ್ಯನೆಡೆಗೊಂಡುಬಂದುಮಾಕ್ರೋಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ನೀನಲ್ಲದೆನ್ನ ಶರಸಂ ।
ಧಾನಮನಾನಲ್ಕೆನೆಯೆವರಿಲ್ಲೀಪಡೆಯೊ ॥
ನ್ನೀನಿನಿಸನಾಂಪುದೆಂಬುದು ।
ಮಾನಲ್ಲದೆನಿನ್ನನಾಂಪಗಂಜೆರುಮೊಳರೇ ॥ 79

ಎನೆಬೆಳ್ಮಸೆಯಂಬಿನಸರಿ ।
ಮೊನೆಯುಂಬಿನಸೋನೆಪಾರೆಯಂಬಿನತಂದ ॥
ಳ್ಳನವಾದುದಲ್ಲಿಕಿತ್ತಂ ।
ಬಿನಬಡಪಮಿದೆನಿಸಿಪಾಂಡ್ಯನುಬಂಕಜಿದಂ ॥ 80

ಕಜಿದೊಡವನಿತುಮನಂತಂ ।
ತುಜಿದೆಚ್ಚುಕಡಂಗಿತಜಿದುಶರವರ್ಷ್ಷದಿನಂ ॥
ದಜಿಯಿಕಡಿಕೆಯ್ದುಬಿಡವೆಸೆ ।
ವಜಿನಂಮಾಡಿದುವೆಗುರುತನೂಜನಕಣೆಗಳ್ ॥ 81

ಕಂ ॥ ಎಡೆವಱಿದೊಳೆಱಗಿಬಱಸಿಡಿ ।
ಲಿಡುವುಡಕನೆಪೊಡೆದುದೆನಿಸಪಾಂಡ್ಯನರಥದ ॥
ಚಕ್ಕಡಿದಱ್ಗಿತಱ್ಗಿಕೊಂಡುವೆ ।
ಕಡುಗೂರಿದುವೆನಿಪಗುರುತನೂಜನಕಣೆಗಳ್ ॥ 82

ವಿರಥಂಪಾಂಡ್ಯಂಕೋಪ ।
ಸ್ಫುರಿತಾಧರನುಡಿದುಕೆಡೆಯೆಪಱಿಯಿಗೆಯಂಬಿ ॥
ಬ್ಬಿರಬಿರಿಯೆಗುರುತನೂಭವ ।
ನುರವುಂಬಿರಿಯೆಚ್ಚ್ಚಂಗೆವಂದಂಗಜದಾ ॥ 83

ವ ॥ ಅಂತುತನ್ನನಚ್ಚ್ಚವಕೆಯ್ದುಗಳನಿತುಪೊಳೆಯೆವುಸೆದೊಟ್ಟವುತ್ತಹಸ್ತಯನಣೆ
ದುತೋಱಿಕೊಟ್ಟಾಗಳ್ ॥

ಉ ॥ ಈವುದದಂತಿಯೆಟ್ಟಿರವುವಿಾತನಶೌರ್ಯ್ಯವುವಿಾವುಹೋಗ್ರಸಂ ।
ಗ್ರಾವುದೊಳೆನ್ನುವುಂಚಕೆಯಿಸಲ್ಬಗೆದಪ್ಪೆದುಪಾಂಡ್ಯನನ್ನನಿ ॥
ನ್ನೀವುಹಿಯೊಳ್ಪೆಜಂಕಲಿಯೆನೆಟ್ಟನಿದಿಚ್ಚ್ಚರ್ವವನಿಚ್ಚ ಟಿಕ್ಕೆಯೊ ।
ಳ್ಳೀವುನುಮಿನ್ನ ನಲ್ಲನೆನೆಪೋಲ್ವೆನಿವಂಗೆಣೆಗಂಡರೆಂಬರುರ್ ॥ 84

ವ ॥ ಎಂಬನ್ನೆಗಂಪಾಂಡ್ಯನಶ್ವತ್ಥಾಮನರಥಮುಂವುಟ್ಟೆವಂದು ॥

ಕಂ ॥ ವಿಳಯಾನಳವಿಳಸನವಿ ।
ಸ್ಫುಳಿಂಗಸಂಘಾತದಿಂತಗುಳ್ದಡರ್ವನಿತೊಂ ॥
ದಳವಿಯತೋವುರದಿಂದಿಡೆ ।
ಪೊಳೆವಸ್ತ್ರದೆಗುರುತನೂಜನೆಡೆದೊಳಿಕಡಿದಂ ॥ 85

ವ ॥ ಅಂತದಂಕಡಿದುಕೂರಿದುವುಂನೇರಿದುವುವುಪ್ಪಯ್ದವೋಘಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂಬಾಣಿ
ಯಿಂದುಚ್ಚ್ಚಿಕೊಂಡುತನ್ನ ವುನದೊಳಿಸವುಕಟ್ಟುಕೊಂಡೆಚ್ಚಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಕರಿಕರವುಂವಾವೆಂತನ ।
ಕರವುನ್ನಂತವಾಂಡ್ಯಶಿರವುವೊಡೆನುರುಳಿಭಯಂ ॥
ಕರವುವನುರ್ವ್ವಿಗಗುರ್ವ್ವಿವು ।
ನೆರಡುಂಪಡೆಗಳ್ಗಿತೋಱಿದಂಗುರುತನಯಂ ॥ 86

ವ ॥ ಅನ್ನೆಗಂಸಂಸಪ್ತಕನಿಕಾಯವುನತನಿಶಿತಸಾಯಕ ನಿಕಾಯದಿಂನಿಶ್ಶೇಷವುಾಗೆವು
ಟ್ಟಿಸಾವುಂತಜಕೂಡಾವುಣಿಕಾರವಬಲದಕಳಕಳವುಂಕೇಳ್ದುವುನಜಪವನವೇಗದಿಂಜವ
ನೆಬಪ್ಪರ್ವಂತೆಬಂದುತಾಗಿದಾಗಳಕ್ಷೌಹಿಣೀನಾಯಕಂದಂಡಧಾರಂಗಂಡಗುಣಕ್ಕಾ ಧಾರವಾ
ಗಿವುದಗಳಿತಗಂಡಸ್ರಜಕಂಡವುದವೇತಂಡವುನಣೆದುಬಿಟ್ಟಕ್ಕಿದಾಗಳ್ ॥

ಉ ॥ ಕಾದಲಿದಿಚ್ಚಿ ಬಂದಪಗೆಸಂಪಗೆಯಂತೆಳೀವುಖಕ್ಕೆಗೆಂ ।
ಟಾದುದಿದೊಂದೆಸಂಧುರಬೊಳೀತಿವನೊರ್ವನೆತಳ್ತನಾದೊಡೇ ॥
ನಾದುದೊಬಲ್ಲೆನೆಂದುವುನಿದೆಜ್ಜೊಡೆನಾಳನೆನೀಳ್ದಪಚ್ಚವೇ ।
ಲಾದುದುದಂಡಧಾರಗಜಮಾತನೊಡಲ್ವೆರಸಂದುಪಾರ್ತ್ಥನಿಂ ॥ 87

ವ ॥ ಅಂತಾತಂಕೃತಾಂತನಿವಾಸಮನೆಯ್ದುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಇನ್ನಿನಿಸನಿದ್ದೊಡೆಜ್ಜುನ ।
ನೆನ್ನತನೂಜನುವುನೇಱಿಪಂ[ವಲಮ]ದನಿಂ ॥
ನಾನ್ನೊಡಲಾಜಿನೆಂಬವೊ ।
ಲನ್ನೆಗವುಸ್ತಾಚಳಸ್ಥನಾದಂದಿನಪಂ ॥ 88

ವ ॥ ಅಂತುಪತಂಗನುಂಡಲವುಪರಗಿರಿತಟವುನೆಯ್ದುವುದು ಮೆರಡುಂಪಡೆಗಳಪಹಾರ ಹೂರ್ಯ್ಯಂಗಳಂಬೂಜಿಸಿ ತಂತಮ್ಮಬೀಡುಗಳ್ಗೆಪೋದುವಾಗಳಾ ಜರಾಜನಲ್ಲಿಗಂಗರಾಜಂ ಬಂದು ಹಯೋಪಾಯಕುಶಲರಪ್ಪಗಾಂಗೇಯರಱಿಪಿದವುತ ನೇಕಾಂತದೊಳಱಿಪುವು ದುಂತ್ರಿಕೇತ್ರನೊಳ್ಕ ಲ್ತ ಶ್ವಹೃದಯದೊಳಂಶಲ್ಯಂವುರುಂತಕಂಗಂಪ ವೀಣನಪ್ಪುದಱಿಂ ದಾತನನೆಂತಾನುವೊಡಂಬಡೆನುಡಿದುನಿನಗೆಸಾರಥಿವುಾಡುವೆನೆಂದು ದಿನಕರತನೂಜನಂ ಬೀಡಿಂಗೆಪೋಗಲ್ವೇಱ್ದಪೊನ್ನ ಪಣ್ಣುಗೆಯಪಿಡಿಯನೇಱಿದಿನಕರನಬಱದಪ್ಪಿದ ಕಿರಣಂಗ ಳ್ಕಱ್ತಲೆಯುಂಕಂಡ್ಕಿ ತನ್ನ ವುಜೆಯಂಪೊಕ್ಕ ಂತೆಕೆಯ್ದಿವಿಗೆಗಳ್ಬಳಗೆಕಿಱಿದಾನುಂವುನಸರ್ವೈರಸುರಾಜರಾಜಂವುದ್ರರಾಜನವುನೆಗೆಬಪ್ಪುದುವುತನತ್ಯಂತ ಸಂಭ್ರವುಕ್ಕಾಂತಹೃದಯನಾಗಿ ೀಗವಿದಿರೇಱೆ ॥

ವುಲ್ಲಿಕಾವುಾಲೆ ॥ ಅಂತೆಕುಳ್ಳಿರಿವುಪ್ಪರಿನ್ನಿರ್ವುಗಾಣೆಯೆಂದಿರವೇಱಿದ್ದಳಾ ।
ಕಾಂತನುಂತೊಡೆಸೋಂಕುಳ್ಳಿರೆಬಾಱಿತ್ತೆಯುಳಿಕ್ಕೊಡೆನೀನೆಬ ॥
ಪ್ಪಂತುಟಾದುದೆಪೇಱಿನೀಂಬಱಿಯಟ್ಟಲಾಗದೆಕೆವ್ಮನಿಂ ।
ತೆಂತುವೇವ್ಮನೆಬಾಱಿತ್ತೆಯಂಬೆಸಸಲ್ಕೆಬಂದೆಯಿಳಾಧಿಪ ॥ 89

ಕಂ ॥ ಪೆಸಸೆನೆಯಾಂನುಡಿಯಲ್ಕಂ ।
ಕಿಸಿದಪೆನಾನೆಂದೊಡೆವ್ಮಕಂಸುವೈನೀಂ ॥
ಪೆಸವೇಟುನೆಜಯವಧುಕೂ ।
ತ್ತೊರ್ಸೆದಿಕ್ಕ್ರಂವುವನಿವ್ಮಡಯೆಯಿಂದೆವ್ಮಂ ॥ 90

ಪುಸಿಯೆನೆರಥವುಂಹರಿಜೋ ।
ದಿಸುವಂತೆವ್ರೊಲಿದ್ದರ್ದೆಂತುನರನಂಗೆಲಿಪಂ ॥
ವಿಸನನದೊಳಿಂತೆನೀವುಂ ।
ಪೆಸರಂಕಣ್ಣರ್ವಂಗೆವಾಡಿಗೆಲ್ಲಂಗೊಳ್ಳಿಂ ॥ 91

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮದ್ರರಾಜನುಮಚ್ಚರದೊಳುಮೆನೆಬೆಮತ್ತುಕಿನಿಸಿಕಿಂಕರಿವೋಗಿ ॥

ಚಂ ॥ ಕಲಿಯನೆಪಂದೆವಾಲ್ಪಿಕಡುವಂದೆಯನೊಳ್ಗಲಿವಾಲ್ಪಿತಕ್ಕನಂ ।
ಪೊಲೆಯನೆವಾಲ್ಪಿಪುಂಪೊಲೆಯನಂನೆಜಿತಕ್ಕನೆವಾಲ್ಪಿತವೊಳ್ಕೆ ॥
ಗ್ಗಲಿಸಿಪೊದಟ್ಟಿದಪ್ಪಿದವಿವೇಕತೆಯಿಂನೃಪಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಸಂ ।
ಚಲವುದಱಿಂದವೋಲಗಿಸಿಬಾಲ್ಪಿದೆಕಪ್ಪವಿಳಾಧಿನಾಥರಂ ॥ 92

ಅನುದವವಿಕ್ರಮಕ್ರಮವುಮುದಾರಗುಣಂಖ್ಯತವಾಕ್ಯವೆಂಬವೆಂ ।
ಪೆನಲಿವೆಮೂಜಿನಾಲ್ಕೆಗುಣವುತ್ತಮುದಾನ್ವಿತರಾಜಬೀಜಸಂ ॥
ಜನಿತಗುಣಂವುದಂವುದವುನಾಳ್ವವಿವೇಕತೆಯಿಂದವಲ್ತಿತೊ ।
ಱ್ತಿನವೊಲೆವಾಲನುಂಡಗುಣಮಿಂತಿವನಾರ್ಕ್ಕಡಿಪನ್ನರೇಂದ್ರರೊಳ್ ॥ 93

ಉ ॥ ಪಿಂದೆಕಡಂಗಿತೇರನೆಸಗೆಂಬವನಂಬಿಗನಾಜಿರಂಗದೊ ।
ಳ್ಮಿಂದೆಸವಾನನಾಗಿಪೆನದಿಪ್ಪವನುಂತುಱುಕಾಱುನಾಗೆವು ॥
ತ್ಸ್ಯಂದನಜೋಧನಕ್ರಮವುವುದುಂಪೊಲೆಯುಂಗವುರ್ದಿಕ್ಕುಮಂತುಟಂ ।
ನೀಂದಱಿಗೆಯ್ದುಪೇಱ್ದಿಯಿದನಾರ್ಪ್ಪಡೆವರ್ಪ್ಪಣಿರಾಜಕೇತನಾ ॥ 94

ಕಂ ॥ ಎನಿತೊಲ್ಲದಿದ್ದೊಡಂಸ ।
ಜ್ಜನರುಂಪತಿಹಿತರುವಱಿಯವೇಱ್ಕುಂನೀನಿ ॥
ನ್ನೆನಿತಂಕೂರದೊಡಂನಿ ।
ನ್ನನುಜಿಯನಾನಾಜಿರಂಗದೊಳ್ಕೀಱುವೆನೇ ॥ 95

ವ ॥ ಎಂದುನೊಂದುನುಡಿದವುದ್ರರಾಜನನುಡಿಗೆಳಣಿರಾಜಕೇತನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ನೀವೆನಗಿನಿತಂಕೆವ್ಮನೆ ।
ಮಾವುವುನಂನೊಂದುಬೆಸಸಿದಿಬ್ಬಿನ್ನಪಮಂ ॥
ನೀವುವಧಾರಿಸಿವೆಂತೆನೆ ।
ಸಾವುನ್ಯದವುನುಜನಲ್ಲನಂಗವುಹೀಶಂ ॥ 96

ಕುಲಹೀನನೆಅಪ್ಪೊಡೆಕೇ ।
ವಲಪೋಧಂಪರಕುರಾವುನೇನೀಗುವೆನಿ ॥
ವ್ಮರ್ಕ್ಕಲಿನಕುಲಂಗಳ್ಗಲದೆಖಿ ।
ಯಲಲ್ಲದಂತಪ್ಪದಿವ್ಯಬಾಣಾವಳಿಯಂ ॥ 97

ವುಣಿಕುಂಡಲವುಂಕವಚಂ ।
ವುಣಿಯದಚಾರಿತ್ರವುಗ್ರತೇಜವುವಿಾಯೊ ॥
ಳ್ಗಣವುಂಕಲಿತನವುವಿವೇಂ ।
ಪ್ರಣತಾರೀಸೂತಸುತನೊಳೊಡವುಟ್ಟುಗುವೇ ॥ 98

ಕಂ ॥ ಕಲಿತನದನೆಗಳ್ದಿಕಸವರೆ ।
ಗಲಿತನದಪ್ಪೊದಳ್ದಿ ಪರವುಕೋಟಿಗೆಪೆಱರಾ ॥
ಸ್ಖಲಿಕಣ್ಣ್ಗಳನಲ್ಲದೆನಿಸುವ ।
ಕಲಿತನಮಂಹರಿಗೆಕವಚಮಿತ್ತುದೆವೇಱ್ಗಂ ॥ 99

ವ ॥ ಎಂದುಕುರುಕುಲಚೂಡಾಮಣಿಕಲ್ಯಾನಪ್ಯಚ್ಛಲ್ಯಮೆಲ್ಲವುಂ ಕೞಲೆನುಡಿದೊಡಾತನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಅಱಿಯದೆಯುಂವಿಚಾರಿಸದೆಯುಎಂನೃಪನೀಂನೆಗಳ್ವಿನ್ನಯಲ್ಲಯಾ ।
ನಱಿವೆನದಂತೆಕಣ್ಣ್ಗಳೆಱೆಗಂತೊಱೆಗಂನೃಪರಾರುಮಿಲ್ಲಜೆ ॥
ಳ್ಕುಱಿಪುಸೇನೆತೇರನೊಸದಾನೆಸಗುತ್ತಿರೆಕಣ್ಣ್ಗಳಂಗೆಲ ।
ಲ್ಕಿಱಿವರೆನಾಳಿಫಲ್ಗುಣನುಮಚ್ಯುತನುಂರಣರಂಗಭೂಮಿಯೊಳ್ ॥ 100

ಕಂ ॥ ಬಂದೆಗಡಹರಿಯಪೇಱಿಪ್ಪಿಂ ।
ದಂದದೆನರನೆಸಗುವಂತೆಕಣ್ಣ್ಗಳನುಮೆನ್ನೆಂ ॥
ದೊಂದೋಜೆಯೊಳಿಸಗದೊಡಾಂ ।
ಸ್ಯಂದನದಿಂದಿಱಿದುಪೋಪೆನೆಸಗೆಂತೇರಂ ॥ 101

ಎಂಬುದುಮುಂಗವುಹೀಪತಿ ।
ಯುಂಬರಿಸಿಮುಹಾಜಿದಲ್ಲಿಮಾವಂತಾನೇ ॥
ನೆಂಬನದನಂತೆಮಿಾಱಿಬೊ ।
ಡಂಬಡುನೀನೆಂದುಭೂಭುಜಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಂ ॥ 102

ವ ॥ ಅಂತಿವ್ವರುಮನೊವ್ವರೊವ್ವರೊಳೊಡಂಬಡಿಸಿತನ್ನೊಡನೆಱ್ದು ನಿಂದಿರ್ದ ಮುದ್ರರಾಜನನಿರಲ್ವೇಱ್ದು ಕಣ್ಣ್ಗನುಂತಾನುಂ ನಿಜನಿವಾಸಂಗಳ್ಗೆ ಪೋದರಾಗಳಾಪಡೆವೂತನಜಾತಶತ್ರುಕೇಳ್ದ ಮುರಾಂತಕಂಗೆಬಱಿಯನಟ್ಟಿಬರಿಸಿ ॥

ಚಂ ॥ ಗೆಲಲರಿದುಂತೆಸೂತಸುತನಂರಣರಂಗದೊಳೆಂಬುದೊಂದುಪಂ ।
ಬಲೆಪಿರಿದಂತವಂಗೊಸೆದುತೇರೆನಪಂಗಡನಾಳಿಕಲ್ಯನೀ ॥
ಕಲಹಮಿದೆಂತುದಲ್ಬಿದಿರಗಂಟುಗಳಂಕಳೆವಂತೆವನ್ಮನಃ ।
ಸ್ಖಲನೆಯನುಂಟುವಾಡಿದಪುದಿಲ್ಲಿಗೆಕಜ್ಜಮುದಾವುದಚ್ಯುತಾ ॥ 103

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂನೀನೆಂದಂತೆರಥಕಲ್ಪವೆಂಬುದುಕಲ್ಯಂಗೊಡವುಟ್ಟಿದುದಾದೊಡಮವರಿವ್ವರ್ಗ್ಗಮೊವ್ವರೊವ್ವರೊಳ್ಮಾಗುದುಱಿಸಲಾಗದಕಡ್ಡಮವರ್ಗ್ಗೆಂದುವೊಡಂಬಡಾಗದದಲ್ಲದೆಯುಂ ॥

ಸ್ರ ॥ ಕರ್ಣ್ಣಂಗೆಂಡಲ್ತೆ ಕಲ್ತನ್ನರ್ಡಿವಪಸುಗೆಯುಂಗೆಂಡರಾಗಂಡವಾತುಂ ।
ಕರ್ಣ್ಣಂಮುಂಪುಟ್ಟೆಪುಟ್ಟುತ್ತಳವವುರ್ದೊಡವುಟ್ಟುತ್ತು ಪೂಣ್ದೀವಚಾಗಂ ॥
ಕರ್ಣ್ಣಂಗೊಟ್ಟುತ್ತುದಲ್ಬಾರತವೆನೆಜಗದೊಳ್ಸಂದನೇಂಸಂದೊಡಾನ್ತಾ ।
ಕರ್ಣ್ಣಂತಾಕೃಷ್ಣಬಾಣಾವಳಿಯೊಳಿಹರಗಂಕರ್ಣ್ಣನಂನಾಳಿಕೊಲ್ಗುಂ ॥104

ಕಂ ॥ ಎಂಬಿನೆಗವಾಗಳಾವಿಕ ।
ಚಾಂಬುಜಸಾರಭವನೊಸೆದುಸೇವಿಸುವಾಪೆ ॥
ಣ್ದುಂಬಿಗಳಸರವೆನೆತ್ತಿತ ।
ಜುಂಬುತ್ತುಂಬಂದುದಾಪ್ರಭಾತಸಮಿಾರಂ ॥ 105

ಸೂತನಟವಂದಿವಾಗಧ ।
ವೈತಾಳಿಕಕಥಕಪುಣ್ಯಪಾಠಕವಿಪ್ರೋ ॥
ದ್ಗೀತರವವೆಸೆಯೆಜಯಜಯ ।
ಗೀತೆಗಳೊವ್ರ್ಮೊದಲೆತಡೆಯದೆರಡುಂಪಡೆಯೊಳ್ ॥ 106

ಎರಡುಂಪಕ್ಕ ಮನೆಹಿಗಿದ ।
ಕರಿಗಳಪಾಯ್ದೆರ್ದೆಯಪೋಟ್ಪವೋಲ್ಬಿತ್ತಿ . . . . ॥
ಮುರಿವಿಟ್ಟ[ಪಾಕಸತ್ವಂ] ।
ತೀರಿದಪುವಿಂತಿಲ್ಲಿನೃಪತಿಜತುರಂಗಂಗಳ್ ॥ 107

ಇಂದೆನ್ನ ಮಗನನರ್ಜ್ಜುನ ।
ನೊಂದುಂತಳ್ವಿಲ್ಲದಖಿವನವನಂನೀಂಕಾ ॥
ಯೆಂದುಕ[ವಿ]ತಂ[ದು]ಕಾಲ್ವಿಡಿ ।
ವಂದವುನಿಖಿಸಿದುದುಪರೆಖಿದನಕಿರಣಂಗಳ್ ॥ 108

ವ ॥ ಆಗಳಂಗರಾಜಂತನ್ನಂಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿನೇಸಮರ್ಮ್ಮಡೆಯಾಜ್ಯಾವೇಕ್ಷಣಂಗೆಯ್ದುಸ ವತ್ಸಸುರಭಿಯನಭಿವಂದಿಸಿ ನಿಜರಥತುರಗ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳುಖಿಯೆಪಸುಮರ್ಮ್ಮಣಿಯ ಪ್ಪೊಡಮುಖಿಯದಂತುಚಾಗಂಗೆಯ್ದು ಚಾಗಬೀರದಪಖಿಯಿಗೆಯನೆತ್ತಿಸಿ ಪಂಚರತ್ನಗ ಬ್ಬಿಂಗಳಪ್ಪಮಂಗಳಜಳಂಗಳಿಂಮಿಂದುಮೆಯ್ಯನಾಖಿಸಿ ದುಕೂಲಾಂಬರವನುಟ್ಟುಪ್ಪೊ ಸವಾವುಗೆಮಂವೆಟ್ಟಕನಕಕಳಸನ್ಯಾಪಸೂತ್ರನಾಚಮಿಸಿಕನಕಕಮಳಂಗಳಿಂ ಕಮಳಾ ಕರಬಾಂಧವಂಗಪ್ಯರ್ಘ್ಯವೆತ್ತಿ ಪಾಲ್ಗಡಲತೆರೆಯನೊರೆಯದೊರೆಯದುಕೂಲಾಂಬರದೊಳಿಂ ಬಾಗಿಚಲ್ಲಣಮನುಟ್ಟುಪುಡಿಗತ್ತುರಿಯಿಂತಲೆಯೊಳ್ತೀವೆಪೊಯ್ದುಪಸಿಯನೇತ್ರದಸಿಯ ಪಾಳಿಯೊಳ್ತಲೆನವಿರಂಪಚ್ಚುಗಂಟಿಕಿಕ್ಕಮಣಿಮಯಮಾಮಕುಟಮಿಂಕವಿದುತೋರನೆಲ್ಲಿಯು ಕಾಯಿಂಪಿರಿಯವಪ್ಪವುತ್ತಿನಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಮನೆಖಿಲಿಕ್ಕಪಸದನವಾನೆನಗಿಂದಿನಿತೆಎಂ ಬಂತೆನೆಜಿಯೆಯಿಕೆಯೆಗ್ಗಯ್ದು ಬಂದುವುದ್ರರಾಜಂಗೆಪೊಡವಟ್ಟುಸನ್ನಣಂಗಳೆಲ್ಲಮನಾತಂಗೆ ನೆಜಿಯೆಯಿತುಡಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ತಿದಯುಗಿದುಕೊಟ್ಟೆನೊಡವು ।
ಟ್ಟಿದಕವಚವನಮರಪತಿಗೆವುನ್ನಿನ್ನೆನಗೊ ॥
ಪ್ಪದುಮಜಿಯನಾನೆವಡಲೆಂ ।
ದದಟುನಣಂತುಡನೆಕವಚವಂರಾಧೇಯಂ ॥ 109

ವ ॥ ಆಗಳ್ಕದಗಜಕಕ್ಷ್ಯಧ್ವಜನಿರಾಜಿತವುಪ್ಪ ತಂನಪೊನ್ನರಥವುಂ ವುದ್ರರಾಜನನೇಱಲ್ವೇಱ್ದ ವುೂಱುಸೂಱ್ಬಲವಂದುಪೊಡವಟ್ಟುತನ್ನ ಸಗ್ಗವುನೇಱುವುದನನುಕರಿಸುವಂತೇಱುನೆಲಂಬರದೆಡೆಗೆಬಪ್ಪಂತೆ ರಣರಂಗಭೂಮಿಗೆವಂದುಕುರುರಾಜಧ್ವಜಿನಿಯುಂಪದ್ಮವ್ಯೂಹವುನೊಡ್ಡಿದೊಡೆ ॥

ಕ೦ ॥ ಕಂಸಾರಿಸಖಂವಿದ್ಯಾ ।
[ಹಿಂ]ಸಿತರಿಪುನೃಪಸವೂಹನೊಡ್ಡಿದನಾಗ ॥
ಳ್ಳಂಸವ್ಯೂಹವುನುತ್ತುಂ ।
ಗಂ. . .ಸಂನಿಭಂವಿಬುಧವನಕಳಹಂಸಂ ॥ 110

ವ ॥ ಅಂತೊಡ್ಡಿದೊಡ್ಡನೆರಡುಂಬಲದನಾಯಕರುಂತವ್ಮಕೋಪಾಗ್ನಿಗಳನೆಬ್ಬಿಸುವಂತೆಕೆಯ್ವಾಸಿದಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಕರದಸಿಗೆಳ್ಪಳಂಚಕಿಡಿವಿಟ್ಟೆಸಳಟ್ಟಿ[ಯೆ]ತಾರಕಾಕ್ಷಯಂ ।
ತಿರೆರಜವೊಡ್ಡಿನಿಂದಮುಗಿಲಂತಿರೆಪಾಱು[ವಕೆಯ್ದು]ವುಳ್ಕದಂ ॥
ತಿರೆತಡವೂದುದಂಬರದೊಳಂಬರವೆಂಬಿನೆಗಂಜಗತ್ತ್ರಯಂ ।
ಬರವೆಸೆವಂತುತಳ್ತಿಱಿದುವಂದೆರಡುಂಬಲವುಗ್ರಕೋಪದಿಂ ॥ 111

ವ ॥ ಅನ್ನೆಗಂದುಯ್ರ್ಯೋಧನಂಗಾಪ್ತರಪ್ಪಸಂಸಪ್ತಕರತಿರಥವುಥನನರಥವುಂತವ್ಮತ್ತತೆಗೆಯಲೊಡವುವರರಥಕ್ಕೆವುದಾಂಧಗಂಧಸಿಂಧುರದಂತಂವುನಗಂಧವಾರಣಂಪರಿದುಂ ॥

ಚಂ ॥ ಪಱುವಿವಡೆದಾಯ್ತು ಭೂರತವುವಂದಿರಕಾರಣದಿಂದಿವಂದಿರಂ ।
ಪಱುವಿವಡೆಕೊಂದುಕರ್ಣ್ಣನೊಳಿಕಾದಲೆವೇಱ್ತುವುವೋಷ್ಠವೆಂದುಕೆಂ ॥
ಗಱುಗಳಪಾರೆಯಂಬುಗಳೊಳೂಱೆಕಱುತ್ತುಱೆಬಿಲ್ಪರಯ್ದಿಪ ।
ದ್ದೆರ್ದೆಱೆಗೆಸುರುಳ್ದುಬೀೞ್ವಕಿಱುವಕ್ಕಿವೊಲುಗ್ರವಿರೋಧಿನಾಯಕರ್ ॥ 112

ಕಂ ॥ ಕಱಿಕುಱುವೊಂದರಥಂಗಳ ।
ನಱುದರಿಭಟರಿಂಸುರುಳ್ದವುದೆಗಜಘಟೆಯಿಂ ॥
ಸುಱುಸುಱುದೊಡವರಿದುದುಳ ।
ಲ್ಬಟುಯೊಳ್ಬೆಗ್ಗರೆವತೊಱೆಯವೋಲ್ರುಧಿರಜಳಂ ॥ 113

ಕಂ ॥ ಪಿರಿದುಪ್ಪೊಗಟ್ಟಿಸಿದಪಾಡಿಸಿ ।
ದರಿಯರನಾನಲ್ಕೆ ಪಿರಿಯರಂ.....॥
ಬಿರುದರನದಟಿನೊಳುಬ್ಬರ ।
ಮುರಿವರನಾಯ್ದಱಿಸಿಕೊಂದುವರಿಗನಕಣಿಗಳ್ ॥ 114

ಕಣಿಕೊಳಿವಱಿದರಿನರಪರ ।
ಕಣಿಕಾಲ್ಗಳ್ಬಿರಲರತ್ನಮುದ್ರಿಕೆಗಳಸಂ ॥
ದಣಿಯುಬೆಳಗುಗಳ್ನಿನೆದುವು ।
ರಣರಂಗದೊಳಯ್ದುಪೆಡೆಯನಾಗಂಗಳ್ವೋಲ್ ॥ 115

ಆಗಳ್ವಿಜಯನವೀರ ।
ಶ್ರೀಗೆಕರಂಕಿನಿಸಿಕಲಿಸುಶರ್ಮ್ಮಂವೆಃಯೊ ॥
ಳ್ತಾಗೆಪಗೆನೀಗೆತಲೆಯಂ ।
ಪೋಗೆಚ್ಚನದೊಂದುಪರಕುದಾರುಣಶರದಿಂ ॥ 116

ಗ ॥ ಅಂತುಸಂಸಪ್ತಕಬಲಕ್ಕಾರ್ಜ್ಜುನಾಗಿದ್ದಸುಶರ್ಮ್ಮನಂರಾವಣನಂರಾಘವಂಕೊಂ
ದಂತೆವಿದಿ ವ್ಯಷ್ಟವಿದಾ ರಾವಣಂಕೊಂದೊಡುಱಿದನಾಯಕರೆಲ್ಲ ತರ್ತ್ತಂಮೂಳ್ದನಸಾವಂ
ಕಂಡುರಿಪುಕುರಂಗಕಂಠೀರವನಂವೊಕ್ಕೊರ್ಂಡುಕಾದುತ್ತಿರ್ದರನ್ನೆಗವಿತ್ತಕರ್ಣ್ಣನು
ಮುದೀರ್ಣ್ಣವೀರರಸಾಸ್ವಾದನಲಂಪಟನಾಗಿನೀಮೆಲ್ಲವಿಂದೆನ್ನ ಕಾಳಗವಂಸುರಿಗೆಗಾಳ
ಗವಂನೋಱ್ಪಿಂತೆನೋಱ್ಪುದೆಂದುಕೌರವಬಲದನಾಯಕರೆಲ್ಲರುವನೊಡ್ಡಿಪಾಂಡವಬಲ
ಕ್ಕೆವಿಱ್ತು ಬಪ್ಪಂತೆಮುಟ್ಟೆವಂದಾಗಳ್ತನಗಿದಿರೊಳದಿರದಾಂತಸೋವಕ್ಕ ಶ್ರೀಜಯಪ್ರ
ಮುಖಕೋಸಲಾಧೀಶಸೈನ್ಯಂಗಳನಲ್ಲಕಲ್ಲೊಲೆಲಂಮಾಡಿಪೆಸರಱಿಕೆಯನಾಯಕರನಱು
ವತ್ತುಸಾಸಿರ್ವ್ವರನೊರ್ವ್ವರಂಕೊಲ್ವಂತೆಕೊಂದುನಿಟ್ಟುರಿಗೊಂಡುಯುದ್ಧಿಸ್ಥಿರನಂಮು
ಟ್ಟಿವೆಂದಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಯಮುನುತನಣ್ಮಿಸತ್ತೆಯೆನುತುಂನಿಱಿತಾಸ್ತ್ರಮನುಚ್ಚರ್ಚಿಕೊಂಡುವ ।
ಕ್ಷಮನಿರದೆಚ್ಚೊಡೆಚ್ಚಶರಮಂಕಲಿಚಕ್ಕನೆಕಿಱ್ತುರಃಪ್ರದೇ ॥
ಶಮನಿಸೆನೆತ್ತರೊಕ್ಕುಪತಿವುಚ್ಚೆಯೊಳಿಚ್ಚೆಯೆಗೆಟ್ಟುಜೋಲ್ದೊಡಾ ।
ದಮನಸುನೊಂದುನಂದಿಸದೆತಂನನೆನಿಂದಿಸಿದಂದಿನೇಶಜಂ ॥ 117

ವ ॥ ಅಂತುಕೊಂತಿಗೆನಾಲ್ವರೊಳಾರುಮಂಕೊಲ್ಲೆನೆಂದುನುಡಿದತನ್ನನನ್ನಿಗೆಬನ್ನಂಬಂ
ದಪ್ಪುದೆಂದುಕರ್ಣ್ಣಂಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರ್ದನಿತ್ತಲರಸನಂಪಱಿಕ್ಕಿನಕಳಸಹದೇವರಿರ್ವ್ವರುಂ
ಖಂದಾಂತೊಡಿವರನೇಗೆಯ್ವುದೆಂದುಕರುಣಿಸಿಶಲ್ಯನವನವಂನೋಡಲೆಂದುಸಗೊಂಡೊ
ಡೆತನ್ನಳಿಯಂದಿರಸಾವಿಂಗಾಱದೆಶಲ್ಯನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಎರೆದನವೆಂಪುಮಂತಧಿಕನಪ್ಪನವೆಂಪುಮನೀವಕಾವನಿ ।
ನ್ನೆರಡೆಗುಣಂಗಳುಂಬಯಸುತಿಪ್ಪುವುನಿನ್ನೊಳವಂದಿರೇತಜಿಂ ॥
ಳ್ದಿರೆದೊರವೆತ್ತಕಾಳಗದಗೆಲ್ಲದಸೋಲದಮಾತುನಿನ್ನೊಳಂ ।
ನರನೊಳಮಿದ್ದುದುಯ್ದಿಸಿಸುಗಳ್ಸಿಬಿರಕ್ಕೆಬಱಿಲ್ದಭೂಪನಂ ॥ 118

ವ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುವುತ್ತದುಯ್ಯೋರ್ಧನಂಗಂಭೀವುಂಗವುನುವರಂಪ್ಪೊಣರ್ದಿದ್ದುದರ
ಸನಂಬೇಗಂಪ್ಪೋಗಿಕೆಯ್ಕೊಳ್ವವೆಂದುಬರೆವರೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನಱಿಯೆನೊಂದನೋಪಂಕಂ
ಡುಪಂಡವಬಲದನಾಯುಕರುತ್ತಾಯಕರುಗಿತಂತಂಮುಚತುರ್ಬ್ಬಲಂಗಳನೊಂದುಮಾಡಿ
ಕೊಂಡುಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂತೀಡಿಸುತ್ತುವಂತೆಕಣ್ಣಿನಂಸುತ್ತಿವುತ್ತಿಕೊಂಡುಕಣೆಯ ಕಂ
ಪನ ಮುಸಲ ಮುಸುಂಡಿ ಭಿಂಡಿವಾಳ ತೋಮರ ಮುದ್ಗರ ಮಹಾವಿವಿಧಾಯುಧಂಗ
ಳೊಳಿಟ್ಟುವೆಚ್ಚುವಿಱುವುವುಗುರ್ವ್ವಿವುದ್ಬುತಮುವೂಗೆಕಾದುವಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಎನಗೆವರಾತಿಸಾಧನವಿವಿಚ್ಛರ್ಗವುಳ್ಳದಿರಿಚ್ಛೆಬಾಱ್ಗುವಿ ।
ನ್ನೆನೆಸಿಱುತುಂಟೆದೋಷವೆನಗಂತದೆದೋಷವುದಾಗಲಾಗದೆಂ ॥
ದಿನತನಯಂತಗುಳ್ದಸೆನಿಶಾತಶರಾಳಿಗಳಿಯ್ದಿಚಕ್ಕುಚ ।
ಕ್ಕನೆಕೊಳಿವೊಕ್ಕು ವೊಕ್ಕನೆಸಿರಂಗಳುರುಳ್ದುವೈರಿಭೂಪರಾ ॥ 119

ಉ ॥ ವುಂತ್ರಿಪದಪ್ರವೀಣಬಹುಸಾಧನಹೂಂಕರಣಾಳಿವುಂತ್ರವೂ ।
ವುಂತ್ರಿತಡಾಕಿನೀದಶನಘಟ್ಟನಜಾತವಿಭೀಷಣಂವುದ ॥
ಭ್ರಾಂತಿನಿಯುಂತ್ರಿತಾಶ್ವಪವವೂಂಸರಸಾಸವವುತ್ತ ಯೋಗಿನೀ ।
ತಂತ್ರವಿದೇನಗುರ್ವ್ವನೊಳಿಕೊಂಡುದೊಕಣ್ಣಿನಗೆಲ್ದಕೊಳ್ಗುಳಂ ॥ 120

ವ ॥ ಆನ್ನೆಗವಿತ್ತಸಂಸಪ್ತಕನಿಕುರಂಬದೊಳಗೊರ್ವ್ವರುವುಂಕಿರಿವೀಱಲೀಯುವೆರಸ
ವುಂಕೊಲ್ವಂತೆಂತಾನುಂಕೊಂದುಕಣ್ಣಿನೊಳ್ಪೊಣರಲ್ಬಪ್ಪರ್ವಿಕ್ರಾಂತತುಂಗೆನಿಜಪ
ತಾಕಿನಿಯನಡುವೆಮೆಜ್ಜೆವಪತಾಕಾದಿರಾಜಿತವುಪ್ಪ ತಂವುಂಣನರಥವುಂಕಾಣದೆಕಾರವ
ಬಳಜಳನಿಧಿಯೊಳ್ಬಳ್ವಳಬಳಿದೊಗೆದಕೇಸುರಿಯಂತೆ ತಱತಱಿಸಿವಿಳಿವ್ವರ್ವನತನೂ
ಜನಕೇಸರೋತ್ಕರವುಪ್ಪಟಿಯಿಗೆಯಂಕಂಪುವುಟ್ಟೆವಪ್ಪರ್ವನೆಗವುರಸನಂಬೀಡಿಂಗೆಳ
ಸಿವುಗುಱ್ಱುಬಂದನಕುಳಸಹದೇವರಿಂದರವಿಂದಬಾಂಧವತನೂಜನವುಹಾಪ್ರಹರಣಪತಿ
ಯೊಳಯವುನಂದನನನೋವ್ವುನಾತ್ಮೀಯಬಲದನಾಯಕರಸಾವ್ವುನಱಿದು ॥

ಚಂ ॥ ಪವನಸುತಂಗೆಪಾಸಟಿಗಳೊರ್ವ್ವರುವಿಲ್ಲದಱಿಂದವುಾಂತಕೌ।
ರವಬಲದುಕ್ಕನೊಂದಿನಿಸುವೂಣಿಸಿಸೋಪೆವಿಳೀಶನಲ್ಲಿಗೆಂ ॥
ದವನತವೈರಿವೈರಿಬಲವಾರಿಧಿಯಂವಿಳಿವೊರ್ವ್ವವೆಹ್ನಿಯಿಂ ।
ತವಿಸಿವುರುತ್ತನೂಭವನನಲ್ಲಿಗೆವೇಱ್ಱಿರದೆಯ್ದಿಭೂಪನಾ ॥ 121

ಕಂ ॥ ತಾನುಂಹರಿಯುಂಭೂಪತಿ ।
ಗಾನತರಾಗಲೊಡವೊಸೆದುಪತಿಪರಸಿಯುವೂ ॥
ಸ್ಥಾನವುನೆಂತೆಯ್ದಿಸಿದಿರೊ ।
ಕಾನೀನನದೊರೆಯಕಲಿಯನುಗ್ರಾಹನದೊಳ್ ॥ 122

ಕಂ ॥ ನರನಾರಾಯಣರೆಂಬಿ ।
ವ್ವರುಮೊಹಗೂಡಿದೊಡೆಗೆಲ್ವರಾರುವ್ವರೆಯೊ ॥
ಸ್ಥಿರುತಮೆನೆನೆಗಱ್ದಿನಿಮ್ಮಿ ।
ವ್ವರದೊರೆಗಂಬುಗೆವೊಡಗ್ಗಳನ್ನರರೊಳರೇ ॥ 123

ಎಂತೆಂದೊಡೇಱುಸೂಱೆಳೆ ।
ಯಂತಳದೊಳಿಟಿಬಿದನಾತನೆಂಬುದನಾಂಮುಂ ॥
ನೆಂತುಂನಂಪನೆನಂಬಿದೆ ।
ನಿಂತಿಂದಿನಗಂಡವಾತಿನೊಳ್ಸೊತಜನಂ ॥ 124

ಪೆತ್ತಳ್ಕೊಂತಿಯೆಮುಕ್ಕಳ ।
ಪ್ಪೆತ್ತರೊಳೆಂಬವರೆಕೊಂತಿಮಾದೇವಿಗವೆಂ ॥
ದುತ್ತರವಾದಳ್ಕರ್ಣ್ಣಂ ।
ಬಿತ್ತಕ್ಕಳಿಎಂದುಬೊಗಟ್ಟಿವೆರಡುಂಪಡೆಗಳ ॥ 125

ಇನ್ನುಂಕರ್ಣ್ಣನರೊಪೆದ ।
ಲೆನ್ನೆರ್ದೆಯೊಳವೆನ್ನಳಿಕ್ಕೊಳೆಂಸುಟಿಬದಭ್ರದುಂ ॥
ತೆನ್ನೆಚ್ಚರವುವುಂಗೆ ।
ಲ್ದೆನ್ನುವುನಂಜಿಸಿದನೆಂದೊಡಿಂನೇನೆಂಬಂ ॥ 126

ಅಂತಪ್ಪದಟನನಾಜಿಯೊ ।
ಳಿಂತೆಂತಿದಿರಾಂತುಗೆಲ್ತಿರೆನೆನೃಪನಂಕಂ ॥
ಸಾಂತಕನೆಂದಂಕರ್ಣ್ಣನು ।
ವಾಂತಿರೆನೀವಿಂತಿದೆಂದುಕೇಳ್ದಿಂತೀಗಳೆ ॥ 127

ಆರಯ್ಯಲೆಂದುಬಂದೆವ ।
ಪಾರಗುಣಾಕೊಂದೆವಿಲ್ಲವಿನ್ನುಂಬಳವ ॥
ತ್ಕ್ಕಾರಾತಿಯನುಪಸಂ ।
ಹಾರಿವೇನಿರಿಯನಾದನೆಂಬುದುವಾಗಳೆ ॥ 128

ನರಕಾಂತಕನಂನುಡಿದಂ ।
ನರೇಂದ್ರನಾನರಸುಗೆಯ್ವಪುಲ್ವಗೆಯನದಂ ॥
ಪರಿಹರಿಸಿದೆನಾತನನೀ ।
ಕಿರೀಟಿಗೆಲ್ದನಗೆಪಟ್ಟವಂವಾಡುವನೇ ॥ 129

ಏವ್ಕೊಗ್ಗೆಕರ್ಣ್ಣನಿಂತೀ ।
ನಿನ್ಮುಂದಿಗರಿಯಿಯಸಾವನೇಸುಖಮಿರಿನಿ ॥

ನ್ನವ್ಯಸುಯೋಧನನೊಳ್ಪಗೆ ।
ಯಂವಮಿದಾನುಂತಪೋನಿಯೋಗದೊಳಿರ್ಪೆಂ ॥ 130

ವ ॥ ಎಂದುತನ್ನನೋಯೆನುಡಿದನಿಜಾಗ್ರಜನನುಡಿಗೆವನದೊಳೀವೈಸಿಯುವೀವೈಸದೆ ವಿನಯವನೆವ್ವುಂಬಿಟ್ಟುವಿನಯವಿಭೂಷಣನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಮುಳಿದಿಂತುಬೆಸನೆನಿವ್ಮಡಿ ।
ಯೊಳಿವಾಕ್ಕೊರ್ಮೆಂತುನುಡಿವೆನುಸುರೆಂನಿವ್ಮಂ ॥
ಮುಳಿಯಿಸದಸುರಾಸುರರುವ ।
ನೊಳರೆನಿಸೆಂಕಣ್ಣರ್ನೆಂಬನೆನಗೇವಿರಿಯಂ ॥ 131

ನರಸಿಂಗಂಗಂಜಾತ ।
ಬ್ಬರಸಿಗವುಳನೊದವೆಪುಟ್ಟುಪುಟ್ಟಿಯುವುರಿಕೇ ॥
ಸರಿಯೆನೆನೆಗಟ್ಟುವುರಾತಿಯ ।
ನರಿದೊರೆಗಂಬಂದೆನಪ್ಪೊಡಾಗಳ್ನಗಿರೇ ॥ 132

ಪುಟ್ಟೆವುಳಿಸೊಸಗೆಗಳಿಕಡು ।
ಗಟ್ಟಂಮುಳಿಸೊಸಗೆಯೆಂಬನ್ಯಪತನಯುನವಂ ॥
ವಟ್ಟುಗಿಡಿಪಾರದರದೊ ।
ಳ್ಪುಟ್ಟಿದನರಸಂಗವುರಸಿಗಂಪುಟ್ಟಿದನೇ ॥ 133

ಎಂದರ್ಜುನನೇಸಱಿಂದೊಳ ।
ಗಾಂದಿನಶರಸುತನಸಿಕ್ಕಿ ಬಂದಲ್ಲಿದೆಕಾ ॥
ಱೆಂದಬ್ಬವತ್ಸರಾಬ್ಜಮ ।
ನೆಂದೆಱ್ದನುದಕ್ಕುಜಳಲವಾರ್ದ್ರಕಪೋಳಂ ॥ 134

ವ ॥ ಅಂತುಭೂನಾಥನೆನ್ನಳವನಱಿದುಮಱಿಯದೆಕೆಡೆನುಡಿದುಂತಪೋವನದೊಳಲ್ಲ ದೆನೀಗೆನೆಂದೆಟ್ಟುನಿಂದಿರ್ದವನನನುರಾಂತಕನುಂತಾನುನೆಂತಾನುಂಪ್ರಾತ್ಥಿಸಿದೊಡೊ ಡಂಬಟ್ಟಜಾತಕತ್ರುಗೆಪೊಡವಟ್ಟುರಥವುನೇಱಿಕಾರವಭ್ವಜಿನಿಗೆಭಯಜ್ವರಂಬಪ್ಪಂತೆ ಬಂದುಪವನತನಯುಂಗಂತಕತನಯನನವಾವನೆತ್ಥಯಂಪೇಱ್ದಿಂದಿನನುವರಮೆಲ್ಲವುಂ ನಿಮ್ಮೊರ್ವರವೇಲಿಕ್ಕಿ ಪಿರಿದುಂಪೊಱ್ತುತಡೆದಿರ್ದ್ದವೆನೆಹಿಡಿಂಬಾಂತಕನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ನರವಾತಂಗತುರಂಗಸೈನ್ಯಮಿದಿರಾಂತೀರೆಂಟುಲಕ್ಷಂಬರಂ ।
ಕರಗಿತ್ತೆಂನಿಶಾತಹೇತಿಹತಿಯಿಂವುತ್ತಂತುವಿಸಾತೋಳ್ಬಲೀ ॥
ನ್ಕರಗಲ್ತಾರ್ತ್ತಪುದಿಲ್ಲವಕ್ಕರಿಗಪೇಱ್ನಿಂಪೇಱ್ಪುದೇಸಂಗರಾ ।
ಜಿರದೊಳ್ಕಾರವರೆಂಬಕಾ| ಕಳುಳಕೆ |ನ್ನಿಯೊಂದೆಬಿಲ್ಸಾಲದೇ ॥ 135

ವ ॥ ಎಂದಭೀವನನಕಲಂಕರಾಮಂನಿಮ್ಮಭುಜಬಲಕ್ಕದೇವಿರಿದೆಂದುನೀವೆನ್ನ ಕಾಳಗ
ಮುಂಸುರಿಗೆಗಾಳಗವುಂನೋಲ್ಪಿಂತೆತೊಡೆಯುಂಪೊಯ್ದಾದ್ದರ್ನೋಡುತ್ತು ಮಿರಿವೆಂದುಪ
ವನಜನನೊಡಗೊಂಡುಪವನಜವದಿಂ ಕರ್ಣ್ಣನರಥವೆಲ್ಲಿತ್ತೆತ್ತ * ಪೋದುದೆನುತುಂಬ
ರ್ಪ್ಪತಿರಥವುಥನನರಥದ ಬರವಂಕಂಡುಕಾರವಬಲವೆಲ್ಲನೊಲ್ಲನುಲಿದೋಡಿವೈಕರ್ತ್ತನ
ನಮಱೆಯಂಪುಗುವುದುಮದೀಯವುನೋರಥಮಿಂದುದೊರೆಕೊಂಡುದೆಂದುದಿನಕರತ
ನೂಜನರಡುವುಯ್ಯುವುಂನೋಡಿಸವುರಾನಂದಂಪರಸುಕಲ್ಯನಂರಥವುನೆಸಗಲ್ವೇಱ್ದುದಿ
ವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳದೊಣೆಗಳನೆರಪುಂದೆಸೆಯೊಳಂಬಿಗಿದುಕಾಳವಟ್ಟದಬಿಲ್ಲುಂಕೆಂದಳದೊಳವ
ರೆನೀವಿಜೇವೊಡೆದಾಗಳ್ ॥

ಪೃಥ್ವಿ॥ ಮಹಾಪ್ರಳಯಭೈರವಕ್ಷುಭಿತಪುಷ್ಕಳಾವರ್ತ್ತಮಾ ।
ಮಹೋಗ್ರರಿಪುಭೂಭುಜಶ್ರವಣಭೈರವಾಡಂಬರಂ ॥
ಗುಹಾಗಹನಗಹ್ವರೋದರವಿಕೀರ್ಣ್ಣಮಾದಂದದೇಂ ।
ಮುಹುಃಪ್ರಕಟವಮಾದುದೋರವಿತನೂಭವಜ್ಯಾರವಂ ॥ 136

ವ ॥ ಅಂತುಯುಗಾಂತವಾತಾಹತ ಕುಲಗಿರಿಯೆನೆಲೆಯಿಂತಳರ್ವಂತೆತಳದರ್ಪಕಕ್ಷುಧ್ವ
ಜಮಂಬರತಳದೊಳ್ಕಿಳಿರೆತನಗಿದಿರಂಬಪ್ಪರ್ಕ್ಕರ್ಣ್ಣನರಥಕ್ಕೆ ತನ್ನ ರಥವುನಾಸನ್ನ ವುಾಗೆ
ಪರಿಯಿಸಿವಿಂಧ್ಯಮಳಯಮಹೀಧರಂಗಳೊಂದೊಂದಱೊಳಾ ತ್ತಗುವಂತೆತಾಗಿದೇವದತ್ತ
ಶಂಖವುಂಪೂರೈಸಿಗಾಂಡೀವವುನೇಱಿಸಿನೀವಿಜೇವೊಡೆದಾಗಳ್ ॥

ವಃಸ್ರ॥ಎನಿತಾಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಿಂದಿತ್ತುದಧಿಕುಲನಗದ್ವೀಪಸಂಘಾತವುಂತಂ ।
ತನಿತುಂಬತ್ತಿತ್ತುತೂಳ್ದತ್ತುಡುಗಿದುದೆನೆದಿಕ್ಪಾಲರಾದೇವದತ್ತೆ ॥
ಧ್ವನಿಸಂಮಿಶ್ರಂಸವುದ್ಯದ್ರಟದಟನಿತಟಸ್ಪಷ್ಟಸಂಶ್ಲಿಷ್ಟವೌರ್ವ್ವೀ ।
ನಿನದಂಪರ್ವ್ವಿತ್ತಕಾಂಡಪ್ರಳಯಘನಘಟಾಟೋಪಗಂಭೀರನಾದಂ ॥ 137

ವ ॥ ಆಗಳಾಧ್ವನಿಯಂಕೇಳ್ದುದೇವೇಂದ್ರನಿಂದ್ರಲೋಕದೊಳ್ಕಿಟ್ಟಿಂದುಮಿಡುಕಲಪ್ಪೊ
ಡಂದೇವರಲ್ಲದಂತುದೇವನಿಕಾಯಂಪರಸುತನ್ನ ಮಗನಕಾಳಗವುಂನೋಡಲೆಂದುಚಿತ್ರಪ
ಟವುಂಕೆದಱಿಗಗನತಳವುನಳಂಕರಿಸಿದಂತೆಷೋಡಶರಾಜವ್ಯೆರಸುಬಂದಿರ್ದ್ದನಾಗಳ್॥

ಕಂ ॥ ದೇವಬ್ರಹ್ಮಮುನೀಂದ್ರಾ ।
ಸೇವಿತನುತ್ತಪ್ತಕನಕವರ್ಣ್ಣಂಹಂಸ ॥
ಗ್ರೀವನಿಹತ್ಯೆಕಪಾದನಿ ।
ಳಾವಂಭ್ಯನನಿಂದ್ಯನಬ್ಜಗರ್ಭ್ಭಂಬಂದಂ ॥ 138

ವ ॥ ಆಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಏಱಿದನಂದಿಯುವುಾಪೆಱ ।
ಗೇಱಿವಗಿರಿಸುತೆಯುಮೊಲೆಗಳಳ್ಳೀಱುರಿನೀ ॥

* ಪಾ ॥ ಮೀಲಕ್ಕೆಕ್ಕೆ..

ರೇಱುಸುತಿರೆಕಣ್ಣಾರ್ಜ್ಜುನ ।
ರೇಱುಂನೋಡಲ್ತೆ ಭೂತನಾಥಂಬಂದಂ ॥. 139

ಆರನುವರದೊಳಮೆನಗಣ ।
ಮಾರದುಕಣ್ಮಲರ್ಗಳಾಗ್ನೇಯಮರಿಗನಿನೆನುತುಂ ॥
ನೀರದಪಥದೊಳ್ಮತ್ತಿನ ।
ಹಾರದಬೆಳಗೆಸೆಯೆನಾರದಂಬಂದಿದ್ದಂ ॥ 140

ರಸೆಯಿಂದವೊಗೆದುಪೆಡೆಗಳ ।
ಪೊಸಮಾಣಿಕದೆಳವಿಸಿಲ್ಗಳೊಳಿಪ್ಪಸದೊರೊ ॥
ಳ್ಮುಸುಕಿದತೆಱದಿಂದೆನೆದಿರೆ ।
ಪೊಸತೆನೆನಡೆನೋಡಲುರಗರಾಜಂಬಂದಂ ॥ 141

ದಿನಕರನುಮಿಂದ್ರನುಂನಿಜ ।
ತನಯರದೆಸೆಗೆಱಗಿದೆಱಕದಿಂಗೆಲವಿನವಾ ॥
ತನೆನುಡಿಯೆನುಡಿದಜಗಳವು ।
ದಿನಿಸುಂನುಂತ್ರಿಪುರಹರನಕಿವಿಗೆಯ್ದುವುದುಂ ॥ 142

ವ ॥ ಆಗಳ್ದೇವೇಂದ್ರಂಗಂದಿವಸೇಂದ್ರಂಗಂಬಱಿಯನಟ್ಟಿಬರಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ಜಗಳಮಿದೇಂದಿನಕರಪೊಣ ।
ದುರ್ಗೆಲ್ವನೇನಿಜತನೂಭವಂಪರಿಗನೊಳೀಂ ॥
ಬಗೆಗೆಟ್ಟೆಯೊಧುರದೊಳವಂ ।
ಮಿಗಿಲೆನಗೆನೆನಿನಗೆಪಗಲೊಳೀಂಕಱ್ತಲೆಯೇ ॥ 143

ವ ॥ ಎಂದುದಿನಕರನಪುರಂದರನಜಗಳವುಂಪತ್ತುವಿಡೆನುಡಿದು ॥

ಕಂ ॥ ಅಳವಿನೊಳೆನ್ನುಮನಿನಿಸ ।
ಗ್ಗಳಿಸದಹರಿಗನೊಳೆದಿರ್ಚ್ಚಿಕಣ್ಣಂಗೆಲಲು ॥
ಮ್ಮಳಿಪಂಗಡಮೆಂದೋಪಳ ।
ತಳವುಂಪೊಯ್ದಾಶ್ವರಂಮುಗುಳ್ನಗೆನಕ್ಕಂ ॥ 144

ವ ॥ ಅಂತುಮುಗಿಲೂಱಿದಮೂಱುಲೋಕಮುಂಕಣ್ಣಾರ್ಜ್ಜುನರಯುದ್ಧಮುಂನೋಡಲ್ಕೆರೆದಲ್ಲಿನೆರವಿವಡೆದೆನ್ನಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯುಂನೆಱಪಲಿಂದವಸರಂಬಡೆದೆನೆಂದುಕಾರವಕುಲಹಿಮಕರಾನಿಲಪ್ರಕಯವಪ್ಪರ್ವಾರಿದನಪ್ಪವನತನಯಂಬದ್ಧವಪುವಾಗಿದುರ್ಯ್ಯೋಧನಾನುಜರಂಪೆಸರ್ವೆಸರೊಳಿಕರದುಮೂವಲಿಸಿದೊಡೆವುನ್ನೆತಮ್ಮೊಡವುಟ್ಟಿದಸ್ಸತ್ತಱಲೊಳನಿಱರುವೊಂದಾಗಿಬಂದುತಾಗಿದಾಗಳ್ ॥

ಮ ॥ ಮುನಕಂಗುಂದದೆಪಾಯ್ವರಾತಿಕರಸಂಘಾತಂಗಳಂಕೂಡೆಖಂ ।
ಡಿಸಬಿಲ್ಲಂಮುಱಿಯೆಬಿಚ್ಚೊಡಂತನಿಬರುಂಬಾಳ್ದಿತ್ತು ವೇಲ್ವಾಯೊಡ್ಡಡ ॥
ಬ್ಬಿಸತಿಣ್ಣಂತೆಗೆದರ್ದ್ದಚಂದ್ರಕರದಿಂಸೂಱುಸ್ಸೂಱುಳೊಳಚ್ಚಾಗಳ ।
ಚ್ಚಿಸಿದಂತಿರ್ದ್ದುದುಳ್ದ ಕೌರವಕಿರಟಧ್ವಜಂಗಳಿಂಕೊಳ್ಗುಳಂ ॥ 145

ವ ॥ ಅಂತುದುಯೊರ್ಯ್ಯೋಧನದುಶ್ಯಾಸನರಿರ್ವ್ವರುಮುಱಿಯುಱಿದಕೌರವರೆಲ್ಲರುಮುಂ ಜೀರಿಗೆಯೊಕ್ಕಿಲ್ಯಾಡಿಕೆಡೆದಸೈಣಂಗಳನೆಡಗಲಿಸಿನಿಂದು ॥

ಮ ॥ ಚಲದಿಂಕೃಷ್ಣೆಯಕೇಶಮುಂಪಿಡಿದೆನ್ನಿಂದಾದಱಿಲ್ಲಿಂನುರ ।
ಸ್ಥಲಮುಂಪೋಱಿದೆಪೋಪುದಲ್ತೆನಗದೇಕಳ್ಳಿರ್ದ್ದಪ್ಪೆಬಾಳ್ವಿಪಂ ॥
ಬಲದೆನ್ನಿಂನಿನಗುಂಟೆನಿನ್ನನುಜರಂಕಂಡೆಂತುಮೇಣೆನ್ನತೋ ।
ಳ್ವಲೆಯೊಳ್ಸಿಲ್ಕಿದೆಯೆಂದುಮೂದಲಿಪ್ರದುಂದ ಶ್ಯಾಸನಂತಂಗಿದಂ ॥ 146

ವ ॥ ಅಂತುತಾಗಿದಾಗಳೆ ॥

ಕಂ ॥ ಕುಱುವೆಱ್ದಬಗೆಯಬೇರ್ವ್ವರಿ ।
ದುಱುಮಿಕೆಯುಪ್ಪೊದಱ್ದಗಂಡಮುಚ್ಚರದೊದವಿಂ ॥
ನೆಱನನೆವೂದಲಿಸುತ್ತುಂ ।
ನೆಱನೆನೆತೆಗೆದೆಚ್ಚರೊರ್ವ್ವರೊರ್ವ್ವರನಾಗಳ್ ॥ 147

ಸುರಗಿಱಿವತೆಱಿದಿನೋರೊ ।
ರ್ವ್ವರನಿಸೆನಡೆನಟ್ಟಕೋಲಬಱಿವಿಡಿದೆತ್ತಂ ॥
ಸುರಿದುವವಂದಿರಮುಗ್ಗಿಸಿನ ।
ತೆರಳ್ದದಳ್ಳುರಿಯನಿಱಿಸಿನವರುಧಿರಂಗಳ್ ॥ 148

ವ ॥ ಅಂತುನಿಜನಿಶಿತಮಾರ್ಗ್ಗಣಂಗಳಿಂದವಮಂಬುತಪ್ಪಿ ಜಟ್ಟಿಗಬಿಲ್ಲಾಳಂದೆಱ್ದು ಪಾಯ್ವ್ವಿ ರಾತಿಯಮೆಯ್ಯನೆತ್ತರಂಕಂಡುಸೂಱೀಸಿನೊಳವನನೆತ್ತರೊಕ್ಕೊಡಂತನಗೆಬಿಱಿಜಿಕು ಡಿಯಲುಂದ್ರೌಪದಿಯಕೇಶಪಾಶಮುಂತೊಯ್ದುಮುಡಿಯಲುಂನೆಱೆಯದೆಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಅವನಂವಂಚಿಸಿಗದೆಗೊಂ ।
ಡವನವರೂಥವುನೆತಿಣ್ಣಮಿಟ್ಟೊಡೆಗದೆಗೊಂ ॥
ಡವನೆಯ್ತರೆರಥದಿಂದಿಱಿ ।
ದವನಿಯೊಳವ್ವಳಿಸುತಿರ್ಪ್ಪದಂಪವನಸುತಂ ॥ 149

ಮ ॥ ಬಳಿಸುಗ್ಗುತ್ತಿರೆವೆಟ್ಟುಗಂಟಲನಿವಂದುಶ್ಯಾಸನಂಭೀಮನಿಂ ।
ಬಳಸಂಪನ್ನವುಂಕೆಕೊಂದವನಿದಂವಾಕ್ಕೊರ್ಳ್ವಬಲ್ಲಾಳ್ಗಸುಂ ॥
ಗೊಳಿಬಾಳೆತ್ತಿದೆನೇಕೆಕಂಣಮಿಡುಕೈಪಿಂಗಾಕ್ಷನೀನೇಕೆವಿ ।
ಳ್ಮಿಳನೋಡುತ್ತುಳನಿರ್ದ್ದೆಯೆಂದದಟರಂಭೀಮಂಪಳಂಚಾರ್ವ್ವಿನಂ ॥ 150

ವ ॥ ಅಂತುವಬುಳಿದಬವನಜಸಕೋಪಾಟೋಪವುಂಕಂಡುಕಾರವಬಲದನಾಯಕರೊ
ಳೊರ್ವರಬ್ಬೊಡಂವಿಟ್ಟೆಂದುವಿಡುಕಲಣ್ಮಿದಿರೆಪವನಾತ್ಮಜಂದ್ರಪದಾತ್ಮಜೆಗೆಬಱಿಯು
ನಟ್ಟುವೆದುವಾವನಿತೆಬಯವನಿತೆಬಪ್ಪಂತೆಬಂದು ॥

ಮ ॥ ಉಸಿರೊತ್ತಿರತಿದಿಯಂತಿರೊತ್ತಿದಬಸಿಪ್ಪೋಗೆತಂದಕಣ್ಬಿಟ್ಟಬಾ ।
ಯ್ಮಸಕಂಗುಂವಿಬವೆಯ್ಯಲಂಬಡಿವಕಾಲಾಬ್ಭಾಗಬೊಳ್ತಂಬಿತಾ ॥
ಟಸುತುಂಕೋಟಲೆಗೊಳ್ವರತ್ನ ಮಕುಟಪ್ಯೋತೋತ್ತವಾಂಗಂವಿರಾ ।
ಜಿಸುವನ್ನಂಪುಡಿಯೊಳಿಪ್ಪಿರಳ್ವಪಗೆಯಂಕಣ್ಣಾವ್ವಿನಂನೋಡಿಬಳ್ ॥ 151

ಕಂ ॥ ಆಸತ್ತುತಿರದರಣ್ಯಾ ।
ವಾಸದಪರಿಭವದಕುದಿಪವುಂನೀಗಿಸುಖಾ ॥
ವಾಸವಮನೆಯಿದ್ದಿಸದುದುದು ।
ಶ್ಯಾಸನನಿದ್ದಿರವುಮನದೊಳಾದ್ರೌಪದಿಯಾ ॥ 152

ವ ॥ ಆಗಳ್ವೃಕೋದರಂತನ್ನ ತಳೋದರಿಯಮುಖವುಂನೋಡಿನಿನ್ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ
ನೆಱಪುವಂಬಾಯೆಂದುಕೆಲದೊಳಂಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದೃಢಕಠಿನಹೃದಯನಪ್ಪಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನುರವುಂ
ಪೋಟ್ಟನಾರಸಿಂಗನಂತೆ ॥

ಕಂ ॥ ಪೊಕ್ಕನೆಸುರಗಿಯೊಳುರವುಂ ।
ಬಿಕ್ಕನೆಬಿರಿಯಿಱಿದುಱಿಯನಗೆಲೊತ್ತಿವನಂ ॥
ಕೊಕ್ಕರಿಸದೆಬಗಱಿರೆಯಿನ ।
ಳುಕ್ಕೆಯೆವೊಗೆವೊಗೆದುನೆತ್ತರಂಪವನಸುತಂ ॥ 153

ನೆತ್ತಿಯೊಳಿಱಿದೆಱಿದಿನಿಸರೆ ।
ದೊತ್ತಿಬಱಿಕ್ಕಿಟಿಯೆಪೊಸೆದುಜಡೆಗೊಂಡಿದ್ದರ್ ॥
ದ್ವೃತ್ತಕುಚಯುಗೆದುಕೇಶವು ।
ನೆತ್ತಂಪಸರಿಸಿದನೆಯ್ದಿಪಸರಿಸಿದದಟವಂ ॥ 154

ಪಸರಿಸಿಪಂದೆಲೆಯುಂವೆ ।
ಟ್ಟಸಿವೈರಿಯಪಲ್ಲಪಣಿಗೆಯಿಂಬಾಚ್ಚಿರ್ದಪೊದ ॥
ಱಿಱ್ದೊಸಗೆಯಿನವನಕರುಳ್ಗಳಿ ।
ಪೊಸವಾಸಿಗವಾಗೆಕೃಷ್ಣೆಯಂಮುಡಿಯಿಸಿದಂ ॥ 155

ವ ॥ ಅಂತುತನ್ನ ಪಗೆಯುಂಬಗೆಯುವೊಡನೊಡನೆವುಡಿಯೆ ರಿಪುವಿಪುಳರುಧಿರಜಲಂ
ಗಳೊಳಂರುಚಿರತದೀಯಾಂತ್ರಮಾಲೆಯನೆಮಾಲೆಮಾಡಿವುಡಿಯಿಸಿಕೃಷ್ಣೆಯವೊಗ
ವುಂನೋಡಿವುಗುಳ್ನಗೆನಕ್ಕು ಕಾರವಕುಳವಿಳಯಕೇತುವಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮಾ|ಸ್ರ|ಇದಱೊಳಕ್ಷೀತಾತಪತ್ರಸ್ಥಗಿತದಕದಿಶಾವುಂಡಲಂರಾಜಚಕ್ರಂ ।
ಪುದಿದಱ್ಕುಡಿತ್ತಡಂಗಿತ್ತಿದಱೊಳಿಕುರುರಾಜಾನ್ವಯಂನುತ್ಪ್ರತಾಪ ॥
ಕ್ಕದಱಿಂದಂನೋಡಗುರ್ವ್ವಿರ್ದುದಿದುವೆನುಹಃಭಾರತಕ್ಕಾದಿಯಾಯ್ತು ।
ಬ್ಜದಳಾಕ್ಷೀಪೇಱಿಸಾವನ್ಯಮೆಬಗೆಯೆಭವತ್ಕೀರ್ತಿಪತಾಕಪ್ರಪಂಚಂ ॥ 156

ವ ॥ ಎಂದುನುಡಿದುನೀನುನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂನೆಱಪಿದೆ ಯಾನುಮೆನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂನೆಱಪುವೆನೆಂದುದ್ಯೋಪದಿಯಂ ಪಿಡಿಯನೇಱಿಸಿಬೀಡಿಂಗೆಳಸಿರಾಕ್ಷಸಕ್ರೀಡೆಯನಾಡಲ್ಬಗೆದು ಹಿಡಿಂಬೆಯಂನೆನೆದುಬರಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ಒಸರ್ವ್ವಬಿಸುನೆತ್ತರಂರ ।
ಕ್ತಸನಂದದೆಕುಡಿದುಕುಡಿದುಕಂಡಂಗಳಸ ॥
ವ್ವಿಸಿಮೆಲ್ದುಮೆಲ್ದು ಕಬ್ಬಿನ ।
ರಸಕ್ಕಮಿನಿಸಿಂಪುಗಾಣೆನೆಂದನಿಲಸುತಂ ॥ 157

ಸವಿಸವಿದುಬಿಕ್ಕಬಿಕ್ಕನೆ ।
ಸವಿನೋಡೆನ್ನಾಣೆಯೆಂದುರಕ್ಕಸಿಗವುದಂ ॥
ಸವಿದೋಱಿನೆತ್ತರೆಲ್ಲಂ ।
ತವೆವುಳಿಸಿಂದವನಕರುಳಪಿಣಿಲಂನೊಣೆದಂ ॥ 158

ವ ॥ ಅಂತುಕುಡಿದುನಿಜವಿರೋಧಿರುಧಿರಾಸಾರದೊಳಳವಿಗಳೆಯೆಸೊಕ್ಕಿರ್ದತಾನುಂಹಿಡಿಂಬೆಯುಮವನಬರಿಯುನರವಿನಡಗಿನಿಡುವಿನೆಡೆಯಕೆನ್ನೆತ್ತರೊಳೊವ್ವರೊವ್ವರಂತಕ್ಕಱಿದುಂಬೊಬ್ಬಿಱಿದುಂತ್ರಿಪುಂಡ್ರಮಿಟ್ಟುಂ ಕೂಕಿಱಿದುಂತೇಗಿಯುಂಸಸಿನೆವರಿದುಂಬಾನಂಗುಱುಗೆವರಿದುಂಸೂಟ್ವೀಡು ಮಾಡುವಾಗಳುಭಯಬಲಂಗಳ್ಬಿಕ್ಕಸಂಬಟ್ಟುನೋಡಿ॥

ಕಂ ॥ ಆದಮುಸಿಂದವೆಲ್ವಂ ।
ತೇದುಂಕುಡಿಯಲ್ಕೆತಕ್ಕ ಪಗೆವನರುಧಿರಾ ॥
ಚ್ಛೋದವುನೆಕುಡಿದುವಾಣ್ಮ ।
ಕೋದರನೇನಾವತೆಱದೊಳಂದೋಷ್ಮಿಗನೇ ॥ 159

ಮ ॥ ಮುನಿಸಂಮಾಡಿದರಾತಿನಾಥರಡಗಂಸುಪ್ಪಲ್ಗಕೆನ್ನೆತ್ತರಂ ।
ಕೆನೆಗೊಂಡಾಱಿದವೊಲ್ಗದೊಂಡೆಗರುಳಂಕಬ್ಬಿಂಗೆಲೆಕ್ಕಕ್ಕದಂ ॥
ದಿನಿಸುಂವಾಣದೆಪೀದ್ದುಪೀದ್ದುನೊಣೆದಿಂತೀವಾಟಕ್ಕೆಯಿಂಭೀವುಸೇ ।
ನನವ್ಯೋಳ್ವಾಣ್ಮುದನೆಯ್ದೆ ಪೂಣ್ಮುಪಗೆಯಂಕೊಂದಾಡದಂಗಂಡನೇ ॥ 160

ವ ॥ ಎಂದುಜರಾಸಂಧಾರಿಯುಗಂಡವಾತಂಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರೆಭೀವುಸೇನನಾನೆರೆದ ನೆರವಿಗಿಂತೆಂದಂ ॥

ಉ ॥ ಪೊಲ್ಲದುಪೞ್ದು ಪುಚ್ಚೞಿಯದುಕ್ಕಿದಕಾರವರಂಪೊರ್ಪ್ಪಿಕೊಂ ।
ದಿಲ್ಲಿಯೆವೈರಿಶೋಣಿತಮನೀಂಟಿಕಳತ್ರವೆಕೃಪ್ಣಯೆಂದುಧಂ ॥
ವಿಲ್ಲವನಿಂಬಿನಿಂಮುಡಿಸಿಕೌರವನಾಯಕನೂರುಭಂಗವೆಂ ।
ದಲ್ಲದುದೆಲ್ಲಮಂನೆಱಪಿದೆಂಗಡವೋೞಿಯಕೇೞಿಮೆಲ್ಲರುಂ ॥ 161

ವ ॥ ಎಂದುನುಡಿದುಗಜಱುಗಜ್ಜಿಸಿಕಾಲದಂಡಮುಂಪೋಲ್ವತನ್ನಗದಾದಂಡಮುಂಕೊಂ
ಡುತಿರುಪಿಬೀಸುತ್ತುಂಬಪ್ಪಭೀಮಸೇನನಂಕಣ್ಮಿನಮುಗಂವೃಷಸೇನಂಕಂಡು ॥

ಚಂ ॥ ದಡಿಗನಮಿಟ್ಟು ವಂಮಿಡಿದೊಡಲ್ಲದೆಮಾಣೆನವೋೞಮೆಂದುಕೂ ।
ಪ್ಪ್ಪಡುಗದೆಬಂದುತಾಗೆಯಮಳತ್ತಡೆಗೊಂಡೊಡೆತಾವುಮೆನ್ಮೊಳಂ ॥
ತೊಡರ್ದಪರೆಂದವಂದಿರರಥಂಗಳನಜ್ಜುಡಿಯೆಜ್ಜುಭೀಮನಂ ।
ತಡೆಯದೆಮುಟ್ಟಿಪೆಚ್ಚೆರ್ದನುಡಿದಂಕಪಿಕೇತನನಂಮುರಾಂತಕಂ ॥ 162

ಕಂ ॥ ಇವನಕರಕಲ್ಪವಿವನದ ।
ಟವನಳವಿವನಣ್ಮನಿನಗಮಗ್ಗಳವಿವನಂ ॥
ಪವನಸುತಂಗೆಲ್ಲಂನೀ ।
ನಿವನೊಳ್ಪೊಣರೆಂದೊಡವನೊಳರಿಗಂಪೊಣರ್ದಂ ॥ 163

ಪೊಣರ್ದೊಡಮನುವರಮಿವನೊ ।
ಳ್ಕೊರೆವೆತ್ತ ಪುದೆನಗೆನರನೊಳೆಂದಱಿಕೆಯುಕೂ ॥
ಗ್ಗರ್ಣಿಗಳೊಳೆಪೊಱ್ದುತನ್ನಳ ।
ವಣಿಯರವೆನೆನಾಲ್ಕುಕರದೆಪಾರ್ತ್ಥನನೆಚ್ಚಂ ॥ 164

ಇಸೆವುತ್ತಿಮುಸುಱುಪರಿಬಂ ।
ಧಿಸಿದುವುನೆರರಥತುರಂಗವುಂಗಳನಂತಾ ॥
ರ್ದ್ದಸಗಲ್ಪೊಣರಲ್ಮಿಡುಕ ।
ಲ್ಮಿಸುಕಲ್ಕುಣಮಿಾಯದಾದವುವನಸರಲ್ಗಳ್ ॥ 165

ವ ॥ ಆಗಳದಂಕಂಡುಪರಸೈನ್ಯಭೈರವಂಮುಕುಂದನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಸ್ಯಂದನಬಂಧನವೆಂಬುದ ।
ನಿಂದೀವೃಷಸೇನನಿಂದವಱುಪಿದೆನಿದಂಮು ॥
ನ್ನೆಂದುಂಕಂಡಱಿಯೆಯೆನಿದ ।
ಕ್ಕಾರ್ಂದೆಬ್ಬಿಗಾದೆನೆನಗೆಬೆಸಸುವುಕುಂದಾ ॥ 166

ಕಂ ॥ ಎನೆಪರಶುರಾಮನಿಂಕ ।
ರ್ಣ್ಣನೆಬಲ್ಲಂಚಾಪವಿದ್ಯೆಯಂಕರ್ಣ್ಣನಿನೀ ॥
ತನೆಬಲ್ಲನಿವನಸರಲೆನಿ ।
ತನಿತುಮನೆಡೆವಿಡದೆತಱಿದುತಲೆಯಂತಱಿಯಾ ॥ 167

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಳವಿಗಱಿಯೆಬಳೆದುಪ್ಪದುಂಗೊಳಿಸದಬಿರಿಸಿಡುಂಬನೆಡೆಗೊಳೆ ಕಡಿವಪೋಡುಂಗಾಱನಂತೆಪರಶುಚಕ್ರಾಸಿಧೇನು * ಗ್ಗೆಂದಂತನ್ನ ತೋಡಿಂಗಂಬೀಡಿಂಗಂರಥಮನೆಸಗುವಮುರಾಂತಕನಕೆಯ್ಗನೆಡೆವಾಡಿ ॥

ಚಂ ॥ ತನಗೆವಿನಾಯಕಂದಯೆಯಿನಿತ್ತ ಜಯಾಸ್ತ್ರಮನುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡುಭೋಂ ।
ಕನೆದೊಣೆಯಿಂಶರಾಸನದೊಳಂತದನಾಗಡೆಪ್ಪುಡಿಧಾತ್ರಿತಿ ॥
ಱ್ಪನೆತಿರಿವನ್ನೆಗಂತೆಗೆದುಕಂಧರಸಂಧಿಯನೆಯ್ದೆನೋಡಿತೊ ।
ಟ್ಟನೆನರನೆಚ್ಚೊಡುಚ್ಚಳಿಸಿಬಿಱ್ದುದುವೈರಿಶಿರಸ್ಸರೋರುಹಂ ॥ 168

ಕಂ ॥ ಅಂತತ್ತಪಱಿದತಲೆಯನ ।
ದಂತಂದಟ್ಟೆಯೊಳಮುಚ್ಚಿ ರ್ಗಸುರಗಣಿಕೆಯರ ॥
[ಭಾ]ಂತರದೊಳಿತವಮ್ಮವಿಮೂ ।
ನಾಂತರದೊಳಗಿಟ್ಟುಕರ್ಣ್ಣತನಯನನುಯ್ದರಿ ॥ 169

ವ ॥ ಅಂತುನೋಡಿನೋಡಿತನ್ನ ಪಿರಿಯಮಗನಪ್ಪವೃಷಸೇನನನಂತಕನಣಲೊಳಡಗಿತನ್ನುಮನಣಲೊಳಡಸಲೆಂದಿದ್ದರ್ಜುನನನಂನೋಡಿ ॥

ಚಂ॥ ಮಗನಬಲೊಂದುಭೂಪತಿಯತಮ್ಮನೊಳಾದಬಲೊಂದುನೊಂದುಬಿ ।
ನ್ನಗೆನೊಗದಿಂದೆಕುಂದಿಫಣಿಕೇತನನಿದ್ದಬಲೊಂದುತನ್ನನಾ ॥
ವಗೆಯುರಿಯಲ್ವಿಷೋಲ್ಬಳುರೆತನ್ನನೆಗಟ್ಟೆಗೆಮುಯ್ವನಾಂತುಮುಂ ।
ಪೊಗಱಿಸಿಬಱ್ದುದಂನೆನೆದುಕರ್ಣ್ಣನಸುಂಗೊಳಿಬಂದುತಾಗಿದಂ ॥ 170

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದುತಾಗಿದಾಗಳುಭಯಸೈನ್ಯಸಾಗರಂಗಳೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಬಧಿರಿತಸಮಸ್ತದಿಕ್ತ ಟ ।
ಮಧರಿತಸರ್ವ್ವೀಭಗರ್ಜ್ಜಿತಂಕ್ಷುಭಿತಾಂಭೋ ॥
ನಿಧಿಸಲಿಲಂಪರೆದುದುಧುರ ।
ವಿಧಾನಪಟುಪಟಹಕಹಳಭೇರೀರಭಸಂ ॥ 171

ಆದಿತ್ಯನಸಾರಥಿಬಲಿ ।
ಗಾದಂಮಾಜಿಳಿಮಾತುಗೆಟ್ಟಂಧುರದೊ ॥
ಳ್ಕೊೞ್ದಿಸೆಹರಿಯುಂಶಲ್ಯನು ।
ಮಾದರದಿಂನರನದಿನಪತನಯನರಥಮಂ ॥ 172

* ಪಾ॥ಥನು.

ವ ॥ ಅಂತಿವ್ವರುವೊವ್ವರೊವ್ವರಂವುಟ್ಟೆವಂದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಾಂತತುಂಗನಂಗಾಧಿರಾ
ಜನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಹರಿಣೀಪ್ಲುತ॥ ಪಿರಿದುಪೊರೆದಂನಿನ್ನ ಂದುಯ್ಯೋ೯ಥನಂನಿನಗೆನ್ನೊಳಂ ।
ಪಿರಿದುಕಲುಷಂಕಣ್ಣ್ನಿಂಗೊಡ್ಡಿತ್ತು ಭೂರತವೇಂಬೆನಂ ॥
ಪಿರಿದುನಿನಗಂರಾಗಂವಿಕ್ಕಿದ್ದ೯ಗುರ್ವಿನಸೂನುನಿ ।
ನ್ನೆರವುಱಿಯೆಯುಂನೋಡುತ್ತಿ೦ತಿದ್ದೆಯಿಪ್ಪು೯ದುಪಱಿಯೇ॥173

ಕಂ ॥ ಎನ್ನ ವೆಸಗೆ೯ಳ್ದಸ್ಯೆರಿಸ ।
ದನ್ನಯದೆಂತೀಗಳೆನ್ನ ರೂಪಂಕಂಡುಂ ॥
ನಿನ್ನ ರಸನಣುಗದಮ್ಮನ ।
ನಿನ್ನ ತನೂಭವನಸಾವುಗಂಡುಂವಾಣ್ಬಾ ॥ 174

ಮ ॥ ಭಯವೇಕುಕ್ಕು೯ವುನೆಂತುಟೆಂದದಟುವುಂವೆರ್ಮ್ಮಾತುವೆಂಭೂಪಧಾ ।
ತ್ರಿಯೊಳೋರಂತೆನೆಗಟ್ಟಿವುನ್ನೆ ಬಱಿಯುಂಕಾನೀನನೀನೀವುಹಾ ॥
ಜಿಯೊಳೆಂತೇನೆನಗಂಜಿವೊಣ್ಡೆ ಪೆಱತೇಂಪೋವೆಂತುಲೇಸಣ್ಣ ನೆ ।
ಟ್ಟಯಬಳ್ಳಂಕಿಱಿದೆಂಬುದೊಂದುನುಡಿಯುಂನೀಂನಿಕ್ಕು ವಂವಾಡಿದೈ ॥ 175

ಕಂ ॥ ವೆಸರೆನೆಯಿಬೀರವುಂಪಾ ।
ಡಿಸಯುಂಪೊಗಟಿಸಿಯುವುಕ್ಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟಿಹವದೊ ॥
ಳ್ತ್ತಸಿದುವೆಱಿಪಿಂಗಿಪೇಱ್ಕ್ಕ ।
ನಸರೇನಿನ್ನೊಱುವಪ್ಪ್ಪವುಂಬಟ್ಟಿಪರೇ ॥ 176

ವ ॥ ಎಂದನೈಪಪರವಾತ್ಮನಪಾಱಿಯಪಸುಗೆಯನುಡಿಗೆಪರವಾತ್ಮ೯ನಾಗಿ ತನ್ನನು
ದ್ಯುಪಟಿಸನುಡಿವೊಡುಂವುಚ್ಚರದೊಳೆ ಕ್ಕಚ್ಚೆದೆದರಹಸಿತವದನಾರವಿಂದನಾಗಿದಕತಕರತ
ನೊಜನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಎಳೆಯುಂಕೊಳ್ವೆಟ್ಟುಂವುಂ ।
ಬಳೆದೊಟ್ಟುಂವುಟ್ಟುಗೆಟ್ಟುವಿರ್ದ್ದೀಗಳ್ಬ ॥
ಳ್ವಳನೆನುಡಿದಪುದೆನುಡಿವಂ ।
ತಳವುಂವೆರ್ಮ್ಮಾತುವಾಯವುಂನಿನಗಾಯ್ತೋ ॥ 177

ಪಿಱಿಕ್ಕಟ್ಟನೆಱೆದುನಿಂವುಂ ।
ನಾಱಿಕ್ಕಿಡಿಗಳೆದೊಡೆವುದೀಯನಾಥಂಜೇರಂ ॥
ಬಿಱಿಕ್ಕೆಯನೆತಿಂದದೆವಸದೊ ।
ಳಱಿಕ್ಕಿಡಿದಬೀರವಿಾಗಳೇಂಪೊಸತಾಯ್ತೋ ॥ 178

ಕಂ ॥ ಮತ್ತನಯನರಸನನುಜನ ।
ಸತ್ತಬಲಂನಿನ್ನೊಳಜಸಲೆಂದಿರ್ದೆಂಬೆ ॥
ಳ್ತುತ್ತಿರ್ದೆನಪ್ಪೊಡೇತೊದ ।
ಳಿತ್ತಣದಿನನಾಥನಿತ್ತಮೂಡುಗುವುಲ್ತೇ ॥ 179

ಕಸವರದಸವಿಯುವುಂಭಯ ।
ರಸಕದಸವಿಯುವುನದೆಂತುವೂನಜಿಯದುದಂ ॥
ವಸುಮತಿಯಜಿವೆುದುನೀಂಪುರು ।
ಡಿಸಿನುಡಿದೊಡೆನಿನ್ನ ನುಡಿದವೂತೇಱುಗುವೇ ॥ 180

ಬಡಲುಂಪ್ರಾಣಮುಮೆಂಬಿವು ।
ಕಿಡಲಾದುವುಜಸಮದೊಂದೆಕಿಡದದನಾಂಬ ॥
ಲ್ವಿಡಿವಿಡಿದುನೆಗಟ್ಟಿದ್ದೆನುಱಿದಱಿ ।
ವಡೆವೂತಂವೂಡಿನೀನೆಕೆವ್ಮನೆನುಡಿದೈ ॥ 181

ಚಂ ॥ ಬಿದಿವಸದಿಂದೆಪುಟ್ಟುವುದುಪುಟ್ಟಿಸುವಂಬಿದಿಪುಟ್ಟದಂದಿವಂ ।
ಗಿದುಬಿಯುವೊಳ್ಳಿವಂಗಿದುವಿನೋದಮಿವಂಗಿದುಸಾವಪಾಂಗಿವಂ ॥
ಗಿದುಪಡೆವೂತಿವಂಗಿದುಪರಾಕ್ರಮವೆಂಬುದನೆಲ್ಲವೂಱಿಕ್ಕೆಯಿಂ ।
ಬಿದಿಸನುಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟೊಡೆಡೆಯೊಕ್ಕಡಿಸಲ್ಕುಡಿಸಲ್ಕನುರ್ತ್ತರಾರ್ ॥ 182

ಕಂ ॥ ಎಂದೀಬಾಯ್ವಾತಿನೊಳೇ ।
ವಂದಪ್ಪುದಣ್ಮಣ್ಮಿಕಾದುಕೊಳ್ಳೆನುತುಂಭೋ ॥
ರೆಂದಿನೆಪೊಸವುಸೆಯಂಬಿನ ।
ತಂದಲಬಳ್ಸರಿಗಳಿರದೆಕವಿದುವುನರನಂ ॥ 183

ದೊಣೆಗಳಿನುಚ್ಚ್ರ್ಯವತಿರುವಾ ।
ಯ್ವೆಣಚ್ಚಿರ್ತೆಗೆನೆಜಿವಜೇಗವುಂಕಾಣದೆಕೂ ॥
ಗ್ಗಣೆಗಳಸಂದರನೆನಭೋಂ ।
ಗಣದೊಳ್ಕಂಡತ್ತುದೇವಗಣಮಿನಸುತನಾ ॥ 184

ಪಾತಂಲಕ್ಷ್ಯಂಶೀಘ್ರಂ ।
ಘಾತಂಬಹುವೇಗವೆಂಬಿವಯ್ದೇಸಿನೊಳಂ ॥
ತೀತನದೊರೆಯಿಲ್ಲಿನಿಸಿದು ।
ದಾತನಬಿಲ್ವಲ್ಕಿಸುರರಿನಂಬರತಲದೊಳ್ ॥ 185

ವ ॥ ಆಗಳ್ವರಸೈನ್ಯಭೈರವಂಪ್ರಳಯಭೈರವಾಕಾರಮುಂಕೆಯ್ದೊಂಡುಕಾದೆ ॥

ಕಂ ॥ ಶರಸಂಧಾನಾಕರ್ಷ್ಣ ।
ಹರಣಾದಿವಿಶೇಷವಿವಿಧಸಂಕಲ್ಪಕಳಾ ।।
ಪರಿಣತಿಯಂತಾಂವೆಜ್ಜೆದುಬು ।
ತರತರದೊಳಿಮುಳಿದರಿಗನಿಸುವಕರನಿಕರಂ ॥ 186

ಮುನಿದಿಸುವಿನಜನಸರಲಂ ।
ವೊನೆಯಿಂಗಱಿವರೆಗವೆಯ್ದೆ ಸೀಳ್ದವುಕಣೆಗ ।।
ಳ್ಳಿನಪಥಮನಳುರ್ದುಸುಟ್ಟಪು ।
ವೆನೆನೆಗೆದುವುಕೋಲಪೊಗೆಯುಮುಂಬಿನಕಿಡಿಯುಂ ।। 187

ಕೂಡೆಕಡಿವಂಬನಂಬೆಡೆ ।
ಮೂಡದೆಬಿಡದೊರಸೆಪುಟ್ಟಿದುರಿಗಳಿಗುರ್ವ್ವಂ ।।
ಮೂಡೆಕವಿದಳುರ್ವಬೆಂಕೆಯೊ ।
ಳೋಡಿಸಿದರ್ವ್ವಿಗವನಮರಸುಂದರಿಯುರ್ಕ್ಕಳ್ ।। 188

ಮೊನೆಯುಂಬಿನತಂದಲೊಳ ।
ಜ್ಜ್ವನನಂಕರ್ಣ್ಣನುಮನಿನಿಸುಕಾಣದಣಂವೆ ॥
ಲ್ಲನೆಬಗಿದುನೋಡಿಕಾಱುಮಿಂ * ।
ಚಿನಂತೆವೇಗೊಗೆದುನಾರದಂನತ್ತಿಸಿದಂ ।। 189

ಚಂ ॥ ಕವಿವಕರಾಳಯುಂನಿಜಕರಾಳಿಗಳಟ್ಟಿತೆರಳ್ದಿತೂಳ್ದಿಮಾ ।
ಕ್ಕರ್ವವಿದುಪಳಂಚಿಪಾಯ್ದೊರಸೆಪುಟ್ಟಿದಕಿಚ್ಚಳುರ್ದೆಲ್ದಿಜಾಂಡದಂ ।।
ತವರವುಗುರ್ವ್ವುಪರ್ವ್ವಿಕರವುರ್ವ್ವಿಸೆದಳ್ಳುರಿಪೆಚ್ಚಿತಂದುಖಾಂ ।
ಡವವನದಾಹವುಂನೆನೆಯಿಸಿತ್ತುಗುಣಾರ್ಣ್ಣವನಸ್ತ್ರಕೌಶಲಂ ।। 190

ವ ॥ ಆಗಳ್ಮದ್ರರಾಜನಂಗಾಧಿರಾಜನನಿಂತೆಂದನೀಯಂಬುಗಳಿಂಳೀತೀರ್ದ್ದಪುದುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳೆಂದೆಚ್ಚುಪಗೆಯುಂಸಾಧ್ಯಂವೊಡೆಂಬುದುಂಕೊಂತಿಗೆತನ್ನನುಡಿದನುಡಿವಳಿಯುಂನೆನೆದುಪುರಿಗಣೆಯುದೊಣೆಗೆಕೆಯ್ಯಂನೀಡದೆಂದ್ರಶರದದೊಣೆಗೆಕೆಯ್ಯಂನೀಡಿದಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಮುಳಿಸಂನೆರೆಪಲ್ಕರ್ದ್ದರ್ ।
ವಳೀಕಶರರೂಪದಿಂದಸುಂಗೊಳಿದೊಣೆಯಿಂ ।।
ಪೊಳೆದುಬರೆಕೆಯ್ಗೆತಾಂವಿ ।
ಸ್ಫುಳಿಂಗಪಿಂಗಳಿತಭುವನಭವನಾಭೋಗಂ ।। 191

ತಿರುಪಿದೊಡದನೆಳೆತಿಜ್ಜಿನೆ ।
ತಿರದುದುತಿರುವಾಯೊಳಿಡಿಸುರರ್ಕ್ಕೊರೆಯಿಟ್ಟು ।।
ಬ್ಬರದೆತೆಗೆನೆಜೆಯೆವೆಯೆಯ್ದಿಗೆ ।
ದರವಿಂದೋದ್ಭವನಿನೊಡೆದುದಾಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂ ॥ 192

* ಪಾ॥ ಳುಡಿವಿಂಜು.

ಕಂ ॥ ತುಡಿಕಣ್ಣ್ನಿನದಂನಡನಡ ।
ನಡುಗಿಸುಯೋಧನನಸಕಲರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯುಂ ॥
ನಡಿಲಿಸುದತೋಳನಾಗ ।
ಳ್ಸಡಿಲಿಸಲಣ್ಮಳೆದಲದಱುವ್ವೆಂಪಿರಿದೋ ॥ 193

ಆಕಣ್ಣ್ನಿಂತಂತೆಗೆನೆಜೆ ।
ದಾಕಣ್ಣ್ನಿನಿಸಲ್ಕೆಬಗೆದೊಡುಡುಗುಡುಗಿಸಲೀ ॥
ಭೀಕರಬಾಣವುನಾದವಿ ।
ವೇಕದಿನುರದೆಡೆಗೆತುಡದೆತಲೆಗೆಯಿತುಡುವಾ ॥ 194

ಉರದೆಡೆಗೆತುಡಿಜಯಶ್ರೀ ।
ಗಿರಲಿಡೆನಿನಗಪ್ಪುದಾಸುಯೋಧನನೊಳೆಶ್ರೀ ॥
ಗಿರಲಿಡೆಯುಪ್ಪುದುವೇಣ್ದಿನ ।
ಕರಸುತತೊದಳೆಂಬಿಗೆಯೆಸಂದೆಯವುಂಟೇ ॥ 195

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಶಲ್ಯನನುಡಿದನುಡಿಯನವಧಾರಿಸಿತನ್ನ ಮನದೊಳಿಕ್ಕಣ್ಣ್ನಿನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಎನಿತುಂಶಲ್ಯನಪೇೞ್ದ ಪಾಂಗೆತೊದಳಿಲ್ಲಿಂತಾದೊಡಾಕರ್ಕಪ್ಪು ।
ತ್ರನನಾಂಕೊಂದೊಡೆಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನಬಿಗುಂತಾಯೆಂದೆಮುಂಕೊಂತಿಬಂ ॥
ದಿನಿಸಂಪ್ರಾರ್ತ್ಥಿಸಿಪೋದಳಿನ್ನ ನದನಾಂಮಾಣ್ದಿರ್ದ್ದನಿದ್ದಾಗಳಿ ।
ಳ್ಪನಪೆಮ್ಮಾತಿನನಂನಿಬನ್ನ ದೊಳಿೂಡಂಬಟ್ಟಿಪ್ಪುರ್ವಧಂಮಾಱಿಪ್ಪೆನೇ ॥ 196

ಚಂ ॥ ತನಗುಱುವಂತುಟುಗೆಕಡುನನ್ನಿ ಯಪೆಂಪುವುನಾಂತುಭೂಭುಜ ।
ತ್ರ್ತನಗಿನಿತೂನವಾಗೆಮಜಿದಾಭುಜವೀರ್ಯ್ಯವುನಾಂತುವಾಣದೇ ॥
ತನಗುಱುವೊಂದುನನ್ನಿ ಯನೆಪೂಣ್ದು ಕರಂಪಿರಿದುಂಬಲಸ್ಥನ ।
ಪ್ಪನನೆಕಱುತ್ತು ಕಾದಿನೆಗಬ್ಬಿ ತನೆನನ್ನಿ ಯಬೀರದಾಗರಂ ॥ 197

ಮ ॥ ಱುಯಿಯಪ್ಪಾಂಡವರೆನ್ನ ನಿನ್ನು ಮಱುಪಲ್ಲಿೀಪೆಂದೊಡಂಜಕ್ಕಿಗಾ ।
ನಱುಪಿದ್ದಿಂಪೃಥೆಯುಂವುದೀಯಸುತರೊಳ್ಪೈಕರ್ತ್ತನಂನನ್ನಿ ಯುಂ ॥
ನಿಱುಸಲ್ತಕ್ಕರ್ತ್ತವುವೋಳ್ಪವೆಂದುವುನದೊಳ್ನಂಬಿದ್ದರಿಂನಿಲ್ಲಿಪೆಂ ।
ಱಿಕಂಬೆತ್ತಿರೆಕಾವೆನೆನ್ನ ನುಡಿಯುಂಕೆಯ್ಕೊಂಡಕಟ್ಟಾಯವುಂ ॥ 198

ಕಂ ॥ ಎಂಬುದನೆಬಗೆದುವೆಜಿತನ ।
ಣಂಬುಗೆಯದೆವುದ್ರಪತಿಯನೆಂದಂಮುಂತೊ ॥
ಟ್ಟಂಬನದನುಗಿದುಕುಂದಿಸಿ ।
ದಂಬಯುದಿಂಕಣ್ಣ್ನಿನೆಂದುಲೋಕಂನಗದೇ ॥ 199

ಕಂ ॥ ಉಡುಗುಡುಗುಡುಗೆಂದಿಸೆಬಿಲು ।
ನಿಡಿಲೆಬಿಪಂತೆಬಿದನರಲಬರವಂಕಂಡಾ ॥
ಗಡೆಚಕ್ಕನೆಲನೊಳಿಕ್ಕೀ ।
ರಡಂಗೆನರರಥವನೊತ್ತಿದಂನಿಪುಣತೆಯಿಂ ॥ 200

ಒತ್ತುವುದುಂಕರವಿರದೆ ।
ಯ್ದುತ್ತೆಕಿರೀಟಿಯಕಿರೀಟವುಂಕೊಬಿದೊಡೆಪ ॥
ವ್ಯಿತ್ತುಭಯವಿಂದ್ರನಂವು ।
ತ್ತಿತ್ತಲಿಲೀಶ್ವರನನಾಗಳಾಸಂಕಟದೊಳ್ ॥ 201

ಒಳಗಬಿಯದೆಕೌರವಬಳ ।
ಜಳನಿಧಿಬೊಬ್ಬಿಬಿದುವೀಲುದಂಬೀಸಿದೊಡು ॥
ಚ್ಚಳಿಸಿದವುಕುಟದವುಣಿಗಳ ।
ಪೊಳಿಪುಗಳೆಂದುಳ್ಕವೆಬಿದ್ದವೆಂಟುಂದೆಸೆಯೊಳ್ ॥ 202

ವ ॥ ಅಂತುರುಂದ್ರನೀಳಾದ್ರೀಂದ್ರರತ್ನಕೂಟುಗ್ರವೊಡೆದುಗ್ರವಜ್ರಘಾತದಿಂದುರುಳ್ವಂತೆರತ್ನವುಕುಟವುರಾತಿಶಾತಶರದಿನುರುಳ್ವುದುವುಳಿನೀಳೋಜ್ವಾಳಸಹಸ್ರಕುಂತಳಂಗಳ್ಪರಿಕಲಿಸಿಬಂದುಪ್ಪೋಬಿವುಯ್ಯನ್ಳಿಬಿಯೆಪಚ್ಚಿಗಂಟಿಕ್ಕಿಗಾಂಡೀವಧನ್ವಂನನ್ನದ್ಧನಾಗಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ॥

ಚಂ ॥ ಪುರಿಗಣೆಯುಪ್ಪಕಾರಣದಿನಂತದುತಪ್ಪಿದೆನೆಂದುನೊಂದುಪ ।
ಲ್ಮೊರೆದಹಿರೂಪದಿಂವುಗುಬ್ಬು ಬಂದಿನನಂದನನಲ್ಲಿಗೆಂನನಂ ॥
ತರಿಸದೆತೊಟ್ಟುಬೇಗವಿಸುವೈರಿಯನೀಗಳಿಕೊಂದಪೆಂರಸಾಂ ।
ಬರಧರಣೀವಿಭಾಗದೊಳಗಾವೆಡೆವೊಕ್ಕೊಡವುಂಗನಾಯಕಾ ॥ 203

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂನೀನಾಗ್ಗೆರ್ಗೀನೆಂಬೆಯಾವುದುಕಾರಣದಿಂದವೆನ್ನ ದೊಣೆಯಂಪೊಕ್ಕಿದ್ದೆಯೆಂದೊಡಾನಶ್ವಸೇನನೆಂಬಪನ್ನಗನೆನೆಂದುತನ್ನ ವೈರಕಾರಣವುನಬಿಯೆಪೇಬಿದ್ದೊಡೆದರಹಿತವದನಾರವಿಂದನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಶರರೂಪದೊಳಿರೆನಿನ್ನಂ ।
ಶರವೆಂದಾಂತೊಟ್ಟೆನಬಿದುತುಡುವೆನೆನಿನ್ನಂ ॥
ನೆರದೊಳಿಕ್ಕಿಲ್ವಂತೆನಗೇ ।
ನರೆಯನೆಗಾಂಡೀವಧನ್ವನೆಂಬುದುವೂಗಳ್ ॥ 204

ನೀಂನಿನ್ನ ಪಗೆಯನಾಪ್ಪೆಡ ।
ದಂನೆಬಿಪೆನೆನೆಗೆದುಬಪ್ಪವಿಪಪನ್ನಗನಂ ॥
ಪನ್ನತನನೆಡೆಯೊಳರಿಗಂ ।
ತನ್ನಯಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಿಂದೆಕುಬಿದಬಿದಬಿದಂ ॥ 205

ವ ॥ ಆಗಳಂಗರಾಜಂಗೆಕಲ್ಪಂಕಿನಿಸಿವುಳಿಸಿನೊಳಿಕಣ್ಣಾಗ್ಗಣದಿಂತಪ್ಪೀಕಗಾಹಿಗವೊರಂ
ಟಂಗೆಂರಥವುನೆಸಗೆನೆಂದುವರೂಥದಿಂದಿಱಿದುಪ್ಪೋಗೆ ॥

ಚಂ ॥ ಅರಿಗನಬಟ್ಟನಂಬುಗಳಬಲ್ಸರಿಸೋಂಕುಗುವೇಱುವೆನ್ನತೋ ।
ಳ್ನಿರವೆನಗೆನ್ನ ಬಿಲ್ಲೆ ನೆರವೆಂದುವರೂಥತುರಂಗವುಂಗಳಂ ॥
ತುರಿಪದೆತಾನೆಜೋದಿಸುತುಮಾರ್ದ್ದಿಸುತುಂಕಡುಕೆಯ್ದು ಕಾದೆಭೀ ।
ಕರರಥಚಕ್ರವುಂಪಿಡಿದುನುಂಗಿದಳಿಂಮ್ಮೆಯಿಧಾತ್ರಿಕೋಪದಿಂ ॥ 206

ವ ॥ ಅಂತುತನ್ನ ಂಪುನ್ನ ವೇಱೂಸ್ಪರವೊಲ್ಲಣಿಗೆಯಿಂಪಿಱಿವಂತೆಪಿಂಡಿಪಿಱಿದಪಗೆಗೆ
ರಥಚಕ್ರವುನುಂಗುವುದುಂರಥದಿಂದಿಱಿದುಗಾಲಿಯನೆತ್ತು ವಾಗಳಿವನನೀಕಪದೊಳ್ಕಡಿ
ದೊಟ್ಟುದಾಗಳ್ಗಲಾಜಿಯೆಂದುನುಡಿದವುಕುಂದನನುಡಿಗೆಕೊಕ್ಕರಿಸಿಜಗದೇಕವುಲ್ಲ
ನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಬಱಿವಂಸಾರಥಿಯಿಲ್ಲವೆಯ್ಗೆ ವುಜಿಯಯುಂತಾನಿಲ್ಲದೆಂತೀಗಳಾ ।
ನಿಱಿವೆಂನೋಡಿರೆವುತ್ತ ವೊಂದನಿಸಲುಂಕೆಯ್ಯೋಱಿದೇಕೆಂದುವಾ ॥
ನಱಿಯೆಂಕೂರ್ಮ್ಮೆಯೆಮಿಕ್ಕು ಬಂದಪೊದಿದಕ್ಕೆರ್ಗ್ಗೆಯ್ವೆನೇನೆಂಬೆನಾಂ ।
ವುಜಿಪೆಂವುನ್ನಿನದೊಂದುವೈರವುನಿದಿಂತೇಕಾರಣಂಭೂಧರಾ ॥ 207

ವ ॥ ಎಂಬುದುವೆನಿತಱಿಯದಿದ್ದೊಡಂಸೋದರಿಕೆಯೆಮಿಕ್ಕು ಬಕ್ಕರ್ವಾಗದೆಯೆಂ
ದುತನ್ನ ಂತರ್ಗ್ಗತದೊಳ್ಬಗೆದಸುರಾಂತಕನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ನೆಗಱಿ ಭವುನ್ಯುವಂಚಲದಿನಂದಿಱಿದಿಂದುನಿಜಾಗ್ರಜಾತನಂ ।
ಸುಗಿವಿನವೆಂಬ್ಬು ಬೀರದೊಳಿಬೀಗುವಸೂತಸುತಂಗೆನೀನುವಾ ॥
ಜಿಗೆನೆಡೆದಿದ್ದೆರ್ಯಪ್ಪೊಡಿರುಚಕ್ರನಿಘಾತದಿನಿಕ್ಕಿ ಬೀರವು ।
ವ್ವಿಗೆಪಡಿಚಂದವಾಗೆತಱಿದೊಟ್ಟಜಯಾಂಗನೆಗಾಣ್ಮನಾದಪೆಂ ॥ 208

ವ ॥ ಎಂಬನ್ನೆಗಂಧರಾತಳವುಳಱಿರಥದಗಾಲಿಯಂಕಿಟ್ಟು ವುತ್ತ ಂರಥವುನಪ್ರತಿರಥನೇ
ಱಿನಿಟ್ಟಾಲಿಯಾಗೆವುಟ್ಟೆವಂದುಕಿಡಿಗುಟ್ಟವುರ್ಮ್ಮೇದ್ಘಾಟನಂಗೆಯ್ದು ಕಾದುವಾಗಳ್ಕಪಿ
ಧ್ವಜಂವನದಂತಿಯುಂತೆಕಪ್ಪಧ್ವಜವುನುಡಿದುಕೆಡೆವಿನವೆಱಿಚ್ಚಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಪಱಿಯಿಗೆಬಿಱಿದೊಡೆಬೀರದ ।
ಪಱಿವಿಗೆಯುಂನಿಱಿಸಲೆಂದೆಪರಿವಕ್ಷವುನ ॥
ಲ್ಲಱಿವ್ಪೋಗೆಯೆಱಿಚ್ಚು ವುಳಿಸವ ।
ಗಱಿಯಿಸುತಿರೆನರನಬಿಲ್ಲಗೊಣೆಯುವುನೆಱಿಚ್ಚಂ ॥ 209

ಬೆಳಗುವಸೊಡರ್ಗಳಬೆಳಗ ।
ಗ್ಗಳಿಸುವವೋಲ್ಪೋಪಪೋಲ್ತು ಜಿಯೊಳ್ತೇಜಂಪ ॥
ಜ್ಜಳಿಸೆತಟಿತಱಿಸಿತೊಳತೊಳ ।
ತೊಳಗಿದನಸ್ತ ವುಯುಸವುಯದೊಳ್ದಿನಪಸ್ಯ್ಥ ॥ 210

ವ ॥ ಅಂತುಕರ್ಣ್ಣಾವಿಕೀರ್ಣ್ಣನಿಶಿತಕರಹತಿಯಿಂದಮಸುರಾಂತಕಂಕಣಿಯೆನೊಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಕನೆಯಂಬಿಟ್ಟುರದಭಿಮುಂ ।
ತ್ರಿಸಿಚಕ್ರಮನಸುರವೈರಿಯಿಡುವಾಗಳ್ಬ ॥
ರಿಸಿಪೆಱತುಗೊಱೆಯದೆಂದೇ ।
ಱಿಸಿಬಿಲ್ಲಂತ್ರಿಭುವನಂಗಳಲ್ಲಾಡುವಿನಂ ॥ 211

ವ ॥ ಮುನ್ನಮಿಂದ್ರಕೀಲನಗೇಂದ್ರದೊಳ್ಪಶುಪತಿಯನಾರಾಧಿಸಿ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರಂಬಡೆದಂದುತಲ್ಲಟಿಯೆಂದು ॥

ಚಂ ॥ ಗಿರಿಜೆಯಮೆಚ್ಚಿಕೊಟ್ಟನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರಮನಂಜಲಿಕಾಸ್ತ್ರಮಂಭಯಂ ।
ಕರತರವಾಗೆಕೊಂಡುವಿಧಿಯಿಂದಭಿಮಂತ್ರಿಸಿಪೂಡೆಬಿಲ್ಲೊಳು ॥
ವ್ಯರೆನೆಡುಗಿತ್ತಜಾಂಡವೊಡೆದತ್ತು ನೆಲಂಬಿಡುಗಿತ್ತು ಸಪ್ತಸಾ ।
ಗರಮುಡುಗಿತ್ತು ಸಾಹಸವದೇಂಪಿರಿದೋಕದನತ್ರಿಣೇತ್ರನಾ ॥ 212

ವ ॥ ಆಗಳಖಿಳಭುವನಭವನಸಂಹಾರ[ಕ]ಮಪ್ಪಂಜಲಿಕಾಸ್ತ್ರಮನಮೋಘಾಸ್ತ್ರಧನಂ ಜಯನಾಕರ್ಣ್ಣಾಂತಂಬರಂತೆಗೆದಾಕರ್ಣ್ಣಾಂತಮಾಡಲ್ಬಗೆದುಕಂಧರಸಂಧಿಯಂನಿಟ್ಟುಸಿ॥

ಮಾಸ್ರ॥ಮುಳಿದೆಚ್ಚಾಗಳ್ಮಹೋಗ್ರಪ್ರಳಯಶಿಖಿಶಿಖಾನೀಕಮಂವಿಸ್ಪುಲಿಂಗಂ ।
ಗಳುಮಂಬೀಱುತ್ತುಮೊರ್ವ್ವಜ್ವಳನರುಚಿಯುನುಂತಾನೆತೋಱುತ್ತುಮಾಟಂ ॥
ದಳುರುತ್ತುಂಬಂದುಕೊಂಡಾಗಳೆಗಗನತಳಂಪಾಯ್ದಕನ್ನೆತ್ತರಿಂದು ।
ಜ್ವಳಿಸುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂಬಿಱ್ದುದುಭರದೆಸಿಡಿಲ್ದತ್ತಕರ್ಣ್ಣೋತ್ತಮಾಂಗಂ॥ 213

ವ ॥ ಅಂತುತಲೆನೆಲದೊಳುರುಳ್ದೊಡೆಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಮಗುಂದಲೆಯಾದಬೀರವೆಸೆಯೆಪ್ರಾಣಮೊಡಲಿಂದಂತೊಲಗೆಯುಂತೊಲಗದನನ್ನಿಯನುದಾಹರಿಸುವಂತೆ ಪತ್ತೆಂಟುಕೋಲನೆಚ್ಚಟ್ಟೆಯುಂನೆಲನೊಳಾಚಂದ್ರಸ್ಥಾಯಿಯಾಗೆಚತುರ್ದ್ದಶಭುವನಂಗಳಂಪಸರಿಸಿನಿಂದೊಡೆನೆಧುದಾಹರಣಮೊಳ್ಪನುದಾಹರಣಮುವಾಗೆಗುಣಾರ್ಣ್ಣವನಕರಪರಿಣತಿಯಿಂದೆಳಾಲಕ್ಕೈಲಂಬೀಱ್ವಂತೆನೆಲನದಿರೆಬಿಟ್ಟಾಗಳ ॥

ಕಂ ॥ ಚಾಗದನನ್ನಿಯಕಲಿತನ ।
ರಾಗರಮೆನೆನೆಗಱ್ದ ಕರ್ಣ್ಣಾನೊಡಲಿಂದೆಂತುಂ ॥
ಪೋಗಲ್ಕ ಱಿಯದೆಸರಿಕರ ।
ಮಾಗಳ್ಕರಕರ್ಣ್ಣಾತಾಳಸಂಜಳಿಯಾದಳ್ ॥ 214

ಕುಡುಮಿಂಚಿನೆಸಡಿಲುರುಳಿಯೊ ।
ಳೊಡಂಬಡಂಪಡೆಯೆಕರ್ಣ್ಣಾನೊಡಲಿಂದಾಗ ॥

ಳ್ನುಡಿನೋಡಿನೋಡಿದಿನಪನೊ ।
ಳೊಡಗೂಡಿದುದೊಂದುಮೂರ್ತ್ತಿತೇಜೋರೂಪಂ ॥ 215

ಪಿಡಿದನೆಪುರಿಗಣಿಯನೆರ ।
ಱ್ನುಡಿದನೆಬಳ್ಕಿದನೆತಾನೆತನ್ನನೆಜಲಮಂ ॥
ಪಿಡಿದಱಿದನೆಂದುದೇವರ ।
ಪಡೆಗಡಣದೆಪೊಗಱ್ದುದಿನತನೂಜನಗಂಡಂ ॥ 216

ಚಂ ॥ ನೆನೆಯುದಿರಣ್ಣ ಭೂರತದೊಳಿಂಪೆಱರಾರುಮನೊಂದೆಚಿತ್ತದಿಂ ।
ನೆನೆವೊಡೆಕಣ್ಣ್ನಿನಂನೆನೆಯಕಣ್ಣ್ನಿನೊಳಃದ್ದೊರೆಕಣ್ಣ್ನಿನೇಱುಕ ॥
ಣ್ಣ್ನಿನಕಡುನನ್ನಿಕಣ್ಣ್ನಿನಳವಂಕದಕಣ್ಣ್ನಿನಚಾಗವೆಂದುಕ ।
ಣ್ಣ್ನಿನಪಡೆಮಾತಿನೊಳ್ಪುದಿದುಕಣ್ಣ್ನಿರಸಾಯನವುಲ್ತೆಭಾರತಂ ॥ 217

ವ ॥ ಅಂತುರಿಪುಕುಲರಂಗಕಂಠೀರವನಕೆಯ್ಯೊಳ್ಳಿಕತ್ತನಂಸಾಯಲೊಡಂವೇಲುದಂ
ಬೀಸಿಬೊಬ್ಬಿಱಿದಾರ್ವ್ವಪಾಂಡವಪತಾಕಿನಿಯೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಱದ್ದವಣಂಪಱಿಗಳ್ಕಿವಿ ।
ಸದ್ದಂಗಿಡೆಮೊಱಗೆದೇವದುಂದುಭಿರವದೊಂ ॥
ದುದ್ದಾನಿನೆಗಱಿವಿಮುಗುಳಲ ।
ರೊದ್ದೆಕರಂಸಿದ್ದವೂಚುದಂಬರತಳದೊಳ್ ॥ 218

ಚಂ ॥ ಬದವಿದಲಂಪುಕಂಜೆವೆಕರುಳ್ತನಗೆಂಬುದನುಂಟುಮಾಡೆನೋ ।
ಡಿದ:ದಱಿಕಣ್ಗಳಱ್ಕಮೆವಡುತ್ತಿರೆಪೋಪಸವ್ಗೋಡಿತೆಂದುನೀ ॥
ರದಪಥದೊಳ್ತಗುಳ್ದರಿಗನಂಪೊಗಱ್ದಾಡಿದನೆಂದುದಂಡಕಾ ।
ಪ್ಪದತುದಿಯೊಳ್ಪಳಂಚಲೆಯಿಕೋವಣವಂಗುಡಿಗಟ್ಟನಾರವಂ ॥ 219

ವ ॥ ಆಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಪಱಿಯಿಗೆಯನುಡುಗಿರಥಮಂ ।
ಪೊಱವನನೆನಗಲ್ಕೆವೇಱ್ದುಸುತಕೋಕದಪೊಂ ॥
ಪುಱಿಯೊಳ್ಕೆಯ್ಯೞಿಯದೆನೀ ।
ರಿಱಿನಂತೆವೊಲಿಱಿದನಪರಜಳಧಿಗೆದಿನಪಂ ॥ 220

ವ ॥ ಆಗಳ್ಕರ್ಣ್ಣನಬಱಿನಱಿಯೆನೆ ತನ್ನಪೋಪುದನಭಿನಯಿಸುವಂತೆ ಕೋಕೋದ್ರೇ
ಕವೊಳ್ಕೆಯ್ಯೞಿಯದೆಕನಕರಥದೊಳ್ಕೆಯ್ಯನೀಡಾಡಿನಾಡಾಡಿಯುಲ್ಲದೆ ಮೂರ್ಛೆರ್ವೋ

ದದುಯ್ಯೋಧನನನಶ್ವತ್ಥಮ ಕೃಪ ಕೃತವರ್ಮ್ಮ ಶಕುನಿಯನ್ನಿರ್ವರನಿವಾಸಕ್ಕೊಡ
ಗೊಂಡುಪೋದರಾಗಳ್ ।।

ಚಂ ॥ ಸುರಿವಜರಪ್ರಸೂನರಜದಿಂಕವಿಲಾದಶಿರೋರುಹಂರಜಂ ।
ಬೊರೆದೆಳೆಮಾಲೆಮಾಲೆಯನೆಪೋಲಿಪಯೋಜಜಪೂರ್ವ್ವತೀಕರೊ ।।
ಳ್ಪರಕೆಯನಾಂತುಕಣ್ಣಿರ್ಹತಿಯೊಳ್ತನಗಟ್ಟಿ ಜನೀಯೆಬಂದನಂ ।
ಧರವನೆಗಚ್ಯುತಂಬೆರಸಳುಕ್ಕಿರ್ಯಿನಂವನಗಂಧವಾರಣಂ ।। 221

ಗದ್ಯ ॥ ಇದುವಿವಿಧವಿಬುಧಜನವಿನುತಜಿನಪದಾಂಭೋಜವರಪ್ರ
ಸಾದೋತ್ಪನ್ನಪ್ರಸನ್ನಗಂಭೀರವಚನ ರಚನಚತುರಕವಿ
ತಾಗುಣಾಣ್ಣಿರ್ವವಿರಚಿತಮಪ್ಪವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನ
ವಿಜಯದೊಳ್ದ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ ಸಂಪೂರ್ಣ್ಣಿಂ ॥

ಕಂ ॥ ಕ್ರೀದೆಯಿತನಹರಿಗನಸಂ ।
ಭಾದಿತಭುಜವೀರ್ಯ್ಯಮಲ್ಲಿ ಅಂತನಗರ್ದಿಯೊ ॥
ಳ್ಕೊಂದಿಸೆಪರಿಸಿದನಾಕೀ ।
ವ್ಯಾದಪರಂಪರೆಯಿನಾಗಳಿಂತಕತನಯಂ ॥ 1

ಪರಿಸಿಸಕಳಾವನೀತಳ ।
ಭರಮಿನಸುತನಱಿಯಿಹರಿಗನಿಂದೆನಗೀಗ ॥
ಳ್ಕೊರೆಕೊಂಡುದೆಂದೊಡೇಂಬಿ ।
ತ್ತರಿಸಿದನೋರಿಪುಕುರಂಗಕಂಠೀರವನಂ ॥ 2

ವ ॥ ಅನ್ನೆಗಮುತ್ತದುಯ್ಯೋಧನನತಿಸಂಭ್ರಮಾಕುಳಿತಪರೀತಪರಿವಾರಜನೋಪನೀತ ಚಂದನಕರ್ಪೂರಮಿಶ್ರಿತಹಿಮಶಿರಧಾರಾಪರಿಷೇಕದಿಂದೆಂತಾನುಂಮೂರ್ಚ್ಛೆವಿಂದೆಳ್ದಿತ್ತು ಕಣ್ಣಿನಂನೆನೆದುಸ್ಮರಣಮಾತ್ರದೊಳಿಕೋಕಸಾಗರಂಕರೆಗಱ್ಕೆಸೈರಿಸಲಾಱದೆ ॥

ಉ ॥ ನೀನುಮಗಲ್ದೆಯಿಂನೆನಗೆಸೇಱ್ಪೆಱರಾರೆನಗಾಸೆನಿನ್ನನಿ ।
ನ್ನಾನುಮಗಲ್ವೆನೇಕೆಳೆಯಪೆನ್ನ ನೆಬಂದಪೆನಾಂತರಂಯಮ ॥
ಸ್ಥಾನವನೆಯ್ದಿ ಸುತ್ತಿದುವೆದಂದುಗವುಂತೆರ್ದಮುಟ್ಟಿಕೂತ್ತುರ್ಪೆ ।
ಱ್ಮಾನಸವಾಱನಂಗವಿಪಯಾಧಿಪನೀಂಪೊಱಗಾಗೆಬಾಱ್ಪೆನೇ ॥ 3

ಚಂ ॥ ಒಡಲೆರಡೊಂದೆಜೀವಮಿವರ್ಗೆರಂಬುದನೆಂಬುದುಲೋಕಮಿಗಳಾ ।
ನುಡಿಪುಸಿಯಾಯ್ತು ನಿನ್ನ ಸು ಕೀರ್ತಿಯಶಾತಕರಂಗಳೆಂದೆಪೋ ॥
ಪೊಡಮೆನಗಿನ್ನು ವಿಾಯೊಡಲೊಳ್ದ್ದುನಾಣೆಲಿಜೀವಮೆಂದೊಡಾ ।
ವೆಡೆಯೊಳೆನಿನ್ನೊಳೆನ್ನ ಕಡುಗೊರ್ವೆಯುವಮಲ್ಲಿ ಉಮಂಗವಲ್ಲಭಾ ॥ 4

ಮ ॥ ಅಱಿಯಂನೋದರನೆಂದುಧರ್ಮ್ಮತನಯಂನಿರ್ವ್ಯಾಜದಿಂನಿನ್ನ ನಾ ।
ನಱಿವೆಂಮುನ್ನಱಿದಿರ್ದ್ದಮೆನ್ನ ರಸನಾನೇಕಿತ್ತೆನಿಲ್ಲೀಕೆಯೇ ॥
ಱಱಿಪಲ್ಕೊಲ್ದೆನುಮಿಲ್ಲಕಾರ್ಯ್ಯವಕದಿಂಕೂರ್ಪ್ಪಂತೆವೋಲ್ಮಿನ್ನ ನಾಂ ।
ನೆಜಿಕೊಂದೆಂಮುಳಿಸಿಂದಮಂಗನೃಪತೀಕಾಂತೇಯರೇಂಕೊಂದರೇ ॥ 5

ಚಂ ॥ ಉದಧಿತರಂಗತಾಟಿತ * ಧರಾತಳವುಂನಿನಗಿತ್ತುನಿನ್ನ ಕೊ ।
ಟ್ಟುದನೆಪಸೊದೆವೆಂದುಪೊಡವಟ್ಟುವನೋಮುದದಿಂದೆಕೊಂಡುಬಾ ॥

ಱ್ವಿದುವೆಲಯಕ್ಕೆ ಮುನ್ನಿನಗದಂಕಿಡಿಪಂದೆಲೆಕಣ್ಣ್ಗಹೇತುವಾ ।
ದುದುನಿನಗಾವೃಕೋದರನಕಾಯ್ವನೆಪೊತ್ತಿಸಿದೆನ್ನ ಕಾಳಗಂ ॥ 6

ವ ॥ ಎಂದುಕಣ್ಗೊನೊಳಾದಕೋಕಾನಳನೊಳ್ಬಯಲಱಿದುವೆಯ್ತಱಿದುಪಳಯಿಸುವ ನಿಜತನೂಜನಕೋಕವುನಾಱಿಸಲೆಂದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನುಂಗಾಂಧಾರಿಯುಂಱರೆವರೆಬರವಂ ಗೆಂಟನೊಳ್ಕಂ * ಡುದುಶ್ಯಾಸನನಸಾವಂನೆನೆದುತಾಯ್ತಂದೆಯವೊಗವುಂನೋಡಲ್ನಾಱ್ಚಿ ॥

ಕಂ ॥ ಆನುಂದುಶ್ಯಾಸನನುಂ ।
ಕಾನೀನನುವೊಡನೆಪೋಗಿಬೀಱಿಕ್ಕೊಂಡುರಣ ॥
ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪೋದೆವಿವ್ಮಗು ।
ಱ್ದೀನೆಂದಾನಾಣ್ಬಿದಿವರವೊಗಮಂನೋಱಿಪ್ಪೆಂ ॥ 7

ಚಂ ॥ ಪವವಜನಂತುಪೂಣ್ದುಯುವರಾಜನನೆತ್ತರನಾದ್ದರ್ಪೀದ್ದರ್ಪಿಂ ।
ತವಗಡದಿಂದಿನೇಶಜನನಂಕದಗಾಂಡಿವಿಕೊಂದನೆಂತುಪಾಂ ॥
ಡವರನಿದಿಚ್ಚಿರ್ ಸಾಧಿಸುವೆನಂಧಿಯನೊಲ್ಪುದೆಕಜ ಮಿಾಗಳೆಂ ।
ಬವರ್ಗಳಮಾತುಗೇಳ್ವನಿತನಿನ್ನೆನಗಂಬಿದಿವಾಡಿತಾಗದೇ ॥ 8

ವ ॥ ಎಂಬನ್ನೆಗಮೆಯ್ದಿ ವಂದಪಿತೃಚರಣದ್ವಂದ್ವಕ್ಕೆ ವಿನಯವಿನಮಿತೋತ್ತಮಾಂಗ ನಾದನವರಿರ್ವ್ವರುಂಪರಿಸಿತಡವರಿಸಿಯುಂತೆಬ್ಬರಿಸಿಯುಮಱ್ಕಱಿಜೊಳಪ್ಪಿಕೊಂಡಮೃತವ ಷ್ಟಿರ್ಕರಸ್ಪರ್ಶರ್ ನದಿಂದೆಪುತ್ರಸ್ಪರ್ಶನವಾಸ್ಯಾಯನಕೋಟಿಯಾಗೆಪುಳಕಿತಗಾತ್ರರು ಮಾನಂದಬಾಷ್ಪವಾರಿಧಾರಾಪರಿಕಲಿತನೇತ್ರರುವಾಗಿಕಿಱಿದಾನುಂಬೇಗವಿದ್ದರ್ಲ್ಲಿ ಕಾ ಯ್ರ್ಯವ್ಯಗ್ರಪಾಪಿಸಾಶಕ್ರಿತರೆಲ್ಲರುಂಕೇಳಲೆಂದುಮಹೀಭುಜನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಎನಗಂಪಾಂಡುಗವಿಲ್ಲಭೇದವೆಳೆಯಂಪಚ್ಚಾಳ್ವವಾಪಾಂಡುನಂ ।
ದನರುಂಸೈದರೆನಿನ್ನೊಳೀಕಲಹಮುಂನಿನ್ನಿಂದವಾಯ್ತಂದೊಡಿಂ ॥
ಮುನಿನೈಗಂಗೆಯಸ್ಮರ್ಗಗಂಗೆಘಟಸಂಭೂತಂಗೆಕಣ್ಣಿರ್ಂಗಸಾ ।
ಭ್ಯನೊಳಾಗಾಂಡಿವಿಯೊಳ್ಕಱುತ್ತಿಱಿವರಾರಿಂವಾಡುವಂಸಂಧಿಯಂ ॥ 9

ಹರಿಣಿ ॥ ಬಗೆಗೆಕಣೆಯೊಂದುಂಟೇನಣ್ಪೆಂಗವಾಗರವುಂಟೆನೀಂ ।
ಬಗೆಯಬಗೆಯುಂನಣ್ಪುಂಕೆಯ್ಕೊಂಡಕಜ್ಜದಿನಲ್ತೆಪು ॥
ಟ್ಟುಗುವುರನುಗಳ್ಗಿಂದೀಸಂದರ್ತ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದೊಳೇಕೆವೇ ।
ಱ್ಮಗನೆನೆಗಱ್ವೈಕಾರ್ಯ್ಯಂವಿತ್ಯಾದಿಕಾರಕಮೆಂಬುದಂ ॥ 10

ಕಂ ॥ ನೀನುಳಿಕೃಷ್ಣರೊಳರೆವು ।
ಗೇನುಮಱಿಲ್ಕನದೊಳಿಲ್ಲದೆಂತೆನೆವುಗನೇ ॥
ಭಾನುವೆಸಾಲದೆವಗಲೆನಿ ।
ತಾನುಂದೀವಿಗೆಗಳಾರಿದೊಡೇಂನಂದಿದೊಡೇಂ ॥ 11

---

* ಪಾ॥ ಗಂಟಱ್ಪುರಿಳ್. | † ಪಾ॥ ಕರಕಂಪೇಳ

ವ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂಪಾಂಡವರಪ್ಪೆಡೆನಗೆಪಾಂಡುರಾಜಂಗೆಬೆಸಕೆಯ್ಯುದುದನೆಬೆಸಕೆಯ್ವರೆಂದುಂವಿಷಮವರಲ್ಲರವರನಾನೆಂತುನೋಡಂಬಡಿಸಿ ನೀನೆಂದುದನೆನಿಸುವೆನಿದಕ್ಕೆರ್ಮಾಕ್ಕೊರ್ಕಳ್ಕದೊಡಂಬಡುನಿನ್ನಂಕೆಯ್ಯನೊಡ್ಡಿ ಬೀಡಿದೆನೆಂದಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನನುಡಿಗಸುಯಲವುಗಿಗಾಂಧಾರಿಯಿಂತೆಂದಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಕುರುಕುಳನಂದನಂಪವನನಂದನನೆಂಬವುದಾಂಧ್ರಗಂಧಸಿಂ ।
ಧುರವೆಳಲುತ್ತು ಪಾಯೆಪಡಲಿಟ್ಟವೊಲಾದುದುಪುಣ್ಯದೊಂದುಪೆ ॥
ರ್ಮ್ಮರನುಱಿವಂತೆನೀನುಱಿವೆಯಿಂನಿಱಿವನ್ನರುಮಿಲ್ಲಮುತ್ತರಂ ।
ಕುರುಡರುಮೆನ್ನ ದೆಮ್ಮನುಡಿಗೇಳ್ಮಗನೇಬಗೆದಂದೆನೆಂಬುಕೆಯೆ ॥ 12

ಕಂ ॥ ಪೋಕಿನಿತಱೊಳಿಸವಸದೊಳ ।
ಗೀಕಲಹಂಧರ್ಮ್ಮಸುತನನಾಂನಿನೆನಿರಾ ॥
ವೇಕಮೊಡಂಬಡಿಸುವೆನಿಂ ।
ತೀಕಜ್ಜಂಕೂಪ್ಪೆಡೆನಗೆಕೆಯೊಳ್ಮಗನೇ ॥ 13

ವ ॥ ಎಂದನುಬಂಧಿಸಿದವೋಹಪಾಕದೊಳ್ತಾಯ್ತಂದೆಯನುಡಿದನುಡಿಯಂಕೇಳ್ದಭಿಮಾನಧನಂಸುಯೋಧನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಉ ॥ ದೋಷವೆನಿಮ್ಮಪೇಱುದೆನಗೆಂತುವೊಡಂಬಡಲಪ್ಪದೊಂದೆದು ।
ಶ್ಯಾಸನರಕ್ತಪಾನದೊಳೆಸೊಕ್ಕಿರ್ದಪಾತಕನೆಂಬೋಱಳ್ದಿಕೊಂ ॥
ದೀಸಮರಾವನೀತಳದೊಳಿಂಬಲಿಗೆಯ್ವಿನವೊಲ್ಲೆನಲ್ತೆನಿ ।
ದ್ದೊರ್ದೀಷ್ಮಗಳೊಳ್ಪೃಥಾಸುತರೊಳೆಮಗುಱ್ದುಂಪುದುವಾಱೆನೆಂಬನೇ ॥ 14

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಂಧಮಹೀಪತಿನೀನಿದಾವುದುಮಾತಾಗಿನುಡಿವೈ ॥

ಕಂ ॥ ಅನುಜನ್ಮಾರ್ಜ್ಜುನುಮಂಧ ।
ರ್ಮ್ಮನಂದನಂವೇಳೆಗೊಂಡುಕಾವಂಶ್ರೋಣರ್ದಾ ॥
ವನುವರದೊಳಮೆನೆಪೇಱ್ಪವ ।
ನನಂದನಂಗಱಿವುಪೊಣರೆತಾಂಬಱ್ದಪನೇ ॥ 15

ಎನೆನ್ನಪನೆಂದಂಧರ್ಮ್ಮಜ ।
ನನುಜಕ್ಕರ್ಕಳೊಳೊರ್ವ್ವನಱಿದೊಡೊಡನಱಿವಸುಯೋ ॥
ಧನನಲ್ಲಿನೂರ್ವ್ವರುಂತ ।
ನ್ನನುಜಕ್ಕರ್ಕಳ್ಸಾಯೆಬಾಱಿದ್ದಿವೆಂನಂಬಿದಿರೇ ॥ 16

ವ ॥ ಎಂದುಮತ್ತಂಸುಯೋಧನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ತಲೆದೋಱಲ್ಕಣಮಳ್ಕಿ ವೈರಿನೆಲನಂಪೋಪೊಕ್ಕನೆಂಬನ್ನೆಗಂ ।
ಜಲದಿಂದೆಯ್ದುವಕರ್ಣ್ಣನುಗ್ರರಥಮಂಮುಂನುಂಗಿದೀದ್ರೋಹಿಯೊ ॥

ಳ್ನಿಲದೊಳ್ಪಂಬಲೆವುತ್ತಮೆನ್ನ ಮುಳಿಸಿಂಗಾಂಕಾದಿಪಿಂಪೇಸಿದೆಂ ।
ನೆಲೆಗಂಡಂತೆನೆಲಕ್ಕೆಗೆಲ್ದೊಡಮದಂಟಿಮತ್ತವಾನಾಳ್ವೆನೇ ॥ 17

ವ ॥ ಅಂತುಮುಲ್ಲದೆಯುಂ ॥

ಚಂ ॥ ತೊಡರದೆನೀಮುಮಾನೆಗಟ್ಟಿ ಪಾಂಡುವುವೊಂದಿಯೆಬಟ್ಟಿರೊಂದೊಡಂ ।
ಖಡುನಿವುಗಿಲ್ಲಜಾದೆನೆವವಾಗಿರೆಮೂಲಿಗನಾದೆನಾನೆಪೂ ॥
ಣ್ಡಿಡುವಗೆಗೆನ್ನೊಳಾದ ಸುರೆನ್ನೊಡವ್ಯೋಪುದಿದೊಳ್ಳಿತೆನ್ನ ಪಿಂ ।
ಖಡಿನೊಳೆ ನಯ್ಯನಿವುಗಂವಗನಲ್ಲನೆಧರ್ಮ್ಮನಂದನಂ ॥ 18

ಉ ॥ ತಪ್ಪದುಕರ್ಣ್ಣನಿಂಬಲಿಕೆಸಂದಿಯವುತೆನಗಾತನಿಲ್ಲದೆಂ ।
ತಪ್ಪುದೊರಾಜ್ಯಮಿಾಗದೆಯುವಿಾಭುಜದಂಡವುಮುಳ್ಳೆನಂಕೊನ ॥
ತ್ತ್ಪುದೆವೇಬಲಿವೆನ್ನ ಪಗೆನೋವಜಿದಂಜುವುದೇಕೆನಿಂಬರೆಂ ।
ತಪ್ಪುದೊಪೇಬಲಿವುಯ್ಯನೊಸಲೊಳ್ಬರೆದಕ್ಕರವುಂವಿಧಾತ್ರನಾ ॥ 19

ಮಿಸ್ರನರನಮುಂಕೊಲ್ವೆನುಂಕರ್ಣ್ಣನನಬಿದುದಜಿಂಕೊಲ್ವೆನಾಭೀವುನಂಸಂ ।
ಗರಧೊಳ್ಪಿಳಿಟ್ಟದುಶ್ಯಾಸನನಬಲನದಂನೀಗುವೆಂಪೋಕುವುಂತಿ ॥
ವ್ವರುವುಂಕೊಂದಂದುವೇಣಾನವರಿದಿರಿದಿರೊಳ್ಕಾದಿಸತ್ತಂದುವೇಕ್ರವಿ ।
ಸ್ಫುರಿತಂವುತ್ತೋಪವುಂನಿವ್ಮಡಿಯುವುನಿದೆಬೀಬಲಿಕ್ಕೊಂಡೆನಿಂಪೋಗಿವೇಬಲಿಂ ॥
20

ವ ॥ ಎಂದುತಾಯ್ಗಂತಂದೆಗವೆಬಗಿಪೊಡವಟ್ಟುಪೋಗಲ್ವೇಱ್ದು ಸಂಸಾರಾಸಾರತೆಯ[ನಱಿದೆ]ನುಂವುಹಾಸತ್ವನುವುಪ್ಪುದಱಿಂತನ್ನ ಂತಾನೆಸಂತೈಸಿಯುಂಜೇತರಿಸಿಯುಂವುಜ್ಜನಳೋಜನಾನುಲೇಪನತಾಂಬೂಲಾದಿಗಳೊಳ್ಮಹಾಪವಿತ್ರವೇಷವುವುಂ ವುನಃಖೇದವು ವುನಃಱಿಸಿ ವುಂತ್ರಶಾಲಾಂತಸ್ಥತಕನಕವಿಷ್ಟರಾರೂಢನಾಗಿ ಶಲ್ಯಶಕುನಿಕೃಪಕೃತವರ್ಮ್ಮಾಶ್ವತ್ಥಾಮವುಪ್ರಧಾನವೀರಪುರುಷರಂಬರಿಸಿಯಥೋಚಿತಪ್ರತಿಪತ್ತಿಗಳಿಂಗೆರಿಸಿವೇಱಿಮಿನ್ನೆವ್ಮಗೆಯ್ವನಿಯೋಗವೇನೆನೆಶಾರದ್ವತನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಉ ॥ ಸಂಗತನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರವಿದರಪ್ಪರವಂದಿರತವ್ಮತವ್ಮಕ ।
ಜ್ಜಂಗಳವೆಯ್ದಳಿೂಳ್ಪಸಿದೊಡಂಕಡುನನ್ನಿಯೆವುಾಡಿತೋರ್ಪ್ಪರು ॥
ತ್ತುಂಗಸುಸೂಕ್ಷ್ಮಪಾರ್ಶ್ವಕೃಶಕೋವುಳನಿವ್ನಳಿನೋನ್ನತಪ್ರದೇ ।
ಕಂಗಳನಾಸವಾನತಳದಲ್ಲಿಯೆಚಿತ್ರಕನೆಯ್ದೆತೋರ್ಪ್ಪವೋಲ್ ॥ 21

ವ ॥ ಅದಱಿನೆಂತಪ್ಪಬುದ್ಧಿಯೊಡೆಯರಪೇಱ್ವಸಾವಾನ್ಯಮಪ್ಪುಸಾಯಂಗಳುಂನಿನಗೆ ದೈವಂವಿಮುಖವುಪ್ಪುದಱಿಂದಪಾಯಬಹುಳವಾಗಿಬಂದುವಾಱುಂಗಣಂಗಳನೆತಂದುವುಮೊಳಿಭೃತಸುಪೃತ'ಶ್ರೀಶಿವಿತಾಪ್ತವಿಕತಂತ್ರಂಗಳ್ವಣ್ಣಿದಜಂತ್ರಂಗಳಂತೆಕಱಿಕುಱಿಮಾದುವಾಗ್ಗರ್ವಸಾಧ್ಯರುವುಪ್ಪಯೋನಿಸಂಭವರೆಹೇಳಸಾಧ್ಯರಾದರದುಕಾರಣಂದಿಂ ॥

ಹರಿಣಿ॥ ಅಱಿದರಥಿಕಬ್ಬಿರ್ಪಪ್ಪಡ್ಡೊಣಾಂಗನಾಯಕರೀಗಳಿಂ ।
ನುಱಿದರವರಿಂ ಮೇಲೆಂಬಿನಮ್ಮರ್ಹಾರಥರಲ್ತೆಮುಂ ॥
ಕಱಿದುದಜಿಯೊಳೀಂನಪ್ಪಿಂನಪ್ಪಿಂಮೃತಂಮೃತನೆಂಬುದಿ ।
ನ್ನಱಲದಿರಿದೇಕಿಲ್ಲಿಂಮೇಲಪ್ಪುದೆಂಬಗೆಭೂಪತೀ ॥ 22

ಕಂ॥ ಇಱಿವೊಡೆನೆರವೊಳಿಮಿನಿಸಮು ।
ಮಿಱುಕಿಕಲಹಮುಪಾಯಬಹುಳವಿನ್ನುಂನಯದ ॥
ತ್ತೆಱಗುವೊಡೆಸಂಧಿಹರಿಗನೊ ।
ಳುಱುಗುಂನಿನಗಿಂತಿವೆರಡೆಕಜ್ಜಂನೃಪತೀ ॥ 23

ವ॥ ಎಂಬುದುಂಬಱಿಕ್ಕಿನನುಡಿಗೆಸೈರಿಸಲಾಱದೆಭಣಿಕೇತನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮು॥ ಪಱವಾಡಯ್ದನೆಪೇಡೆಯುಂಕುಡದನಾನೇನೆಂದುಸಂಧಾನಮಂ ।
ಫಱಿಯಿಪ್ಪನ್ನೆಗ . . ಪ್ಪನೃಪನಂನೀನೆತ್ತಿ ತಂದೆಂನವುಂ ॥
ದಿಱಿಪಲ್ಕಾಪ್ಪೆಡವೂವುದಾಗಿಕೃಪನೀಂಪೇೞ್ದಿಪ್ಪೆಯಿವಮುತನಿಂ ।
ನುಱಿದುಯ್ಯೋಧನನಲ್ಲನೇಕಳದೊಳಂಕಾಣ್ಬಂತುಕಾಂತೇಯರಂ ॥ 24

ವ॥ ಎಂಬುದುಂಜಳಧರಧ್ವನಿಯಿನಶ್ವತ್ಥಾಮನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ॥ ಕುಳಬಳಕೌರ್ಯ್ಯಧೈರ್ಯ್ಯಯುತರೆಲ್ಲರುಮಂಪೆಱಗಿಕ್ಕಿ ಕರ್ಣ್ಣನಂ ।
ಪಳಯಿಸುತಿಪ್ಪೆಯೇನೊಗಳನಿನ್ನಯತಮ್ಮನನೆತ್ತರಂಭಯಂ ॥
ಗೊಳಿಪವಮಾನಸೂನುತವಪೀರ್ದ್ದಿಡೆಯೊಳ್ಕಲಿಕರ್ಣ್ಣನೇಕೆಪೇ ।
ೞ್ತಿಳವಿಳನೋಡುತಿರ್ದ್ದವನ . . ನಿಳಾಧಿಪರಂತೆನಿನ್ನವೋಲ್ ॥ 25

ಕಂ॥ ಅಂಬಿಗನೊಳಾದುದಿದುಋಣ ।
ಸಂಬಂಧಂನಿನಗೆವೋಳ್ಪಮಿದನುಱಿದವರಾ ॥
ಗ್ಗರ್ಂಬಿಸುಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಕ್ಕುರ್ವೆ ।
ನೀಂಪೆಸಸುವುದೆನ್ನನಾಂತರಂತವೆಕೊಲ್ವೆಂ ॥ 26

ವ॥ ಎಂದಶ್ವತ್ಥಾಮಂಕರ್ಣ್ಣನಂಪಱಿದುನುಡಿದೊಡಾನುಡಿಗೆ ಮುನಿದುಕೊಲ್ವನಿತುವ
ರಂಬಗೆದುದುಯ್ಯೋಧನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ॥ ನಿನ್ನಿಂದಂತ್ರಿಭುವನರಾ ।
ಜ್ಯೋನ್ನತಬಂದೆನಗೆಸಾಗ್ದುರ್ವುಪ್ಪೆಡವೊಲ್ಲಂ ॥
ನೀನ್ನುಡಿದುಬರ್ದುಕಿದ್ದೆಪೆ ।
ರೆನ್ನಿದಿರೊಳ್ನುಡಿದುಕರ್ಣ್ಣನಂಬರ್ದುಕುವರೇ ॥ 27

ಚಂ॥ ನುಡಿನಿನಗಂದಿನೇಕತನಯುಂಗವುದೆಂನೆಯಪಕ್ಕದಾದೊಡಂ ।
ಮಿಡುಕದೆಕೇೞ್ವೆನಲ್ಲಿಸವುನಿರ್ವ್ವರುಮಾತನತೀತನಾದಪಿಂ ॥
ಬಡಿನೊಳದೆಂತುಪೇೞ್ವಪಱಿಯೆಕೇೞ್ವೆನೊಕೇೞ್ದೊಡಿಟಿಪೆಜಿಟಿಪೆಱಿಂ ।
ನುಡಿದೊಡೆಕೇೞ್ದನೆಂದೆನಗೆನೋಯನೆನಗ್ಗದೊಳಿರ್ದ್ದಿನಾತ್ಮಜಂ ॥ 28

ಪ ॥ ಎಂಬುದುಮಿನುಡಿಯೆನ್ನ ಕೂರ್ಮ್ಮಗಂತಕ್ಕೊ ಮ್ಮೆಗಂದೊರೆಯಪ್ಪುದಾದೊಡ ಮಾತ್ಮಸೈನ್ಯಮಂತವೆಕೊಂದಲ್ಲದೆನ್ನ ಮೊಗಮಂನೋಡೆನೆಂದಶ್ವತ್ಥಾಮನಾಸ್ಥಾನದಿಂದೆ ಬ್ದು ಪೋದನಾಗಳಭೂನಾಥಂಮದ್ರರಾಜನೆಸಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ॥ ಇನತನಯಂಗೆಸಾವ್ರಮೆನಗಿಂತಿನಿತೊಂದಖಿಲುಂದನೇಕಪ್ರ ।
ತ್ಯನೆನಿಮಗಿಂಬುಕೆಯ್ಯಾದುದಱಿಂದೊರೆಕೊಂಡುದುವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿಯನಿ ॥
ಮ್ಮನುಬಲದಿಂದಮಲ್ಲದೆನಗಾಗದುದಲ್ಲವೆಪಟ್ಟುಮಂಸಮಂ ।
ತೆನಗೆಯೆಮಾಚಿಪ್ಪೊಡೇತೊದಳೊನೀಮುದಲಾಂಪ್ರದಾಬೀರವಟ್ಟುಮಂ ॥ 29

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಶಲ್ಯನಿಂತಿದ್ದನಿಬರೊಳಮಾನಾವಾಳದೊರೆಯೆಂಬೆನಂನೀಮೆನಗೆದ ಯೆಗೆಯ್ವೀರೆಂಬುದಲ್ಲಮಿನಗೆ ಸೈಪುಂಸ್ವಮಿಸಂಪತ್ತು ಮುಂತಗೆಯ್ವೆನಂದು ಷೋಡಶರಾಜ ಭರಮಂತಾಳ್ದವಂತೆಸೇನಾಧಿಪತ್ಯಭಾರಮಂಮದ್ರರಾಜಂತಾಳ್ದಿ ॥

ಕಂ ॥ ಮುಟ್ಟುಗಿಡೆತಾನೆತನ್ನಂ ।
ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ವಂತೆಬೀರವಟ್ಟಮನಾಗಳ್ ॥
ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಶಲ್ಯಂ ।
ಕಟ್ಟಿದುದಂಕಳೆಯಲಾಗ್ಗರ್ವಮೇಂತೀರ್ದಪುದೇ ॥ 30

ವ ॥ ಅಂನೆಗಮಿತ್ತತದ್ಬ್ಯೂತಾ್ತಂತಮಂಸಂಜಳಿತಚಾರಚಕ್ಷುಗಳಿಂದಂ ಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನ ಱಿದುನರಕಾಂತಕಂಗಬಟೀಯನಟ್ಟಿಬರಿಸಿ ಪೇಱಿಂದೊಡೆನಿಶಾಟರಾಜಕಿರೀಟ ಕೋಟಿತಾಟಿತಭುಜಂಚತುರ್ಬ್ಭಜನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಅದಟುಂಕಾಮ್ಮ್ರ್ಕವಿದ್ಯೆಯುಂಭುಜಬಳಾವಷ್ಟಂಭಮುಂಸಂದುನಿಂ ।
ದುದುಶಲ್ಯಂಗವನೊರ್ವನಲ್ತೆನವುಗಂಹೃಚ್ಛಲ್ಯನಾತಂಗೆಕ ॥
ಟ್ಟಿದಿರೊಳ್ನಿಲ್ವೊಡೆನೀನೆನಿಲ್ವೆಯದಱಿಂನಿಶ್ಯಲ್ಯಮಪ್ಪಂತುನಿ ।
ನ್ನೊದವಿಂಮಾಱಿವದಗಾಧಸಾಗರಪರೀತಾಭೋಗಭೂಭಾಗವಂ ॥ 31

ವ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂನಿದ್ಧಿತ್ರಯಂಗಳ್ನಿನಗಾತ್ಮೀಯಮಾಯತ್ತಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ ನಿಂದುದಱಿಂನೀ ನೆಬೀರವಟ್ಟಮಂತಾಳ್ದಿನಿಲ್ವುದೆನೆ ॥

ಉ॥ ಅಂದಿಟವಾಗಿಶಲ್ಯನಳವಂ[ಸಲ]ಮುನ್ನಱಿದಿದ್ದುವೆನ್ನತಂ ।
ಮುಂದಿರನೇಕೆಕಾದಿಸುವೆನಾನೆಮಹಾಜಿಯೊಳಾಂಪೆನಂತೆಗೆ ॥
ಯ್ಯೋಂಪುಮುಕುಂದಕಟ್ಟಿನಗಪಟ್ಟವುನೆಂದುಮುಕುಂದವೃಂದಮೊಂ ।
ದೊಂದಱಿಯೊಳಾಂದಿಮಿಕ್ಕ ನೆಯೆತಾಳ್ದಿದನಾವಿಭುಬೀರವಟ್ಟಮಂ ॥ 32

ವ ॥ ಅಂತುಯುಧಿಷ್ಠಿರಂನಿಷ್ಕ್ರತಾಪವವ್ಯಾಪಾರನಾಗಿಮಧುಕೈಟಭಾರಾತಿಯುಂಬೀಡಿಂ ಗೆಪ್ರೋಗಲ್ವೇಱ್ದಿಗ್ಗಿಹೋತ್ರಶಾಲೆಗೆವಂದುದರ್ಭಶಯನತಳದೊಳಿರಿಜಿಗಿ ಸಳಗಪ್ಪಜಾನ ದೊಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಕಡಲುರಿಯುಂತಕಾಲಘನಗರ್ಜ್ಜನೆಯಂತೆಸವುಸ್ತ ದಿಕ್ಕಟಂ ।
ಪಿಡುಗುವಿನಂರಣಾನಕರವಂಗಳಸುಂಗೊಳೆಪವ್ವಿಬೇಗದಿಂ ॥
ನಡಗರದೇಱ್ಗೆಯುಂಕಳಕಳಧ್ವನಿಯುಂಪರಸಾಡುವಂತೆರ ।
ಱ್ಪಡೆಯೊಳವೊಗಳೊವ್ಮೊದಲೆಪಲ್ಲಣಮಿಕ್ಕಿ ಪುದಲ್ಲಕಲ್ಲೊಳಂ ॥ 33

ವ ॥ ಆಗಳಿಂತಕತನಯನುಂಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ತನಯನುಮೂರೂಢವುದಗಜರುಮುಪಾ
ರೂಢವಿಶೇಷಕರುಮೂಗೆತಮ್ಮೆತಮ್ಮಿಬಿರಂಗೆಂಚತುರ್ಬ್ಬಲಂಗಳ್ಪೊಱಮಟ್ಟುಸಂಗಾ
ಮರಂಗಕ್ಕವತರಿಸೆಕುರುಬಲಮುಂಮುದ್ರರಾಜನಭಿನವವ್ಯೂಹಮನೊಪ್ಪುಪುದುಂವಿಬುಧ
ಜನವನಕಳಹಂಸನುಂಪಂಸವ್ಯೂಹಮನೊಪ್ಪಿ ಮೂರ್ವ್ವಲಕ್ಕೆಯುಮಪಾಕಮಂಬೀಸುವಂತೆ
ಕೆಯಿಪ್ಪಾಸಿದಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಚಕ್ಕಯ್ಯಂಬಾಗಳ್ಕೆ ।
ಯ್ಮಿಕ್ಕಲದಿಂಮುಟ್ಟಿಪೊಣರ್ದುತಳ್ತೆರೆಯುಕ್ಕರ್ ॥
ಕೆಯ್ಕೆಚ್ಚರಿಕೆಯಚಲದಿಂ ।
ಕೆಯ್ಯಳಿವಿನಮಿಱುದರೆರಡುಬಲದೊಳಮುದಟರ್ ॥ 34

ಕರಿಮುಕರಾಹತಹತಿಯಿಂ ।
ಬಿರಿದಳಿವಭೈತ್ರದಂತೆವಿವಿಧಾಯುಧದಂ ॥
ತುರಿತಂಗಳಱಿದುವಾಸಂ ।
ಗರಜಳನಿಧಿಯೊಳ್ವರೂಥಕರಿನಿಕರಂಗಳ್ ॥ 35

ಬಂದಕ್ಷೋಹಿಣಿಬಲಮೆರ ।
ಡುಂದೆಸೆಯೊಳಮುಱಿದುವನಿತೆಭರತಮೆಮುಗಿಂ ॥
ನಿಂದುಜ್ಜ್ವಲಿಪದಲೆಂದದ ।
ಟೊಂದುತ್ತರವಾಗೆಕಾದಿದಕ್ಕರ್ಟ್ಟಾಳ್ಗಳ್ ॥ 36

ಸ್ಫುರಿತಶರನಿಕರಭಾತಿತ ।
ನರೋತ್ತಮಾಂಗಂಕಬಂಧನಾಟಕರಂಗಂ ॥
ಸ್ಫುರಿತನವರುಧಿರರಂಗ ।
ತ್ತರಂಗವೊಪ್ಪಿದುದುವೀರಭಟರಣರಂಗಂ ॥ 37

ವ ॥ ಅಂತುಮುಂಬಗಲ್ವರಂತುಮುಱಿಕಾದುವಸವುದಗಜಂ ಮುನೋರಾಗವುಂ
ಡೆಯುಂಮುಂವುಱಿಸುಪಾಂಡವಕಾರವಬಲಡಕ್ಕೆಕೇಯಪ್ರಧಾನನಾಯಕಕ್ಕರ್ಳ್ ॥

ಮಾನ್ಯ ॥ಕಡುಕೆಯ್ವೀರೊರ್ವ್ವರೊಳ್ಳಿಱಿವಬಯಕೆಯಿಂವ್ಯಬಾಧಿಗಳ್ಗಂ ।
ಪೊಡವಟ್ಟುಂಸೊತರಂಬೋದಿಸಿವೆಮತುಮೆಗುರ್ವ್ವರ್ವ್ವಕಯ್ಮಿಕ್ಕಕಾಪಂ

ಲ್ನಡೆತಪ್ಪ್ವವೇಗದೊಳ್ಮಂಮಱಿಸಿದಪಲವುಂರಾಜಚಿಹ್ನಂಗಳಂಬೆ ।
ಳ್ಗೂಡೆಗಳ್ತ ಳ್ಪೊಯ್ದಿದೇಂಕಣ್ಗೊಳಿಸದುದೊಕನಚ್ಚತ್ರಕಚ್ಚತ್ರಸಿಂಧಂ ।। 38

ವ ॥ ಅಂತುಮುಟ್ಟಿವಂದೊರ್ವ್ವರೊರ್ವ್ವರರಥದಕುದುರೆಯಪಱಿವಿಗೆಯುಕಾಱುಪ್ಪುಗಳಿನಿ
ವರವರೆಂದಱಿದುಸಾತ್ಯಕಿಕೃತವರ್ಮ್ಮನೊಳ್ ನಕುಳಂಕತಬಿಂದುವಿನಮಕ್ಕಳಯ್ವರೊ
ಳ್ ಸಹದೇವಂಶಕುನಿಯೊಳ್ ಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮೋಜಸಕ್ಕರ್ಣಪನೊಳ್ ಭೀಮಸೇ
ನಂವರ್ವ್ವತರಾಜರೊಳ್ವೈಕ್ರಮಾಜ್ಜುನನಶ್ವತ್ಥಾಮನೊಳ್ ವೆಣೆದುಮುಂಡಳಭ್ರಾಂತೋ
ದ್ಭ್ರಾಂತಸ್ಥತಚಕ್ರನೆಂಬರಥಯುದ್ಧದೊಳಮಾಲೀಢಪ್ರತ್ಯಾಲೀಢಸವುಪಾದಂಗಳೆಂಬಾಸ
ನಂಗಳೊಳಂಪೆಱುವುಂಕರಾಸನವಿದ್ಯೆಗಳೊಳತಿಪ್ರವೀಣರುಂಜಾಣರುಮಾಗಿ ॥

ಅಕ್ಕರ॥ನೆರೆದುನಿರ್ವ್ಯಯನರುಂವಾಯಂವುಮುಂವೊನೆನೆರಕೆನಾರಾಚಕಂತಗರ್ತ್ತಲೆಯಂ ।
ನೆರನರಪಂಕಣಗೆಲೆಯಂಬುಕಕ್ಕಂಬುಕೆಲ್ಲಂಬು . . . . . ।।
ತ್ತಿರೆಕಾಣ್ಯಂಪೆಱೆಯಮುಱಿಗಂಕಣಕೆನೆಪ್ಪೋಪಂಕವಲನೆಂಬಂಕದಂಬೆತ್ತಂ ।
ತುರಿಗಿನಡುವಿನಂಪಾದ್ದಪಾರ್ದ್ದಚ್ಚಿಚ್ಚುಕಾದಿದರತಿರಥರೋರೊಂದುಜಾನಂ ॥
39

ವ ॥ ಅಂತುಕಾದುವಾಗಳೀಕಾದಕರುದ್ರರೊಳಗೆತುತ್ತತುದಿಯರುದ್ರನುಂರೌದ್ರನುಮಪ್ಪ
ಶ್ವತ್ಥಾಮನೀನದೊಳ್ಕರ್ಣ್ಣಾಣದೆವಾಕೊರ್ಕಂಡುವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನಂದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದ
ಮೆಚ್ಚಕಾದಿಗೆಲಲಾಱದೆ ।।

ಕಂ ॥ ತನ್ನ ದೊಣೆಯಂಬುಗಳ್ತವು ।
ವನ್ನೆಗಮೆಚ್ಚಂಬುತಪ್ಪೊಡಭವಾದಯೆನ ॥
ಲ್ಕನ್ನೆನಗೆಪದನಿದೆಂದುಕ ।
ರಂನಗೆಸುರರರಿಗನಿದಿರ್ಗೆತೊಲಗಿದನಾಗಳ್ ॥ 40

ದಾವಕಿಖಿಶಿಖಿಯನಿಱಿಪ್ಪುದಿ ।
ದಾವಸರಲ್ವೇಱಿಱಿಮೆನಿಪಸರಲಿಂತಱಿದಂ ॥
ದೇವರಪಡೆರೂಗಿಸೆಮನ ।
ದೇವದಿನವಯವದೆಶಕುನಿಯಂಸಹದೇವಂ ॥ 41

ವ ॥ ಅಂತುಶಕುನಿಯಂತಱಿವುದುಮಿತ್ತತಿರಭುಕ್ತಿ * ವಿಷಯಾಧಿಪರಪ್ಪಕತಬಿಂದುವಿನ
ಮಕ್ಕಳಪ್ಪಯ್ವರಂಗಾಳ್ಗೊಡ್ಡಿದಪ್ಪುಲ್ಲಬಿಂದಂಗಳಂ † ತೆನಕುಲಂನೆಲಕ್ಕೆಸೋವತಂವಾ
ಡಿದನಿತ್ತವಿಂಧ್ಯಮಳಯಹಿಮವಂನ್ನಿವಾಸಿಗಳಪ್ಪ ಪರ್ವ್ವತರಾಜರುವುಂ ಭೀಮಸೇನನಂತ
ಕಾನನವುನೆಯ್ದಿಸಿದಂ ಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮೋಜಸಗ್ಗರ್ಗ್ಗಲೆಕಾದಿ ಕೃಪನನುಪಗತಪರಿಶ್ರ
ಮನಂವಾಡಿದರಾಗಳ್ಕಿಯ್ವೆಚ್ಚಿಬಂದುವೆಣೆದಭೀಮನಕುಳಸಹದೇವರುಮಂಕಲ್ಯಂವಿರ
ಥವ್ಯೂಹಪಿಡಿದುಕೊಂಡುಪ್ಪಲ್ಲಸೂಡನೀಡಾಡುವಂತೆತನ್ನಳಿಯಂದಿರ್ವ್ವರುಮನೀಡಾಡಿ

---

* ಪಾ ॥ ತಱಿದುವುದುಮಿತ್ತತಿರಭುಕ್ತಿ. । † ಪಾ ॥ ಬಿಂದುಗಳಂ.

ಭೀಮನಂಪೊಣ್ದುರ್ದ್ದನೆಲಕ್ಕಿಕ್ಕಿಟ್ಟನ್ನಂ ವೆಟ್ಟುದಾಂಟುವಮದಗಜದಂತೆಕೊಲಲೊಲ್ಲದೆ ದಾಂಟಿದಾಗಳ್ದುರ್ಯ್ಯೋಧನನಟಲ್ದುಕಣ್ಣಾಣೆಯೆಂದೆಂದವಂಧ್ಯತ್ಥಾಮ ಮದ್ರರಾಜ ಕೃಪ ಕೃತವರ್ಮ್ಮರನಿಂತೆಂದಂ ॥

ತರಳ ॥ ನಿಜಕುಲೋಚಿತವೃತ್ತಿಯುಂಬಗೆಯಿಂಮಹಾರಥದಿಂವಿಹೀ ।
ಭುಜರಮಕ್ಕಳಿರೆಂದುನಂಬಿದೆನಿಂತುನಣ್ಪನೆನೈರಿಭೂ ॥
ಭುಜರೊಳಾಂಟವಡತಾಗಿ * ಮಾಱಲ್ಪದನೀಗಳಾನಱಿದೆಂಘಣಿ ।
ಧ್ವಜನೆನಪ್ಪೆನೆನಿಮ್ಮನಿನ್ನೆನಗೆಂದೊಡಿಂರಣರಂಗದೊಳ್ ॥ 42

ಉ ॥ ಕಾದುವವಾಱಿತ್ತೆಯಲ್ಲವಿದುಕೆವ್ಮನೆನಸ್ಪಿನವೀಳಗಾಳಗಂ ।
ಗಾದುವನೆಂಱಿತ್ತೆಸಿಂಧುಸುತಸೂರ್ಯ್ಯಸುತಕ್ಕರ್ಣಿನಾಗದೊಂದುರಾ ॥
ಜ್ಯೋದಯವೆಂಮನಿಮ್ಮಬಲದಿಂದೆನಗಪ್ಪುದವಮದ್ವಿರೋಧಿಯಂ ।
ಛೇದಿಸಲಾನೆನಾಲ್ವೆನಿರಿವನ್ನೆಗಮಿರಣರಂಗಭೂಮಿಯೊಳ್ ॥ 43

ವ ॥ ಎಂದುದುರ್ಯ್ಯೋಧನನವರಕಾಳಗವಂಮಾತಿನೊಳ್ಕಿಂದುವರೂಥದಿಂಬೀಡಿಂಗೆಪೋದನಾಗಳ್ಕಲ್ಯಂರಾಜರಾಜಂತನ್ನಂಮೊದಲಿಸಿನುಡಿದುದಕ್ಕರ್ಣ್ಣನದೊಳೀವಯಿಸಿ ॥

ಚಂ ॥ ಇನಿತುವರಂಪರಾಭವಮಿಳೀಶನಿನಿಂನೆನಗಾದುದಿಂಸಿಡಿ ।
ಲ್ವೆನೆರಿಪುಸೇನೆಯುಂತುಱಿದುತೊಱ್ತುಟಿವಾಡುವೆನೆಂದಗುರ್ವ್ವಿನು ॥
ರ್ವ್ವಿನಶರಸಂಕುಲಂಗಳೊಳಪ್ಪುಟಿಪ್ಪೊಡೆವಾಂಡವಸೈನ್ಯಮಾತನಂ ।
ಬಿನವೊನೆಯೊಳ್ಪುರುಳ್ದುರುಗೊಂಡುದುಶಲ್ಯನಿದೇಂಪ್ರಳಾಪಿಯೋ ॥ 44

ವ ॥ ಅಂತುಮದ್ರರಾಜಂಪಾಂಡವಪತಾಕಿನಿಯೊಳೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲಮುಂಕೊಂದು ದ್ರುಪದನಪುಕ್ಕಳಯ್ವರುಮನಾತನತಮ್ಮಂದಿರಿಪ್ಪತ್ತಯ್ವರುಮುಂಕಟವಿಕಟವ್ಯೂ ದಲುಗೆಪನ್ನಿಚ್ಛಾರ್ಪಿಸಿರಮಕುಟಬದ್ಧರಂಕೊಂದುಮುಂದಾಂಪರಾರುಮುಂಕಾಣದೆನೆಂಗಿ ಲ್ಲದೆನಿಂದಾಗಳ್ಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂತತ್ರಿಭುವನಂಗಳಾಕಂಪಂಗೊಳಿಮುರಜಕೇತನವಿರಾಜಿತವು ಪ್ಪತನ್ನರಥಮನದರದಿದಿರಂಪರಯಿಸಿ ॥

ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲೆ ॥ ಬೀರವಬ್ಬಮನಾಂತಬೀರರುಮಿರ್ವ್ವರುಂಸುರರಾದಕೈ ।
ವಾರದಿಂಬಱಿವಿಟ್ಟುನಂವನೆನೋಡುನೋಡುವರೀಗಳೀ ॥
ಭಾರತಂಸಮೆದಪ್ಪುದಳ್ಕದೆನಿಂದುಕಾದೆನುತುಂಕರಾ ।
ಸಾರಮುಂಸಾರಿದಂತಕಾತ್ಮಜನಂತಸುಂಗೊಳಿಕಾದಿದಂ ॥ 45

ಕಂ ॥ ಕಾದೆರಥತುರಗಕೇತನ ।
ಕೋದಂಡಂಗಳುಮನುಜಿದೆಖಂಡಿಸಿವಿಳಯಾಂ ॥
ಭೋದನಿನಾದನೆವುದ್ರಮ ।
ಹೀದಯಿತಂತೊಟ್ಟನಾವ್ವೆರ್ದುಂಧರ್ಮ್ಮಸುತಂ ॥ 46

* ಪಾ ॥ ಉಂಟದಕಾಗಿ.

ಕಂ ॥ ಮುಳಿಸಿತಳವುಳಿದುತಳರದೆ ।
ತೊಳಗುವಕರವಾಳನುಚ್ಚ್ರ್ಚನೆಯ್ವೆಚ್ಚ್ರ್ಚಪೊದ ॥
ಟ್ಟಿಳವಮನೆಪಿಡಿದುರಥದಿಂ ।
ದಿಳಿಗಿಟಿಯುವನವನಿಪತಿಯನಣೆದುಪೊಯ್ದಂ ॥ 47

ವ ॥ ಪೊಯ್ದೊಡೆವುದಾಂಧಗಂಧಸಿಂಧುರಂಪೊಯ್ದಪೆವ್ಮ್ರ್ಕರದಂತೆನೆಲನದಿರೆಕೆಡೆದತನ್ನ ಳಿಯನಂವುದ್ರರಾಜಂಕಂಡುಕರುಣಿಸಿ ॥

ಚಂ ॥ ಮುಳಿಯಿಸದನ್ನ ವಿಾನೃಪನಿನಾಗದುಸಾವೆನಗೆಂತುಮಿತನಂ ।
ಮುಳಿಯಿಪೆನಂವುರಸ್ಥಳವನಂತೊದೆದಾಗಡೆಕಂತುಗೀಶ್ವರಂ ॥
ಮುಳಿದಪೊಲಾನೃಪಂಮುಳಿದುನೋಡೆವಿಳೋಚನವಾವಕಂತಗು ।
ಳ್ದಳುದ್ದೊಡೆಬೂದಿಯಾದುದೊಡಲಾಗಳಿವುದ್ರವುಹಾವುಹೀಕನಾ ॥ 48

ನ ॥ ಅಂತಜಾತಕತ್ರುನೇತ್ರೋದ್ಭೂತಾನಳಂತ್ರಿಣೇತ್ರಲಲಾಟಾನಳನಂತಳವಲ್ಲದಳುರೆ ವುದ್ರನಾಥಂಭಸ್ಮೀಭೂತನಾದವಾತನಹಿಂಕೇತನಂಕೇಳ್ದು ॥

ಉ ॥ ಆದೊರೆಯನ್ನರ್ದೀಜಫಲಸಂಭವಸೂರ್ಯ್ಯತನೂಜವುದ್ರರಾ ।
ಜಾದಿವುಹೀಭುಜದ್ಧುರದೊಳೆನ್ನ ಯಡೂಸಱಿನೆಱ್ಱಿ ವುಱ್ಱಿದಂ ॥
ತಾದರಿದೊಂದೆವೆಯ್ಯುಱಿದುದಿನ್ನಿ ನಗಾವ್ರುದೊವಾಱಿಪ್ಪೊಡೆಯ್ದೆ ವುಂ ।
ದಾದವಿರೋಧಿಸಾಧನವುನೆನ್ನ ಗದಾಶನಿಯೆಂದುರುಳ್ಚವೆಂ ॥ 49

ವ ॥ ಎಂದುನಿಜಭುಜವಿಕ್ರವೈಕಸಹಾಯನಾಗಿಗದೆಯಂಕೊಂಡುಸಂಗ್ರಾವುರಂಗಕ್ಕೆ ನಡೆಯಲೆಂದಿದ್ದರ್ಕುರುಕುಳಚೂಡಾವುಣಿಯು ದಕ್ಷಿಣಕರಾಗ್ರವುಂ ಪಿಡಿದು ಸಂಜಯು ನಿಂತೆಂದಂ ॥

ವು ॥ ಪೆವಸಾಯಂಗೆಯುಲಿನ್ನು ವುಂಟೆಡೆಕೃಪಾಶ್ವತ್ಥಾ ವುರುಳ್ಳಂತೆಪಾಂ ।
ಡವರಂಗೆಲ್ವುದಸಾಧ್ಯವಾಯ್ತು ನಿಜದೋರ್ದ್ದಂಡಂಬರಂಗಂಡರಾ ॥
ಹವರಂಗಕ್ಕೊಳರೇಸವುಂತುಪಗೆಯುಂಕೊಲ್ವಂತುಗೆಲ್ವಂತುಕಾ ।
ದುವುದೇಕಾಕಿಯೆಱಗಿದೇವರಿಪುಭೂಪಾಳಕ್ಕರ್ಗಳೊಳ್ಳಾದುವೈ ॥ 50

ವ ॥ ಎಂಬುದುನೆನು ನ್ನವುನೇಕಾಕಿಯೆಂದೇಳಿಸನುಡಿದೆಯೆಂದು ಸಂಜಯನವೊಗ ವುಂವುನಿದುನೋಡಿ ॥

ಚಂ ॥ ವನಕರಿಕುಂಭಪಾಟನಪಟುಪ್ರಕಠೋರನಖಪ್ರಹಾರಭೀ ।
ದನಗೆತಾಸುರಕ್ತನವಮೌಕ್ತಿಕಪಙ್ತಿವಿಳಾಸಭೂಸುರಾ ॥
ನನನೆನೆಸಂದುದಗ್ರವ್ಯಗರಾಜನುವುಂವುದವೆದ್ವಿರೋಧಿಭೀ ।
ದನಕರನಪ್ಪಶೌರ್ಯ್ಯವುದದೆನ್ನ ವುನೊಂದೊಡಲೆಂಬಸಂಜಯಾ ॥ 51

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂದೇವರಬಾಹುಬಳಮಜೇಯಮುಮುಸಹಾಯಮುಮೆಪ್ಪುದಾದೊಡಂ ದೇಶಕಾಲವಿಭಾಗಮುಮನಾಪತ್ಪ್ರತೀಕಾರಮುಮನಱಿಯದವಿವೇಕಿಗಳಂತೆದೇವನ್ನೆಗಱಲಾಗದೇನಂನೆಗಱೞ್ವೊಡಂಕುರುಪಿತಾಮಹನೊಳಾಳೋಚಿಸಿ ನೆಗಱ್ತುದೆಂದುಮಿೞಸಾಱಿನುಡಿದುಕಾಲವಂಚನೆಗೆಯ್ಯಲ್ಪುಗೆದು ಸಂಗ್ರಾಮರಂಗದೊಳಗನೆಮುಂದಿಟ್ಟೊಡಗೊಂಡನೇಕನೃಪಶಿರಃಕಪಾಳಕಳಜರ್ಜರಿತಮುಂ ಪರಸ್ಪರಸಮರರಭಸಮತ್ಸರಿತಮುಂ ಸಕಲಸಾಮಂತಮುಕುಟಬದ್ಧಮೌಳಿಮಾಳಾವಿಗೆಳೆತ ಮುಕುಟಕೋಟಿಸಂಘಟ್ಟನೋಚ್ಚಳಿತಮಣಿಶಿಲಾಪ್ರಕಾಶಸಂಕುಳಮುಂ ಸಮರಭರನಿರ್ಭರಭೀಮಸೇನಘನಗದಾಪ್ರಹರಣನಿಸ್ಸಹನಮದವದನೇಕಮತ್ತಮಾತಂಗಪದನಖ ಖಿರ್ವ್ವಿತೋರ್ವ್ವೀತಳಮುಂ ಪ್ರಕಂಡಮಾತ್ತಾರ್ದಂಡಮರೀಚಿತೀವ್ರಜ್ವಳನಾಸ್ಫಾರಕರಾಳಕರವಾಳಭಾಮಂಡಲಪರೀತೋದ್ಯತದೋರ್ದಂಡಚಂಡಪ್ರಕಂಡಸುಭಟಾರೂಢ ತುರಂಗಮವೇಗಬಲಪತಿತಕರಟಿಕಟಸ್ಥಳಕಳಿತವಿಷಮಸಮರಭೇರೀನಿಸ್ತುಳಮುಂ ಮಾಕಣ್ಣಕೃಷ್ಣವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನಕಾವ್ಯುಕ್ಕವಿಮುಕ್ತನಿಶಿತ ಸಾಯಕಸಂಕುಳಶಲ್ಯಸಕಳಕಳಾನೀಕಕರಕರಾಕಳಿತಮುಂ ಪ್ರಕುಪಿತಸೂತಹುಂಕಾರಕಾತರಿತತರಳಿತರತುರಂಗವೇಗಾ ಕೃಷ್ಟಧನಂಜಯರಥಚಟುಳಚಕ್ರನೇಮಿಧಾರಾಪರಿವೃತಸಂಘಟ್ಟನಸಮುಚ್ಚಳಿತಪಾಂಸುಪಟಳಾಂಧಕಾರದುಲ್ಲಕ್ಷ್ಯಾಂತರಿಕ್ಷ ಕ್ಷಿತಿದಿಗಂತರಾಳಾಂತರಮುಮನವರತ ನಿಹತನರಕರಿತುರಗನಿಕುರುಂಬಕೀಲಾಲಕಲ್ಲೋಲಪ್ರವೃತ್ತನೇಕ ನದನದೀಪ್ರವಾಹವಾಹಲ್ಯದುಸ್ತರತರಣಮಾರ್ಗ್ಗಮುಂನಿತಾಸಿಪತ್ರಪರೀತಪ್ರಕಂಡಸುಭಟಮುಸ್ತಕೋಚ್ಚಳಿತ ಚಕಟೂಟ್ಟಾಟನದುನ್ನಿರೀಕ್ಷ್ಯನೆತ್ತಿತಾನೇಕಕಬಂಧಬಂಧುರಮುಮುಪ್ಪವಿಷಮಪ್ರದೇಶಂಗಳೊಳ್ಪೊಲಗಿತೊಲಗಿಪೋಗೆಸಂಜಯಂ ದುರ್ಯ್ಯೋಧನನವೊಗಮಂನೋಡಿ ॥

ಚಂ ॥ ಎಱಗುವನೇಕವಂಕನರಪಾಲಕರತ್ನ ಕಿರೀಟಕೋಟಿಯೊ ।
ಳ್ಕಿಱುಗುವಪದ್ಮರಾಗದಬಿಸಿಲ್ಗಿವೀನಿಜಪಾದಪದ್ಮವೆ ॥
ಮ್ಮಿಱಿದುಸಿಡಿಲ್ದ ಬಾಳವೊನೆಯಂಬಿನತಿಂತಿಣಿಯೊಳ್ತ್ತಗುಳ್ದುಕಿ ।
ಕ್ಕಱಿಗಿಱಿದಿದ್ದ ಕೊಳ್ಗುಳದೊಳಂನಡೆವೀನಡೆಗೆಂತುನೋಂತುದೋ ॥ 52

ವ ॥ ಎನುತ್ತುಂ ಱಿದಂತರಮಂಬಂದು ॥

ಚಂ ॥ ಇವುಪವನಾತ್ಮಜಂಗವೆಯಿನೆಲ್ಲಡಗಾಗಿರೆವೋದೆವೊಱ್ಗಿಬಿ ।
ಱ್ದುವುಮದವಾರಣಂಗಳಿವುನೋಡಗುಣಾರ್ಣ್ಣವನೆಂಬಿನಿಂದುರು ॥
ಳ್ದುವುಮನುಜೇಂದ್ರರುಂದ್ರಮುಕುಟಾಳಿಗಳೋಳಿಗೆಳೆಂತಿವಲ್ತಿಗಾಂ ।
ಡಿವಿಯವರೂಥಘಾತದೊಳಿನುಗ್ಗಿದತುಂಗತುರಂಗಕೋಟಿಗಳ ॥ 53

ವ ॥ ಎಂದುನೆಣದಪಳ್ಳಂಗಳಂಪಾಯ್ದುನೆತ್ತರತೊಱೆಗಳಂಒಂಜಿಸಿಯುಮೆಡಗಿನಿಡುವುಗಳಂದಾಂಟಿಯುಂ ಪೆಣಪತಿಂತಿಣಿಯುಂನೂಂಕಿಯುಂರಥದಘಟ್ಟನೆಗಳನೇಱಿಪಾಯ್ದುಂ

ತೆರಪಲಗಯಂವೆಟ್ಟಯುಂಪೋಗಿವೋಗಿಭೂತಪ್ರೇತಪಿಶಾಚಕನಿಶಾಚರೆನಿಪಕಯನಿಪಿತಭೂ
ಭುಗವುನೆಯ್ದೆ ವಂದಾಗಳ್ ॥

ಉ ॥ ಪೇಡವಿರೋಧವೆಂತುಮರಿಕೇಸರಿಯೊಳ್ಸಮಸಂದುಸಂಧಿಯಂ ।
ಮಾಡೆನೆವಾಡಲೊಲ್ಲದೆಸುಹೃದ್ಬಲಮೆಲ್ಲವನಿಕ್ಕಿ ಯುದ್ಧಮಂ ॥
ಮಾಡಿದಜಾತಿಪೆಳ್ನಿನಗಮಿಾಯಿಡಱುದದೆಂದುವುಮಂದೆಬಂ ।
ದೇಡಿಸುವಂತಿರಾಡಿದುದದೊಂದುವುರುಳ್ಳಣಿರಾಜಕೇತುವಂ ॥ 54

ಚಂ ॥ ಮುರುಳಿನೆಲೋಕದೊಳ್ನಿಗಱ್ಪಕೊಳಲ್ಗಳದೊಳ್ಮರುಳಾಟವಾಡುವಾಂ ।
ಮುರುಳಿನೊಪಿಕ್ಕವಾಜ್ಞ್ಞನನೊಳೊಲ್ಲದೆಸಂಧಿಯನಿರ್ಕ್ಕಕೆಟ್ಟನೀಂ ॥
ಮುರುಳಯೊಪೇಱಪೇಱದೊಡೆಪೋಗದಿರೀಶ್ವರನಾಣೆಯೆಂದುಪು ।
ಲ್ಮರುಳಿನಿಸಾನುವುಂತೆಗೆದುಕಾಡಿದುದಲ್ಲಿಭಣೀಂದ್ರಕೇತುವಂ ॥ 55

ವ ॥ ಆಗಳುಮರುಳಕೆಯ್ತಕ್ಕೆ ದುರ್ಯ್ಯೋಧನಂಮುಗುಳ್ನಗೆನಕ್ಕೆನ್ನಂ ವಿಧಾತ್ರಂಮು
ರುಳ್ಮಾಡಿದಕಾರಣದಿಂದೀವುರುಳಕಣ್ಗಂವುರುಳಾಗಿ ತೋಱುದೆನೆಂದಲ್ಲಿಂತಳರ್ದುಕಿಱು
ದಂತರವುಂನಡೆದೊಂದೆಡೆಯೊಳನೇಕಕರಿತುರಗನರಕಳೇವರಸಂಕೀರ್ಣ್ಣಮುಮುಭಯ
ಪಕ್ಷಸ್ಥಿತೋಭಯಕುಲಶುದ್ಧನೃಪತಿವುಣಿವುಕುಟ ವುರೀಚಿವೇಱಕಿತವುವುಪ್ಪ ಸಂ
ಗ್ರಾವುಭೂಮಿಯನಡುವೆಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಕಚಕಗ್ರಹವಿಲುಳಿತವುಳಿಯುಂತದೀಯಕಾಕ್ಷೇ
ಯಕಧಾರಾವಿದಾರಿತಕರೀರನುವಾಗಿಬಿೞ್ದಿರ್ದಶರಾಚಾರ್ಯ್ಯರಂಕಂಡು ॥

ಚಂ ॥ ನೆಗೞ್ದುದುಬಿಲ್ಲಬಿನ್ನಣಮಿಳಾವಳಯಕ್ಕೆನವುಸ್ತಧಾತ್ರಿಕೆ ।
ಯುಮ್ಮಿಗಿವುದುನಿಂವುದೊಂದೆಪೆಸರ್ಗೆಳ್ವೊಡೆನಿವ್ಮಸರಲ್ಗೆ ದೇವರಂ ॥
ಸುಗಿವರಯೋನಿಸಂಭವರಿರೆನ್ನ ಯದೂಸಱುನೆನ್ನ ಕರ್ಮ್ಮದಿಂ ।
ಪಗೆವರಿನಕ್ಕ ಟುನಿವುಗಮಿಾಯಿರವಾದುದಕುಂಭಸಂಭವಾ ॥ 56

ವ ॥ ಎಂದುಗುರುವಿನಪಾದಕಮಲಂಗಳಂತಲೆಯಮೇಲಿಟ್ಟು ಪೊಡವಳ್ಪಂತನಡತಂದು
ವೃಕೋದರನಿನಿಶ್ಯೇಷಪೀತರುಧಿರನಪ್ಪದುಶ್ಶಾಸನನಂಕೆಂಡುತನಂವುತ್ತಿಸುತ್ತಿಱುದವು
ದುವದ್ದ್ಯಗಳುವುನಗಲೆವೆಟ್ಟುಸಾದ್ದ್ಯಭೀವುಸೇನಂವುನ್ನಂ ಕುಡಿದುದಱುನಿಂತತ್ತರಂ
ಪಡೆಯದಾಕಾಸಕ್ಕೆ ಬಾಯಂತೆಱುದೊಳ್ವಬಳ್ಳುಗಳುವುಂನರವುವುಂಬರಿಯುವುಂಪತ್ತಿತೆಗೆ
ದುಪೆಡಸಾರ್ವ್ವನರಿಗಳುವುಂತಾನೆಸೋದುಸೋದರನಱಲೊಳ್ಕಣ್ಣನೀರ್ಗ್ಗಳಂಸುರಿದು ॥

ಕಂ ॥ ನಿನ್ನಂಕೊಂದನಬಸಿಱುಂ ।
ನಿನ್ನಂತೆಗೆಯುದೆಯುವುವನಕರುಳಂಪರ್ದ್ದಂ ॥
ವುನ್ನುಂಗಿಸಿನೋಡದೆಯುಂ ।
ವುನ್ನ ವೆಯುವರಾಜನಿನ್ನ ನಾಂನೋಡುವನೇ ॥ 57

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂ ಸೇನಾಯನಿಂತಪ್ಪವಿಪ್ರಳಾಪಂಗಳ್ ಶೌರ್ಯಶಾಲಿಗಳ್ಗನುಚಿತಮುತ್ತಮೆ ಱುತ್ತಪ್ಪುದೆಂದುತಳರ್ದುಬಂದಪೋಘಸ್ತ್ರಧನಂಜಯುಕರಪರಿಚ್ಯುತವಿಕರ್ಣ್ಣವಿಶೀರ್ಣ್ಣ ಕರ್ಣ್ಣಸೂನುವಂವೃಷಸೇನನಂಕಂಡು ಕರ್ಣ್ಣನಂನೆನೆದರ್ದೆಱಿದುಯ್ಯೋಧನನ ಕೆಳೆಯನಪ್ಪನಿಮ್ಮಮ್ಮಂಕರ್ಣ್ಣನೆಲ್ಲಿದನೆಂದು ತೆಕ್ಕನೆತೀವಿಪಕರ್ಣ್ಣನೀರೊಳ್ದಿಸೆಗಾಣದೆ ನಿಂದಿರ್ದಪುದುಯ್ಯೋಧನನಂಸಂಜಯನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ನರಕರಘಾತದಿಂಪಱಿದುಪಚ್ಚಿರಿಸಿದಂತೆವೊಲಿರ್ದ್ದವೆಯ್ಬುಯಂ ।
ಕರತರವಾಗೆಮುಯ್ಯ್ಗುವರೆಗಂತೆಗೆದಂಬಿನಮುಪ್ಪಿಬಿನ್ನಣಂ ॥
ಪರಸಿರೆಪೋದಪಂದಲೆಯೊಳಾದಮುಗುಳ್ನಗೆಭೀತರಾದರೆ ।
ಲ್ಲರುಮನಳುಕ್ಕೆರ್ಯಿಂನಗುವವ್ರೋಲ್ಕವಿನಂದನಸಿತ್ತಲಿರ್ದ್ದಪಂ ॥ 58

ವ ॥ ಎಂಬುದುವಾಗಳಿತ್ತಿರುತ್ತುವೆಲ್ಲಿದನೆತ್ತಣನೆಂದುಕರ್ಣ್ಣನಕಳೇವರಮಂನೋ ಡಿನೋಡಲಾಱದೆಕಣ್ಗಳಂಮುಚ್ಚಿಮೂರ್ಚ್ಛೆಗ್ರೋಗಲ್ಬಗೆದನಂಸಂಜಯಂತಱಿಸಿಕೂಲ ಡಾಗಳ್ದಿಱ್ಚರಿಸಿಕೂವೆರ್ಕೆಯಿಕ್ಕು ಬರೆಸ್ಮರಿಸಲಾಱುದು ॥

ಚಂ ॥ ಪೆಸನೆಡೆಗಳ್ಗೆತೊಱ್ತುಪಸನಂಗಳವುಂಕಿಬೊಡಾಗದೆಂದುಬ ।
ಗ್ಗಿಸುವೆಡೆಗಾಳ್ದನಿಂತುನೆಗಱಿಂದೆಡೆಯೊಳ್ಗುರುಪಚ್ಚಿರ್ದೊಂದುಪೇ ॥
ವಸದೆಡೆಗಾರ್ಯಯಂಮನವಮನೊಪ್ಪಿಸುವೀಯೆಡೆಯೊಳ್ಮನ್ಮಂವಿಚಾ ।
ರಿಸುವೊಡೆಕರ್ಣ್ಣನಲ್ಲದೆನಗಾವೆಡೆಗಂಪೆಱಿಸೊರ್ವ್ವನಾವನೋ ॥ 59

ಮ ॥ ನೆಲನಂಕೊಟ್ಟೆನಿನಾತ್ಮಜಾತನೆನಗಾಂತಕ್ಕೂ ಪ್ಪೆರ್ಯಿಂದಂಜಳಾಂ ।
ಜಲಿಯಂಕೊಟ್ಟೆನುಮಿಲ್ಲಗೂಯ್ಯರ್ತನಯಂತೇಜೋಗ್ನಿಯಿಂದಂದ್ವಿಪ ॥
ವ್ಬಲಮಂಸುಟ್ಟನುದಾತ್ತಪುಣ್ಯನವನಂಕೈತಾಗ್ನಿಯಿಂಸುಟ್ಟೆನಿ ।
ಲ್ಲೊಲವಿಂದಂತೆರ್ದೆಮುಟ್ಟಕೂರ್ತ್ತೆನೊಳನೇಕರ್ಣ್ಣಂಗೆದುಯ್ಯೋಧನಂ ॥ 60

ವ ॥ ಎಂದುನೊಂದುನುಡಿದದುಯ್ಯೋಧನಸನಂಸಂಜಯನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಶಾ ॥ ಕೊಟ್ಟೆಲ್ಲಕಿಚ್ಚ್ಚನುದಗ್ರಶೋಕಶಿಖಿಯಿಂಕರ್ಣ್ಣಿಗ್ಗರ್ಗ್ಗಳಿಂದೆಯ್ದಿನೀ ।
ಗ್ಗೊರ್ಗಟ್ಟೆಲ್ಲಸೂಯ್ಯರ್ಸುತಂಗೆಲಾಕಿಕವನೇನಿಂದಾಂಟಿದ್ದೈಪೋಱ್ದುಸೀ ॥
ಳ್ದೊಟ್ಟಂನೆರಿಯನೊಡ್ಡಿತತ್ಪಿತಿತದಿಂದಾತಂಗೆನೀಂಕೂಪ್ಪೆರ್ದೇ ।
ಗೆಟ್ಟತ್ತಿಂನಡೆವಾಡುತದ್ವಿಜಗಣಕ್ಕಾಪಾರಮಂಭೂಪತೀ ॥ 61

ವ ॥ ಎಂದುವೆಚ್ಚಿರ್ದಶೋಕರಸಮಂಕೋಪರಸದವೇಲಿಕ್ಕಿ [ಭೀಷ್ಮಂ]ಕವಿಕಯನತಳ ವಿಗಳಿತನಾಗಿರ್ದ್ದಲ್ಲವರಮಂತಾನುವೊಡಗೊಂಡುಬಂದಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಇಡಿದಿರೆರೋನುಕೂಪದೊಳಗುಬ್ಬಿದ . . ಸರಲ್ಗೊ . . ।
. . . . . ಗ್ಗರ್ಡಿಸಿದಂತೆನೆಱಲ್ದಿರೆಸುಯ್ವುಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂ ॥
ಬಡನಡುವುಂಕರಾಭಯದಿಂನಡುಪಂತಿರೆಚಿತ್ತದೊಳ್ಕ್ಲೇಡಂ ।
ತೊಡರ್ದಿರೆಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಸೆದನೋಕರಕಯ್ಯೆಯೊಳೆಂದುಸಿಂಧುಜಂ ॥ 62

ಹರನೊಳಿಪತ್ತಿತ್ತಿಸಿದಚಿತ್ತಮನಿಬ್ಬರ್ಗಿಯಾಗೆವೋಹವೊ ।
ತ್ತರಿಸೆಸುಯೋಧನಂಗೆರಣಭೂಮಿಯೊಳೆಂತುಟವಸ್ಥೆಯೋಕನ ॥
ಲ್ಲರಿದಪುದೆನ್ನ ಮೆಯ್ಯೆನುತುಮತ್ತಣಪಂಬಲಬಂಬಲೊಳ್ಕಿರಂ ।
ದಿರಿದುಮುಚಿತ್ತಮಾದೊರೆಯಯೋಗಿಗಮಿಂತುಟೆವೋಹವಮಾಗದೇ ॥ 63

ವ ॥ ಎಂಬನ್ನೆಗಮವರಿರ್ವ್ವರಕಾಲಸೊಪ್ಪುಳನಾಲಿಸಿನುರನದೀನಂದನಂಪೇೞ್ದಿವಿಮಾಬಂ ದರಾರೆಂದನೇಕವರ್ಣವೇದನಾಪರವಶಕರೀರಂಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ ಸಂಜಯಂಕುರುಪಿತಾಮಹನಕಣ್ಣೊರ್ಗೀಪಾಂತವುಂಸಾದ್ದುರ್ಗಕುರುಕುಳಗಗನವೃಗಧರಂಬಂದನೆಂದುಬಿನ್ನಸಂಗೆಯ್ವುದುಂ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದೊಳರೆಮುಗುಳ್ದರಕ್ತಾಂಭೋಜದಳವಿಳಾಸೋಪಹಾಸಿಗಳಪ್ಪಕಣ್ಗಳನೊತ್ತಂಬದಿಂತೆಱಿದು ॥

ಚಂ ॥ ಎಱಗಿದಕೌರವೇಶ್ವರನೊಳಾದವಿದಿರ್ಚ್ಚಿದಲಂಪೆಲರ್ಚ್ಚಿದ ।
ಱ್ತಱಿನೊಳಕೊಳ್ವಿನಂಪರಸಿಮೆಯ್ಯೊಳೆಬಂದತೆಱಕ್ಕೆವೆಯ್ತರಂ ॥
ಮಱುಗಿಪುದಿಂತುಪೇೞ್ಮಗನೆಬೆಳ್ಗೊಡೆಯೆಲ್ಲಿದುದೆತ್ತವ್ರೋಯ್ತುಸು ।
ತ್ತಿಱಿದಚತುರ್ಬ್ಬಲಂನಿನಗಮಿಾಯಿರವಾದುದೆವೈರಿಭೂಪರಿಂ ॥ 64

ವ ॥ ಎಂದುಕಣ್ಣಸೀರಂನೆಗೞಿನಿನ್ನ ಬಂದಬರವೇಸವುರವೃತ್ತಾಂತಮನಱಿಪಿದೆಪ್ಪುದಿಂ ನಿನ್ನಗೆಯ್ವನಿಯೋಗವಾವುದೇಗೆಯ್ಯಲ್ಬಗೆದಪೆಯೆನೆ ॥

ಚಂ ॥ ಬಗೆಪೆಱತುಂಟೆವ್ಯೇರಿನ್ನಪರಂತಱಿದೊಟ್ಟುವುದಲ್ಲದಂತುಮಿ ।
ಲ್ಲಿಗೆಬರವಂಭವತ್ಪದಸರೋಜವನಾಂಬಲಗೊಂಡುಮತ್ತಮಾ ॥
ಜಿಗೆನಡೆಯಲ್ಕೆ ಬಂದೆನೆನೆದೇವನದೀಸುತನಾತ್ಮಚಿತ್ತದೊ ।
ಳ್ಬಗೆದನಿದೇನಖಂಡಿತವೊಶೌರ್ಯ್ಯಗುಣೋನ್ನತಿರಾಜರಾಜನಾ ॥ 65

ವ ॥ ಎಂದಾದಿವುಧ್ಯಾವಸಾನದೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂವೇೞಲಱಿಯದ * ಕಲಿತನದಳವಿಂಗೆ ಮನಂಗೊಂಡುಮಗನೆನಿನಗಪ್ಪೆಡೆದೆಯ್ವಂಪ್ರತಿಕೂಲವುಂತುಂಕಾದಿಗೆಲಲಾಪ್ಪೆಯಲ್ತೆ ಸೂಜಿಯಕೂಪ್ಪರ್ಕುಂಬಳದೊಳಡಂಗುವಂತೆ ನಿನ್ನೊಂದೆವೆಯ್ಯೋಳಾದಕೂಪ್ಪರ್ಪಗೆವರದಪ್ಪವನದಿಪ್ಪರ್ದಲ್ತೆನಿನಗಂ ಮೈತ್ರೇಯಕೊರ್ಕ್ಕಟವ್ಯೂರುಭಂಗಕಾಪವನಿವಾರಿತವೆಂನೀ ಪ್ರಾಣಮುಳ್ಳಂತೆಸಂಧಿಯಂಮಾಡಿವಸುಂಧರೆಯಂಕೊಂಡುಕಾಲವುಂ ಈಜ್ಜಯುವನಱಿ ಪುಬಱಿಯಂಸಿನ್ನನೆಗಱುವ್ವುದಂನಗಱುವ್ವುದೆಂದು ॥

* ಪಾ ॥ ಎನ್ನಿಯುವೆಂಬಱಿವ.

ಚಂ ॥ ಪರಿಕಿಪುದೊಂದಱಿಂದೆರಡನೋತೊಳಕೊಳ್ವುದುಮೂಱಱಿಂದೆನಾ ।
ಲ್ಕರಿದಱಿದಯ್ದಱಿಂದೆನೆಱುಕೊಲ್ವುದುನಿನ್ನೆಯವಾಗಿರಾಱಱುೊ ॥
ಳ್ಪರಿಣತನಪ್ಪೆದೇಱಱುೊಳವೊಂದೆಡೆನಿಲ್ವುದುಮ್ವಿಮಂತ್ರಮುಂ ।
ಪರೆಪಶವುಳವುಂಪಿರಿದುನೋಡಿದೊಡಪ್ಪಪದಾರ್ತ್ಥವೂವುದೋ ॥ 66

ಕಂ ॥ ಪೆಱ್ಚರ್ಗೆಭರತಕುಲಂನೆಲೆ ।
ವೆಱ್ಚರ್ಗೆನಿಮ್ಮೆರಡುತಂಡವೊದವಿದನಣ್ಪಿಂ ॥
ಕಱ್ಚರ್ಗೆಕಲುಷಂನೀಂತಲೆ ।
ಯುಱ್ಚರ್ದಿರೆನ್ನೆಂದೆನುಡಿಗೆಕುರುಕುಳತಿಳಕಾ ॥ 67

ಉ ॥ ದೋಷವುಮೇವಮುಂಕಕುನಿಯಿಂಯುವರಾಜನಿನಾಯ್ತು ಪೋಯ್ತುನಿ ।
ದ್ದೋಷಿಗಳಪ್ಪನಿಮ್ಮೆರಡುತಂಡವುಮಿಂಪುಮವಾಳ್ವುದಿಂದೆನಿ ॥
ದ್ದೋಷವುನೀವ್ಕೆಕೋದರನಿನಾರಣರಂಗದೊಳಾದುಷ್ಟದು ।
ಶ್ಯಾಸನರಕ್ತವೋಕ್ಷದೊಳಿದೋಷವಿಮೋಕ್ಷವುನೇಕೆಕೊಂಡಪೈ ॥ 68

ವ ॥ ಎಂದುನುಡಿದಪಿತಾಮಹನನುಡಿಗಳಿ ಕುರುರಾಜನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಶರಶಯ್ಯಾಗ್ರದೊಳಿಂತುನೀಮಿರೆಘಟಪ್ರೋದ್ಭೂತನಂತಾಗೆವಾ ।
ಸರನಾಘಾತ್ಮಜನಂತುಸಾಯೆರಣದೊಳ್ದುಶ್ಯಾಸನಂತವ್ವಕೋ ॥
ದರನಿಂದಂತಱಿದಱಿಗೈರಿಸಿಯುವೊಂಸಂಧಾನವುಂವೈರಭೂ ।
ಪರೊಳಿಂಸಂಧಿಸಿಪೇಱಱಿವುಗ್ರವೆಪುವೆಂಸಂಪತ್ತುವುಂಶ್ರೀಯುಮಂ ॥ 69

ಕಂ ॥ ಬಿಡಿಮೆನ್ನನುಡಿಗೆಬೀಟೊಳ್ಕಳೆ ।
ನುಡಿಯದಿರಿಂಪೆಱತನಜ್ಜವುಂನುಡಿದೆರಡಂ ॥
ನುಡಿವೆನೆಜಲವುಂ...ಬ ।
ಲ್ವಿಡಿದೆಂತನ್ನಪ್ಪುದಕ್ಕೆಸಂಗರಧರೆಯೊಳೆ ॥ 70

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂನೀನುಮೆಂತುಂಕಾದಿಯಲ್ಲದಿರೆಯಪ್ಪೊಡಿಂದಿನೊಂದಿವಸಮನೆನ್ನ ಪೇ
ಟ್ವಿಜಳವುಂತೊ್ರಪದೇಶವುಂಕೆಯ್ಕೊಂಡು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದುತ್ತರದಿಗ್ಭಾಗದವ್ಯೆಶಂಪಾ
ಯನಸರೋವರದೊಳ್ಮಱುಗಿಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರಂರಸಾತಲದೊಳಡಂಗಿಪ್ಪರ್ಂತಿದ್ದೆನ್ನ
ವಸರಕ್ಕೆಬಂದುಕೂಡುವಬಲದೇವನುವುಂ ನಿನ್ನಿರ್ದೆಡೆಯನಱಿಯದಱಿಸುವಶ್ಯತ್ಥಾಮ
ಕೃಪಕೃತವರ್ಮ್ಮರುವುಂಕೂಡಿಕೊಂಡುಪಗೆವರಂನಾಳೆಕಾದಿಗೆಲ್ವುದೆಂದುಹಿತೋಪದೇ
ಶಂಪರಸುಜಳವುಂತೊ್ರಪದೇಶವುಂಕಿವಿಯೊಳ್ಪಚ್ಚಿರ್ದಪೇಱ್ದಕುರುಪಿತಾಮಹಸಂಜಯ
ನಂಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಲ್ಲಿಗೆಸಂಧಾನವಾರ್ತ್ತೆಯಂ ಸವುಕೊಳಿಸುವಂತನಾಗತಬಾಧಾಪ್ರತಿಷೇ
ಧಂವಾಡಃವಂತಟ್ಟುಸಕಳಕುರುಕುಳಾವಲಂಬನ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವುಂಪರಸಿಪ್ರೋಗಲ್ವೇಱಿದೇ
ವನದೀಪ್ರಿಯಾಪುತ್ರನಂಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಪುತ್ರಂಬೇಱಿಕ್ಕೊಂಡುಕನಕಪತ್ರಲತಾಲಾಂಛಿತಗದಾ
ದಂಡವುಂಕೊಂಡೊರ್ವನೆವೈಶಂಪಾಯನಸರೋವರದಬಟ್ಟೆಯುಂನಡೆಗೊಂಡು ॥

ಶಾ ॥ ಕ್ರಂದತ್ಸ್ಯಂದನಜಾತನಿರ್ಗ್ಗತಶಿಖಿಜ್ವಾಳಾಸಹಸ್ರಂಗಳಾ ।
ಟುಂದೆತ್ತಂಕವಿದಟ್ಟಿಬೀವಕವಸಂಘಾತಂಗಳಂಚಕ್ಕು ವೊ ॥
ಕ್ಕೆಂದಾಗಳ್ತಡಿದುಗ್ರಭೂತನಿಕರಂಕೆಯ್ವೀಯೆಬಾಯ್ಬೀಯಿತಿಂ ।
ಬಂದಂತನ್ನವನಕ್ಕ ಗುವ್ವಿಸುವಿನಂದುರ್ಯ್ಯೋಧನಂನೋಡಿದಂ ॥ 71

ವ ॥ ನೋಡಿಕನಲ್ವಕೆಂಡದಮೇಲೆಸಟೆಯಬೇವಿನೆಣ್ಣೆಯೊಳೊತ್ತಿದಿಕ್ಕಿದಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ
ಯಕಂಪಿನಂತೆಬಳ್ಳುವಿನಬಾಯೊಳಳುರ್ವ್ವಕೆಂಡಂಗಳೆಳೊಳ್ಪುಟಿದುಬೇವಪೆಣಂಗಳಕದ
ಪುನಾಱುವುದಕ್ಕೆ ಸೈರಿಸಲಾಱದೆಕೋಳ್ದಂಟನೊಳೊತ್ತಳುಗುಳವಂಕಳೆದುಪೋಗಿವಿಳ
ಯಕಾಳಳೆಟ್ಟಿತಾಪ್ಯದಿಚ್ಛಾಗಸಂಧಿಬಂಧನ .....ಗಗನತಳವೆಂಧರಾತಳಕ್ಕೆ ಪಱಿದುಬಿ
ೞ್ದಂತಾನುವಾದಿವರಾಪಸಂಸವುದ್ರಮುದ್ರಿತಧರಾವುಂಡಳವುಂ .....ಮುಂಡಳಸ್ಥಾನ
ವೆಸಲಿಲಪರಿಪೂರಿತವಾದಂತಾನುವಾಗಿ ॥

ವು ॥ ಇದುಪಾತಾಳಬಿಲಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲಿದುದಲ್ಲೋರಾಂಧಕಾರಕ್ಕೆ ವಾ ।
ಡಿದಕೂಪಂಪೆಱತಲ್ತಿದುಗ್ರಲಯಕಾಳಾಂಭೋಧರಚ್ಛಾಯೆತಾ ॥
ನೆದಲೆಂಬಂತಿರೆಕಾಱವೇಱಕಳಕಯಚ್ಛಾಯಾಂಬುವಿಂಗುಣ್ಪಿನಿಂ ।
ಪುದಿದಿದ್ದರ್ತ್ತು ಸರೋವರಂಬಳಬಳಾಕಾನೀಕರಾವಾಕುಳಂ ॥ 72

ಚಂ ॥ ಅದಟಿನವಿಕ್ರಮಾಜ್ಜ್ರ್ಜನನಸಾಹಸಭೀಮನಕೋಪಪಾವಕಂ ।
ಪುದಿದಳುರ್ದಱ್ವಿಕೊಳ್ಳದಿರದಿಲ್ಲಿಯುವೆಮ್ಮುವನಿಲ್ಲಿಬಾೞ್ವರಂ ॥
ಕದಡದಿರಿತ್ತ ಬಾರದಿರುಸಾರದಿರೆಂಬವೊಲಾದುದೆತ್ತಮು ।
ನ್ಮದಕಳಹಂಸಕೋಕನಿಕರಧ್ವನಿರುಂದ್ರಫಣೀಂದ್ರಕೇತುವಂ ॥ 73

ವ ॥ ಅಂತೆನೆವಪುಂಡರೀಕಷಂಡೋಪಾಂತವನೆಯ್ದೆವಂದನೇಕವ್ರಣಗ್ರತನವರುಧಿರ
ವಾಗಿದ್ದರ್ತನ್ನ ವೆಯ್ಯನೊರಸಿಕಚ್ಚ್ರ್ಚ್ಚವುಕ್ಕು ೞಿಸಿಯುಗುೞ್ದಚಮಿಸಿಜಳದೇವತೆಗಳ್ಗೆ
ಪೊಡವಟ್ಟುಜಳವುಂತಾಕ್ಷರಂಗಳೆಂಸರೋವರವನಭಿವುಂತ್ರಿಸಿ ॥

ಚಂ ॥ ಬೆಳಗಿಸವುಸ್ತ ಭೂವಳಯವುಂನಿಜತೇಜದಿನಾಂತದೈತ್ಯರಂ ।
ತಳವೆಳಗಾಗೆಕಾದಿಬಱಿಕೆಯ್ದಿ * ಬಱಲ್ದ ಪರಾಂಬುರಾಶಿಯೊ ॥
ೞ್ಕಳುಗುವತೀವ್ರದೀಧಿತಿವ್ರೋಲಾಕೊಳದೊಳ್ಪಣಿರಾಜಕೇತನಂ ।
ವುೞುಗಿದನಾರ್ಗ್ಗವೇಂಬಿದಿಯಕಟ್ಟಿದುದಂಕಳೆಯಲ್ತೆ ತೀರ್ಗ್ಗುಮೇ ॥ 74

ವ ॥ ಅಂತುವಜ್ರಿಯವಜ್ರಹತಿಗೆಳ್ದಕುಲಗಿರಿಜಳಧಿಯುಂಪುಗುವಂತೆದುರ್ಯ್ಯೋಧನಂ
ಕೊಳನಂಪೊಕ್ಕಿರ್ದ್ದನನ್ನೆಗಮಿತ್ತಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂಕಲ್ಯವಥೆಯಿಂಬಱಿಯಂರಾಜರಾಜ
ನಂಕೊಳುಗುಳದೊಳಱಿಸಿಯುಂಕಾಣದೆನವ್ಮಮಾಡುವಕರ್ತ್ತವ್ಯಮಾವುದೇಗೆಯ್ವಂ
ವೇಱೞಿಮೆಂದುನಾರಾಯಣನಂಬೆಸಗೊಳೆವಧುವನಿತಾವದನಕಮಳಹಿಮಕರನಿಂತೆಂದಂ ॥

---

* ಪಾ ॥ ಚಳಿಯುದ್ದು.

ಉ ॥ ಇಂದಿನನೇಸಱಿಂದೊಳಗರಾತಿಯನಿಕ್ಕ ದೆಮಾಣ್ದ ಮುಪ್ಪೊಡಿ ।
ನ್ನೆಂದುವಸಾಧ್ಯನಿಂದೆಱೆಯುಂಗಡಕೂಡುವನಾತನಂಗೆಲ ॥
ಲ್ಬಂದಪುದೇಬಱಿಕ್ಕ ದುವೆಕಾರಣಮಾಗುಱಿದುದ್ದ ನಂಧರಾ ।
ಣ್ಣಿಂದನನಲ್ಲದುಂತುತಲೆಯುಚ್ಚ್ರ್ಗಗುವೇರಣರಂಗಭೂಮಿಯೊಳ್ ॥ 75

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಜಳಧರನವಯನಿಶಾಚಕಚಕಿತವಿದ್ಯುತ್ಪಿಂಗಳಾಕ್ಷಪಾತಂಗಳಿಂದೆಸೆಗ
ಳಿಂನುಂಗುವಂತೆಮುಳಿದುನೋಡಿಜರಾಸಂಧಸಂಧಿಬಂಧನವಿಘಟನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಕಡಲಂಪೊಕ್ಕೊಡೆಪೀರ್ದ ಪೆಂಕಡಲನಾಪಾತಾಳಮಂಪೊಕ್ಕನ ।
ಪ್ಪೊಡೆಶೇಷಾಹಿಯಪಲ್ಗಳಂಮುಱಿದಪೆಂಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂಪೊಕ್ಕನ ॥
ಪ್ಪೊಡವಾಬ್ರಹ್ಮನಗಂಟಲಂಮುಱಿದಪೆಂದುಯ್ಯೋಧನಂತಾಂಪುಗ ।
ಲ್ಕೆಡೆ . . ತ್ರೈಭುವನಂಗಳಿಂಪೊಱಿಗೆಮುತ್ತೆಲ್ಲೆತ್ತೊ ಬಾಣಾಂತಕಾ ॥ 76

ವ ॥ ಎಂಬನ್ನೆಗಂವೃಕೋದರನಟ್ಟುದಕಿರಾತಂವಿಂಧ್ಯಕನೆಂಬಂಬಂದು ದುಯ್ರ್ಯೋಧನ
ನನೆಲ್ಲಿಯುಮಱಿಸಿಕಾಣದೆ ವೈಶಂಪಾಯನಸರೋವರಕ್ಕೆ ನೀರ್ಗುಡಿಯಲೆಂದುಪೋಗಿಕೊ
ಳದತಡಿಯೊಳ್ಳಳಕುಲಿಕ ಶಂಖಚಕ್ರಲಾಂಛಿತವಪ್ಪಡಿವಜ್ಜೆಯಂ ಕಂಡುಬಂದೆನೆಂದುಪೇ
ಱ್ವುದುಮಂಬುಜನಾಭನವನಮಾತಿನೊಳ್ಬೃಕ್ತಿಯುಂಟೆಂದೊಡವರನದೀನಂದನೋಪ
ದೇಶದಿಂದಾತಂಕೊಳನಂಪೊಕ್ಕ ಕಾಲವಂಚನೆಗೆಯ್ಯಲಿದ್ದ ನಕ್ಕ ನೆಂದಾಕೊಳನಂಮು
ಟ್ಟೆವಂದದಱತಡಿಯೊಳ್ಶಂಖಚಕ್ರಹಳಿಕುಲಿಕಲಾಂಛಿತವಾಗಿದ್ದ ಡಿವಜ್ಜೆಯಂ ನೋಡಿ
ದುಯ್ರ್ಯೋಧನನಪಜ್ಜೆಯಪ್ಪುದೇನುಂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲೆಂದುಕಳಕಳಿಸಿನಃದಂಗೆಯಿಂದಾದ್ದ ಕಂ
ಖಂಗೆಳಂಪೂರಿಸಿಯುಂ ಭೀರಿಗೆಳಂತಾಡಿಸಿಯುಮೇಗೆದ್ದುಂಪೊಱಮಡದಿರೆ ಭೀಮಸೇನನೆ
ನ್ನ ಸರಂಗೇಳ್ದಲ್ಲದೀಬೂತು ಪೊಱಮಡುವನಲ್ಲನೀತಂಗಾನೆಬಲ್ಲೆ ಸುಸಿರದಿರಿವೆಂದು ಸಕಳ
ದಿಗ್ವಳಯಭರಿತದಿಂಮಹಾಸಿಂಹನಾದದಿಂದಲ್ಲಿಯಜಳಚರಂಗಳರ್ದ ಪಾನನೆಪಾಱುವನ್ನೆ
ಗಮಾದ್ದ್ರ ॥

ಮಾಸ್ರ ॥ಕಿಱಿಯಂದಿಂದಿತ್ತ ದುಯ್ರ್ಯೋಧನನೆನಿಸಿದವಿಕ್ರಾಂತಮೇನಾದುದೆಟ್ಟಿಂ ।
ದಿಱಿವುಕ್ಕ್ರ್ಗಲ್ಲೆತ್ತೊ ಪಾಂಚಾಳಿಯನೆಱೆವದಟೇನಾದುದೋಪಮ್ಮೆರ್ವಾತಂ ॥
ದಱಿ . . . . . ವೆನಗೆನಗೆಯಂವಾಡಿದೈಬಂದನೀತಂ ।
ಪೆಱಿನಲ್ಲಂಪಜ್ರ್ವಯಂಕಾರವಕುಳನಳಿನೀಕುಂಜರಂಭೀಮಸೇನಂ ॥ 77

ಕುಡಿದೆಂದುಶ್ಯಾಸನೋರಸ್ಥಳವಿಗಳದಸೃಗ್ವಾರಿಯಂಕೆಂಡದಂಮು ।
ನ್ನಡೆನೋಡುತ್ತಳ್ಳಿ ವುಣ್ಮೆ ೈನಿನಗಿಱಿವೆದಟಂಕೊಟ್ಟರಾರಿನ್ದು ವುಣಂ ॥
ಲ್ಕೆಡೆಯುಂಟೀಸಿಲ್ಲಿ ದೈಪೋಪೊಱವಾಡುಕೊಳದಿಂಸತ್ತೊ ಹಂಸುಟಪ್ಪಸಿನ್ನೀ ।
ಗೆಡೆದಲ್ತೊಂದಪ್ಪೆನೆನ್ನೆಂವುಳಿಯಿಸಿನಿನಗಿಂದೊರ್ಹಬಾಱಿವ್ವಿಸೆಯುಂಟೇ ॥ 78

ಕಂ ॥ ಮಾನಸಿಕೆಯದೊರೆರಿಡೆನೀ ।
ವ್ಯಾನಿಸನೆನೆನೀರೊಳಿಲವೊನೀಸುಂಮಿನೆಂ ॥

ಬೀನೆವದಿರ್ದ್ದೆಯಿಜೇನಭಿ ।
ಮಾನದಕಲಿತನದಪರಮಪದವೆಯ್ದಿದೆಯೋ ।। 79

ಚಂ ॥ ಅದಟಿನಳುಕ್ಕ್ಕೆಯಂಸಿಱಿಸಿನಿನ್ನನಿಷೇಕದಪೊಱ್ತು ತಪ್ಪಲೀ ।
ಯದೆಪೊಱವಟ್ಟುಬಾತಜೆಯದೀಗಳೆನೀನಿನಿಸಿದ್ದೆಯಾಪ್ಪೊಡೀ ।।
ತೊದಳೊಸರೋವರಾಂಬುವನಿತಂತವೆತಾಳ್ಕಿರಸಾತಳಂಬರಂ ।
ಪದಕಿಯುಮೆಂತುಮಪ್ಪೆನಿಕೊಂದಪೆನೇಱ್ಪುದಿದೇಂಸುಯೋಧನಾ ।। 80

ವ ॥ ಎಂದುವಿಳಯಕಾಳಜಳಧರನಿನಾದದಿಂಗಜಱುಗಜರ್ಜ್ಜಿಸಿದ ಜಟಾಸುರಾರಾತಿಗಳಗ
ರ್ಜ್ಜನೆಗೆಕರಿಕಳಭಗರ್ಜ್ಜನೆಗೇಳ್ವವ್ಯಗರಾಜನಂತೆರಾಜರಾಜಂಸ್ಯೆರಿಸದೆಚಿತ್ತಸ್ಖಲನೆಯಾ
ಗೆಜಳಸ್ತಂಭಮಂತ್ರಮೆಲ್ಲಂಮಾಯಾಸಂತ್ರಮಾಗೆ ।।

ಸು ॥ ಪಗೆವಂಬಿಂದುಱಿದಿಂತುಮೂದಲಿಸೆಯುಂ ಮಾಂಕಿವೆಱ್ಕ್ಕೇಳ್ದಕೆ ।
ವ್ಯಗೆನೀರೊಳ್ಮಿಱುಗಿದ್ದೊರ್ಡಱ್ದಕಿಡುಗುಂವಚೆಟ್ಟಿಯರ್ಯ್ಯಮೆಂದುದ್ಧತಂ ।।
ನೆಗದಾಗಳ್ವೆಳಸಲ್ತಿರೀಟತಟಿರತ್ನಾಂಕುಪ್ರಭಾರಾಜಿತೊ ।
ಟ್ಟಗೆಕೆಯ್ಗಣ್ಕ್ಕೆಸುರೇಂದ್ರಚಾಪರುಚಿಯಂಕೆಯ್ಕೊಂಡುದಾಪೂಗೊಳಂ ।। 81

ಚಂ ॥ ನೆಗೆಯಿಪೊದಱ್ದಿಬೊಬ್ಬುಳಿಕೆಗಳ್ನೆಗದಂತೆರಡುಂಕೆಲಕ್ಕೆನೀ ।
ರುಗಿಯೆಗದಾಭಿಘಾತಪರಿಪೂರಿತತೋಯಜಪಂಡಮಲ್ಲಿಗ ।।
ಲ್ಲಿಗೆದದೇಱಿಭೀವಮಭುಜಮಂದರಘಟ್ಟನೆಯಿಂದಮಲ್ಲಿತೊ ।
ಟ್ಟಗೆಕೊಳಿಕಾಳಿಕೂಟಪೊಗೆವಂತೊಗೆದಂಪಣಿರಾಜಕೇತನಂ ।। 82

ವ ॥ ಅಂತೊಗೆದುದಿಕ್ಕರಿಕರಾನುಕಾರಿಪರಿಘೋತ್ತಂಸಿತತೋರಣೀಕೃತರೌದ್ರಗದಾದಂ
ಡನುಂಪ್ರಚಂಡನುಮಾಗಿಸೆರಗಿಲ್ಲದೆಕೊಳದಿಂಬೊಱುವಟ್ಟುಬಪ್ಪ ದುರ್ಯ್ಯೋಧನನಂಧ
ವ್ಯಕ್ಷಪುತ್ರಂನೋಡಿ ।।

ಚಂ ॥ ನಡಪಿದನಂತರೆಯ್ದೆಪೊರೆದಾಳ್ಕಣರಂಗದೊಳುಳ್ಳರೆಲ್ಲರುಂ ।
ಮಡಿದೊಡಮುಕ್ಕ್ಕರ್ಗುಂದದುಗುರಂತರಡುಂಕಡಿತಪ್ಪಕೂರ್ವ್ವನೋ ।।
ಗಡಿಸದೆತಾಳ್ದಿವೆಯ್ಯೊಳೆವೈಕೋದರನೊಂದೆಸರಕ್ಕೆ ಕಾಯೊಪ್ಪಡಂ ।
ಬಡಿಸಡಿಲೇಱ್ಪ್ಪಿಯಂವುಸಗಿಬಂದನಿದೇಂಕಲಿಯೋಸುಯೋಧನಂ ।। 83

ವ ॥ ಎಂಬನ್ನೆಗವೆಯ್ದೆವಂದುದುರ್ಯ್ಯೋಧನಂಪಾಂಡುತನೂಜರನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಸು ॥ ಎಳೆಸುಂದೈತ್ಯನಕೆಯ್ಗೆಪೋಗೆತರಲೆಂದೀಚಕ್ರಮುನ್ನಂರಸಾ ।
ತಳವುಂಪೊಕ್ಕುದುಮಿಾವುಹೋಗ್ರರಣದೊಳ್ನಿಂವೊಂದುಕೆಯ್ವೀಡ್ದಭೂ ।।
ತಳವುಂವುತ್ತೆತರಲ್ವಿಕುದ್ಧನಿಯುವುಪಾರಂಭದಿಂದಾನುಮಿಾ ।
ಕೊಳನಂಪೊಕ್ಕುದುಮಾವದೋಷವೆನಗಿಂವಾಱುಂಪರಾತ್ಕೋಱಿರೇ ।। 84

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಬಿಸುಡಿಂನಪ್ಪೊಡವೇವಮಂಧರಣಿಯಂಪಚ್ಚಿಳ್ವವೇನಪ್ಪುದೀ ।
ಕಿಸುರೊಳ್ಕೆಮ್ಮನೆಪಾಪಕರ್ಮ್ಮಚಲವುಂಕೊಂಡಾಡದೆಂಮಯ್ಯರುಂ * ॥
ಪಸಕೆಯ್ಯುತ್ತಿರೆನೀನೆವೇಣರಸುಗೆಯಿಂದಯ್ಯರ್ದಿಂತೊಳ್ಳಿತ್ತೆ ।
ವಸುಧಾವುಂಡಳಮಿಂಬುಕೆಯ್ಯುವಿದನಾಂಕೆಯ್ಯೊಡ್ಡಿದೆಂಬೇಡಿದೆಂ ॥ 85

ವ ॥ ಎಂಬುದುವುಂಬುಜೋದರನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಅನವದ್ಯ ॥ ಅಯ್ದಲಿವಾಡದೊಳಯ್ವರುವುಂನೀಂಕೂರ್ತ್ತಿರಿಸೆಂಬೊಡವೆಂತುವೇ ।
ಗೆಯ್ದುದನೊಲ್ಲದಕಾರಣದಿಂದಂನೋಡಿನಿತಾದುದುನಿನ್ನೊಳೇಂ ॥
ಸಯ್ದವನಲ್ಲನೆಧರ್ಮ್ಮತನೂಜಂಪೇಟ್ಟುದನಿನ್ನೆವುಗಿಂಬುಕೆ ।
ಯ್ದನೆಯೆಂಜಿಯಾಗುಲಿದಾರೊಳವೇವಂಗೊಳ್ಳದಿರಿಂಫಣಿಕೇತನಾ ॥ 86

ವ ॥ ಎಂಬುದುವಾವಾತಂಕೆಳಗಿವಿಗೆಯ್ದುತನ್ನಗದಾದಂಡವುಂಭುಜಾದಂಡದೊಳಳವ
ಡಿಸಿನೋಡಿದುರ್ಯ್ಯೋಧನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಮುನ್ನಿವ್ಮಪೇಟ್ಟುದಗೆಯ್ದೆ ।
ನಿನ್ನಿಪದದಲ್ಲಿಪೇಟ್ಟುದಗೆಯ್ವಂತುಂತೇಂ ॥
ಪನ್ನಗಪತಾಕನಲ್ಲೆನೆ ।
ಬಿನ್ನಣವಡೆವಾತನೆನ್ನೊಳಿಂನುಡಿಯದಿರಿಂ ॥ 87

ಶಾ ॥ ಆದುಶ್ಯಾಸನನಂಪೊರಳ್ದಿರಣದೊಳೊಕ್ತಂದೀವುರುತ್ಪುತ್ರನಿಂ ।
ತಾದಂದಳ್ಕಿಸೆನೋಡಿನೋಡಿಪುದುವಾಳಿಂತಕ್ಕುಮಿಂತೀಗಳಾ ॥
ನಾದೆಂವೇಣಿವನುದನೇಕೆತಡೆವಿಕ್ರ್ಕಯ್ವೆಯ್ದವಿನ್ನೀಂಕರಂ ।
ಸಾದಯ್ಯರ್ಂಕನಲ್ವಂ ಡಿಂತಿನಿಬರುಂಕಾದಿಂಭರಂಗೆಯ್ದ ಪೆಂ ॥ 88

ವ ॥ ಎಂಬನ್ನೆಗಂತೀರ್ತ್ಥಯಾತ್ರೆಯೊಳೊತ್ತಡರ್ದುತಡೆದಬಲದೇವಂ ದುರ್ಯ್ಯೋಧನಂ
ಗಾಯುಂಬಪ್ಪರ್ಂತೆ ವೆಗಲೊಳ್ಳಲಾಯುಧವುನಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಜಂಗವುಪರ್ವ್ವತವೆ ಬ
ಪ್ಪರ್ಂತೆಬಂದುತನಗೆಬೊಡವಟ್ಟದುರ್ಯ್ಯೋಧನನಂಪರಸಿಪಿರಿದುಮಳ್ಕಿ ಱಿಂದಪ್ಪಿಕೊಂಡಾ
ತಂಗಾದವಸ್ಥೆಯುಂಕಂಡುಮನ್ಯುಗದ್ಗದಕಂಠನಾಗಿ ತನಗೆಱಗಿದಮುರಾಂತಕನುವುಂಪಾಂ
ಡವರುವುಂಪರಸಲೊಲ್ಲದೇನಂವಾಡಿದಿರೆಂದೊಡೆಮಧುಮಥನನಣ್ಣನ ಮುನಿದವೊಗವು
ನಱಿದಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ಮುಳಿವೊಡವೆಯೆನ್ಸಕೇಳ್ದ ಮುಳಿಪಾಂಡುತನೂಜರವುನ್ನಿನಾಳ್ದಭೂ ।
ತಳವುನದೆಂತುಮಿಾಯದೆಸುಯೋಧನನುದ್ಧತವೃತ್ತಿಯೆಂಸುಹೃ ॥
ದ್ಬಳಮಱಿದಲ್ಲಿಯಿಂದೆಪುದುವಾಳ್ಕೆಗೊಡಂಬಡಲೊಲ್ಲದಿನುಮ ।
ವ್ವಳಿಸುವನೀಗಳಾತನನೆನೀಂಜೆಸಗೊಳ್ಪುಸಿಯುಂಸುಯೋಧನಂ ॥ 89

* ಪಾ ॥ ಎಂಮಯ್ಯಮುಂ.

ವ ॥ ಎನೆನೀಂವುರುಳ್ತನವುನೇಕೆವಾಡಿದೆಯೆಂದುತನ್ನ ವೊಗವುಂನೋಡಿದಹಲಾಯು ಧಂಗೆದುಯ್ಯೋಧನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಹರಯಿಂದಂದವುದಂತೆಪಾಂಡುತನಯನ್ನಿರ್ದ್ದೋಷಿಗಳ್ತಥ್ಯಮಿಂ ।
ತುರಣಸ್ಥಾನದೊಳಿನ್ನೆರಟ್ಟು ಡಿವೆನೇವುದ್ಬಂಧುಶೋಕಾಗ್ನಿಯಿಂ ॥
ದುರಿದಪ್ಪೆಂತೊಡರ್ದನ್ನ ನಿಂಬಿಡುವಿರೋಧಿಕ್ಷ್ಮಾಪರೆನ್ನೀಗದಾ ।
ಪರಿಘಾಘಾತದಿನಟ್ಟಿ ತಟ್ಟಿಯುಡಿದಿನ್ನಟ್ಟಿ ಡದೇಂಪೋಪರೇ ॥ 90

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಸಂಕರ್ಷಣನಾತನವುನದುತ್ಕರ್ಷತೆಯುನಟ್ಟಿದುಪೆಱತನಿನ್ನೆನಗೆನು ಡಿಯಲೆಡೆಯಿಲ್ಲಧರ್ಮ್ಮಯುದ್ಧವುಂನೋಡಲ್ವೇಟ್ಟು ವೆಂದುಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನನಿಂತೆಂದಂ ನಿಂವುಯ್ವರೊಳೊವ್ವನೀತನೊಳ್ಕಾದುವುದುಕಾದಿಸೋಲ್ತಿಂಬಱಿಯಂದುಯೊ ರ್ಯೋಧ ನಂನೆಲನನಾಳ್ವನುಱಿದನಾಲ್ವರುವೂತಂಗೆಬಸೆಕೆಯುವ್ವದಾಕ್ಕಾದಿದಪರೆನೆಭೀವುಸೇನ ನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚಂ ॥ ತೊಡರ್ದುಬಿಡಿಂಸುಯೋಧನನನೆನ್ನು ವುನಾನಿರೆಕಾರವಾಧಿಪಂ ।
ಗಿಡುವಗೆವೇಱಿವಿಂಸೆಱರೊಳಂವುಳಿಸುಂಟೆವುಹಾಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯೊ ॥
ಳ್ತೊಡರ್ದನುವೂನೆಭೂತಳವುದಿಕ್ಕೆಡಗೆಯ್ದಿಲಲಾತ್ತರಾಗ್ಗೆರ ।
ಟ್ಟು ಡಿಯದಿರೆಂದೊಡಂಬಡಿಸಿದಂಪಳಿಯಂನಯದಿಂವೃಕೋದರಂ ॥ 91

ವ ॥ ಅಂತೊಡಂಬಡಿಸಿಸಂಗ್ರಾವುರಂಗಕ್ಕನಿಬರುವುನೊಡಗೊಂಡುಬಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಕರಿತುರಗನರಕಳೀವರ ।
ಪರಿಚಿತರಣವುಲ್ಲಿವುಹಿತಳಂಕಾದಲ್ಕಿಂ ॥
ತರದಪ್ಪುದೆಂತಿದೆಂದಣ ।
ವಿರದೆವುರುತ್ಸಾನುನವುಱಿದಂಕೊಳುಗುಳವುಂ ॥ 92

ವ ॥ ಅಂತುನವುಱಿದಸಂಗ್ರಾವುರಂಗದೊಳ್ಪರಸ್ಪರವಿರೋಧಕ್ರೋಧವಿಕ್ಷೇಪಹರ್ಷ್ಟಿ ತವೂರ್ಗ್ಗಪ್ರಹಸ್ತಪ್ರಸಾಧಿತಘೋರಸಂಗ್ರಾವುರುವುತ್ಯುಗ್ರಗದಾಪರಿಘಭಾಸುರಭುಜಪರಿ ಘೆರುವುಪ್ಪ ಭೀವುದುಯ್ಯೋಧನರಿರ್ವ್ವರುವೊರ್ವ್ವರೊರ್ವ್ವರಂವುೂದಲಿಸಿನವ್ಯಾಪಸ ವ್ಯಭ್ರುಂತೋದ್ಭ್ರಾಂತಕರ್ಷ್ಣಣವುಂದವಾಳವತ್ತ್ರಾನಾದಿಗಳಪ್ಪವೂವತ್ತೆರಡುಗದಾವಿ ಹ್ಲೇಪದೊಳವುತಿಪರಿಚಿತರಾಗಿಕಾದುವಾಗಳೆ ॥

ಮ ॥ ವೊದಲಿಂಕಿಱ್ತು ಕುಳಾಚಳಪ್ರತತಿಗಳ್ಪೊ ಱೆದ್ಯದ್ಗದಾಘಾತವಾ ।
ತದಿನಾಕಾಶವುನೆಯ್ದೆ ತೂಳ್ದಿ ಕವಿತಂದಂಭೋಧಿಯೊಳ್ಸೂಱಿಸೂ ॥
ಱಿದೆಬೀಱ್ತಿಂದುವುಬತ್ತಲಾಟಿಸಿದುವಾವಾರಾಶಿಗಳ್ಸಕ್ಕೆರ್ದಬಿ ।
ಕ್ಕೆದಬಾಯುಂತೆಸುರುಳ್ದುದಂಬರವಿದೇಂಸೆಂಪೋಗದಾಯುದ್ಧದಾ ॥ 93

ಮ ॥ ಗದೆಯೊಳ್ಮುಟ್ಟಿಸೆಪ್ರಟ್ಟಿದುಳ್ಕ ತತಿನೀಳ್ದಾ ಕಾಶವುಂತಾಖಿನಂ ।
ಪುದಿದುದೇವರಕಣ್ಣೊಳುಳ್ಳಿ ವಿಳಯೋಳ್ಕ ಕಂಕೆಯುಂಮಾಡೆವೆ ।।
ಟ್ಟಿದನೊಟ್ಟಿಕ್ಕಿಟ್ಟುಗಳಿಂದವಕ್ಕರ್ಳಿಜಲ್ದಬ್ಬಿಲ್ಲಾ ಡೆಭೂಭುಗವಾ ।
ದುದುದುರ್ಯ್ಯೋಧನಭೀಮಸೇನರಗದಾಯುದ್ಧಂವಿಸಾಭ್ಮೀರವಂ ।। 94

ವ ॥ ಆಂತಿರ್ವ್ವರುವೊರ್ವ್ವರೊರ್ವ್ವರೊಳ್ಕಿಜುದುಕಾದೆದುರ್ಯ್ಯೋಧನಂವಿಭ್ಯಾಧರರ
ಣದೊಳತಿಪರಿಚಿತನಪ್ಪುದಱಿಂದಾಕಾಶಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ।।

ಕಂ॥ ಸಿಡಿಲೆಱಗುವಂತೆಭೋರೆಂ ।
ದೊಡನೆಱಗಿಮಹೋಗ್ರಘನಗದಾಪರಿಘದಿನಾ ॥
ದ್ದಡಗಿಡಪೊಯ್ದೊಡೆಭೀಮಂ ।
ಕೆಡೆದಂಧರೆನಡುಗೆನೀಳಕುತ್ಕ್ಷೀಳಂಬೊಲ್ ॥ 95

ವ ॥ ಅಂತುದುರ್ಯ್ಯೋಧನಗದಾಪ್ರಹರಣದಿಂದಜೇತನೆನಾಗಿದ್ದ ನನಿಱಿಯಿನೆಂದುಪ
ವಮಾನವಾರ್ಗ್ಗದೊಳಲ್ಪಾಂತರದೊಳ್ಳಪೆಯಂಬೀಸುವಾಗಳ್ಸಯೋಧನನಗದೆಯಗಾಳಿ
ಯೊಳ್ಮಾರ್ಚ್ಚಿಯಿಂದೆಚ್ಚ ತ್ತುಧರಾತಳದೊಳ್ಸಸಿಪತನ್ನ ಗದಾದಂಡಮಂ ಭುಜಾದಂಡ
ದೊಳಳವಡಿಸಿಕೊಂಡವೃಕೋದರನನಂಬುಜೋದರಂಬಿಚ್ಚಱಿಸುವನೆವದೊಳೆಮ್ಮಂ
ಮಂಗಮಕ್ಕುಮೆಂದುತೊಡೆಯಂಪೊಯ್ದಾರ್ವ್ವುದುಂದುರ್ಯ್ಯೋಧನನನೆಱಿನದೆಂದಱಿದು॥

ಮಾಸ್ಯ॥ ನೆಱನೀತಂಗೂರುಯುಗ್ಮಂನೆಱನನಱಿಯದಾನಿನ್ನೆಗಂವಾಣ್ದೆನಿಂಪೋ ।
ತೆಱಪಂಪಾರ್ದ್ದಪ್ಪೆನೆಂದೊಯ್ಯನೆಗದೆಯನಣಂಪಾಡುಗೆಯ್ದಿದ್ದರ್ದ್ದಭೋರೆಂ ॥
ದೆಱಪುಗ್ರಾರಾತಿಯೂರುದ್ವಯಮನಿಡೆಗದಾಘಾತದಿಂದೂರುಯುಗ್ಮಂ ।
ಮುಱಿದಿತ್ತಂನುಚ್ಚನೂಱಾಗಿರೆಕೆಡೆದನಿಳಾಭಾಗದೊಳ್ಭಾರ್ತ್ತರಾಷ್ಟ್ರಂ ॥ 96

ಚಂ ॥ ನುಡಿದುದನೆಯ್ದೆತುತ್ತ ತುದಿಯೆಯ್ದುವಿನಂನುಡಿದಂಚಲಂಚಲಂ ।
ಬಿಡಿದುದನೆಯ್ದೆಮುಂಪಿಡಿದುದಂಸಲೆಪೂಣ್ದಪೂರ್ಣ್ಣನೇ ॥
ರ್ಪ್ಪಡೆನಡೆವನ್ನೆಗಂನಡೆದನಳ್ಕದಬಳ್ತ್ತದೆತನ್ನೊಡಲ್ಪಡ ।
ಲ್ವಡುವಿನವಣ್ಮಕ್ಕುಗುಂದದೆನಲೇನಭಿಮಾನಧನಂಸುಯೋಧನಂ ॥ 97

ವ ॥ ಅಂತುಸತ್ತುಂ ನೆಲನಂಪತ್ತು ವಿಡೆನೆಂಬಂತೆನೆಲನಂಪತ್ತಿ ಮೂರ್ಚ್ಛಾಗತನಾಗಿದ್ದ
ಕುರುಕುಳಚೂಡಾಮಣಿಯನೇನುಂವಾಣದೆ ಕಿವ್ಮಿರವೈರಮುಟ್ಟಿವಂದಾಗಳ್ಕಾದಶಾ
ಕ್ಷೋಹಿಣೀಪತಿಯಪ್ಪರಾಜಾಧಿರಾಜನೆಂಪರಾಭವಂಬಡಿಸದಿರೆಂದುಬಲದೇವಂಬಾರಿಸೆವಾರಿಸೆ॥

ಮಾಸ್ಯ॥ಇದಱಿಯೊಳ್ಮಾರ್ದ್ದಭಿಷೇಕಂತನಗೆಗಡಸವುಂತಾಯ್ತು ಪಂಳಾತಪತ್ರಂ ।
ಪುದಿದೆತ್ತಂತಣ್ಣೆಲಲ್ತಾಡುವುದುಗಡಮಿದೆಂತೆಂದುಮಾರ್ಗ್ಗಪ್ಪೆಡಂಪ ॥
ರ್ವ್ವಿದಗರ್ವ್ವೋದ್ರೇಕದಿಂಬಾಗದುಗಡಮನುತಾಂವಾಣಿಕಂನೂಸೆಬಲ್ಪಿಂ ।
ದೊದೆದೆಂಸಾರ್ತ್ತಂದುದುರ್ಯ್ಯೋಧನನವಕುವವುಂಕೋಪದಿಂಭೀಮಸೇನಂ॥98

ವ ॥ ಬಳಿಕಮುಮಂದುರ್ಯ್ಯೋಧನಂಗಾದವಸ್ಥೆಯಂನೋಡಲಾಜಿದೆಯುಂತನ್ನ ತಮ್ಮನವ
ನಮುಂನೋಡಿಸಲಱಿಯದೆಯುಂಬಲದೇವಂ ಭಗ್ನವಮನೋರಥನಾಗಿದ್ವಾರಾವತಿಗೆಪೋ
ದನನ್ನೆಗಂ ವೇಣೀಸಂಹಾರೋರುಭಂಗವುಕಾಬಭಂಗಂಗಳೆಂಬತನ್ನ ಮಹಾಪ್ರತಿಜ್ಞೆ
ಯಂನೆಱಿದಭೀಮಸೇನನಳವಲ್ಲದೆಪೊಗಱ್ಪುಜಕ್ಕಿಕಾಲಕುಕಲನಪ್ಪುದಱಿನಶ್ವತ್ಥಾ
ಮುನಿಪ್ಪನಾಗತಬೂಧಾವಿಘಾತವುಂವಾಡಲೆಂದಯ್ವರುಮುಂನೀಲಗಿರಿಗೊಡಗೊಂಡುಪೋ
ಗುತ್ತುಮಲ್ಲಿರ್ದ್ದಬೀಡುಮನಾಬೀಡಿಂಗೆಕಾಮಾಗಿ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಶಿಖಂಡಿಚೇಕಿತಾನಯು
ಧಾಮನ್ಯೋತ್ತಮೌಜಸರುಮುಂಕ್ಯತಸೋಮಕಪ್ರಮುಖರಪ್ಪಪಂಚಪಾಂಡವರುಮುಂ
ವೇಱ್ಪುಡಹಸ್ತಿನಪುರಕ್ಕೆ ಕಳಿಪಿದನನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ಕೃಪಕೃತವರ್ಮ್ಮಸಮೇತನಶ್ವತ್ಥಾಮುಂದು
ರ್ಯ್ಯೋಧನನಿರ್ದ್ದೆಡೆಯಱಿಯದೆಗಾಂಗೇಯರಿಂದಮಿರ್ದ್ದೆಡೆಯನಱಿದುಕೊಳಕ್ಕೆ ವಂ
ದಲ್ಲಿಯುಂಕಾಣದೆಕೊಳುಗುಳದೊಳಱಿಸುತ್ತುಂಬರ್ಪ್ಪಂತೊಟ್ಟುನೆಕಟ್ಟಿರೊಳ ॥

ಚಂ ॥ ಪಿಡಿದೆಡಗೆಯ್ಯಬಾಮರದದಕ್ಷಿಣಹಸ್ತದಪದ್ಮದೊಳ್ಪಾಡಂ ।
ಬಡೆನಸುವಾಸಿಪಾಡಱಿದರೂಪಿನೊಳಾಣ್ಮವಗಾಡಿನಾಡಕ ।।
ಕ್ಕೆಡಜಿತೊಡಂಕಿಟೀಱಿದಕಾರುಳ್ಳಳಚಿತ್ತದೊಳಾದಜೀವಂ ।
ನುಡಿವವೊಲಾಗೆಬರ್ಪ್ಪಕವುಳಾಯತನೇತ್ರೆಯನಿಂದುವಕ್ತ್ರೆಯಂ ॥ 99

ವ ॥ ಕಂಡುನೀನಾರ್ಗ್ಗೀನೆಂಬೆಯೆಲ್ಲಿಗೆಪೋದಪೆಯೆನೆ ॥

ಮ ॥ ಪೆಸರೊಳ್ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆನಿನ್ನೆಗಂನೆಲಸಿತಾಂದೆಯ್ಯೋಧನೋರಸ್ಥಳಾ ।
ವಸಥಂದ್ರೋಣನದೀಜಕರ್ಣ್ಣಭುಜವೀರ್ಯ್ಯಾವೇಷ್ಟಿತಂವಾಡಿಸಂ ।।
ತಸದಿರ್ದ್ದಂಬಿಸುಟೂಧರಾಧಿಪತಿಯುಂನಾರಾಯಣಾದೇಶವೊ ।
ಡ್ಡಿಸೆಪಾಂಡುಪ್ರಿಯಪುತ್ರರೊಳ್ನೆರೆಯಲೆಂದಿಂತೀಗಳಾಂಪೋದಪೆಂ ॥ 100

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮುಶ್ವತ್ಥಾಮುನಿಂತಂದಂ ।।

ಚಂ ॥ ಪೊಸತಲರ್ದಂಬುಜಂಗಳಿಸಳೊಳ್ನಡೆಪಾಡುವಪದ್ಮಯೋನಿಯೇ ।
ಪೊಸದೊಡೆಪುಟ್ಟಿಪೈಮುರವಿರೋಧಿಯಪತ್ನಿಯೆಮಿಂಬುತಿರ್ಪ್ಪಕೂ ।।
ರಸಿಗಳವೇಲೆಸಂಕರಪೆವೈರನರಾಧಿಪಸ್ತನ್ಯವಾರ್ದ್ಧಿಯಂ ।
ಪೊಸದೊಡೆಪುಟ್ಟಿದೀನಿನಗೆವಕ್ಕಸಲೆನ್ನನದೆಂತುತೀರ್ಗ್ಗುಮೇ ।। 101

ಮ ॥ ಕುರುವಂಶಾಂಬರಭಾನುವಂಬಿಸುಡಿಸಲ್ಕಾನುಳ್ಳಿನಂತೀರದಾ ।
ನಿರನಾರಾಯಣನೆಂಬನುಂಪ್ರಭುವಪೇೞ್ಪಿನೀನಮರುಳ್ಮಾತನಂ ।।
ಬುರುಹಾಕ್ಷೀಬಿಸುಡಂಜದರ್ನ್ನಡೆಕುರುಕ್ಷ್ಮಾಪಾಳನಿರ್ದ್ದಲ್ಲಿಗೆಂ ।
ದರವಿಂದಾಲಯೆಯಂಮಗುಳ್ಚಿದನದೇನಾದ್ರೌಣಿಕೌರ್ಯ್ಯಾರ್ತ್ಥಿಯೋ ।। 102

ವ ॥ ಅಂತುವಿಕಸಿತಕವುಳವೆಳನಯನೆಯಂ ಕವುಳೆಯನಶ್ವತ್ಥಾಮುಂವುಂಬಿಟ್ಟುಕು
ರುಕುಟುಂಬಘಟ * ಚೇಟಿಕೆಯಂತರ್ಪ್ಪಂತತಂದಾವ್ಯಕೋದರಗದಾಸಂಜೋರ್ನ್ನತೋ

* ಪಾ ॥ ಕುಟುಂ.

ರುಯುಗಳನುಂ ಭೀಮಸೇನಪ್ರಹರಣಗಳಿತಕೋಣಿತಾರ್ದ್ರಮಾಳಿಯುವಾಗಿಕೋಟಲೆ
ಗೊಳ್ವಕಿರವೇಶ್ವರನನೆಯ್ದಿ ಪೋಗಿಪಸ್ತ್ರಪ್ರಹಸ್ತಮಂಡಲಾಗ್ರವ್ಯಗ್ರನುವಾಗಿ ॥

ಚಂ ॥ ನೆಗಟ್ಟಿ ನೆಗಟ್ಟಿ ಗಾವೆಡೆಯೊಳಂಬಲಿಯಿಲ್ಲದೆಪೂಣ್ದು ಸಂದವೈ ।
ರಿಗಳನೆಕೊಂದುವಾರಿಧಿಪರೀತಮಹೀತಳಮಂನಿವಿಜ್ಜೆಜೆ ॥
ಟ್ಟಿಗರನಯೋನಿಸಂಭವರನಾಳ್ದರಿವಗ್ಗರದೊಳಾಂತುಕಾದೆಯುಂ ।
ಬಗೆದೂರೆಕೊಂಡುದಿಲ್ಲಿದುವಿಧಾತ್ರನದೋಷವೊನಿನ್ನದೋಷವೋ ॥ 103

ಕಂ ॥ ಆದೊಡವೆನ್ನಂಬಂಚಿಸಿ ।
ಪೋದುದಜುರ್ನನಗೆಪಗೆವರಿಂದಿನಿತೆಡಱಾ ॥
ಯತ್ತಿರ್ತ್ಯತೇಜಪೆಸಸಿದಿ ।
ರಾವಸೃಥಾಸುತರಸುಱಿವುಲೀಯದೆಕೊಲ್ವಂ ॥ 104

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಘಣಿಕೇತನಂನೆತ್ತಿಯಿಂದೊಜ್ಜೆದುಗುವನೆತ್ತರಧಾರೆಯಿಂಪೆತ್ತಿವಕಣ್ಣ
ಳನೊತ್ತಂಬದಿಂತಜಿದಕ್ಷತತ್ಥಮನವೊಗವುಮಂನೋಡಿ ॥

ಚಂ ॥ ಎನಗಿನಿತೊಂದವಸ್ಥೆವಿಧಿಯೋಗದಿನಾದುದಿದಕ್ಕೆ ನೀನಱಾ ।
ಲ್ಪಿನಿತುಮನಃಕ್ಷತಂಬಡದಿರಾಗದುಮಾಂಡವರಂಗೆಲಲ್ಪುರಾ ॥
ತನಪರುಷಂವುರಾರಿಕೆಲದೊಳ್ನೆಲೆನೀಂಕೊಲಲಾಪ್ಪೆಡಾಗದೆಂ ।
ಪೆನೆತಜಿದೊಟ್ಟಪೈರಿಗಳನೆಂನನುವುಳ್ಳಿನಮೆಯೆದ್ದ ತಾಗಡಾ ॥ 105

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಪಾಂಡವರನಿಕ್ಕಿದೊಸಗೆವಾತನೀಗಳೆಕೇಳಿಸುವೆನೆಂದುಸರೋಜನಿಳಯೆ
ಯನೆನ್ನಬರ್ಪನ್ನಮುರಸನನಗಲದೆ ವಿಕಸಿತಕತಪತ್ರಾತಪತ್ರದತಣ್ಣೆಱಲುಮುಂ ಕುಂದ
ಲೀಯದಿರಂದುನಿಯಮಿಸಿರುದ್ರಾವತಾರಂಕೃಪಕೃತವರ್ಮ್ಮನವೇತನರಸನಂಬೀಱಯ್ತಂ
ಡುಪೋದನಾಗಳ ॥

ಚಂ ॥ ಮಗನಬಲಿಳುಕ್ಕರಮೆಬಿಗುತಿಪ್ಪನೆಮೆನ್ನತನೂಜನಾಳ್ದ ಸಾ ।
ಮಿಗಮಱಿವಾಗೆಕೋಕರಸಮಿಮ್ಮಡಿಸಿತ್ತು ಜಳಪ್ರವೇಶಮಿ ॥
ಲ್ಲಿಗೆಪದನೆಂದುನಿಶ್ಚಯಿಸಿವಾರಿಜನಾಥನನಾಥನಾಗಿತೊ ।
ಟ್ಟಿಗೆಜಗಮಬ್ಬಿಂತೆವೋಲ್ಮಱುಗಿದಂಕಡುಕೆಯ್ದ ಪರಾಂಬುರಾಶಿಯೊಳ್ ॥ 106

ವ ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳಶ್ವತ್ಥಾಮಂಕೃಪಕೃತವರ್ಮ್ಮರುಂಬೆರಸುಪಸ್ತುತಪುರಬೊಳ್ಪಿಂ
ದವರ್ದ್ದರಗೆತ್ತುಮಲ್ಲಗೆ * ನಿಟ್ಟುಲಿಯಾಗಿದುಱಿಯನಿಟ್ಟುಮುಟ್ಟೆವಂದುಬಾಯ್ಮಾಡಿ
ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ನಿಖಂಡಿ ಚೇಕಿತಾನ ಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮೌಜಸರಂಕೊಂದುಕ್ರುತ
ಸೋಮನಿಕಪ್ರಮುಖರಪ್ಪಪಂಚಪಾಂಡವರಂಕೊಂದು ತದಾತ್ತವಾಂಗಂಗಳಂಕೊಂಡುತ
ಱತಱನೆನೇಸವರ್ಮ್ಮಿಡುವಾಗಳೆಯ್ದವಂದುದುರ್ಯ್ಯೋಧನನಂಕಂಡುಕೊಳ್ನೆಸ್ಸನಟ್ಟಿನ
ಪಾಂಡವರ ತಲೆಗಳನೆಂದು ಮುಂದಿಕ್ಕಿದಾಗಳ್ದುರ್ಯ್ಯೋಧನಸಂನೋಡಿ ॥

* ವ ॥ ಇಪ್ಪರಮಾತ್ತು ಪಟ್ಟಿಗೆ.

ಕಂ ॥ ಬಾಲಕಮಳಂಗಳಂಕಮ ।
ಳಾಲಯದಿಂತಿರ್ದುತಪ್ಪ್ರವೋಲ್ತಂದೈಸೀಂ ॥
ಬಾಲಕರತಲೆಗಳಕ್ಕ ಟ ।
ಬಾಲಕವಧಬೋಧಮೆಂತುನೀಂನೀಗಿದಪ್ಪೆ ॥ 107

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಭ್ಯತ್ಥಾ ಮನಂತೆಂಬುದೇನೆನೆದುರ್ಯ್ಯೋಧನನೆಂದಂಪಾಂಡವರತಲೆಗ
ಳಲ್ಲವಿವುಪಾಂಡವರಸೂನುಗಳಪ್ಪಪಂಚಪಾಂಡವರತಲೆಗಳೆಂಬುದುಮಿದಕ್ಕೆ ರ್ತ್ತವ್ಯ
ವಾವುದೆಂದೊಡೆಹಿಮವತ್ಪರ್ವ್ವತದೊಳ್ತಪಶ್ಚರಣಪರಾಯಣರಾಗಿವೆನಗವುಂತ್ಯಕಾಲ
ವೆಂದುದುರ್ಯ್ಯೋಧನಂಪ್ರಾಣಪರಿತ್ಯಾಗಂಗೆಯ್ದನಾಗಳಶ್ವತ್ಥಾ ಮನುಂಕೃಪನುಂಸಿ
ಗ್ಗಾಗಿಹಿಮವತ್ಪರ್ವ್ವತಕ್ಕೆನಡೆಗೊಂಡರಿತ್ತಕೃತವರ್ಮ್ಮನುಂದ್ವಾರಾವತಿಗೆಪೋದ
ನಾಗಳ್ ॥

ಅಕ್ಕರ ॥ ಬಿಳಿಯತಾವರೆಯಸಳೊಳ್ಮಡಿದಬೆಳ್ಗೊಡೆರಯ್ಯುವಾಗೆಡದಕೆಯ್ಯೊ ।
ಳ್ಪೊಳೆವಚೆಂಬೊನ್ನಕಾವಿನೆಚಾಮರಮಮರ್ದಿರೆಭೇರಿಸಿಂಹಾಸನಂ ॥
ಬಳಿಯೊಳ್ಜವಂಮಿರಪಲವುಂ ರಾಜ್ಯಂಚಿಕ್ಕಂಗಳ್ಬೆರಸಿಂತುನಡೆತಂದುರಾಜ್ಯಲ
ಕ್ಷ್ಮಿ ।
ಬಳೆದಸಂತೋಷದಂತವುನೆಯ್ದಿ ಪತ್ತಿದಳ್ಸಹಜವುನೋಜನಂ ಸಾಜ್ಞನಾಜೊ
ವಜನಂ ॥108

ಗದ್ಯ ॥ ಇದುವಿವಿಧವಿಬುಧಜನವಿನುತ ಜಿನಪದಾಂಭೋಜವರಪ್ರಸಾ
ದೋತ್ಪನ್ನಪ್ರಸನ್ನಗಂಭೀರವಚನ ರಚನಚತುರ ಕವಿತಾಗು
ಣಾರ್ಣ್ಣವವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನವಿಜಯ
ದೊಳ್ತ್ರಯೋದಶಾಶ್ವಾಸಂ ಸಂಪೂರ್ಣ್ಣಂ ॥

ಚತುರ್ದಕಾಶ್ವಾಸ.

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀರಾವೂಲಿಂಗಿತವಿಪು ।
ಳೋರಸ್ಕಂಭಾಸ್ಕರಪ್ರತಾಪಂನಿಜಬೋ ॥
ರ್ಮ್ಮೀರುಮಥಿತಾರಿಬಳಕೂ ।
ಪಾರಂಸಂಹಾರಿತಾರಿಕಾರ್ಯ್ಯಂಹರಿಗಂ ॥ 1

ತನ್ನಿಱಿದುಗೆಲ್ದಕೊಳುಗುಳ ।
ವನ್ನೋಡಲ್ಬಕ್ಕಪಾಣಿಯುಂತನ್ನಸಹೋ ॥
ತ್ಪನ್ನರುವೊಡವರೆಬಂದುವಿ ।
ಪನ್ನೋಗ್ರಾರಾತಿವರ್ಗ್ಗನಾಹವಧರೆಯಂ ॥ 2

ವ ॥ ಎಯ್ದಿತನ್ನಿಂದವುಂತಕಾನನವುನೆಯ್ದಿದ ಮಹಾಪ್ರಚಂಡವುಂಡಳಿಕ ಮಕುಟಬ
ದ್ಧಸಾಮಂತಮಹಾಸಾವುಂತಸಂಪತಿಯುವುನೆಣಿಕೆಗಱಿದಕರಿತುರಗವರೂಥ ಪದಾತಿಗ
ಳುವುಂನೋಡಿ ಮುರಾರಿಯುವೊಗವುಂನೋಡೆಯುಧೋಕ್ಷಜನಜಾತಕತ್ರುವಿನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಉ ॥ ಶಾತಕರಾಗ್ನಿಭಗ್ನಭಟಕೋಟವಿಭೀಷಣಮುಗ್ರವೈರಿಸಂ ।
ಘಾತಕರೀಂದ್ರರುಂದ್ರಕಟಕೂಟಪರಿಕ್ಷ್ಯತಭೃಂಗವಾಳಕಾ ॥
ಪೀತಮದಾಂಬುಕಂಪ್ರಕೃತಿರಕ್ತಜಳಾಸವಮತ್ತಯೋಗಿನೀ ।
ವ್ಯಾತಪರೀತಭೂತಸದನಂಕದನಂಕದನತ್ರಿನೇತ್ರನಾ ॥ 3

ಚಂ ॥ ಸ್ಫುರಿತವರೂಥಚಕ್ರಹತಿಯಿಂಧರಣೀತಳವುತ್ತ ಮಿತ್ತವು ।
ರ್ದ್ದರಿಯೆವಿಯತ್ತಳಂಬಗೆದುನೋಱಲೊಪ್ಪದೆನಾಡಪತತ್ವತತ್ರಿಜ ॥
ರ್ಜ್ಜರಿತವೆದಿಕ್ತಟಂಬಿಪುನರಾಧಿಪರಕ್ತಮಯಪ್ರವಾಹವಿಂ ।
ಜರಿತವೆಬೀರವುಂಪೊಗೞ್ವನೇಪೊಗೞ್ವುಂಕದನತ್ರಿನೇತ್ರನಾ ॥ 4

ವ ॥ ಎಂಬನ್ನೆಗಂಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನುಂಗಾಂಧಾರಿಯುವೊಂದಾಗಿಬರೆದುರ್ಯ್ಯೋಧನನಪೆಂ
ಡಿರಪ್ಪಭಾನುಮತಿಯುಂಚಂದ್ರಮತಿಯುಂವೊದಲಾಗೆಸಮಸ್ತಾಂತಃಪುರವುಂ ದುಶ್ಶಾ
ಸನಲಕ್ಷ್ಮಣಭೂರಿಶ್ರವಸ್ಸೂನುವುದತ್ತಭಗದತ್ತಬಾಹ್ಲೀಕಕೃಪ್ಯಕಕುನಿಸೈಂಧವಕರ್ಣ್ಣ
ಪ್ರಮುಖರಪ್ಪನಾಯಕರಪೆಂಡಿರುಂ ತಮ್ಮಗಂಡರಂಕೂಳುಗುಳದೊಳಱಿಸಿಕಾಣದೆಬಾ
ಯೞಿದುಬಳಯಿಸುತ್ತುಂಯೂಥಪತಿಕೆಡೆಯೆದೆಸೆದುಪ್ಪವನಕರಿಕರೇಣುಗಳುಮನಪ
ರ್ಯ್ಯಾಪ್ತನೆ ಕಲ್ಪವೈಕ್ಷಮುಡಿದುಕೆಡೆಯೆಱಂಬಲಬಾಡಿದವನಲತೆಗಳುಮಂಪೋಲ್ತು ॥

ಚಂ ॥ ಇಱುವಱಿಲ್ತೆರಳ್ದಿಜೀವಕಣ್ಬನಿವಾಣದೆವೋದೆಕೋಕದ ।
ಚ್ಚಿಱಿದವ್ರೋಲಿದ್ದಬಾಸುಱಿನೊಳಚ್ಚುಕನಲ್ದುಬಱಲ್ದಜೋಲ್ದವೆ ॥
ಯ್ಮಾಜುಗುವಪೇಗದೊಳ್ಮಾಗವುಣಂದೆಸೆಗಾಣದನೋಟವಾರುಮುಂ ।
ಮಿಱುಗಿಸೆಬಂದುದಂದುಕರುಣಂಬರವೈರಿನೃಪಾಂಗನಾಜನಂ ॥ 5

ವ ॥ ಆಗಳ್ಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗಂಗಾಂಧಾರಿಗವೆಱಿಗಿಪೊಡವಟ್ಟು ॥

ಕಂ ॥ ಏಗೆಯ್ದುವೆನ್ನ ಧರೆಯೊ ।
ರ್ವ್ವಾಗವುವುಂನೀವೆಬೆಸಸೆಯುಂಕುಡವಿನಿತಂ ॥
ಮೀಱಿಲ್ಲದೆನೆಗಟ್ಟಿಱಿದಂ ।
ನಾಗಧ್ವಜನಯ್ಯನೀವುದಕ್ಕರ್ಜ್ಜಿಲದಿರಿಂ ॥ 6

ಅತನೊಡವ್ಪೋಯ್ತು ಪಗೆನಿನು ।
ಗಾತನಿನಗ್ಗಳದವುಗನೆನಾಂನಖಿಮಾಂಸ ॥
ಪ್ರೀತಿಯೊಳೆನೆಗಱ್ಪೆನಿಂಪಡೆ ।
ಮಾತೇಂಪಂಬಲಿಸದೆನ್ನ ಪೇಱ್ದುದುಗೆಯ್ಯಿಂ ॥ 7

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ತನಯಕತವಾದುದಲ್ತೆನ ।
ಗೆನಿವಾರಿತದುಃಖಿಕತವೆಂತಾನಾದುದವಂ ॥
ನೆನೆಯಿಂಸಂಸ್ಕೃರಿಸಲೀ ।
ವನಿತೆಯುರ್ವ್ವರವರಪ್ರರೂಪರಂಕುಡವೇಱ್ಕುಂ ॥ 8

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಾದಾವುದು ದೋಷಮುವರ್ಗ್ಗೆಲ್ಲಂ ಸಂಸ್ಕಾರವಿಧಿಯುಂನಾನೆಪಕ್ಕ ದೊಳ್ ದ್ದರ್ಮ್ಮಮಾಡಿಸುವೆನೆಂಬನ್ನೆಗಂಕೊಂತಿಬಂದುಕರ್ಣ್ಣನಕಳೇವರಮಂ ತಱಿಕ್ಕೈಸಿಕೊಂ ಡುವಾಂಡವರಯ್ವರುಮನಲ್ಲಿಗೆಬರಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ನಿಂಮಂಣನೆನ್ನಿಱಿಯುವೆ ।
ಗಂಮಾತೇಂಕರ್ಣ್ಣನಾಂಮಹಾಭಾತಕಿಯೊಂ ॥
ನಿಂಮಯಃನೋಱದಿನೀತಂ ।
ಗಾಂಮಾಡಿದೆನಿನಿತನೆಂದುಕೋಕಂಗೆಯ್ದಳ್ ॥ 9

ವ ॥ ಆಗಳಯ್ವರುಮಾಮಾತಂಕೇಳ್ದು ಭೋಂಕನೆರ್ದೆಬಿಱಿಯೆ ಸಹೋದರಕೋಕ ದೊಳ್ಮನ್ಮುಮಿಕ್ಕು ಸ್ಮರಿಸಲಾಱದೆ ॥

ಚಂ ॥ ಅಱಿಬಿದರಾರುಮಿಲ್ಲಮಗನೀನೆಮಗಣ್ಣನಯೆಂದುಮುನ್ನಮಾ ।
ಮಱೆದೊಡಿಪಟ್ಟವಂನೆಲನುಮಂನಿನಗಿತ್ತ ಕುರುಪ್ರಧಾನನೊ ॥
ಳ್ಕಱಪನೆನಿಚ್ಚಟಂಬಿಸುಟುನಿನ್ನಯಪೇಱ್ದುದಗೆಯ್ದು ಪಃಱಿಕ ।
ಸ್ದೆಱೆದಿರೆಬಾಯತಂಬುಲದೊಳಂಮಡಗೊಱೊಳಮಂಗವಲ್ಲಭಾ ॥ 10

ವ ॥ ಎಂದುಕೋಕಾಕ್ಯಾಂತರಾದರಂನಾರಾಯಣಂ ಸಂತೈಸಿಕೊಂದಕ್ಕೊರ್ಕೆಲಸಾವರೆಂ
ಬುದು ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಾರಮಿಶ್ವರನಿಚ್ಛೆಯಿಂದೆನೆಗಱ್ಗುವೆಂದು ದುಃಖೋಪಕಮನಂವಾಡಿ
ದೊಡೆಸಮಾಹಿತಚಿತ್ತರಾಗಿಕೊಳುಗುಳನಂವಿಧಿವಿಧಾನದಿಂಬಳಸಿ ದುರ್ಯ್ಯೋಧನಂವೊದ
ಲಾಗೆ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ಸತ್ತರಸುಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರುಮನೊಂದಾಗಿತಂದು ಪಟ್ಟಾಗೊಟ್ಟುಕ
ರ್ಣ್ಣನಕಳೇವರಮನನಿಬರಂಮಿಗೆಮಹಾಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದಂಮಂತ್ರವಿಧಿಯಿಂದಿರಿಸಿ ಹರಿಚಂ
ದನಕಪ್ಪುರಕಾಳಾಗರುಕೋಪ್ಪಂಗಳಿಂದಂಯಥೋಕ್ತವಿಧಿಯಿಂಸಂಸ್ಕರಿಸಿಕರ್ಣ್ಣಂಗೆ
ಕರ್ಣ್ಣಸ್ಥಳೆಯೆಂಬತೀರ್ತ್ಥಮಂಮಾಡಿಜಳದಾನಾದಿಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ನಿರ್ವ್ವರ್ತ್ತಿಸಿತದನಂತ
ರದೊಳ್ಧರಾಷ್ಟ್ರನುಂಗಾಂಧಾರಿಯುಂಪೃತ್ರವಿಯೋಗದುಃಖದಿಂವಮುನಿವನಮನಾಶ್ರಯಿ
ಸದಕ್ಕೊರ್ಕಂತಿಯುಂಕರ್ಣ್ಣನಕೋಕದೊಳ್ಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನಂಬೀಱ್ಕೊಂಡವರೊಡನೆತಪ
ಕ್ಷರಣಪರಾಯಣೆಯಾದಳಿತ್ತಧರ್ಮ್ಮನಂದನಂದೇವಕೀನಂದನನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಇನಿತೊಂದುಗ್ರರಣಪ್ರಘಟ್ಟಕದೊಳೇಭಾರಾವತಾರಂಥರಾಂ ।
ಗನೆಗೀಯಿರ್ವ್ವರಿನಾದುದಾಯ್ತೆನಗೆನಿರ್ದ್ದಾಯಾದ್ಯಮಿಪೆಂಪೆಸಾ ॥
ಲ್ಗೆನಗಿಂರಾಜ್ಯನೆಬಾಱ್ತೆಯಲ್ತುಯರಿಗಂಗುತ್ಸಾಹದಿಂಪಟ್ಟಬಂ ।
ಧನವಂಮಾಡುವಮಿಂದೆಹಸ್ತಿನಪುರಪ್ರಸ್ಥಸವಂಮಾಡುವಂ ॥ 11

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಶೇಷಧರಾಭಾರವಂಕೇಷಂತಾಳ್ದವಂತೆವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನಂಗಲ್ಲದೆಬೇಱಂ
ಗೆತಾಳ್ದಲರಿದಕ್ಕಾನುವೊಡಂಬಡುವೆನೆಂದುಮುಕುಂದನನೇಕಮುಕುಂದಬೃಂದಂಗ
ಳ್ಮಾಡಗೆಕುಭವುಹೂರ್ತ್ತದೊಳರಿಕೇಸರಿಯಂವುಂಟಿಪ್ಪುಹಸ್ತಿನಪುರೋಪವನಮನೆ
ಯ್ದೆವಂದಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ಮೃದುಮಧುರಸ್ವನಂನೆಗಱೆಬಂದೆಳಮಾವಿನೊಳಿದ್ದಕೂಡೆಪಾ ।
ಡಿದುದುಮದಾಳಿವಾಲೆಪುಗಲೆನ್ನದೆದಲ್ಪುಗಿವೆಂದುಮೆಲ್ವುಗುಂ ॥
ದದದನಿಯಿಂತಳೆತ್ತರ್ತ್ತಸುಗೆಯೊಳ್ನೆಲಸಿರ್ದ್ದಪಿಕಾಳಿಮೆಲ್ಲನೂ ।
ಳ್ದುದುವನವಾಜಿತೀಡಿದುದುತೆಂಕಣತಂಬೆಲರಪ್ಪುಕೊಳ್ವವೋಲ್ ॥ 12

ಪಸರಿಸಿಬಂದವಾವರನೆಬಳ್ಗೊಡೆರಾಗದಪುಂಜದಂನವ ।
ಪ್ಪಸುಗೆಯನೀಳ್ದಕೆಂದಳೆರೆಪಾಳಿಮಹಾಧ್ವಜವೆತ್ತಮಿಂಪನಾ ॥
ಳ್ದಸೆವಳಿಗೀತತಾನೆಜಯಗೀತಿಗಳಾಗಿರೆವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನಂ ।
ಗೊಸೆದಿರ್ವರ್ಪ್ಪವೋಲ್ಬನವದೊಪ್ಪಿದುದಿಂತುಬಸಂತರಾಜನಾ ॥ 13

ವ ॥ ಆಗಳ್ನಗರಪ್ರವೇಕಂಗೆಯ್ಯಲೆಂದುಕಿಱಿದಾನುಂಬೇಗಮಾಪುರೋಪವನದೊಳ್ವಿಕ್ರಮಿಸಿ ಪಂಚರತ್ನ ಮಯಮಂಡನಾಯೋಗಮಂಡಿತವಿಜಯಗಜಾರೂಢನಾದ ವಿಜಯನಂ ಮುಂದಿಟ್ಟುಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂದಯ್ವರುಂನಿಜಾನ್ವಯರಾಜದ್ರಾಜಧಾನಿಯಂಪೊಗೆ ॥

ಮ ॥ ನವಕಾಳಿಗರುಧೂಪಧೂಮ[ತತಿ]ಸಾಗಂಧಂಗಳಿಂಸಯ್ತು ನೀ ।
ಳ್ದುವಿಯಚ್ಚಕ್ಕದೊಳಲ್ಲಿಮಂದಮರುತವ್ಯಾಘಾತದಿಂದೆಯ್ದೆತೋ ॥
ಪ್ಪೞೊಲಾಗಿದ್ದುದುಕಣ್ಗೆವಂದುದುಪುರಸ್ತ್ರೀಪಾಂಡುಪುತ್ರಂಗಮು ।
ತ್ಸವದಿಂಮುನ್ನಱಿದಿರ್ದ್ದತನ್ನಪಿಣಿಲಂಕೂರ್ತ್ತಂದುಬಿಟ್ಟಿಂತೆವೋಲ್ ॥ 14

ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲೆ ॥ ಓಲಿದೋರಣಮಾಯ್ತು ಹಾರದಪಚ್ಚೆಸಾರದಮಾಲೆಸಾ ।
ಧಾರೆಯೊಳ್ಗಡಿಯಾಯ್ತು ಚೀನದಸುಯ್ಯತಾಣದಪಟ್ಟಿಪ ॥
ರ್ಯ್ಯಾಳಿದಪ್ಪೆರಯ್ಯಮಾಯ್ತು ಸೆವಾಟಪಾಟದಗೀತಿಕ ।
ಕ್ರೋಳಿವಟ್ಟದದೊಂದುಜೆಲ್ವುದಲಾಯ್ತು ತತ್ಪುರಮಧ್ಯದೊಳ್ ॥ 15

ಮಾಳಿನಿ ॥ ಪ್ರವರತರಪುರಂಧ್ರೀನೂಪುರಾರಾವಮೆತ್ತಂ ।
ಕವಿಗೆವರೆವಿಳಾಸಂಕಣ್ಗೆ ಕೇಷಾಹ್ಲತೋಪ ॥
ದ್ರವಮೆತನಗದೆತ್ತೆಂಬನ್ನರಂಬನ್ನೆಗಂಪಾಂ ।
ಡವರೆಪ್ಪುಗೆಪೊಣ್ಮಲ್ಗಂದೊಟ್ಟಪೆಟ್ಟಾಯ್ತುರಾಗಂ ॥ 16

ವ ॥ ಆಂತುಪುರಜನಜನಿತಾಶೀರ್ವ್ಯಾದಸಹಸ್ರಂಗಳೊಡನೆಸೂಸುವಕೇಷಾಹ್ಲತಂಗಳನಾನುತ್ತುಂಬಂದುತತ್ಪುರಾಂಗನೆಯಮುಖಿಸರಸಿಜಮುಲರ್ದಂತೆಸೆದೊಪ್ಪುವರಾಜಮಂದಿರಮಂಪೊಕ್ಕುನವರ್ಮ್ಮನಂದನಂದೇವಕೀನಂದನನೊಳ್ಪರಮಾನಂದಂಪರಸು ಸಾಮಂತಚೂಡಾಮಣಿಯಪಟ್ಟಬಂಧನಮಹೋತ್ಸವಮಂಸಮುಕೊಳಿಸಿವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಉ ॥ ಪ್ರಾಯದಪೆಂಪೆಪೆಂಪೆವುಗೆವಿಾಱಿದರಂತವೆಕೊಂದಪೆಂಪುಕ ।
ಟ್ಟಾಯದಪೆಂಪುಕಕ್ಕನೊಡನೇಱಿದಪೆಂಪುಪೆಂಪುವೆತ್ತುನಿ ॥
ಟ್ಟಾಯುಗಳಃಗಿನಿನ್ನೊಳಮರ್ದ್ದರ್ದ್ದವುನೀಂತಲೆವೀಸದುರ್ವ್ವರಾ ।
ಶೀಯನಿದಾಗದೆನ್ನದೊಳಕೊಳ್ಪರಮೋತ್ಸವದಿಂಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಾ ॥ 17

ವ ॥ ಎಂದುಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರನುಂದೇವಕೀಪುತ್ರನುಂವಿರುತ್ಪುತ್ರನುಮುಮೆರೇಂದ್ರಪುತ್ರನನೆಂತಾನುಮೊಡಂಬಡಿಸಿನಾಳೆಪಟ್ಟಬಂಧನೋತ್ಸವಮೆಂದು ಮುನ್ನಿನದಿವಸಂಮಮುನಿಂಪಂಚರತ್ನ ಮಯವಾದಸಭಾಮಂಟಪಮಂತರಿಸಿವಸಿಷ್ಠ ಕಶ್ಯಪವ್ಯಾಸವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಭರದ್ವಾಜಾದಿಮುನಿಪತಿಗಳಂಬರಿಸಿ ಮಾತ್ಯಯಕೆಯ್ದೀವೇಂದ್ರನಟ್ಟಿದ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದತಳ್ಗರ್ಗ್ಗಳನ್ಮೈರಾವತವಹರವ್ಯಷಭದಕೋಡಣುಣ್ಣುಮಾಕಾಶಗಂಗೆಯ ನೀರುಮಂಮಂದಾರಪಾರಿಜಾತಪುಷ್ಪವಾಲೆಗಳುಮಂ ವರುಣದೇವನಟ್ಟಿದಕ್ಷಾರೇಕ್ಷುರಸಧಮಧುಘೃತ ಸ್ವಾದೂದಕಂಗಳಿಂತಿವೇೞಮಂಸಮುದ್ರಂಗಳಚತುರ್ದ್ದಕಮಹಾನದಿಗಳನೀರುಮಂತಱತಂದೊ

ಳಗುವಕಳಧೌತಕಳಕಂಗಳೊಳ್ತಕ್ಕನೆತೀವಿತಂದವಾರವನಿತಾಜನಕ್ಕಂ ಸಾಮಂತಚಕ್ರ
ಕ್ಕಮುಡಲಿಕ್ಕಧವಳಚ್ಛತ್ರಚಾಮರಸಿಂಹಾಸನಪಟ್ಟವರ್ದ್ಧನಸಕಲಧನಾದಿರಾಜ್ಯಚಿಹ್ನಂ
ಗಳಂವಿವಿಧವಿಧಾನದಿಂದಮಧಿವಾಸಿಸಿಗಂಗಾಜಳಪವಿತ್ರೀಕೃತಗಾತ್ರನುಂ ಕಾಶ್ಯಪರಿಧಾ
ನನುಮಾಗಿರ್ದ್ದವಾನಸಿಧಾನಸಂತಂದುಪೊಡವಡಿಸಿವುಂಗಳಪಟಹಂಗಳುಂ ಮುಂಗಳಗೀತಿ
ಗಳುಮೆಸೆಯೆ ಕಳಕಳುವರ್ತ್ತಮಾಗೆಜಾಗರಮಿರ್ದ್ದ ಮಱುದಿವಸಂಪ್ರಕಸ್ತಪ್ರಾಹೂ
ರ್ತ್ತಿಕನಿರೂಪಿತ ಶುಭಲಗ್ನೋದಯದಿಂದಪ್ಪೋತ್ತರಕತಪೂರ್ಣ್ಣಕುಂಭಂಗಳಂ ಜತು
ರ್ವ್ವೇದಪಾರಗರಪ್ಪಧರಾಮರರೆತ್ತಿಕೊಂಡುಮಂತ್ರಪೂತಂಗಳಿಂತಾಯಿಸಿ ॥

ಮಿಸ್ರ॥ವನಧಿಪ್ರಧ್ವಾನದಿಂಮುಂಗಳಪಟಹರವಂಪೆಚ್ಚರ್ಕ್ಕಮಾಂಗಲ್ಯಗೇಯ ।
ಧ್ವನಿಯಿಂದಾಶಾಂತರಂಘೂರ್ಣ್ಣಿಸಿಸೊಗಯಿಸೆಕೆಯ್ಗೊಯ್ದು ಸಾಮಂತಸೀಮಂ ॥
ತಿನಿಯಮ್ಮರ್ಕಂಡಾಡೆಭೋರೆಂದೆಸೆಯೆಜಯಜಯಧ್ವಾನವೋರಂತೆವಾರಾಂ ।
ಗನೆಯವ್ವರ್ಕಂದಾಡೆಸಂದೀವಿಭವದೊಳರಿಗಂಗಾಯ್ತರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಂ ॥ 18

ವ ॥ ಆಗಳ್ಕಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕದನಂತರದೊಳ್ಧರ್ಮ್ಮನಂದನಂವಾಯುಸಂದನನಂದೇವಕೀನಂ
ದನನಶ್ವಿನೀಸಂದನರಯ್ವರುಮನೇಕಮಂಗಳಾಭರಣಾಳಂಕೃತಶರೀರರರರಿಕೇಸರಿಯಂಕೇಸ
ರಿವಿಷ್ಟರದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಪಂಜರತ್ನತಿಖಾವಿರಾಜಮಾನಮಪ್ಪಪಟ್ಟವುನೆತ್ತಿಯಾದವವಂಶ
ಸಂಭೂತೆಯುಮನೇಕಲಕ್ಷಣೋಪೇತೆಯುಮುಪ್ಪ ಸುಭದ್ರೆಗೆವುಹಾದೇವೀಪಟ್ಟವುಂಕ
ಟ್ಟುದಾಗಳ್ ॥

ಚಂ ॥ ನೆಗಟ್ಟುದುದೇವದುಂದುಭಿರವಂಸುರನಂದನದಿಂಪೊದಟ್ಟುಬ ।
ಲ್ಮಗುಳ್ಗಳತಂದಲಂದುಕವಿತಂದುದವಂತನಿಸೋಂಕುಸೋಂಕಿವೆ ॥
ಲ್ಲಗೆವುಲಯಾನಿಳಂಸುಟಿದೊಡಂದುಜಗಂಪೊಸತಾದುದೆಂದೊಡೇ ।
ವೊಗಟ್ಟುದೊಪಟ್ಟಬಂಧನವುಹೋತ್ಸವಮಂಜಗದೇಕವುಲ್ಲನಾ ॥ 19

ಉ ॥ ಮೆತ್ತಿನಪಚ್ಚೆವಾಣಿಕದವಜ್ರದಕೇಱಿಯೊಳೊಂದಿಸುಂದಿನೊ ।
ಳ್ಕತ್ತುರಿಯೊಂದುಕೋಳ್ಗಸಜೊಳೋಕುಳಿಚಂದನಗಂಧವಾರಿಯೊ ॥
ಳ್ಪುತ್ತಲುಮುಜ್ಜಿಲಿಂಪಡೆವಗೇಯುದಪೆಂಪಿನಲಂಪನಾಗ್ಗಮಾ ।
ತ್ರ್ತಿತ್ತುದುಪಟ್ಟಬಂಧನವುಹೋತ್ಸವದೊಳ್ಪಡೆವುಚ್ಚಗಂಜನಾ ॥ 20

ವ ॥ ಮತ್ತಮೈರಾವಣಾನ್ವಯನುಮಸುರಭಿನಿಷ್ಕ್ವಸನುಂ ಸೂಷ್ಮಬಿಂದುರುಚಿತನುಂಕಾ
ಳಿಂಗವನಸಂಭೂತನುಮನೇಕ ಲಕ್ಷಣೋಪೇತನುಮುಪ್ಪ ತ್ರಿಭುವನಾಭರಣಮೆಂಬಾನೆಗ
ಮುಭಯಕುಲಕುದ್ಧನುಂ ಗುಣಸಮುದ್ರನುಮುಪ್ಪಮಹಾವುಂತ್ರಿ . . . . . ಭವನುಮು
ಚ್ಚೈಶ್ರವಾನ್ವಯಸಂಭವನುಂ ಪ್ರಕಸ್ತಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷಿತನುಮುಪ್ಪತ್ರಿಭುವನತಿಲಕಮೆಂಬಿಕು
ದುರೆಗಂಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿಪುರುಷೋತ್ತಮನತಂಗೆಯುಂತಾನುಂ ತುಳಾಪುರುಷವಿದ್ಯೋ
ಕಕ್ಕೆಲ್ಲಂಬೀಯಮುಂಮುಜೆದು ॥

ಚಂ । ತೊರೆದುದುಕಾವುಧೇಮತುಱುಗಲ್ಗೊನೆವಣ್ತು ದುಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಮಿಂ ।
ಶ್ವರನವರಪ್ರಸಾದಮಿದಿರ್ಗೊಂಡುದಸುತ್ತಿ ದುದೊಂದುಮುತ್ತಿನಾ ॥
ಗರವೆತೆರಳ್ದು ದೆದ್ದಿರಸಿದ್ಧಿಯುಮಾಯ್ತೆನತನ್ನ ನಾಸೆವ ।
ಟ್ಟಿರೆದವರ್ಗಿತ್ತು ಪೊಮ್ಮಯದೆಮೂಡಿದಸೀನೆಲನಂಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಂ ॥ 21

ವ ॥ ಅಂತು ಚಾಗಂಗೈಯ್ದುಸಿಂಹಾಸನಮಸ್ತಕಸ್ಥಿತ[ನುಂ]ವಿರಾಜಮಾನಧವಳಚ್ಛತ್ರ
ಚಾಮರಸಹಸ್ರಸಂಚ್ಛಾದಿತನುವಾಗಿವಿಕ್ರಾಂತತುಂಗನೊಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟರೆ ॥

ಕಂ ॥ ಎಡೆಗೊಂಡಿರಿಮುತ್ಸಂಚಕಂ ।
ನುಡಿಯದಿರಿಂನೃಪತಿನುಡಿಯಿನುಡಿಯಿಂನೀಮಿ ॥
ರ್ಪ್ಪೆಡೆಯೊಳಿರಿಂನೀವಱುವಿ ।
ವ್ಮಿಡುಕಿದೊಡೆನೆಚಿತ್ರವೇತ್ರದಂಡಧರರ್ಕ್ಕಳೆ ॥ 22

ಓಳಿಕೊಳಿಪೊಳಿವಕಣ್ಗಳ ।
ನೀಳವನಂಗಹ್ಲಿಕೊಳ್ಳಿದು ವಂತಾ ॥
ಮಾಳಿತೊಳಪಂತೆಗಣಿಕೆಯ ।
ರೋಳಿಯೊಳಿವುಡಲ್ತ ಲತೆಗಳಿರ್ಪ್ಪಂತಿರ್ದ್ದರ್ ॥ 23

ಸಾಚ್ಚಿರ್ದಲೋಹಾಸನದೊಳ ।
ವುಚ್ಚಿರ್ದಬೊಂದರಿಗೆಪಟ್ಟಿಯುಬಿತ್ತರಿಗೆಕರಂ ॥
ಪೆಚ್ಚುರ್ವವುಹಿವೆಯನೆಯ್ದೆನಿ ।
ವಿಚ್ಚರ್ವ್ವಮಹಾಮಕುಟಬದ್ಧರೋಳಿಯೊಳಿರ್ದ್ದರ್ ॥ 24

ಮಗಮಗಮಗಿಸುವಮ್ಯಗಮದ ।
ದಗರುವಕಪ್ಪುರದಕಂಪನೊಡನೂಸಿದಬಾ ॥
ಸಿಗದಪೊಸಗಂಪನಿಂಬಾ ।
ಗೊಗೆದಿರೆಮಾಡಿದುಮುಚ್ಚಮರರುಹಗೆಂಧವಹಂ ॥ 25

ಪಸರಿಸಿದತಾರಹಾರದ ।
ಪೊಸವಳ್ದಿಂಗಳುಮನಮರ್ದಪೆದ್ದಿಡುಗೆಗಳೊ ॥
ಸ್ಮಿಸುಗುವಪೊಸಮಾಣಿಕದೆಳ ।
ವಿಸಿಲುಮನೊಡಗೂಡಿಲಾದುವರಿಗನನಭೆಯೊಳ್ ॥ 26

ವ ॥ ಅಂತುದೇವೇಂದ್ರನಾಸ್ಥಾನಮನೆಪ್ಪೋಲ್ತು ಸೊಗಯಿಸುವಸಂಸಾರಸಾರೋದಯನಾ
ಸ್ಥಾನದೊಳೊರ್ವ್ವವೈತಾಳಿಕಂನಿಂದಿರ್ದ್ದವ್ಯದುಮಧುರಗಂಭೀರಧ್ವನಿಯಿನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಸ್ರ ॥ * ಆಸೇತೋರಾಮಹಾವಾನೀರಬಸಿಟಿಂಕಾಂಕಿತಾಖಾಂಡಾಖಂಡಾ ।
ದಾವೋದ್ಯಾಸಾಬ್ಧಿದುರ್ದ್ದಂಪವಧವಳಕಳಿಂಕಂದರಾನ್ಮಂದರಾದ್ರೀ ॥
ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕ್ಕಪ್ರತೀತೋದಯಗಿರಿಖರಾಸ್ಯೋದಯಃಸ್ಯೈಕಹೇತೋ ।
ಸೈಲೇಯಾಕಲ್ಪಕಾಳಂಕ್ಷಿತವಳಯಿಮುದಂಮಾತುವಿಕ್ರಾಂತತುಂಗಂ ॥ 27

* ಈ ಪದ್ಯವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಅಂಕಿತ ಕೊಟ್ಟರೆ ಪರಿಮಾಣಾರಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಸ್ರ ॥ ಆಸೇತೋರಾಮಹಾವಾನೀರಬಸಿಟಿಂಕಾಂಕಿತಾಖಾಂಡಾಖಂಡಾ ।
ದಾವೋದ್ಯಾಸಾಬ್ಧಿದುರ್ದ್ದಂಪವಧವಳಕಳಿಂಕಂದರಾನ್ಮಂದರಾದ್ರೀ ॥
ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕ್ಕಪ್ರತೀತೋದಯಗಿರಿಖರಾಸ್ಯೋದಯಃಸ್ಯೈಕಹೇತೋ ।
ಸೈಲೇಯಾಕಲ್ಪಕಾಳಂಕ್ಷಿತವಳಯಿಮುದಂಮಾತುವಿಕ್ರಾಂತತುಂಗಂ ॥

ಶಾ ॥ ಶೌರ್ಯಂಯಸ್ಯಗುಣಾರ್ಣವಕ್ಷಿತಿಪತೇಸ್ಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯಕ್ರಮಾ ।
ದ್ಗರ್ವಾಕ್ಯಪ್ಪವಿಕೀರ್ಣಟಂಕನಿಕರೋತ್ಕೀರ್ಣಪ್ರಭಾವಾಕ್ಷರೈಃ ॥
ಮತ್ತಾರಿಧ್ವಿಪವುಸ್ತಕಸ್ಥಿತಶಿಳಾಪಟ್ಟಂಸದಾಖ್ಯಾಯತೇ ।
ತಸ್ಯಾಯಂಪುನರುಕ್ತ ಏವಸವರಶ್ಲಾಘ್ಯಪ್ರಶಸ್ತಿಕ್ರಮಃ ॥ 28

ವಿಶತ್ಕಂಪಿತಸರ್ವತೋರುಚಿಯಿತಾವಿತುಂಸಮುದ್ಯಂಪುನ ।
ಸ್ಸಪ್ತದ್ವೀಪಜಿಗೀಷಯಾವಿಜಯಿನಾಕೇನಾಪಿಪುಂಜೀಕೃತಂ ॥
ಯಜ್ಜಾತಂಶರಶಂಕುಶಲ್ಯಕತಕೈಸ್ಸಂತಾಪ್ಯಕತ್ರುದ್ವಿಪಂ ।
ನಿಶ್ಶಾಸೋಪರತಾಗುಣಾರ್ಣವಮಹೀಪಾಲೇನಯುದ್ಧಾವನೌ ॥ 29

ಪೃಥ್ವಿ॥ ಪರಸ್ಪರವಿರುದ್ಧಯೋರ್ವಿನಯಯೌವನಾರಂಭಯೋಃ ।
ಪ್ರಭೂತಸಹಜೇರ್ಷ್ಯಯೋರಪಿಸರಸ್ವತೀಶ್ರೀಸ್ತ್ರಯೋಃ ॥
ತಥಾಜಪರಿಹಾರಿನಾಪಿಯಮಹಾಕ್ಷಮಾಶೌರ್ಯಯೋ ।
ಶ್ಚಿರಂಪ್ರಥಮಸಂಗವೋಹರಿಗಭೂಪತೌರೈಕ್ಯತೇ ॥ 30

ವ ॥ ಅಂತಾತಂಪೊಗಟ್ಟು ದ್ದಮಾಣ್ದನಂತರದೊಳೆತ್ತಿಕೊಂಡಕ್ರತಿಯಂಪಲ್ಲಟಿಸದೆಯುಂ ಮತ್ತಂಪರಿಚ್ಛೇದಂಗಳನಱಿದುವೊಟ್ಟಜೆಯರಾಜೆಯಿಂಕಣ್ಗಳಿಂಚರದೊಳಂಪೊಂಪು ಱಿವೋಗೆವುಂಗಳಪಾಠಕರಿರ್ವ್ವರೊಂದೆಕೊರಲೊಳಿಂತೆಂದುವುಂಗಳವೃತ್ತಂಗಳನೋದಿದರ್ ॥

ಶಾ ॥ ರಂಗತ್ತಾರತರಂಗಭಂಗುರಲಸದ್ಗಂಗಾಜಳಂನರ್ಮ್ಮದಾ ।
ಸಂಗಶ್ವೇತವನಂಪ್ರಸಿದ್ಧವರದಾಪುಣ್ಯಾಂಬುಗೋದಾವರೀ ॥
ಸಂಗತ್ಯಂಚಿತವಾರಿಸಾರಯಮುನಾನೀಳೋರ್ಮ್ಮಿನೀರಂಭುಜೋ ।
ತ್ತುಂಗೆಂಗೀಗರಿಗಂಗೆವುಂಗಳವುಹಾಶ್ರೀಯಂಜಯಶ್ರೀಯುವುಂ ॥ 31

ಮು ॥ ಶ್ರುತದೇವೀವಚನಾಮೃತಂಶ್ರುತಕಥಾಳಾಪಂಶ್ರುತಸ್ತಂಭಸಂ ।
ತತಿಕಶ್ಚಚ್ಛ್ರುತಪಾರಗಶ್ರುತಿವುಹಾದೋಲ್ಲಾಸಿವಾರಾಶಿವಾ ॥
ರತಧಾತ್ರೀತಳನೀತಿನಿರ್ಮ್ಮಳಯಶಃಕಂಗಾರೂಢಸರ್ವ್ವಜ್ಞಭೂ ।
ಪತಿಗೊಲ್ದಾಗಳುಮಿಗೆವುಂಗಳವುಹಾಶ್ರೀಯಂಜಯಶ್ರೀಯುವುಂ ॥ 32

ಶಾ ॥ ಕೈಳಾಸಂನಿಪಥಾಧಿಪಾಂಗನಿಕಟಕ್ಷೋಣೀಧರಂನೀಳಕು ।
ತ್ಕೀಳಂಕಂದವುಹೀಧರಂಶಿಖರನಾವೋದ್ಯನ್ನಗಂಪಸ್ಫುರ ॥
ತ್ಪ್ರಾಳೇಯಾಚಲಮಿತನೆಮ್ಮೆವೊಲಿಳಾಭೃನ್ನಾಥನೆಂದಿಂತಿಳಾ ।
ಪಾಳಂಗೀಗರಿಗಂಗೆವುಂಗಳವುಹಾಶ್ರೀಯಂಜಯಶ್ರೀಯುವುಂ ॥ 33

ಮು ॥ ಜಳಧಿದ್ವೀಪರಸಾತಳಾಂಬರಕುಳಾದ್ರೀಂದ್ರಂಗಳೋರಂತೆತ ।
ನ್ನೊಳವುದ್ಯತ್ಕಟಕಂಗಳಾಹವವುಹಾದ್ರವ್ಯಂಗಳೋರಂತೆವುಂ ॥

ಗಳಕಾಯ್ರ್ಯಂಗಳನಿತ್ತುಮತ್ತೆ ಮಣಿಭೂಷಾತುಂಗರತ್ನಾಂಶುಪಾ ।
ಟಳಿತಂಗೀಗರಿಗಂಗೆವುಂಗಳ ಮಹಾಶ್ರೀಯಂಜಯಶ್ರೀಯುಱುಂ ॥ 34

ಮ ॥ ನಯನಾನಂದವ್ಯಗಾಂಕಬಿಂಬಮುದಯಂಗೆಯ್ವಕ್ಕರ್ಬಿಂಬಮನಃ ।
ಪ್ರಿಯಲಹ್ಮೀವದನೇಂದುಬಿಂಬಮಖಿಲಕ್ಷ್ಮಾದ್ವೀಪಮಾಶಾಪ್ರಭೋ ॥
ದಯಶೋಬಿಂಬಮುದಗ್ರದಿಕ್ಕರಿಕರಾಭೋದ್ಬಾಪು . . . . . ।
ಪ್ರಿಯಗಳ್ಗಂಗೊಸೆದೀಗೆವುಂಗಳ ಮಹಾಶ್ರೀಯಂಜಯಶ್ರೀಯುಮಂ ॥ 35

ವ ॥ ಎಂದುಪೊಗಟ್ಟುದ್ದಮಾಣ್ದನಂತರದೊಳ್ವ್ಯಾಸಕಶ್ಯಪವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಭರದ್ವಾಜಾದಿಮ
ಹಾಮುನಿಪ್ರತತಿಗಳ್ಬಂದುನಿಜಕಮಂಡಲುಜಲಂಗಳಿಂಬೆರಸಿದಭವಳಾಕ್ಷತಂಗಳಂತಳ್ದು ॥

ಮ ॥ ಅರಿಭೂಪಾಳದವಾನಳಂಹರಿಗನಿಂನುಗ್ರಾಸಿಧಾರಾಂಬು[ವಿಂ] ।
...ನಿನ್ನ ದಾನವಪ್ರ್ಪ[ಸಲಿಲ]ಂಕೊಳ್ಗರ್ತ್ಥಿಸಸ್ಯಕ್ಕೆ ಕಿ ॥
ನ್ನರಿಯಪ್ಪಾಡುಗೆನಿನ್ನ ದೊಂದುಪಲವುಂಬಣ್ಣಂಗಳಂಮೇರುವುಂ ।
ದರಕೈಳಾಸವುಹೇಂದ್ರನೀಳನಿಷಧಾದ್ರೀಂದ್ರೋಪಕಂಠಂಗಳಿಂ ॥ 36

ವ ॥ ಎಂದುಪರಸಿ ತಮ್ಮ ನಿವಾಸಂಗಳ್ಗೆಪೋದರಾಗಳ್ಧರ್ಮ್ಮನಂದನನೆನಗೆನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯಾ
ಭಿವೃದ್ಧಿಯುಂನೋಡುತ್ತಿಪ್ಪುದುಂ ಸಪಕ್ಷವೃತ್ತಿಯೊಳಿಪ್ಪುದುಮಲ್ಲದೆಱತೇನುಂಬಾ
ಱ್ತೆಯಿಲ್ಲೆಂದು ಭೀಮ ನಕುಳ ಸಹದೇವಕ್ಕರ್ಗಳ್ಗಿದುರ್ಯ್ಯೋಧನನತಮ್ಮನಪ್ಪಯುಯು
ತ್ಸುಗಮವರ್ಬ್ಬೇಡಿದನಾಡುಗಳನೆಱುಡಿಸಿಸಂತಸಂಬಡಿಸೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಂ ವಿಖುಧವ
ನಕಳಹಂಸನುಮಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ನಿನ್ನದಯೆಯಿಂದಮೆರಿನೃಪ ।
ರನ್ನೆಱೆಕೊಂದೆವುಗೆಸಕಳರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯುಂ ॥
ನಿನ್ನಬಲದಿಂದೆಸಾದ್ದುದು ।
ನಿನ್ನುಪಕಾರಮನದೇತಱೊಳ್ನೀಗುವೆನೋ ॥ 37

ವ ॥ ಎಂದುಮುಕುಂದನನನುನಯ ವಚನರಚನಾಪರಂಪರೆಗಳಿಂ ಸಂತಸಂಬಡಿಸಿನುಡಿ
ದುಸಾತ್ಯಕಿವೆರಸನಶ್ವ್ಯವಸ್ತು ವಾಹನಸಹಿತಂದ್ವಾರಾವತಿಗೆಕಳಿಪಿಸಕಳಭುವನತಳಭಾರ
ಮನವಯವದಿಂ ತಾಳ್ದಿದ್ದುದಾತ್ತವೃತ್ತಿಯೊಳುದಾತ್ತನಾರಾಯಣನುಂ ಭುವನಭವ
ನೋದರದೊಳ್ಪಸರಿಸಿದ ತೇಜದೊಳ್ಪ್ರಚಂಡಮಾರ್ತ್ತಂಡನುಂ ಅವೆಡೆಯೊಳಮನವಮಾನ
ವೆನಿಸಿದಮಹಾಮಹಿಮೆಯೊಳುದಾರಮಹೇಶ್ವರನುಂ ನಳನಹುಷಮಾಂಧಾತರಂಮನುಳಿ
ವಂದನೆಗಱ್ತೆಯೊಳ್ಮನುಜವಾಂಧಾತನುಂ ತ್ರಿನೇತ್ರನುಮನಸುಂಗೊಳಿಸಿದಸಾಹಸದೊ
ಳ್ಕರ್ದನತ್ರಿನೇತ್ರನುಂ ಅಱಳೆತಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯೊಳ್ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಗಾಂಗೇಯನುಂ ರಾವಣನುಮನೇಱಿ
ಸದಸಾಹಸದೊಳಕಳಂಕರಾವಣನುಂ ಬೇಡಿದರಬೇಡಿದುದಂಮಾಕ್ಕೊಳ್ವದೀವುದಱಿಂಪ್ರ
ತ್ಯಕ್ಷಜೀವಮೂತವಾಹನನುಂ ಚತುರ್ದ್ದಕಭುವನಂಗಳೊಳ್ತನಗೆ ಮಾರ್ಮ್ಮಲೆವರಿಲ್ಲಪ್ಪು
ದಱಿಂಜಗದೇಕಮಲ್ಲನುಂ ಉಕ್ಕಿರ್ದಬಂದುಮೇಲ್ವಾಯ್ದಮಾರ್ವ್ವಲಂಗಳಂತನ್ನ ಬಾಳ
ಬಾಯೊಳ್ಕಡಿದುದಱಿಂಪರಸೈನ್ಯಭೈರವನುಂ ಅರಾತಿಗಜಘಟೆಗಳನಿತುಬಂದೊಡಂತ

ನ್ನೊಂದಮಂದಧ್ವನಿಗೊಡ್ಡೊಡೆದೋಡುವುದಱಿಂವೈರಿಗಜಘಟಾವಿಘಟನನುಂ ತನ
ಗಿದಿರನದಿರದೊಡ್ಡಿದವಿದ್ವಿಷ್ಪಬಲಂನೋಡೆನೋಡೆಕರಗುವುದಱಿಂವಿದ್ವಿಷ್ಪವಿದ್ರಾವಣ
ನುಂಅರಾತಿವನಗಹನಮಾನಳ್ಳುರ್ದ್ದಕೊಲ್ವುದಱಿಂದಮರಾತಿಕಾಳಾನಳನುಂ ಪಗೆವರೆಂಬ
ಕುರಂಗಂಗಳನಳುರೊರ್ದಂದೊಂದಱೊಳೊಂದಲೀಯದೆಱ್ಬಟ್ಟುವುದಱಿಂ ರಿಪುಕು
ರಂಗಕಂಠೀರವನುಂ ವಿಕ್ರಾಂತದೊಳ್ತನ್ನಿರ್ದ್ದಲ್ಲಿತಾನೆಪಿರಿಯನಪ್ಪುದಱಿಂವಿಕ್ರಾಂತ
ತುಂಗನುಂ ಆವೆಡೆಯೊಳಂವಿಕ್ರಮಂಕ್ರಮವೆನಿಸಿದುದಱಿಂಪರಾಕ್ರಮಧವಳನುಂ ಎಂತ
ಪ್ಪಸಂಗ್ರಾಮದೊಳಂಪೋಗದೆನಟ್ಪಿಸಿಲ್ವುದಱಿಂಸಮರೈಕವೀರನುವುಂ ಗೊಜ್ಜಗ*ನೆಂ
ಬಸಕಳಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಮಲೆಯೆತನಗೆಕರಣಾಗತನಾದವಿಜಯಾದಿತ್ಯನಂ ಕಾದಬಲ್ಲಾಳ್ತನ
ದೊಳ್ಕರಣಾಗತಜಳನಿಧಿಯುಂ ವಿನಯವೇ ತನಗೆಭೂಷಣಮಾಗೆಮಾಡುವುದಱಿಂವಿನ
ಯಭೂಷಣನುಂ ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಮಸಾಧಾರಣಮಪ್ಪದಾನಗುಣದೊಳ್ಲೋಕೈಕಕಲ್ಪದ್ರು
ಮನುಂ ಎನಿತಾನುಂಗಜಗಮನಂಗಳಂತಾನೆಸವೆದನಪ್ಪುದಱಿಂಗಜಗಮನರಾಜಪುತ್ರ
ನುಂ ಎಂತಪ್ಪಗರ್ವ್ವವ್ಯಾಳಿಯುಮನತಿವರ್ತ್ತಿಗಳುಮನಾರೂಢದೊಳ್ತನಗಳವಡುವುದ
ಱಿಂದಾರೂಢಸರ್ವ್ವಜ್ಞನುಂ ಪರಮಾತ್ಮನಂತೆಲೋಕಾಲೋಕದವಸ್ತುಗಳುಮಂಕರತ
ಳಾಮಳಕಮಾಗಱಿವುದಱಿಂನೃಪರಮಾತ್ಮನುಂ ಎಂತಪ್ಪಪಂಡಿತರಗೋಷ್ಠಿಯೊಳಂ
ತಾನೆನೊಗಯಿಸುವುದಱಿಂ ವಿಬುಧಜನವನಕಳಹಂಸನುಂ . . . ಸುವನಪ್ಪುದಱಿಂಸಹ
ಜಮನೋಜನುಂ ಎಂತಪ್ಪಬರ್ದ್ದಯರುವಂಬಿಗೆಗೆವರಿಸುವತಕ್ಕನೊಳ್ಸುರತಮಕರಧ್ವ
ಜನುಂ ಕೂರ್ಪ್ಪ ಕೂರದಪಡೆಗಳೆರಡುಂತನ್ನನೆಮೆಚ್ಚುವುದಱಿಂಪಡೆವೆಚ್ಚಿಗೆಂಡನುಂ
ಎಂತಪ್ಪಮಾರ್ವ್ವಲಂಗಳುಮಂನೋಡುತ್ತೆಗೆಲ್ವುದಱಿಂನೋಡುತ್ತೆಗೆಲ್ವನುಂ ಮಹಾಭಾ
ರಾವತಾರದೊಳತಿರಥಮಹಾರಥಸಮರಥಾರ್ದ್ಧರಥಕ್ಕಳಂಪಡಲ್ವಡಿಸುವುದಱಿಂಸಾಹ
ಸಾರ್ಜ್ಜುನನುಮಮರೇಂದ್ರನೊಳರ್ದ್ಧಾಸನಮೇಱಿದ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯೊಳ್ಮಹಿಮಾ
ರ್ಣ್ಣವನು ಮರಿಕರಿಗಳಂಪಡಲ್ವಡಿಸುವಬೀರದೊಳರಿಕೇಸರಿಯುಮಾಗಿ ॥

ಚಂ ॥ ಪಸದನಮಾವುದಾವಋತುವಿಂಗಮದೊಪ್ಪುಗುಮಾವಪೊೞ್ತುದಾ ।
ವೆಸಕದೊಳೊಂಪುಗುಂವಿನಯಮಾವೆಡೆಗಾವುದುಚಿಲ್ವುವೆತ್ತುರಂ ॥
ಜಿಸುಗುಮದರ್ಕ್ಕದಂಸಮಱಿನಿಚ್ಚಲುಮಾಬಿಯಮಾವಿನೋಡಪಾ ।
ಪಸದನಮಾವಿಳಾಸದೊಳೊಡಂಬಡಭೋಗಿಸದಂಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಂ ॥ 38

ಪಸರಿಸಿನೀಳ್ದತನ್ನ ಜಸದೊಳ್ಪಱಿನೊರ್ವ್ವನಕೀರ್ತ್ತಿತಳ್ತುರಂ ।
ಜಿಸೆನೆಗಱ್ದಾತನೇಂನೆಗಱ್ದನೆಂಬಚಲಂಮಿಗೆಪನ್ನೆವೆಂಪುತ ॥
ನ್ನೆಸಕಮೆತನ್ನ ವಿಕ್ರಮಮೆತನ್ನನೆಗೞ್ತೆಯೆತನ್ನ ಮಾತೆತಾ ।
ನೆಸೆವಜಗತ್ತ್ರಯಕ್ಕೆನಿಸಿಪಾಲಿಸದಂನೆಲನಂಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಂ ॥ 39

ಕಂ ॥ ಆಮೆಳವಾಚಳಹಿಮಗಿರಿ ।
ಸೀಮಾವನಿತಕ್ಕೆ ಮಂಗಿಮಂಡಳದೊಳ್ಪೆ ॥

* ಪಾ ॥ ಗುಜ್ಜಿಗ.

ಲ್ಪಾವಗಮೆತನಗದೊಂದೂ ।
ನ್ಪಾರ್ಥಮದೊಳಂವೆಂಗಿಸಱುಕರಂಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ 40

ಕಂ ॥ ಅದುವೆವಸಂತಂಕೊಟ್ಟೂ ।
ರೊದವಿದನಿಡುಗುಂದಿಮಿಕ್ಕ ವಿಕ್ರಮಪುರವೆಂ ॥
ಬುದುಮುಗ್ರಹಾರಸಂಪ ।
ತ್ತದವಿಗಳೊಳಮಗ್ರಗಣ್ಯನೂರ್ಜ್ಜಿತಪುಣ್ಯಂ ॥ 41

ನಯಶಾಲಿವತ್ಸಗೋತ್ರಂ ।
ಶ್ರಯಣೀಯನನೇಕಸಕಳಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ತ್ಥವಿನಿ ॥
ಶ್ಚಯವತಿ [ಕೃತಿ] ಮಾಧವಸೋ ।
ಮಯಾಜಿಸಲೆನಗಜ್ಜಿನಾಸಮುದ್ರಂಬರೆಗಂ ॥ 42

ಉ ॥ ಶಕ್ರಶಶಾಂಕಸೂರ್ಯ್ಯಸವಮಾನರುಮಾತನಹೋಮಮಂತ್ರಚ ।
ಕ್ರಕ್ರಮಕಕ್ಕಳಂಮಿಡುಕಲಾಗಡೆಶಾಪವುನೀಗುವೆಂದೆ ॥
ಕ್ಷಕ್ರಮುಮಂಜೆಬೆಚ್ಚಿಪಸಕೆಯ್ವುದದಲ್ಲದಗುರ್ವ್ವಪರ್ವ್ವಸ ।
ರ್ವ್ವಕ್ರತುಯಾಜಿಯಾದನಳವೆಂತುಟೊವಾಧವಸೋವುಯಾಜಿಯಾ ॥ 43

ಕಂ ॥ ವರ-ಗ್ವನಿತೆಗೆವಾಟದ ।
ಕುರುಳಾತ್ಮಭುವನಕಂಮಾಲಾಕಂಠಾ ॥
ಭರಣಮನೆಪರೆದತನ್ನ ।
ಧ್ವರಧೂಮದಕರಿದುಮಾಡಿದಂನಿಜಯಶಮಂ ॥ 44

ತತ್ತನಯನಖಿಳಕರತುರ ।
ಗೋತ್ತಮಮಣಿಕನಕಸಾರವಸ್ತುವನೆರೆದ ॥
ರ್ಗ್ಗಿತ್ತುಸಲೆನಗಜ್ಜಿನತಿಪುರು ।
ಷೋತ್ತಮನಭಿಮಾನಚಂದ್ರನಿಸಿಪಂಸರಂ ॥ 45

ಆತಂಗೆಭುವನಭವನ ।
ಖ್ಯಾತಂಗಸಮಸ್ತವೇದವೇದಾಂಗಸಮು ॥
ದ್ಯೋತಿತಮತಿಯುತನುಚಿತಪು ।
ರಾತನಚರಿತಂತನೂಭವಂಕೂಮರಯ್ಯಂ ॥ 46

ಅಕೂಮರಯ್ಯಂಗವನಿತ ।
ಳಾಕಾಶವ್ಯಾಪ್ತಕೀರ್ತ್ತಿನಿಜಗುಣಮಣಿರ ॥
ತ್ನಾಕರನಚ್ಚಾತತಮೋ ।
ನೀಕರನಭಿರಾಮದೇವರಾಯಂತನಯಂ ॥ 47

ಉ ॥ ಜಾತಿಯೊಳೆಲ್ಲಮುತ್ತಮದಜಾತಿಯವಿಪ್ರಕುಲಂಗೆನಂಬಲೇ ।
ಮಾತೊಜನೇಂದ್ರಧರ್ಮ್ಮಮೆನಲಂನೊರೆಧರ್ಮ್ಮದೊಳೆಂದುನಂಬಿತ ॥

ಜ್ಞಾತಿಯನುತ್ತರೋತ್ತರವೆಮಾಡಿನೆಗೞ್ದಿನಿಂತಿರಾತ್ಮವಿ ।
ಖ್ಯಾತಿಯನಾತನಾತನಮಗಂನೆಗೞ್ದಿಂಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಂ ॥ 48

ಕಂ ॥ ಪಂಪಂಧಾತ್ರೀವಳಯನಿ ।
ರಿಂಪಂಚತುರಂಗಬಳಭಯಂಕರಣಂನಿ ॥
ಪ್ಕಂಪಂಲಲಿತಾಲಂಕರೆ ।
ಣಾಂಪದ್ವಿಪನೇಕರೂಪನಪಗತಪಾಪಂ ॥ 49

ಚಂ ॥ ಕವಿತೆನೆಗಟ್ತೆಯಂನಿಱಿಸಿಜೋಳದಪಾಱಿನಿಜಾಧಿನಾಥನಾ ।
ಹವದೊಳರಾತಿನಾಯಕರಪಟ್ಟವೆಸಾರಿಸೆಸಂದಪೆಂಪ್ರಭೂ ॥
ಭುವನದೊಳಾವಗಂಬೆಳಗೆಮಿಕ್ಕಭಿಮಾನದಮಾತುಕೀರ್ತ್ತಿಯಂ ।
ವಿವರಿಸೆಸಂದನೇಂಕಲಿಯೊಸತ್ಕವಿಯೋಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಂ ॥ 50

ಕಂ ॥ ಆತಂಗರಿಕೇಸರಿಸಂ ।
ಪ್ರೀತಿಯೆಬಱಿಯಟ್ಟಿಪಿರಿದನಿತ್ತು ನಿಜಾಭಿ ॥
ಖ್ಯಾತಿಯನಿಳೆಯೊಳ್ನಿಱಿಸ ।
ಲ್ಕೀತೆಱಿದಿತಿಹಾಸಕಥೆಯನೊಪ್ಪಿಸೆಕುಱಿತಂ ॥ 51

ಕ್ರೋತಮಿದುತನಗೆಗಂಗಾ ।
ಸ್ರೋತದವೊಲಳಂಬವಾಗಿಗೆಡೆಗೊಳ್ಳದೆವಿ ॥
ಖ್ಯಾತಕವಿವೃಷಭವಂಶೋ ।
ದ್ಭೂತಮೆನಲ್ಬರಸದೊಳಗೆಸವೆವಿನೆಗಮಿದಂ ॥ 52

ವ ॥ ಅದೆಂತೆನೆಆದಿವಂಶಾವತಾರಸಂಭವಂ । ರಂಗಪ್ರವೇಶಂ । ಜತುಗೃಹದಾಹಂ । ಹಿಡಿಂಬವಧೆ । ದ್ರೌಪದೀಸ್ವಯಂವರಂ । ವೈವಾಹಂ । ಯುಧಿಷ್ಠಿರಪಟ್ಟಬಂಧನಂ । ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪ್ರವೇಶಂ । ಅರ್ಜ್ಜುನದಿಗ್ವಿಜಯಂ । ದ್ವಾರಾವತೀಪ್ರವೇಶಂ । ಸುಭದ್ರಾಹರಣಂ । ಸುಭದ್ರಾವಿವಾಹಂ । ಖಾಂಡವವನದಹನಂ । ಮಯುದರ್ಶನಂ । ನಾರದಾಗಮನಂ । ಜರಾಸಂಧವಧೆ । ರಾಜಸೂಯಂ । ಶಿಶುಪಾಲವಧೆ । ದ್ಯೂತವ್ಯತಿಕರಂ । ವನಪ್ರವೇಶಂ । ಕಿಮ್ಮೀರವಧೆ । ಕಾಮ್ಯಕವನದರ್ಶನಂ । ದ್ವೈತವನಪ್ರವೇಶಂ । ಸೈಂಧವಬಂಧನಂ । ಚಿತ್ರಾಂಗದಯುದ್ಧಂ । ಕಿರಾತದೂತಾಗಮನಂ । ದ್ರೌಪದೀವಾಕ್ಯಂ । ಪಾರಾಶರವೀಕ್ಷಣಂ । ಇಂದ್ರಕೀಲಾಭಿಗಮನಂ । ಈಶ್ವರಾರ್ಜ್ಜುನಯುದ್ಧಂ । ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಲಾಭಂ । ಇಂದ್ರಲೋಕಾಲೋಕನಂ । ನಿವಾತಕವಚಾಸುರವಧೆ । ಕಾಳಕೇಯಪಾಳೋಮವಧೆ । ಸಾಗಂಧಿಕಕವಚಾಹರಣಂ । ಜಟಾಸುರವಧೆ । . . . . . । ದ್ರೋಣಚಾಪವೋಕ್ಷಂ । ದ್ರೋಣವಧೆ । ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಕರ್ಣ್ಣವಿವಾದಂ । ಕರ್ಣ್ಣಾಭಿಷೇಕಂ । ಸಂಸಪ್ತಕವಧೆ । ಕರ್ಣ್ಣಸೂರ್ಯ್ಯಲೋಕಪ್ರಾಪ್ತಿ । ಕಲ್ಯಾಭಿಷೇಕಂ । ಕಲ್ಯನಿಪಾತನಂ । ಭೀಮದು

ರ್ಯ್ಯೋಧನಗದಾಯುದ್ಧಂ । ದುರ್ಯ್ಯೋಧನವಧೆ । ಸ್ತ್ರೀಪರ್ವ್ವಂ । ಅರ್ಜ್ಜುನಾಭಿಷೇಕಂ । ಪೆಱವುಪಾಖ್ಯಾನಕಥೆಗಳೊಳಗೊಂದುಂಕುಂದಲೀಯದೆಪೇೞ್ದೆಂ ॥

ಚಂ ॥ ಎಸೆಯೆಸವುಸ್ತಭಾರತಮನಾವನರೇಂದ್ರರುಮಾತ್ತ್ರ್ಕೂತ್ತ್ರವೇ।
ೞಿಸುವಕವೀಂದ್ರರುಂನೆಱೆಯೆಪೇೞಿರೆಪೇೞಿಪೊಡೆಯ್ದೆ ನೀನೆಪೇ ॥
ೞಿಸುವೆಯುದಾತ್ತಕೀರ್ತ್ತಿನಿಲೆಪೇೞಿರ್ವ್ವೊಡೆಪಂಪನೆಪೇೞ್ದುಮಿಂತುಪೇ।
ೞಿಸಿದನರೇಂದ್ರರುಂನೆಱೆಯೆಪೇೞ್ದ ಕವೀಂದ್ರರುಮಾರ್ದ್ದರಿತ್ರಿಯೊಳ್ ॥ 53

ಎನೆಸಕಲಾವನೀತಳಜನಂಪಿರಿದುಂದಯೆಗೆಯ್ದು ಸಾರ್ಚ್ಚಿಮೆ ।
ಲ್ಲನೆಪಿರಿದಪ್ಪಗೌರವದಮ್ಮೆಯಮುಂನಣೆಯೊಳ್ಪಿನೞ್ಕ ಱುಂ ॥
ಮನಮನಲರ್ಚ್ಚಿಕೀರ್ತ್ತಿಜಗದೊಳ್ನಿಲೆಪೇೞಿಸಿದಂಜಗಕ್ಕೆನ ।
ರ್ಚ್ಚಿನಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣ್ಣವನಿನೀಕೃತಿಬಂಧನಮಂಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಂ ॥ 54

ಪಿರಿಯಕ್ಕರ॥ಕುಡುಗೆನಿಱ್ಚೆಲುಂಪಂಜರತ್ನಂಗಳುಂಪೊಱಮಡೆತನ್ನು ಡುವುಪ್ಪಟಂಗಳು।
ಮಡಿಯೊಳಾಗೆಯುಮಱ್ಕ ಱುಂಕಂಡಾಗರ್ಪಿರಿಯಬಿತ್ತರಗೆಯುಂಕೆಲದೊಳಿಕ್ಕ ॥
ಕೊಡುವಬಾಡಕ್ಕಂಜೀವಧನಂಗಳ್ಗಂಲೆಕ್ಕಮಿಲ್ಲೆನಿಸಿರಾಗಂನೀಡದೆಸಲೆಕೊಂ।
ಡಾಡಿದಂಬಲ್ಲವಾನವರಱಿಯೆಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಂಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಂ ॥ 55

ಅಕ್ಕರ॥ಬೀರದಳವಿಯನನ್ನಿಯಱಾಗದೆಶಾಸನಂಚಂದ್ರಾರ್ಕ್ಕತಾರಂಬರಂ ।
ಮೇರುನಿಲ್ವಿನಂನಿಲವೇೞ್ಕುಂಕಾವ್ಯಕ್ಕೆತಾನಿತ್ತಂಶಾಸನದಗ್ರಹಾರಂ ॥
ಸಾರಮೆಂಬಿನಂಪೆಸರಿಟ್ಟುತಾನೀಯೆಹರಿಗನಧರ್ಮ್ಮಭಂಡಾರದಂತೆ ।
ಸಾರಮಾದುದುಬಿಟ್ಟಗ್ರಹಾರಮಾಬಱ್ಚಿಸಾಸಿರದೊಳಂಧರ್ಮ್ಮವುರಂ ॥ 56

ಚಂ ॥ ದೆಸೆಮುಖಧೂಮದಿಂದ್ವಿಜರಹೋಮದಿನೊಳ್ಗಸಿಂತಿ . . ಸಾ ।
ರಸಕಳನಾದದಿಂದೊಳಗೆವೇದನಿನಾದದಿನೆತ್ತಮೆಯ್ದಿ ಕೋ ॥
ಭಿಸೆಸುರಮರ್ತ್ಯಮಾನವನಧಿಕ್ಷುಭಿತಾರ್ಣ್ಣವಶೋಷದಂತೆಘಾ ।
ರ್ಣ್ಣಿಸುತಿರುವೀಗುಣಾರ್ಣ್ಣವನಧರ್ಮ್ಮದಧರ್ಮವುರಂಮನೋಹರಂ ॥ 57

ಕಂ ॥ ರಾಜಸುಧಾನಿಯಪುಟವಿಡ ।
ಸಾಜದಪುಲಿಗೆಜಿಯೆತಿರುಳಕನ್ನಡದೊಳ್ನೆ ॥
ರ್ವ್ವಾಜದೆಸಕದೊಳಿಪುದಿದೊಂ ।
ದೋಜೆಯಬಲದಿನಿಯಕವಿತೆಪಂಪನಕವಿತೇ ॥ 58

ಚಂ ॥ ಪುದಿದಜಸಂಪೊದೞ್ದಚಳಮೊಂದಿದಳಂಕೃತಿಕೈತದೇಸಿಯಿಂ ।
ಬುದನೆನೆವಸ್ತುವಿದ್ಯೆಯಿನೆಕಬ್ಬಮೆಮುನ್ನಮೆವಂತಿವಲ್ಲದ ॥
ಲ್ಲದೆಪೆೞತಿಲ್ಲಕಬ್ಬಮೆನೆಮುನ್ನಿನಕಬ್ಬಮನೆಲ್ಲಮಿಕ್ಕಿಮೆ ।
ಟ್ಟಿದುವುಸವುಸ್ತಭಾರತಮುಮಾದಿಪುರಾಣಮಹಾಪ್ರಬಂಧಮುಂ ॥ 59

ಚಂ॥ ಬೆಳಗುವೆನಿಲ್ಲಿಲೌಕಿಕಮನಲ್ಲಿಜಿನಾಗಮಮಂಸಮಸ್ತ ಭೂ ।
ತಳಕೆಸವಸ್ತ ಭಾರತಮುಮಾದಿಪುರಾಣಮುವೆಂದುಮೆಯ್ದಿಸುಂ ॥
ಗೊಳುತಿರೆಪೂಣ್ದ ಪೂಣ್ದತೆಱದಿಂದಱಿದಿಂಗಳೊಳೊಂದುಮೂಱುತಿಂ ।
ಗಳೊಳಿಸಮಾಪ್ತಿಯಾದುದೆನಿಂಸಿದಂಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಂ ॥ 60

ಕ್ಷಿತಿಗೆಸವಸ್ತ ಭಾರತಮುಮಾದಿಪುರಾಣಮುಮಿಾಗಳೊಂದಳಂ ।
ಕೃತಿಯವೊಲಿದ್ದ್ಯವೇಕಱಿಯಬೋದವರಾದವರೊಳ್ಸರಸ್ವತೀ ॥
ಮತಿಕವಿತಾಗುಣಕ್ಕೆ ಪದೆದೆಯ್ದ ವರಲ್ತೆ ಕವೀಂದ್ರರಾರ್ಸ್ಸರ ।
ಸ್ವತಿಗೆವಿಳಾಸಮಂಪೊಸತುಮಾಡುವಪಂಪನವಾಗ್ವಿಳಾಸಮಂ ॥ 61

ಉ॥ ವ್ಯಾಸಮುನಿಪ್ರಣೀತಕೃತಿಯಿಂಸಲೆಪೇೞ್ದು ಪೊದೞ್ದು ಸತ್ಕವಿ ।
ವ್ಯಾಸನ ಮಾಗಮಾನ್ವಿತಮನಾದಿಪುರಾಣಮನೆಯ್ದೆ ಪೇೞ್ದುವಾ ॥
ವ್ಯಾಸುಭಗಂಪುರಾಣಕವಿಯುಂಭರೆಗಾಗಿರೆಯುಣ್ಮೆಪೊಣ್ಮುವೀ ।
ದೇಸಿಗಳುಂತೆನಾಡೊವಜನಾದನೊಪೇೞ್ದ ವಿತಾಗುಣಾರ್ಣ್ಣವಂ ॥ 62

ಚಂ॥ .....ನೆಲಕ್ಕೆ ಪೊಸವೇಷದಲಂಪುಗಳಿಲ್ಲರ್ಗೊಂದಿ .।
ತದನುವಾರ್ಗ್ಗಗೞೀಶ್ವರನುದಾರಗುಣಕವಿತಾಸಕಳಾವನೀತಳ ॥
ಕ್ಕದಟಿನಳುಕ್ಕೆರ್ಭೃತ್ಯನಿವಹಕ್ಕೆ ಚದುರ್ಗ್ಗಣಿಕಾಜನಕ್ಕೆ ಕುಂ ।
ದದೆಸಲೆನೆಲಸುಗೆಭುವನಕ್ಕೆ ಮೇದಿನಿಯಕೃತಿಬಂಧ ॥ 63

ಮಾಸ್ಯ॥ಚಲದೊಳ್ದಯ್ರೋಧನನಂನಿಯೊಳಿನತನಯಂಗಂಡಿನೊಳ್ಭೀಮಸೇನಂ ।
ಬಲದೊಳ್ಕದ್ರೇಕನತ್ಯಂತಿಯೊಳಮರಸಿಂಧೊದ್ಭವಂಚಾಪವಿದ್ಯಾ ॥
ಬಲದೊಳ್ತಂಭೋದ್ಭವಂಸಾಹಸದಮಹಿಮೆಯೊಳ್ಪುಣಂಧರ್ಮ್ಮದೊಳ್ನಿ ।
ರ್ಮ್ಮಲಚಿತ್ತಂಧರ್ಮ್ಮಪುತ್ರಂಮಿಗಿಲಿವರ್ಗಳಿನೀಭಾರತಂಲೋಕಪೂಜ್ಯಂ ॥ 64

ಮ॥ ಕರಮೆಱ್ತ್ತುತ್ಸವಮಸ್ತ ಭಾರತಕಥಾಸಂಬಂಧಮಂಬಾಜಿಸೆ ।
ಲ್ಬರಯಲ್ತೞಲೊಜಱರ್ಚ್ಚಾವಂಗಮಿದಱೊಳ್ತನ್ನಿಷ್ಟವಪ್ಪಂನಮು ॥
ತ್ತರಮಕ್ಕುಂಧೃತಿತುಷ್ಟಿಪುಷ್ಟಿವಿಭವಂಸಾಭಾಗ್ಯಮಿಷ್ಟಾಂಗನಾ ।
ಸುರತಂಕಾಂತಿಯಗುಂತಿಶಾಂತಿವಿಭವಂಭದ್ರಂಶುಭಂಮಂಗಳಂ ॥ 65

ಗದ್ಯ॥ ಇದುವಿವಿಧವಿಬುಧಜನವಿನುತ ಜಿನಪದಾಂಭೋಜವರಪ್ರಸಾ
ದೋತ್ಪನ್ನ ಪ್ರಸನ್ನ ಗಂಭೀರವಚನರಚನಕವಿತಾಗುಣಾರ್ಣ್ಣ
ವವಿರಚಿತವಪ್ಪ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ್ಜುನ ವಿಜಯದೊಳ್ಭೀ
ಷ್ಮದ್ರೌಪ್ಯಾಸ್ವಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣ್ಣಂ ॥

ಸಮಾಪ್ತಮಾದುದು ॥

00044173

Digitized with financial assistance from
Ms.Vaidehi Thakar
on 06 November, 2019